

Patiesās dzīves Grāmata

Dievišķā Meistara mācības

VI Sējums

Mācības 143–174

Grāmatu dienests dzīvei

12 sējumu darbs „Libro de la Vida Verdadera” („Patiesās dzīves grāmata”)
ir mantojums visai cilvēcei un ir reģistrēts
„Dirección General del Derecho de Autor de la Secretaría de Educación
Pública” Meksikā, D.F., ar numuriem 26002, 20111 un 83848.

Vairāk informācijas par oriģinālo spāņu valodas izdevumu:
Asociación de Estudios Espirituales „Vida Verdadera”, A.C.
Apartado Postal 888, Mehiko, D.F., - C.P. 06000

Atbildīgais par vācu tulkojumu, vācu izdevuma priekšvārdu
vācu izdevumam, paskaidrojumiem, zemspītras piezīmēm,
piezīmēm un norādēm par darbu:
Valters Maier un Traugots Göltenboth.

Stāvoklis: 2017. gada janvāris

Apstrāde (jaunā ortogrāfija un makets):
„Buchdienst zum Leben”
Manfred Bāze
Kirchweg 5
D-88521 Ertingen

Tālr.: +49 (0) 7371 929 66 42
E-pasts: manfredbaese@gmx.de

Grāmata „Patiesā dzīve” tiek tulkota daudzās citās valodās, izmantojot šo versiju ar DeepL Translator.

Tie ir īstie, oriģinālās rakstības, kuras tulkojis Gotthold Göldenboth un izdevusi izdevniecība „Reichl Verlag”, un kurām ir autortiesības. Tām jāpaliek to sākotnējā tīrībā un tās nedrīkst mainīt. Tas būtu grēks un izraisītu dievišķo sodu.

Kristus ir paziņojis, ka nedrīkst būt autortiesības, lai šie raksti būtu pieejami visām tautām un valstīm.

Par šo iniciatīvu atbildīga ir Anna Maria Hosta, rīkojoties Kunga, Jēzus Kristus, mūsu Dieva, kurš ir šo rakstu īpašnieks, vārdā.

(E-pasts: hoanna64@yahoo.com)

DeepL – lejupielādes saite: www.DeepL.com/Translator (Business versija)

DeepL pašlaik tulko vairāk nekā 100 valodās, un to var lejupielādēt uz datora. Tulkošanai ir nepieciešams interneta pieslēgums.

Izdots izdevniecībā „Bookmundo”

2. izdevums – 2026

ISBN:

Saturs

Patiesās dzīves Grāmata.....	1
Priekšvārds	6
Sveiciens no Meksikas	7
Mācība 143	11
Mācība 144	21
Mācība 145	32
Mācība 146	40
Mācība 147	50
Mācība 148	60
Mācība 149	70
Mācība 150	80
Mācība 151	91
Mācība 152	100
Mācība 153	108
Mācība 154	118
Mācība 155	125
Mācība 156	133
Mācība 157	141
Mācība 158	150
Mācība 159	158
Mācība 160	167
Mācība 161	176
Mācība 162	184
Mācība 163	192
Mācība 164	201
Mācība 165	210
Mācība 166	219

Mācība 167	227
Mācība 168	235
Mācība 169	243
Mācība 170	252
Mācība 171	260
Mācība 172	269
Mācība 173	277
Mācība 174	286
Satura rādītājs	294
Dievišķie mācījumi Meksikā 1866–1950	305

Priekšvārds

Visos laikos Radītāja Gars dažādos veidos ir runājis uz saviem radījumiem.

„Pirmajā laikmetā” Tēvs saviem bērniem atklājās tieši caur sirdsapziņu, kā arī runāja caur vēstnešu, vadītāju un praviešu mutēm. Kunga kalpu pareģojumi un atklāsmes vēstīja par cilvēka gara augšupejošo attīstību un Meistara atnākšanu.

Ar Jēzus dzimšanu Palestīnā sākās „Otrais laikmets”, kurā „Vārds” iemiesojās Dievišķajā Bērnā, lai runātu uz cilvēkiem: „Es esmu Ceļš, Patiesība un Dzīvība.” 33 gadu laikā, ko Jēzus Kristus pavadīja starp cilvēkiem, Viņš liecināja par savu dievišķo izcelsmi, un, sagatavojot savus mācekļus savai aiziešanai, Viņš teica, ka atgriezīsies, taču ne miesā, bet mākonī – garīguma simbolā –, apņemts ar savu eņģeļu pulkiem.

Un tā 1866. gada 1. septembrī sākās „Trešais laikmets” ar notikumiem Meksikā – šim nolūkam paredzētajā zemē rietumos. Tur notika Gara atklāsmes par cilvēka domāšanas un runāšanas spējām, kas neatgriezeniski beidzās 1950. gada 31. decembrī, lai pēc šī sagatavošanās laika cilvēki kļūtu spējīgi uz pilnīgāku tiešas saziņas formu starp cilvēka Garu un Dievišķo Garu, kā arī ar garīgo pasauli kopumā.

Lai atklātu apsolītā Glābēja un Viņa eņģeļu vēstījumus, Kungs saskaņā ar Savu augstāko gribu izmantoja cilvēciskos instrumentus – tos, kurus Viņš pats izvēlējās un sagatavoja, un caur kuru prāta spējām atklājās Dievišķā Gara stars.

Pēdējo apmēram 20 atklāsmes gadu laikā, sākot aptuveni ar 1930. gadu, lielākā daļa Kunga mācību tika pierakstīta stenogrāfiski. Bagātīgās pamācības, mācības, pravietojumi, atklāsmes utt. notika daudzās dažādās sapulču vietās, kas bija izveidojušās visā valstī. Neliela grupa, kas iepriekš bija kalpojusi kā „balss nesēji” un rīkojās saskaņā ar Dievišķā Gara skaidru norādījumu, apkopoja 12 sējumus, kuros ietilpa 366 no sludinātajiem mācījumiem. Viņi tiem deva nosaukumu:

„LIBRO DE LA VIDA VERDADERA”

latviski: „

Sveiciens no Meksikas

Lai lasītājam / lasītājai sniegtu priekšstatu par to, kā no Gara atkal parādījušā Kristus atklāsmes — sākotnēji sagatavotas ar Elijas Gara palīdzību — notika Meksikā laika posmā no 1866. līdz 1950. gadam, turpinājumā ir sveiciens vāciešiem no meksikāņa, kurš pats bija „Vārda” instruments. Cilvēciski runājot, viņš ir vienkāršas izcelsmes, savu dzīves ceļu sāka kā vēršu cīnītājs, pēc tam kā fotogrāfs pelnīja iztiku sev un savai ģimenei un dzīvoja vienkārši un pieticīgi.”

Tikko biju sasniedzis 21 gadu vecumu. Gadiem ilgi biju piesiets pie mājām kā ļoti apgrūtinotās ādas slimības upuris, kas man neļāva pat uz dažiem mirkļiem izbaudīt saules vai svaiga gaisa labvēlīgo ietekmi.

Tajos vientulības gados, kas man šķita kā mūžība – jo īpaši tāpēc, ka atrados jaunības rītausmā, kad cilvēks pievēršas visvairāk iedomīgajiem sapņiem –, es pārcietu ne mazumu nepacietības un izmisuma krīzes. Man jāatzīst, ka šajā pārbaudījumā morālu atbalstu man sniedza vienīgi vecāku un brāļu un māsu labvēlīgā rūpēšanās, protams, līdzās klusajai cerībai kādu dienu atgūt veselību.

Daudzi ārsti pievērsās manam gadījumam, un man tika veikti neskaitāmi ārstēšanas veidi – viss bez rezultāta. Atceros tikai to, ka pēc katras neveiksmes mana bezcerība pieauga.

Kad mana izolācija, klusēšana un vientulība kļuva ar katru dienu nepanesamāka, es meklēju patvērumu lūgšanā un pamanīju, ka tajā mans gars atrada neaprakstāmu mieru un ka manā sirdī radās priekšticība, ka drīz vien es atbrīvošos no saviem važām.

Mani lūgšanas kļuva arvien garākas, un mana garīgā koncentrācija kļuva arvien dziļāka. Es centos meditēt pēc iespējas biežāk, jo, kamēr ilga lūgšana, es biju atbrīvots no visām ciešanām. Kad tad šis priekpilnais stāvoklis bija pagājis un es atgriezos savas vientuļās, klusās un vienmuļās dzīves realitātē, man vienmēr bija sajūta, it kā es būtu atgriezies no citas pasaules, kurā mans gars bija stiprinājies un iedvesmots. Šeit man jāpiebilst, ka savas lūgšanas es veidoju, vadoties no neapdomātiem mirkļa iedvesmas uzplaiksnījumiem. Nekad neaizmirsīšu, kā šādu aizraušanās brīžu laikā zaudēju laika izjūtu un bija mirkļi, kad viss, kas mani apņēma, pazuda. Tomēr atceros, ka bērnībā – apmēram no 12 gadu vecuma – bez jebkāda loģiska izskaidrojuma gandrīz katru dienu atrados sava veida dvēseles atdalīšanās stāvoklī, kas ilga vairākas minūtes, kuru laikā man, iespējams, vadoties pēc zemapziņas, nācās rīkoties kā automātam. Kamēr šis dīvainais stāvoklis ilga, nekādu grūtību nebija. Dīvaini, ka sākumā tas man izraisīja bailes, taču pamazām es pieradu pie tā, kamēr laika gaitā šis fenomens kļuva arvien izteiktāks.

Mana slimība sasniedza kulmināciju. Dažreiz man šķita, it kā mana āda degtu iekšējā uguns ietekmē, ko nekas nespēja remdēt. Tajā pašā laikā mans izskats kļuva arvien nožēlojamāks.

Kādu dienu mans tēvs ieradās ar ziņu, ka viņš esot dzirdējis dievišķā Meistara vārdus no kāda vienkārša cilvēka mutes, kurš, bez šaubām, esot Dieva izredzētais. Un tas notika kādā pieticīgā sapulču vietā nomaļā Mehiko rajonā. Viņu turp bija aizvedis labs draugs, kurš jau sen apbrīnoja šos atklājumus.

Tajā pašā brīdī man radās pārliedība, ka tas bija VIŅŠ, Meistars, kurš tur runāja, izmantojot cilvēka uztveres spējas, lai tuvinātos cilvēkiem, meklējot tos, kuri izsalkuši pēc gaismas un slāpjuši pēc taisnīguma.

Brīnums, ko es gaidīju dienu no dienas, stāvēja man priekšā. VIŅŠ, ar ko es tik bieži biju runājis savās sāpju stundās, tagad bija man pavisam tuvu un gaidīja mani, lai dāvinātu man ķermeņa un dvēseles dziedināšanu.

Es sekoju Kunga aicinājumam! Tas bija 1934. gada 14. februārī, svētdienā, kad es pirmo reizi ienācu tajā pieticīgajā sapulču telpā, vienā no daudzajām, kurās varēja dzirdēt dievišķo vēstījumu. Manī lielu iespaidu atstāja klātesošo iekšējā noskaņotība un dziļā koncentrācija, ar kādu viņi gatavojās sagaidīt „dievišķā stara” ierašanos, kam vajadzēja iedvesmot „Vārda nesēja” iekšējo dzirdi, lai viņš pēc tam varētu nodot debesu Vārdu.

„Vārda nesējs” vai „instruments” šajā gadījumā bija sieviete. Vienkārša sieviete, varētu teikt, ar parastu izskatu, un akla no dzimšanas. Jāatzīst, ka viņas izskats man neradīja īpaši patīkamu iespaidu. Tāpēc vēl lielāks bija mans pārsteigums, kad viņas lūpas atvēra un sāka skanēt sprediķis ar tādu dziļumu, tik brīnišķīgs un pilns ar tādu gudrību, kādu grūti iedomāties, turklāt nolasīts ar maigu balsi, pilnu ar pārsteidzošām intonācijām, kas vēstījumam piešķīra dziļi iespaidīgu un aizkustinošu akcentu.

Paziņojuma turpmākajā gaitā klātesošie pilnībā aizmirsta par Vārda nesēja klātbūtni, lai paceltos garīgajās sfērās un pilnībā izbaudītu dievišķo mācību. Bet, ja kāds sludināšanas laikā nejauši atvēra acis un novēroja Vārda nesēju, viņš varēja pamanīt, kā šī pati par sevi nabadzīgā un parastā būtne bija pārveidojusies savas dvēseles pacilātībā, jā, kā šādos brīžos no viņa staroja liels skaistums un godbijību iedvesoša majestātiskums.

Dievišķais vārds plūda no viņa lūpām kā neizsīkstošs plūds vilnis – stundu, divas stundas, trīs un vairāk. Tas viss notika bez apstāšanās, bez pārtraukuma, nevainojami, un bez mazākās noguruma pazīmes vai balss aizsmakuma vai trausluma. Gluži pretēji, šķita, ka, jo ilgāk ilga vēstījuma nodošana, jo pilnīgāka kļuva iedvesma.

Dievišķā Meistara klātbūtne šajos vēstījuma brīžos bija jūtama tik spēcīgi, ka viņa tuvums un draudzība šķita pilnīgi taustāma. Viņš runāja uz katru sirdi! Viņš lasīja klātesošo visnoslēpumainākās domas un aizskāra klausītāju visintīmākās stīgas, turklāt neaizvainojot vai neapvainojot

nevienu. Katrs savā sirdī sajuta, kuri no Meistara vārdiem ar mīlestības un gudrības pētījošo skatienu bija vērsti tieši uz viņu.

Dievišķajam vēstījumam Vārda nesēja lūpās piešķīrās dažādas nokrāsas un toņi. Kad Kungs runāja kā Tēvs, balsi izpaudās maigums, piedošana un mīlestība; kad Viņš atklājās kā Meistars, tā kļuva dziļa un gudra, un, kad Viņš parādījās kā Tiesnesis, Vārda nesēja balsij piemita bezgalīgas autoritātes un varas intonācija, kurā taisnīgums un dievišķais dedzums izpaudās tik iespaidīgi, ka tas klausītājus patiesi satrieca, izraisīja nožēlas asaras un lika viņiem pieņemt stingrus lēmumus par atgriešanos un grēku izlīdzināšanu. Es jutos pavisam niecīgs šāda diženuma priekšā un kā pēdējais starp sapulcējušajiem. Savā neziņā man ienāca prātā doma, ka Kungs noteikti nemaz nebija pamanījis manu nenožīmīgo klātbūtni. Tomēr drīz man nācās pārliecināties par savu kļūdu un uzzināt, ka Meistara skatiens atklāja visus. Pēc vairākiem mēnešiem, kuros es bieži apmeklēju šīs sanāksmes, neko citu nemeklējot kā vien baudīt šo garīgo svētku, kādā neaizmirstamā pēcpusdienā Kungs mani aicināja. Tas bija 1934. gada 9. augusts, kad es, vēl neesot atguvies no pārsteiguma, tiku iezīmēts un svaidīts, lai kalpotu Dieva Vārdam kā tā nesējs.

tajā visaugstākajā brīdī manu sirdi pārņēma visdziļākā aizkustinājuma, viscēlākie un neizdibināmākie jūtas. Ko gan es šajā cildinātajā brīdī varēju atteikt Tam, kam ir neierobežotas tiesības pār saviem radījumiem?

Mans liktenis bija iepriekš noteikts. Kopš tās dienas es dzīvoju tikai tādēļ, lai veltītu savu dzīvi šim tik smagajam un delikātajam pienākumam.

Daži sagatavošanās mēneši, kas vienlaikus nodrošināja manu pilnīgu fizisko atveseļošanos, bija veltīti apmācībai par Dievišķā Meistara Vārda nesēju, kuram es no tā brīža veltīju sevi ar visu sirdi un dvēseli līdz 1950. gada 31. decembrim, kad Dievības gaisma pārstāja atklāties šajā formā.

Ja mēs, kas bijām Vārda nesēji, vēlētos aprakstīt pieredzes, iespaidiem un pieredzēm, kas mums bija dota tajos neaizmirstamās cīņas gados, stāvot pretī strauji plūstošajiem pūļiem, kas pulcējās dažādās sapulču vietās, izkaisītās pa visu mūsu valsti, mums būtu jāaizpilda veseli sējumi, jo mūsu ceļš bija nepārtraukta brīnišķīgāko notikumu virkne, un būtu neiespējami tos izstāstīt ierobežotajā telpā, kas man šeit ir pieejama.

Tomēr ir ārkārtīgi svarīgi uzsvērt, ka mūsu sagatavošanai mums nebija citas grāmatas kā vien Vārds, kas plūda no mūsu pašu lūpām. Jo mūsu prātā nedrīkstēja iekļūt nekāda ietekme, lai mēs varētu uzņemt dievišķo vēstījumu ar iespējami lielāko uzticību. Ja mēs palikām pazemīgi, Kungs mūs izcēla ar mīlestību un labvēlību savas tautas priekšā. Bet, ja mēs kaut reizi ļāvāmies iedomībai vai egoismam, Viņš mūs skāra ar Savu taisnīgumu, uz laiku atņemot mums Savu iedvesmu, lai parādītu, ka bez Viņa mēs neko nevaram, jo bez Viņa mēs neesam nekas.

Kopš Meistara pēdējā vēstījuma 1950. gada beigās es vairs nekad

neesmu izjūtiis nevienu no tām savdabīgajām sajūtām, kādas gadu no gada nēsāju savā būtībā, pildot Vārda nesēja misiju.

No minētās dienas liela brāļu grupa veltīja sevi uzdevumam apkopot pēc iespējas lielāku skaitu paziņojumu un atklāsmju, ko Kungs mums bija devis un kuras, par laimi, bija pierakstītas. No tām tika sastādīta grāmata, kas bija paredzēta plašākai sabiedrībai un kas līdz šim ir avots, no kura cilvēce var dzert patiesības ūdeni, ko Meistars atstāja šī un nākotnes laika cilvēkiem kā mīlestības, gaismas, taisnīguma un miera dāvanu.

No manis, kurš nepelnīti biju Meistara vārda nesējs Viņa uzstāšanās laikā šajā formā, tika lūgts liecības vārds, un esmu mēģinājis to sniegt ar šīm rindām. Es to darīju ar visu man pieejamo sirsnību, ar dedzīgu vēlmi, lai šī liecība kalpotu par iedvesmu un spētu modināt uzticību un ticību tajos, kuri paņems rokās šo grāmatu, kas satur vēstījumus, kurus dievišķais Meistars šī laika cilvēcei savā labestībā atklāja caur tikpat vienkāršiem, cik necienīgiem starpniekiem.

Tajā pašā laikā es no visas sirds sūtu brālīgu sveicienu Kunga vārdā saviem brāļiem un māsām Vācijā, kuru brīnīšķīgo garīgo atmodu Mācītājs mums parādīja caur saviem cilvēciskajiem starpniekiem.”

Mācība 143

1. Es stiprinu jūsu garu, lai tas izturētu gaidāmo cīņu, jo liela būs ideoloģiju, mācību un ticības apliecinājumu cīņa. Patiesi, Es jums saku: kad sāksies garīgo cilvēku vajāšana, celsies jauni apustuļi, pilni ticības un drosmes. Tieši viņi sludinās, ka Es šajā laikā patiesi esmu bijis kopā ar jums, un viņi būs ceļa brucēji un pravieši savās tautās. Starp viņiem parādīsies tie, kas pierakstīs Manas iedvesmas, izpētīs Manu mācību un redzēs garīgas vīzijas.

2. Tajā laikā Es atklāšos gan vīriešos, gan sievietēs, gan jauniešos, gan bērnos, gan vecos cilvēkos.

3. Visa pasaule saņems atklāsmes, zīmes un redzējumus, jo ir rakstīts, ka katra acs Mani redzēs.

4. Esmu parādījies zinātnieka darba vietā, un mana klātbūtne viņu ir pārsteigusi. Esmu pārsteidzis karaspēkus kaujas karstumā, apturot to uzbrukumu ar dabas spēku palīdzību. Esmu parādījies, izlejot savu žēlsirdību pār nabadzīgajām mājām, kurās vairs nebija maizes. Pie mājas durvīm ieradās jauneklis, rokās nesot maizes klaipu, un vīrieši un sievietes jautāja: „Kas tas gan varētu būt?”

5. Pētiēt Manu darbu, mācekļi, jo jums jābūt stipriem, lai, kad visi redzami un neredzami elementi trako, jūs liecinātu par Manu mīlestības mācību. Šajā laikā Es esmu jums uzticējis septiņas dāvanas jūsu gara attīstībai un jūsu misijas izpildei. Šeit ir vadītājs, „pamatsakmens”, balss nesējs, pilnvarotais, redzētājs, „zelta spalvas” un „pīlārs”*. Taču tā nav pirmā reize, kad Es šīs dāvanas piešķiru Izraēlas tautai. Arī tad, kad jūs šķērsojāt tuksnesi, meklējot Apsolīto zemi, Es jums piešķīru tās pašas dāvanas. Mozus bija vadonis, un vienlaikus viņš pārnesa Manu vārdu un parādīja tautai Manu gribu. Es viņa rokās ieliku Manas likuma pamatakmeni, kas ir tempļa pamats, kuru jums jāuzceļ savās sirdīs. Jūdas cilts bija stiprais pīlārs, kas atbalstīja tautas pūļa drosmi un pārliecību. Levi cilts bija garīgo darbinieku leģions, kurus Es apveltīju ar spēju uzturēt dzīvu ticību Kungam. Vēsture, pravietojumi un atklāsmes tika pierakstītas ar tam paredzētām rokām, un, pateicoties Manai iedvesmai, pravieši skatījās nākotnē ar gara acīm.

**1. Vadītājs: draudzes priekšnieks.*

2. Pamats: pieredzējis, padomdevējs vecākais

3. Balss nesējs: atklāsmes vēstītājs

4. Pilnvarotais: īpaši atbildīgs par slimnieku dziedināšanu atbildīgs

5. Redzētājs: īpaši apdāvināts ar garīgās redzēšanas dāvanu Apdāvinātais

6. Zelta spalvas: *Tie, kas atbild par atklāsmes pierakstīšanu – stenogrāfisko atklāsmes pierakstīšanai*

7. pīlārs: *septiņi pieredzējuši draudzes vecākie*

Skatīt arī: Mācība 246, 31 (9. sējumā), kurā teikts, ka toreizējie vadītāji būs pēdējie

6. Šajā laikā jūsu garam nav jaunu dāvanu, visu jūs nesat sevī jau no brīža, kad esat atdzimuši no manis.

7. Tuvojas dienas, kad Es jums atklāšu lielos mācības, kuras jūs līdz šim neesat pazinuši; jo ne cilvēki būs tie, kas jums tās atklās. Lai gan katrā reliģiskajā kopienā ir Mani vēstneši, tomēr ne viņi būs tie, kas atvērs Manu dārgumu krātuvi, vēl jo mazāk tie var būt tie, kuri, nebūdami paredzēti šim uzdevumam, to ir uzņēmušies pēc pašu iniciatīvas. Tie, kurus Esmu sūtījis šim kalpojumam, gūst gudrību caur iedvesmu. Tie, kuri nav Mani kalpi, ir smēlušies zināšanas no grāmatām. Kamēr vieni lūdz un mīl*, otri lasa un pēta; taču prāts nekad nerasnīgs gara augsto redzējumu**. Kad pirmie runā, viņi pārliecina, satricina, mīl un dziedē. Pēdējie pārsteidz, liek sevi apbrīnot, bet viņi nemierina un neglābj.

Tekstā iekavās iekļautie papildinājumi arī ir pievienoti tulkotāji.

*** Pašreizējā spāņu valodas oriģināltekstā netiek nošķirti jēdzieni „gars” un „dvēsele”. Tur vienmēr tiek lietots vārds „espíritu” (gars). Vācu valodā jēdziena „dvēsele” lietošana bieži vien ir piemērotāka un dažreiz pat neaizstājama. Ja tas šķita piemēroti, piemēram, pirmo reizi kādā pamācībā, vai gadījumos, kad abiem jēdzieniem zināmā mērā būtu pamats, taču tulkotājs pēc apsvērumiem izvēlējās jēdzienu „dvēsele”, uz to tiek norādīts zemsvītras piezīmē. (Skatīt arī: II sējuma pielikumu)*

8. Esiet pazemīgi, mācekļi, strādājiet, negaidot atlīdzību. Esiet priecīgi mīlestībā un apziņā, ka jūs mīl jūsu Debesu Tēvs (). Neiztēlojieties savu atlīdzību, jo jūsu prāts to nekad nespēs aptvert.

9. Atkal Es jums saku: sagatavojieties. Jūs nezināt, vai Es šogad jūs nepārsteigšu ar lielām atklāsmēm. Šajā laikā jūs apgaismo sestā zīmoga gaisma, un ir labi, ka jūs tagad uzzināt šī noslēpuma saturu. Es izskaidrošu šīs mācības caur saviem balss nesējiem.

10. Jānis, mans apustulis, dzirdēja un pierakstīja to, ko redzēja vīzijās, tās nesaprotot. Šī pravieša svētītā roka simbolos aprakstīja manas apsoliņus un atklāsmes. Un šodienas laikā Es jums sniedzu skaidrojumu par šiem vārdiem un iedvesmām, jo tikai Es viens to varu darīt. Bet, lai Es

varētu jums nodot šo gaismu un jūs saprastu šo vārdu, attīrieties, esiet nomodā un lūdzieties.*

**Parasti blakus aicinājumam lūgties — pat pirmajā vietā Vieta — bieži nepamanītais vārds „modieties”. To var saprast vairākos aspektos: pirmkārt, tas atgādina Jēzus lūgumu trim saviem mācekļiem tajā smagajā stundā Getsemanē īsi pirms viņa aresta — palikt nomodā (Mt 26, 36–46 u. c.). Tas ir arī citos gadījumos spēkā esošs aicinājums ar modru apziņu labvēlīgi un tādējādi atbalstoši iesaistīties citu cilvēku liktenī, kā tas notiek arī aizlūgšanas lūgšanā. Turklāt ar to tiek domāta arī garīgā un dvēseles modrība — pastāvīga gatavība ieklausīties Gara un sirdsapziņas bieži vien klusajos, vājos impulsos, laicīgi tos apzināties un, vadoties no iekšējā mīlestības un žēlsirdības impulsa, domāt, just un rīkoties; neļauties vadīt no egoistiskas, bezmīlestības pilnas prāta domāšanas, kuras lēmumi, raugoties no augstāka garīgā skatpunkta, ir nepareizi, t. i., kaitē dvēselei, ko parasti atzīst tikai pēc tam, kad sekas kļūst redzamas. Ar kontemplāciju vai meditāciju var apgūt — galvenokārt iekšēju, domāšanas un arī emocionālu — mieru un uzmanību, tā ka domas un intuīcijas no šīs pasaules un aizsaules ar to ietekmi uz emocijām un rīcību nekavējoties kļūst apzinātas un tās var kontrolēt. (Skatīt arī: Mācība 146, 60) Šādā gaismā būtu jāvērtē arī daļēji pretrunīgie pētījumi par raksta un attēla ietekmi dažādos medijos — sākot no komiksu žurnāliem līdz televīzijai un internetam —, it īpaši attiecībā uz bērniem un jauniešiem. Būt nomodā nozīmē būt uzmanīgam, tādējādi esot gatavam uztvert gan attiecībā uz apkārtējo vidi un mūsu tuvākajiem, gan arī iekšējā garīgajā saziņā, meklējot to, kas ir Dieva griba (sirdsapziņas balss/iedvesma). Šajā sakarā jāpiemin arī sapņi, kas tiek atgādināti apziņā caur atmiņu, un ir pat iespējams tos pavadīt ar sava veida nomodā esošu apziņu pat īsta miega laikā, t. i., būt nomodā, kamēr ķermenis gul. Sapņu nozīme kā iespējamais dziļāku atziņu avots izriet no citām vietām mācībās (piem., U. 159, 3; U. 162, 4; U. 167, 47), kā arī no Bībeles tekstiem. Tie ir atkarīgi arī no dvēseles attīstības un garīgās pacilātības vai noskaņojuma (U. 100, 30).*

11. Patiesi, Es jums saku: ja līdz šim jūs vēl neesat dzirdējuši augstākus mācības vārdus, tad tikai tādēļ, ka jums ir trūcis pacilātības un tīrības. Kļūstiet cienīgi caur mīlestību pret tuvākajiem, lai savās sirdīs varētu uzņemt lappuses, kas ietvertas Septiņu zīmogu grāmatā.

12. Es nāku pie saviem bērniem, lai jūs mācītu tikumību, lai jūsu gars būtu stiprs un jūs varētu uzvarēt kārdinājumus, kas ir jūsu miesas tieksmes. Atveriet savas garīgās acis un redziet to daudzumu, ko Es savā dārgumu krātuvē esmu sagatavojis jums.

13. Es apstrādāju jūsu sirdis ar Savu Vārdu, lai jūs veidotu daļu no mana Svētā Gara tempļa.

14. Mīļā tauta: Meistars jums sniedz mācību, un tās jēgā ir gaisma, kas apgaismo jūsu garu.

15. Jūs pacelaties pie Manis savās lūgšanās, jo zināt, ka caur tām jūs tiekat uzklauti no sava Tēva, kurš dod jums spēku un palīdz jums, tāpat kā Simonam no Kirēnas, nest savu krustu.

16. Manos vārdos jūs atradīsiet vairogu un spožo ieroci, lai uzvarētu savā cīņā. Es jūs sagatavoju, lai, attīstot savu dvēseli un pilnveidojot savas garīgās dāvanas, jūs spētu pretoties kārdinājumiem.

17. Dzīvojiet modri, mīļā tauta, rīkojieties kā gudrās jaunavas no līdžības, kas tika dota maniem mācekļiem Otrajā laikmetā. Esiet tādi kā viņas, ar degošām lampām, lai jūs vienmēr liktu savu ticību un cerību uz mani. Jūsos ir svētnīca, ko Es ar lielu mīlestību esmu sagatavojis šajā Trešajā laikmetā. Jūs esat mana Vārda sargātāji, un katru garu un katru sirdi Es esmu pārvērtis par mīlestības, tikumības un dziedinošā balzama avotu, kas kā kristāldzidrš ūdens plūdis starp cilvēci.

18. Liels ir tavš priekš, Izraēl, jo tu esi pieredzējis, ka, būdams sagatavots, vari nest mierinājumu skumjajām sirdīm un ka tie, kurus nomāc sāpes, jūtas iedrošināti ar tavu vārdu. Lai jūs esat svētīti, kas šādā veidā pildāt savu uzdevumu! Turpiniet censties nest cilvēkiem Manu žēlsirdību. Es nāku ar Savu vārdu, lai jūs iedrošinātu šajā cīņā. Es jūs mācu uzcelt un atjaunot to, ko cilvēce ar savu materiālismu laika gaitā ir iznīcinājusi. Jūsu gars zina laiku, kurā tas dzīvo, un arvien labāk iemācās izturēt pārbaudījumus, ar kuriem tas sastopas savā ceļā, jo tā ticība un mīlestība pret Manu darbu ir liela.

19. Mīļie bērni, es jums izmaksāšu jūsu atalgojumu jūsu cīņas beigās. Pašlaik jūs vēl nezināt, kad un kā tas notiks, bet patiesi, es jums saku: mans vārds piepildās, un es esmu jums piedāvājis Apsolīto zemi, kur jūs piedzīvosiet prieku, atspirdzinājumu un laimi. Jūs pilnībā sajūtīsiet manu mieru, jo tad jūsu gars būs izcīnījis uzvaru.

20. Es jums atkal rādu ceļu, ko jūsu garam jāveic; uz tā ir mana gaisma, tikumi un garīgie ideāli, ar kuriem jums jāiet savs ceļš. Šajā laikā Es esmu atnācis ar liesmu zobenu — nevis, lai nogalinātu garu, bet lai cīnītos pret tumsību, kas izplatījusies jūsu apkārtnē.

21. Lūk, tā ir mana Vārda vara, ko Es jums atklāju mīlestības darbos! Ar to Es liecinu par sevi. Es veicu brīnumus katrā sirdī, lai pārvērstu jūs par Gaismas bērniem, jo jūsu Tēvs ir Gaisma un bezgalīgā gudrība. Katram Es dodu savu Vārdu, kas ir likums. Bet saprotiet, ka Es jūs ar savu varu nepiespiežu to ievērot un neredziet manā Vārdā pātagu, kas ievaino jūsu

sirdi. Vai jūs nezināt, ka Es kā Tēvs nevēlos, lai maniem bērniem būtu sāpes? Saprotiet, ka Es jūs attīru ar saviem mācījumiem un dziedinu jūs no brūcēm, ko jūs man parādāt; un, ja mans Vārds uz brīdi jūs sodī, tad tādēļ, ka Es esmu pilnīga taisnība un tādējādi Es jums ietaupu sāpes, ko jūs paši sev radāt, aizmirstot manu likumu.

22. Es vēlos, lai jūs būtu garīgi brīvi. Tomēr nekrīti bezrūpībā, uz ko jūs mudina ķermenis, jo Es esmu to uzticējies jūsu rīcībā, lai tas būtu paklausīgs instruments, kas atbalsta jūsu dvēseli tās augšupvērstajā attīstībā. Taču dvēsele ir kļuvusi par to vergu, ko tai vajadzētu valdīt. Es jūs mācu ar saviem vārdiem, lai jūs neļautos aiznesties savu kaislību vētrai un iemācītos sevi valdīt.

23. Mana tauta, mīliet un lieciniet par mani katrā savā darbā. Praktizējiet tikumus un izplatiet manu gaismu. Es ļauju tai plūst jūsu garā un baroju to ar mūžīgās dzīvības maizi; tā stiprinās ar dzīvības augli, tā saņem manu gudrību. Tā ir mana vārda būtība. Jūs esat sagatavojuši savas sirdis kā tīru kausu, un tajā es pilinu pa pilienam savu asini.

24. Mana tauta, saproti manu vārdu alegorisko jēgu un stiprinies tajā.

25. Jūsu fiziskās acis nespēj ieraudzīt manu starojošo vaigu, bet jūs tomēr saprotat mani, pateicoties vārdam, ko jūsu gars uzņem sevī. Mans Vārds ir svārstība, kas visam radītajam piešķir ritmu, lai viss būtu pilnīgā harmonijā. Tādējādi jūsu gars paklausies mana Vārda spēkam, lai jūs nonāktu pie pestīšanas vārtiem un pēc tam pie Apsolītās zemes.

26. Šeit ir mana klātbūtne! Redziet mana Gara spēku, kas kļuvis par likumu jūsos pašos, likumu, kas jums saka: mīliet cits citu. Ar šo neredzamo likumu es apvienoju visus savus bērnus. Es ļaušu mīlestības liesmai uzliesmot no visām sirdīm, lai visi varētu saplūst vienā ideālā.

27. Jūsu Skolotājs nes jums miera un glābšanas vēsti, ko jūs jau tik ilgu laiku gaidāt. Tikai es ar saviem mācījumiem varu palīdzēt jums atrast ceļu, kas ved uz garīgo dzimteni.

28. Jūs dzirdat manu vārdu caur cilvēku lūpām.

29. Kas jums nepieciešams, lai uzsāktu ceļu uz garīgumu? Ja jums ir mīlestība, jūs sasniegsiet ļoti augstus augstumus, un, ja jūs paļausieties uz mani, jūs savā dzīvē neklūdišies, un jūsu iekšējās spējas dziedināt, runāt un pārliecināt atklāsies, un tas viss kalpos jūsu gara attīstībai.

30. Jūs visi varat sekot manām pēdām, jo jūs visi esat gatavi pacelties augšup un nonākt pie manis. Kas jums ir teicis, ka vieni tur nonāks, bet citi nē?

31. Es neesmu radījis garus, kas piederētu dažādām hierarhijām; visi tie ir radīti vienā un tajā pašā veidā, un jums visiem ir mana dievišķā svaidījuma dāvana. Taču šodien jūs ne visi esat tīri, kā bijāt, kad tikuši

radīti, un tādēļ Es jums saku, ka jums ir jāattīrās. Jo Es gribu, lai tas, kas nāk no jūsu sirdīm, būtu tīrs, lai jūs paklausītu manām iedvesmām, lai jūsu darbs būtu nesavtīgs un jūsu taisnīgums atspoguļotos visos jūsu darbos. Egoisms vai skaudība nav augsta gara izpausmes. Kad jūs būsiet attīrījuši savas sirdis, lai radītu brīvu telpu Gaismai, tad jūs būsiet gatavi sludināt Manu darbu, un tikai tad jūs varēsiet būt patiesības vēstītāji, redzētāji un pravieši.

32. Mans vispārējais stars apgaismo cilvēku garu, attīra un pacilā tos, jo Es gribu, lai jūs paceltos pāri tīri cilvēciskajam un darītu brīnumus, kā Es jums esmu mācījis.

33. Atcerieties, ka Es esmu labvēlīgs un neesmu tiesājis jūsu darbus. Es sniedzu jums savu atbalstu, nāku palīgā tiem, kas cieš, tiem, kas novirzījušies no ceļa, un netiesāju viņus, jo viņi joprojām var nožēlot un izvairīties no jauniem kritieniem. Es neesmu nevienu atmaskojis, bet tikai sagatavojis jūsu garu, lai jūs justos atbildīgi par visiem un katru savu darbu un varētu pacelties, labojot savus pārkāpumus un turpmāk būvējot uz stingras pamata.

34. Dziediniet slimos ar ticību un mīlestību. Attīstiet savas spējas, lai jūs pieredzētu, cik bagātīgi Es jūs esmu sagatavojis, un lai jūs neteiktu, ka tas, ko Es no jums lūdzu, pārsniedz jūsu spējas.

35. Sirsnīgi ilgojieties pēc Manas klātbūtnes, dodieties ceļā, piepildīti ar spēku, un sludiniet mīlestību. Māciet ar pierādījumiem un parādiet, ka mīlestība var atgriezt veselību slimajam, jo tā ir visiedarbīgākais dziedinājums, kādu cilvēks pazīst.

36. Paceliet savu garu un domājiet par miljoniem slimo cilvēku pasaulē, un izlejiēt uz viņiem visiem savu lūgšanu balzamu.

37. Kristus nav miris; Viņš dzīvo mūžīgi, lai dotu dvēselēm dzīvību un augšāmcelšanos. Ja jūs esat nākuši pie manis ciešot un, atstājot šo pulcēšanās vietu, meklējat savas sāpes un vairs tās neatrodāt, tad tas ir tāpēc, ka esat iedziļinājušies manā vārdā un tajā atraduši dziedinošo balzamu, kas jums ir atdevis veselību un mieru.

38. Es esmu atnācis šajā laikā, lai jums parādītu savu likumu — par spīti cilvēku neticībai. Tie, kurus Esmu izvēlējis, lai kopā ar viņiem veidotu savu apustuļu pulku, ir noticējuši, klausoties manu vārdu, un viņu ticība ir neapgāžama. Taču tie, kuri, mani uzklaušījuši, ir attālinājušies un noliedz, ka esmu es, kas atklājos, jau nes manas mīlestības sēklu savā garā, un agrāk vai vēlāk viņi atgriezīsies pie manis.

39. Ja jūs tiktu nepareizi saprasti manas lietas dēļ un ja kāds vēlētos jūs pārliecināt, ka esat kļūdījušies, ko jūs tad atbildētu?

40. Jūs man sakāt, ka sekosiet man līdz galam, — ka savās sirdīs esat iedegusi mīlestības gaismu un ka izturēsiet vislielākos pārbaudījumus, lai liecinātu par mani; un Es jums dodu stingrību, jo celsies lielas vētras, lai nodzēstu jūsu ticības gaismu.

41. Ja kā liecību par šo patiesību jūs atsauksieties uz savu vienkāršo un godīgo dzīvi un ļausiet Garam runāt ar pilnvaru, jūs aizstāvēsiet savu ticību, un cilvēki ticēs man. Spēcīgākie ieroči, lai uzvarētu jūsu ienaidniekus, ir mīlestība, gudrība un taisnīgums. Cieniet savu līdzcilvēku ticību, bet ievediet gaismu viņu garā. Esiet pazemīgi un neiesaistieties strīdos mana mācības dēļ. Visi saka, ka ievēro manus baušļus, bet dara darbus, kas manā priekšā ir necienīgi. Sagatavojieties un nerīkojieties pretēji savam pienākumam. Caur jums Es runāšu uz cilvēci, jo katram no maniem izredzētajiem jābūt mana mācības balsij, labas gribas vēstniekam.

42. Ja vēlaties, lai jūsu līdzcilvēki mani pieņemtu, tad nesiet mani sevī savas sirds svētnīcā. Es atstāju atvērtu savas patiesības grāmatu, lai pasaule varētu tajā lasīt.

43. Es gribu jūs atstāt garīgi sagatavotus pirms 1950. gada, gribu jums dot savu mieru, kad es ar jums atvadīšos. Tā ir mana griba, lai jūs iegūtu tiesības saņemt manus pēdējos uzdevumus un norādījumus.

44. Pēc tā gada, kurā apvienosies 144 000 ar manas mīlestības uguni iezīmētie — vieni matērijā, citi garā —, viņi būs sagatavoti, un nebūs nevienas cilvēciskas varas, kas varētu atņemt viņiem manas piešķirtās garīgās dāvanas vai apveltīt viņus ar citām dāvanām.

45. Laimīgi tie, kuri līdz šim brīdim ir kļuvuši garīgi, kuri ir ļāvuši savai dvēselei attīstīties, sekojot ceļam, kas ved uz augšu, jo viņi būs sagatavoti jums gaidāmajam pārmaiņu laikam un būs pietiekami stipri, lai spētu stāties pretī sektām un reliģiskajām kopienām.

46. Es esmu jums darījis zināmu savu mācību, kas ir kā dzīvinoša straume, kas plūst no manis. Nevienš nespēs apturēt tās plūdumu. Tā ir plūdusi no augsta kalna, lai padarītu slāpstošo zemi auglīgu.

47. Es esmu kopā ar jums, un jums nav jābaidās no nekas. Mana iedvesma plūst mūžīgi, un jūs vienmēr varat baroties no manis. Tāpat kā tas eņģelis, es jums šodien saku: “Gods Dievam garīgi attīstītā cilvēka apziņā un miers uz zemes cilvēcei, ja tā cenšas pasaulē iedibināt mieru.”

48. Mīļā tauta, Es izlieku jūsos mana Vārda attīrošo uguni, lai jums būtu spēks, gaismas un dzīvība. Es sūtu jums savas domas caur šo balss nesēju, un tās, šķērsojot to, nevar tikt aptraipītas. Dievišķība netiek aptraipīta, ja tā izpaužas caur cilvēka smadzenēm, pat ja tās nav garīgi attīstītas.

49. Man ir bieži jāatkārto savi mācījumi, lai „pēdējie”, kas nepārtraukti nāk pie manis, spertu pirmo soli un no šī brīža, sākot ar šo pirmo mācību, iepazītu šīs atklāsmes būtību.

50. Ziniet, ka tie, kas mīl viens otru, spēj sazināties pat vislielākajos attālumos; es jūs mīlu, un arī jūs mīlat mani. Garam nav šķēršļu; savā dzīves ceļā jums ir daudz iespēju to pieredzēt. Jūs mācāties mīlēt mani, un ir brīži, kad jums šķiet, ka esat sasnieguši patieso mīlestību, kuru es esmu paredzējis, lai apgaismotu jūsu sirdis un dotu jums spēku jūsu dzīves ceļā.

51. Es neprasu no jums darīt kaut ko, ko jūs nezināt vai ko nespējat. Ja es to darītu, es būtu netaisnīgs pret jums. Ja kāds zina attīstības pakāpi, ko esat sasnieguši, tad tas esmu es. Ņemiet vērā, ka Es no jums nepieprasu, lai jūs ar Mani sazinātos no gara uz garu, ja iepriekš neesat saņēmuši sagatavošanu. Šo sagatavošanu Es jums sniedzu, kad Es izpaužos caur balss nesējiem, caur kuru smadzenēm Es jums nosūtu savus mācījumus.

52. Mācieties klausīties, o mācekļi, jo klausīšanās nav tas pats, kas dzirdēšana. Visi dzird, bet tikai ļoti nedaudzi prot klausīties, un tas ir vienīgais veids, kādā var saprast manu mācību patiesību.

53. Ziniet, ka Meistars uzņemas šo garīgās tuvināšanās pūli starp cilvēku un viņa Dievu, kad Viņš jums sūta savas domas, lai tās, nolaižoties, jūs apgaismotu. Ārēji valoda, kas nāk no vēstītāju lūpām, ir pārāk vienkārša, bet tās jēga ir pilnīga, tāpat kā jūsu Tēvs, kurš to jums sūta. Šī darba paredzētā jēga pārsniedz to, ko jūs iedomājaties un saprotat; tādēļ jums tas jāuztver kā dievišķs, liels un mūžīgs. Tas ir vairāk nekā mierinājums nomocītajiem, vairāk nekā balzams slimajiem. Tas ir augstākā dāvana garam, kas jums sniedz laimi mīlēt Dievu un dod jums patiesās dzīves atziņu.

54. Ziniet, ka tas, kurš saprot un atzīst kaut ko no tā, kas ir paredzēts tiem, kuri garīgi pacilājas, vairs nevar atdalīt savu garu no tās gaismas, kas viņam ir atklāta. Vai nu viņš ienāk nezināmās pasaulēs, vai atkal un atkal atgriežas uz Zemi — tas, ko viņš reiz uztvēra kā dievišķu gaismas dzirksteli, atkal un atkal izplūdīs no viņa būtības visdziļākajām dziļumiem kā nojauta, kā dievišķa iedvesma. Reizēm tas atdzīvosies kā salds pamodšanās brīdis vai kā debesu dziesma, kas pārpludinās sirdi ar priekā, kā ilgas pēc atgriešanās garīgajā dzimtenē. Tas ir tas, ko mana mācība nozīmē tām dvēselēm, kas atgriežas šajā dzīvē. Šķietami gars aizmirst savu pagātņi, bet patiesībā viņš nezaudē zināšanas par manu mācību.

55. Tiem, kuri šaubās, ka tieši Dievišķais „Vārds” šajā brīdī un šādā veidā runā uz jums, Es saku: ja viņi nevēlas man piešķirt šo vārdu, ja viņi nevēlas šo Vārdu attiecināt uz Dievišķo Meistaru, tad viņiem jāapgūst šo mācību jēga un jāizpēta katra tās doma līdz pašai būtībai; ja, pārdomājot to, ko viņi

ir dzirdējuši, viņi nonāk pie secinājuma, ka tajā ir gaisma un patiesība cilvēcei, tad viņiem tas jāizmanto kā mēraukla saviem soliem uz Zemes un ar to jāpārveido sava dzīve.

56. Es zinu, ka Es jums nododu patieso gudrību; tas, kam cilvēki tic, nemaz nemaina manu patiesību. Taču ir nepieciešams, lai cilvēks būtu pārliecināts par to, kam viņš tic, ko viņš zina un ko viņš mīl. Tikai tādēļ Es dažkārt savos vēstījumos nolaižos līdz cilvēces līmenim, lai panāktu, ka viņi mani atpazīst.

57. Tiem, kurus Es jau saucu par mācekļiem, Man jāsaka, ka viņiem ir svēts pienākums mācīt tos, kurus Es saucu par „bērniņiem”, un palīdzēt viņiem saprast šo mācību, jo viņi vēl nesaprot to, ko redz vai ko dzird Manos mācībās. Lai būtu mani mācekļi, nepietiek ar saprašanu — viņiem ir jāsaņem arī. Jo ir daudzi, kuri, lai gan pietiekami saprot mācības, ko esmu viņiem nodevis savā Vārdā, nespēj izstiept roku tam, kurš vēl nav spējis aptvert Dievišķo mācību. Apzinieties, ka maniem „bērniņiem” bieži vien ir nepieciešami jūsu paskaidrojumi un jūsu pieredze. Pilnveidojieties, lai jūs varētu viņus mācīt, un jūs pieredzēsiet, kā viņos attīstās ticība un jūsos — Vārda dāvana. Jums jāiededz dziļa ticība, kurai piemīt arī saprāts un izpratne.*

**Šeit jāatgādina, ka agrākos laikos, kā arī šodien, daudzi likumsakarības bija un joprojām ir nezināmas. Neziņas un kļūdu dēļ radās pretruna starp ticību un zināšanām, starp reliģiju un zinātni. Šo pretrunu atceļ Garīgās mācības, jo tās „aklās” ticības vietā ļauj izveidot ticību, kas balstās uz garīgo atziņu un izpratni — zinošu ticību un tādējādi zinātni, kas paplašināta un apgaismota, vērsta uz garīgo un pārdabisko realitāti.*

58. Nav taisnība, ka jūs visi esat cietsirdīgi. Es bieži esmu redzējis, kā jūs raudājat citu dēļ, un pieredzējis, ka jūsu sirdis ir sarautas no svešas sāpes.

59. Šo laikmetu atklāja mana Stara atklāšana caur saprāta orgāniem*, kuri tika izraudzīti šim nolūkam, jo viņos bija šī misija. Nedomājiet, ka viņi tika izraudzīti savas tīrības dēļ, jo, ja tā būtu, Es nebūtu atradis nevienu.

**„Balss nesēju” domāšanas un runāšanas spējas.*

60. Piesātinieties ar manu dievišķo stiprinājumu un justies droši, jo jūs esat pie manis. Rīt, kad jūsu sirds atmodīsies mīlestībai un to atdzīvinās līdzcilvēku mīlestības sajūta, tai nepārtraukti jādara saviem līdzcilvēkiem to, ko Es esmu darījis ar viņu.

61. Atcerieties to dienu, kas šī darba pirmajai mācekļu sapulcei bija pilna ar gaismu un prieku. Tas bija 1866. gada 1. septembris, kad Elijas gaisma kā iedvesma izlija pār tiem, kas bija sapulcējušies ap Roque Rojas*.

Šī pirmā balss nesēja un pilnvarotā vārds izrunājas kā „Roke Rochas” (ar šveiciešu „ch”).

62. Tajā dienā tika iesvētīti tie, kuriem bija lemts kļūt par pirmajiem vadītājiem un pirmajiem balss nesējiem. Tā bija iedvesmas, atklāsmes, apsolījumu un derību diena.

63. Šie mācekļi garīgi jutās pārcelti uz Sinaju vai Taboras kalnu; viņi atcerējās Pirmā un Otrā laikmeta lielās atklāsmes. Un viņi nekļūdījās savās priekšlaicīgajās sajūtās, jo Mozus garīgā klātbūtne, mana klātbūtne un Ēlijas klātbūtne bija kopā ar viņiem, tāpat kā tas bija uz Taboras kalna tajā garīgajā redzējumā, ko redzēja daži no maniem mācekļiem — atklāsmē, ko cilvēki sauca par „Jēzus pārveidošanos”.

64. Jums, kas šodien mani klausāties, Es saku patiesībā, ka Mozus, mana un Ēlijas garīgā klātbūtne ir pie jums. Kas bija Otrā laikmeta cilvēkiem, kas nav jums? Jums ir tāda pati ticība kā viņiem, tāpat kā Es jums saku, ka pie jums ir tāda pati nepilnība un grēks, kāds bija tajā laikā.

65. Šeit jums ir trīs sūtņu klātbūtne: Mozus, Jēzus un Ēlijas klātbūtne — garīga klātbūtne, kas cilvēka acīm neredzama un uztverama tikai ar gara maņām. Tāpēc Es jums saku: sagatavojieties, lai jūs varētu priecāties par gaismu, kas šajā brīdī izplūst pār jūsu garu.

66. Atveriet savas sirdis un sajūtiel tajās Mozus klātbūtni. Kļūstiet jūtīgi un ieklausieties viņa garīgajā balsī, kas jūs iedrošina turpināt ceļojumu, tāpat kā viņš iedrošināja savu tautu sākumā, kad tā šķērsoja tuksnesi.

67. Mozus nav bezdarbīgs Tēva klēpī, viņa gars strādā nepārtraukti un panāk, ka Likuma balss tiek dzirdēta katrā garā. Viņš jums saka, ka jums jābūt patiesiem ticības bērniem, lai jūs sasniegtu to zemi, kas apsolīta Garam.

68. Ļaudis, saglabājiel savās sirdīs mācību, ko esat dzirdējuši, lai jūs vienmēr priecātos par manu garīgo klātbūtni, kas jūs ir vadījusi visā dzīves ceļā.

69. Lūdzieties, jo Es uzklausu jūsu domas, un tik ilgi, kamēr turpināsiel jūsu lūgšanas, Es izliesu Savu svētību pār cilvēci.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 144

1. Paceliet savu garu un šķērsojiet materiālās pasaules sliekšņus, lai jūs savienotos ar Manu Dievišķo Garu.

2. Kāpēc jūs vēlaties pakļaut savu garu zemei un tādējādi atņemt tam garīgās priekas? Neaizmirstiet, ka tas pieder citai pasaulei.

3. Ļaujiet savam garam ienākt manā svētnīcā, lai tas tur piepildītos ar gaismu un pēc tam kļūtu par jūsu soļu vadītāju, meistar un iekšējo tiesnesi.

4. Šie cilvēku pūļi, kas šeit klausās manu vārdu, šajā laikā ir atvēruši savas garīgās acis gaismai, jo nav bijis neviena cilvēka, kas būtu sludinājis ar tādu tīrību, patiesību un godīgumu, ar kādu Es jums esmu devis savus mācījumus. Visos laikos cilvēki ir sagrozījuši manu patiesību un slēpuši manu likumu no cilvēces.

5. Nu, Esmu redzējis, ka mācība, ko Es jums mācīju Otrajā laikmetā, tiek interpretēta slēpti, nepilnīgi un neatbilstoši jūsu šodienas garīgajai attīstībai, bet gan atbilstoši to cilvēku izpratnei, kas dzīvoja pirms daudziem gadsimtiem. Taču Es esmu nācis pie jums, un, redzot, ka esat izsalkuši, Es esmu jums devis „maizi” pārpilnībā, lai jūs varētu paēst un pēc tam to nodot tālāk cilvēkiem, kas vēl nāks.

6. Atcerieties, ka jūs sagaida jauns laiks, ka mans vārds beigsies un ka jūs paliksiet vienīgi ar manu mācību. Ja jūs tad prāsiat sagatavoties, jūs spēsiet runāt par mani. Bet, ja jūs, neraugoties uz savām zināšanām, pakļausieties kārdinājumam, ja jūs sagrozīsiet manu Vārdu vai to nepareizi interpretēsiet, tad mans mācījums uz jūsu lūpām nebūs barība jūsu līdzcivīkiem.

7. Vēl ir laiks, lai jūs lūgtu un sagatavotos savu pienākumu pildīšanai. Negaidiet, kamēr mana taisnība jūs piemeklēs, negaidiet, kamēr sāpes un karš jūs pārmācīs tāpat kā tās jūsu brāļu tautas, kas laukus slāpina ar asinīm un mājvietas atstāj postā. Atbalstiet savu tautu ar savām lūgšanām un neļaujiet, lai tā tiktu iznīcināta tāpat kā Jeruzaleme. Ar saviem darbiem kopiet dārzu, kurā ziedi sastāv no piedošanas, mīlestības, lūgšanas un labdarības. Šis dārzs sāksies jūsu sirdīs un atradīs savu pabeigumu jūsu garā. Veltiet dažus dienas mirkļus pārdomām, ļaujiet savam garam pacelties, lai mana iedvesma sasniegtu jūs. Redziet, jums nav grāmatu pie rokas, un tikai ar šīs iedvesmas palīdzību jūs šajā laikā varēsiet saņemt gaismu. Atcerieties, ka pienāks brīdis, kad jums būs jāliecina par manu patiesību, un ka tad jums būs jāatsaucas uz grāmatu, kas atrodas jūsu sirdīs. Iemācieties lasīt šajā neredzamajā grāmatā, lai jūsu prāts neapmāktos. Iegremdējieties sevī, lai jūsu gara balss izpaustos caur jūsu lūpām.

8. Katra reliģiskā kopiena un katra sekta gatavojas, jo tā nojauš, ka tuvojas sadursme. Jūs stāvēsiet starp tām, taču tad jums jābūt sagatavotiem, jo Es izmantosiu jūsu prātu, lai atklātos.

9. Šodien Es jūs redzu vēl vājus, jo, kad par saviem mīlestības darbiem saņēmāt savu līdzcilvēku nepateicību, jūs klusībā raudājāt un man teicāt: „Vai tas ir krusts, ko Tu man uzliki uz pleciem?” Uz to Es jums atbildu ar citu jautājumu: vai jūs jau esat aizmirsuši Jēzus piemēru starp cilvēkiem? Ja pasaule jūs ievaino, neiesūdziet to man, bet izrādiet tai žēlsirdību, un Es atkal sadziedēšu jūsu brūces.

10. Ļaujiet cilvēkiem uzskatīt jūs par niecīgiem; ja jūs būsit pazemīgi, Es padarīšu jūs garā lielus. Klusējiet, kad vien varat, bet strādājiet intensīvi. Lieciniet par mani, jo arī Es liecināšu par jums.

11. Ja jūsu gars jūt vajadzību pacelties augšup, tad tādēļ, ka ir brīži, kad tas šajā pasaulē jūtas svešs, kad tas jūtas kā ārzemnieks. Tas saprot, ka tā patiesā dzimtene, tā mājvieta, atrodas aizsaulē.

12. Izraēlas divpadsmit ciltis ir izkaisītas pa visu pasauli. Tās apvienosies, lai izpildītu savu misiju, pat ja atrodas tālu viena no otras. Tās pēta bezgalību, gaidot manu jauno atklāsmi. Taču pravietojumi piepildīsies, un tās ieraudzīs gaismu. Starp tām ir lielas dvēseles — tās, kurām ir izglītots prāts, sirdis, kas pilnas ar lielu cēlumu, un spēcīga iedvesma. Daudzi no viņiem nāks pie jums, un jūs būsit pārsteigti par viņu augsto garīgumu — lai gan šajā laikā viņi mani nav dzirdējuši. Neļaujiet viņiem brīnīties par jūsu nelielo sagatavotību.

13. Tuvojas laiks, kad parādīsies kopienas, kas jūs pārsteigs ar savu garīgumu un garīgo dāvanu attīstību, un kad parādīsies pravieši, jo mana Svētā Gara gaismas apgaismo katru garu un katru prātu, lai atklātu tam laiku, kurā tas dzīvo, un norādītu katram savu uzdevumu.

14. Šīs tautas vārti drīz atvērsies, lai sniegtu patvērumu vīriešiem un sievietēm, kas ieradīsies no svešām tautām. Viņi visi līdzī nesīs badu, sāpes un trūkumu, un pie jums viņiem jāatrod siltums, maize un mierinājums. Sagatavojiet savas sirdis, lai jūs viņus mīlestībā uzņemtu.

15. Cik daudzi no jums būs spiesti doties uz svešām zemēm, un tad jūs būsit atkarīgi no tā, vai viņi jūs uzņems kā brāļus!

16. Kad Es no jums aiziesu, jums jābūt vienotai sirdij.

17. Kopā ar Gaismas gariem sakiet: „Gods Dievam augstībā un miers uz zemes cilvēkiem ar labu gribu.” Tā skan eņģeļu slavinājuma dziesma.

18. Ļaudis, ar pilnīgu atdevi sagatavojieties klausīties manos vārdos, tad jūs sapratīsiet, ka tā ir bijusi žēlastība atkal redzēt Meistara gaismu. Mana iedvesma ir kļuvusi par cilvēku vārdu un meklē tās dvēseles, kurām tā ir vajadzīga vai kuras slāpst pēc gaismas. Tas salda mierinājums, kas jums

reiz tika apsolīts, atrodas šī pieticīgā un jūtīgā vārda būtībā, kas cenšas jūs pārlicināt. Tajā ir debesu smarža, un tas liek sirdīm pukstēt straujāk, tāpat kā straujāk pukstēja manu Otrā laika mācekļu sirdis Pēdējās vakariņas naktī.

19. Esiet laipni aicināti uz manu mācību. Jūs nākat, pamatojoties uz apsolījumu par jūsu pestīšanu, jūs nākat, pamatojoties uz vārdu, kas jums rāda patieso dzīvi. Nemiet mani par paraugu, mīliet savu krustu, skūpstiet sava dzīves krustu, svētījiet sava Tēva gribu.

20. Es jums saku, ka jums jāmīl savs krusts; jo, ja jūs pret to sacelsieties, kamēr jums tas jāsedz uz pleciem, sāpes jūsu sirdīs izraus dziļu brūci. Es patiesi mīlu savu krustu, ak, tauta; bet vai jūs zināt, kā Es saucu savu krustu? Mans krusts sastāv no jums, ak, cilvēki, kurus Es tik ļoti mīlu.

21. Jums nevajadzētu sūdzēties par grūto ceļojumu; katra jauna sāpe ir jauna gaisma jūsu sirdī, katrs pārbaudījums liks jūsu būtībā uzplaukt pieredzes ziediem. Saprotiet: ja jūs skārusi sāpe, tad tādēļ, ka jums tā ir vajadzīga. Jums arī jāapzinās, ka tad, kad jūs pārņem prieks, arī tas jums tieši tajā brīdī bija nepieciešams.

22. Svētīti lai ir tie, kas slēpj savas ciešanas un ļauj saviem līdzcilvēkiem piedalīties visās savās priekos, pat ja tie ir ļoti niecīgi.

23. Svētīts ir tas, kurš, pieņemot sāpes, zina, ka tās viņu pilnveido un vedīs uz virsotni, jo viņš ir apzinājies, ka sāpes ir cilvēka mantojums un tās kalpos, lai viņu attīrītu, lai viņš varētu atgriezties pie Tēva.

24. Es piešķiršu cilvēkam visus nepieciešamos līdzekļus, lai ar mīlestības darbiem viņš varētu uzcelt kāpnes, kas viņu vedīs augšup pie manis. Es esmu devis viņam savu gudrību un mīlestību kā mantojumu. Taču, tā kā viņš šīs dāvanas neizmantoja pareizi, ir iestājusies sāpe, lai aizpildītu šo tukšumu.

25. Šūpulis ir cilvēciskās dzīves sākums, kops – tās beigas, un Es redzu, ka jūsu eksistences laikā, kas savieno šos divus galējos brīžus, jūs vairāk ciešat nekā priecājaties. Jūs raudājat, piedzimstot, kamēr dzīvojat, un visbeidzot – mirstot. Es, kas sekoju jūsu soļiem, gribu un man ir jāglābj jūs. Mana mācība ir balss, kas jūs aicina, lai jūs atrastu miera ceļu. Visos laikos mans likums ir bijis taisnīguma, mīlestības un miera likums. Tas jums ir rādījis ceļu un darījis to atpazīstamu, pa kuru jūs varat glābties.

26. Daudzi šī laika cilvēki, dzirdot, ka vārds „mīlestība” manā mācībā tiek bieži atkārtots, teiks sev: „Kāda gan tā ir mīlestība, ko viņi tik dedzīgi sludina?” Maniem sekotājiem tad ir jāveic darbi, kas izskaidro un paskaidro, kas ir tā mīlestība, ko Es jums esmu mācījis un iedvesmojis. Arī Otrajā laikmetā cilvēki man jautāja, kāda ir tā mīlestība, par kuru Jēzus tik daudz runāja cilvēkiem; un tā kā Meistars tobrīd bija apsēdies pie rožu

krūma, kura ziedi bija sausi un novītuši, Viņš, sludinot, tos glāstīja ar roku, un šie ziedi Viņa mīlestības pieskāriena ietekmē atdzīvojās, un visi, kas Viņu apņēma, bija patiesi aizkustināti, redzot šādu brīnumu. Tāds pats brīnums notiks arī cilvēku sirdīs, ja viņi iemācīsies mīlēt cits citu. Rožu krūmi atkal uzdziedēs, un novītušās rozes atdzīvosies.

27. Ne visi cilvēki būs vienisprātis, saņemot šo gaismu, jo attīstības ilgums nav visiem cilvēkiem vienāds. Daži pavada dzīves ceļā vairāk laika nekā citi; jums arī jāzina, ka visi cilvēki ir atpalikuši zināšanās un augšupējā attīstībā, jo ir novirzījušies no attīstības ceļa.

28. Cilvēks ir dzīvojis ilgi, bet no savas dzīves ir guvis maz labumu, jo viņš vislielāko nozīmi ir piešķīris materiālajām baudām un ir nicinājis mākslu dzīvot ar mīlestību un taisnīgumu.

29. Es nesu pasaulei jaunu mācību, kas būs kā dievišķs lietus, kas atdzīvina novītušās sirdis un atdzīvina apstājušās vai slimas dvēseles.

30. Atcerieties, ka Es jums teicu: „Lūdziet, un jums tiks dots”, un tāpēc jūs nākat pie Manis ar savām daudzveidīgajām lūgšanām. Bet tagad Es jums saku, ka jums jāiemācās lūgt un saņemt: lūgt ar pazemību un saņemt ar pakļautību.

31. Jūsu sirds man saka: „Meistars, cik bieži mēs Tevi esam aizvainojuši ar mulķīgām un neziņā balstītām lūgšanām?” Bet Es jums saku, ka jūs mani neesat aizvainojuši, ja to darījāt neziņā.

32. Jūsu zināšanu trūkuma dēļ Es atkal parādu sevi kā Meistars jūsu vidū, un tāpēc Es esmu šeit, lai ar mīlestību mācītu un labotu savus mācekļus.

33. Jūs labi darāt, steidzoties uz manu aicinājumu, jo visi likteņi balstās uz mani. Ne pasaule tos jums uzliek, ne arī zemes likumi nosaka jūsu likteni. Arī jūsu gribas brīvībai ir savas robežas, cilvēks nav neatkarīgs. Es esmu vienīgais Neatkarīgais, uz kura Esību balstās viss radītais. Tomēr Es jums saku, ka Es ilgojos pēc jūsu pilnības.

34. Kāpēc Es redzu, ka jūs ejat cauri šai dzīvei nomākti kā neveiksminieki? Paceliet savas sejas, uzticieties savam liktenim, vienmēr skatieties uz priekšu, jo tur, pie horizonta, jūs Mani ieraudzīsiet.

35. Cilvēce, atzīstiet Manu mācību! Garīgums, ko tā pauž, ļaus jums dzirdēt Manu balsi vientulības vai sāpju brīžos. Tas piešķirs jums nezināmas spējas pārbaudījumu stundās, un, ja pasaules čalošana būs nogurdinājusi jūsu prātu un jūs sajūtīsiet skumjas savās sirdīs, jūs dzirdēsiet debesu koncertu no bezgalības. Kad tad atmodīsieties no savas sajūsmas, jūs jautāsiet: „No kuras grāmatas es to gan esmu iemācījies?” Bet Es jums teikšu: „No manas gudrības un mīlestības grāmatas.”

36. Kad tas notiks, jūs sazināšieties no gara uz garu. Tad jūs būsiet ienākuši Kunga templī.

37. Jūsu garam ir jāpacelās, lai ķermenis stiprinātos un palīdzētu jums dzīves cīņā. Ja jūs patiesi paļautos uz mani, jums nebūtu nepieciešams veltīgi klauvēt pie jūsu līdzcilvēku durvīm, kuru sirdis gandrīz vienmēr ir slēgtas palīdzībai.

38. Mana mācība kalpo jūsu garam. Sadarbojieties ar savu Tēvu, audziniet savu bērnu sirdis saskaņā ar manu mācību.

39. Šodien jūs esat mani mācekļi, rīt tādi būs jūsu bērni.

40. Atcerieties tos, kuri jau bērnībā zaudē savu tēvu.

41. Atcerieties tos, kuri nekad nav izjutuši mātes maigumu.

42. Tikai mana likuma ceļš spēs kompensēt viņu trūkumu un aizvest viņus pie pestīšanas vārtiem. Tāpēc visos jūsu dzīves ceļos ir neizdzēšami iegravēts mans nospiedums.

43. Mīļā tauta, rīt, kad izplatīsies ziņa, ka Es esmu bijis pie jums, pie jums ieradīsies cilvēku pūļi, lai jūs iztaujātu. Ja tajā laikā dzīve jūsu mājās būs tīra un jūsu godbijība pret Tēvu tāda, kādu Es jums esmu mācījis, — vai jūs neticat, ka tā būs labākā atbilde, ko jūs varat sniegt, un labākais pierādījums tam, ka esat klausījušies manu vārdu?

44. Šajā laikā, kad pat gaiss, zeme un ūdens ir saindēti ar cilvēku ļaunajiem darbiem — cik maz ir to, kuri neļauj sev ietekmēties no ļaunuma vai tumsas!

45. Kuri no jūsu līdzcilvēkiem, sastopoties ar kopienu, kas dzīvo tikumībā un mierā, spēs noliegt, ka Tēvs viņus ir mācījis? Varētu ierasties gāzti monarhi, kas raud par savu zaudēto varu, un šīs tautas klēpī viņi varētu atgūt savas dvēseles mieru, ja atzītu zemes iedomības nepatiesību. Atnāks garīdznieki no sektām un reliģiskajām kopienām, kuri, piedzīvojot šīs draudzes garīgumu un tās dievbijību, kas pilna ar patiesumu, savās sirdīs sajutīs savas sirdsapziņas spriedumu, kas viņiem norādīs uz viņu kļūdām.

46. Šī tauta pieder Kungam, kurš liks savai balsij atskanēt pār visām zemes tautām un uzvarēs tās ar patiesības gaismu; un, tās uzvarējis, panāks, ka tās kļūs par daļu no šīs ģimenes, jo visi gari ir Dieva tautas bērni.

47. Šodien jūs zināt, kam jūs klausāties, un jūs sagatavojat savu garu, lai tajā uzņemtu šo Debesu maizi. Jūs sagatavojat savu garu, jo tas, kurš jūs māca, nav cilvēcisks skolotājs. Viņš nav ne zinātnieks, ne filozofs, ne pētnieks, ne arī zemes karalis, un tomēr viņš ir vairāk nekā tas viss kopā. Jūsu priekšā ir atvērta grāmata, kas jums māca ceļu uz pilnību.

48. To visu zina mani mācekļi, taču „pēdējie”, kas tikko pievienojušies, brīnās, ka mani sastop šajā materiālajā nabadzībā; un tad ir nepieciešams viņiem teikt, ka man uz zemes nekas nepieder, un, kad es dzīvoju jūsu vidū, es dzīvoju pieticībā, jo tādējādi es jums mācīju saprast, ka mana valstība nav no šīs pasaules un ka tas, ko es meklēju, ir cilvēku sirdis. „Kronis”, ko jūs redzat uz manas galvas, nav uzlikts man pašam, bet gan cilvēki to uzlika, un tas bija no ērkšķiem.

49. Nāciet pie manis un uzticiet man savas ilgas, atzīstiet savus vājumus un lūdziet man spēku. Es esmu šeit pie jums, Es neattālinos no saviem bērniem un sekoju jums, kur vien jūs ejat; jo pat ja jūs nonāksiet cietumā, Es būšu tur, lai jūs mierinātu. Ja jūs uzsākat garu ceļojumu, jums ceļā būs mana pavadība. Ja jūs saslimstat, es esmu pie jūsu gultas kā aprūpētājs un ārsts. Ja jūs jūtaties vientuļi, es ļauju jums sajust manu klātbūtni.

50. Ieraugiet šeit, kā Es kopju savu sēklu. Es nenogurstoši runāju ar jums kopš laika, kad Elija caur Roque Rojas muti paziņoja par jauno laikmetu. Daudzi ir pametuši sēklu un lauksaimniecības rīkus, taču Es turpinu strādāt savos laukos. Bet, ja daži domā, ka Es vienmēr šādā veidā ar jums sazināšos, tie kļūdās, jo laiks, kad jūs Mani dzirdēsiet šādā veidā, jau ir kļuvis īss. Ir nepieciešams, lai šī atklāsme beigtos, lai jūs sāktu garoties, tieši savienoties ar Manu Garu un varētu ieraudzīt savu Kungu uz jūsu garīgās pacelšanās mākoņa.

51. Vai jūs vēl neuztraucaties par šī Vārda trūkumu? Vai jūs jau esat uzkrājuši pietiekami daudz sev un saviem līdzcilvēkiem? Vai arī jūs domājat, ka šis darbs beigsies manas atvadas dienā?

52. Es izdzēšu dievkalpojumu formas, rituālus un tradīcijas, lai nākotnē jūs ierobežotos ar Likuma izpildi un nerīkotos tā, kā pagātnē, kad ar visu savu entuziasmu veltījāties tradīcijām un svētkiem, atstājot Likumu novārtā.

53. Vai jūs nezināt, cik ļoti Mozus gars raudāja aizsaulē, redzot tā tautas, kuru viņš tik ļoti mīlēja, neuzticību un vājumu? Viņa sēkla vēlāk tika aplanīta ar Glābēja asinīm.

54. Kādu Es atradu to tautu, kurai Es savu patriarhu vārdā biju atstājis mantojumu? Sašķeltu, sadalītu divās valstīs (Jūdejā un Galilējā), kuras viena otru uzskatīja par svešiniekiem. Es atnācu, lai tos apvienotu, un ne tikai tos, bet visas zemes tautas. Visu, ko Es atnesu, Es šeit atstāju; no pasaules Es paņēmu līdzīgi tikai nepateicību un sāpes. Es atstāju pasaulei Savu Vārdu kā mūžīgu mantojumu, tāpat arī Savas asinis, kas tika izlietas līdz pēdējam pilienam. Mans ķermenis nogrima zemē, un savu Garu Es izliju pār saviem apustuļiem. Tas bija mans testaments. Pēc manas aiziešanas cilvēki mani atzina. Mana sēkla sadīga un izplatījās uz citām

tautām. Mani vajātāji pēc tam kļuva par maniem karavīriem. Tie, kas mani bija apmelojoši, vēlāk mani svētīja.

55. Tautām kristīgās sēklas uzplaukums nozīmēja miera un labvēlības laikmetu. Dzīvesprātība nesa auglus, mērķis un ideāls bija Debesis. Vēlāk atgriezās vājums, tikai šķietama manu mācību ievērošana — izpilde, kas pasauli maldina ar svētkiem un krāšņiem rituāliem, kuri iespaido cilvēkus, bet neapmierina Tēvu un neuzceļ garu.

56. Haoss ir atgriezies, jo nav tikumības, un tur, kur nav tikumības, nevar būt patiesības. Iemesls tam nav tas, ka Likumam, ko Tēvs nodeva Mozum, nebūtu spēka, nedz arī tas, ka Jēzus mācība būtu piemērojama tikai pagātnes laikos. Abi savā garīgajā saturā ir mūžīgi likumi, taču saprotiet, ka tie ir kā avots, no kura ūdeni neviens netiek piespiests dzert, bet ikviens, kas tuvojas šim mīlestības avotam, to dara pēc savas gribas.

57. Sākumā Es nodevu tautai likumu, lai visas ciltis tajā dzīvotu vienotas. Taču, kad Es atnācu, Es atradu viņus sašķeltus, savstarpēji nesaprotamies, zaimojot Manu likumu un pakļautus elku pielūgšanai.

58. Vēlāk nāca mana mīlestības mācība, lai apvienotu visas tautas vienā likumā. Taču tagad, kad Es atgriežos pie cilvēkiem, Es redzu, ka viņi atkal ir sadalīti sektās, reliģiskās kopienās, ideoloģijās un teorijās. Katra no tām praktizē savu ticību saskaņā ar savām priekšstatām vai tās izdevīgumu. Visi apgalvo, ka mīl to pašu Dievu, tomēr viņi ir sadalīti. Bet Es jums saku: kas nemīl savu tuvāko, tas nemīl arī Mani. Protams, ne visas dvēseles iet savu ceļu vienā solī un ritmā, jo tām ir atšķirīgs attīstības līmenis; taču kurš cilvēks, kas pazīst Manus likumus un Manu mācību, nezina, ka to būtības kodols ir savstarpējā mīlestība? Daudzi sevi dēvē par kristiešiem, bet Es jums vēlreiz saku, ka nevar būt kristietis tas, kam nav mīlestības.

59. Patiesi, Es jums saku: pasaule nepazīst daudzus garīgos mācības aspektus; jo tā vietā, lai meklētu manu mācību skaidrojumu, lai pēc tā rīkotos, tā ir apmierinājusies ar rituāliem un tradīcijām. Tas ir iemesls, kāpēc cilvēci ir skārušas lielas nelaimes un rodas konflikti, kuriem cilvēki nespēj atrast risinājumu.

60. Vai šī laika haoss cilvēcei bija kaut kas neparedzams? Nē, tas viņai bija paziņots, lai viņa to varētu novērst. Es savam māceklim Jānim atklāju šo laiku noslēpumus, lai, ja jūs būtu spējuši tos izprast, ja jūs tiem būtu piešķīruši to vērtību, kāda tiem pieder, nevis vienaldzīgi tos atmetuši malā, jūs būtu uzzinājuši, ka šis laiks pieder pie Atklāsmes grāmatas sestā zīmoga, jūs būtu modušies un lūgušies un pasargājušies no lieliem ļaunumiem.

61. Redziet, kā Mans Vārds jūs sagatavo nākamajiem laikiem. Tāpēc Es jums saku, ka jums tas jāizmanto. Jo šis paziņojums pagaisīs tāpat kā tas

notika ar Mozu, kurš gāja cauri tuksnesim un nenonāca līdz Kānaānai; tāpat kā tas notika ar Jēzu, kurš gāja cauri pasaulei un savu dzīves ceļu pabeidza pie krusta.

62. Es jūs sagatavoju laikam, kas sekos pēc šīs atklāsmes beigām. Katrā pulcēšanās vietā tad būs grāmata, kas satur manu Vārdu, lai jūs varētu pulcēties un stiprināties, to lasot.

63. Tāpat kā šajā laikā Es izvēlējos tos, kuri izteiks Manu Vārdu, tāpat arī Es būšu Tas, kurš noteiks tos, kuri to nodos tālāk, to lasot, kad Es vairs neizpaužos šajā veidā. Taču Es jums jau tagad saku, ka beigās jūs vispār nevarēsiet novākt ražu, ja apmierināties tikai ar to, ka klausāties manas mācības, neparedzot tās pielietot. Jums jāapzinās, ka mana mācība nav domāta tam, lai jūs to izmantotu kā iemeslu paražu un tradīciju radīšanai, bet gan tam, lai jūs to uzskatītu par patieso ceļu savu garīgo pienākumu pildīšanai un lai jūs ar saviem darbiem liecinātu par to.

64. Pēc 1950. gada mana tauta iedziļināsies šo mācību pētīšanā, lai nonāktu pie nozīmīgiem secinājumiem.

65. Grāmatas, ko „Zelta spalvas” pašlaik rada pēc dievišķa diktāta, tiks augsti novērtētas kā bezgalīgas vērtības dārgakmeņi. Jo katru reizi, kad jūs tās atvērsiet savās sanāksmēs, garīgā būtība, kas tajās ietverta, kā gaisa pūsma no debesīm pārklās jūsu dvēseles un jūsu ciešanas. Šī grāmata jums atklās daudzus noslēpumus, kas ir noslēpti Septiņu zīmogu grāmatā.

66. Jums jāpēta šie mācījumi, neiesaistoties diskusijās par tiem, tad Svētā Gara gaisma jūs apgaismos, lai jūs varētu sniegt pareizo skaidrojumu tam, kas jums agrāk šķita kā noslēpums.

67. Jau ir tuvu tas gads, par kuru tika paziņots visā šajā atklāsmes laikā, lai es jums teiktu ardievas, un tā ir mana griba nodot jums visu, ko man jums ir jāsaka. Nezaudējiet nevienu no manām mācībām, nevienu no tās zilbēm, jo es jums šobrīd dodu pēdējos vārdus šim Jaunajam Testamentam, caur kuru tiek saprasti gan abi iepriekšējie, gan nākamie.

68. Savas atklāsmes sākumā Es jums nesniedzu skaidrojumu par septiņiem zīmogiem, jo toreiz jūs Mani nebūtu sapratuši. Taču tagad Es esmu ienesis gaismu šajā noslēpumā, lai jūs to izpētītu un atbrīvotos no jebkādas neziņas, jebkādas šaubas vai kļūdas.

69. Pasaule galu galā ieinteresēsies par visām šīm Dievišķajām atklāsmēm, un, uzzinot par jūsu skaidrojumu, tā vērsīsies pie jums, lai jums uzdotu jautājumus. Kad tas notiks — vai jūs tad slēpsieties no saviem līdzcilvēkiem? Jūs, kas visos laikos esat bijuši pirmie, kuri saņēma manas atklāsmes, — vai jūs tās atteiksiet viņiem?

70. Neguliet, nekļūstiet svārstīgi vai nesaskaņoti. Cilvēkiem nevajadzētu sastapt jūs aizņemtiem ar ārējām lietām; jo tad jūs redzēsiet, ka vietā, lai

pie jums nāktu līdzilvēki, kas jums uzdod jautājumus, ieradīsies ienaidnieki, kuri jūs uzbruks, un jūs nevarēsiet būt droši, vai viņi ar savu naidīgumu nevēlas jums iemācīt, ko nozīmē pildīt Manu likumu, un panākt, lai jūs cienītu patiesību. Tad jūs jautāsi: „Kungs, vai Tu esi savu taisnīguma roku aizdevis mani ienaidniekiem?”

71. Es esmu jums teicis, ka jums jāstrādā pie sevis, lai, kur vien jūs skatītos, jūs sastaptu tikai brāļus un māsas. Es gribu, lai dievišķā zīme, ko Es esmu uzlicis jums, būtu gaisma, kas palīdz jums tikt atzītiem par mani jauniešiem mācekļiem.

72. Cik skaisti būs jūsu garam atgriezies pie Tēva un parādīt Viņam savu izpildīto uzdevumu! Šīs laimes atspoguļojumu šeit, uz zemes, ir piedzīvojis bērns no stāsta „”, kurš atgriezās Tēva mājās, paklausīgi izpildījis sava Tēva norādījumu. Kāda prieka pilna ir abu sirds, kad viņi apskauj viens otru — Tēvs, apzinoties, ka viņam ir paklausīts un viņš ir cienīts, un bērns, redzot, ka Tēvs viņu slavē un pieņem.

73. Vai jums ir priekšstats par to, kāda būs svētku noskaņa garam, kas atgriežas Debesu Tēva mājās? Kāds ir skūpstis, ar ko Tēvs sagaida savu bērnu, un kāds ir to būtņu prieks, kas apdzīvo šo mājvietu?

74. Neapstājieties uz drošā ceļa, nāciet pa to, cilvēki, un nepagrieziet skatienu atpakaļ, līdz nonāksiet pie lielajiem vārtiem, kur Es jūs gaidu, lai jūs uzņemtu.

75. Esiet dedzīgi, iemācieties savās sirdīs aizdedzināt ticības un uzticības Man liesmu, lai jūs vienmēr pieņemtu pārbaudījumus, ko Es jums sūtu.

76. Es jūs apgaismoju. Neskaitāmi gaismas stari krīt uz cilvēci, lai nestu gaismu tur, kur jūs iepriekš bijāt radījuši tumsību. Ir parādījusies jaunas laikmeta rītausma, kas aicina visus pamosties un doties atpakaļceļā pie manis. Es jūs aicinu, jo jau tuvojas stunda, kad man būs jāsavāc mana sēkla no zemes, kā es jums esmu paziņojis.

77. Jūs, mani klausītāji, esat redzējuši, kā atklājas Mans Vārds, esat redzējuši, kā vīrieši un sievietes tā ietekmē ir tikuši atbrīvoti; kā tie, kas bija miruši ticībā un cerībā, atgriezās dzīvē, kā tie, kas bija slimi gan miesā, gan dvēselē, kļuva veseli. Iemesls tam ir tas, ka Es esmu atgriezies pie jums, lai jums palīdzētu un padarītu jūsu ceļojumu mazāk sāpīgu. Esiet nomodā un lūdzieties, lai nekas nekavētu vai neaizkavētu jūsu ierašanos pie Tēva. Nāciet pa mīlestības un upurēšanās ceļu, un, ja pacelsiet savu garu pie Tēva un lūgsiet man spēku, Es jūs uzklausīšu un stiprināšu, līdz sasniegsiet savas svētceļojuma galamērķi, kur Es jums dāvināšu mieru.

78. Īstenojiet visu, ko Es jums esmu mācījis laiku gaitā. Labojiet savas kļūdas labprātīgi; taču Es jums saku arī: māciet savus līdzilvēkus ar mīlestību un pacietību, ar kādu Es esmu mācījis jūs.

79. Jūs esat mani meklējuši dažādās reliģiskajās kopienās un sektās, ko radījusi cilvēce, taču Es vēlos, lai jūs atteiktos no rituāliem un izdzēstu no savām sirdīm jebkādas fanātisma pēdas. Nāciet pie manis garā, mīliet mani patiesi, cieniet un ievērojiet manus likumus, tad šādā veidā jūs izrādīsiet man patiesu godbijību.

80. Nāciet pie manis, jūs, skumjie, vientuļie un slimie cilvēki. Jūs, kas velkat līdzī grēka ķēdes, jūs, pazemotie, kas izsalkuši un izslāpuši pēc taisnības, esiet pie manis; manā klātbūtnē daudzi no jūsu ļaunumiem pazudīs, un jūs sajūtīsiet, ka jūsu nasta kļūst vieglāka.

81. Ja jūs vēlaties iegūt garīgās vērtības, Es tās jums piešķiršu. Ja jūs lūgsiet man pēc zemes labumiem, lai tos lietotu labā nolūkā, Es tos jums arī došu, jo jūsu vēlme ir cēla un taisnīga. Tad jums jāklūst par labiem pārvaldniekiem, un Es jums piešķiršu šo labumu pieaugumu, lai jūs ļautu saviem līdzcilvēkiem tajos piedalīties.

82. Paskatieties uz cilvēkiem, cik viņi ir noguruši no bezjēdzīgas cīņas, nespējot atrast savas eksistences jēgu. Viņi man parāda dzīvi bez ideāliem, jo ir novirzījušies no tikumības ceļa un meklē baudu tikai tur, kur valda pretdabiskums un nāve. Viņi nespēja atrast dzīvesprieku mīlestībā, gatavībā palīdzēt un labvēlībā. Viņi nav ieklausījušies Tēva sirsnīgajos lūgumos, kurš viņus tik ļoti mīl un kurš visiem vēlas tikai mieru un pestīšanu.

83. Pasaule, kas sadalīta reliģiskajās kopienās un sektās, šajā brīdī sauc mani, jo uzskata mani par prombūtnīgu vai vismaz tālu esošu. Lai gan es esmu kopā ar to, tā nav sajutusi manu klātbūtni. Bet jums es saku, ka jūs viens pēc otra iemiesiet Kunga ganībās un tur visi būsi kopā, ja būsi sapratuši manu mācību.

84. Kopiet šo sēklu un turpiniet virzīties uz priekšu. Gaisma būs jūsu ceļvedis, un jūsu pēdās nāks lielas cilvēku pūļi, kurus Es jums uzticēšu.

85. Dodieties uz lūgšanas spārniem, lai izplatītu gaismu starp saviem līdzcilvēkiem. Dodieties uz cietumiem un slimnīcām un atstāji tur savu mierinājumu.

86. Ja esat noguruši, nāciet pie manis, jo es jūs stiprināšu. Neesiet kautrīgi, es esmu piedošana, žēlastība un patiesā taisnība.

87. Es esmu avots, kas straumēs izplūst uz laukiem, ilgojoties pēc sēklām un strādniekiem.

88. Zeme ir sagatavota, lai cilvēki steigās uzņemties savu darba daļu.

89. Lauks gaida jūs; apstrādāji to mīlestībā un sirsnībā, un, kad redzēsiet, ka labā sēkla sāk nest augļus, iznīciniet nezāles, kas varētu traucēt tās attīstību. Iznīciniet visu, kas cēlies no indīgajiem augiem, un nepaliciet bezdarbīgi, jo tad jūs neaudzēsiet labu ražu.

90. Parādiet man laukus, kad tajos mirdz zelta vārpas. Tad jūs varēsiet novākt ražu un piepildīt savas graudu klētis, lai dvēseļu skaits, kas katram ir piešķirts, savā dzīves ceļā neciestu badu.

91. Elku pielūgšanas rituāli, kas dominē cilvēku vidū, tiks noraidīti kā nepareizi. Mācības, ko Es jums esmu atklājis, ietver patiesības loģiku, un tās galu galā tiks atzītas.

92. Zinātnieks meklē iemeslu visam, kas ir un kas notiek, un cer ar savas zinātnes palīdzību pierādīt, ka ārpus dabas nepastāv ne kāds princips, ne patiesība. Taču Es uzskatu viņus par nenobriedušiem, vājiem un neziņīgiem.

93. Kad divpadsmitgadīgajam Jēzum nācās izturēt pūļa jautājumus, skatienus un spriedumus, viņš vēl nebija lasījis nevienu grāmatu. Tomēr viņš teica pamācošu runu, kas bija pilna gudrības, jo šī bērna prātā spīdēja Augstākā Gaisma, un no viņa lūpām plūda pats Dieva Vārds. Es jums to saku, jo arī jūs to varat darīt, ja jums nāksies stāties pretī pratinājumiem un pārbaudījumiem, kuriem jūs tiksiet pakļauti. Tad jūs pārliecināsi, jo runāsi par Dieva mācībām, kurām vienmēr ir princips, loģisks pamats un pamatojums. Nav brīnuma, kam nebūtu loģiska un dabiski pamatota iemesla; nekas nenotiek bez cēloņa. Neviena lapa kokā nekustas bez manas gribas.

94. Jums jautās: „Ņemot vērā to, ka Kunga majestātiskums ir tik neizmērojami liels — kāpēc Viņš izmanto visniecīgāko mirstīgo, lai izplatītu Savu gudrību?”

95. Uz to jums jāatbild, ka Dieva mīlestībai pret Saviem bērniem nav robežu un ka tādēļ cilvēks to bieži nespēj saprast.

96. Jums jābūt pazemīgiem; jo, ja jūsu Skolotājs pameta Savu Valstību, lai dzīvotu uz šīs zemes un parādītu pazemību, tad jums jācenšas man līdzināties to acu priekšā, kuri ir tādi paši kā jūs.

97. Ja būtu nepieciešams, tāpat kā Otrajā laikmetā, atgriezies matērijā, Es nāktu, pat ja zinātu, ka man būtu jāiziet šis gan ķermenim, gan garam sāpīg s ceļš. Taču tagad Es nāku Garā, un jums jāgatavojas, lai aptvertu manu dievišķo patiesību.

Mans miers lai ir ar jums

Mācība 145

1. Lūk, Dievišķais Gars atkal ir jūsu vidū.
2. Nāciet pie manis, mīlie bērni, atpūties no savas svētceļojuma gaitas pa ceļiem un caur tuksnešiem, jo ne es nāku pie jums, bet jūs esat nākuši pie manis.
3. Es, jūsu Radītājs, parādu cilvēkiem savu lēnprātību, pazemību un mīlestību pret visiem saviem bērniem. Otrajā laikmetā Es sūtīju savu „Vārdu”, lai tas kļūtu par cilvēku jūsu vidū, un viņš nosauca sevi par „Cilvēka Dēlu”, lai sniegtu jums liecības par manu pazemību.
4. Es šobrīd atklājos caur radības izredzēto būtni – cilvēku –, lai jūs dzirdētu Manu Vārdu caur jūsu brāļu un māsu saprāta orgānu.
5. Cik tālu no jums jūs mani turat, un cik tuvu es jums patiesībā esmu!
7. Jūsos Es uzņemu visu cilvēci, kas šodien atvadās no vēl viena gada, kuru Es tai esmu uzticējis. Jūs nezināt, kā Es šodien jums parādīšos — vai kā Tēvs, vai kā Skolotājs, vai kā Tiesnesis.
8. Es jūs pārsteigšu un iekļūšu jūsu sirds dziļākajās dziļumos.
9. Patiesībā Es jums saku, ka Jēhova, „Vārds” un Svētais Gars ir viens Dievs, Vienīgais, kurš ir visa radītā sākums un gals, visa esošā Alfa un Omega. Es runāšu ar jums kā Tēvs un mācīšu jūs kā Skolotājs. Mana maiguma pilnība nāks pār jūsu miesu un garu.
10. Marija, jūsu vispasaules Māte, dzīvo manī, un viņa dāvā saviem mīļajiem radījumiem vismaigākos glāstus. Viņa ir bijusi jūsu sirdīs, lai tajās atstātu savu mieru un sagatavotu svētnīcu. Marija sargā pasauli un izpleš pār to savus spārnus kā cīrulis, lai to pasargātu no viena polusa līdz otram.
11. No visas radības Es saņemu godu, kas nonāk pie manis kā pateicība.
12. Mans caurspīdīgais skatiens atpazīst vīrieša un sievietes sirdi, sākot no bērnības līdz pat sirmam vecumam. Es parādījos neredzami tautās, provincēs, dažādās baznīcās un pie bezķermeniskajām būtnēm, kas joprojām apdzīvo Zemi. Un mana garīgā klātbūtne liek cilvēkiem drebēt, jo viņi nezina, ko nākotne sagatavojusi cilvēcei.
13. Tagad Es ietekmēšu cilvēku viņa gribas brīvībā. Viņš vēlas darīt pēc savas gribas, bet viss notiks saskaņā ar *Manu* gribu.
14. Attīstība skar visas dvēseles, un, pamatojoties uz tikumību un intuīciju, ko tās attīsta, šī gaisma sasniegs tās.
15. Viņi sapratīs, ka pasaulē nav miera, ka pastāv bads un slāpes, trūkums un nabadzība. Bet Es jums jautāju: kāpēc?
16. Vai varbūt ir pazudis svētību bagātums, ko Es ieliku šajā zemē? Vai ir mainījusies Visuma kārtība un likumi? Vai Karaliskā zvaigzne vairs nedod gaismu un dzīvību? Vai avotos vairs nav ūdens, laukos auglības un kokos augļu? Vai jūsu smadzenēs vairs nav atziņas gaismas un jūsu sirdīs vairs

nav jūtu? Vai jūsu garā vairs nav ne mazākās spēka pēdas, tāpēc ka jūs vairs nevarat pacelt savu seju pret mani? Kāpēc tad jūs izturamies kā ienaidnieki, ja jūs visi esat cēlušies no manis?

17. Arī dievišķais Gars raud, bet tagad manas asaras nedrīkst krist uz pasauli; es tai piedodu. Tām jākritīs uz manu dievišķo apmetni.

18. Nemiet no manis šo vārpu – tā ir mīlestības, miera un labas gribas kviešu grauds. Audzējiet to un pagatavojiet no tā maizi, kas baro jūsu dvēseli.

19. Manā rokā ir zobens, bet tas nav slepkavošanas ierocis: tā ir patiesība. Kas vēlas būt patiesības karavīrs, lai to paņem savā labajā rokā, un viņš ar savu gaismu uzvarēs visās cīņās.

20. Cilvēku gars virzās uz priekšu, meklējot mācību, ko Es jums šobrīd sniedzu. Jau sāk ierasties svētieņi.

21. Jums jābūt modriem, jo zinātnieki jūs pārbaudīs. Neesiet glēvi, jo esat nenožīmīgi, jo tieši tiem, kurus nicina, vienmēr ir atklāts tas, kas palicis apslēpts vai nav bijis saprotams tiem, kuri sevi uzskata par lieliem zinātniekiem.

22. Apvienojieties, lai, ja jūs tiksiat vajāti, Sarkanā jūra atvērtos, lai jūs caurlaistu. Bet jums, tauta, ir jāievēro mans mīlestības likums. Vai jūs vēlaties manu piedošanu? Arī Es vēlos, lai jūs piedotu saviem līdzcilvēkiem.

23. Jūs man esat uzticējuši savus mirušos, un Es jums saku: jūsu „mirušie” dzīvo manī. Jūs man esat dāvinājuši savu mīlestību, taču Es lūdzu jūs, lai jūs to izrādītu kā žēlsirdību saviem līdzcilvēkiem.

24. Cilvēce, jau tuvojas saules stari un apgaismo jūsu pasaules seju, lai ar savu gaismu jums paziņotu, ka pie jums sākās jauna diena kā dārgs laika posms, lai jūs tajā izcīnītu savu progresu un sasniegtu patieso mieru, kā tas pienākas cilvēkiem ar labu gribu.

25. Klausieties savam Tēvam, atpūties dažus mirkļus, ak, tauta, kas sastāv no klīstošām dvēselēm! Laimīgs ir tas, kurš klausās manā vārdā, to mīl un tam tic, jo viņš ir Tēvam cienīgs bērns, jo viņš dedzīgi ievēro manus likumus un mācības, lai pēc tam tos izpildītu ar mīlestības darbiem.

26. Šajā brīdī jūs visi uzmanīgi klausāties manā vārdā, neviena lieka doma netraucē jūsu domāšanas spējas. Daži klausās sajūsmināti, citi – ar vainas sajūtu, jo viņus nomoka sirdsapziņas pārmetumi, bet vēl citi pievērš uzmanību katram manam vārdam.

27. Cilvēce, ko šobrīd pārstāv šī draudze, ir aizvadījusi gadu, kas tiem, kuri raudāja, bija kā sāpju ēna, bet tiem, kuri saņēma Viņa labvēlību, — kā draudzīga roka; — viena sekunde jūsu gara mūžībā. Bet laiks rit savu gaitu, jo laiks esmu Es, kurš vienmēr esmu bijis un būšu kopā ar visiem saviem bērniem.

28. Šajā dienā ir brīdis, kad katra dvēsele savā garā sajūt Manu dievišķo klātbūtni, un jo lielāks ir uzdevums, ko tā nes, jo spēcīgāka ir arī balss, kas runā uz viņu no iekšienes.

29. 1945. gads aiznesa līdzī pēdējās kara ēnas. Sirpis nopļāva tūkstošiem cilvēku dzīves, un tūkstošiem dvēseļu atgriezās garīgajā dzimtenē*. Zinātne pārsteidza pasauli un lika Zemei drebēt no tās iznīcināšanas ieročiem. Uzvarētāji pasludināja sevi par sakautu tautu tiesnešiem un pārmācītājiem. Sāpes, postījumi un bads izplatījās, savā pēdās atstājot atraitnes, bāreņus un aukstumu. Epidēmijas ceļo no tautas uz tautu, un pat dabas spēki liek dzirdēt savu taisnības un sašutuma balsi par tik daudzajiem ļaunajiem darbiem. Sagrautības, nāves un postījuma drupu lauks ir pēdas, ko cilvēks, kurš sevi dēvē par civilizētu, ir atstājis uz planētas virsmas. Tā ir raža, ko man sniedz šī cilvēce. Bet Es jums jautāju: vai šī raža ir tā vērtā, lai nonāktu manās graudu klētīs? Vai jūsu ļaunuma augļi ir pelnījuši, lai jūsu Tēvs tos pieņemtu? Patiesi Es jums saku: šis koks ir pilnīgi atšķirīgs no tā, ko jūs būtu varējuši iestādīt, ja būtu ievērojuši to dievišķo bausli, kas jums liek mīlēt cits citu.

**Spāņu valodā „valle” burtiski nozīmē „ieleja” un bieži vien apzīmē: aizsauli, (garīgo) pasauli, dzīves telpu, dzimteni, mājas.*

30. Cilvēki ir skarbi un nepiekāpīgi pret saviem tuvākajiem, tāpat kā Mozus laikos, kad vispārpieņemts bija atbildēt uz sitieni ar pret sitieni. Šodien Es jums saku, ka, ja tā ir jūsu taisnīguma izpratne, jūs tiksiet vērtēti ar to pašu mēru, ar kādu jūs vērtējat savus tuvākos.

31. Bet Es jums piedodu, Es jūs svētīju un dodu jums laiku, lai jūs mīlestībā koptu manas mācības svētīto sēklu. Es esmu liels cīnītājs. Kurš steidzas pievienoties šai lietai kā karavīrs? Es karoju ar miera palīdzību. Un Es iznīcinu ļaunumu ar labestības zobenu.

32. Ikviens, kurš savas dzīves klusajās stundās nolemj sekot man pa labestības ceļu, ir mans karavīrs, un Es lieku zobenu viņa rokās, lai viņš cīnītos un uzvarētu. Šis zobens ir patiesība, pret kuru nebūs neviena ienaidnieka, kas spētu izturēt tās gaismu.

33. Tā ir prieka diena, mīļais Izraēl, jo Mūžīgais ir pie jums, lai jūs mācītu mīlēt un piedot cits citam. Es esmu jums nodevis savus mācījumus un esmu pie jums atnācis pilns prieka; bet esmu arī cietis, jo jūs uz brīdi aizmirstat mani.

34. Saņemiet manu mieru. Es jūs vēlreiz svētīju un piedodu. Jūsu sirdis ir nometušās pie manām kājām kā upuris, kā dedzināmais upuris, kā aicinājums uz mieru un piedošanu visai pasaulei. Meistara mācība vēlreiz ir degusi jūsu prātā un garā kā gaismas lāpa.

35. Tas ir laiks, kad gaisma cīnās pret tumsību, kas pārsteidz zemes tautas nesagatavotas — laiks, kas pilns ar pārbaudījumiem un izpirkšanu, laiks, kas veltīts attīrīšanai un taisnīgumam. Es redzu visas nācijas apmulsumā. Visas sekas un reliģiskās kopienas ir sašķeltas. Taču šis ir laiks, kad Es jums atkal parādu Patiesības grāmatu.

36. Jūs sakāt, ka tuvojas jauns gads, bet Es jums saku: Gars nav pakļauts laikiem. Laiks ir tas, kas ir pakļauts mūžībai un Garam.

37. Laimīgs tas, kurš ir dzirdējis Manu vārdu un to mīl, kurš saprot Manas atklāsmes un savā sirdī rūpīgi glabā atmiņu par to, ko ir redzējis un dzirdējis.

38. Mani klausās gan ticīgie, gan neticīgie. Gan tie, kas mani mīl, gan tie, kas mani zaimo, ieklausās manā vārdā. Pamošie un miega apņēmtie, centīgie un slinkie, garīgie un materiālistiskie — visi viņi klausās manās lūgšanu mājās, kas veido Svētā Gara templi, templi bez materiāliem altāriem, templi bez cilvēciskas iedomības.

39. Cik ilgi jūs esat klejojuši, cilvēki! Cik bieži ceļā esat apmaldījušies! Cik ļoti esat meklējuši! Cik daudz esat pētījuši! Jūs esat pacēlušies ļoti augstu un esat nogrimuši bezdibenī.

40. Bet šeit ir Jēhova, Mūžīgais, Nezināmais, Aizmirstais, un Viņš jautā cilvēkiem: Vai jūs tagad esat noguruši? Vai jūs tagad vēlaties apstāties grēka ceļā? Vai jūs vēl neesat pietiekami vīlušies? Vai jūs joprojām vēlaties būt lieli šajā pasaulē? Vai jūs nezināt, ka lielums slēpjas pazemībā?

41. Es esmu Tēvs un esmu Devējs. Es esmu Tas, kurš cilvēkiem visos laikos ir teicis: „Lūdziet, un jums tiks dots.” Šeit ir mana roka; tajā ir taisnības skepteris, zelta vārpa un gaismas zobens. Ņemiet, ko vēlaties, tomēr kausa dibenā joprojām paliek visrūgtākā raugs. Bet arī jaunais gads nāk kā miera apsoliņums.

42. Vai jūs vēlaties, lai Debesu valstība nāk pie jums, kā Es jums esmu apsolijis? Lai mana griba kļūst par jūsu gribu!

43. Es tev piedodu, grēcīgā cilvēce, jo Es esmu mīlošs Tēvs. Ņemiet zelta vārpu un audzējiet šo kviešu graudu. Pavairojiet to simtkārt un atspirdziniet savu garu ar savu ražu. Tā ir mīlestības, saskaņas, brālības, miera un labas gribas kviešu šķirne. Nesiet to sevī! Cepiet ikdienas maizi no šiem kviešiem un dāviniet to savam brālim. Tā ir piedošanas, mīlestības pret tuvākajiem un draudzības kviešu šķirne. Vai tu mani saproti, tauta?

44. Šodien Es atvelku plīvuru no nākotnes un jūs sagatavoju. Redziet, kā lielas cilvēku pūļi un gājieni, meklējot šo tautu, virzās uz priekšu, kā leģioni, ilgojoties pēc šīs gaismas, plūst šurp. Svētceļnieki klauvē pie jūsu durvīm. Mosties, tauta! Zinātnieks steidzas šurp, lai jūs pētītu, lai jums uzdotu jautājumus.

45. Jūs esat cienījuši manus noslēpumus un esat tajos ielūkojušies tikai tad, kad Es jūs esmu aicinājis. Jūs pazīstat mani tiktāl, cik Es jums esmu atļāvis, un soli pa solim tuvināties man.

46. Jūs piederat pie maniem izredzētajiem šajā laikā. Daži no jums tika aicināti jau bērnībā, citi jaunībā, daži tikai vecumā, taču katram tika uzticēts uzdevums, ņemot vērā laika posmu, ko viņš vēl pavadīs uz Zemes.

47. Nebija neviena cilvēka, kurš būtu nācis pie manis un man nebūtu uzticējis kādu rūpi. Jums šķita, ka tā sāpe, ar ko jūs ieradāties, ir šķērslis jūsu dzīvē, bet pēc tam jūs sapratāt, ka tā bija tikai pakāpe, kas jūs tuvināja man. Tad jūs svētījāt to pārbaudījumu, caur kuru jūsu garam bija lemts saņemt vēl tik daudz prieka.

48. Jūs labi darāt, svētidami to sāpi, kas jūs man tuvāk atveda, jo caur to jūs iemācījāties mani meklēt un lūgt. Vēlāk jūs iemācījāties lūgties un beidzot – pildīt garīgu uzdevumu, lai saviem brāļiem īstenotu manas mīlestības un žēlsirdības mācības.

49. Kopš tā laika jūs savā dzīvē esat redzējuši, kā brīnums kļūst par realitāti, jo, lai gan jūs ēdat to pašu maizi kā agrāk, tagad tā jums vairs negaršo rūgti, bet gan saldi un patīkami; grūtības, ar kurām saskārāties savā ceļā un kuras lika jums zaudēt ticību vai zaudēt cerību, tagad vairs nepadara jūs glēvus, jo jūs vairs neuzskatāt tās par nepārvaramām, un pat jūsu fiziskās ciešanas, kas agrāk jūs nomāca, tagad vairs neliek jums zaudēt cerību.

50. Tā ir ticības spēks, tā ir garīguma un atjaunošanās iedarbība.

51. Agrāk daudzi garīgie iespaidi pagāja jums garām nepamanīti, jo jūs meklējāt tikai savu maņu apmierinājumu, un maņu iespaidi bieži vien mēdz materializēt dvēseli. Tagad jūs sākat atklāt jaunu dzīvi, sākat atklāt būtisko, skaistumu, jēgu, patiesību visam, kas jūs apņem.

52. Tiktāl, ciktāl jūs klausāties manā mācībā, jūsu domāšana kļūst cēlsirdīgāka, jūs maināt savu senu veidu, kā mani godināt, un uzlabojat savu dzīvi. Jūs jau esat pārstājuši lūgt tik uzmācīgi, kā to darījāt agrāk, un jūs mācāties lūgties un izjust to, ko man sakāt lūgšanā. Tātad, ja jūs man esat teikuši: „Kungs, lai Tava griba notiek ar mani”, iemesls tam bija tas, ka jūs sapratāt savu vārdu jēgu un noskaņojāties saņemt no manis tikai to, ko Es nosaku. Bet klausītāju pulkā vienmēr ir „pēdējie”, jo uz šīm pulcēšanās vietām nepārtraukti ierodas jaunas sirdis, kas ilgojas pēc dzīvības ūdens. Ar viņiem Man jārūnā citādāk, lai viņi Mani saprastu un vienlaikus justos saprasti.

53. Atcerieties, ka Es katru no jums uzņemu tieši tāpat, kad viņš pirmo reizi ieradās šeit, lai dzirdētu Manu Vārdu. Dažiem Es nerunāju par garīgo misiju, jo viņi Mani nesaprastu, bet Es runāju ar viņiem par ciešanu nastu,

ko viņi nes dzīvē un kuras smaguma dēļ viņi jūtas apspiesti un nomākti. Es mācu viņiem, kā pārvarēt smagos pārbaudījumus, ar kuriem viņi saskārušies gan ģimenē, gan ārpus tās. Es mierinu viņus viņu ciešanās, dodu viņiem dziedinošo balzamu, kas atgriež viņiem veselību, iedrošinu viņus un piepildīju ar cerību.

54. Tad slimais sajūt, ka kāds skatiens no debesīm zina par viņa sāpēm un ka šis skatiens pieder viņa Tēvam, kurš atbrīvos viņu no ciešanu nastas, ko viņš velk līdzī. Sirds, kas uz zemes nav pazinusi ne maigumu, ne sapratni, ne labvēlību, pēkšņi jūtas ietīta mana Vārda mīlestības apliecinājumos. Tā mīl ar bezgalīgu mīlestību un jūt, kā tās tik ilgi aizturētās sāpes plūst straumēs.

55. Gan vientuļais vai nesaprastais cilvēks, gan arī cilvēks, kas kļuvis par kaislību vai netikumu vergu, gan pamestā sieviete, gan jauna meitene, kas baidās stāties pretī dzīvei, gan ģimenes tēvs vai māte, kas man izklāsta visas savas problēmas, gan arī bārenis, kam pasaulē nav nekādas aizsardzības — es visus viņus uzklāšu, un visu viņu sirdis es apstrādāšu ar sava Vārda smalko kalti.

56. Es zinu, ka, nodarbojoties ar visu to, kas viņiem rada smagumu — lai cik cilvēcisks vai materiāls tas arī būtu —, Es nodarbojos ar viņu dvēseli, jo tādējādi Es atbrīvoju viņus no viņu nastas, jo tādējādi Es sagatavoju ceļu, ko viņiem pēc tam jānoiet, un jo tādējādi Es iededzu viņos ticības gaismu.

57. Šajos brīžos mana mīlestības avots plūst pār jums, piedod jums un svētī jūs.

58. Šajā dienā Es uzņemu jūs visus, lai jūs dzirdētu Manu vārdu un atspirdzinātos tajā.

59. Ja šo pūļu vidū ir liekuļi un farizeji, augļotāji, materiālo labumu vai arī morālo labumu, piemēram, godu, vai garīgo labumu, piemēram, ticību un mieru, laupītāji, tad es tomēr gribu jūs visus mīlēt, it kā jūs visi būtu nevainīgi; jo es esmu jūsu Tēvs, kurš ilgojas pēc jūsu atjaunošanās un jūsu mīlestības.

60. Tieši attiecībā uz visvairāk pazudušajiem un tiem, kas visvairāk attālinājušies no likuma, Es atkal un atkal pierādu sava Vārda spēku. Tāpēc šajā laikā Es jums runāju izsmeloši — ar pamācību, kas pilna mīlošas taisnības un bezgalīgi gudriem norādījumiem, lai jūs izglābtu no bezdibeniem un aizvestu uz virsotnēm. Jo bezdibenis ir pilns tumsas, un tur jūs nekad nevarēsiet atzīt patiesību. Virsotnes, savukārt, apgaismo gudrības, mīlestības un taisnības gaismu.

61. Taisnīgumu veicinošie pārbaudījumi un pārmetumi ir paredzēti stūrgalvīgajiem, mulķiem un tiem, kas stūrgalvīgi turas pie ļaunuma. Taču Es zinu, kad pietiek ar vienu mīlestības vārdu, lai viņi atgrieztos.

62. Šī draudze tiek nepārtraukti ietekmēta abos šajos veidos. Mīlestība ir pietiekama, lai garīgi* un fiziski paklausīgie ļautos tai vadīt, savukārt tiem, kas nav uzņēmīgi pret mīlestību, ir nepieciešams, lai sāpes viņus atgrieztu pie mērenības un kārtības.

**Tas, kas teikts 2. zemsvītras piezīmē pie 143,7, attiecas arī uz īpašības vārdiem „garīgs” un „garīgi”. Lai gan abi jēdzieni bieži vien lielā mērā pārklājas, tika atteikts no dubultā apzīmējuma „garīgi-garīgs”, kā arī no mūsdienīgāka apzīmējuma „psihisks” vietā „garīgs”.*

63. Lēnām un soli pa solim, tā kā atjaunošanās viņos izpaužas, viņi pāriet no to rindām, kuri attīrās caur sāpēm, uz to rindām, kuri pacilājas caur garīgumu.

64. Jūs visi mani dzirdat, un jūs visi klusējat. Jūsu sirdsapziņas grāmata ir atvērta jūsu gara un prāta priekšā. Tā jums rāda patieso ceļu un dara atpazīstamu to taku, kuru jūs brīvprātīgi esat izvēlējušies. Taču šajā brīdī klausītāju pūļa gars ir atdzīvojies, lai pats dzirdētu pat manu pēdējo vārdu.

65. Šeit, šo vārdu priekšā, nav neviena cilvēka, kurš nedrebētu gan savas būtības iekšienē, gan ārpusē, tas ir, gan garā, gan miesā. Kamēr viņš šeit mani klausās, viņš domā par dzīvi, par nāvi, par dievišķo taisnīgumu, par mūžību, par garīgo dzīvi, par labo un par ļauno.

66. Kamēr viņš dzird manu balsi, viņš sevī jūt sava gara klātbūtni un atceras, no kurienes viņš nāk.

67. Šajā īsajā brīdī, kad viņš man klausās, viņš jūtas vienots ar visiem saviem tuvākajiem un savas būtības dziļumos atzīst viņus par saviem patiesajiem brāļiem un māsām, par brāļiem un māsām garīgajā mūžībā, kuri viņam ir pat tuvāki nekā tie, kas ir brāļi un māsas tikai miesas ziņā, jo tā uz Zemes ir tikai pagaidu.

68. Nav neviena vīrieša un nevienas sievietes, kas, dzirdot Mani, nejutos atpazīti. Tāpēc neviens neuzdrošinās slēpt vai izskaistot savus kauna plankumus Manā priekšā. Un Es tos atklāju, taču neizpaužot publiski nevienu, jo Es esmu Tiesnesis, kas nekad neizpauž. Es jums saku, ka Es atklāju jūsu vidū laulības pārkāpumus, bērnu slepkavības, zādzības, netikumus un trūkumus, kas ir kā spitālība to dvēselēs, kuri ir grēkojuši. Taču Es ne tikai pierādu jums mana vārda patiesību, parādot, ka Es spēju atklāt jūsu sirds pārkāpumus. Es gribu jums pierādīt arī manu mācību spēku, dodot jums ieročus, lai uzvarētu ļaunumu un kārdinājumus, mācot jums, kā sasniegt atjaunošanos, un modinot jūsu būtībā ilgas pēc laba, augstā un tīrā, kā arī absolūtu nepatiku pret visu necilvēcīgo, visu nepatieso un visu, kas kaitē dvēselei.

69. Jūs, vīrieši un sievietes, no kuriem Es veidoju savu jauno tautu, jūs, mīlie pulki, kas šajā svētītajā stundā klusībā raudājat savā sirdī, atpūstieties pie Manis, sajūti, kā Mans piedošanas spēks nāk pār jums, attīra jūs no jūsu trūkumiem un atbrīvo jūs no jūsu nastas, lai jūs sāktu jaunu dzīvi.

70. Neuztraucieties, Es redzu patiesu nožēlu tajos, kuri ir apzinājušies savu pārkāpumu smagumu un šajos brīžos ar sāpinātu sirdi lūdz Man, lai Es viņiem piedodu; lai Es neļauju viņiem samaksāt par saviem pārkāpumiem, mērot viņus ar to pašu mēru, ar kādu viņi ir mērījuši pasaulē, un kuri beidzot lūdz Man dot viņiem iespēju pierādīt Man savu nožēlu. Kā gan Man varētu nepazīt to, kurš raud ar patiesu nožēlu, un kā gan Es varētu atteikt viņam to iespēju, par kuru viņš Man lūdz ar tik lielām bailēm? Tāpat Es pazīstu arī tos, kuri ar viltus nožēlu maldina paši sevi, bet ne mani, jo Es redzu tālāk par jūsu klātbūtni. Šos Es pakļaušu pārbaudījumiem tik ilgi, cik nepieciešams, lai viņi pilnībā atmodinātos, kad aicina viņu sirdsapziņa.

71. Tagad visi sajūti manu maigumu, manu mīlestību un manu mieru, jo jūs esat ieradušies uz garīgo mielastu Meistara namā, un ir tikai taisnīgi un pareizi, ka jūs visi baudāt jūsu Tēva piedošanas un mīlestības ēdienus.

72. Lai mans mīlestības apmetnis izplešas pār visumu!

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 146

1. Mācekļi, Es esmu glāstījis jūsu pieres un izkļiedējis jūsu dziļās raizes, un jūs esat pacēlušī acis uz Mani un teikuši: „Vai Tu biji šeit, Kungs?”

2. Jums jākoncentrē uzmanība uz manu vārdu, jo, ja mani patiesi uzklausu, es atveru savu dārgumu krātuvi un izlieju savu gudrību pār saviem mācekļiem. Jūs man jautājat: „Kāpēc Tev ir tik liela pacietība un tik liela dievišķā mīlestība?” Un Es jums atbildu: daudzi no jums uz zemes esat vecāki, un jūs visi esat bijuši bērni. Kāds tēvs ir vēlējis savam bērnam sāpes, pat ja viņš no viņa ir saņēmis smagāko apvainojumu, nežēlīgāko nepateicību? Šā tēva sirdī ir radusies dziļa brūce, sāpes ir pārņēmušas viņu, un dažreiz pat dusmas ir aptumšājušas viņa prātu, bet pietika ar šā bērna nožēlas vārdu vai pazemības žestu, lai viņš to atkal piespiestu pie sirds. Ja jūs to darāt kā cilvēki — kāpēc tad jūs brīnāties, ka Es jūs mīlu un piedodu ar pilnību?

3. Es jūs radīju, lai jūs mīlētu un justos mīlēts. Jums esmu vajadzīgs tikpat ļoti, cik es jums. Kas apgalvo, ka es jūs nevajag, tas nesaka patiesību. Ja tā būtu, es jūs nebūtu radījis, nedz arī būtu kļuvis par cilvēku, lai jūs glābtu ar to upuri, kas bija liels mīlestības pierādījums; es būtu ļāvis jums pazust. Taču jums jāapzinās: ja jūs barojaties no manas mīlestības, ir taisnīgi, ka jūs to pašu sniedzat savam Tēvam, jo Es jums atkal un atkal saku: „Man slāpst, man slāpst pēc jūsu mīlestības.”

4. Kā gan jums man nevarētu pietrūkt un kā gan man nevarētu just jūsu prombūtni, ja jūs taču esat daļa no mana Gara? Vai saprotat, kāpēc es lūdzu jūs izpētīt manu Vārdu un pašu veidu, kādā esmu nācis? — Lai jūs nebrīnītos par to, ka es atklājos caur grēcīgiem ķermeniem. Manai mīlestībai jūsu grēks nevarēja būt šķērslis. Es esmu nācis, lai jūs attīrītu un tuvinātu sev. Daži to ir sapratuši, bet citi — nē. Tāpēc starp vīriešu un sieviešu pūļiem, kas šajā laikā ir dzirdējuši mani, ir gan tādi, kas skaļi sludinājuši, ka Es esmu atgriezies pie cilvēkiem, gan arī tādi, kas teica, ka tas nav iespējams.

5. Mana klātbūtne nekad nav no jums atkāpusies. Tas ir Mans Vārds, ko Es izlieju pār jums, piepildot Savu apsolījumu. Tā ir Mana mīlestība un Mana gaisma, kas staro no šī Vārda. Pašlaik Es jūs mācu, taču, kad pienāks 1950. gads, kas saskaņā ar Manu gribu ir paredzēts kā pēdējais šīs atklāsmes gads, Es pārtraukšu šo atklāsmes veidu, neatsakoties no jums ar Savu Garu.

6. Tikai dažas sirdis būs sagatavotas šim laikam.

7. Vai es Otrajā laikmetā gaidīju, lai pasaule atgrieztos, lai tikai tad atvadītos? Es atvadījos starp izsmiekliem, nicinājumiem, nežēlībām un šaubām. Es zināju, ka mana nāve bija nepieciešama, lai pasaule paceltos

dzīvībai. Šajā laikā Es atkal atvadīšos brīžos, kad jūs būsiet apmulsuši, satriekti un pilni šaubām. Bet mans Vārds, kas cilvēcei ir atstāts kā mīlestības testaments, vēlreiz satricinās pasauli.

8. Nāks ideju, ticības apliecinājumu, reliģiju, mācību, filozofiju, teoriju un zinātņu karš, un mans vārds un mana mācība būs uz visiem lūpām. Par Manu atgriešanos tiks diskutēts un spriests, un pēc tam celsies lielle ticīgie un paziņos, ka Kristus atkal ir bijis starp cilvēkiem. Šajā brīdī Es no bezgalības iedrošināšu šīs sirdis un darīšu brīnumus viņu ceļos, lai stiprinātu viņu ticību.

9. Cilvēce šodien piemin to dienu, kad daži gudrie no Austrumiem ieradās pie Betlēmes silītes, lai pielūgtu dievišķo Bērnu. Šodien daži sirdis man jautā: „Kungs, vai tas ir taisnība, ka tie varenie un gudrie kungi noliecās Tava priekšā un atzina Tavu dievišķību?”

10. Jā, mani bērni, tie bija zinātne, vara un bagātība, kas ieradās un noņēma ceļus manā klātbūtnē.

11. Tur bija arī gani, viņu sievas un bērni ar savām peticīgajām, sirsnīgajām un vienkāršajām dāvanām, ar kurām viņi uzņēma un sveica pasaules Glābēju un Mariju kā debesu maiguma simbolu. Viņi iemiesoja pazemību, nevainību un vienkāršību. Taču tie, kuru pergamenta tītavos bija ierakstītas pravietojumi un apsolījumi par Mesiju, gulēja dziļā miegā, pat nenojaušot, kas bija nācis pasaulē.

12. Jūs dažkārt šaubāties par to, ko stāsta vēsture, ko pierakstījuši mani apustuļi, jo manu dzīvi apvij daudzas nepatiesas leģendas. Tagad Es jums saku, ka tas, ko viņi pierakstīja, bija patiesība un ka tas turklāt bija absolūti nepieciešams jūsu pestīšanai. To visu Es tagad apstiprinu, taču to, ko radījusi cilvēku iztēle, šajā laikā uz visiem laikiem iznīcinās mana Vārda patiesība. Vienkāršie ļaudis ir nonākuši pie mana Vārda un savās sirdīs nes savu pazemības un peticības dāvanu. Vēlāk jūsu zinātniskā pasaule, bagātie un varenie nolieksies manas neredzamās klātbūtnes priekšā.

13. Lai gan Es jūsu atradu materiālākus nekā pagātnē, cilvēces attīstība, kas sasniegta ar Gara palīdzību, ļaus saprast Manu jauno garīgo parādīšanās veidu. Cik tālu cilvēks arī domātu, ka ir attālinājies no Manas dievišķības — lūk, viņš atrodas tikai vienu soli no tās. Daži apgalvo, ka Es neesmu. Bet neļaujieties tam ietekmēt. Šie cilvēki tā runā, jo ir izveidojuši par Mani nereālas priekšstatu. Kad viņi šajā sakarā tika pieviltas ar savu zinātni un Es nebiju tur, kur viņi domāja, ka Es esmu, viņi Mani noliedza. Bet cik liela ir viņu vēlme uzzināt, vai Es patiešām eksistēju.

14. Cilvēks vēl nav atklājis sevi, viņam vispirms ir jāatpazīst sevi garīgi, lai iegūtu risinājumu daudziem mulsinošiem mīklas un atbildi uz daudziem jautājumiem. Tagad ir pienācis brīdis, kad viņš var un viņam ir jāatrod,

jāatklāj un jāatzīst sevi. Ja tas notiks — ar kādu skaidrību viņš tad sajūtīs Manu klātbūtni!

15. Es esmu jums atļāvis uz īsu brīdi sazināties ar Aizsaules būtņēm, ko Es Otrajā laikmetā neapstiprināju, jo toreiz jūs nebija tam gatavi — ne viņi, ne jūs. Šajā laikā Esmu atvēris šīs durvis, un tādējādi Es piepildīju savu praviešu paziņojumus un dažas no savām apsolījumiem. 1866. gadā jums atvēra šīs neredzamās durvis, kā arī izredzēto prāta orgānu, lai pasludinātu vēsti, ko cilvēkiem nesīs Gaismas gari. Pirms šī gada Zemes tautās un tautās parādījās garīgās būtnes, kas bija manas atnākšanas priekšvēstneši.

16. Jūs esat daudz pūlējušies zinātnes labā, bet garīgajā jomā esat dziļi aizmiguši. Taču Es esmu atnācis, lai jūs mācītu dievišķo zinātni, kuras sakne ir mīlestība un no kuras izplūst žēlsirdība, gudrība un brālība. Jūsu zinātne ir tuvinājusi tautas, pārvarējusi laiku un attālumus, tā ir prāta auglis. Kas tad ir dīvains tajā, ka pasaules tuvinās caur Garu un caur to tiek iegūta mūžība? Ikvienam, kam ir vēlēšanās iet šo ceļu, lai apvelk savu sirdi ar godbijību, lai modās, lūdzās un paklausa savas sirdsapziņas aicinājumam.

17. Es jums esmu teicis, ka jūsu saskarsme ar garīgo pasauli šajā materiālajā un taustāmajā formā būs īsa, jo 1950. gadā šī mācība un pieredze beigsies. Taču, ja jūs to pienācīgi izmantosiet, tā jums atstās neskaitāmus augļus, tostarp arī tos, kas jūs sagatavos sarunai no gara uz garu, tiešai saziņai bez nepieciešamības pēc tās spējas, ko Es uz laiku atļāvu jūsu prātam. Tad jūs viens otru piesaistīs vienīgi mīlestība.

18. Es jūs mācu šādā veidā, lai jūs neiekristu neskaidrās zinātnēs, jaunā fanātismā vai aizspriedumos. Tāpēc Otrajā laikmetā jums netika atļauts iepazīt šādas mācības, kas tiek sniegtas šādā veidā, jo jūs nebūtu sapratuši to garīgo saturu. Kristus jums to apsoliya, un Elija to šajā laikā ir piepildījis. Arī pēc 1950. gada pasaulē turpinās garīgās būtnes izpausties materiāli. Tas kalpos tam, lai daudzi neticīgie sāktu ticēt un daudzi garīgi apātiskie atmodinātos. Taču šim tautai šeit jābūt paklausīgai un jāļauj, lai šāda veida atklāsme pie tās beigtos norādītajā laikā. Vēlāk šie mācekļi dosies pie tautām un ar stingru roku izravēs visus nezāļus, kas izauguši starp cilvēkiem, lai paliktu tikai pieredzes gaisma kā auglīga kviešu raža. Pēc svētuma zaudēšanas, ko cilvēki nodara Svētajam, nāks tie, kuri mācīs godbijību pret *to*, kas ir tīrs. Un kad cilvēku sirdīs valdīs garīgums, viņi sajūtīs, ka viņu domas pacelsies uz citām pasaulēm, un sajūtīs, kā tās iekļūst viņu sirdīs. Tad cilvēki būs sasnieguši garīgu pacilātību, kas ļaus viņiem savās sirdīs sajust Debesu valstības klātbūtni.

19. Mīlestības saites, ar kurām jūs esat bijuši vienoti uz Zemes, kļūs vēl ciešākas ar tiem, kuri garīgi pievienosies jums mūžībā. Tādējādi izveidosies vispārējā ģimene, kurā vairs nebūs nekādu atšķirību.

20. Jūs esat saņēmuši arī vēstījumus no apmulsušām būtnēm, kas dzīvotumsā. Tās ir ienākušas caur tās dāvanas durvīm, ko Es esmu jums uzticējis. Bet kurš gan varētu uzskatīt šos vēstījumus par ļauniem vai tādēļ novērtēt manu mācību kā negodīgu? Vai jūs nedomājat, ka šī dāvana kalpo ne tikai tam, lai darītu labu cilvēkiem, bet arī tiem, kuru dvēseles ir aptumšotas?

21. Kas šos mācības uzskata par nepareizām, tas ir slikti izpētījis Jēzus darbus Otrajā laikmetā. Garīgā dzīve ir līdzīga materiālajai dzīvei, arī tai ir savi krusta ceļi, pārbaudījumi un kārdinājumi, tāpat kā šai dzīvei, ko jūs dzīvojat. Kad vien atveras durvis, lai darītu labu, turp steidzas tie, kam tas nepieciešams, tāpat kā tas notika ar Jēzu Otrajā laikmetā un kā tas notiek ar tiem, kuri šajā laikā ir saņēmuši šo dāvanu. Tieši tur Es vēlos redzēt jūsu žēlsirdību.

22. Es jūs svētīju, jo, kad pie jums atnāca apsēstie, jūs tos nesaucāt par sātana apsēstajiem, bet gan redzējāt apsēstajā izpirkšanas ceļu mērojošu līdzcilvēku, bet tajos, kas viņu valda, – nelaimē nonākušus brāļus un māšas, kuri viņu mulsina.

23. Nākotnē vairs nebūs nepieciešams, lai šīs būtnes izmantotu jūsu prātu, lai saprastu realitāti. Viņiem pietiks ar to, ka viņi savā garā uztvers jūsu domas, lai ieraudzītu Gaismu.

24. Šis jau ir pēdējais laika posms, kurā Es šajā veidā būšu kopā ar jums. Ticiet tam un ticiet arī tam, ka Es neatgriezīšos šajā pasaulē, lai padarītu Savu Vārdu materiāli dzirdamu, un vēl jo mazāk – lai kļūtu par cilvēku.

25. Sagatavojieties, jo pie jums nonāks baumas no cilvēkiem, kuri apgalvos, ka Esmu atgriezies, ka Kristus ir nācis uz Zemi. Tad jums jāpaliek uzticīgiem un stingri jāsaka: „Kungs Garā ir kopā ar visiem Saviem bērniem.” Taču, ja jūs aizmigsiet un neattīstīsiet savu garīgumu, jūs noliegsiet, ka Es esmu atsaucis Savu vārdu (ko izteica cilvēku balsis); un, kļuvuši par Dieva zaimoņiem un nepaklausīgiem, jūs piesauksiet Manu staru uz cilvēku pūļiem un teiksiet viņiem: „Lūgsim to, kurš mums deva Savu vārdu, lai Viņš turpina runāt uz mums. Mēs gribam Viņam veltīt dziesmas un himnas, lai Viņš mūs uzklausītu.” Bet patiesi, Es jums saku: Mans stars vairs neatgriezīsies cilvēka saprāta orgānā, jo Es neatbalstīšu jūsu muļķību. Kādas sekas tas radītu? — To, ka šķietamās gaismas vārdi jūs iegrustu apmulsumā! Vai jūsu sirds to nevēlas? Tad sagatavojieties šim pārbaudījumam, un pār jūsu paklausību un pazemību mirdzēs Manas iedvesmas gaisma.

26. Es jums paziņoju, ka ļoti drīz valdīs apjukums, ja līdz 1950. gadam šīs draudzes netiks apvienotas vienā kopienā, jo būs tādi, kas teiks, ka Meistars joprojām atklājas, un tad bēdas šai tautai! Vai jūs vēl neesat apzinājušies šo draudus? Joprojām jūsos nav atmodies brālības un

vienotības gars, un jūs gaidāt, ka tieši notikumi jūs apvienos. Bet, ja jūs to gaidāt, jūs tā vietā pieredzēsiet, kā izplatīsies epidēmijas, haoss, kari un dabas spēku sods, līdz pasaulē vairs nebūs nevienas miera vietas — ne uz zemes virsmas, ne tās iekšienē, ne jūrā, ne gaisā.

27. Tauta, šajā dienā Es sāku Savu vārdu ar labestību, taču tad tas kļuva stingrs, jo ir nepieciešams brīdināt jūs par briesmām un savlaicīgi labot jūsu kļūdas. Bet Es vēlos noslēgt Savu mācību ar labestīgiem vārdiem.

28. Mācekļi, neaizmirstiet, ka tajā dienā, kad cilvēki atceras Kristus dzimšanu, Es esmu vēl vairāk atvēris jūsu acis, lai jūs nāktu pie Manis garīgā pienākuma pildīšanas, pazemības un paklausības ceļā.

29. Šodien jūs man neesat kā tolaik gani upurējuši pienu, medu un maizi kā mīlestības un prieka dāvanu. Arī šī laika karaļi un zinātnieki man nenesīs ne vīraku, ne zeltu, ne mirru. Visi man izstieps savas dvēseles, lai Es tajās ieliktu mīlestības dāvanu.

30. Šajā brīdī Es caur cilvēka prāta orgānu nāku pie jums ar Savu Vārdu, lai jūs sveiktu un pateiktu, ka Es jums uz visiem laikiem esmu dāvinājis Savu piedošanu.

31. Es gaidu jūsos jauno sēklu. Klausieties manī, lai jūs kļūtu par Gaismas sēklu.

32. Daudzi no jums vēlas mirt, jo esat noguruši un uz zemes esat bez ideāliem. Lai gan ķermeņa nāve ir dvēseles atdzimšana, tomēr šis ķermenis, kas jums pieder, kalpo jūsu attīrīšanai. Lūdzieties un esiet nomodā, un jūs nekļūsiet vāji. Es esmu jūsos. Ja jūs sakāt, ka Kristus asinis izlija pār cilvēci — vai jūs domājat, ka tas ir tikai tēls vai simbols? Ko jūs domātu, ja Es jums teiktu, ka gan mana asinis, gan mans ķermenis jums iezīmēja ceļu uz tās misijas izpildi, kas uzticēta katram no jums? Un ja mans Gars pārplūst katrā no jums — kāpēc tad jūs neatzīstat viens otru par brāļiem, bet tā vietā viens otru nicināt? Vai jūs nekad neesat domājuši, ka visu, ko jūs darāt saviem līdzcilvēkiem, jūs darāt man?

33. Vairs nemeklējiet Jēzus cilvēcisko izcelsmi, tā jums neatklās mana ķermeņa pilnību. Iegūstiet dziļāku izpratni par lielajām atklāsmēm, ko Es jums devu toreiz un šodien, un jūs sapratīsiet to, ko Es jums šobrīd saku.

34. Neķerieties pie pasaules grāmatām, kuras, pat ja tās runā par mani, nav rakstītas ar dievišķu iedvesmu. Nemiet vērā, ka tajās, kas cēlušās no cilvēka prāta, var būt kļūdas, taču tas, kas nāk no debesīm, jūs nevar maldināt. Sargājiet manas atklāsmes ar lielāku dedzību nekā pērles vai dimantus.

35. Cilvēki savās grāmatās apgalvo, ka Jēzus bijis pie esēniešiem, lai iegūtu savas zināšanas. Taču Tas, kurš zināja visu un pastāvēja jau pirms pasaules radīšanas, no cilvēkiem neko nevarēja iemācīties. Dievišķais

nevarēja neko iemācīties no cilvēciskā. Kur vien Es atrados, tas notika, lai *mācītu*. Vai uz Zemes var būt kāds, kas ir gudrāks par Dievu? Kristus nāca no Tēva, lai cilvēkiem atnestu dievišķo gudrību. Vai jūsu Skolotājs jums nedevis tam pierādījumu, kad divpadsmit gadu vecumā Viņš izraisīja vislielāko izbrīnu tolaikējiem teologiem, filozofiem un likumu skolotājiem?

36. Daži ir piedēvējuši Jēzum visas cilvēku vājības un gūst baudu no tā, ka apmētā cilvēku, kurš ir dievišķs un bez vainas, ar netīrumiem, ko viņi nēsā *savās* sirdīs. Šie cilvēki mani nepazīst. Ja visi dabas brīnumi, ko jūs vērojat, nav nekas cits kā dievišķo domu materiāla iemiesojums — vai tad jūs nedomājat, ka Kristus ķermenis bija jūsu Tēva cēlās mīlestības domas materializācija? Tātad Kristus jūs mīlēja tikai ar Garu, nevis ar miesu. Manu patiesību nekad nevarēs sagrozīt, jo tajā slēpjas absolūta gaisma un neierobežota vara.

37. Šajā laikā caur šiem vienkāršajiem un neizglītotajiem prāta orgāniem Es atklāju Jēzus vārdu mīlošo un neaizmirstamo skanējumu, kas nevienu neaizvaino.

38. Cilvēki bez cieņas un mīlestības ir uzdrošinājušies spriest par augstāko būtņu dzīvi, kuras Dievs ir sūtījis pie cilvēkiem, izmantojot manu paša vārdu kā pamatu saviem gudrinājumiem. Ja kādā konkrētā gadījumā es savus mācekļus nosaucu par brāļiem, tad tas nebija vienīgais gadījums, un arī ne tikai viņus vien es tā nosaucu. Marija savā jaunavīgajā klēpī nesa Jēzus miesu. Izredzētā Māte, visšķīstākā Māte, liliņa bez traipiem, bija Dievišķajā pastāvošās mātes maiguma iemiesojums. Kāpēc Jēzum, kurš sevi sauca par Dieva Dēlu, nevajadzētu cilvēkus saukt par brāļiem, ja arī viņi ir Dieva bērni? Kad jūs beidzot iegūsiet nepieciešamo garīgo briedumu, kas ļaus jums pareizi izprast gan dievišķo, gan cilvēcisko? Saprotiet, ka tas ir vienīgais ceļš, kā atklāt, kur slēpjas kļūdas un kur mirdz patiesība.

39. Cilvēki nevar jums par mani stāstīt patiesāk nekā Es pats, pat ja Es šos mācījumus jums sniedzu caur cilvēkiem. Ņemiet vērā, ka viņi ir sajūsmā, kad Es runāju caur viņiem. Mana mācība vēl tiks saprasta; tās būtības kodols, kas ir likums, tiks slavēts no cilvēces puses. Pirms tam tiks iznīcinātas nezāļu sēklas. Bet kad *jūs* visus cilvēkus sauciet par brāļiem? Kad *jūs* viņos ieraudzīsiet sava Tēva bērnus? Vienīgais apliecinājums, kas var jūs atvest manā klēpī, būs tas, ka jūs esat spējuši būt Dieva bērni un savu tuvāko brāļi.

40. Jūs, kas tik ļoti rūpējaties par savām mājām — kāpēc jūs tikpat daudz nerūpējaties par mājvietu, ko jums jāgatavo savam garam mūžībā? Jūs, kas savā mājoklī iedegat gaismu, lai nebūtu tumsā — kāpēc jūs neiedegat savas sirds gaismu, lai nepaliktu tumsā?

41. Kad jūs būsiet tam gatavi, Es sīki un skaidri runāšu par trim „laikiem” un septiņiem posmiem jeb laikmetiem, lai jūs tos nesajauktu.

42. Lūk, šeit ir Mans atklājošais un vienkāršais vārds. Saprotiet to un pārvērtiet to darbos.

43. Šis ir žēlastības brīdis, kurā mana Svētā Gara gaisma izplatās visās pasaulēs — gaisma, kas ir dievišķā gudrība katrai garīgajai būtnei. Un jūs, kas klausāties manu vārdu un stiprināties Patiesības Gara gudrībā, atklājiēt visā šajā manu mācību jēgu, patiesi sagatavojieties, jo jums būs jāmaca daudziem mans likums.

44. Mans likums ir taisnības un mīlestības ceļš, uz kuru Es atkal aicinu cilvēkus, lai viņi vadītu ģimenes un tautas ar to mīlestību un taisnību, par kuru Es jums runāju. Uz šo likumu balstās visa radītā sākums un beigas. Mana griba ir, lai viss dzīvotu harmonijā un lai jūs šajā radībā attīstītos garīgi, tāpat kā attīstās dažādas dabas valstības, lai jūs sasniegtu sava gara attīstību.

45. Cilvēks ir apstājies morālajā un garīgajā attīstībā. Viņš ir izveidojis Dieva pielūgsmi un dzīvesveidu, ko uzskata par labāko, un ir nonācis rutīnā, kas garu garlaiko un nogurina, liekot viņam kļūt fanātiskam bezjēdzīgos rituālos un ceremonijās. Salīdziniet to ar attīstības līmeni, kāds piemīt valstībām, kas veido materiālo dabu. Ieraugiet to kārtību, harmoniju un pilnību.

46. Jums jāapzinās, ka jūs — apveltīti ar garu — esat Tēva mīļākais darbs visā radībā, jo Viņš jūsos ielika garīgo būtību, garīgās īpašības un nemirstību.

47. Dvēselei nav nāves tādā nozīmē, kā jūs to saprotat, proti, kā eksistences izbeigšanās. Ķermeņa nāve nevar būt nāve vai gals dvēselei. Tieši tad tā atver acis uz augstāku dzīvi, kamēr tās ķermeņa apvalks tās attiecībā uz pasauli aizver uz visiem laikiem. Tas ir tikai pārejas mirklis ceļā, kas ved uz pilnību. Ja jūs to vēl neesat tā sapratuši, tad tādēļ, ka jūs šo pasauli joprojām ļoti mīlat un jūtaties cieši saistīti ar to. Jūs nomāc doma par to, ka jāatstāj šī mājvieta, jo uzskatāt sevi par to īpašniekiem, kas jums tajā pieder; un daži no jums arī izjūt neskaidru priekšnojautu par manu dievišķo taisnīgumu un baidās ienākt garīgajā pasaulē*.

**Spāņu valodā „valle” burtiski nozīmē „ieleja” un bieži vien apzīmē: aizsauli, (garīgo) pasauli, dzīves telpu, dzimteni, mājvietu.*

48. Cilvēce ir pārāk ļoti mīlējusi šo pasauli — pārāk ļoti, jo tās mīlestība bija novirzīta nepareizā virzienā. Cik daudzi šī iemesla dēļ ir gājuši bojā! Cik ļoti dvēseles šī paša iemesla dēļ ir materializējušās!

49. Tikai tad, kad esat sajutuši nāves soļus tuvu pie sevis, kad esat bijuši smagi slimi, kad esat cietuši, tikai tad esat atcerējušies, ka atrodaties tikai vienu soli no aizsaules, no tās taisnības, kuru baidāties tikai šādos kritiskos brīžos; un tad jūs dodat Tēvam solījumus un zvērat, ka mīlēsiet Viņu uz zemes, kalposiet Viņam un paklausīsiet Viņam.

50. Sāpes jūs attīra, sāpes ir kalts, kas veido cilvēka sirdi, lai tā sasniegtu garīgumu. Lai jūsu sāpes nebūtu neauglīgas, jums jāapgaismo ticības lāpa, lai jūs pārbaudījumos gūtu garīgo pacilātību un pacietību.

51. Jūs esat labākais auglis, kas izaudzis no manis, vispārējā koka. Vienmēr pildiet manu mīlestības likumu, lai es varētu priecāties par jums.

52. Ja dzīvē jūs iztukšojat rūgtuma kausu citu cilvēku dēļ, tad atdodiet viņiem to pašu kausu, bet piepildītu ar medu. Tāpat kā to darīja Kristus, kurš no cilvēkiem, kurus Viņš tik ļoti mīlēja, guva vienīgi sāpes un rūgtumu, un kurš, vēl karājoties pie krusta, kamēr pūlis Viņu zaimoja un piedāvāja Viņam žulti un etiķi, atvēra Savu sānu kā mīlestības avotu, lai saviem bērniem dotu Savu asinis kā augšāmcelšanās un mūžīgās dzīvības vīnu.

53. Otrajā laikmetā Meistars uz dažām stundām aizgāja no saviem mācekļiem, un, atgriežoties, viņš pamanīja, ka tie savā starpā apspriežas. Tad viņš jautāja: „Ko jūs esat iemācījušies no maniem mācījumiem?” Un viens no viņiem atbildēja: „Meistars, kad Tu neesi kopā ar mums, mēs pētām Tavas vārdus, taču ne vienmēr mums izdodas tos saprast.” Tad Meistars sacīja viņiem: „Paskatieties uz jūru, redziet, cik neizmērojami liela tā ir. Tāds ir arī Tēva likums. Tas ir visa radītā sākums un gals, bet Es ļaušu jums to saprast tiktāl, cik tā ir mana griba.”

54. Šajā Trešajā laikmetā cilvēce klejo pa dažādiem ceļiem un nespēj atrast patiesību. Es sūtu tai vēstījumus un zīmes, bet tā ir akla. Dabas spēku aicinājumi un kari nav bijuši pietiekami, lai liecinātu par Kristus atgriešanos cilvēku vidū.

55. Es esmu starp nedaudziem un mācu savu garīguma vēsti, ko cilvēkam šajā laikā ir jāiepazīst. Un starp tiem, kas ir atnākuši pie manis, lai klausītos, Esmu izvēlējis jaunus mācekļus, kuri būs mana darba sūtņi un vēstneši pasaulē.

56. Tāpēc jūs redzat, cik nenogurstoši un neatlaidīgi Es mācu savu mācību; jo Es gribu jūs atstāt stiprus. Šis vārds ir jādzird visā zemeslodes apkārtnē.

57. Ja jūs strādāsi ar sirsnību un mīlestību, jūs paveiksiet darbu, kas jūs padarīs cienīgus būt kopā ar mani, jo jūs ar dedzīgu centību būsi strādājuši, lai cilvēkos iedēstītu morāli, mīlestību un garīgumu.

58. Es panākšu, ka cilvēki ņems vērā un atzīs jūsu piemēru. Tad nākamās paaudzes nelokāmi sekos jūsu pēdās.

59. Lai sasniegtu mieru, pildiet Manu likumu, tad jūs to iegūsiet savā garā, un ķermeņa nāves stunda, par kuru jūs nezināt, kad tā pienāks, jūs sastaps mierā.

60. Esiet modri, rūpējoties, lai jūs nepiesārņotu savu prātu ar netīrām domām. Tas ir radošs, un, ja jūs pieņemat kādu sliktu priekšstatu, tas velk jūs uz zemākiem līmeņiem, un jūsu dvēseli aptver tumsība.

61. Rūpīgi ievērojiet Manu likumu, jo Es to esmu ielicis jūsos. Vai zināt, kāpēc Es atcēlu materiālos simbolus? Tāpēc, ka jūs paši esat Tēva mīlestības simbols.

62. Esiet iekšēji sagatavoti ikreiz, kad piedalāties kādā no maniem mācību brīžiem, un, saņemot kādu mācību, pārdomājiet, kā to izmantot; jo pretējā gadījumā garīgā sēkla jūsu sirdīs paliks neauglīga, un jūs ne tikai nebūtu izmantojuši dievišķo sēklu, bet arī savu laiku.

63. Pirms nākat mani klausīties, sakopojieties iekšēji, lai jūs neaizietu no manām sapulču vietām ar tām pašām nepilnībām, ar kādām esat šeit ieradušies. Tad jūs ar iekšēju gandarījumu varēsiet teikt, ka esat pratuši izmantot sava Skolotāja mācības.

64. Ja, klausoties, jūs nekoncentrēsieties un nepievērsīsiet uzmanību tam, lai pielietotu manas mācības, jūs nekad nespēsiet redzēt augļus, ko mans vārds var dot jūsu vidū. Bet, ja jūs, gluži pretēji, centīsieties īstenot manu mācību, piemērosiet to savā rīcībā un dzīvosiet saskaņā ar to, tad pamazām redzēsiet, kā izklūstat no garīgā stāvokļa un virzāties uz priekšu savā attīstības ceļā — tajā ceļā, kas soli pa solim vedīs jūsu garu uz patieso diženumu.

65. Mans Vārds runā par mīlestību, un šai mīlestībai, piemērojot to jūsu dzīvē, jāizpaužas brālībā, vienotībā, vienlīdzībā, harmonijā un mierā. Taču, lai jūs paklausībā manam Vārdam gūtu iedvesmu, jums vispirms jātic manas atklāsmes patiesībai.

66. Ja jūs neticat man tagad, kad Es atklājos caur šo radību *prāta orgānu*, — kas tad notiks, kad Es runāšu ar jums caur nākotnes laiku lielāko iedvesmoto *garu*?

67. Jūs visi vēlaties izglābties. Jūs visi vēlaties izvairīties no Gara izpiršanas pienākumiem, un jūs visi sapņojat iepazīt Debes . Taču Es jums saku, ka pūles, ko jūs pieliekat, lai to visu sasniegtu, ir diezgan niecīgas, un ka bieži vien, tā vietā, lai meklētu līdzekļus un ceļus, kas varētu jums palīdzēt to sasniegt, jūs no tiem bēgat.

68. Jūs ticat, ka Debesis ir kāda vieta bezgalībā un ka, patiesi nožēlojot savus pārkāpumus fiziskās nāves brīdī, jūs varat tajās ienākt, jo ļaunajies uz to, ka tajā brīdī jūs saņemsiet piedošanu un es jūs aizvedīšu Debesu valstībā. Tas ir tas, kam jūs ticat. Es, savukārt, jums saku, ka Debesis nav ne

konkrēta vieta, ne reģions, ne mājvieta. Dvēseles Debesis ir tās augstā jūtu pasaule un tās pilnība, tās tīrības stāvoklis. Tātad, kurš ir atbildīgs par to, vai jums tiks atļauts nokļūt Debesīs — es, kas jūs vienmēr esmu aicinājis, vai jūs, kas vienmēr esat bijuši kurli?

69. Vairs neierobežojiet Bezgalīgo, Dievišķo. Vai jūs nesaprotat, ka Debesis vairs nebūtu bezgalīgas, ja tās — kā jūs ticat — būtu konkrēta mājvieta, reģions vai konkrēta vieta? Ir pienācis laiks, lai jūs garīgo uztvertu augstākā līmenī, pat ja jūsu iztēle nespēj aptvert visu realitāti. Bet tai vismaz jācenšas tai pietuvoties.

70. Vienmēr apzinieties, ka Gars, kas augstajos Labestības, gudrības, tīrības un mīlestības līmenis, kas ir sasniegts un kas stāv pāri laikam, sāpēm un attālumiem. Tas nav ierobežots ar dzīvošanu *vienā* vietā, tas spēj būt visur un visur var gūt vislielāko prieku no eksistences, sajūtām, sapratnes, mīlestības un apziņas, ka tiek mīlēts.

71. Tas ir Gara debesis!

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 147

1. Es uzņemu savu tautu, jūs, kas nākat, ilgojoties pēc mana Vārda labestības, lai mīkstinātu dzīves bēdas. Es dāvāju jums to maigumu, ko glabā mana dievišķā sirds, un svētīju jūs.

2. Tagad ir laiks, kad Es šādā veidā nododu Savu patiesības vārdu uz šīs planētas — sāpju ielejā, kurā tu, cilvēce, cieš.

3. Pār taviem smagajiem sapņiem un taviem bēdām, ko tu piedzīvo, atkal parādās Mans Likums, kas vēlas tevi pamodināt un apgaismot Zemi saskaņā ar Manu apsolījumu, ko Es devu Otrajā Laikmetā.

4. Ir rakstīts, ka mana gaisma spīdēs pasaulē, visas dvēseles atgriezīsies, bērni un veci cilvēki pravietos, un sievietēm un vīriešiem būs garīgas vīzijas, kad cilvēki būs sasnieguši lielu samaitātības pakāpi.

5. Saprotiet, ka jūs jau atrodaties tajos laikos, kad izplatījās Sodomas un Gomoras grēks, kad vecāki neatzīst savus bērnus un tie sacēlas pret vecākiem. Tieši tad mana gaisma jūs apgaismo kā cēls cerības bāka, kā spoža nākotnes saule.

6. Es esmu jums apsolījis, ka mans stars nolaidīsies un manas dievišķās domas kļūs par vārdiem, lai jūs mierinātu un stiprinātu jūsu bēdās un pamestībā, ja trīs no jums sapulcēsies Tēva vārdā. Jo Es esmu dievišķais „Vārds”, ko cilvēce ir mīlējusi un mīl gan pirms, gan pēc nāves uz krusta.

7. Pasaule ir satricināta, jo tās domāšana ir slima, un cilvēki savā apmulsumā nezina, vai Es esmu Meistars vai nē. Cilvēki atkal un atkal ir zaudējuši līdzsvaru starp taisnīgumu un patiesību; viņi ir pievērsušies galējībām. Senākos laikos jūs pielūdzāt Dievu visdažādākajās materiālajās formās, kas bija jūsu acu priekšā: zvaigznēs, elementos un ar savām rokām veidotos elku tēlos. Šodien cilvēks jūtas liels, paaugstina savu personību un kaunās teikt vārdu „Dievs”. Viņš tam piešķir citus vārdus, lai neapkaunotu savu iedomību, lai nenokristu no sava sabiedriskā stāvokļa pjedestāla. Tāpēc viņi mani sauc par Kosmisko Intelektu, Visuma Arhitektu. Bet Es esmu jūsu mācītājs vērsties pie manis, sakot: „Mūsu Tēvs”, „mans Tēvs”, tāpat kā Es jums to mācīju Otrajā laikmetā. Kāpēc cilvēki uzskata, ka, saucot mani par „Tēvu”, viņi pazemotu vai samazinātu savu personību?

8. Meistars jums jautā, o mīlie mācekļi: Kas jums pieder šajā pasaulē? — Viss, kas jums pieder, ir jums dāvāts no Tēva, lai jūs to izmantotu savā ceļā pa Zemi, kamēr jūsu sirds pukst. Tā kā jūsu gars cēlies no manas dievišķības, tā kā tas ir Debesu Tēva elpa, tā kā tas ir mana gara atoma iemiesojums, tā kā arī jūsu ķermenis ir veidots saskaņā ar maniem likumiem un Es to esmu uzticējis jums kā jūsu gara rīku, jums nekas nepieder, mīlie bērni. Viss radītais pieder Tēvam, un Viņš jūs uz laiku ir padarījis par tā īpašniekiem. Atcerieties, ka jūsu materiālā dzīve ir tikai

viens solis mūžībā, tā ir gaismas stars bezgalībā, un tādēļ jums jāpievērš uzmanība tam, kas ir mūžīgs, kas nekad nemirst, un tas ir gars.

9. Apzinieties, ka visam šīs pasaules skaistumam ir lemts pazust, lai kādreiz atbrīvotu vietu citam. Bet jūsu gars turpinās dzīvot mūžīgi un redzēs Tēvu visā Viņa krāšņumā — Tēvu, no kura klēpja jūs cēlušies. Viss radītais ir jāatgriežas tajā vietā, no kuras tas cēlies.

10. Dieva mīlestība ir bezgalīga, un jo vairāk jūs vēlaties to samazināt, jo lielāka tā pacelsies jūsu priekšā un jo spēcīgāk tā atklāsies jūsu ceļā. Jūs esat vēlējušies Viņu cilvēciskot, meklējot Viņu dažādās izpausmēs, un esat Viņu pielūguši cilvēku rokām veidota akmens svētnīcas šaurībā. Bet Es jums saku: nemeklējiet tik mazu Dievu. Meklējiet Viņu Viņa Svētā Gara varenībā — cēlu, dievišķu, majestātisku, kā visu to īpašnieku, kas bija, kas ir un kas būs.

11. Ja jūs savās domās joprojām jautājat, vai ir iespējams, ka Jēzus no Nācaretes gaismas stars šobrīd ar savu Vārdu apgaismo šo grēcīgo pasauli, tad šī balss jums jautā: kad gan ārstam būtu jānāk, ja ne tad, kad pacients ir smagi saslimis? Šodien pasaule vārtās savās dziļajās sāpēs, dvēselēs valda agonija un nāves elpas. Tāpēc šis ir īstais brīdis, ko Tēvs ir izvēlējies, lai, piepildot pravietojumus, apgaismotu un paceltu dvēseles ar šo miera un mīlestības vēsti.

12. Cilvēks ir aizmirsis savu Radītāju un vēlējās dzīvot tikai materiālajām lietām. Šodien nāk Meistars un saka jums: iemācieties izmantot sava gara spējas, lai pasaules un atomu Kungs, bezgalības un pilnīgi neaptveramā krāšņuma Kungs būtu arī jūsu domu Kungs, lai Viņš spīdētu un atspīdētu jūsu gaismas mājvietā, un lai šī gaisma jūs apņemtu un apgaismotu.

13. Vairs nejaucieties sev, kāpēc Es esmu pie jums. Ļaujiet manam dievišķajam Garam no mīlestības trīcēt par visām radībām. Tuvojieties šai garīgajai mielastai, ko Es jums šobrīd dāvāju, pie galda, pie kura manu vārdu maigums aicina jūs ar stingru soli kāpt augšup ceļā uz patieso Gaismu. Pasteidzieties, mani bērni, jo Es jums šo mantojumu nododu tikai dažos īsos brīžos (paziņojuma laikā).

14. Es dzirdu mirstošā un mātes lūgšanu skumju un baiļu brīžos. Mans Gars, kas ir visur — gan cilvēciskās būtības iekšienē, gan ārpus tās —, atbild viņiem: „Nebaidieties, Es dzirdu jūsu lūgšanu, Es esmu šeit!”

15. Mīlie Trešā laikmeta mācekļi, Es aicinu jūs kopā ar Mani spīdēt kā pasaules gaisma un būt Maniem līdzstrādniekiem šajā dievišķajā uzdevumā – apstrādāt sēklu lauku ar garīgumu, žēlsirdību, žēlsirdību un mīlestību, kā Es jums esmu mācījis. Laistiet šo sēklu ar līdzjūtības asarām, ko jūs izlejiet, sajūtot sava tuvākā sāpes, kā arī ar nožēlas asarām. Tās

iepriecina Manu dievišķību un piemīt tām dziļas nožēlas un ticības cēlā spēka. Es neprasu, lai jūs to darītu ar asinīm no savām vēnām, jo tam man nav nekādas vērtības.

16. Cilvēks savā aklumā meklē Mani uz maldīgiem ceļiem, un, ja viņš nehumanizē Manu dievišķību, tad viņš dievinā savu cilvēcību. Tāpēc Mana balss viņam saka: ir pienācis laiks, lai tu Mani sadzirdētu un sajustu Mani sirds dziļākajā dziļumā. Atcerieties, ka mana mīlestība vienmēr ir klātesoša gan jūsu bēdās, gan priekos. Bet, ja jūsu sirds vēlas man teikt: „Es Tevi sajutu”, jūs to apklusināt. Ja jūsu gars vēlas pacelties pie manis, jūs to atturiet ar smagajām ķēdēm, kas jūs saista pie zemes.

17. Nezaudējiet cerību pārbaudījumos. Nesiet savu krustu ar pazemību, kā Es jums to mācīju. Ticiet un atcerieties, ka nekas no manis nepaliek nepamanīts un ka viss, kas pastāv, ir saskaitīts, pat pēdējais jūras smilšu graudiņš un pat vistālākā zvaigzne. Tika saskaitīti arī mani vārdi Kalna sprediķī, āmura sitieni, kas caurdūra manas rokas un kājas, kad mani piesita pie krusta; ērkšķu vainaga ērkšķi, ko cilvēce uzspieda uz maniem dievišķajiem pieres kauliem, un mani pēdējie vārdi pie krusta.

18. Nekad nejūties pamesti un neizdarīti pašnāvību, jo arī jūsu dienas ir saskaitītas Tēva.

19. Aizmirstiet uz brīdi savas ciešanas un esiet žēlīgi, līdzjūtīgi un mīloši, lai caur sevi varētu izpaust Tēva spēku un mīlestību.

20. Ja esat jutušies pārāk niecīgi, lai Dievs ar jums nodarbotos, tad Es jums saku: jūs tā domājat savas egoisma dēļ, kas neļauj jums aptvert jūsu Tēva varenību. Atcerieties visu to, ko jūsu zemes vecāki dara, lai vadītu jūsu soļus, kamēr esat mazi, un kā viņi nomodā stāv, lai jūs sargātu. Taču visu zemes tēvu un māšu mīlestība kopā ir tikai vājš atspulgs Dieva mīlestībai pret jums. Saprotiet, cik ļoti jūsu Debesu Tēvs jūs mīlēja, lai nāktu šajā pasaulē un ciestu, lai jūs mācītu patieso ceļu un dāvinātu jums mūžīgo dzīvību. Jūs esat visdārgākā būtne, Viņa radības cēlais darbs. Lai gan jūs esat atomi, Viņa acīs jūs esat lieli. Jūsos ir iemiesota Viņa Valstība un attēlota Visums. Jūs varat sevī atklāt debesis un spožu sauli, bet jūs neesat sapratuši, kā atpazīt sevi, tāpēc Es jums šodien saku: uztveriet Manu vārdu, ļaujiet Man apgaismot jūsu iekšējās debesis un dzīvot jūsos. Ļaujiet maniem darbiem uzplaukt jūsu sirdīs un nest augļus, lai jūsu Tēvs tiktu pagodināts un Viņš piepildītu savu dievišķo plānu – glābt visas dvēseles.

21. Cilvēce savā materiālismā man saka: „Vai tiešām pastāv Gara valstība?” Bet Es jums atbildu: O, jūs, neticīgie, jūs esat Trešā laikmeta Tomass. Žēlsirdība, līdzjūtība, maigums, labestība, dāsnums nav matērijas īpašības, tāpat kā tās nav žēlastības dāvanas, kuras jūs slēpjat sevī. Visas

tās jūtas, kas ir iesakņojušās jūsu sirdīs un prātos, visas šīs spējas pieder Garam, un jūs nedrīkstat to noliegt. „Miesa” ir tikai ierobežots instruments, bet Gars tāds nav: tas ir liels, jo tas ir Dieva atoms.

22. Meklējiet Gara mājvietu jūsu būtības kodolā un lielo gudrību mīlestības krāšņumā.

23. Mācieties no manis, lai jūs kļūtu par labiem sējējiem mīlestības laukos. Tieši laikā, kad cilvēki nemīl viens otru un nav apzinājušies to stundu, kurā viņi dzīvo, es esmu nācis pie jums, piepildot savu apsolījumu.

24. Es jūs atkal mācu un atmodinu jūsu snaudošās jūtas un spējas, lai jūs visu labo, kas ir jūsos, nodotu manas dievišķās likuma kalpošanai.

25. Manas atklāsmes beigas jau tuvojas, un līdz tam brīdim jums jāiegūst patiesa garīguma un manas mācības izpratne.

26. Atklāsmes, ko jūs pašlaik piedzīvojat, jūs vairs nekad nepiedzīvosiet. Tās ir bijušas tikai sagatavošanās manai tiešajai garīgajai saiknei ar jums.

27. Katru reizi, kad jūsu gars pacelsies pie manis, jūs patiesi sajūtīsiet manu klātbūtni.

28. Ir jau pienācis laiks, kad manam darbam vajadzētu kļūt plašāk pazīstamam. Bet jūsu bailīgums to nav ļāvis. Jūs bieži baidāties runāt. Taču pēc 1950. gada mans darbs kļūs pazīstams un saprotams visā pasaulē.

29. Savā darbībā kā Skolotājs šajā laikā Esmu saņēmis atbalstu no garīgās pasaules, kas šai tautai ir atstājusi brālības, pacelšanās un piepildījuma piemēru. Tagad jums jārikojas tāpat.

30. Mans Vārds ir cīnījies pret jūsu reliģisko fanātismu. Tad Es ar mīlestību esmu jūs pārliecinājis, ka jūsu gars, ņemot vērā tā sasniegto attīstības līmeni, var iztikt bez jebkāda ārēja kulta un jebkādas rituālās formas.

31. Es gribēju jūs atstāt vienotus kā brāļus un māsas, jo cīņas laiks tuvojas, un Es vēlos, lai jūs iegūtu garīgo stingrību un morālo spēku.

32. Ņemiet vērā, ka savā ceļā jūs sastapsieties ar nabadzības un sāpju tēliem. Jūs sastapsieties ar dzīvajiem mirušajiem un ar tiem, kurus ir apsēduši tumsas spēki. Jūs ieraudzīsiet tos, kuriem ir akmeņainas sirdis un kuri ir kļuvuši par savu kaislību upuriem.

33. Es jums jau tagad saku: nebaidieties doties pie viņiem. Ja viņu ķermeņi cieš no slimībām, kas jums šķiet pretīgas vai lipīgas, nebaidieties ne no inficēšanās, ne no dvēseles slimībām. Neaizmirstiet un nešaubieties, ka jūs esat aizsargāti ar manu žēlastību, lai arī tas būtu vēl viens liecības pierādījums neticīgajiem. Apmeklējiet slimos un trūcīgos un ar savu iedvesmu, padomiem un lūgšanām vadiet viņus pie Ārstu Ārsta. Ja jūs tā rīkosieties, jūs izmantosiet dāvanas, kuras es jums esmu uzticējis.

34. Jums vēl ir daudz jācīnās ar sevi, lai sasniegtu savas dvēseles izaugsmi un attīstību. Jums ir jānostiprina sava griba kalpot Man savos tuvākajos.

35. Apvienojiet savu studiju rezultātus un savu Manas Vārda interpretāciju, lai jūsu Dieva pielūgsmes veids un jūsu darbi visiem būtu vienādi.

36. Ja cilvēki nāks pie jums un jautās, uz ko balstās jūsu priekšstatu pasaule, tad jums ar saviem darbiem, vārdiem un rakstiem jāparāda viņiem šī dievišķās mīlestības puse.

37. Šis uzdevums ir uzticēts Svētā Gara mācekļiem. Strādājiet, un jūs redzēsiet, ka jūsu pūles tiks vainagotas.

38. Es redzu jūsu garā vēlmi iepazīt Aizsauli. Jūs vairs neapmierināties tikai ar to, ka dzīvojat un nodarbojaties ar to, kas pieder šai pasaulei. Sāpes, asaras, pārbaudījumi ir jūs pievīlušī, atbrīvojuši no materiālā un ieveduši ceļā uz garīgo attīstību.

39. Pacelieties lūgšanas spārnos uz Gara sfērām, lai tur jūs piepildītos ar mieru un gaismu.

40. Piešķiriet mani mācījumiem to patieso jēgu, neaizmirstot, ka cilvēki, kurus Es izmantoju, lai runātu ar jums, ir tikai manas gribas instrumenti.

41. Jūs atrodaties pie Gudrības altāra, par kura sargātājiem un atbildīgajiem Es jūs iecelu. Sargājiet, lai tas netiktu apgānīts, bet sargājieties no liekulības; jo Es esmu redzējis daudzus, kas ir kā baltas kapu pieminekļi, kuri ārēji rāda savu tīro baltumu, bet savā iekšienē slēpj tikai puvi.

42. Jūs, kas strādājat manā laukā, nesiet sev līdzi manu Vārdu kā sēklu un sējiet to un kopiet, kā Es jums esmu mācījis. Jums jābūt manu Otrā laika mācekļu pēctečiem un jāsludina mana Evanģēlija dažādās tautās.

43. Cik smagi jums nāksies cīnīties, lai mīkstinātu cilvēku cietās sirdis, un cik smagiem pārbaudījumiem jums būs jāiztur, lai atrastu ticību! Tikai ticība un neatlaidība manā mācībā jūs aizvedīs uz uzvaru. Ja jūs kļūsiat vāji, jūs būsiat palaiduši garām šo iespēju glābties un savā garā nesīsiet sāpes par to, ka esat pakļāvušies neticīgo ietekmei.

44. Jūs esat paklausīgi sekojuši aicinājumam, ko Es jums izteicu, lai nāktu pie Manis, un ierodaties šeit (garīgi) slimi, atkailināti un izsalkuši. Jūs esat meklējuši Mani, nezinot, kāds ir labākais veids, kā parādīties savam Tēv. Bet Es jums saku: nāciet kā mācekļi, mani bērni, un palieciet pie Manis.

45. Jau pirms jūs izsakāt savu lūgumu, Es zinu, ko jūs vēlaties no Manis lūgt, kas jums trūkst; taču Es piešķiru jums tikai to, kas ir jūsu labā, jo jūs

paši nezināt, kas jums ir labvēlīgs. Ja jūs man uzticiaties un piekrītat manai gribai, Es jums došu to, kā trūkst, un jūsu sirds jums teiks, ka saņemtā lieta ir pareizā, kas jums nepieciešama, un tad jūs man atzīsiet tiesības vadīt jūsu likteni.

46. Es no jums nepieprasu atlīdzību par saviem labdarības darbiem. Es jūs mīlu un tikai pildīju savu pienākumu kā Tēvs. Ja, savukārt, pasaule jums piešķir kādu labvēlību, tā to nedara, lai mīkstinātu jūsu ciešanas, bet gan lai piesaistītu apbrīnu un slavu sev, un šī pazemojošā labdarība nav pelnīta. Es esmu jūs mācījis neuzkrītošu mīlestības darbību, līdzjūtīgus darbus, kas godā gan to, kurš tos dara, gan to, kurš tos saņem — tos darbus, kas attiecas tikai uz abām sirdīm un kas cenšas mīkstināt un mierināt, un kuru vienīgais liecinieks ir mana dievišķība.

47. Jūs visi, kas sekojat man, meklējiet savu cerību uz pestīšanu un atalgojumu par savām pūlēm nākamajā dzīvē. Tad jūs ar pilnu pašāvēību pacietīgi izturēsiet pārbaudījumus, pieņemsiet savu atlīdzību, un vēl vairāk — jūs būsiat laimīgi, jo varēsiet atmaksāt senus parādus, labot kļūdas un atbrīvoties no smagiem pārkāpumiem.

48. Šajā brīdī jūs jūtaties pacilāti, jo barojaties ar maniem vārdiem. Jums nav noslēpumu no manis; aiciniet mani ienākt jūsu sirdī, lai Es iepazītu visu, kas tajā atrodas; un Es tajā, tāpat kā izkaltušā ziedā, ielieku savu mīlestības vārdu, kas ir dzīvinoša rasa. Tā, kā jūs šodien esat sagatavojušies, tā jums jārikojas vienmēr. Saglabājiat manas mācības savā atmiņā un izpētiet tās, lai pēc tam rīkotos saskaņā ar tām.

49. Nedomājiat, ka, kalpojot citiem, jūs pazemināt sevi un ka jūsu personība kļūst vājāka. Es jau esmu jums teicis, ka jums ir labāk dot nekā saņemt, un, ja jūs nododat tālāk daļu no sava (garīgā) mantojuma, jūs uzkrāsiat darbus, kam ir patiesa vērtība jūsu dvēselei. Tas, ko Es jums esmu devis, nepieder tikai jums. Es esmu jūs padarījis par liela garīgo dāvanu bagātības pārvaldniekiem, kuras jums jānodod saviem līdzcilvēkiem.

50. Šī balss, ko jūs tagad dzirdat, ir tā pati, ko dzirdēja pirmie Zemes iedzīvotāji, tā pati, ko dzirdēja Izraēla tauta savos pirmsākumos un kas lika Mozum drebēt. Vai jūs to neatpazīstat pēc tās būtības?

51. Kad jūs būsiat gatavi sarunāties ar mani no gara uz garu, piepildīsies tie praviešu vārdi, kas teica: „Vīrieši un sievietes ieies garīgajā dzīvē, kas līdz tam laikam bija nezināma, viņu acis skatīsies tālāk par zemes lietām, un viss mainīsies.” Jūs piederat pie aicinātajiem, kuri piedzīvo jaunas ēras sākumu, kas ved cilvēci uz to, lai atpazītu patieso mērķi, kādam tā ir radīta. Tajā laikā Es būšu mīlēts un atzīts no saviem bērniem, un tie mīlēs viens

otru. Tas ir mērķis, uz kuru Esmu norādījis cilvēkam un uz kuru viņš nonāks. Es to jums paziņoju jau tagad.

52. Nāciet šajā laika posmā pie Meistaru Meistara, atpūties no savām zemes grūtībām zem Dzīvības koka lapotnes. Barojieties ar mūžīgās dzīvības maizi un remdējiet slāpes ar kristāldzidro ūdeni, ko Es straumēs izlieku pār jūsu garu.

53. Es jūs uzņemu, lai jums dotu savu siltumu kā Tēvs, savu mācību kā Meistars un dziedinošo ziedi kā Ārsts starp ārstiem. Visu jūs atradīsiet Manī, un jums nebūs iemesla sūdzēties, jo Es jūs nepametīšu. Kā zaglis Es uz pirkstu galiem tuvinos jūsu sirdīm un klusībā priecājos, ja jūs atrodu sagatavotus. Ja jūs pārdomājat par Manu darbu, Es mācu jūsu garu lūgšanā sarunāties ar Manu dievišķību. Tad Es jums atklāju patiesību un dodu visu, kas jums nepieciešams jūsu ceļā.

54. Jums un arī cilvēcei nāks grūti laiki, laiki, kas pilni ar lielām nelaimēm, un, ja jūs tad nebūsiat sagatavoti, jūs kļūsiat vāji savā ticībā un pašāvēībā uz to, ko Es jums šobrīd saku. Nākotnē jūs redzēsiet, ka manas pravietojumi piepildās. Atcerieties, ka Es jūs nemaldinu. Es stiprinu jūs jūsu labajos nodomos un saku jums: ejiet pa šo ceļu. Bet, ja jums ienāk slikta doma, Es jums saku: turieties tālāk no šī ceļa. Dariet to un atturieties no tā. Es jums rādu labāko ceļu un saku: ēdiet no šī augļa un atturieties no otra, jo šis ir labs, bet otrs jūs saindē.

55. Kāpēc tad jūsu ticība manai dievišķībai neuzliesmojas spēcīgāk? Kāpēc jūs neļaujāt maniem vārdiem sevi vadīt? Vai jūs tajos atrodat ļaunumu un sliktu ceļu norādi sev? — Nē, jūs man sakāt savās sirdīs. Patiesībā tas ir jūsu gars, kas runā uz mani, kas apliecina savu piederību man, apjožas ar manu spēku un barojas ar manu gudrību, jo viņš labi zina, kas ir *tas*, kurš viņu māca un viņam pavēl.

56. Es vērsos pie jūsu gara, tieši to Es esmu aicinājis, jo mana balss garīgi skan visā Visumā un aicina katru garu. Jo tagad ir pienācis laiks, kad jums visiem jāatceras garīgās mācības, kas cilvēka sirdī ir nonākušas aizmirstībā.

57. Mana griba ir bijusi izliet Svētā Gara gaismu straumēs, lai pasaule ar pilnīgu skaidrību atpazītu ceļu, kas ved uz garīgumu, uz šīs cilvēces tālāku pacelšanos un attīstību — ceļu, ko Es rādu visiem, neizdarot nekādas atšķirības, ceļu, kurā nav ne pasaulīgu izklaides, ne materiālisma, ceļš bez zemiskām kaislībām, bez materiāliem konfliktiem, un kas ved tikai uz dievišķu mērķi, garīgu mērķi.

58. Bet kas ir tie, kas staigās pa šo ceļu? Tas būs tas, kurš vēlas atbrīvoties no materiālisma, tas, kurš vēlas iet garīgā pienākuma pildīšanas ceļu, tas, kurš vēlas būt Mans kalps, Mans biedrs. Jo Man pieder zemes, un

pie tām nonāks visi, kas vēlas kalpot cilvēkiem, jo, kalpojot cilvēkiem, viņi kalpo Man.

59. Saprotiet Manu iedvesmu un Manu dievišķo vēlmi, lai jūs soli pa solim sagatavotos un būtu spējīgi saņemt to, ko Man ir jādod katram no jums šajā Trešajā laikmetā. Jo Es šobrīd uzticu lielus uzdevumus, atstāju garām to mantojumu un iedarbojos uz to ķermeņiem, lai gars un matērija kopīgi paceltos, pildot savu misiju.

60. Es padaru jūs par spēka patvērumu starp pasaules tautām. Caur jums Es sūtīšu vēstījumus nomocītajiem, Es apturēšu neierobežotās dabas spēkus. Caur vienu no maniem kalpiem, kurš savā garā nes manas dievišķības trīsstūrveida simbolu un kurš savā lūgšanā ticībā pacilājas, Es apturēšu haosu, kas apņem cilvēci.

61. Es turpināšu jūs sagatavot un nodot jums Gaismu, lai jūs iemācītos saprast manu mācību un tādējādi pakāpeniski sasniegtu garīgās atziņas augstumus. Es uzticēšu jums mana Vārda būtību, manu gudrību, lai rīt jūs kļūtu par mana Vārda lielajiem skaidrotājiem.

62. Es novēršu jūsu kļūdas, jūsu neziņu, jūsu garīgo atpalcību. Es dodu jums jaunu iespēju tuvināties man caur atziņu, caur pārliecības gaismu, un tādējādi jūs tad varēsiet aizstāvēt sevi un manu darbu. Manu likumu, ko Es jums esmu devis trīs laikposmos, jums tagad vairs nedrīkst slēpt. Šis likums ir jādod cilvēkiem visā tā tīrībā, patiesībā un gudrībā, jo ikviens, kas pilda šo likumu, drīz vien atjaunosies. (Jaunā) Izraēlas tauta tiks sagatavota ar tā palīdzību un būs tā tauta, kas ikvienu, kurš atrodas uz *tās* ceļa, mācīs, kā attīrīties.

63. Mīļā tauta, Es vienmēr esmu atklājies savā varenībā, savā gaismā un savā gudrībā, un, ja cilvēki nav redzējuši Mani tādu, kāds Es esmu, tad tādēļ, ka viņi nav domājuši par Manu varenību, nedz arī to redzējuši. Viņi ir tikai nonākuši apmulsumā, viņu prāts bija aptumšots, un viņi nespēj atrast risinājumu savām pretrunīgajām priekšstatām. Taču pienāks brīdis, kad visi mani sajutīs un ieraudzīs — Dievišķajā, Tīrajā, Neredzamajā, Garīgajā.

64. Nopelniēt nopelnus ar darbiem, kas jūs pacels un padarīs jūs cienīgus manā priekšā, jo atbilstoši jūsu sagatavotībai jūs tuvosieties Tēvam.

65. Tāpēc Es saku, ka jums jāgatavojas, jo jums jānāk pie Tēva, un Es nevēlos, lai jūs parādītos ar savu grēku traipiem.

66. Es jums dodu mīlestības ieroci. Ar šo ieroci jūs varēsiet pārvarēt visus šķēršļus, izskaust jebkuru kļūdu, naidu un ļaunprātību. Ar mīlestību jūs varēsiet paveikt lielus darbus. Ņemiet šo ieroci, jo tieši ar to Es vadu cilvēkus, tas ir ierocis, ar ko Es cīnos šajā Trešajā laikmetā, un ar to jums saskaņā ar Manu gribu jāveic apbrīnojami darbi savu līdzcilvēku vidū.

67. Tauta, klausies manī un seko man, ar spēku, ko Es tev esmu devis, novēršot visu, kas stājas tavā ceļā, tad savas ceļojuma beigās tu būsi uzvarētājs, cīnītājs, kas triumfē kaujā. Jo, lai gan tu patlaban vēl neatrodies lielajā cīņā, rīt tu noteikti tajā atradīsies, un tad tev, apzinoties tev uzticēto misiju un pilnībā izprotot savu atbildību, jāiziet ceļā un jāpamodina visi, tev jānodod tālāk mana mācības Labā Vēsts, kas dod drosmi cilvēku sirdīm, lai viņi paceltos un sekotu jums jūsu ceļā.

68. Es šobrīd jūs mācu, kā cīnīties un kā gūt uzvaru, lai jūs šo paraugu parādītu saviem līdzcilvēkiem.

69. Jūs atrodaties zem koka aizsargājošā lapu jumta un ēdat visgardākos ēdienus, ko neviens cilvēks jums nevarētu piedāvāt. Taču Meistars var tos jums dot, jo Es esmu klājis galdu un sagatavojis augļus, un Elija ir jūsu sapulcējis, lai jūs varētu paēst, atspirdzināt un pabarot savu garu un stiprināt savu ķermeni.

70. Es atkal esmu atnācis kā liels cīnītājs un cīnos par sava tautas glābšanu. Es esmu parādījis visdziļākajā tumsā, lai to izkliedētu ar sava Svētā Gara gaismu, lai mana tauta varētu redzēt mani visā manā godībā, visā manā varenībā.

71. Es jau Otrajā laikmetā runāju ar jums līdzībās un simbolos, un tagad ir bijusi mana griba padarīt mana Vārda jēgu zemes dzīvē saprotamāku, lai jūs visi varētu mani saprast. Jo es jums esmu teicis, ka šajā laikā mani redzēs gan grēcīgas, gan negrēcīgas acis. Tagad lielas cilvēku pūļi dzirdēs manu vārdu, priecāsies par mani brīnumiem, un viņu prāta spējas spēs pilnībā aptvert manas mācības. Es apgaismoju neizglītoto prātus, lai viņi varētu izprast manu vārdu. Tāpēc Es attīru jūs no visa, kas varētu jūs sajaukt, lai jūs ar savu brīvo un manā gaismā izglītoto prātu varētu apgūt mana vārda būtību un to visur izplatīt, kā tas ir mana griba.

72. Zinātnieki ar savām teorijām saskaņā ar savu brīvo gribu ir radījuši daudzus ceļus, lai savu garu vadītu pie Manis. Bet Es jums saku: Es esmu ļāvis cilvēkiem visu to darīt, lai — pēc tam, kad viņi Mani ir meklējuši savā materiālismā — viņi apstātos un pārdomātu garīgo; jo viņi ir aizmirsuši, ka viņiem ir gars, kas ir daļa no Mana Gara.

73. Es cīnos pret apmulsumu un kļūdu, kurai cilvēce ir pakļāvusies, uzticoties vienīgi matērijai un dzīvojot tās labā. Tāpēc Es visā pazemībā esmu parādījis šajā Trešajā laikmetā, lai dzīvotu kopā ar jums — tagad vairs ne fiziski, bet garīgi, lai jūs kļūtu man līdzīgi un arvien vairāk atmodinātu savu garu, un lai tajā attīstītos dāvanas, kas tam pieder, un tās atklātos caur ķermeni. Jo Es vēlos, lai man būtu spēcīga tauta, uz kuru Es lieku visu savu uzticību, kurai Es uzticu lielos uzdevumus, lielos pienākumus — tauta, kas nezaudē spēkus pirmajā pārbaudījumā un

neatkāpjas no iebrucēja; kas ienaidnieku uzskata par brāli, kurš nav pieredzējis un nezina Kunga darbu, tāpēc tam bez bailēm pieiet klāt un ar neierobežotu mīlestību un gatavību palīdzēt to māca, pamāca, vada un runā uz tā garu, uz tā sirdi.

74. Mana cīņa ir liela, jo Es vēlos redzēt tautu, kas jūtas atbildīga par savām darbībām, aktīvu tautu, kurā atspoguļojas labi darbi, mīlestība, pazemība, manas dievišķības atzišana, izpratne par Trīsvienības un Marijas garīgo darbu. Tautu, kas izmanto tikai mīlestības, žēlsirdības un gaismas ieročus. Tādu Es gribu redzēt savu tautu, tādu Es gribu to atstāt sagatavotu laikam pēc tam, kad 1950. gadā būs beigusies mana atklāsme caur cilvēka prāta orgānu — datums, ko ir noteikusi mana dievišķība; un tā kā mans vārds nevar tikt atsaukts, Es šajā brīdī pārtraukšu savu atklāsmi caur cilvēka prātu.

75. Jums nedrīkst neievērot šo noteikumu, nedz arī mēģināt paturēt savu vidū Manu staru un Manu garīgo pasauli. Jo bēdas, bēdas jums, ja jūs to darītu! Jo tad tas vairs nebūs *Mans* Gars, tas vairs nebūs *Mans* stars, kas jūs apgaismo. Pēc 1950. gada Es atklāšos ikvienam, kurš prot garīgi sagatavoties, ikvienam, kurš garinās, lai viņš varētu ar Mani sazināties no gara uz garu. Jo tad Manu iedvesmu saņems visi, ne tikai tie, kurus Es esmu nosaucis par „pakāpieniem” — nē, Manu iedvesmu tās patiesībā un būtības kodolā pārraidīs visi, jo tā ir Mana griba.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 148

1. Iegravējiet manus vārdus dziļi savā garā, jo katrs no tiem veido daļu no grāmatas, ko Es šajā laikā jums parādu un kuru jūs varat pētīt un ar kuras palīdzību vēlāk varēsiet mācīt savus līdzcilvēkus.

2. Jūs vēl neesat savā prātā apguvuši visu gudrību, ne arī savā garā visu žēlastību. Tāpēc ir nepieciešams, lai jūs saņemtu manu mācību. Mans ceļš nav ar ziediem izklāts celiņš, bet gan cīņas un lielu pārbaudījumu ceļš. Tāpēc es aicinu jūs lūgties un medītēt, lai jūs varētu mani saprast.

3. Cilvēce par maniem apustuļiem atzīs tos, kuri ar pazemību nesīs viņiem manu mācību. Es vēlos, lai visās jūsu darbībās būtu taisnīgums un godīgums, lai jūs tiktu cienīti. Tuvojas ideju karš, kas uzliesmos visās tautās. Katram no jums jābūt karavīram, taču, lai aizstāvētu šo lietu, jums jāizmanto mīlestības, pārliecības un žēlsirdības ieroči. Daudzi būs apmulsuši, dzirdot jūsu liecību, un teiks, ka nav iespējams, ka Dievišķais Skolotājs runā uz cilvēkiem. Bet jums tad būs jāizskaidro mana mīlestības mācība, balstoties uz norādījumiem, ko esat saņēmuši. Mana gaisma plūdis pār jums, un Es runāšu caur jūsu mutēm.

4. Ļoti maz ir to, kas šajā laikā cīnās par garīgo ideālu, jo cilvēce ir zaudējusi savu jūtīgumu un aizmirsusi savus pienākumus pret savu Dievu.

5. Es redzu bērnus bez prieka, bez miera, kā viņi piepilda savu prātu ar materiālām zināšanām un neko nav iemācījušies par garīgajiem likumiem un spēkiem, un viņu skumjā dvēsele lūdz, lūdz žēlastību, taču tās lūgumi netiek uz klausīti. Viņu vecāki nav gatavi viņus mācīt. Sievietes lūdz man mātes dāvanu, ko es neesmu piešķīris visām, neapdomājot savu atbildību, un kādas ir sekas? — Tās nespēja vadīt savus bērnus, neveidoja viņu sirdis, neapgaismoja viņu garu, un tas nevarēja attīstīties.

6. Jūs, kas veidojat šo pasauli, piedzīvosiet lielas grūtības, taču jūsu pūļu augļus novāks nākamās paaudzes. Atstājiet viņiem mantojumu — ticību un dziļas pārliecības, palīdziet viņiem pacelties augšup ar saviem mīlestības darbiem.

7. Jūs esat dzirdējuši Meistara aicinājumu, kurš atkal gaida jūs, lai dotu jums Savu Vārdu, kas ir dievišķā mīlestība. Ne tikai pirmie saņēma šo žēlastību, bet arī pēdējie ir bijuši cienīgi saņemt šo mācību, kas attīstīs cilvēces priekšstatu par Dievu. Es esmu jums teicis, ka Esmu bijis kopā ar jums visos laikos, bet patiesi, Es jums saku: pateicoties „pirmo” uzticībai, kuriem Es devu Savus pirmos norādījumus, jūs kā „pēdējie” esat ieguvuši žēlastību.

8. Mans šodienas vārds ir tāds pats kā pagātnē, tikai tā izpausmes veids ir atšķirīgs. Rīt Es vairs nerunāšu ar jums tādā veidā, kādā Es ar jums runāju tagad. Tautu paražas mainīsies tieši šīs attīstības dēļ, taču jums vienmēr

jābūt gataviem saņemt vēstījumus, ko jums sūtīs jūsu Kungs. Jums visiem jāzina, ka Es vienmēr būšu kopā ar jums.

9. Mani šī laika vēstījumi ir bijuši iemesls diskusijām baznīcās un sektās, un tā tas būs arī turpmāk. Taču spiritisms uzvarēs, jo tā tīrība ļaus sajust mana darba dziženumu, un *jūs* liecināsiēt par šiem mācījumiem ar savu dzīvesveidu, kas būs paraugs un mācība jūsu līdzcilvēkiem.

10. Dažreiz Es atkārtuju Savus norādījumus, lai tos neizdzēšami iegravētu jūsu sirdīs, un tajās jūs atklāsiēt Meistara pēdas.

11. Šis vēstījums ir adresēts visām kopienām, nevis tikai tām, kuras jūs saucat par spiritistiskām.

12. Šī darba būtība būs pamats, uz kura balstīsies visi likumi, un tādējādi pasaule ieies sapratnes, brālības un atjaunošanās periodā. Tikai ar mīlestības ieročiem cilvēki spēš nojaukt barjeras, kas šodien tos šķir. Tikai ar šiem principiem tautu valdnieki spēš apvienot šī laika cilvēkus. Tad būs redzams, kā spēcīgais sniedz roku vājam, un vājais, atgūstot spēkus, palīdzēs spēcīgajam, abi apvienojoties kā viena ģimene: Kristus ģimene, kas zina savu likteni un mērķi, kas to gaida — mūžību.

13. Mani mācekļi nav vieni paši, izplatot manu mācību; arī manas garīgās armijas ir izkaisītas pa visu pasauli un iedarbojas uz cilvēku prātiem un sirdīm, lai virzītu uz priekšu manu darbu starp cilvēkiem.

14. Jūsu acis vairs neredzēs šo pravietojumu piepildīšanos, bet jums būs dota iespēja redzēt, ka lauki ir sagatavoti un sēkla izsēta, kas dīgst nākamo paaudžu garā. Tā pasaule turpinās savu gaitu, atzīstot Radītāja augstāko autoritāti, bez kura gribas nepatīk ne pat viena lapa kokā.

15. Sagatavojieties, jo drīz jūs piedzīvosiet laiku, kas bagāts ar lieliem garīgiem notikumiem. Līdz šim tas bija tikai sagatavošanās posms, taču tagad ir pienācis laiks saskarties ar pasauli, kas stingri turas pie savām idejām, priekšstatiem, kultiem un mācībām.

16. Ejiet un stāstiet par Manu darbu, kurā Mani varēs atrast visi, kas Mani meklē. Es nevienu neizcelsu. Tāpēc jums jāsludina, ka Meistars gaida visus Savus bērnus, ka neviens nepienāks pie Manām durvīm par vēlu, jo *visu cilvēku* glābšana ir jāpaveic.

17. Patiesi, Es jums saku: pasaule ir pret jums, un Es jūs tam sagatavuju, lai jūs prastu aizstāvēt savas ticības lietu ar mīlestības un žēlsirdības ieročiem. Es jums saku: jūs uzvarēsiet, pat ja jūsu uzvara netiks atzīta. Tagad jūsu upuris nebūs asins upuris, bet jūs tomēr piedzīvosiet apmelošanu un nicinājumu. Taču Meistars būs klāt, lai jūs aizstāvētu un mierinātu, jo neviens māceklis netiks pamests.

18. Jūs simboliski nesat ciešanu krustu, kas jums vienmēr atgādinās to, ko Es nēsāju jūsu grēku dēļ; un pat ja jūs neciešat mocekļa nāvi Manas lietas dēļ, jums tomēr jāpraktizē atteikšanās.

19. Es atvieglošu jums šo krustu, jo kā dievišķais palīgs Es palīdzēšu jums uzkāpt jūsu dzīves kalnā, līdz jūs, pilni nopelnu, nonāksiet sava Kunga klātbūtnē.

20. Uzmanīgi klausieties manos vārdus, jo tie ir barība, kas jums baro. Vairs nesūdzieties par badu vai nabadzību, jo Es jūs uzturu un dodu jums spēku.

21. Visus, kas man rāda savuniecīgo mantojumu uz zemes un gaida no manis iedrošinājuma vārdus, es mierinu ar šādiem vārdiem: Apmierinieties ar to, kas jums tagad ir, un nestrādājiēt pēc laicīgajām vērtībām; tiecieties pēc mūžīgās dzīvības. Veiciet darbus, kas paliks mūžībā, celiet uz ticības un mīlestības neapgāžamajiem pamatiem, un jums būs miers pasaulē. Pārējo es jums piešķiršu papildus, un neviens no maniem bērniem neiet bojā. Vēlreiz es jums atkārtāju šos vārdus: „Putni nesēj, ne, neaust, un tomēr tiem netrūkst ne barības, ne patvēruma.”

22. Līdz šim jūs esat mācījušies pie manis kā skolnieki un mācekļi, bet pienāks diena, kad jūs atstāsiet šo zemi un nesīsiet manu mīlestības vārdu uz citām vietām, un tādējādi jūs iedegsiet mīlestības uguni daudzās sirdīs, kas mani aicina un klusībā gaida manas atgriešanās stundu, lai ķertos pie darba. Šie cilvēki jūs dedzīgi atbalstīs jūsu darbā. Ieiet kā labi sējēji. Iegūstiet man pēc iespējas lielāku skaitu sirdīm. Katrs lai tiek uzņemts kā sēkla no jums. Grēcinieki, kurus jūs atgriezīsiet, fiziski vai garīgi slimi cilvēki, kurus jūs izdziedināsiet, būs nopelni, kas jūs tuvinās man.

23. Nesiet manu vārdu kā dzīvības sēklu, sargājiēt to un rūpējiēties, lai tas uzplauktu jūsu garā un tajā, kurš to saņem. Rūpējiēties par to un par tiem, kuri ir saņēmuši šo sēklu, lai jūsu darbs būtu taisnīgs. Kas notiktu ar sēklu, ja to pamestu brīdī, kad tā dīgst vai attīstās?

24. Ietekmējiēt ar savām lūgšanām sirdis, kas jums ir tālu. Uzticiet garīgajai pasaulei visu, kas atrodas ārpus jūsu tiešās ietekmes sfēras, tad šīs būtnes pabeigs jūsu darbu, un viss būs kārtībā, harmonijā un piepildījumā.

25. Visas jūsu darbības un misijas būs zināmas jūsu laikabiedriem un tiem, kas vēl nāks. Tāpēc rūpējiēties, lai jūsu soļus apgaismotu mana mācība.

26. Izredzētie gari ir izkaisīti pa visu pasauli, un Es esmu redzējis, ka viņos valda bailes no manu likumu pārkāpumiem. Viņi vēlas iestāties par to, lai Zeme būtu piepildīta ar paklausīgām būtnēm, kas mani godā, slavē

un garīgi savienojas ar mani. Es nepārtraukti ļaušu viņiem dzirdēt manu balsi, norādīšu un vadīšu viņus, lai viņi atcerētos sava Skolotāja paraugu.

27. Viss Visumā ir pilnīgi iepriekš paredzēts. Visur ir ceļa brucēji un pravieši, kuri, iedvesmoti no Manis, pilda savu misiju. Strādājiet garīgi un fiziski, lai jūs dzīvotu saskaņā ar likumiem, kas jūs pārvalda. Par abiem darba veidiem jums pienākas taisnīga atlīdzība. Tomēr nepieņemiet materiālu atlīdzību par labdarības vai mierinājuma darbiem, kā arī nepieprasiet garīgu atlīdzību par darbu, ko veicat uz Zemes.

28. Rūpējieties, lai jūsu ticība kļūtu stiprāka, lai jūs veiktu darbus, kas ir jūsu garam cienīgi. Uzticieties sev un runājiet manā vārdā, jo tie nebūs jūsu, bet manas vārdi, kurus Es ļaušu izskanēt no jūsu lūpām, lai jūs sajustu, ka Es esmu kopā ar jums.

29. Jums visiem ir dāvana man, un jūs to man pazemīgi sniedzat: vieniem – dziļa nožēla par saviem pārkāpumiem, citiem – prieks par to, ka viņi ir paveikuši labu darbu. Daži no jums ilgojas pajauties uz mani. Uzticieties tam, ka jūs virzīsieties uz priekšu, lai cik grūts arī būtu jūsu uzdevums. Es lasu jūsu sirdīs un vieniem piešķiru žēlastību, bet no citiem saņemu viņu upuri.

30. Lūdzieties un sagatavojiet savas mājas, lai tās kļūtu par templi, tad zem šī jumta slimie izvesēļosies un ciešošās dvēseles atgūs spēkus; jums netrūks ne maizes, ne patvēruma. Es esmu jūs sūtījis, lai jūs nestu cilvēkiem mierinājumu un žēlsirdību, kā arī to mieru, ko sniedz uzdevuma izpilde. Ja, atdot to, kas jums pieder, jūs saņemsiet nepateicību, tad pārvariet sāpes. Smeliet spēku pie manis, un Es jums dāvināšu pacietību un pakļautību.

31. Lai jūsu sirdīs valda miers, un jūs strādāsiet ar prieku, rīkosieties tikumīgi, lai spētu izdalīt šo žēlastību savā apkārtnē. Cīnieties pret karu, attīriet (garīgo) vidi, darbojieties uzmundrinoši ģimenēs un tautās, tad jūs drīz ieraudzīsiet jaunas dienas gaismu cilvēcei.

32. Tad jūs redzēsiet cilvēkus, kuri, ilgojoties pēc mīlestības un žēlsirdības, pēc izlīguma un miera, nāks pie manis un lūgs dievišķo gaismu, lai vairs neapmaldītos. Viņi uzticēsies man un gaidīs no manis dzīvību un stiprinājumu, un atzīs mani par Tēvu.

33. Glabājiet šo mācību, kurā ietvertas manas atklāsmes, pravietojumi un spriedumi, ko es jums šajā laikā dodu. Atklājiet arī tās (garīgo) būtību, kas ir barība garam. Rūpējieties par to, jo tā ir daļa no „Patiesās dzīves grāmatas”, kuru esmu atvēris sestajā nodaļā. Kad būsiet rūpīgi izpētījuši tās mācības un sāksiet tās īstenot dzīvē, jums būs jāmaina sava dzīve, jādzīvo vienkārši, jāmīl visi mani paziņojumi, vienmēr jābūt saistībā ar mani

un jāliek pamati jaunas pasaules veidošanai, kuru valdīs mani likumi un kurā es tiks godāts un atradīšu paklausību.

34. Ja pasaule uzliek jūsu sirdīm savu grūtību un nesapratnes nastu, nāciet pie manis, un es jūs stiprināšu un dziedināšu jūsu brūces. Jūties manā priekšā kā bērni, pat ja esat dzīvojuši jau ilgi, un atpūties mana Gara mierā.

35. Pasaulē, kurā jūs dzīvojat, nav nevienas sirds, kas necieš. Jūs visi šobrīd ejat pa savu ciešanu ceļu, bet jūs vēl neesat iemācījušies pieņemt pārbaudījumus ar mīlestību, un jūs nepieņemat savu ciešanu kausu. Jūs neesat ņēmuši par paraugu Jēzu Viņa pilnīgās ciešanu laikā. Jūs neesat vieni savā pārbaudījumā, jums ir es kā palīgs, lai atvieglotu jūsu krusta nešanu.

36. Lai dzīves vētras jūs nepadara bezcerīgus, nezaudējiet cerību sāpēs, pacietīgi pildiet savu izpiršanas uzdevumu, un, kad būsiet uzkāpuši kalnā un pacelti pie garīgā krusta, kas cilvēkiem ir neredzams, meklējiet manu klātbūtni, lai justos stipri. Es būšu kopā ar jums un iedrošināšu jūs, un jūsu gars nāves stundā saplūds ar manējo. Es jūs uzņemsu, mierināšu un dāvināšu jums savu mieru.

37. Tad jūs piedzīvosiet, kā jūsu garam atveras nezināma pasaule. Jūs sajūtīsiet, ka ieejat jaunā dzīvē, un, kad no turienes skatīsieties uz šo Zemi, uz šo attīstības pakāpi, kurā jūs pašlaik dzīvojat, jūs izjutīsiet līdzjūtību pret pasauli, kas cieš, baidās un dzīvo bez cerības. Jo vēl joprojām šai pasaulei nav sasniegusi šīs atklāsmes gaismu, ko Es jums esmu atnesis Trešajā laikmetā, un jūsu gars lūgs man uzdevumu garīgi strādāt viņu labā, lai virzītu viņu soļus uz patieso ceļu. Jūs apvienosiet visas savas spējas, lai tās nodotu savu jaunāko brāļu un māsu dienestā — to, kuri nevēlējās dzirdēt sava Debesu Tēva balsi, kas ir mīlestība un taisnība. Tad jūs kļūsiet par miera vēstnešiem, un tādējādi jūs turpināsiet strādāt dievišķajā darbā. Jūs sapratīsiet, cik liels ir garīgais uzdevums, kas jums ir uzticēts, un katrā jaunā līmenī, ko sasniegsiet, jūs sajūtīsiet, ka esmu jums tuvāk. Mana griba būs jūsu griba, un jūsu griba — mana. Tādā veidā es jūs vadīšu pa ceļu, kas ved pie manis.

38. Neatļaidīgi ejiet pa ceļu, ko iezīmējis Meistars. Dažreiz jūsu kājas asiņo, un jūsu drēbes plīst uz ērkšķiem, tomēr jūsu cerība jūs notur uz kājām. Tā jūs redz Tas, no kura jūs esat cēlušies un pie kura jums jāatgriežas.

39. Tagad *Es* esmu jūsu ceļabiedrs, kas dziedē jūsu brūces, lai jūs sajustu manu balzamu. Tādējādi Es atdzīvinu to, kas vēl guļ jūsu būtībā, un jūs pamodāties pēc sirdsapziņas aicinājuma, jo Es esmu augšāmcelšanās un dzīvība.

40. Jūs bijāt miruši, bet Es jūs atmodināju žēlastības dzīvē un ļāvu jums ieraudzīt mana Gara gaismu.

41. Kā Skolotājs Es esmu ārkārtīgi pacietīgs un nenogurstošs. Mana mācība šķietami ir jauna, un tomēr tā ir tā pati, jo no paaudzes paaudzē, kopš laiku sākuma Es esmu jūs mācījis tikai mīlēt cits citu, un šādā ceļā jūs varēsiet nonākt pie Manis.

42. Es jūs radīju Sev, un Es gribu, lai jūs piederētu Man. Es esmu jūs aicinājis, lai iemācītu jums dzīvot kā gaismas gariem. Šodien jūs staigājat pa šo pasauli, bet rīt jūs nezināt, vai netiksiet nošķirti no tiem, kuri šeit ir bijuši jūsu tuvinieki. Vienmēr esiet gatavi, lai jebkurā brīdī varētu atsaukties uz savu līdzcilvēku aicinājumu. Es jums piešķiru vēl kādu laika posmu, jo, ja Es jūs šobrīd pārsteigtu — ko jūs man varētu parādīt? Vai esat izplatījuši manu mācību? Vai esat pamodinājuši miega stāvoklī esošos mūžīgajai dzīvei? Vai jūtaties gatavi izturēt spriedumu?

43. Šos jautājumus, ko Es jums tagad uzdodu, jums ik dienas jāuzdod sev pašiem, lai jūs dzīvotu modri un gatavi un lai Meistars būtu apmierināts ar saviem mācekļiem.

44. Šajā Trešajā laikmetā Es savu mācekļu sirdīs uzcelsu Svētā Gara Baznīcu. Tur mājot Radītāja Dievs, stiprais Dievs, Dievs, kas Otrajā laikmetā kļuva par cilvēku, bezgalīgās gudrības Dievs. Viņš dzīvo jūsos, taču, ja vēlaties Viņu sajust un dzirdēt Viņa vārda skaņu, jums ir jāgatavojas (iekšēji).

45. Tas, kurš dara labu, iekšēji jūt manu klātbūtni, tāpat kā tas, kurš ir pazemīgs vai katrā tuvākajā saskata brāli.

46. Jūsu garā atrodas Svētā Gara templis. Šī telpa ir neiznīcināma, nav tādu vētru vai viesuļu, kas spētu to nogāzt. Tā ir neredzama un neaizskarama cilvēka acīm. Tās pilāriem jābūt vēlmei augt labajā, tās kupols ir žēlastība, ko Tēvs dāvā saviem bērniem, vārti ir Dievišķās Mātes mīlestība; jo ikviens, kurš klauvē pie maniem vārtiem, pieskarsies Debesu Mātes sirdij.

47. Mācekļi, šeit ir patiesība, kas dzīvo Svētā Gara Baznīcā, lai jūs nepiederētu pie tiem, kuri maldās, vadoties pēc nepareizām interpretācijām. Akmens baznīcas bija tikai simbols, un no tām nepaliks akmens uz akmens.

48. Es vēlos, lai uz jūsu iekšējā altāra vienmēr degtu ticības liesma un jūs saprastu, ka ar *saviem* darbiem jūs liekat pamatus, uz kuriem kādu dienu atradīsies lielais svētnīca. Es pārbaudu visus cilvēkus ar viņu dažādajām idejām un iedarbojos uz viņiem, jo visus Es iesaistīšu mana tempļa celtniecībā.

49. Visi, kas celsies un augsti turēs šo ideālu, būs garīgi vienoti, pat ja viņu ķermeņi atradīsies ļoti tālu viens no otra. Viņu vienotība būs spēcīga, un viņi atpazīs viens otru. Tas ir mans tauta, kas palīdzēs visiem, kurus tā sastaps savā ceļā, iegūt pestīšanu.

50. Daļu no tā piedzīvosiet *jūs*, bet daudz ko — nākamās paaudzes. Taču jūsu nopelnu, ka esat bijuši pirmie cīņā par garīgo vienotību, Es jums vienmēr ņemšu vērā.

51. Jūsu uzdevums ir grūts un delikāts, bet nekad ne neiespējams. Kamēr jums būs griba to darīt, jūsu uzdevums jums šķitīs vienkāršs.

52. Cīnieties un nezaudējiet drosmi, cīnieties ar sevi. Jūs taču zināt — kamēr jūs dzīvojat materiālajā pasaulē, pastāvēs tieksme uz grēku, būs kārdinājumi un kaislības plosīsies kā vētra.

53. Gars cīnās, lai sasniegtu savu pacelšanos un attīstību, kamēr miesa ar katru soli padodas pasaules kārdinājumiem. Taču gars un matērija varētu saskaņoties, ja abi vienīgi izmantotu to, kas viņiem pienākas, un tieši to jums parāda mana mācība.

54. Kā jūs varat jebkurā brīdī ievērot manu likumu? — Klausoties sirdsapziņas balsī, kas ir jūsu rīcības tiesnesis. Es jums neuzlieku nekādu pienākumu, ko jūs nevarētu izpildīt. Es vēlos jūs pārliecināt, ka ceļš uz laimi nav izdomājums, bet gan ka tas patiešām pastāv, un es jums šeit atklāju, kā to mērot.

55. Jums ir brīvība izvēlēties ceļu, taču mans pienākums kā Tēvam ir parādīt jums patieso, īsāko ceļu — to, kas vienmēr ir apgaismots ar dievišķā bākas gaismu, kas ir mana mīlestība pret jums. Jo jūs esat mācekļi, kas ilgojas dzirdēt arvien jaunus vārdus, kas apstiprina jūsu zināšanas un atdzīvina jūsu ticību.

56. Ar kādu mīlestību jūs nākat pie manis, jo zināt, ka manā mācībā atrodat stiprinājumu un padomu, kas izklidē jūsu rūpes! Mans Gars priecājas, kad jūs uzņem, lai sniegtu jums mīlestības apliecinājumus, un redz, ka jūs paļaujaties uz mani, tāpat kā bērnam vienmēr jāpaļaujas uz savu tēvu.

57. Jūsu dzīve ir pilna mīlestības apliecinājumu, kurus jūs ne vienmēr esat pratuši pamanīt. Taču pat lielāko bēdu dienās jūs sasniedz cerības stariņš, kas neļauj jums nogrimt izmisumā vai bezcerībā. Jo Tēvs stāv bērnam blakus un neļauj viņa dvēselei pazust. Tieši šādās dienās Es jums skaidri apliecinu savu aizsardzību, lai jūs iemācītos uzticēties, un, ja jūs skars citas, vēl lielākas pārbaudījumu, jūs būtu sagatavojušies un justos spējīgi tās pārciest, kā arī panāktu rezultātu, ko Esmu noteicis.

58. Ceļā, kas jums ir iezīmēts, nav neviena pārbaudījuma, kas būtu bezjēdzīgs. Visiem tiem ir mērķis, kas ir jūsu dvēseles pilnveidošana. Lielie

pārbaudījumi vienmēr ir paredzēti lielajiem gariem. Tāpēc, ja redzat, ka virs jums tuvojas viesuļvētra, kas draud izjaukt jūsu dvēseles mieru, nebaidieties, stāieties tai pretī un uzvariet to ar pilnvarām, ko Es jums esmu piešķīris. Pagaidiet nepieciešamo laiku un neatslābiniet savu cīņu. Neizdziniet to brīdī, kad tā parādās pie jums; palieciet nomodā un lūdzieties. — Es nerunāju par dabas spēkiem, bet par tiem, kas kalpo par pārbaudījumu garam un kas, ja tos pareizi izmanto, palīdz tam pacelties augšup, jo tie atklāj tam jaunus ceļus, iepazīstina to ar jūtām un modina tajā tās, kas tajā snauda un kas tam bija nepieciešamas kā palīgs tā attīstībai. „Iepazīstiet sevi,” es jums esmu teicis. Iedziļinieties savā būtībā un izmantojiet visas savas iespējas un spējas, jo šodien jums ir jāiepazīst viss un jāaptver ar savu garu, lai jūs varētu pabeigt savu darbu uz Zemes.

59. Drīz jūs redzēsiet, kā pasaulē sāksies jauna cīņa, kurā jūsu ticība būs apdraudēta. Visi cīnīsies par savu pārliecību aizstāvību, visi teiks, ka viņiem pieder patiesība. Taču šajā konfliktā cilvēku gars atmodīsies un kļūs uzņēmīgs pret manu ietekmi; gan vieni, gan otri jutīsies spiesti pētīt manu likumu un manas atklāsmes. Grāmatas tiks pētītas kā nekad agrāk, un visi vērīsies pie manis — vieni kā pie tiesneša, citi kā pie Skolotāja. Tas būs laiks, uz kuru jums jābūt gataviem un kurā jums jāizplata mani mācījumi.

60. Viss, ko Es jums esmu paziņojis, piepildīsies. Katru dienu jūs atradīsiet iespēju strādāt un īstenot manu Vārdu. Es jūs sagatavoju, lai, kad šīs pareģojumi piepildīsies, jūs nebūtu pārsteigti.

61. Jo patiesi, Es jums saku: ir pienācis laiks, kad jums jāpilda savs pienākums pret Mani, tāpat kā jūs to esat pildījuši pret savu ģimeni. Tagad jūs patiesi sākat apzināties mērķi, kādam esat radīti, un jūs pildīsiet uzdevumu, kas uzticēts jūsu garam.

62. Ne Mans vārds, ne Mans darbs nebūs jums nekāds slogs; gluži pretēji, tie atvieglos jūsu dzīvi šajā ciešanu un rūgtumu laikmetā, kurā visi cilvēki kā kuģa avārijā cietušie meklēs atbalstu, lai neietu bojā.

63. Jūs jau esat atklājuši šo laivu un gatavojaties tajā iekāpt. Laimīgi ir tie, kas tajā paliks uzticīgi un nelokāmi, jo viņi neiet bojā.

64. Es vēlos, lai jūs savā dzīves ceļā vairs neraudātu, lai gan jūs apdraud pārbaudījumi. Tāpēc Es jums daru saprotamu, ka ir nepieciešams nepārkāpt likumu.

65. Lai jums pastāstītu to, ko Es jums šajā laikā atklāju, Man bija jāgaida daudzus laikmetus. Bet Es jums jautāju: kas man ir tūkstošgades, ja manam Garam laika nav? Jums gan bija jāgaida, taču ne bezdarbībā, bet attīstoties un pieaugot gaismā, zināšanās un pieredzē.

66. Tagad jūs esat spējīgi izjust un saprast Manas mācības, lai cik augstas tās arī būtu. Tā nebija Pirmajos laikos, kad, lai simbolizētu Gara

dzimteni, Man bija jānodod tautai zeme; un, lai iemācītu tai Likumu, Man tas bija jāatstāj tai iegravēts akmenī.

67. Tagad jūs esat nonākuši pie brīža, kad varat kļūt par lieciniekiem materiālisma valstības sabrukumam, kurā kritīs troņi, kronis, vara, augstprātība un iedomība. Viss tas ir pastāvējis un turpinās pastāvēt, kamēr cilvēki ticēs, ka nav lielākas laimes par to, ko viņi atrod šajā pasaulē. Taču, kad cilvēki iedegs ticības gaismu garīgajai dzīvei, no viņu ķermeņiem nokritīs viltus svētku tērpi, un gars apgērbsies ar to tērpu, ko valkā tie, kuri mīl patiesību, labumu un tīrību.

68. Izmantojiet savu Tēva vārdu, jo cilvēki nāks pie jums, lai meklētu patvērumu. Šajā tautā viņi redzēs, kā piepildās Kunga apsolījumi, un viņus piesaistīs Gara būtība, ar ko šī tauta barojas.

69. Es apgaismoju jūsu prātu, atveru jūsu sirdis visām labajām jūtām un labajām iedvesmām un aizveru jūsu lūpas pret apvainojumiem un zaimošanu; bet Es atstāju jums brīvību izpaust Manu mācību, mierināt un liecināt par patiesību.

70. Starp jums nedrīkst būt ne tiesnešu, ne fanātiķu, ne liekuļu, jo tur, kur pastāv šie trūkumi, nevar būt garīguma.

71. Mana taisnība nepārtraukti darīsies jūtama šai tautai, kamēr tā enerģiski neķersies pie mana vēstījuma pētīšanas un tā nodošanas cilvēkiem kā Labo Vēsti. Tāpēc Es jums saku, ka jums ir labāk, ja jūs steigšieties un parūpēsieties par savu kļūdu labošanu, lai jums tiktu saīsināti pārbaudījumi un sāpju pilnās dienas.

72. Kāpēc jūs brīnāties par to, ka jūsu vidū parādās cilvēki, kuri jau tūkstošiem gadu apdzīvo Zemi? Ko gan nozīmē laiks Garam? Ko nozīmē laiks garīgajā pasaulē? — Nekas!

73. Ir pagājuši aptuveni divi tūkstoši gadu, kopš Es biju pie jums, bet patiesi, Es jums saku, šis laiks man ir bijis tikai mirklis.

74. Jūs brīnāties par to, ka mans Gars vai manu vēstnešu Gars parādās jūsu vidū? Iemesls tam ir tas, ka jūs nedomājat par savu dzīvi, un tādēļ jūs brīnāties par visu un saucat par pārdabisku to, kas ir pilnīgi dabisks.

75. Jūs esat pārsteigti par to, ka garīga būtne parādās vai sazinās ar jums, nedomājot par to, ka arī jūs paši izpaužaties un pat parādāties citās pasaulēs, citās sfērās.

76. Jūsu miesa neapzinās, ka lūgšanas brīžos jūsu gars savienojas ar mani; tā nespēj uztvert tuvināšanos jūsu Kungam ar šīs dāvanas palīdzību — ne tikai ar manu Garu, bet arī ar jūsu garīgo brāļu un māsu Garu, kurus jūs pieminat lūgšanas brīžos.

**Spāņu valodā vārds „materia“ = matērija bieži apzīmē miesu, ķermeni, fizisko/zemes lietas, juteklību un otrādi. Turklāt „materialismo“ =*

materiālisms, arī: jutekļu apmāns. „Cuerpo”, „carne”, „materia” = (ar zemi saistīts) ķermenis, miesa, matērija bieži tiek lietoti kā sinonīmi un pretstatā vārdiem „espíritu”, „conciencia” = gars, dvēsele, sirdsapziņa, apziņa.

77. Tāpat jūs neapzināties, ka dvēsele jūsu atpūtas brīžos, kad ķermenis gul, atkarībā no tās attīstības līmeņa un garīguma atdalās no ķermeņa un parādās tālu esošās vietās, pat garīgās pasaulēs, kuras jūsu prāts pat nevar iedomāties.

78. Nevienam nevajadzētu brīnīties par šīm atklāsmēm. Saprotiet, ka jūs pašlaik tuvojaties laiku pilnībai.

79. Jums jāapzinās, ka laiki, kad cilvēki un tautas meklēja manu balsi, manu runu un manas vēstis vētrainu negaisu un visdažādākajos dabas parādībās, ir pagājuši, un ka tagad jūs esat spējīgi garīgi savienoties ar mani un saņemt manas dievišķās vēstis, izmantojot gara spējas, nevis savu ķermeņa maņas.

80. Es jums saku, ka dabas spēki gan turpina satricināt cilvēci, apmeklēt cilvēkus, likt viņiem iziet pārbaudījumus, atmodināt un attīrīt. Bet tas notiek jūsu piesaistīšanās dēļ pie zemes, jo jūs esat uzņēmīgi tikai pret to, ko uztverat ar savas miesas maņām. Taču, kad uz Zemes būs iestājusies garīguma ēra, kad cilvēki būs attīstījuši savas garīgās spējas un būs jūtīgi pret to, kas atrodas ārpus materiālā, tad jūs varēsiet pārliecināties, kā daba ar visiem tās elementiem nomierināsies, izrādīsies pilnīgi harmoniska un vairs neiejauksies tajā, kas attiecas uz jūsu morāli un garīgumu.

81. Materiālās dabas valstības vairs nebūs Dievišķā vēstneši, jo cilvēki tad būs apguvuši Manas mācības un sasnieguši saziņu no gara uz garu.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 149

1. Šeit atkal ir Meistars, kurš jums sniedz savu mācību par jūsu apziņu.
 2. Mana mīlestība kļūst par Gaismas vārdu starp šī laika cilvēkiem, kurā pasaulei ir nepieciešama gara brīvība, lai saņemtu Manas mācības, kas jums rāda ceļu uz glābšanu. Taču šajā laikā Es nenāku kā cilvēks, Es nāku Garā pie katra no jums un aicinu visu cilvēci, lai tā atzītu Trešā Laika garīgo mācību lielumu. Mana griba ir apgaismot šīs laikmeta cilvēku garu caur manu mācekļu tikumību. Morāle ir pazudusi no cilvēku sirdīm, tikai nedaudzi paliek manā likumā, un arī tikai nedaudzi zina, kā savienoties ar savu Radītāju, un tas notiek tāpēc, ka starp cilvēkiem valda samaitātība un garīgā neziņa.
 3. Nevieni lai negaida vai nemeklē mani cilvēka veidolā, tā kā Es atnācu Otrajā laikmetā. Nemeklējiet mani arī cilvēku roku darinātajos tēlos.
 4. Trešā laikmeta liecība nebūs vienīgā, kas jums stāstīs par Manu mīlestību pret cilvēci — tā būs visu trīs laikmetu darbi un vārdi, kuros Tēvs ir atklājis cilvēkam.
 5. Es esmu nosaucis tos par „iesvētītajiem”, kuri pirmie sāk apgūt zināšanas par maniem mācījumiem. Es esmu atklājis viņiem daudzu notikumu iemeslu, lai viņi stiprinātu savu spriestspēju saprātā un patiesībā.
 6. Es atkal nāku, lai mācītu cilvēkus, nevis lai mācītos no viņiem. Otrajā laikmetā mani redzēja Gudrības templī sarunājamies ar valdniekiem un likumu skolotājiem, kurus es pārsteidzu ar vārdiem, ko cilvēks nevar ne izrunāt, ne saprast. Tas notika Jēzus bērnībā.
 7. Kad pienāca sludināšanas laiks, Es devos ceļā uz Jordānu, meklējot Kristītāju, kurš mani uzreiz atpazīna, tiklīdz ieraudzīja. Veids, kādā Jānis mani atpazīna, un pazemība, ar kādu viņš godāja savu Skolotāju, ir garīguma, pravietiskuma un pacilātības paraugs.
 8. Šodien Esmu atgriezies pie jums, un Man bija daudz jārūnā ar jums, lai pārvarētu jūsu materialismu, šaubas un sirds aukstumu.
 9. Es esmu šeit, mācekļi, un mācu jums atpazīt jūsu gara dāvanas, saprast ekstāzi, jo ekstāzē jūs dzirdat Gara balsi*, neizdibināmais kļūst caurspīdīgs un tumsa izgaismojas.
- *Spāņu valodā „conciencia” burtiski nozīmē sirdsapziņu vai apziņu. Dažreiz piemērotāks šķiet vārds „Gars”, kas savā būtībā ietver gan dievišķo dzirksteli ar sirdsapziņu, gan arī apziņu.*
10. Šis pacelšanās stāvoklis nedrīkst būt tikai dažu būtņu privilēģija; tā ir dāvana, kas snauda katrā garā, bet pagātnē Es vienmēr labprāt esmu

izmantojis tos, kuri prata izmantot šo žēlastību. Lai ekstāze būtu pilnīga, jums iepriekš jāievēro gavēņa laiks, tāpat kā Pirmā laikmeta taisnīgajiem.

11. Pirms Jēzus sāka sludināt Labo Vēsti, Viņš Otrajā laikmetā jums mācīja šīs pamācības, četrdesmit dienas atkāpjoties tuksnesī, lai vientulībā savāktos, garīgi iedziļinātos un stiprinātos Augstākajā.

12. Patiesi, Es jums saku: tajās stundās, kad Jēzus kā cilvēks bija visdziļākajā saiknē ar Dievu, viņš ieraudzīja upurēšanās nāves simbolu, un viņa ķermenis nodrebēja. Debesis atvēra, un tajās Viņš ieraudzīja galu, kas Viņu gaidīja. Viņš redzēja aptumšoto kalnu un tā virsotnē krustu, pie kura Viņš bija piesists. Viņa ausis dzirdēja pūļa izsmieklus un vārdus, ko tie vērsa pret Viņu: „Ja Tu esi Dieva Dēls, tad nokāp no krusta un glāb sevi.” Viņš izdzēra ciešanu kausu, jo šajā pārbaudījumā viņam bija jums jāparāda visa sava mīlestība. Viņa misija bija parādīt jums ceļu un uzvarēt jūs ar dievišķajiem ieročiem – mīlestību, piedošanu un pazemību. Šie ieroči ir spēcīgāki par jebkuru zobenu un tiem ir lielāka vara nekā jūras dusmīgajiem viļņiem. Tie ir likuši sajust mīlestību pat tiem cilvēkiem, kuri to nekad agrāk nebija izjutuši.

13. Pēc kāda laika cilvēki tika uzvarēti ar manu mācību par patiesību, mīlestību un mierinājumu.

14. Es neprasu, lai jūs sekotu man visā upurēšanās un asins ceļā, ko Es izgāju Otrajā laikmetā. Daži no jums izpildīs vienu daļu, citi sekos Meistaram citā paraugā, jo Kristus ir tikai viens.

15. Sagatavojieties dzīvot pēc mana parauga, jo jūs vēl nezināt, kura daļa ir tā, kurai jums jācenšas līdzināties. Bet, ja jums būs lemts justies tāpat kā Jēzum, ka liekuļu un neticīgo vārdi jūs skars kā pātagu sitieni uz kailā ķermeņa, tad pacelieties ekstāzē pie Tēva, kā jums to mācīja Meistars pie krusta, un Dieva spēks pilnībā atpūtīsies uz jūsu garu, kas stiprinās jūsu ķermeni. Kad tad atvērsiet acis, jūs piedzīvosiet to pašu, ko Jēzus tuksnesī, kad pēc debesbraukšanas, kamēr zelta saule izkausēja klintis un smiltis, svaigi rasas pilieni, ko atnesa viegls vēsmas pūtiens, maigi glāstīja viņa pieri un mīkstināja viņa mokus.

16. Pirms Jēzus, taisnīgais starp taisnīgajiem, kurā slēpās dievišķais Gars, pasludināja Mīlestības Valstību, viņš šādā veidā sagatavojās, lai jums dotu vēl vienu pazemības un pilnības piemēru; un jūs, Trešā laikmeta mācekļi, esat dzirdējuši, ka mans Vārds jums ir teicis: Nāciet pie manis un esiet mana Vārda labi sējēji, jo pasaule ir novirzījusies no sava garīgā ceļa.

17. Es esmu jums atgādinājis par Otrā Laika mācībām, lai jūs tās apvienotu ar manām jaunajām pamācībām un ar tām apgaismotu cilvēci, o Trešā Laika darbinieki!

18. Sajūtiēt Manu klātbūtni, kas apgaismo jūsu garu un sagatavo jūs, lai jūs saprastu Manu miera vēsti.

19. Aizmirstiet savas ciešanas, lai jūs uzņemtu manu vārdu un tā būtība paliktu jūsu sirdīs.

20. Es esmu jūsu vēlreiz sūtījis uz Zemi, lai jūs turpinātu savu misiju, lai jūs saprastu, ka jūsu garam ir jāpārvar pilnveidošanās pakāpju kāpnes un ka jūs sasniegsiet augstāku attīstības līmeni atbilstoši saviem nopelniem. Jums ir viens vienīgs Skolotājs, viena vienīga Gaisma jūsu vadīs un vienmēr rādīs ceļu uz jūsu augstāku attīstību. Jūs visi varat pacelties, ja izpildīsiet savu misiju. Jau sen jūs esat sākuši dzīves ceļojumu, un tomēr līdz šim esat attīstījušies uz augšu tikai nedaudz. Es jums dodu stimulu, ļaujot jau šajā pasaulē, kurā jūs šodien dzīvojat, nojaust citu pasauli garīgo dzīvi.

21. Ja jūs rūpīgāk aplūkosiet visu dzīvo būtnu dzīvi, jūs redzēsiet, ka tā ir bagātīgi apdāvināta ar daudzām labvēlībām un mīlestības apliecinājumiem. Jūs atklāsiēt Manī labāko draugu, nešķiramo ceļabiedru un dievišķo ārstu. Šajā laikā, kad Es izplešu savu mīlošo aizsardzību pār visiem saviem bērniem, jums ir jābauda visas šīs dāvanas, jo jūs esat radīti pēc Mana tēla.

22. Ilgu laiku jūs esat aizmirsuši sevi un saites, kas jūs saista ar mani, kā arī savu man līdzīgo dabu, un tādēļ esat nogrimuši un novirzījušies no ceļa. Garīgajam ceļam nav gala, un es jums to rādu no paša sākuma. Ja jūs neesat uz tā, tad nāciet klāt, un es jums palīdzēšu to mērot, lai atgūtu zaudēto laiku.

23. Lai pasaule jūs nepakļautu verdzībai, veltiet daļu sava laika sava gara apmācībai un attīstībai.

24. Daudzi no jūsu līdzcilvēkiem dzīvo lielā bezcerībā. Viņi atrodas jūsu tuvumā, bet jūs to neesat pamanījuši. Jūs vēl nevarat iejusties citu sirdīs, bet Man ir patīkami redzēt, kā jūs pielietojat Manu mācību, un Man ir lielāks prieks skatīties uz tiem, kuru gars sniedz mīlestību un mierinājumu, nekā uz tiem, kuri veltī sevi tikai Manas Vārda studēšanai un aizmirst savus pienākumus pret līdzcilvēkiem.

25. Strādājiet, lai jums būtu miers, šajā laikā pilnībā iesaistieties, lai ar savu darbu, paklausību un ticību dotu piemēru.

26. Es nāku pie jums, lai tiktu atzīts par vienīgo Dievu, visu būtnu Tēvu, lai jums teiktu, ka Es gribu katru no jums padarīt par savu mācekli un mantinieku. Es jums došu sēklu no maniem mācījumiem, kas līdzinās varenam kokam, lai jūs to audzētu un nestu uz daudzām vietām, lai cilvēce barotos no tā augļiem.

27. Katru nepareizu interpretāciju, kas sniegta par Maniem vārdiem vai darbiem, Es labosiu, jo Es vēlos vienot jūsu izpratni, lai jūs visi Mēni mīlētu

vienādi. Rūpējieties par pasauli un ļaujiet savam garam nest cilvēkiem gaismu un mieru, un gādāji, lai pasaule tiktu apgaismota ar to spožo gaismu, kas staro no Mana Gara. Gaisma ir progress, mīlestība ir pestīšana, un miers ir cerība. Mīlestība ir sirds lieta, miers balstās garā, un abi ir mūžības atspulgs.

28. Es redzu, ka daži no maniem bērniem jūtas garlaicīgi, klausoties Jēzus mīlošajos vārdos, un tas ir tāpēc, ka viņu prāti nav pievērsti maniem vārdiem; viņu domas ir aizņemtas ar materiālām lietām, un tādēļ viņu sirdis ir tukšas, kad viņi pārstāj man klausīties. Bet Meistars neatsakās tuvināties saviem bērniem, lai ar savu dievišķo mācību liktu viņu sirdīm pukstēt straujāk.

29. Cilvēki, kas atmodināt savas spējas, lai iepazītu cilvēcisko zinātni, bet ļaujot tām aizmigt, studējot dievišķo garīgo mācību! Jūs noguruši ejat pa ērkšķiem klātiem ceļiem, meklējot savas cilvēciskās zināšanas mērķi. Bet Es izvēlēšos savus kalpus no pazudušajiem un likšu viņu sirdīm pukstēt mīlestībā pret saviem līdzcilvēkiem.

30. Pat ja cilvēki nerūpējas par savu garīgo attīstību — Es raugos par visām dvēselēm. Ja viņi neklausās savas sirdsapziņas balsī, kas ir mana paša balss, viņi nespēs sasniegt sarunu ar manu Dievišķību.

31. Šī cilvēce savas materiālisma dēļ joprojām ir elku pielūdzēja! Āron, Āron, tu izveidoji elku tēlu Israēla acu priekšā, bet patiesi, viltus dievi tiks nogāzti no pjedestāla un kritīs uz zemes! Kur ir Salamona templis? Kur ir Svētnīca? Ja Es esmu likvidējis simbolus, kas bija atļauti, — kā gan Man tad nevajadzētu cīnīties pret fanātiskajiem kultiem līdz to iznīcināšanai? Salomons uzcēla materiālu templi, lai pielūgtu Mani, taču pat no tā nepalika akmens uz akmens.

32. Šī laika garīdznieki gērbjas karaliski, lai simboliski pildītu savus pienākumus Jēzus upurēšanā, un, lai gan viņi šajā procesā atsaucas uz Manu vārdu un Manu pārstāvību, Es redzu, ka viņu prāts ir apmulsis, viņu sirdis ir satricinātas intrigu un kaislību vētrās. Nav neviena, kas kā pravietis sludinātu, ka Es atrodos starp šī laika cilvēkiem.

Viņi piedzīvos lielas ciešanas, jo starp viņiem nav garīgā sagatavotība. Kur ir to piepildījums, kuri Jēzus priekšā apsolīja sekot Viņa pēdās? Kur ir manu apustuļu sekotāji? Vai ir kāds, kas līdzinātos Jānim, kurš bija viens no pirmajiem, vai Pāvilam, kurš bija viens no tiem, kas sekoja?

33. Tāpēc Meistars atkal tuvojas jums, lai atsāktu savu mācību. Es jau redzu, kā jaunie farizeji un rakstu zinātāji, pilni naida pret mani, metas man virsū. Tieši tad Es jautāju: „Kur ir mani mācekļi?” Bet, ja iedomāties, viltīgi, bagāti, kuri baidās zaudēt savu varu, tie, kurus apdraud mana patiesība, atkal izsmies un vajās mani, tad uzliesmos mežonīgas vētras.

Taču ne Es būšu tas, kurš sabruks zem krusta nastas, bet tie, kuri pieprasīja upurēt To, kurš viņiem deva dzīvību.

34. Tā nav cilvēka balss, ko jūs dzirdat šajos brīžos, tā ir Debesu balss, kas jums paziņo par notikumiem, kas nāks, lai jūs, kas klausāties manas pravietojumus, sagatavotos un nebūtu satriekti, kad pieredzēsiet, ka pat dabas spēki zaudē līdzsvaru; jo Es esmu vispārējais spēks un taisnība, un taisnībā Es atklāšos.

35. Es esmu nācis, lai izskaustu pasaules netikumus, lai cilvēki atbrīvotos no grēcīgiem ieradumiem un priekšstatiem, ļautos iedvesmai un runātu no Gara. Tad viņi simboliski ieraudzīs mani Jēzus mīlošajā tēlā, kas viņiem rāda ceļu, kas ved uz Gara patieso mērķi, kur Es viņus gaidu.

36. Jūs esat „Trešā Testamenta” sargātāji. Saglabāji šo mantojumu ar vislielāko dedzību nākamajām paaudzēm. Parādiēt Manu darbu ar tam piemītošo pilnību, jo, ja jūs nāksiet pie Manis, neizpildījuši savu misiju, jums atkal būs jāatgriežas miesā, un tad jūsu cīņa būs ļoti smaga.

37. Šajā laikā, šajā cilvēciskās dzīves tuksnesī, ņemiet par paraugu Mozu. Patiesi, Es jums saku: jūs atkal atrodaties uz kalna (Sinaja), jo tur atskanēs mana balss un teiks jums: saprotiet mani. Šī laika kalns ir jūsu pacelšanās, kurā jūs saņemsiet manu bausli un dzirdēsiet manu balsi savā sirdsapziņā. Jau no turienes jūs varēsiet ieraudzīt Apsolīto zemi, kas atrodas Gara pilnībā.

38. Dievišķais likums nekad nepazūd, turpretim cilvēku likumi gan mainās atbilstoši cilvēku garīgajai attīstībai.

39. „Tev jāmīl Dievs no visas sirds un visas dvēseles” — tas ir dievišķā likuma pirmais bauslis, kas nav mainījies un nemainīsies. Tā būtība, jēga un mācība ir mūžīgas. Taču jūs esat dzirdējuši arī to, ka jums tika teikts: „Tev jāmīl savs tuvākais un jāienīst savs ienaidnieks”, bet pēdējais nebija dievišķā likuma bauslis, bet gan viens no daudzajiem cilvēku likumiem, kas atbilda tolaik valdošajiem apstākļiem.

40. Es atnācu pie jums Jēzū un teicu jums: „Mīliet savus ienaidniekus, svētījiet tos, kas jūs nolād, dariet labu tiem, kas jūs ienīst, lūdziet par tiem, kas jūs apvaino un vajā, lai jūs tiktu atzīti par sava Debesu Tēva bērniem.” Tas ir garīgais likums, tādēļ mūžīgi spēkā esošs, un tas nekad nemainīsies. Tikai cilvēcīgais mainās, attīstās un pārveidojas.

41. Ko jūs varat darīt, lai uzzinātu, kuras mācības, atklāsmes, pravietojumi un likumi vairs nav spēkā, un kuras joprojām ir spēkā? Kādas atklāsmes ir spēkā mūžīgi, un kādas pravietojumi nav piepildījušies? Patiesi, Es jums saku: tikai sirsnīga lūgšana un auglīga dzīve var jums sniegt pietiekamu garīgumu, lai atklātu dievišķo būtību, ko Es jums esmu nodevis šajos trīs laikmetos.

42. Kad rakstu zinātāji un farizeji novēroja Jēzus darbus un atklāja, ka tie nesaskan ar viņu darbiem, viņi apgalvoja, ka mācība, ko Viņš sludināja, ir pretrunā ar Mozus likumu. Iemesls tam bija tas, ka viņi sajauca likumu ar tradīcijām. Taču Es viņiem pierādīju, ka Es nebiju nācis, lai pārkāptu likumu, ko Tēvs bija atklājis Mozum, bet gan lai to piepildītu ar vārdiem un darbiem.

43. Taisnība, ka Es neievēroju daudzas šīs tautas tradīcijas, jo jau bija pienācis laiks tās atcelt, lai ievadītu jaunu laikmetu ar augstākiem mācījumiem.

44. Ja Es jums visus pirmajos atklājumos būtu pateicis, nebūtu bijis nepieciešams, lai Meistars, Mesija, jums mācītu jaunas mācības, nedz arī, lai šajā laikā būtu nācis Svētais Gars, lai jums parādītu garīgās dzīves krāšņumu. Tāpēc Es jums saku, ka jums nevajadzētu turēties pie tā, kas jums tika atklāts agrākajos laikos, it kā tas būtu mana mācības pēdējais vārds. Es atkal atnācu pie cilvēkiem, un ilgu laiku Es esmu atklājies caur viņu saprātu, un Es varu jums teikt arī to, ka mans pēdējais vārds vēl nav pateikts.

45. Vienmēr meklējiet manā Gudrības grāmatā pēdējo vārdu, jauno lappusi, kas jums atklāj agrāk sniegtā nozīmi un jēgu, lai jūs patiesi būtu mani mācekļi.

46. Šodien jūs dzīvojat tālu no tiem, kuri cieš vairāk nekā jūs. Bet, tiklīdz garīgums apgaismos jūsu dzīvi, jūs centīsieties dzīvot kopā ar tiem, no kuriem šodien turaties pa gabalu, jo uzskatāt viņus par pazudušiem vai arī tāpēc, ka viņi jums izraisa nepatiku.

47. Jūs kļūsiat par Gaismas, pestīšanas un cerības vārda nesējiem un vērsiaties pie tiem, kurus viņu tuvākie ir aizmirsuši.

48. Nevienam nedrīkstat runāt skarbi, jo tādā veidā nevar izglābt. Jums jāiemācās, ka nedrīkst aizvainot grēcinieku, lai sodītu viņu par pārkāpumu.

49. Es jums saku: ja ar mīlestību runā uz plēsējiem, tie noliec galvu.

50. Ja tam, ar ko jūs runājat, ir kādi nopelni, tad to viņam pateikt. Ja jūs viņā starp daudzajiem trūkumiem atklājat kādu tikumu, tad nerunājiat ar viņu par trūkumiem, bet gan par šo tikumu, lai viņu iedrošinātu un pamudinātu uz labo.

51. Lai mīlestība ir tā, kas jūs vada, lai jūs kļūtu par patiesiem Dievišķā Mierinātāja vēstnešiem. Jo jūs, kas neesat nokrituši bezdibenī, vienmēr esat gatavi apsūdzēt un spriest tiesu. Bez vismazākās līdzjūtības jūs vieglprātīgi nosodāt savus tuvākos, un tā nav mana mācība.

52. Ja pirms spriest tiesu jūs izpētītu paši sevi un savas kļūdas — es jums apliecinu, ka jūsu spriedums būtu žēlīgāks. Jūs uzskatāt tos, kas atrodas cietumos, par ļauniem, un uzskatāt par nelaimīgiem tos, kas atrodas

slimnīcās. Jūs turaties no viņiem pa gabalu, neapzinoties, ka viņi ir cienīgi ienākt manas mīlestības valstībā. Jūs nevēlaties domāt par to, ka arī viņiem ir tiesības saņemt saules starus, kas radīti, lai visām radībām bez izņēmuma dāvātu dzīvību un siltumu.

53. Tie cilvēki, kas ieslodzīti izpirkšanas vietās, bieži vien ir spoguļi, kuros cilvēki nevēlas ieraudzīt sevi, jo zina, ka attēls, ko šis spogulis viņiem atklāj, daudzos gadījumos būs apsūdzības attēls.

54. Bet Es jums saku: svētīti lai ir tie Mani darbinieki, kuri savā sirdī spēj izjust to cilvēku ciešanas, kuri dzīvo, atņemti brīvībai vai veselībai, un kuri viņus apmeklē un mierina; jo kādu dienu viņi atkal satiksies, vai nu šajā, vai citā dzīvē, un jūs nezināt, vai tad viņiem nebūs vairāk veselības, lielākas brīvības un vairāk gaismas nekā tiem, kuri viņiem cietumā vai slimnīcā atnesa mīlestības vēsti; tad viņi savā pateicībā izrādīs atzinību un izstieps roku tam, kurš to viņiem kādreiz pasniedza.

55. Tas brīdis, kad jūs viņu sirdīm tuvinājāt Manu Vārdu, tas mirklis, kad jūsu roka pārslīdēja pāri viņu pierēm un jūs likāt viņiem domāt par Mani un sajūst Mani, nekad netiks izdzēsts no viņu gara, tāpat kā viņu prātā netiks aizmirsts jūsu sejas vaigs un jūsu brālīgā balss, tāpēc viņi jūs atpazīs visur, kur vien jūs atradīsieties.

56. Kamēr jūs šeit klausāties manu vārdu, jūs uz īsu brīdi aizmirstat ciešanas, kas skar visus cilvēkus, un no savas apziņas izspiežat iztēles par iznīcību, karu un nāvi, kas apdraud cilvēci.

57. Vai jūs baidāties no sāpēm? — Izskaužiet grēku, un sāpes vairs nespēs jums kaitēt. Jums būs jāizjūt citas sāpes, bet tās vairs nebūs sāpes, kas vērstas uz sevi. Tās vairs nebūs jūsu sāpes, bet jūs sāksiet ciest mīlestības dēļ pret citiem.

58. Kad gars pacilājas, viņš jūt līdzī saviem tuvākajiem, un jo vairāk viņš man tuvinās un mīl mani, jo lielāka ir viņa mīlestība pret saviem brāļiem.

59. Es šobrīd jūs mācu staigāt pa ceļu, kas jūs atbrīvo no bailēm un ciešanām, ko izraisa cilvēku naidīgums un ambiciozie centieni — mācības, kuras jūs dažkārt uzskatāt par neīstenojamām; bet drīz jūs tās ticīgi pieņemsiet, pārliecināti, ka tas ir vienīgais ceļš uz glābšanu.

60. Jūs vēl neesat sapratuši manu vārdu jēgu, kā arī neapzināties savu uzdevumu. Tāpēc ir daži, kuri, lai gan, klausoties man, izjūt garīgu priekā, tomēr izvēlas atkal attālināties, baidoties uzņemties saistības pret savu Skolotāju un līdzcilvēkiem. Un ir citi, kas man saka: „Kungs, mums nav iespējams ievērot Tavas mācības un norādījumus, jo mēs esam nenobrieduši, cilvēcīgi un pārāk piesaistīti materiālajam. Bet neaizliedz mums klausīties Tavu vārdu. Tas ir tik skaists, ka, neraugoties uz tā neīstenojamību, tas piepilda mūsu sirdis ar prieku un mieru.”

61. Ak, jūs, mazi bērniņi, kas nezināt, ko sakāt! Jūs saucat manu mācību par neīstenojamo, uzskatāt tās īstenošanu par neiespējamu un tajā pašā laikā neapzināties, ka jūs to dzirdat no netīras, grēcīgas cilvēciskas būtnes, kādas jūs visi esat, kurai nebija neiespējami nodot cilvēkiem Dieva vēstījumu.

62. Kas var būt neiespējamāks par to?

63. Mīliet savu Tēvu, esiet žēlīgi pret saviem tuvākajiem, atbrīvojieties no visa, kas kaitē jūsu cilvēciskajai dzīvei vai jūsu dvēselei. To jums māca mana mācība. Kur jūs redzat grūtības un neiespējamību?

64. Nē, mīļā tauta, nav neiespējami paklausīt manam vārdam; grūti nav tas, bet gan jūsu pilnveidošanās, atjaunošanās un garīgums, jo jums trūkst augstsirdīgu jūtu un augstu mērķu. Taču, tā kā Es zinu, ka visām jūsu šaubām, neziņai un nenoteiktībai ir jāizzūd, Es turpināšu jūs mācīt, jo man nav nekas neiespējams. Es varu pārvērst akmeņus par mūžīgās dzīvības maizi un likt kristāldzidram ūdenim plūst no klintīm.

65. Iedziļinieties manos vārdos, un jums vairs nebūs jāmeklē patiesība. Šī vēstījuma kodolā jūs atklāsi gaismas bagātību, kas nepieciešama jūsu garam.

66. Izpētiet manu vārdu, lai jūs varētu baroties no tā garīgā satura, atrast manu klātbūtni un sajūst manu dievišķo maigumu. Pētot, uzmanieties, lai nepaliktu pie burtiskā, un centieties izskaidrot visu, ko atradīsiet simboliskā un līdzību veidā. Meklējiet vienkāršību un garīgumu savos pētījumos, novērojumos un studijās, un vienmēr atcerieties, ka rīt jums šis vēstījums jādala ar saviem līdzcilvēkiem, kuriem jums tas jānodod jau sagatavotā veidā, lai viņi to ātrāk saprastu.

67. Savlaicīgi atbrīvojieties no katra simbolu un katra zemes tēla, bet saglabāji to jēgu.

68. Saproti izteiksmes veidu niecīgo vērtību, salīdzinot tos ar garīgās būtības mūžību. Jums arī jācenšas pakāpeniski iekļūt šajā gudrībā, lai manu mācību praktizēšana jums nešķistu neiespējama.

69. Apvienojieties, mīļie mācekļi, jo ir pienācis jūsu cīņas laiks, un tas katram no jums būs īss, ja ņem vērā jūsu dzīves īsumu uz Zemes.

70. Pasteidzieties, jums ir daudz darāmā. Nedomājiet, ka jums kaut kā trūkst, lai šajā darbā būtu mani mācekļi.

71. Otrajā laikmetā Es izvēlējos arī Savus apustuļus. Tie nebija zinātnieki, tie nebija cilvēciskās gudrības gaismas nesēji. Tie bija vienkārši jūras zvejnieki, taču Es padarīju viņus par sējējiem un Gara zvejniekiem.

72. Es gribu arī jūs padarīt par garīgajiem zvejniekiem, lai jūs nestu manu mīlestības vēsti visām sirdīm, kas ir pazudušas plašajā kaislību un

materiālisma jūrā, kurā dzīvo cilvēce; un no turienes, no šīs jūras, jums jāizvelk un jāglābj ikviens, ko jūs aicināsiēt manā vārdā.

73. Tad mana cerības vēsts sasniegs brāļu slepkavas, slepkavas, iedomīgo, pasaulīgo cilvēku, to, kurš ir bezjūtīgs pret citu sāpēm un postu, sirdi, un visiem piepildīsies mans vārds.

74. Pirmkārt, un kamēr jūs vēl gatavojaties, lūdzieties par valstīm un tautām, lūdzieties par visiem, jo cilvēce staigā pa dadžiem un ērkšķiem, tiem pašiem, kurus tā iepriekš izkaisīja, lai citi uz tiem uzkāptu. Tie ir paši cilvēki, kas sagatavojuši savu pazudināšanu, un pēc tam viņi ir spiesti lūgt žēlsirdību, ko viņi nekad nav izjutuši pret nevienu no saviem tuvākajiem.

75. Taču ir nepieciešams glābt, piedot un atbrīvot, jo katrā cilvēkā mīt gars, kam jānokļūst pie Manis.

76. Jūs esat tās tautas pirmie augļi, kurai jābūt cilvēces garīgajam bākam. Jauns Izraēls, kas — reiz atbrīvots no verdzības — dosies ceļā, ilgojoties pēc augstākā ideāla, kāds pastāv garā, un kas ir dzīvot Dieva, jūsu Kunga, klēpī.

77. Jūs vēl esat tālu no tā, lai ar savu piemēru spētu apgaismot savu līdzcilvēku ceļu. Bet mana balss, kas skan jūsu sirdsapziņā, iedrošina jūs virzīties uz priekšu, nezaudēt cerību, izturēt cīņu, jo tikai tādā veidā šī tauta ierakstīs savu vēsturi cilvēku sirdīs.

78. Pārbaudījumi, ko jūs ik dienas redzat savā dzīvē, ir kalts, uz kura tiek izkausēts jūsu gars, kur jūsu tikumība tiek pārbaudīta un jūsu ticība kļūst stipra.

79. Bez pārbaudījumiem nav nopelnu, bez nopelnu nevar būt atlīdzības.

80. Padomājiet par pārbaudījumiem, ko Izraēla pārdzīvoja sākumā. Apskatiet tās rūgtumus, bēdas un grūtības, tad jūs sapratīsiet, kāpēc tai tika dota iespēja nonākt Apsolītajā zemē, kur šī tauta daudzus gadsimtus baudīja mieru, veselīgu dzīvesprieku un kopību ar savu Kungu.

81. Šīs tautas laime zemē, kas tai tika piešķirta kā atlīdzība par tās ticību un neatlaidību, nebija mūžīga, jo nekas šajā pasaulē nav mūžīgs. Bet Es jums saku patiesībā, ka jaunā Apsolītā zeme, kas ir jūsu gara pacelšanās mērķis, noteikti pastāvēs mūžīgi. Tā jums pilnīgi noteikti sniegs patvērumu uz visiem laikiem un ļaus izjust bezgalīgu priekā, baudīt, piedzīvot, sajust un iepazīt garīgo dzīvi visā tās pilnībā un laimē.

82. Es svētīju katru no šīm mājām, kurās jūs pulcējaties, lai lūgtu un saņemtu mana Vārda maizi, tāpat kā Es svētīju jūsu mājokļus. Patiesi, Es jums saku: neviena no šīm pulcēšanās vietām nav nozīmīgāka par jebkuru no jūsu mājokļiem.

83. Ja jūs šeit pulcējaties un ieejat ar godbijību, jo zināt, ka šī vieta ir paredzēta, lai jūs lūgšanā apvienotu un veidotu garīgo templi, tad Es jums

saku arī to, ka jūsu mājas ir vēl viens templis. Jo tāpat kā Gars lūgšanā, Dievišķajā Vārdā, iekšējā pārdomāšanā un Likuma ievērošanā veido savu svētnīcu, tā arī cilvēks savā mājā atrod vēl vienu dievkalpojumu, kur viņš atrod mīlestību, siltumu, paraugus, pamācības un padomus. Tomēr neajauciet mājvietu ar materiālo māju. Tā varētu pazust un pakļaut jūs laikapstākļu neželībai, un tomēr jūsu mājvieta nebūtu iznīcināta, kamēr starp jums pastāv mīlestība, cieņa, paklausība un visas tās tikumības, kurām arvien lielākā mērā jāklūst par cilvēku ģimenes raksturīgo iezīmi.

84. Tāpat arī šīs pulcēšanās vietas nevar būt patiesais templis, jo, ja jūs to nesat savā dvēselē, jūs varat sastapties ar to gan šeit, gan savās mājās, gan pilsētā, gan laukos, zem koka, kalnos, jūras krastā vai tuksnesī.

85. Gara templis ir visur, tāpēc ir nepieciešama tikai jūsu sagatavotība, lai jūs to atrastu.

86. Sākumā turpiniet pulcēties šajās draudzes telpās. Dariet to tik ilgi, kamēr jums ir tāda vajadzība, jo mana mīlestība, mans žēlsirdīgums un manas žēlastības dāvanas tiks izlietas pār jūsu sanāksmēm, kur saskaņā ar manu gribu būs jūtama mana klātbūtne, kur Es panākšu, ka dvēseles atdzimis Gaismā un slimie piedzīvos savas dziedināšanas brīnumu, klausoties manos vārdos.

87. Mana Tēva sirds vienmēr ir gatava dot jums to, ko jūs lūdzat, to, kas jums nepieciešams. Tomēr jūsu Tēvs nevar visu darīt viens pats. Jūs dzīvojat laikā, kad Meistara mīlestībai ir jāatrod atbālsis mācekļu sirdīs, lai brīnums kļūtu par realitāti.

88. Neatļaidīgi atkārtojiet Manus vārdus. Tie, tāpat kā neredzams kalts, uzņemsies uzdevumu izlīdzināt jūsu rakstura asās malas, līdz jūs būsi gatavi risināt pat visgrūtākās jūsu līdzcilvēku problēmas. Jūs sastapsieties ar viņu ciešanām, izpirkšanas vajadzībām un atlīdzinājumiem, kuru cēloņi var būt ļoti dažādi. Dažiem no tiem cēlonis nav īpaši grūti saprotams, taču būs arī tādi, kurus jūs varēsiet izskaidrot tikai ar intuīciju, atklāsmi un garīgām vīzijām, lai atbrīvotu savus līdzcilvēkus no smagas nastas. Šīs garīgās dāvanas radīs šo brīnumu tikai tad, ja tas, kurš tās izmanto, ir iedvesmots no līdzjūtības pret savu tuvāko.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 150

1. Jūs nākat, ilgojoties pēc Mierinātāja Gara, jo neesat atraduši atvieglojumu savās bēdās. Jūs esat skrējuši pie ārstu un advokātu durvīm, vērsušies pie to sirdīm, kuri jūs mīl, un tomēr neesat spējuši atgūt savas dvēseles mieru. Jūs esat pārliecinājušies, ka dziedinošo ziedi un gaismu, pēc kuras ilgojaties, varat atrast tikai pie avota, no kura izplūst viss labais. Jūs visi meklējat patieso ceļu, jums nepieciešama garīgā barība, iedrošinājuma un cerības vārds, kas jūs uzmundrinātu; un tiktāl, cik jūs iegūstat to, ko meklējat, jūs man izklāstāt savas raizes, savas bailes no dievišķā tiesas un savu ilgošanos būt ar tīru sirdsapziņu.

2. Jūs atrodaties manā klātbūtnē, lai gan jūtaties tālu no manis. Jūs neesat vieni ar savām sāpēm, es esmu jums blakus; un, ja jūs saucat sevi par nesaprastiem, es jums saku, ka es, Tēvs, zinu visu, kas notiek jūsu iekšienē, un kas jums dos risinājumu, ko meklējat, mieru, kāda jums trūkst, un palīdzību, lai sasniegtu savu pārcelšanos.

3. Kad jūs pirmo reizi nācāt, lai klausītos Manu Vārdu, jūs to baudījāt un atzinuāt, ka tā būtība ir tīra. Jūs atzinuāt, ka Es to jums sūtīju; jums bija bažas vienīgi par to, kādā veidā Es sazinājos ar cilvēkiem. Bet, ja jūs to pētīsiet, jūs atzīsiet, ka Es neesmu pieļāvis nekādu kļūdu un ka cilvēks, tā kā viņš ir Mans bērns, ir spējīgs kalpot Man kā instruments, lai izpildītu Manus nodomus, kalpojot saviem līdzcivīkiem.

4. Es aicinu vīriešus, sievietes un bērnus, lai padarītu viņus par saviem mācekļiem; taču, kamēr vieni tic, citi šaubās un neuzticas. Tas ir saistīts ar to, ka viņi ir tik ļoti maldināti, ka šodien, kad Es runāju uz cilvēci, izmantojot neizglītotu, vienkāršu un pazemīgu cilvēku prāta spējas kā Manu mācību pārnēsējus, Mana atklāsme viņiem šķiet kaut kas neparasts. Sprotiet, ka mans Vārds savā patiesībā ir nemainīgs un ka to, ko es jums teicu Pirmajā laikmetā, es esmu apstiprinājis Otrajā laikmetā un nostiprinājis Trešajā laikmetā.

5. Jūs visi, kas šādā veidā klausāties Manu Vārdu, esat sagatavoti, lai sajustu un saprastu šo Manas Gara atklāsmi, un jūs esat gaidījuši tikai to brīdi, kad Es jūs aicināju, lai liecinātu par šīm atklāsmēm. Es neesmu nevienu pārliecinājis; jau pirms jūs iemiesojāties, Es jums teicu, ka jūs būsiat klāt šajos notikumos un piederēsiet pie izredzēto būtnu skaita, kas pasaulei nes Labo Vēsti.

6. Šī laika bērni ļauj man redzēt savu bīstamo ceļu. Viņi man stāsta, ka vide, kurā viņi elpo, nav vislabvēlīgākā garīgajai attīstībai, un lūdz man gaismu saviem vecākiem un skolotājiem. Viņos jau no mazotnes ir sākusies cīņa starp garu un miesu*, kurā dažreiz uzvar labais un saprāts, bet citreiz uzvar miesa.

7. Nesakiet man, ka esat vāji, jo jūs taču sevī nesat mana Gara gaismu, un Es esmu jūs apveltījis ar tikumību un enerģiju, lai jūs varētu pildīt savus pienākumus. Pielietojiet pūles un izmantojiet savas pilnvaras.

8. Es esmu nolaidies pie visiem saviem bērniem, meklējot viņu garu, jo tas pieder man. Taču ne visi vēlas man sekot; lielākā daļa lūdz man vēl kādu laiku un saka, ka šobrīd nevar nākt kopā ar mani. Taču es katram garam esmu devis nepieciešamo laiku, lai tas varētu pildīt savus pienākumus.

9. Lai gan šajā laikā jūs esat daudz cietuši un ilgojaties pēc labākas dzīves, Tēvs jums saka: izcīniet savu mieru, un jūs atradīsiet mieru jau šajā vai garīgajā pasaulē. Šī zeme, kurā jūs dzīvojat, ir izpirkšanas, cīņas un pilnveidošanās vieta.

10. Ja jūs vēlaties atcerēties Jēzus dzīvi Otrajā laikmetā, jūs to atradīsiet pārpilnu ar ciešanām, bez ērtībām un priekiem. Viņš ir paraugs, modelis, kas stāv jūsu gara priekšā, lai jūs dzīvotu pēc Viņa parauga. Taču ikviens, kas nāk pie manis, atradīs atvieglojumu, jo Es esmu neizsīkstošais avots, kas plūst straumēs. Izmantojiet to, lai aplaistītu savus laukus. Lauki ir sagatavoti, lai cilvēki tos nekavējoties apstrādātu. Zeme gaida, pirms tā pārklājas ar nezālēm vai kaitīgām augām. Ejiet un apstrādājiet to, un, kad redzēsiet, ka kvieši ir nogatavojušies, pļaujiet tos kopā ar nezālēm un tikai vēlāk atdaliet vienus no otriem. Tāpēc Es jums vienmēr saku: nomodā esiet un lūdzieties, jo, ja jūs būsit nevērīgi, nezāles augs ātrāk nekā jūsu sējums, un to augli ražas dienā būs vairāk nekā jūsu sējuma. Rūpējieties, lai jūsu lauki kļūtu zeltaini dzeltenī, lai jūs savu kviešu ražu nogādātu manās klētīs un raža būtu pārpilna.

11. Cilvēce alkst pēc mana Vārda, pēc manas patiesības. Cilvēki ilgojas un cer pēc gaismas savam prātam, viņi sauc pēc taisnīguma un gaida mierinājumu. Šis ir izšķirošs laiks. Patiesi, Es jums saku: daudzas idejas, teorijas un pat dogmas, kuras gadsimtiem ilgi tika uzskatītas par patiesībām, sabruks un tiks atzītas par nepareizām. Fanātismu un elku pielūgšanu apkaros un izskaudīs tie, kuri visvairāk bija aizrāvušies ar to un piesaistīti pie tā. Dieva mācības tiks saprastas, to gaisma, saturs un būtība tiks izprasta un izjauta.

12. Kad pēc pārbaudījumu laika, kurā zinātnieki piedzīvos ļoti lielu apmulsumu, viņu prātos ienāks gaisma un viņi sadzirdēs savas sirdsapziņas balsi, viņi atklās to, par ko nekad nebūtu pat sapņojuši.

13. Es jums atkal saku: esiet modri! Jo laikā, kad notiks sadursmes starp ticības apliecinājumiem un doktrīnām, reliģijām un zinātnēm, daudzi

cilvēki uzskatīs, ka zināšanas, ko viņiem sniegušas grāmatas, būs ierocis, ar kuru viņi varēs uzvarēt manus jaunus mācekļus, labi zinot, ka jums nav grāmatu. — Kad Jēzus sludināja cilvēku pūļiem, Viņš nerunāja ar viņiem par mācībām, ko bija iemācījies no grāmatām. Tomēr Viņš mācīja, pilns gudrības, un par to Viņš liecināja jau no bērnības, kad parādījās likuma skolotāju lokā un ar saviem jautājumiem viņus sajauca, lika apklust un ar savām atbildēm atstāja satriektus. Jēzus zināšanas cēlās no dievišķā Gara, kas viņam atklāja visu.

14. Ja kāds no jums iztukšotu savu prātu, attīrītu savu sirdi no jaunām jūtām un zemiskām kaislībām un paceltu savu garu pie Tēva, lai nodotos Viņam mīlestībā un kalpošanā savam tuvākajam, tad viņš kļūtu par tīru avotu, ko Meistars piepildītu ar savu iedvesmu. Šis cilvēks būtu kā tīrs trauks uz mana galda, pārpildīts ar dzīvības vīnu, lai tie, kas izslāpuši, caur viņu remdētu savu slāpes. Kas tā sagatavosies, tas pārlicinās to, ar ko runā, viņš ar saviem vārdiem mierinās, liks klusēt iedomīgajiem, veiks pārsteidzošus darbus tāda veida, kurus pasaule sauc par brīnumiem, bet kas tomēr nav nekas cits kā dāsna gara mīlestības un ticības dabiskas sekas.

15. Ja jums jautā: „Kāpēc Dievs, lai gan Viņš ir tik liels, ir izmantojis nenožīmīgu cilvēku, lai atklātu Savu gudrību?”, tad jums jāatbild: „Dieva mīlestībai pret Saviem bērniem nav robežu, tādēļ Viņš ir izmantojis viņus, lai paveiktu šo brīnumu.”

16. Tā kā Es esmu varens, mūžīgs, bezgalīgs un vienlaikus visu radīto Tēvs, Es varu izmantot visus Savus radījumus, lai sasniegtu Savus dievišķos mērķus. Savā Tēva mīlestībā Es nepievēršu uzmanību jūsu nenobriedumam, jūsu grēkiem, bet vēršos pie jums, pamatojoties uz jūsu pazemību. Ja jūs uzskatāt savu cilvēcisko izskatu par pārāk nenožīmīgu, lai Dievs ar jums nodarbotos — kurš gan jums deva šo izskatu, ja ne Es? Turklāt — vai Es nebiju jums līdzīgs, kad kļuva par cilvēku?

17. Balss skaņa, kas sasniedz jūsu ausis, pieder ķermenim, kas manas atklāsmes īšajos brīžos kalpo par balss nesēju, lai mani varētu dzirdēt. Vārds, kas sasniedz jūsu prātu un sirdi, ir cilvēcisks, taču šī vārda jēga ir dievišķa, un tādēļ tas apgaismo un stiprina garu.

18. Ja Es būtu nācis cilvēka veidolā, lai atkārtotu Savu Otrā Laika mācību, jūsu gars nebūtu attīstījies tālāk, un cilvēce Mani nebūtu atpazinusi. Taču Es, visu pilnību Meistars, soli pa solim vedu jūs arvien augstāk uz kalna virsotni, katru reizi sniedzot jums jaunas mācības.

19. Cilvēka acīm Dievs un pat viņa paša gars ir neredzams, jo tam nav ne formas, ne robežu. Tāpēc daudzi šaubās, redzot jūs pacilātos lūgšanā un

dzirdot mani, jo nezina, ka dievišķais un garīgais, lai gan cilvēka acīm neredzams, tiek uztverts ar garu un arī ar sirdi.

20. Kas patiesi tic man, tas pazīst manu balsi, kur vien es ar viņu runāju. Es esmu kā gans, kuram seko viņa aitas un kuras vienmēr atpazīst viņu pēc balss. Tāpēc šajā laikā, kad es ar jums runāju caur cilvēka prāta orgānu, jūs esat atpazinuši sava Kunga balsi. Jūs neesat pievērsuši uzmanību balss nesēja trūkumiem, nedz arī esat aizķērušies pie kļūdām, kuras viņš pieļauj savas nepietiekamās izglītības dēļ. Jūs esat sapratuši, ka esmu es, kas runā uz jums. Kad dzirdējāt manu balsi, jūs to uzreiz atpazināt un teicāt: „Tas ir viņš!”

21. Vienmēr tieši pazemīgie un nabadzīgie ir bijuši tie, kas atklājuši Manu klātbūtni, jo viņu prāts nav aizņemts ar cilvēciskām teorijām, kas aptumšo skaidru spriešanas spēju.

22. Arī Otrajā laikmetā notika tā, ka — lai gan Mesijas atnākšana bija paziņota — tikai cilvēki ar vienkāršu sirdi, pazemīgu garu un skaidru prātu viņu sajuta, kad viņš beidzot atnāca.

23. Teologi turēja rokās praviešu grāmatas un katru dienu atkārtoja vārdus, kas paziņoja par zīmēm, laiku un Mesijas atnākšanas veidu; un tomēr — viņi mani redzēja un neatpazīna, viņi klausījās manī un noliedza, ka es esmu apsollītais Glābējs. Viņi redzēja manus darbus, un vienīgs, ko viņi darīja, bija sašutums par tiem, lai gan patiesībā tie visi bija pravietoti.

24. Kad pienāca diena, kad pūlis, uzkurināts to rokās, kuri jutās satraukti par Jēzus klātbūtni, viņu ievainoja un pērtā, un, redzot, ka no sitieniem viņš asiņo kā parasts mirstīgais, vēlāk cīnās ar nāvi un mirst tāpat kā jebkurš cits cilvēks, tad farizeji, tautas vadītāji un priesteri apmierināti iesaucās: „Paskatieties uz viņu, kurš sevi dēvē par Dieva Dēlu, uzskatīja sevi par karali un izlikās par Mesiju!”

25. Tieši viņu dēļ, vairāk nekā citu dēļ, Jēzus lūdza Savu Tēvu, lai Viņš viņiem piedod — tiem, kuri, lai gan pazina Rakstus, tagad Viņu noliedza un pūļa priekšā iztēloja kā krāpnieku. Tieši viņi, neraugoties uz saviem apgalvojumiem, ka ir likuma skolotāji, Jēzus notiesāšanā patiesībā nezināja, ko dara, kamēr tur, pūlī, bija sirdis, kuras, redzot netaisnību, bija sāpēs sarautas, un sejas, kuras, redzot taisnīgā upurējošo nāvi, bija pārpludinātas ar asarām. Tie bija vīrieši un sievietes ar vienkāršu sirdi un pazemīgu, dāsnu garu, kuri zināja, *kas* bija bijis starp cilvēkiem šajā pasaulē, un saprata, ko tie zaudēja, kad Meistars aizgāja.

26. Ļaudis, arī šajā laikā tiks slikti vērtēti tā saziņas forma, kādā jūs esat saņēmuši Manu Vārdu; un arī mācība un atklāsmes, ko Es jums esmu devis, tiks noraidītas no to puses, kuri apgalvo, ka zina, kādā veidā ir jānotiek Manai atgriešanai. Šie cilvēki nopietni nepētīs manu Vārdu,

nemeklēs tā būtību, neņems vērā brīnumus un zīmes, ko es jums esmu devis par savu atnākšanu un savu patiesību, bet kā iemeslu manai noliegšanai minēs nepilnīgos darbus, ko viņi atklāj šajā kopienā, tās svētuma zaimošanu un nepaklausību. Tad viņi piecelsies un teiks: „Vai tas, kurš jums teica, ka pēc 1950. gada vairs neparādīsies, ir Kristus Gars? Vai viņš var „šodien” teikt, ka šī atklāšanās beigsies, un „rīt” paziņot pretējo?” Jo jau tagad Es jums saku, ka daudzi apgalvos, ka Es turpināšu atklāties tādā pašā veidā, kad 1950. gads būs pagājis. Ak, mīļā tauta: vai tu gribi būt iemesls tam, ka rīt pasaule jūs izsmies un noliegs visu, ko Es jums esmu teicis?

27. Redziet, kā Es jūs sagatavoju, lai, kad pienāks brīdis, kad Es atvadišos, jūs neļautu tumsai iekļūt jūsu sirdīs. Bet Es jums saku, ka tie, kuri patiesi ir sajutuši un sapratuši Manu Vārdu, turēsies tālāk no apmulsu celļiem, lai garā no gara meklētu Mani. Šie savās sirdīs dzirdēs sava Skolotāja neaizmirstamo un pazīstamo balsi, kas viņiem saka: „Laimīgi esat jūs, kas raudājat, redzot mana darba apgānīšanu, jo jūs saprotat, ka tas ir iemesls, kāpēc daudzi to nepazīst un citi to izsmej un noliedz.”

28. Modieties un lūdzieties, mācekļi, lai arī turpmāk jūs atpazītu manu balsi starp visiem viltus balsīm, ko pasaule jums piedāvā, un lai jūs tiktu vadīti un sargāti mīlestībā līdz ceļa galam, kur Tēva mājas atveras kā bezgalīgi plaša aitu aploks, lai uz visiem laikiem uzņemtu tos, kurus Viņš ar mīlestību radījis un sūtījis, lai viņu nopelni uz zemes padarītu viņus cienīgus pilnīgajai mājīvietai.

29. Katru reizi, kad Es jums saku, ka tas ir Kristus, kurš runā uz jums, vienmēr atrodas kāds, kurš tos, kas nodod manu vārdu, uzskata par Dieva zaimoņiem. Tomēr šāds spriedums un vērtējums nav pārsteidzošs, ņemot vērā to, ka viņu neuzņēmība pret garīgo traucē viņiem sajust mani caur manas mācības būtību.

30. Kādā konkrētā gadījumā Es teicu farizejiem: „Tēvs un Es esam viens”, un arī mani viņi nosauca par Dieva zaimoju un meklēja patvērumu Rakstos, mēģinot pierādīt, ka viss, ko Es teicu, ir nepatiesība.

31. Šodien Es jums saku, ka tas, kurš neatver savas gara acis, nevar redzēt dievišķo gaismu; jo neviens nav ticis pārbaudīts tā, kā Jēzus.

32. Cilvēki mani pratināja, lika man lamatas, mēģināja mani sajaukt ar saviem viltīgajiem jautājumiem, pārmetās man, lai pārbaudītu manu prātīgumu; un tā kā viņi, neskatoties uz saviem centieniem, nespēja atrast iespēju mani iznīcināt, viņi mani apsūdzēja, apmeloja un tiesāja, lai redzētu, kā šajā gadījumā rīkosies tas, kurš sevi dēvēja par Dieva Dēlu. Taču ar to visu nepietiekot, viņi gribēja redzēt arī to, vai mans ķermenis

asiņos, vai tas sastāv no miesas un kauliem, un, kad Jēzus uz krusta ceļa sabruka un asiņoja, viņi pievērsa ausis, gaidot dzirdēt manas sūdzības.

33. Kad Es teicu, ka Tēvs un Es esam viens, runāja Gars. Bet, kad ķermenis asiņoja, sūdzību izdvesa cilvēciskā daļa, jo tā bija dzīva miesa.

34. Pasaule prasīja no manis, lai es tai parādītu savu patiesību, un es tai parādīju patiesību, bet, lai gan acis tai bija, tā neredzēja. Manam vārdam un mani darbiem vajadzēja būt pietiekamiem, lai pierādītu to dievišķo spēku, kas tos bija veicis. Tomēr cilvēki šim spēkam nepiešķīra nozīmi. Taču mana nāve kā cilvēkam nebija šo pārbaudījumu beigas. Es biju garīgā veidolā kopā ar saviem mācekļiem. Pat viņu vidū bija viens, kurš mani pārbaudīja un neticēja sava Kunga augšāmcelšanai, līdz pārliecinājās par to, iebāzdam pirkstus brūcē Viņa sātā.

35. Pēc tam, kad Jēzus Vārda sēkla izplatījās no provinces uz provinci un no tautas uz tautu, visur parādījās neticīgie, šaubītāji, materiālisti un pakļāva manu mācību, manus vārdus un manus darbus saviem prāta spriedumiem. Taču cilvēki neaprobežojās ar to, ka vērtēja manu patiesību tikai pēc mani darbiem un manas mācības, bet centās izpētīt manu cilvēcisko dabu, manu dzīves gaitu, manu dzimšanu, manu bērnību un visus soļus, ko es veicu uz zemes. — No šīs izpētes neizvairījās arī Marija, svētā un nevainīgā sieviete, kuru Dievs bija izvēlējis, lai pasaulei dāvētu dzīvības augli. Arī viņa piedzīvoja cilvēku izsmieku, nosodījumus un pārbaudījumus. Viņiem nepietika ar to, ka praviets Jesaja jau senākajos laikos bija sludinājis viņu kā jaunavu un nevainīgu. Un pat šodien cilvēki baznīcās un sektās par viņu diskutē un apspriežas.

36. Es jums saku: kamēr cilvēce neatsakās no savā materialisma, tā, vērtējot patiesību, nespēs tai skatīties acīs.

37. Es piedodu gan vieniem, gan otriem, taču Es jums iesaku vairs neizmantot Manus vārdus, lai radītu savstarpēju apmulsumu, savstarpēji ievainotu vai (morāli) nogalinātu, jo tad jūsu sods būs liels.

38. Ja jūs vēl vairāk saasināsi savas nesaskaņas un beidzot sāksiet viens otru nicināt savu atšķirīgo viedokļu dēļ — kad tad jūs apvienosities patiesībā, kas ir viena?

39. Nebaidieties no manis, baidieties no sevis, saka jums Meistars. Vai es no krusta nosodīju tos, kuri mani upurēja? Vai Marijai tajā bezgalīgi sāpīgajā stundā bija pārmetumi un apsūdzības? — Nē, mana tauta.

40. Tāpat arī Es jūs tagad netiesāju. Patiesi, Es jums saku: katrs pats sev rada savu tiesu un pasludina savu spriedumu. Es gribu jūs atbrīvot no sāpēm, no izpirkšanas, no rūgtā kausa, un tādēļ Es aicinu jūs attīrīt savas sirdis no netīrām jūtām un sākt mīlēt viens otru, jo tas ir ceļš, kas var jūs vest uz Gaismu, uz mieru un uz patiesību.

41. Ja jūs joprojām domājat, ka jūsu ciešanas ir saistītas ar jūsu pirmajiem vecākiem, tad, izsakot savus spriedumus, jūs kļūdāties savā izpratnē par savu Dievu.

42. Dievišķā līdzībā Es iedvesmoju pirmos cilvēkus, lai viņi iegūtu sākotnēju izpratni par savu likteni, bet Manu atklāsmju jēga tika nepareizi interpretēta. Kad jums stāstīja par dzīvības koku, par labo un ļauno atziņu, no kuras cilvēks ēda, jums vienkārši vēlējās likt saprast, ka, kad cilvēks ieguva pietiekamu atziņu, lai atšķirtu labo no ļaunā un kļuva atbildīgs par saviem darbiem, viņš no tā brīža sāka pļaut savu darbu augļus.

43. Daudzi cilvēki uzskatīja, ka visas šīs pasaules asaras ir izraisījis pirmā zemes iedzīvotāja grēks. Nespējot izprast šo līdzību, viņi galu galā teica, ka Kristus nāca, lai ar savām asinīm nomazgātu visus traipus. Ja šis apgalvojums būtu pareizs — kāpēc cilvēki joprojām grēko un cieš, lai gan šī upurēšana jau ir veikta?

44. Jēzus nāca uz Zemi, lai mācītu cilvēkiem ceļu uz pilnību — ceļu, ko Viņš parādīja ar savu dzīvi, darbiem un vārdiem.

45. Jūs zināt, ka Dievs teica cilvēkiem: „Augiet un vairojieties, un piepildiet zemi.” Tas bija sākotnējais likums, kas jums tika dots, ak, tauta. Vēlāk Tēvs aicināja cilvēkus ne tikai vairoties un nodrošināt cilvēces turpmāko izaugsmi, bet arī panākt, lai viņu jūtas kļūtu arvien labestīgākas un viņu gars varētu brīvi attīstīties un pilnveidoties. Bet, ja pirmā likuma mērķis bija cilvēces izplatīšanās, — kā jūs tad varat pieņemt, ka tas pats Tēvs jūs sodītu par to, ka esat ievērojuši un izpildījuši Viņa bausli? Vai ir iespējams, tauta, ka jūsu Dievā pastāv šāda pretruna?

46. Redziet, kādu materiālu interpretāciju cilvēki piešķirā līdzībai, kurā jums tika runāts vienīgi par gara atmodu cilvēkā. Tāpēc izpētiet manu mācību un vairs nesakiet, ka jūs samaksājat par vainu, ko pirmie zemes iedzīvotāji uzkrāja, nepaklausot jūsu Tēvam. Izveidojiet augstāku priekšstatu par dievišķo taisnīgumu.

47. Es jums esmu teicis, ka pat pēdējais traips tiks izdzēsts no cilvēka sirds, taču Es jums saku arī to, ka katram pašam ir jānomazgā savi kauna traipi. Atcerieties, ka Es jums teicu: „Ar to mēru, ar ko jūs mērajat, ar to jūs tiksiet mērīti,” un: „Ko sēj, to pļauj.”

48. Tagad ir laiks, kad jūs varat saprast manus toreizējos vārdus: „Augiet un vairojieties”, ka tas ir jādara arī garīgi un ka jums ar saviem labajiem darbiem un gaišajām domām jāpiepilda Visums.

49. Es sveicu visus, kas vēlas man tuvināties, visus, kas tiecas pēc pilnības.

50. Atpūties no savām zemes grūtībām, mani bērni, ieklausieties savā iekšējā pasaulē, kur atrodas templis, un pārdomājiet manu vārdu.

51. Es esmu jūs paredzējis, lai jūs uz Zemes izplatītu labo, kas ir patiesa garīgums.

52. Vai jūs jūtaties pārāk nespējīgi un nenozīmīgi? Vai uzskatāt sevi par pārāk netīriem, lai uzņemtu šāda veida uzdevumu savai dvēselei? Iemesls tam ir tas, ka jūs nepazīstat manu gudrību un manu žēlsirdību, ka jūs ar skaidru prātu neievērojat mācību piemērus, ko Es jums dodu katrā solī caur dabu.

53. Vai jūs neredzat, kā saules stari, visu apgaismojot, sasniedz pat visvairāk piesārņoto peļķi, to iztvaicē, pacēla atmosfērā, attīra un beidzot pārvērš par mākonī, kas peld pāri zemēm un padara tās auglīgas?

54. Reizēm jūs man sakāt: „Meistars, kāpēc Tu esi vēršis savas acis uz šo cilvēci, lai gan vairs nav ne patriarhu, ne taisnīgo, ne arī cilvēku, kuri varētu būt Tavi apustuļi? Vai Tu neredzi, ka mēs dzīvojam pasaulē, kas pilna netīrumu un grēka?” Uz to Es jums atbildu, ka mana vara liek lilijām uzplaukt pat pašā dubļu vidū, no kuriem neviens nevarētu iedomāties, ka no tiem varētu izaugt zieds ar tik brīnišķīgu tīrību.

55. Ļaujiet manas Vārda saules gaismai iekļūt jūsu būtībā, lai tā jūs attīrītu un paceltu, un jūs steidzīgi dotos ceļā, lai padarītu auglīgas jūsu līdzcilvēku sirdis.

56. Ļaujiet šajā grēku un samaitātības pilnajā dzīvē, ko dzīvo cilvēce, uzplaukt jūsu darbu tīrībai un jūsu lūgšanu sirsnībai, un patiesi, Es jums saku, ka jūsu gars tad nekādā ziņā nevajadzēs skaudīt lilijas.

57. Es šajā veidā runāšu tikai īsu laiku — laiku, ko jums jāizmanto tāpat, kā lauka augi izmanto labvēlīgo gadalaiku, lai augtu, ziedētu un nestu augļus.

58. Patiesi, patiesi, Es jums saku: nožēlojošajos grēciniekos ir vairāk mīlestības nekā tajos, kuri vienmēr ir uzskatījuši sevi par labajiem. Tā Es turpināšu runāt, un grēcinieki turpinās nožēlot savus pārkāpumus, palielinot atgriezušos skaitu.

59. Grēcinieka sirds ir atsaucīgāka pret mana Vārda mīlestības pieskārienu, jo ir daudz cilvēku, kuri ir grēkojuši tāpēc, ka viņu dzīvē trūka mīlestības. Kad viņi dzirdēja mana Tēva balsi, kas viņus aicināja, viņiem piedeva, dziedināja viņu brūces un saprata viņus tā, kā neviens uz zemes viņus nav sapratis, viņi drīz sajuta dievišķo pieskārienu savas būtības jūtīgākajās stīgās un piedzīvoja sava Skolotāja neatlaidību pret viņiem.

60. Tā daudzi cilvēki klejo pa pasauli, meklējot vārdu vai glābjošu gaismu, mierinājumu savām ciešanām. Viņi meklē kādu, kurš pret viņiem izturas iecietīgi, kurš neuzsver viņu kļūdas, kurš runā ar viņiem par labāku dzīvi. Taču viņi to neatrod šajā pasaulē, un tad viņi aizveras sevī, atsvešinās un vairs nevienam neuztic savus noslēpumus.

61. Šis sirdis atver tikai mīlestības atslēga, kas pieder Man un ko Es tieši uzticu visiem tiem, kuri atver savas sirdis un saka Man: „Meistars, es gribu sekot Tev.”

62. No klausītāju pūļa sirds dziļumiem izvirzās šis jautājums: „Vai Tu esi Mesija?” Bet Es jums saku tikai to: klausieties manu vārdu, uztveriet tā jēgu un meklējiet tā būtības kodolu.

63. Es runāju patiesību, mācu ceļu, atklāju reinkarnāciju, kas ir likums, lai dvēsele pilnveidotos un sasniegtu savas lemtības mērķi. Jūs par to šaubāties? Patiesi, Es jums saku: patiesība nemainās ne mazākajā mērā jūsu šaubu dēļ. Tā vienmēr paliek tā pati.

64. Es jums saku: nekad nenoliedziet tikai tāpēc, ka jūs nesaprotat. Apdomājiet: ja patiesība būtu tikai tas, ko saprot jūsu niecīgais prāts, tad nekas nepastāvētu.

65. Daži man saka: „Meistars, ja Tu zini visu, ja Tu pazīsti radības, vēl pirms tās ir radītas — vai Tu toreiz zināji, ka Jūdass Tevi nodos?” Ak, jūs, neveiklie racionālisti, kas pat šajos laikos uzdodat tādu jautājumu! Es, kas zinu visu, izvēlējos viņu tieši tādēļ, ka zināju, ka šis cilvēks vispār nevarēja rīkoties citādi; un man noteikti bija nepieciešams izmantot katru atsevišķo manu mācekļu nepilnību, lai sniegtu mācību piemēru.

66. Māceklis, kurš nodeva savu Skolotāju, ir simbols, atvērta grāmata, kas pastāv katrā cilvēka apziņā*, lai jūs spētu saprast tās nozīmi un uzklausīt tās mācības.

**Skatīt zemsvītras piezīmi pie 145, 62*

67. Ziniet, ka katrā cilvēkā mīt Jūdass. Jā, mācekļi, jo jūsu gadījumā ķermenis ir gara Jūdass; tieši ķermenis pretojas tam, lai spīdētu garīguma gaisma, tas uzbrūk garam, lai to iegrūstu materiālismā, zemiskās kaislībās.

68. Taču tikai tāpēc, ka jūsu ķermenis jūs ved uz bezdibeņa malu, jums nevajadzētu to nosodīt. Nē, jo jums tas ir nepieciešams jūsu attīstībai, un jums tas jāpārvar ar savu garīgumu, tāpat kā Es ar savu mīlestību pārvarēju Jūdu.

69. Es redzu, ka jūs šaubāties par mīlestības spēku, ka jūs šaubāties par ticības spēku; ka jūs šaubāties par mana Gara atklāsmi caur cilvēka prāta orgānu; ka jūs šaubāties pat par savām dāvanām un spējām, kuras vēl neesat attīstījuši. Ko jūs varat darīt ar tik daudzām šaubām? Kādus brīnumus jūs varat piedzīvot? — Nevienu.

70. Jūs esat tik nepakļāvīgi savā skepsē un tik spēcīgi savās šaubās, ka neļaujat garīgajai gaismai ar saviem stariem iekļūt jūsu apziņas dziļākajās sfērās. Taču, ja jūs garīgi attīstīsieties, ja dzīvosiet saskaņā ar maniem mācījumiem un pēc manas gribas, jūs redzēsiet, kā no jūsu būtības

uzplauks tās „ ” spējas, kuras jūs esat noliedzuši, un tās garīgās dāvanas, kuras jūs nekad neesat domājuši sev piederīgas.

71. Kad jūs būsiet garīgi attīstījušies un jūsu sirdīs valdīs tīrība un maigums, jūs pieredzēsiet, kā visi dabas elementi jums ir labvēlīgi un pakļaujas jums, jo jūsu garīgā attīstība jūs ir saskaņojusi ar tiem.

72. Ja jums piemīt garīgums, jūs vairs neteiksiet: „Tēvs, dod man barību, dod man gudrību, dod man materiālo bagātību.” Vēl jo mazāk jūs iekritīsiet kļūdā, sakot Viņam: „Tēvs, ja Tu man dosi to, ko es lūdzu, tad es Tev došu no tā, kas man pieder — to, ko Tu no manis lūdz.”

73. Vai jūs, mācekļi, nedomājat, ka šāds lūgšanas veids ir līdzīgs jūsu Tēva kārdināšanai? Vai jūs domājat, ka Es varu jums dot vairāk un labāku, ja jūs man kaut ko dodat? Ja jūs man sakāt, ka man no jums jāprasa tas, kas jums pieder, kas tad notiktu ar jums, ja es, piepildot jūsu lūgumus, atņemtu jums to, ko jūs šajā pasaulē mīlat visvairāk? Vai jūs izturētu šādu pārbaudījumu?

74. Nē, mācekļi, ir pienācis laiks, lai jūs ļautu savai sirdsapziņai vadīt visas jūsu darbības un domas.

75. Ļaujiet runāt savai ticībai, un debesis jums atbildēs.

76. Dievišķais Gars bija pilns mīlestības, lai gan Viņš pastāvēja viens pats.

77. Vēl nekas nebija radīts, ap dievišķo būtņi nekas nebija, un tomēr Viņš mīlēja un jutās kā Tēvs.

78. Ko Viņš mīlēja? Par kādu Tēvu Viņš sevi uzskatīja? Tās bija visas būtnes un visi radījumi, kas izrietētu no Viņa un kuru spēks slēpās Viņa Garā. Šajā Garā bija visas zinātnes, visas dabas spēki, visas būtnes, visi radības pamati. Viņš bija mūžība un laiks. Viņā bija pagātne, tagadne un nākotne, vēl pirms pasaules un būtnes atdzīvojās.

79. Šī dievišķā iedvesma kļuva par realitāti dievišķās mīlestības bezgalīgā spēka ietekmē, un sākās dzīvība.

80. Visums piepildījās ar būtnēm, un visās tās izpaudās Tēva mīlestība, vara un gudrība.

81. Kā neizsīkstošs dzīvības avots bija Kunga klēpis no tā brīža, kad Viņš nolēma, ka atomiem jāapvienojas, lai veidotu ķermeņus un radītu būtnes.

82. Vispirms pastāvēja garīgā dzīve, vispirms bija garīgās būtnes un tikai pēc tam — materiālā daba.

83. Tā kā tika nolemts, ka daudziem garīgajiem radījumiem būs jāpieņem fiziska forma, lai dzīvotu materiālajās pasaulēs, vispirms tika sagatavots viss, lai Kunga bērni atrastu visu sev nepieciešamo.

84. Viņš pārklāja ceļu, pa kuru saviem bērniem būtu jādodas, ar svētībām, pārpludināja Visumu ar dzīvību un piepildīja ar skaistumu cilvēka

ceļu, kurā Viņš ielika dievišķu dzirksteli: sirdsapziņu, garu, kas radīts no mīlestības, no inteligences, no spēka, no gribas un no apziņas. Taču visu eksistējošo Viņš ietina savā spēkā un parādīja tam tā likteni.

85. Tēvs palika tur kā visa esošā avots, un tā kā visumam bija piedāvāts ceļš uz attīstību un pilnveidošanos, Viņš palika gaidot visu savu bērnu atgriešanos, lai arī viņi Viņā atrastu savu mērķi, kas būtu dvēseles pilnība un mūžība.

86. Šis ceļš, kas bija iepriekš noteikts katrai dabas valstībai, katrai radībai un katrai sugai, bija likums, ko Radītājs neizdzēšami iegravēja savos bērnos.

87. Kopš tā laika viss veidojas un dzīvo, lai sasniegtu mērķi, kādam tas tika radīts; kopš tā laika viss virzās uz pilnību un nepārtraukti riņķo ap *vienu* pavēli, *vienu* principu un *vienu* likumu.

88. Tēvs, tāpat kā sējējs, izmantoja sevī esošos dzīvības elementus, it kā tie būtu augsne, un tajā ielika dzīvības sēklu, kas izriet no Viņa mīlestības, lai pēc tam gaidītu dienu, kad Viņš varēs novākt tikpat pilnīgu augli, kāds bija sēkla un kāds bija iedvesmas avots.

89. Šī laika zinātnieki ir pārsteigti, atklājot, ka pasaulei ir ilgāks mūžs, nekā to pieņēma agrākie zinātnieki; un, ja viņi domā, ka Zeme ir mirstošs debess ķermenis, kas drīz izdzisis, tad Es viņiem saku, ka Zeme ir dzīvojusi vēl tik maz, ka tā joprojām ir tālu no tā attīstības posma, lai varētu uzņemt žēlastības un garīguma paaudzes.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 151

1. Jūs esat dzēruši no daudziem avotiem, cerot apmierināt savu slāpes pēc mīlestības, un šajā laikā jūs esat izslāpuši vairāk nekā jebkad. Ko jūs esat darījuši ar dzīvības ūdeni, ko Es jums jau toreiz devu?

2. Es teicu sievietei no Samārijas: „Kas dzers no ūdens, ko Es dodu, tas vairs nekad neizslāps.” Bet šodien Es jums saku: ja cilvēki būtu dzēruši no tā ūdens, viņi nēsātu sev līdz tik daudz ciešanu.

3. Cilvēki nepalika pie maniem mācījumiem un izvēlējās izmantot manu vārdu, lai radītu reliģijas un konfesijas atbilstoši savai interpretācijai un ērtībām. Es noraidīju tradīcijas un mācīju viņiem mīlestības mācību, taču šodien jūs nākat pie manis un piedāvājat man tukšus rituālus un ceremonijas, kas ne mazākajā mērā neveicina Garu. Ja jūsu darbos neizpaužas garīgums, tajos nevar būt patiesība, un tas, kas sevī nesatur patiesību, nerasniedz jūsu Tēvu.

4. Kad tā samariešu sieviete sajuta, ka mana acu gaisma iespiežas līdz pat viņas sirds dziļumiem, viņa man teica: „Kungs, jūs, jūdi, sakāt, ka Jeruzaleme ir vieta, kur jāpielūdz mūsu Dievs.” Tad Es viņai teicu: „Patiesi, Es tev saku, sieviete, tuvojas laiks, kad jūs vairs ne uz šī kalna, ne Jeruzalemē pielūgsiet Tēvu, kā jūs to darāt tagad. Nāk laiks, kad Tēvu pielūgs Garā un patiesībā, jo Dievs ir Gars.”

5. Šī ir mana mācība visos laikos. Redziet, lai gan jums patiesība bija acu priekšā, jūs nevēlējāties to redzēt. Kā jūs varat pēc tās dzīvot, ja jūs to neatzīstat?

6. Tieši tāpēc jūs, slāpju mocīti, esat nākuši manā klātbūtnē. Bet, kad jūs dzirdējāt šo vārdu, jūsu sirdis sajuta dzīvības ūdens atsvaigumu, un jūs vairs nevēlējāties attālināties no avota.

7. Jūs man teicāt: „Kungs, Tu mums esi paziņojis, ka šim vārdam, ko Tu šodien sniedz caur balss nesējiem, pienāks gals. Ko tad mums darīt, lai slāpes mūs atkal nepārņemtu?” Meistars jums saka: Es esmu nācis, lai jūs mācītu lūgties, lai atklātu jums garīgās dāvanas, kas jums pieder, bet kuras jūs neesat ņēmuši vērā, un ar kuru palīdzību jūs varat īstenot Manu likumu un sekot Manam piemēram. Kas savā dzīvē ir garīgs, tas nevar just slāpes, nogurumu, izsalkumu vai nabadzību. Turklāt Es jums saku: pēc 1950. gada Es būšu jums tuvāk, pateicoties jūsu garīgumam.

8. Tad jūs man jautājat: „Kā sasniegt garīgumu?” Un Es jums saku: jūs to sasniegsiet, lūdzoties no gara uz garu, rūpējoties par to, lai visas jūsu darbības būtu taisnīgas, un izrādot aktīvu mīlestību pret saviem līdzcilvēkiem. Ja dzīvo šādi, dvēsele kļūst brīva un vada cilvēka soļus, apgaismota Gara gaismā. Viņš vairs nejūtas vientuļš uz zemes, jo saprot, ka viņu pavada Kunga klātbūtne un garīgās pasaules klātbūtne. Ar katru soli,

ko viņš sper dzīvē, viņš atklāj jaunu gaismu un iegūst jaunu atziņu. Viņš vairs nejūtas kā izstumtais vai nelaimīgais un gūst spēku no brīnumiem, ko radījis viņa Tēvs un kurus viņš tagad atklāj caur iedvesmas un atklāsmes dāvanu.

9. Es jums saku arī šajā laikā, ka tas, kurš dzer no ūdens, ko Es dodu, kas ir Mans Vārds, vairs nekad neizjutīs slāpes, tāpat kā Es jums saku, ka jums nav jāmeklē kāda konkrēta vieta, kur lūgties, jo jūs Mani varat atrast visur.

10. Es esmu jūs brīdinājis par visu, kas jūsu dzīvē var izraisīt bezcerību, lai jūs savā dzīves ceļojumā nezaudētu drosmi ne uz brīdi. Es esmu jums paziņojis, ka pienāks laiks, kad visas reliģijas mēģinās izpētīt šo mācību, un, ja tās par to interesēsies, tās to vērtēs pēc jūsu darbiem, vārdiem un liecībām.

11. Jūs jau zināt, ka par jums runās un jūs tiksiet apkaroti, ka pret ticību, pie kuras jūs turaties, tiks izvirzīti tik daudzi argumenti, ka daudzi bailēs slēpties, citi zaudēs drosmi, bet lielākā daļa, sajukusi prātā, novirzīsies no pareizā ceļa.

12. Neaizmirstiet, ka Es jums to visu jau esmu paziņojis, taču Es drīkstu jums arī atgādināt, ka tie, kuri, neraugoties uz visiem pretestības izpausmēm, paliks nelokāmi un klusībā lūgsies, nezaudējot savu ticību un cerību, būs kā līdzības sēkliņa, kas izglābās no vētras. Kad tad pienāca noteiktais laiks, tā sāka dīgt, augt un pēc tam vairoties, līdz tā pārklāja laukus, jo tā prata gaidīt, līdz vējš pierima, lai varētu dzīvot un vairoties.

13. Vai jūs nevēlaties būt šīs līdzības mazā sēkliņa, lai rīt varētu lepoties ar to, ka jūsu Tēvs jūs sauks par „ticības bērniem”, tāpat kā Es saucu Noahu? Nebaidieties, jo vētra nebūs vērsta tikai pret jums. Tāpat kā jūs redzējāt, ka zemes tautas un varas gatavojas cīņai, tā arī dažādās reliģiskās kopienas gatavojas izšķirošajai kaujai.

14. Ir nepieciešams, lai uz īsu laiku debesis visiem aizvērtos un atkal atvērtos tikai tad, kad no zemes pacelsies viens vienīgs sauciens, jo cilvēki atzīs, ka visām būtnēm ir tikai viens Tēvs.

15. Es vēlos, lai jūs jau tagad saprastu, kāds ir uzdevums, kas jums jāizpilda šīs sadursmes vidū — uzdevums, kas aptver ne tikai garīgo, bet skar arī materiālo.

16. Tēva taisnīgums ir pieskāries šai tautai ar savu skepteri, lai tai piešķirtu pilnvaras cīnīties pret karu, netaisnību un nepatiesību. Tās iedzīvotāji ir svaidīti savās sirdīs un dvēselēs, lai karš no viņiem atturētos. Viņi ir sagatavoti un attīrīti, lai viņiem būtu pacietība un viņi nezaudētu drosmi, saskaroties ar ciešanām, kad pasaulē izplatās postījumi un dzirdamas tautu iedzīvotāju sūdzības. No šīs tautas tad pacelsies lūgšanas, tā noskaidros sava Tēva pielūgsmes veidu, un mīlestības darbi, ko tā veic

savā ceļā, pavairošies. Jo šis būs izziņotais laiks, kad visas valstis būs sagatavotas, lai uzņemtu šo mīlestības sēklu.

17. Sagatavojieties cīņai jau iepriekš, attīstiet savas garīgās dāvanas, spodriniet savus ieročus. Neatstājieties no pārbaudījumiem, jo tie dod jūsu garam stingrību un nelokāmību.

18. Attīriet savas sirdis, lai jūs šajā cīņā ietu tīri un sagatavoti; tad jums nebūs ko baidīties. Garīgās spēki un dabas elementi stāvēs to pusē, kuri celsies kā mana mīlestības, miera un taisnīguma lietas karavīri.

19. Šajā laikmetā Es meklēju cilvēku sirdis, lai parādītu viņiem pareizo ceļu.

20. Jūs, kam vēl ir tradīcijas, atcerieties Manu klātbūtni jūsu vidū Otrajā laikmetā: atcerieties Jēzus ienākšanu Jeruzalemē, ar mīlestību atcerieties to laiku un pārdomājiet dažu no šiem tekstu fragmentiem nozīmi, un Es jums saku: šodien Es neienāku svētajā pilsētā, bet gan visu Manu labas gribas bērnu sirdīs. Ja jūs vēlaties mani uzņemt kā viesi, sagatavojieties, tad Es būšu pie jums. Es jūs vienmēr esmu mīlējis vienādi, mans Gars ir nemainīgs. Jūs, kas mani mīlat un vēlaties ar ilgu sirdi sekot man, redziet savā priekšā debesu kāpnes, kas ved pie manis. Mans ceļš ir visiem pazīstams, jūsu gars zina, ka, lai nonāktu pie manis, tam jāievēro visi likuma baušļi.

21. Es vēlos, lai jūs būtu tīra gara cilvēki. Es esmu gatavs ielieties ikvienā, kurš tam ir sagatavojies.

22. Taisnīgie gari, kas dzīvo pie manis, sēro par cilvēka sirds nesapratni, kad tie raugās uz manu Trešā laika darbu. Daži joprojām šaubās un izvirza nosacījumus, lai būtu paklausīgi; taču es turpinu savu cīņu mīlestības dēļ pret jums un kā vienkāršs svētceļnieks aicinu sirdis, ilgojoties pēc mīlestības un līdzjūtības.

23. Ceļš ir upurēšanās ceļš, bet tas ved uz kalna virsotni. Nāciet kopā ar mani, un dodamies ceļā kopā. Klausieties vārdā, kas šajā laikā runā uz jums. Tas ir pavisam vienkāršs, taču tas aizkustinās to sirdīm, kas ir miruši žēlastības dzīvei, un atdzīvinās tos jaunai dzīvei.

24. Otrajā laikmetā divpadsmit mācekļi bija kopā ar mani Pēdējās vakariņās. Tagad Es aicinu visu cilvēci baudīt Gara maizi. Es piedāvāju jums arī sava Valstības mieru, jo manī ir vara jums sniegt šīs dāvanas. Kas vēlas man sekot, tas ir laipni aicināts. Bet tas, kurš tiek aicināts no pasaules un vēlas tai kalpot, ja kādreiz meklēs manu ceļu, ar lielām pūlēm un lielām sāpēm būs spiests atgūt laiku, ko ir zaudējis.

25. Kalpojiet man, un jūsu sirdsapziņa būs tīra. Es jums papildus došu to, kas nepieciešams jūsu iztikai. Kamēr jūs būsiat nodarbināti ar savu garīgo uzdevumu pildīšanu, mani eņģeļi sargās jūsu mantas.

26. Es esmu redzējis, kā jūs (iekšēji) gatavojaties, un patiesi, Es jums saku: Es jums došu ēst Manu „Miesu” un dzert Manu „Asinis”.

27. Gars ir gatavs apgūt mācības, kuras Es jums devu Otrajā laikmetā un kuru skaidrojumu Es jums sniedzu šobrīd.

28. Lūk, šeit ir galds, uz kura atrodas dzīvības maize un žēlastības vīns. Mani apņēm mācekļi, un savās sirdīs viņi jautā: „Lai gan Tēvs ir kopā ar mums, kāpēc Viņa vārdos atklājas skumjas?” Taču starp tiem, kas tā jautā, ir arī citi, kuru gars nojauš, ka Meistars tagad viņiem pateiks kaut ko smagu. Tie ir tie, kas atceras, kā Kungs iemērca savu maizi vīnā, lai to piedāvātu tam, kurš Viņu nodos.

29. Kad Jēzus kopā ar saviem mācekļiem svinēja to Lieldienu maltīti, kā tas atbilst šīs tautas tradīcijām, Viņš sacīja viņiem: „Tagad Es jums atklāju kaut ko jaunu: ņemiet no šī vīna un ēdiet no šīs maizes, kas simbolizē manu asinis un manu miesu, un dariet to manā piemiņā.”

30. Pēc Skolotāja aiziešanas mācekļi pieminēja sava Kunga upuri, dzerot vīnu un ēdot maizi, kas bija simboli tam, kurš mīlestības dēļ pret cilvēci atdeva visu.

31. Gadsimtu gaitā tautas, kas bija sadalījušās konfesijās, maniem vārdiem deva dažādas interpretācijas.

32. Šodien Es gribu jums pateikt, ko Es izjutu tajā stundā, pie tās vakariņām, kurās katrs Jēzus vārds un katra darbība bija kā mācība no grāmatas, kas pilna ar dziļu gudrību un bezgalīgu mīlestību. Ja Es izmantoju maizi un vīnu, tad tas notika, lai jūs saprastu, ka tie līdzinās mīlestībai, kas ir dvēseles barība un dzīvība, un, ja Es jums teicu: „Dariet to manā piemiņā”, tad Meistars ar to vēlējās teikt, ka jums jāmīl savi tuvākie ar mīlestību, kas līdzinās Jēzus mīlestībai, un jums jāatdod sevi cilvēkiem kā patiesa barība.

33. Jēzus jums deva ne tikai savu Vārdu. Viņa mācības un darbi nebija tikai līdzības vai simboli. Tāpat kā Viņš saviem mācekļiem to pamācībai savu ķermeni un asinis attēloja ar maizi un vīnu, tā arī nākamajā dienā Viņš savu ķermeni atdeva tautas pūļa acu priekšā un izlēja visas savas asinis, lai visai cilvēcei dotu ēst mūžīgās dzīvības maizi, pilnīgo mīlestību.

34. Jebkurš rituāls, ko jūs veicat saskaņā ar šiem mācījumiem, būs neauglīgs, ja jūs savā dzīvē nepiemērosiet manas mācības un paraugus. Tieši tas jums ir grūti, bet tieši tajā slēpjas nopelns.

35. Jēzus jūs mācīja žēlsirdību, lēnprātību, mīlestību; viņš jūs mācīja no sirds piedot saviem ienaidniekiem. Viņš jums teica, ka jums jāizvairās no meliem un jāmīl patiesība. Viņš jums sludināja, ka ļaunumu, tāpat kā labu, ko saņemam, jums vienmēr jāatmaksā ar labu. Viņš jūs mācīja cienīt katru savu tuvāko un atklāja jums, kā atrast veselību ķermenim un dvēselei un

kā ar savu dzīvi godāt savu vecāku vārdu, lai arī jūs tiktu godāti no saviem bērniem.

36. Šie ir daži no baušļiem, pēc kuriem jāvadās ikvienam, kurš patiesi vēlas būt kristietis.

37. Lai šis mācījums cilvēku sirdīs aizdedzinātu ticību, lai cilvēki to iemīlētu, Es veicu brīnumus, un, lai šie brīnumi būtu pēc iespējas iespaidīgāki, Es tos veicu ar slimnieku ķermeņiem: Es dziedināju aklos, kurlos, mēmos, paralizētos, apsēstos, spītālīgos un pat atdzīvināju mirušos.

38. Cik daudz mīlestības brīnumu Kristus darīja cilvēku vidū! To nosaukumi iegāja vēsturē kā mācību piemēri nākamajām paaudzēm.

39. Šodien Es jums atkal dodu Savu Vārdu; tā garīgais saturs ir tāds pats kā tas, ko Es jums nodevu Otrajā laikmetā. Es runāju ar jums ar to pašu mīlestību. Es jums atkal rādu ceļu, pa kuru var nonākt pie Tēva. Es jūs mācu ar vislielāko nesavtīgumu.

40. Šodien Es neattēloju Savu ķermeni un Savas asinis ar maizi un vīnu, nedz arī nāku kā cilvēks, lai izlietotu Savas asinis un nodotu jums Savu ķermeni uz krusta. Šis ir cits laiks. Tagad Es nāku Garā, un tas ir jūsu gars, ar kuru Es runāju par tā garīgo misiju, jo tagad tas spēj saprast gan iepriekšējās mācības, gan arī jaunās atklāsmes. Šobrīd Es sagatavoju Savu templi jūsu sirdīs.

41. Kā cilvēkam man bija ķermenis, bet kā Dievam man tā nav. Redziet, manī nav nekas fiziskāks par manu patiesību, tāpat kā nav cita vīna kā mana mīlestība.

42. Mans Gars, kas ir visur klātesošs, tiek sajūsts, kad jūs esat gatavi. Meklējiet Mani, un Es no jūsu garīgā skatiena atvilksu daudzu noslēpumu plīvuru. Es pagriezīšu jūsu sirdis uz labo, norādīšu jums ceļu, pa kuru jums jāiet.

43. Kā jūs varat turpināt domāt par asinīm un ķermeni, ja taču tas ir Svētais Gars, kas nāk pie jums, ja Es nāku tikai tādēļ, lai ar Savu vārdu apgaismotu jūsu garu, barotu jūs un satricinātu jūsu materiālo dabu?

44. Jūsu gara balss šajā laikā mani aicināja; jūsu iekšējā pacilātība, jūsu slāpes pēc gaismas lika man jums pietuvoties.

45. Drīz spiritisma sekotāji izplatīs šo mācību starp cilvēkiem kā mācību, kas iedvesmos cilvēkus cīnīties par sava gara pacelšanos.

46. Neveidojiet jaunas sekas, jūs vienotai jābūt tikai jūsu pārliecībai. Jūsu sirdsapziņa jums parādīs, kad jūs novirzīsieties no (pareizā) ceļa.

47. Es esmu jums devis vienu vienīgu likumu jau no laiku sākuma. Tas iezīmē jums ceļu, kas pilns ar skaidrību, un tas ir jūsu dvēseles attīstības ceļš.

48. Šajā laikā arī Es tiks nodots, pārdots un nodots tiesai. Jūs vēl nezināt, kā tas notiks, taču atveriet acis un strādājiert pie sevis, lai jūs nebūtu šādu darbu veicēji.

49. Kas notiks ar to, kurš dzirdēja Manu aicinājumu, kuru Es saucu par mācekli, un kuru pasaule un viņa sirdsapziņa pēc tam sauks par nodevēju?

50. Esiet modri un piedodiet cits citam, jo mana piedošana aptver visu Visumu.

51. Šajā dienā jūsu sirdis ir spēcīgi sirdspukstējušas, jo Es biju tajās.

52. Cilvēki, kas klausāties Manu vārdu: novērsiet savas domas no zemes plāniem un pacelieties augšup, lai jūsu gars atdzīvotos un priecātos par Manu klātbūtni. Veiciet nepieciešamos sagatavošanās darbus, jo šis brīdis ir svinīgs. Tēvs runā uz saviem bērniem, un, ja Tēvs to dara ar tik lielu mīlestību — kāpēc tad bērniem nevajadzētu viņam klausīties ar visu to godbijību, uz ko viņi ir spējīgi?

53. Jūs, balss nesēji: nododiet manu mācību vairāk ar savu garu nekā ar savām lūpām.

54. Jūs, „zelta spalvu” rakstītāji: pierakstiet Manu Vārdu vairāk ar savu mīlestību nekā ar savām spalvām.

55. Es vēlos, lai šis vēstījums pamodina cilvēkus no viņu miega. Es vēlos, lai cilvēki, dzirdot manas mācības no jūsu lūpām vai lasot tās jūsu rakstos, tiktu aizkustināti un satricināti.

56. Mana tauta dosies ceļā, lai izplatītu labo vēsti un darītu zināmu manu šī laika vēstījumu. Jums jāsniedz liecība par manu patiesību ne tikai ar vārdiem, bet ar visiem saviem darbiem, veltot savu dzīvi šo mācību ievērošanai. Jūs uzstāsiert, ka gara (kopā ar dvēseli)* atkaliedzīvošanās ir viena no lielajām patiesībām, ko cilvēcei ir jāzina un jātic. Daži to nojauš, pieņem un tic tai, vadoties no intuīcijas, kā kaut kam, kas nevarēja trūkt manā mīlošajā taisnīgumā pret cilvēkiem. Taču būs arī daudzi, kas jūs sauks par Dieva zaimoņiem un melotājiem. Neraizējieties, tas pats notika ar maniem apustuļiem, kad viņi sludināja augšāmcelšanos no mirušajiem, kā to mācīja Jēzus. Priesteri un tiesneši viņus ieslodzīja cietumā, jo viņi sludināja šādas mācības. Vēlāk pasaule pieņēma šo atklāsmi, lai gan Es varu jums apliecināt, ka tā nespēja aptvert šīs mācības pilno nozīmi, tāpēc ir nepieciešams, lai Es šajā laikā nāktu un jūs mācītu, ka „miesas augšāmcelšanās” var attiekties tikai uz gara atkalinkarnāciju, jo gars ir dzīves būtība un pamats — tas, kas patiesībā ir mūžīgs.

**Tekstā iekavās iekļautie papildinājumi arī ir tulkotāju pievienoti.*

57. Kādam nolūkam mirušajiem ķermeņiem būtu jāaugšāmceļas, ja tie taču bija tikai dvēseles pārejoši apģērbi?

58. Miesa nogrimst zemē un sajaucas ar to. Tur tā tiek attīrīta, pārveidojas un nepārtraukti atdzimst no jauna, kamēr gars turpina attīstīties augšup, turpina virzīties pretī pilnībai. Kad tas atgriežas uz zemes, tam tā ir augšāmcelšanās cilvēciskajā dzīvē, un arī tā jaunajam ķermenim tā ir augšāmcelšanās saistībā ar dvēseli. Taču materiālais nav nemirstīgs, bet garīgais gan, tāpēc Es jums vēlreiz saku, ka tas ir jūsu gars, ko Es meklēju, ko Es mācu un ko Es vēlos redzēt pie sevis.

59. Toreiz es teicu Nikodemam, kurš ar labu nodomu bija atnācis pie manis, lai ar mani parunātos: „Kas dzimis no miesas, tas ir miesa, un kas dzimis no Gara, tas ir Gars. Neizbrīnies, ja Es tev saku, ka ir jāpiedzimst no jauna.” Kas saprata šos vārdus? Ar tiem Es gribēju jums teikt, ka *viena* cilvēka dzīve nav pietiekama, lai saprastu pat vienu no maniem mācījumiem, un jums ir vajadzīgas daudzas dzīves uz Zemes, lai izprastu mācību grāmatu, ko šī dzīve sevī slēpj. Tāpēc miesai ir tikai uzdevums kalpot par atbalstu dvēselei tās ceļā pa Zemi.

60. Dvēsele no ķermeņa saņem iespaidus, ko tas gūst dzīves laikā. Jo vairāk pieaug tās jūtīgums un briedums, jo lielāka ir dvēseles raža. Ķermenis ir tikai instruments, pārnēsējs, atbalsts un pārbaudes akmens.

61. Dzīve šajā pasaulē ir nepārtraukta mācība un dvēseles mūžīgās dzīves atspoguļojums. Es runāju par tās harmoniju, skaistumu un pilnību.

62. Šis ir vēl viens no maniem mācījumiem, tauta; taču, lai jūs to labāk saprastu, iedziļinieties tajā vairāk ar savu garu nekā ar prātu.

63. Jūs esat sagatavojuši savas sirdis, lai gaidītu manu atnākšanu. Es esmu tajās jūsu viesis.

64. Noslēpuma un klusuma plīvurs ir pārplisīšis; jau no šejienes jūs redzat Valstības gaismas starus un dzirdat sava Tēva balsi. Jūsu dvēsele ir nomazgājusies sāpju attīrošajos ūdeņos. Kurš no jums nav izlējis asaras? Kurš nav piedzīvojis rūgtumu?

65. Jūs dedzīgi ilgojaties pēc miera, un savās lūgšanās jūs man sakāt: „Kungs, lai beidzas kari pasaulē un lai pie mums nāk Tavas Valstības miers!”

66. Jūs sākat sajust uzdevumu, ko Es jūsu garam esmu uzticējis jau no paša sākuma. Jūs esat tā tauta, ko Es esmu izvēlējis, lai ar to runātu un uzticētu tai uzdevumu nest zemes tautām mieru un patiesības gaismu. Arī jūs esat daļa no tās nepateicīgās tautas, kas nevēlējās atzīt mani Kristus veidolā. Citi cilvēki mani atzina labāk nekā tie, kuri apgalvoja, ka gaida mani.

67. Jūs esat izlijuši daudz asaru savas materialitātes un nepateicības dēļ, tāpēc tagad jūs modāties par mieru un lūdzaties, lai cilvēki mīlētu viens otru. Klusi jūs jautājat sev, kā tas bija iespējams, ka jūs Jēzū neatklājāt savu

Kungu; kā tas bija iespējams, ka jūs viņu aizvilkāt uz upurējošo nāvi un jums bija spēks un drosme redzēt, kā viņš mirst; kā tas bija iespējams, ka jūs par viņu neraudājāt, kad pat saule slēpa savu seju, lai ļautu cilvēkiem saprast savu aklumu. Nepārsteidzieties par to, ka bijāt spējīgi uz šādiem apmaldījumiem; šeit Es esmu citā izpausmes veidā, un ir pilnīgi iespējams, ka daži mani atkal noliegs.

68. Uz zemes nav miera, pat ne tajās dienās, kuras jūs veltāt sava Kunga Ciešanu piemiņai, un Es jums jautāju: kā jūs esat izmantojuši reinkarnācijas, kuras Es jums esmu piešķīris? Ko jūs esat darījuši ar savu tuvāko dzīvi? Jūs vienkārši esat ļāvuši laikam pagāt, un esat nepareizi izmantojuši savu dzīvi un savus ideālus. Jūs gribējāt būt kungi, bet patiesībā esat bijuši pasaules un grēka vergi. Jūs sapņojat par nemirstību, taču dzīvojat nevis mūžībai, bet gan nāvei. Es, kas esmu Augšāmcelšanās un Dzīvība, esmu jūs atkal un atkal pacēlis, lai jūs dzīvotu patieso dzīvi.

69. Patiesi, Es jums saku: Es pakļaušu šo brāļu slepkavojošo un savtīgo pasauli tiesai un attīrīšu to, līdz redzēšu, ka no tās pacelās mīlestība un gaisma. Arī tiem, kuri šodien ved savas tautas uz pazudināšanu, kuri pašlaik sēj un izplata visus netikumus, kuri ir izveidojuši savu netaisnības valstību, Es kā atlīdzību uzticēšu uzdevumu cīnīties pret kārdinājumiem, izskaust samaitātību un izraut ļaunuma koku ar saknēm. Šis spriedums attieksies arī uz tevi, tauta, jo tu esi nepareizi izpratusi Mozu, upurējusi Jēzu, vajājusi Eliju un nogalinājusi praviešus, kā arī apustuļus un mācekļus.

70. Es piedāvāju pasaulei mieru, bet iedomīgās nācijas ar savu viltus varu un viltus spožumu noraida ikvienu sirdsapziņas aicinājumu un ļaunas vadīt tikai saviem ambiciozajiem mērķiem un naida jūtām.

71. Cilvēks joprojām nevēršas uz labo, taisnīgumu un saprātu; cilvēki joprojām ceļas un nosoda savu tuvāko lietu; viņi joprojām tic, ka spēj radīt taisnīgumu. Vai jūs nedomājat, ka viņiem drīzāk būtu jānosauca sevi par slepkavām un kātniekiem, nevis par tiesnešiem?

72. Varas vīri ir aizmirsuši, ka visai dzīvei ir viens īpašnieks, taču viņi atņem savu tuvāko dzīvības, it kā tās piederētu viņiem. Ļaužu pūļi sauc pēc maizes, taisnīguma, mājokļa, apģērba. Taisnīgumu radīšu Es, nevis cilvēki, ne arī viņu mācības.

73. Cilvēks vienmēr ir gribējis redzēt Mani kā tiesnesi, taču nekad nav spējis Man kā savam karalim uzcelt troni vai kā savam Dievam altāri; viņš ir spējis izveidot vienīgi tiesu. Tāpēc Es jums saku, ka tagad no šīs dievišķās tiesas zāles Es tiesāju katru jūsu darbu.

74. Savā augstprātībā cilvēki paši ir gribējuši pakļaut dabu un tās elementus, neapzinoties, ka tie kļūs par tiesnešiem, lai sodītu cilvēka augstprātību un pārgalvību.

75. Tas, ko sludināja pravieši, šajā laikā piepildīsies. Mans jaunais vārds nonāks pie filozofiem un teologiem; daudzi par to izsmiesies, bet citi sašutīs. Taču, kamēr tas notiks, viņu pārsteigtajās acīs atspoguļosies to pravietojumu piepildīšanās, ko Es jums tagad esmu paziņojis.

76. Es esmu jūs mācījis tikai mīlēt labo, un, ja Esmu nācis šim nolūkam, tad tas notika tāpēc, ka zinu, ka jūs šajā pasaulē esat pielūguši ļaunumu, kura vara ir cēlusies no jūsu nepilnībām.

77. Man ir vēlme runāt ar jums citādāk — nevis labot kļūdas, nevis nosodīt pārkāpumus, bet gan sniegt jums mācības, kas pilnas ar augstu gudrību un dziļu atklāsmi. Taču tas notiks tikai tad, kad jūs atradīsieties ārpus šī ķermeņa, kas jūs saista, un ārpus šīs pasaules, kas jūs tur gūstā. Tauta, tu dzirdi manu balsi, neapmeties šajā tuksnesī, atceries, ka pasaules Pirmajos laikos tu visiem laikmetiem deva ticības, neatlaidības un spēka paraugu, kad šķērsoji to tuksnesi, kas bija pilna ar pārbaudījumiem, šķēršļiem un ienaidniekiem, līdz sasniedzi augsto mērķi, uz kuru tiecies: Apsolīto zemi.

78. Ņemiet šo piemēru par paraugu, ņemiet piemēru no sevis pašiem, jo jūs esat daļa no tās tautas. Es nepārtraukti stiprināju savu bērnu ticību un galu galā atalgoju viņu uzticību. Patiesi, Es jums saku: Es esmu sagatavojis jaunu mannu jūsu garam, un atkal pārbaudījuma stundā no tuksneša klints plūdīs ūdens.

79. Ar dziesmām un slavinājumiem Jehovam ļaužu pūlis atvieglāja savu grūto ceļojumu. Mūsdienās lūgšana un labi darbi panāks to, ka jūs nejutīsiet ceļa grūtības. Jūs jau šķērsojat pēdējo tuksnesi. Esiet drosmīgi un ticīgi, sasniedziet kalna virsotni ar saviem mīlestības darbiem.

80. Aiz šīs pasaules pastāv dzimtene*, kurā jūs visi ieiesiet garā. Kam tur nav kāda mīlā būtne? Kas negribētu atkal redzēt kādu, ko atceras kā tēvu, māti, brāli, bērnu, vīru vai sievu, vai draugu?

**Skatīt zemsvītras piezīmi pie 145, 29*

81. Jūsu šodienas atmiņas, domas un lūgšanas ir aicinājumi, kurus šie cilvēki dzird savā mājvietā. Rīt garīgums jūs apvienos un panāks, ka jūs visi apdzīvosiet vienu pasauli un ievērosiet bausli, kas jums saka: „Mīliet viens otru.”

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 152

1. Šī ir piemiņas diena, kurā dažādās reliģiskās kopienas pulcē lielus pūļus, kas Dieva vārdiem. Redziet, kā katra no tām atšķirīgā veidā piemin.

2. Tā ir piemiņas diena, kurā cilvēka sirds uz Īsu brīdi novēršas no zemes baudījumiem, un viņš nojauš, ka viņa liktenis nebeidzas šajā pasaulē, bet ka viņam, tāpat kā Jēzum, šajā dzīvē jāiziet rūgtuma ceļš, lai paceltos pie Kunga labās rokas.

3. Cik maz ir to, kas spēj savā sirdī no jauna pārdzīvot Meistara ciešanas bez rituāliem un simboliskiem attēlojumiem! Jūs, garīgie meklētāji, kas mani uztverat ar cilvēcisko saprāta orgānu — negaidiet, ka Es atkārtošu šo drāmu kā uzskatāmu izrādi. Es ļaušu jums vienīgi caur Manu Vārdu atcerēties darbus un mācības, ko Es jums sniedzu tajās stundās. Atkal mācekļi ir pie Manis, un Es esmu viņiem teicis: “Modieties un lūdzieties, esiet uzmanīgi pret kārdinājumu lomatām, ņemiet vērā, ka miesa ir vāja.”

4. Ja toreiz Es jums teicu, ka Es gribu jums dot jaunu bausli, sacīdams: „Mīliet cits citu”, tad šodien Es jums saku, ka šis bauslis joprojām ir pirmais un pēdējais.

5. Es teicu saviem mācekļiem Otrajā laikmetā: „Ļoti drīz jūs vairs mani neredzēsiet, jo Es dodos pie Tēva. Taču drīz Es atkal būšu starp jums, jo Es jums sūtīšu Mierinātāju, Patiesības Garu.” Un šeit Es esmu, Trešā laikmeta mācekļi, un piepildīju savu vārdu un savu apsolījumu.

6. Kad tuvojās stunda un vakariņas bija beigušās, Jēzus bija devis saviem mācekļiem pēdējos norādījumus. Viņš devās uz Olīvu dārzu, kur Viņš parasti lūdza, un sacīja Tēvam: „Kungs, ja tas ir iespējams, tad ņem šo kausu no manis. Tomēr ne mana, bet Tava griba lai notiek.” Tad piegāja viens no maniem mācekļiem, kurš bija paredzējis mani nodot, kopā ar pūli, kas bija ieradusies, lai mani aizturētu. Kad tie jautāja: „Kurš ir Jēzus, nazarietis?” — Jūdass piegāja pie sava Skolotāja un noskūpstīja Viņu. Šo vīru sirdīs valdīja bailes un satraukums, redzot Jēzus mierīgo noskaņojumu, un viņi vēlreiz jautāja: „Kas ir Jēzus?” Tad Es piegāju pie viņiem un teicu: „Lūk, es esmu, tas esmu es.” Tā sākās mana ciešanu ceļš.

7. Viņi mani atveda pie priesteriem, tiesnešiem un varas pārstāvjiem. Viņi mani pratināja, sprieda par mani un apsūdzēja, ka esmu pārkāpis Mozus likumu () un vēlos izveidot valstību, kas iznīcinātu imperatora valsti.

8. Cik daudzas sirdis, kas vēl pirms dažām dienām bija apbrīnojušas un svētījušas manus darbus, tos aizmirsta, izrādīja nepateicību un pievienojās tiem, kas mani apmeloja. Taču bija nepieciešams, lai šī upurēšanās būtu ļoti liela, lai tā nekad netiktu izdzēsta no cilvēku sirdīm.

9. Pasaule un jūs kā tās daļa esat redzējuši, kā mani apmeloja, izsmēja un pazemoja tā, kā neviens cilvēks nebūtu varējis. Taču es pacietīgi iztukšoju kausu, ko jūs man devāt dzert. Solis pa solim es piepildīju savu mīlestības aicinājumu starp cilvēkiem un ziedoju sevi visiem saviem bērniem.

10. Svētīgi tie, kas ticēja savam Dievam, lai gan redzēja Viņu asinīs slāpjošu un elpojošu.

11. Taču mani vēl gaidīja kaut kas smagāks: mirt, piesists pie koka starp diviem laupītājiem. Bet tā bija rakstīts, un tā tam bija jāpiepildās, lai Es tiktu atzīts par patieso Mesiju.

12. Kad es no krusta augstuma vērsu savus pēdējos skatienus uz cilvēku pūli, es ieraudzīju Mariju un, atsaucoties uz Jāni, teicu viņai: „Māte, šis ir tavs dēls”, un Jānim: „Dēls, šī ir tava māte.”

13. Jānis bija vienīgais tajā brīdī, kurš spēja saprast šā teikuma jēgu, jo ļaužu pūlis bija tik aklus, ka, kad Es teicu: „Man slāpst”, viņi domāja, ka tā ir fiziska slāpe, un pasniedza Man žulti un etiķi, lai gan patiesībā tā bija slāpe pēc mīlestības, no kuras cieta Mans Gars.

14. Arī abi noziedznieki blakus man cīnījās ar nāvi, taču, kamēr viens zaimoja un metās pazudināšanā, otrs ļāva sevi apgaismot ticības gaismai, un, lai gan viņš redzēja savu Dievu piesistu pie pazemojošā krusta balķa un tuvu nāvei, viņš ticēja Viņa dievišķībai un sacīja Viņam: „Ja Tu esi Debesu valstībā, atceries mani,” uz ko Es, aizkustināts no tik lielas ticības, atbildēju: „Patiesi, Es tev saku: jau šodien tu būsi ar mani paradīzē.”

15. Neviens nezina, kādas vētras šajā stundā plosījās Jēzus sirdī. Atbrīvotās dabas stihijas bija tikai vājš atspoguļojums tam, kas norisinājās šī cilvēka vientulībā, un dievišķā Gara sāpes bija tik lielas un tik reālas, ka miesa, kas uz brīdi jutās vāja, izsaucās: „Mans Dievs, mans Dievs, kāpēc Tu mani esi pametis?”

16. Tāpat kā Es mācīju cilvēkus dzīvot, Es mācīju viņus arī mirt, un, vērsoties pie Tēva, Es pats piedevu un svētīju tos, kuri Mani apmeloja un mocīja, sacīdams: „Piedod viņiem, jo viņi nezina, ko dara.”

17. Un, kad Gars atstāja šo pasauli, Viņš sacīja: „Tēvs, Tavās rokās Es nododu Savu Garu.” Pilnīgais mācības paraugs bija piepildīts; Es biju runājis gan kā Dievs, gan kā cilvēks.

18. Bet šeit Es esmu, tauta, kā Es jums apsolīju. Es nenāku miesā, tas ir, miesā, bet gan gaismā, un saku jums: ir pagājis laiks, kad, lai sētu savu sēklu, Man tā bija jālaista ar asinīm; taču cik ļoti *jums* tā vietā ir jāattīrās un jāsagatavojas.

19. Iedvesmoti no Svētā Gara gaismas, jūs soli pa solim sēsiet šo mācību, liksiēt to dzirdēt „kurtiem” un redzēt „akliem”. Jūs, tāpat kā

Meistars, cietīsiet no izsmiekla, apmelošanas un pazemošanas, jūs izsmies pat jūsu tuvinieki, taču jūs nezaudēsiet drosmi. Jo jūs uzreiz atcerēsieties, ka Augstākā Dēls, kurš bija pilns varas un gudrības, nebēga no cilvēku pārbaudījumiem, lai caur tiem liecinātu viņiem par savu patiesību.

20. Tāpēc Es jums atkal un atkal saku: smeliet no Maniem vārdiem garīgo un morālo spēku savai dzīves cīņai, jo tas, kurš ir stiprs garā, būs stiprs arī zemes lietās. Un Es varu jums teikt arī to, ka jūs dažreiz pat nonāksiet līdz upurējošai nāvei, kā Es jums to mācīju caur Jēzu Otrajā laikmetā.

21. Esiet modri un lūdzieties, tauta, ne tikai materiālo briesmu dēļ, bet arī tādēļ, ka pastāv lamatas, kuras jūsu acis nespēj saskatīt — tās, kas nāk no neredzamām būtnēm.

22. Lielie sajukušo dvēseļu leģioni karo pret cilvēkiem, izmantojot viņu neziņu, stulbumu un garīgās redzēšanas trūkumu; un cilvēki nav sagatavojuši savus mīlestības ieročus, lai pasargātos no viņu uzbrukumiem, tāpēc šajā cīņā viņi šķiet kā neaizsargātas būtnes.

23. Bija nepieciešams, lai mana garīgā mācība nonāktu pie jums, lai iemācītu jums, kā jums jāapbruņojas, lai šajā cīņā iznāktu uzvarētāji.

24. No tās neredzamās pasaules, kas dzīvo un darbojas jūsu pašu pasaulē, izplūst ietekmes, kas piemeklē cilvēkus — vai nu viņu prātā, jūtās vai gribā — un padara viņus par pakļāvīgiem kalpiem, vergiem, rīkiem, upuriem. Visur parādās garīgas atklāsmes, un tomēr zemes cilvēki joprojām nevēlas uztvert to, kas apņem viņu garu.

25. Ir nepieciešams sākt cīņu, lai iznīcinātu tumsību, lai, kad cilvēkos iemirdzēsies gaismā, visi apvienotos patiesā kopienā un ar lūgšanu uzvarētu cīņā, ko tie uzsāk pret spēkiem, kuri tos tik ilgu laiku ir valdījuši.

26. Cilvēki un tautas ir pakļāvušies šo ietekmju varai, cilvēcei to pat nepamanot. Retas un nezināmas slimības, ko tās izraisa, ir nogāzušas cilvēkus un sajaukušas zinātnieku prātus.

27. Cik daudz nesaskaņas, cik daudz apmulsuma un sāpju cilvēks ir uzkrājis sev. Lūgšanas, morāles un garīguma trūkums ir piesaistījis netīras un traucētas būtnes. Un ko gan var gaidīt no tiem, kuri ir atstumti bez gaismas un bez sagatavošanās?

28. Tur ir tie, kurus jūs esat apkrāpuši un apspieduši, kurus esat satricinājuši un pazemojuši. Viņi jums var sūtīt tikai apmulsumu un tumsību, viņi var tikai atriebties, un viņi jums tikai pārmet.

29. Tagad sauciet mani par burvi un raganu meistarū, jo Es jums atklāju šīs lietas, lai gan ne Es esmu tas, kas tās izraisījis, bet gan jūs. Es tikai vēlos visus kopā pasargāt no tumsas, sāpēm un (garīgās) nāves, jo Es esmu

Gaisma, kas spīd cilvēku un sajukušo dvēseļu leģionu priekšā. Kurš no viņiem mani atpazīs vispirms?

30. Kad es Otrajā laikmetā atbrīvoju kādu apsēsto, tie, kas to redzēja, teica, ka Jēzum esot noslēgts līgums ar ļaunā garu. Savukārt gars, kas mocīja šo cilvēku, uzrunāja mani un sacīja: „Es zinu, kas tu esi: Dieva Svētais.”

31. Tomēr bija arī tādi, kas, brīnīdamies par šiem darbiem, teica: „Ar kādu autoritāti un pilnvarām viņš pavēl nešķīstajām būtnēm, un tās viņam paklausa?” Viņi nezināja, ka šī gara dāvana ir visos cilvēkos, ka jūs visi nēsājat sev līdzīgos ieročus. Vēlāk mani mācekļi atkārtoja sava Skolotāja brīnumus un tādējādi pierādīja, ka Kristus bija nācis, lai mācītu cilvēkus; ne tikai, lai parādītu savu varu, bet arī, lai atklātu cilvēkiem garīgās dāvanas un pilnvaras, kas pieder visiem.

32. Lūdzieties, teica jums Skolotājs, lūgšana piešķir mīlestības ieročiem spožu mirdzumu, ar kuriem jums jāiegūst miers cilvēces labā. Tā panāk, ka atmodas garīgās dāvanas, dvēsele kļūst gaišjūtīga, skatiens – atpazīstošs un sirds – jūtīga.

33. Tauta, Es esmu jūsu mācītājs atbrīvoties no neredzamajiem slazdiem un aizsargāties pret tiem, dziedināt jūs no dīvainām slimībām un atbrīvot no ļaunajām ietekmēm. Bet patiesi, Es jums saku — kā Es jums jau esmu atklājis — tikai lūgšana un tikumība var palīdzēt jums pārvarēt šos pārbaudījumus. Ja jūs izdomāsi citus paņēmienus, lai tos aizstātu, jūs kļūsiat par šādu ietekmju upuriem, un, tā vietā, lai padarītu savu ceļu gaišu, jūs vairosiat tumsību. Tad pasaule jūs pamatoti sauks par raganiem un burvjiem, kamēr Es esmu jums devis dārgu dāvanu, lai visām trūcīgajām dvēselēm nestu gaismu un mieru.

34. Kad jūs panāksiet, ka visa šī tumsas, ciešanu un apmaldīšanās pasaule pārvērtīsies par miera pasauli? Kad jūs spēsiat piesaistīt augsto garīgo sfēru gaismu, lai jūs saskaņotos ar visiem saviem līdzcilvēkiem tajā mājvietā, ko Es jums esmu paredzējis?

35. Pateicoties mācībām, ko Es jums esmu devis Savā Vārdā, jūsu vidū ir notikuši patiesi brīnumi. Dvēseles mostas jaunai dienai, sirdis pukst, pilnas cerības. Tie, kas nespēja atzīt patiesību, jo viņu neziņa bija kā pārsējs, kas aizsedza viņu garīgās acis, tagad redz un brīnās, skatīdamies apkārt. Fiziski (kā arī garīgi) slimi cilvēki kļūst veseli, ja savā būtībā, savā sirdī uzņem manu vārdu būtību.

36. Tad no šīs tautas visdziļākajām, visšķīstākajām sirdīm plūst pateicības lūgšana par darbiem, ko Es tajā veicu, un tā man saka: „Paldies, Kungs, jo Tu mūs esi atzinis par cienīgiem, lai šie brīnumi notiktu mūsos.”

37. Kad šie vīrieši un sievietes tad piecelsies, stiprināti ar manu mīlestības, mierinājuma un gudrības vārdu, viņi būs apmeklējuši savus līdzcilvēkus un savā ceļā veikuši brīnumus, bieži vien pat to neapzinoties.

38. Ar savu ticību viņi dziedē sirdis, ar savu liecību izdzina tumsību un pamodina tos, kuri bija vienaldzīgi. Ar savu intuīciju viņi atrisina dzīves problēmas, un ar savu spēku spēj izturēt pārbaudījumus. Viņu rokas iemācās „svaidīt” slimniekus, viņu prāts atrod ceļu, kā izprast Manu Vārdu, un priecājas par to; viņu lūgšana palīdz viņiem attīstīt savas garīgās dāvanas, kas bija aizmigušas, un, tā soli pa solim virzoties uz priekšu, viņi panāk, ka viņu Kungs viņu ceļu izrotā ar brīnumiem.

39. Sapulcēšanās vietas, kurās ir atklājies Mans Vārds, ir pavairojušās, un katra no tām ir kā patiesas zināšanas skola, kur pulcējas cilvēki, kas veido Manus mācekļus un ar dedzību ierodas, lai apgūtu jauno mācību.

40. Ja katra no šīm draudzēm liecinātu par visiem labdarības darbiem, ko tā ir saņēmusi no Manas žēlsirdības, tad liecību sniegšanai par šiem brīnumiem nebūtu gala. Un, ja jums būtu jāsavāc vienā grāmatā viss, ko Es esmu teicis no pirmā līdz pēdējam vārdam caur visiem Maniem vēstnešiem, tas būtu darbs, ko jūs nespētu paveikt.

41. Taču Es caur Savu tautu nodos cilvēcei grāmatu, kurā būs ietverta Manu vārdu būtība un liecība par darbiem, ko Es esmu paveicis jūsu vidū. Nebīstieties uzņemties šo uzdevumu, jo Es jūs iedvesmošu, lai šajā grāmatā tiktu fiksēti tie mācījumi, kas ir neaizstājami.

42. Vai jūs domājat, ka tas, ko uzrakstīja mani Otrā laika apustuļi, bija viss, ko Es teicu uz zemes? Patiesi, Es jums saku: nē. Atcerieties, ko teica mans māceklis Jānis: „Darbu, ko Jēzus paveica, ir tik daudz, ka es uzskatu, ka pasaule nespētu ietilpināt grāmatas, kas par to būtu jāraksta.”

43. Redziet, mācekļi, arī viņiem rakstīšanas brīdī Es iedvesmoju un atgādināju tikai to, kas bija absolūti nepieciešams, lai tas paliktu kā mantojums un liecība nākamajām paaudzēm.

44. Šajā laikmetā Es atkal esmu atdzīvinājis Savu Vārdu starp tiem, kas miruši žēlastības dzīvē. Es jūs tā saucu, jo jūsu būtībā ir gars, kas nezināja, kā baroties ar dzīvības maizi, un tādēļ nav sapratis, ka pieder pie mūžības.

45. Es atnācu, lai redzētu, kā auglīgs ir Vārds, ko Es nodevu pasaulei Otrajā laikmetā, un konstatēju, ka jaunums joprojām plaukst un izsēj savus rūgtos augļus starp cilvēkiem. Es meklēju pēdas, ko manai upurīgajai nāvei vajadzētu atstāt cilvēku sirdīs, taču asinis, ko es atrodu, ir tās, ko cilvēki ir izlijuši savās brāļu slepkavojošajās karās — grēcīgas asinis vieniem, nevainīgas — citiem. Tās vienmēr man stāsta par naidu, zemiskām kaislībām, garīgo tumsību, par nāvi.

46. Tāda ir pasaule, kurai tev jāstājas pretī, ak, tauta. Bet nebaidieties, jo cilvēku gars ir ļoti attīstījies, un, ja jūs protat runāt ar vārdiem, kas nāk no sirds, kā Es jums esmu mācījis, jūs pieredzēsiet, kā viņu acis atveras gaismai un viņi mīlestībā un žēlsirdībā izstiepj pret jums savas rokas.

47. Šis laiks, tauta, ir jāvelta sagatavošanai un pārdomām, jo, ja tu to neizmantosi tagad, tu to vēl nožēlosi.

48. Jums ir daudz jāstrādā pie sevis, lai jūs būtu gatavi doties ceļā un sludināt Manu Vārdu. Jums ir jāsasniedz pilnīga visas jūsu dzīves atjaunošanās, lai, ja tas, kurš uzklausa mācību, ko jūs sludināsiet, apskatīs jūsu mājokli vai sekos jūsu soļiem, lai jūs izpētītu, jūsu darbos atrastu tikai tīrību un patiesību.

49. Ja jums ir vēlēšanās parādīt pasaulei to mācības lielumu, ko Es jums šajā laikā esmu iemācījis, tad atcerieties, ka vispirms jums jāklūst par skaidriem spoguļiem, kas spēj atspoguļot Manu gaismu. Ne paļaujieties vienmēr uz savas runas daiļrunību vai uz savu vārdu lielāku vai mazāku spēku. Patiesi, Es jums saku: pat visskaistākie vārdi nekad nerasnīgs to pārlicinošo spēku, kāds piemīt labam darbam, lai cik neuzkrītošs tas arī būtu.

50. Mīļā tauta, šī ir „trešā diena”, kurā Es atdzīvinu Savu Vārdu starp „mirušajiem”. Šis ir Trešais Laiks, kurā Es garīgi parādījos pasaules priekšā, lai tai teiktu: „Šeit ir tas pats Kristus, ko jūs redzējāt mirstam pie krusta, un Viņš šobrīd runā uz jums, jo Viņš dzīvo un dzīvos, un vienmēr būs.”

51. Taču Es redzu, ka cilvēkiem ķermenī ir sirds, kas ir mirusi attiecībā uz ticību, mīlestību un gaismu, lai gan viņi savās reliģiskajās kopienās apgalvo, ka sludina patiesību. Viņi domā, ka ir nodrošinājuši savu dvēseles pestīšanu, ja lūdz savās baznīcās un piedalās savos rituālos. Bet Es jums saku: pasaulei ir jāapzinās, ka pestīšanu var iegūt tikai, veicot mīlestības un žēlsirdības darbus.

52. Sapulcēšanās vietas ir tikai skola. Reliģiskajām kopienām nevajadzētu aprobežoties tikai ar likuma skaidrošanu, bet tām jānodrošina, lai cilvēce saprastu, ka dzīve ir ceļš, kurā ir jāpiemēro tas, ko ir iemācījušies no dievišķā likuma, īstenojot manu mīlestības mācību.

53. Tas, kurš tikai klausās mācības, kurš apmierinās ar to, ka apmeklē nodarbības un mācības, un tādējādi uzskata, ka jau ir izpildījis savu pienākumu, atrodas smagā kļūdā, jo, ja viņš apguva viņam atklāto mācību, bet to neīstenoja dzīvē, viņš nebija godīgs ne pret savu Skolotāju, ne pret saviem līdzcilvēkiem, ne pret sevi pašu. Tad viņš bija tikai skolnieks, kurš domāja, ka saprot mācību, bet aizmirsta tās vissvarīgāko daļu, proti: mīlestību, piedošanu, līdzjūtību, pacietību, ticību un visu to labo, ko dievišķā mācība ietver un mudina īstenot dzīvē.

54. Mīļā tauta, iemācieties būt „pēdējie”, lai manās acīs jūs būtu pirmie. Es vēlos, lai jūs no sirds būtu pazemīgi, vienkārši un tikumīgi. Neļaujieties pievilties ar zemes viltus godu, kas kalpo vienīgi tam, lai novirzītu garu no patiesā ceļa vai neļautu tam virzīties uz priekšu, tādējādi liekot tam izšķiest dārgo laiku, kas nepieciešams garīgajai attīstībai. Vienmēr meklējiet vietu, kur varat būt noderīgi, un vienmēr dodiet priekšroku tai, nevis tai, kas jums šķiet prestižāka.

55. Neesiet iedomīgi vai vieglprātīgi, nemīliet goda vietas, kā to darīja farizeji, lai izrādītos tautas priekšā, lai tā viņiem izrādītu godu.

56. Patiesi augsts gars neaptraipa sevi ar šādām niecībām, jo viņu atgrūž lielība un liekulība. Tam, kurš pilda Dieva likumu, īstenojot to gan garīgajā, gan cilvēciskajā dzīvē, pilnībā pietiek ar mieru, ko viņš saņem no sava Kunga pēc katra sava darba.

57. Tiekšanās pēc augstāka stāvokļa, pēc apbrīnojošiem skatieniem un glaimiem nozīmē mīlēt sevi vairāk nekā visus pārējos, un tas nozīmē būt ļoti tālu no Dieva likuma izpildes.

58. Vai Es jums neesmu teicis: tev jāmīl Dievs vairāk nekā jebkuru radīto būtni? Tā ir pirmā baušļa jēga. Vai Es jums neesmu teicis: tev jāmīl savi tuvākie kā brāļus un māsas? Tas ir otrais, kas jums jādara. Tātad saprotiet, ka jūsu mīlestība pret sevi ir jāliek pēdējā vietā, nekad ne pirmajā.

59. Tāpēc Es nosaucu par liekuļiem tos farizejus, kuri apgalvoja, ka ir visdedzīgākie Dieva kalpi, bet tomēr vienmēr centās būt pirmie sinagogā, baudīja cilvēku godināšanu un rūpējās, lai viņu ķermeņi vienmēr būtu tērpti skaistos svētku tērpos, lai slēptu savu ļaunumu.

60. Es negribu jūs saukt par liekuļiem. Ja jūs nejutaties tīri, tad vismaz esiet atturīgi un neizrādiet tīrību; jo būtu ļoti skumji, ja kāds, kurš jau tic jūsu gudrībai un tikumībai, atklātu patiesību un redzētu, ka jūsu liecība bija nepatiesa.

61. Jūsu rīcībā vienmēr jāizpaužas sirsnība un patiesība.

62. Vienmēr lai jūsu dzīvi nosaka pieticība, lūdz jums Meistars.

63. Tad jūs piedzīvosiet, kā patiesa tikumība apmetīsies jūsu sirdīs. Jūs to pamanīsiet, kad jūsu labā roka būs paveikusi labu darbu, bet jūsu kreisā roka to pat nebūs pamanījusi.

64. Sakiet pasaulei, ka nav nepieciešams, lai Kristus katrā paaudzē piedzimtu un mirtu, lai jūs varētu tikt glābti; sakiet, ka mans Otrā Laika vārds joprojām ir dzīvs un aizkustina visas dvēseles, kā arī aicina katras paaudzes sirdis.

65. Es nododu jums savu jauno vēstījumu, lai tas atvieglotu jums visu iepriekšējo atklāsmi saprast.

66. Es esmu atgriezies pie cilvēkiem, lai palīdzētu viņiem viņu pašreizējos pārbaudījumos. Meistars jums saka: neuztraucieties, ja iepazīsiet manas jaunās atklāsmes zīmes, drīzāk priecāieties, jo Es esmu ļāvis jums šos mācījumus piedzīvot tieši.

67. Tāpat kā Es parādījos Magdalēnai Garā Otrajā laikmetā pēc upurēšanās nāves, un viņa pārsteigta un vienlaikus pilna prieka iesaucās: „Kungs, slavēts un godāts esi Tu uz visiem laikiem!”, tāpat Es tagad esmu parādījies pie jums, kad jūs domājat, ka Meistars ir prom vai vienaldzīgs pret jūsu ciešanām; un pēc jūsu pārsteiguma jūs mani svētījāt. Jūs savā garā esat saņēmuši Manu Gaismu, un, saņēmuši tik lielu žēlastību, jūs atcerējāties savus līdzcilvēkus un aizlūdzāt par viņiem, sakot: „Man ir laime dzirdēt Tavu Vārdu, kamēr citi nepazīst šos mācības!” Bet Meistars jums saka: Es esmu atklājis Savu Garu dažādos veidos visās tautās. Tie, kas ir sagatavojušies iekšēji, saprot, ka dzīvo žēlastības un taisnības laikā, un viņi ir sajutuši manu klātbūtni.

68. Tāpat kā Es piedevu Magdalēnai, Es piedodu jums visiem, taču Es vēlos, lai jūs, tāpat kā viņa, kļūtu Mani cienīgi.

69. Cik daudz mācību piemēru, kas ir pelnījuši kalpot par paraugu, jūs varat apkopot no saviem brāļiem un māsām citos laikmetos! Viņu darbi ir kā atvērta grāmata. Bet jūs — vai jūs nevēlaties, lai jūsu darbi tiktu pierakstīti kā paraugs? Es parādīšu jūsu pēcnācējiem tos jūsu darbus, kurus Es uzskatīšu par cienīgiem. Šodien, kamēr jūs dzīvojat materiālajā ķermenī, jūs negūsiet ne slavu, ne godu. Esiet pazemīgi un ļaujiet citiem novērtēt jūsu darbus.

70. Lielajā dienas darbā, kas jūs gaida, Es būšu jūsu (palīgs kā) Sīmanis no Kirēnas.

71. Mana mācība izraisīs lielas pārmaiņas pasaulē, notiks lielas pārvērtības paražās un idejās, un pat dabā notiks pārmaiņas. Tas viss iezīmēs jaunas ēras sākumu cilvēcei, un gari, kurus Es drīz sūtīšu uz Zemi, runās par visām šīm pravietajumiem. Viņi izskaidros Manu Vārdu un darbus, lai palīdzētu šīs pasaules atjaunošanā un augšupvērstajā attīstībā.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 153

1. Atkal parādās jūsu vidū Meistars, lai sniegtu jums savu Trešā laikmeta mācību.

2. Patiesi, Es jums saku: jūsu ticība manai atklāsmei, ko uztver cilvēka prāts, dos jums atbalstu jūsu dzīves pārbaudījumos, jo mans Vārds jūs pavadīs visur. Neesiet tādi kā daži no tiem, kuri kopā ar jums klausījās Mani un, noguruši no klausīšanās, atkal aizgāja, neiepazīnuši mantojumu, ko viņi nesa sevī.

3. Nāks brīdis, kad jums būs jāatbild par visu, ko Es jums uzticu.

4. Jūs, klātesošie, ar savu neatlaidību parādāt savu gribu un centību sekot manām pēdām. Es redzu, kā mīlestība, kas jūsu sirdīs pastāvēja pret manu dievišķību, aug līdz ar jūsu (garīgo) pacelšanos un mīlestības pret tuvākajiem izpausmi.

5. Es esmu Tēva mīlestība, kas runā uz jūsu garu un piepilda to ar mieru. Mans Vārds jūs attīra, jo tas sasniedz jūsu būtības dziļāko būtību. Tas nozīmē glābšanu, jo tas novirza jūs no ļaunajiem ceļiem un piedāvā jums patiesības ceļu, un, kamēr jūs Man klausāties, jūs caur to nonākat ekstāzē, veidojot vienu sirdi un vienu gribu.

6. Es runāju uz visu cilvēci un aicinu grēcinieku, kurš stūrgalvīgi turas pie saviem netikumiem, atjaunoties, jo arī viņam Es esmu sagatavojis vietu manu karavīru rindās.

7. Mans mūžīgais un vispārējais Vārds tiek ierobežots, ja to cilvēcina balss nesējs, taču tas nekad nezaudē savas jēgas pilnību. Mans Vārds neievaino un nesoda. Kāpēc jūs domājat, ka Es sodu, ja taču tieši cilvēks ir tas, kurš savu ceļu apkaisī ar ērkšķiem, lai pēc tam pa tiem ietu?

8. Saprotiet, ka viss, kas pastāv, dzīvo saskaņā ar likumu, un ka tas, kurš novirzās no pareizā ceļa un nepakļaujas baušļiem, kas jūs vada, tūlīt tiek tiesāts saskaņā ar likumu, lai viņš atzītu savu kļūdu.

9. Uz brīdi aplūkojiet Visumu, kas jūs apņēma, un jūs apbrīnosiet harmoniju, paklausību un precizitāti, ar kādu visas valstības un visas būtnes pilda savu likteni. Vai jūs domājat, ka mans darbs būtu pilnīgs, ja ne viss radītais pakļautos vienam vienīgam likumam? — Jūs, kas esat mans meistardarbs, esat apveltīti ar brīvo gribu, gribu, inteliģenci un visām spējām, kas piemīt garam, lai jūs, izmantojot nopelnus, ko iegūstat, attīstot savas tikumības, sasniegtu garīgo pilnību, kurā jūs piedzīvosiet mieru un laimi un atradīsiet pilnīgo gaismu, ko Es esmu sagatavojis jums, lai jūs sasniegtu Apsolīto zemi.

10. Ceļš, kas ved uz Tēva labās puses, ir tik šaurs un taisns, ka Viņš pats kļūva par cilvēku Kristū, lai ar savas upurējošās nāves un izlietās asins pēdām iezīmētu cilvēka garam ceļu uz pilnību.

11. Šis ceļš, kas ir mīlestības likums, netiks izdzēsts ar cilvēciskām idejām, jo katram garam pienāk brīdis, kad tas tiek izglābts, un to tas atrod tikai Dievā.

12. Šodien jūs Mani klausāties, bet rīt, kad Es vairs neparādīšos tādā pašā veidā, jums būs jāseko Man pa pasaules ceļiem un jāņem Mani par paraugu. Ja tad jūs piemeklēs kāds vājuma brīdis, Mans vārds jūs pārsteigs ceļā, un, atceroties Manu mīlestības mācību, jūs atradīsiet glābšanu un turpināsiet savu misiju – mīlēt savus līdzcilvēkus.

13. Šajā laikā Es esmu nācis pie jums neaizskarams un neredzams, un jūs Mani esat uztvēruši tikai ar savu garīgo jūtīgumu. Tādā veidā Es esmu pārbaudījis jūsu ticību. Es esmu jums dāvājis daudzus atklājumus, ar kuriem jūs esat stiprinājuši savu ticību. Jūsu garīgās acis ir atvērušās, un jūsu maņas tagad mostas, lai saprastu Mani un pēc tam liecinātu par Mani.

14. Pat ja jūsu lūpas nav runājušas par manu patiesību, pat ja jūsu *sirds* joprojām šaubās — *gars* mīl mani un tic. Tas ilgojas nonākt pie manis, un savā lūgšanā lūdz man gaismu, lai pārliecinātu „miesu”, kā arī spēku un pacietību, lai to pārvarētu. Vēl nav vienprātības starp Garu un miesu, un bieži vien jūs esat cietuši sakāvi no tās patvaļas un esat nodevuši savas spējas un gribu tās dienestā. Bet tieši tādēļ Es šodien esmu atnācis, lai barotu Garu, stiprinātu to un atdotu tam tā mantojumu.

15. Es vienmēr esmu meklējis Garu un runājis ar to par mūžīgo dzīvi, kas ir tā mērķis. Tas pieder man, un tādēļ es to pieprasu sev. Es esmu to ievirzījis attīstības un atlīdzināšanas ceļā, jo tā ir bijusi Mana griba, lai tas, izpelnīdamies nopelnus, attīstītos uz augšu un caur tiem pilnveidotos. Ķermenim ir tikai īss dzīves laiks. Kad tas ir izpildījis savu uzdevumu, tas man maksā savu nodevu, un gars turpina savu ceļu, neapstājoties.

16. Šodien ir laiks, kad dvēselei jāveic vislielākā atlīdzināšana. Mans tiesa ir sākusies, un katra darbi ir novietoti uz svariem. Lai gan šī tiesa dvēselēm ir smaga un sāpīga, tomēr Tēvs ir tām tuvu, kurš ir vairāk mīlošs Tēvs nekā tiesnesis. Jūs apņēmet arī Marijas, jūsu aizstāves, mīlestību.

17. Mani bērni gaida mani haosa vidū, kurā viņi šodien dzīvo. Zinot, ka Es atnāksu, viņi ir nobijušies, jo ir pārkāpuši Manu likumu; kad Es viņiem tuvojos un jautāju, vai viņi Mani atpazīst, viņi man atbildēja šādi: „Kungs, es esmu aizmirsis Tavas baušļus, esmu nonācis materiālismā un esmu apjucis. Bet šodien, kad Tava balss mani aicina, es labosies un ļašu Tavam Gaismam sevi vadīt.”

18. Un, kad Es atnācu pie jums, kas esat izredzētā tauta, un lūdzu jūs uzņemt Mani savā vidū, jūsu gars uzreiz atbildēja: „Veido un pilnveido mūsu būtību ar Savu mācību.” Taču, kamēr gars zina savu aicinājumu un to

pieņem, miesa pret to sacēlas, un starp abiem sākas cīņa, kurā jums jāiegūst nepieciešamie nopelni jūsu pestīšanai.

19. Jau sen es jums paziņoju par notikumiem, kurus jūs redzēsiet piepildāmos. Es jums teicu: „Esiet nomodā un lūdzieties, jo tuvojas diena, kad izcelsies karš un citas nelaimes.” Taču jūsu neticīgās sirdis man teica: „Tēvs, vai tas ir iespējams, ka Tu pieļausi karu starp mums, ja Tu taču esi atklājis Savu mīlestību, labestību un piedošanu?” — Kad Es jums paziņoju par šiem notikumiem, tas notika tādēļ, lai jūs sagatavotos un lūgtu par visu cilvēci, lai turpmāk jūs dzīvotu iekšējās pārdomu un nožēlas pilnu dzīvi, radītu mieru savas ģimenes lokā un praksē īstenotu manu mācību. Es lūdzu jums visu to, lai mazinātu sāpes. Es negribēju jums ar to teikt, ka jūs šādā veidā novērstu to, kas ir rakstīts, bet es piedāvāju jums būt starpniekiem starp pasauli un manu Garu.

20. Viss, kas bija paredzēts, piepildījās 1939. gadā: spēcīgas nācijas, kas pakļāva vājās, citas, vēl varenākas, kas apvienojās, lai uzbruktu pirmajām; un izplatīties sākusi karadarbība, kas savā ceļā iznīcināja visu un sēja sāpes. — Dažu manu mācekļu lūgšana bija šāda: „Kungs, mēs ceram, ka šis vārds nepiepildīsies.” Citi gaidīja notikumu attīstību, lai noticētu. Taču mans vārds piepildījās, un šodien jūs man jautājat, vai visi draudi ir pagājuši. Bet Es jums saku, ka miers, ko jūs šodien piedzīvojat, ir tikai šķietams miers, un tas, kas līdz šim noticis, ir tikai sākums ciešanām, kas piemeklēs pasauli.

21. Jūs vēl esat vāji, mani mācekļi, jo, lai gan jums ir mans vārds, jūs joprojām šaubāties. Mans Tēva Gars gaida cilvēces (garīgo) atdzimšanu. Katram no jums savā ģimenē jābūt šīs mācības skolotājam, lai, kad pienāks pārbaudījumu diena, jūs būtu sagatavoti un stipri. Paskatieties uz nepaklausīgajām sirdīm ap jums, kas jūs ir vedušas līdz asarām, tā ka jūs savās ciešanās man esat teikuši: „Kāpēc Tu mani pārbaudi manu tuvinieku vidū Tavas mācības dēļ?” Bet es jums saku: tas jūsu brālis, kurš nav sapratis jūsu ideālu, mainīsies, pateicoties jūsu pacietībai un žēlsirdībai, un pēc tam kļūs par jūsu labāko draugu un uzticības personu.

22. Jau tuvojas tie, kuri dzirdēs manas pēdējās vārdus. Drīz viņi sapratīs manas mācības garīgo saturu. Piešķiriet viņiem labāko vietu, dziediniet viņus un nekavējiet viņu attīstības ceļu. Ja redzat, ka viņu garīgās dāvanas strauji attīstās, ļaujiet viņiem virzīties uz priekšu, tad viņu roka palīdzēs jums nest krustu, un jūs visi gūsiet panākumus.

23. Ak, mīļais Izraēl, uz kuru Es atkal un atkal esmu izlējis Savu Vārdu — tu vēl neesi sapratis, cik ļoti Es tevi mīlu! Cik bieži jūs bijāt aizkustināti, dzirdot Manu Vārdu, un, saņemot Manus brīnumus, jūs Man apsolījāt, ka sekosiet Man līdz galam. Lai jūs esat svētīti! Uzticieties savam Tēvam, kurš vienmēr rūpējas par jums. Jūs nedzīvojat pasaulē, kur valda pilnīgs miers,

bet tajā jums izdosies nojaust to valstību, kas apsolīta jūsu garam. Mana mīlestība ir ar jums. Ilgojieties pēc manis kā pēc Tēva, nevis kā pēc tiesneša. Nevēlaties stāvēt manā tiesas krēslā. Sagatavojiet savu dvēseli, lai, kad jūs nāksiet pie manis, jūsos būtu miers un apmierinātība, un prieks manā Garā.

24. Visos laikos Esmu atklājies kā Tēvs. Pasaules sākumā Es garīgi runāju uz cilvēkiem; viņi bieži redzēja, kā Es nāku pie viņiem, lai sniegtu padomu vai labotu. Es runāju uz Ādamu, un viņš pazemīgi klausījās Manī. Es biju kopā ar Ābelu, un kādu žēlastību Es atklāju šajā radībā! Taču Es piegāju arī Kainam, jo Es mīlu visus — gan taisnīgos, gan grēciniekus. Es sūtīju lielus garus, kas nesa Manu Gaismu, lai mācītu un atklātu Likumu un dievišķos baušļus. Taču cik maz bija to, kas bija gatavi atmodināt savu garu un ieklausīties sirdsapziņas balsī! Daži nožēloja, kad grēkoja, bet citi pagriezās muguru Jehovas stingrajam un nelokāmajam likumam. Taču mans likums bija visos, un, lai gan mana gaisma tos apgaismoja, Es redzēju, ka grēcinieki bija pārsvarā, ka ļaunums bija pieaudzis un smagi kaitējis dvēselēm. Tāpēc Es atļāvu, lai notiktu liela attīrīšana. Tikai Noa un viņa ģimene izdzīvoja, un viņi bija sēkla, jaunas pasaules sākums. Es noslēdzu derību ar šo taisnīgo vīru, un parādījās miera varavīksne – derības zīme.

25. Drīz vien šo cilvēku pēcnācēji atkal pakļāvās kārdinājumam. Sirdis, kas bija saņēmušas mīlestības mantojumu, kļuva nejūtīgas un cietas. Viņu pestīšanai bija nepieciešams uzskatāms paraugs. Tad Kristus kļuva par cilvēku un dzīvoja starp viņiem. Viņš ēda no jūsu maizes, piedzīvoja un pārcieta jūsu dzīves grūtības. Viņš darīja brīnumus, lai padarītu sevi atpazīstamu, Viņš mācīja jums pareizo ceļu. Jūs dzīvojāt Viņa tuvumā un redzējāt Viņa ceļu caur pasauli. Taču, kad pienāca Viņa misijas beigas, — cik maz bija to, kas bija gatavi redzēt Viņa debesbraukšanu, saprast Viņa upurīgo nāvi un bez vilcināšanās doties pa ceļu, ko ar Viņa asinīm bija iezīmējusi mīlestība un piedošana.

26. Šodien Es nāku otro reizi kā Meistars. Mans skatiens meklē tos, kuriem jāseko man, tos, kuriem jāsagatavojas, lai pasaulei sludinātu par manu atnākšanu kā Mierinātāja Gars. Bet ar sāpēm Es raugos uz jūtīgajām un nevainīgajām sirdīm, kas ir nocietinājušās. Ir izplūdušas tik daudzas asaras, ka to avoti – cilvēku acis – ir izžuvuši. Vairs nav mīlestības pret mani, nedz arī līdzjūtības starp cilvēkiem, un mans Tēva Gars cieš cilvēces dēļ. Mans skatiens ir vērst uz katru sirdi, taču Es saņemu tikai to sāpi, ko jūs šajā laikā esat novākuši.

27. Meistars jums saka: jūs neesat pratuši izmantot dāvanas, ko Es jums esmu piešķīris. Taču pienāks laiks, kad jūs labāk sapratīsiet šo mācību, jutīsieties man ļoti tuvu un pateiksieties man.

28. Lūdzieties, esiet nomodā un lūdziet par pasauli. Kad tad pienāks cīņas laiks, celieties un izplatiet Manu Gaismu, iedrošiniet un mieriniet, dziediniet slimības, veiciet brīnumus, lai, sasniedzot savas ceļojuma galamērķi, jūs pie Manis ierastos pilni nopelnu un mierā stātos Manā tiesas priekšā.

29. Bet kad šī tauta apzināsies savu garīgo misiju, kas tai ir attiecībā pret citām zemes tautām?

30. Es esmu jums teicis, ka jums nevajadzētu vēlēties būt vairāk nekā kāds cits, nedz arī jums vajadzētu izvirzīt prasību stāvēt pāri citiem. Tomēr jūsu aicinājums ir liels, un pat tauta, kas jums sniedz savu aizsardzību, ir jāpilda sava daļa šajā darbā.

31. Es esmu jūs mācījis, lai jūs nodotu Labo Vēsti saviem līdzcilvēkiem un, kad pienāks laiks, nestu Manu Vēsti citām tautām. Bet Es joprojām redzu, ka jūs gulāt, neapjaušot savas misijas lielisko nozīmi.

32. Vai jūs gribat, lai tieši sāpes, postījumi, slimības un bads jūs izrautu no jūsu letargijas?

33. Kauss, no kura jūs dzerat, ir ļoti rūgts, un ļoti smagas ir ķēdes, kuras jūs velkat līdz. Jūs joprojām esat faraona pakļautā tauta. Jo vairāk jūs ilgojaties pēc brīvības, jo lielākas ir grūtības, kas jums tiek uzliktas, un jo lielāka ir jūsu nodeva. Cik lielu rūgtumu jūs vēl sasniegsiet?

34. Ir nepieciešams, lai atmodinātie izrautu no letargijas tos, kas joprojām gul, un pateiktu viņiem, ka Kungs, tas pats, kas senāk, gaida viņus uz kalna, lai ļautu viņiem dzirdēt Sava Tēva balsi un parādītu ceļu, kas ved uz brīvību un mieru. Bet gan vieniem, gan otriem ir pareizi jāsaprot Mans vārds, jo pretējā gadījumā jūs jautāsi: „Kas ir faraons? Kas ir verdzība, par kuru šeit ir runa? Uz kāda kalna Kungs runās ar mums? Kurp mūs vedīs ceļš, ko Viņš mums rāda?”

35. Taču jums jāiemācās izprast tēlainos izteicienus, kuros Es ar jums runāju, lai pēc tam jūs varētu tos izskaidrot saviem līdzcilvēkiem, nekrītot kļūdās.

36. Sabiedriskā vide, kurā jūs dzīvojat, kas šajā laikā jūs ieskauj, ir šī laika faraons. Tā ir caurvīta ar egoismu, naidu, mantkārību un visiem cilvēces grēkiem.

37. Ķēdes ir jūsu vajadzības, kas liek jums pakļauties valdošajam egoismam, netaisnībai un pat morālajai pagrimšanai.

38. Kalns, uz kura Es jūs gaidu, atrodas katra no jums sirdsapziņā, kurai saskaņā ar Manu gribu jāpaziņo par sevi jūsu sirdīs, jo tajā ir ierakstīts Mans likums.

39. Ceļš ir dzīves virziens, kas ļaus jums iegūt ilgo miera un brīvības sajūtu, pēc kuras jūs ilgojaties, un kas nes līdzti tieši šī likuma izpildi.

40. Vai jūs tagad nojautat savas misijas nozīmi? Lūdzieties, tauta, lai jūsu tauta atmodinātos, dzirdot Manu aicinājumu. Esiet modri, lai, kad cilvēku pūļi nāks pie jums, jūs spētu viņiem iet pretim un iedvesmot viņus ar savu piemēru.

41. Izpētiēt manas mācības, mācekļi, nāciet un klausieties manā vārdā, jo šie laiki vairs neatgriezīsies. Šodien jūs vēl varat dzirdēt mani caur balss nesēju prāta orgānu, taču šis laiks pagaisīs, un mans darbs jums atklās jaunu atklāsmes posmu.

42. Atdzīvinieties, klausoties manā mācībā, un glabājiet to savās sirdīs. Padariet savu atmiņu par lādi, kas glabā manu mācību būtību, it kā tā būtu neatsveramas vērtības dārgakmens.

43. Šodien, kad Esmu atgriezies pie jums, vieniem izraisot izbrīnu, bet citiem – neticību vai ticību, jūs gaidāt, ka Meistars runās ar jums par mācībām, kuras Viņš jums sniedza pagātnē.

44. Klausieties man: Dievs cilvēkam atklājās jau no cilvēces dzīves sākuma kā likums un taisnība. Ņemot vērā pirmā radījuma nenobriedību un vienkāršību, dievišķais Gars materializējās, padarot savu balsi cilvēcīgu un saprotamu. Šo būtņu uztveres spējas pamodās, līdz viņi iemācījās caur dabu atpazīt Tēvu. Kamēr viņi dzīvoja paklausībā, viņi piedzīvoja dievišķo žēlastību visā, kas viņus apņēma. Arī kļūdas un rūgtums viņiem netika ietaupīti, kas liecināja, ka viņi bija grēkojuši pret savu Kungu. Es panācu, ka viņos iemirdzējās sirdsapziņas gaismā, kurai viņu dzīves ceļā bija jābūt bākaī, tiesnesim un padomdevējam. Pirmie cilvēki instinktīvi zināja, ka šis neredzamais Tēvs vienmēr pavēlēja labo un ka šis pavēlējums balstījās uz likumu, saskaņā ar kuru viņiem bija jādzīvo. Šo iekšējo gaismu viņi sauca par „dabisko likumu”.

45. Vēlāk, kad cilvēki vairojās un, vairojoties, aizmirsta pildīt šo likumu, neklausot savas sirdsapziņas balsij un zaudējot jebkādu kautrību, Tēvs, kurš bija devies pakaļ savam bērnam tuksnesī, sūtīja viņiem cilvēkus, kuri ar savu tikumību un gudrību bija apveltīti ar augstu garu, lai atgādinātu viņiem ceļu, no kura viņi bija novirzījušies.

46. Vai jūs neatceraties taisnīgo Ābelu, par kura asinīm Es joprojām pieprasu atbildību? Viņš nomira blakus savai upurdevai.

47. Un vai jūs neatceraties dziļi ticīgo Noahu, kurš pacieta cilvēku izsmieklus un līdz pēdējam brīdim sludināja sava Kunga gribu? Ar saviem darbiem viņi jums atgādināja par manu eksistenci un manu likumu. Tad Es jums sūtīju Ābrahamu — paklausības un bezgalīgas ticības savam Kungam paraugu, tikumīgo Īzāku un Jēkabu, kurš bija uzticīgs un pilns spēka, lai viņi veidotu koka stumbru, no kura izaugu zars — Mozus, ko Es sūtīju, lai pārstāvētu Sevi un nodotu cilvēkiem Manu likumu.

48. Cilvēce Mozū redzēja manas majestātiskuma atspulgu. Viņa viņā saskatīja taisnīgumu, godīgumu, nelokāmu drosmi, ticību, paklausību un mīlestību pret tuvākajiem. Jūs esat uzzinājuši, ka, redzot savas tautas vājības, viņš dūsmās sadauzīja likuma plāksnes, kuras tikko bija saņēmis no Tēva. Taču vai jūs zināt arī to, ka Es tās nekavējoties atjaunoju un atdevu atpakaļ viņa rokās, lai jums darītu saprotamu, ka jūs visos laikos drīkst vadīt tikai *viens* dievišķais likums: neredzamā Dieva likums.

49. Kad bija pagājis zināms laiks un kļuva skaidrs, ka cilvēcei ir nepieciešams dziļāk iepazīt savu Tēvu, Viņš — nenogurstoši turpinot savu mīlestības darbu — sūtīja pasaulē savus praviņš, lai paziņotu cilvēcei, ka Viņš nāks uz Zemi un kļūs par cilvēku, lai padarītu savu mīlestību cilvēkiem sajūtamu un caur Savu dzimšanu, dzīvi un nāvi iemācītu viņiem, kas ir pilnīga dzīve. Bet, kamēr vieni ticēja mani praviņš, citi šaubījās, nogalināja viņus un ar šo upuri sagatavoja man ceļu.

50. Manu sūtņu vārdi lika drebēt to sirdīm, kuri grēkoja, jo viņi paziņoja par tā atnākšanu, kurš ar savu patiesību atklās nepatiesību. Kamēr cilvēki teica: „Dievs mudina uz labo, uz pilnīgiem mīlestības, piedošanas un taisnīguma darbiem, jo Viņš ir pilnīgs; taču mēs, cilvēki, to nevaram būt,” pasaulē ieradās Jēzus.

51. Viņš bija pats Dievs, kas nāca uz šo pasauli, lai cilvēka veidolā nestu Savu likumu un Savu mācību. Šodien jūs labprāt uzzinātu, kā tika radīts Jēzus ķermenis. Par to Es jums saku: jums jāapmierinās ar to, ka zināt, ka šis ķermenis tika ieņemts un iznēsāts bezgalīgās mīlestības darbības rezultātā, ko Es izjūtu pret jums. No tā brīža Jēzus sāka dzert rūgtuma kausu, kuru Viņam bija jāizdzer līdz galam. Viņš izgāja cauri visām cilvēciskajām likstām, pacieta pārbaudījumus, iepazīna grūtības, vajāšanu, cilvēku garo dienas darbu, slāpes un vientulību; viņš savā ķermenī sajuta laika ritējumu un no tuvas distances vēroja cilvēka dzīvi ar tās tikumiem un nabadzību, līdz pienāca brīdis doties ceļā, lai runātu un veiktu varenus darbus.

52. Tad Es ļāvu, lai cilvēki pulcētos ap mani, lai mani klausītos, vērotu, izpētītu ar vārdiem un garīgi. Es ļāvu, lai cilvēks, meklējot dievišķo, caurdurtu manu ķermeni, līdz viņš ieraudzīja manus kaulus, mana sāna tika atvērta un no tās izplūda ūdens. Es ļāvu, lai pasaule padarītu mani par savu apsūdzēto, par savu izsmiekla karali, par atkailināto, un tā, ar kauna krustu uz pleciem, vilktu mani uz nāvessodu vietu, kur mani gaidīja divi laupītāji, lai mirtu kopā ar mani.

53. Tā Es gribēju mirt pie sava krusta, lai jūs mācītu, ka Es, jūsu Dievs, esmu ne tikai vārdu Dievs, bet arī darbiem. Bet tie, kas redzēja mani mirstam, bija liecinieki manai nāves ciņai un dzirdēja manas pēdējās

vārdus, teica: „Kā Dieva Dēls var mirt? Kā tas nākas, ka, lai gan viņš ir Mesija, mēs redzējām, kā viņš sabruka, un dzirdējām viņa vaimanas?”

54. Cilvēki pieprasīja vēl vienu pierādījumu, un savā mīlestībā Es to viņiem devu. Tāpat kā Es kā cilvēks piedzimu no svētās sievietes klēpja, lai godinātu cilvēcisko mātes lomu, tāpat Es arī atgriezos zemes dzīlēs, lai godinātu to un tur pabeigtu savu misiju kā cilvēks. Taču zeme nespēja paturēt to ķermeni, kas nepiederēja tai, bet gan Tēva klēpim, no kura tas bija nācis un uz kuru tas atgriezās.

55. Tagad Es jums saku: ja jūs šaubījāties par Kristus dievišķību, redzot Viņu mirstam pie krusta, vai jūs varat man teikt: kurš cilvēks trešajā dienā pēc savas nāves ir augšāmcēlies no kapa, to nesabojājot, un ar savu paša ķermeni ir uzkāpis debesīs? Neviens! — Es to izdarīju, jo Es esmu Dzīvība, jo Es nevarēju mirt ne garā, ne miesā.

56. Šaubas valdīja ne tikai skatītāju pulī. Pat starp maniem mācekļiem bija viens, kurš šaubījās, ka Es pēc nāves varētu parādīties viņu vidū. Tas bija Tomass, kurš teica, ka tikai tad, ja viņš varētu ielikt savus pirkstus brūcē manā sānā, viņš noticētu, ka tas ir iespējams. Nedaudz pēc tam, kad viņš to teica, Es viņam nodevu savu sveicienu: „Mans miers lai ir ar jums!” Viņam vēl bija spēks pieiet klāt, apskatīt dziļo brūci un pieskarties tai ar roku, lai noticētu, ka Skolotājs patiešām bija miris un augšāmcēlies.

57. Svētīgi tie, kas tic, nevis redzējuši. Jā, mani bērni, jo arī patiesa ticība ir skatiens, kas redz to, ko ne prāts, ne maņas nespēj atklāt. Tikai ticība var cilvēkam atklāt dažus no radības noslēpumiem.

58. Bet Tas, kurš augšāmcēlās no mirušajiem, šajā laikā nāk Garā, pilns godības, lai atkal runātu ar jums.

59. Cik daudzi no tiem, kas šodien dzīvo uz zemes, zina, ka cilvēces priekšā ir atvēries jauns laikmets? Tikai tie, kas ir dzirdējuši šo vārdu, droši zina, ka 1866. gadā sākās jauna laikmeta ēra: Svētā Gara laikmets.

60. Cauri Roque Rojas prāta orgānam runāja Elijas, Ceļa sagatavotāja, Gars, kurš šādā veidā atklājās, lai sagatavotu ceļu Kungam.

61. Ar šī taisnīgā vīra starpniecību Es atvēru cilvēcei savu mācību grāmatu, savas jaunās atklāsmes, un aicināju viņus spert nākamo soli šajā ceļā.

62. Šajā laikā Esmu ieradies „uz mākoņa”, tas ir, garīgi un cilvēku acīm neredzams. Šis „mākonis” ir simbols pārdabiskajai pasaulei, no kuras Es sūtu gaismas staru, kas apgaismo tos prāta orgānus, caur kuriem Es atklājos. Tāda ir bijusi Mana griba, un tādēļ tas ir pilnīgs darbs. Es pazīstu cilvēku un mīlu viņu, jo viņš ir mans bērns. Es varu izmantot viņu, jo Esmu viņu radījis, tieši šim nolūkam Esmu viņu radījis. Es varu atklāties cilvēkā, jo Esmu viņu radījis tieši tādēļ, lai sevi viņā pagodinātu.

63. Cilvēks ir mans vienīgais un patiesais tēls, jo viņam piemīt dzīvība, inteliģence, griba un spējas, tāpat kā viņa Dievam.

64. Pirms Es atklājos šajā veidā tagadnē, Es izpētīju cilvēku sirdis. Es jautāju tiem, kuri baro savu garu dažādās reliģiskajās kopienās: „Vai jūs esat apmierināti?” Uz ko viņi atbildēja: „Mums ir izsalkums un slāpes pēc Tevis.”

65. Daudzi ir meklējuši sava Tēva izskatu un vaigu, bet nav Viņu atraduši. Viņi cerēja uz to brīnumu, taču brīnums nepiepildījās, jo viņi neatrada maizi, kas patiesi barotu viņu garu. Taču Es biju sagatavojis šo koku, šo avotu un šos laukus un esmu aicinājis pie sevis tos, kas izsalkuši pēc miera un slāpst pēc „”, kas ilgojas pēc mīlestības un vēlas justies mīlēti. Kad viņi ieradās manā klātbūtnē, viņi dzirdēja šo vārdu, kas vienādi atklājas visās esošajās pulcēšanās vietās, un katru reizi, kad tas skan, tas ir kā mīloša rokas pieskāriens, kas pamodina to, kurš gul, un kā drauga balss, kas dod padomu.

66. Pēc tam, kad jūs kādu laiku man klausījāties, jūs sapratāt, ka nevarat būt tikai pielūdzēji, kas savu dzīvi pavada vienīgi garīgā pārdomāšanā, un teicāt man: „Kungs, ēdot šo augli, ko Tu mums devi, mēs esam uzņēmušies pienākumu pret Tavu dievišķību audzēt un izplatīt tās sēklu.”

67. Kad jūs apzināties, ka jūsu Skolotājs joprojām nes savus mīlestības krustus uz pleciem, jūs raudājat un sakāt Viņam: „Kungs, ļauj mums nest Tavu krustu, ļauj *mums* dzert žulti un etiķi.” Bet Es jums saku: tā, kā jūs lūdzāt, tas jau ir noticis. Vai jūs neesat pamanījuši, cik grūts pēdējā laikā ir bijis jūsu uzdevums? Vai jūs neapzināties, cik rūgts ir bijis šis laiks, un ka jūs pašlaik piedzīvojat kaut ko tādu, ko nekad agrāk neesat piedzīvojuši? Turpiniet izrādīt šo gatavību un lūdzieties.

68. Es esmu izvēlējis jūs, vienkāršos cilvēkus, jo, ja Es runātu caur zinātnieku, teologu un pētnieku mutēm, man neticētu. Savukārt, ja Es runāju caur vienkāršu cilvēku, Es pārsteidzu cilvēkus. Kas ir atvedis šos lielos pūļus? Jūs visi, jo jūs bijāt gatavi liecināt. Šeit ir tie, kuri jums teica: „Kā tas ir iespējams, ka Kristus ir pasaulē?” Un arī tie, kuri sauca: „Nav iespējams, ka pilnības Meistars atklājas caur cilvēku!” Šeit ir tie, kuri šaubījās par jūsu vārdiem un apgalvojumiem.

69. Ļaudis, ja Jēzus ar savām asinīm aplaistīja sēklu, ko Tēvs Pirmajos laikos iesēja cilvēku sirdīs, tad šodien mans dievišķais Gars liek žēlastības rasai nolaisties uz šiem laukiem, lai padarītu tos auglīgus.

70. Manas atvadas diena tuvojas. Mans uzturēšanās laiks starp jums šajā laikā ir bijis ilgāks nekā pagātnē, ilgāks nekā tas bija ar Izraēlu tuksnesī, ilgāks nekā laiks, ko Jēzus pavadīja starp cilvēkiem. Kurš no tiem, kas šajā laikā ir klausījušies Mani, ir juties saindēts ar šo Vārdu? Kurš ir iekļuvis

netikumos vai maldos tā dēļ? Patiesi, Es jums saku: ja tas jums nav nesis labumu, jo jūs to neesat uzņēmuši sevī, tad tas jums arī nav nodarījis nekādu ļaunumu.

71. Atcerieties, ka Es jums reiz teicu: Es neesmu jūs radījis, lai jūs būtu kā parazitiskas augi. Es negribu, lai jūs apmierinātos ar to, ka nevienam nedarāt ļaunu. Es gribu, lai jūs gūtu gandarījumu no tā, ka esat darījuši labu. Ikviens, kurš nedara labu, lai gan varētu to darīt, ir nodarījis vairāk ļauna nekā tas, kurš, nespējot darīt labus darbus, aprobežojās ar ļauna darīšanu, jo tas bija vienīgais, ko viņš prata darīt.

72. Tā šajā dienā jums ir runājis Tas, kurš, miris par pasauli, augšāmcelās Tēva godībā, lai šajā Trešajā laikmetā nāktu pie jums Garā.

73. Lūk, šeit ir mana augšāmcelšanās trešajā dienā, kad Kristus parādās saviem jaunajiem mācekļiem un saka viņiem:

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 154

1. Manas Gara gaisma jūs apgaismo šajā žēlastības rītā.

2. Cilvēce nav sapratusi manu mācību un Otrā laikmeta paraugus, jo savstarpējās mīlestības vietā Es redzu nesaskaņas starp tautām un strīdus starp dažādām ideoloģijām, sektām un reliģiskajām kopienām. Es esmu jums devis pazemības paraugu — no šūpuļa līdz brīdim, kad Es nomiru pie krusta jūsu vidū. Cilvēki nav ņēmuši par paraugu manu dzīvi, manu piemēru, manas mācības un manu upurējošo nāvi.

3. Šī lappuse Dieva grāmatā bija mācība visiem laikiem; tajā Es jums atstāju visu, ko man toreiz bija jums jāsaka, neko no tā Es nevarēju aizmirst. Es jums paziņoju, ka atgriezīšos pie jums, un šeit Es esmu, pildot savu solījumu. Taču Es redzu jūsu pasauli pilnīgā haosā, redzu, kā cilvēki mēģina mainīt planētas seju atbilstoši saviem uzskatiem un doktrīnām. Bet Es šodien nāku pilns mīlestības, lai jums teiktu: ja jūs neesat sapratuši Otrā laika mācības — šeit Es esmu, lai ar saviem vārdiem palīdzētu jums tās saprast.

4. Klausieties: reiz Jēzus ieradās pie Jordānas krasta un tur satika Jāni Kristītāju, kurš mācīja savus mācekļus un sludināja viņiem Debesu valstības atnākšanu. Kad Otrā Laika ceļa sagatavotājs ieraudzīja Jēzus mirdzošo skatienu, viņa sejas laipnību un dievišķo majestātiskumu, ko Jēzus izstaroja, viņš atpazina Mesiju un noliecās viņa priekšā. Jānis, kurš tikko bija mācījis savus mācekļus un dzirdējis par mācību, ko sludināja Jēzus, bija teicis viņiem: „Valstība ir tuvu nākusi pie cilvēkiem”, un, stāvot Glābēja priekšā, viņš Viņu uzreiz atpazina un iesaucās: „Lūk, tas ir Tas, kuram es neesmu cienīgs atraisīt Viņa sandāļu siksnas.”

5. Taču, tā kā Jānis bija mans pravietis un mans kalps, viņa mācības saskanēja ar manējām, un arī viņa mācekļi bija mani mācekļi.

6. Citā reizē, kad Jēzus atradās netālu no kāda ciema, Viņš sūtīja savus mācekļus meklēt pārtiku, lai nodrošinātu viņu uzturu, un, kad tie atgriezās, viņi sastapa Jāņa mācekļus, kuri tieši tajā brīdī sludināja. Kad viņi nonāca pie Skolotāja, tie sacīja: „Kungs, Kungs, mēs sastapām dažus vīrus, kuri sludina mācību un dara brīnumus. Vai tas atbilst Tavam likumam?” Jēzus viņiem sacīja: „Kāpēc jūs satraucaties? Ikviens, kas izrāda mīlestību pret tuvāko, ievēro likumu.”

7. Es jums to saku šodien, Trešā laikmeta mācekļi, lai jūs neuzskatītu par atrodamiem ārpus mana likuma tos, kurus sastopat savā ceļā un kuri sēj mīlestību, žēlsirdību un gaismu, neatkarīgi no tā, kāds ir nosaukums mācībai, kuru viņi ievēro.

8. Tajā laikā ne visi mani atzina par dievišķo Sējēju. Daudziem es biju tikai galilejietis, kas sludināja uz zemes. Tikai tie, kas Jēzus vārdos atklāja Dieva balsi, atzina viņu par Augstākā Dēlu.

9. Tas, kurš šodien atklājas jūsu vidū, ir tas pats, kurš runāja uz jums Otrajā laikmetā. Taču to, ko cilvēki redzēja toreiz, tagad vairs nevar redzēt tādā pašā veidā. Šis Meistars ar draudzīgo seju, maigo skatienu un mīlošajiem vārdiem šodien nāk Garā un runā caur cilvēku.

10. Kas vēlas sajust un ieraudzīt mani šajā atklāšanās veidā, lai nomierina savu prātu un sirdi.

11. Daudzi no jums ir zaudējuši dvēseles mieru. Taču, redzot savu brāļu un māsu mieru un uzticību, jūs esat meklējuši patvērumu pie viņiem, pie viņu ticības un cerības, ilgojoties sasniegt glābjošo ostu. Tādā veidā jūs palīdzēsiet viens otram.

12. Šajā laikā Es izveidošu tautu, kas dedzīgi ievēro Manu likumu, kas mīl patiesību un žēlsirdību. Šī tauta būs kā spogulis, kurā citi varēs ieraudzīt savas izdarītās kļūdas. Tam nevajadzēs būt neviena tiesnesim, bet tā tikumi, darbi un (garīgā) pienākumu pildīšana aizkustinās visu to garu, kuri krustosies ar tā ceļu, un tie parādīs visiem viņu kļūdas, kas pārkāpj manu likumu.

13. Kad šī tauta kļūs spēcīga un daudzkārtīga, tā piesaistīs savu tuvāko uzmanību, jo tās darbu tīrība un dievkalpošanas sirsnība pārsteigs cilvēkus. Tad cilvēki jautās: „Kas ir tie, kuri, neraugoties uz to, ka viņiem nav tempļa, prot lūgties šādā veidā? Kas ir iemācījis šiem cilvēku pūļiem lūgšanā godāt savu Dievu, neizjūtot vajadzību uzcelt altārus savai dievkalpošanai? No kurienes ir atnākuši šie ceļojošie sludinātāji un misionāri, kuri, tāpat kā putni, ne sēj, ne plauj, ne vērpj, un tomēr turpina pastāvēt?”

14. Un Es viņiem teikšu: Šis nabadzīgais un pazemīgais tauta, kas tomēr ar dedzību dzīvo saskaņā ar Maniem likumiem un ir stipra pret pasaules kaislībām, nav izveidota neviena cilvēka rokās. Šie pulki, kuriem ir prieks darīt labu, kuri ir apgaismoti ar iedvesmu un kuri sirdīm nes miera vēsti un pilienu dziedinoša balzama, nav mācīti ne no skolotājiem, ne garīdzniekiem kādā no zemes kulta kopienām. Jo patiesi, Es jums saku: šajā laikā jūsu pasaulē nav neviena cilvēka, kas spētu mācīt Dieva pielūgsmi patiesā garīgumā. Patiesība nav sakņojusies ne rituālu vai ceremoniju spožumā, ne bagātībā, ne arī zemes varā; tā, būdama pazemīga, meklē par savu templi tīras, cēlas, patiesas un godīgumu mīlošas sirdis. Kur ir šīs sirdis?

15. Liela daļa šīs cilvēces sauc sevi par „kristiešiem”, nemaz nezinot, ko nozīmē vārds „Kristus”, un nepazīstot arī Viņa mācību.

16. Ko jūs esat izdarījuši ar maniem vārdiem, manu piemēru, manām mācībām, ko es jums reiz devu?

17. Vai jūs patiešām esat attīstītāki cilvēki nekā tolaik? Kāpēc jūs to nepierādāt ar sava gara darbiem? Vai jūs domājat, ka šī dzīve ir mūžīga, vai varbūt jūs domājat, ka jums ir jāattīstās tikai ar cilvēciskās zinātnes palīdzību?

18. Es jūs mācīju likuma patieso piepildījumu, lai jūs pārvērstu šo pasauli par lielu templi, kurā tiek godāts patiesais Dievs, kur cilvēka dzīve būtu pastāvīga mīlestības dāvana Tēvam, kuru viņš mīlētu katrā savā tuvākajā un tādējādi godinātu savu Radītāju un Skolotāju.

19. Bet šodien, kad Esmu atgriezies pie cilvēkiem — ko Es tur atrodu? Melis un savtīgums ir aizstājuši patiesību un mīlestību pret tuvākajiem; lepnums un iedomība — lēnprātību un pazemību; elku pielūgšana, fanātisms un neziņa — gaismu, iekšējo pacilātību un garīgumu; tur, kur vajadzētu valda pienākuma apziņa un taisnīgums, valda alkatība un svētuma zaimošana; naida un neierobežotas nesaskaņas starp brāļiem ir aizstājušas brālību, mieru un mīlestību.

20. Bet Es atnāksu uz Savu templi, lai izdzītu no turienes tirgotājus, kā Es to darīju Otrajā laikmetā Jeruzalemes templī, un vēlreiz tiem teikšu: „Neizveidojiet no „” lūgšanu nama tirgotavu.” Es mācīšu cilvēkus, lai ikviens kalpotu pie patiesā altāra, lai viņi vairs neatrastos maldu varā, ne arī neziņas dēļ novirzītos no ceļa, jo viņi nepareizi interpretē Manu Likumu.

21. Meistars jums saka: „Garīgais” ir gars, bet altāris ir sirds; lūgšana ir uz augšu vērsta doma, un upuris ir labi darbi, ko jūs varat sniegt.

22. Ja jūs jūtat, ka palīdzības gatavība un mīlestība pret saviem līdzcilvēkiem veido jūsu patieso dzīvi — kā gan pasaule varētu nesaprast, ka sirds nav tikai bezjūtīgs orgāns un ka gars ir vairāk nekā ķermenis? Kā gan tai tad nebūtu jāsaprot, ka iedvesma ir vērtīgāka par tēliem, ko cilvēks radījis, lai attēlotu Dievišķo, un ka labie darbi, ar kuriem jūs liecināt par manu likumu, ir cēlāki par visvērtīgākajām zemes bagātībām?

23. Patiesi, Es jums saku: ja jūs vēlaties glābt savu ticību un tādējādi izvairīties no tā, ka jūsu dvēsele šajā vētrā iet bojā, jums ir jāuzceļ savs templis garīgā veidā. Ļaujiet manai Valstībai nolaisties jūsu sirdīs, neviens nedrīkst cīnīties pret tās gaismu. Kad vētra būs pagājusi, jūs redzēsiet, kā neredzams, bet spēcīgs un liels pacelsies neiznīcināmais templis, kura pamati būs jūsu sirdīs.

24. Lūk, kā šajā brīdī pasaule tiek apgaismota ar spožo gaismu, kas staro no mana Gara. Šī gaisma palīdz jums attīstīties un saprast, un ar tās palīdzību jūs iegūsit mieru.

25. Gaisma un mīlestība plūst no sirds, bet miers ir Garā kā mūžības atspulgs.

26. Mans Vārds ir mīlošs, taču jums nevajadzētu tam apnikt, jo, ja jūs baudāt tikai zemes priekus, Es atradīšu jūsu sirdis tukšas. Tāpēc Es bieži nāku pie jums, lai panāktu, ka jūsu sirds sāk pukstēt citā ritmā, nonākot saskarsmē ar Dievišķo, jo jūs nepārtraukti novirzāties no savu pienākumu pildīšanas ceļa.

27. Kāpēc ir bijuši un joprojām ir cilvēki, kuri, iepazīnuši cilvēcisko zinātni, izmantojot spējas, ko Radītājs viņiem piešķīris, izmanto to, lai cīnītos pret dievišķo zinātni un to noraidītu? — Tāpēc, ka viņu iedomība neļauj viņiem ar pazemību un cieņu ienākt Kunga dārgumu krātuvē, un viņi meklē savu mērķi un troni šajā pasaulē.

28. No grēciniekiem Es izvēlēšos tos, kuriem šajā laikā ir jākalpo Man. Mana vara darbosies viņos, un Es viņus pārveidošu ar Savu žēlastību.

29. Samierinieties ar savu sirdsapziņu, lai no tās iegūtu piedošanu, jo tikmēr, kamēr jūs uzskatāt, ka esat gatavi, un tajā pašā laikā neklausāties iekšējā balsī, kas jums norāda uz jūsu kļūdām, ar mani nebūs sarunas, un arī elku pielūgšana nevarēs pilnībā izzust.

30. Šajā laikā Es runāju ar jums kā Tēvs un kā Tiesnesis. Bet nebaidieties, jo arī Dievišķajā ir mātes mīlestība un maigums, kuru jūs saucat par Mariju.

31. Mani mīlie bērni, izjūtiēt mīlestību pret viņu. Es dzirdu lūgšanu, kas plūst no jūsu gara, lai slavētu viņu, jo jūs zināt, ka jūsu lūpas tam ir pārāk neveiklas, jo jūs tās uzskatāt par nešķīstām un labprāt tās turat aizvērtas.

32. Bet Es jums jautāju: vai ir kāds, kurš nav saņēmis Debesu Mātes maigumu? Patiesi, Es jums saku, visi bez izņēmuma ir saņēmuši no viņas mīlestības.

33. Paskatieties uz tiem, kuri agrāk bija pazuduši un tagad kāpj kalna virsotnēs. Šodien jūs varētu būt starp cilvēces atkritumiem, taču drīz šajā garīgo pārbaudījumu laikā, pateicoties manai žēlastībai un jūsu nopelniem pacietībā un mīlestības darbos, jūs panāksiet, ka arī jūs pacelsieties pāri visām ciešanām. Neaizmirstiet, ka sāpes ir dvēseles tēlnieks.

34. Dvēsele un ķermenis ir ceļā uz to, lai veidotu harmonisku būtni, kas apzinās savus garīgos un cilvēciskos pienākumus. Jūs esat bijuši liecinieki mācību attīstībai, un savās garīgajās pārdomās esat nonākuši pie izpratnes par to, kurš ir jūsu pasaules visa skaistuma Radītājs, jo jūsu prāts vairs nav aptumšots.

35. Jūs dzīvojat mierā, jo cenšaties būt saskaņā ar savu Dievu, un miers garam ir dārgums šajā pasaulē. To var izjust, kad ir izpildīti visi pienākumi pret Tēvu.

36. Vienmēr centieties dzīvot tā, lai gūtu šo gandarījumu, lai brīdī, kad dosieties no šīs pasaules uz citu, jūsu gars nebūtu apgrūtināts ne ar kādām zemes rūpēm, ne ar sāpēm par nepildītiem pienākumiem.

37. Jūs nedrīkstat nogurt mīlestības darbā, jo jūs to izrādat sev pašiem. Runājiet ar mīlestību par manu mācību, un mans vārds uzplauks sirdīs.

38. Es jūs mācu un piepildīju ar gudrību, jo Es jau esmu jums teicis, ka pēc 1950. gada jūs vairs nedzirdēsiet Manu Vārdu caur cilvēka prāta orgānu, un tas, kurš neizmantos Manas mācības, sajūtīs savu sirdi tukšu un klīstīs apkārt kā miris. Kāpēc kā miris? — Tāpēc, ka viņš jutīsies garīgi un morāli bezspēcīgs un savos pārbaudījumos neatradīs spēku, lai pārvarētu sevi un uztvertu manu dievišķo mīlestības pieskārienu.

39. Jūsu uzdevums ir atgriezt šos jūsu brāļus un māsas dzīvē, atbrīvojot viņus no materiālisma un pārliecinot par to milzīgo žēlastību, ko sevī slēpj garīgums.

40. Pēc 1950. gada Es turpināšu atklāties caur katra no jums iedvesmu. Ja jūs protat garīgi sagatavoties, Es darīšu brīnumus. Es prasu no jums tikai to, lai jūsu ticība būtu vismaz tik liela kā sinepju graudiņš, tad jūs redzēsiet, kā piepildās Mans vārds.

41. Runājiet un dariet labu, nebaidoties no baumām. Jums jāpiedāvā roka savam tuvākajam, neizdarot atšķirības, jo jūs nezināt, kuri iekšēji cieš visvairāk. Jūs bieži pieredzēsiet, cik jūsu līdzcilvēki priecāsies, klausoties jūsos, un viņi sniegs jums skaidras pateicības zīmes.

42. Neatlaidīgi aiciniet viņus uz labā ceļu, un, kad viņi būs uz tā, daudzas ciešanas no viņiem atkāpsies.

43. Uz Jauno Jeruzalemi nāks manna.

44. Es panākšu, ka starp jums valdīs reliģiskās pārliecības un vārda brīvība, kā arī taisnīgums, lai, ja starp jums uzturas citu tautību cilvēki, viņi, atgriežoties mājās, savās sirdīs paņemtu līdzīgu mīlestības dāvanu un lai viņos būtu iedegts brālības un taisnīguma ideāls.

45. Pēc 1950. gada cilvēce gaida patieso mieru. Bet Es jums saku: nāvējošajam sirpim joprojām jānogriež nezāles, līdz lauki būs tīri un kviešu vārpas mirdzēs.

46. Jūs redzēsiet, kā no šīs pasaules aiziet cienījami valdnieki, kuri ir šķēršļi mieram, un tās tautas, kas pretosies dievišķajai taisnībai, izzudīs, lai atbrīvotu vietu jaunām tautām, kas tur radīsies.

47. Lūdzieties, lai jau tagad jūs iedētu tajās savu miera sēklu. Apvienojieties kā viena sirds un viena doma, tad jūs sajūtīsiet manu klātbūtni ļoti tuvu.

48. Ievērojiet bausli, ko Es jums esmu atstājis divos laikmetos: „Mīliet cits citu.”

49. Tāpat kā Apsolītā zeme tika sadalīta Izraēlas tautai, tā visa zeme tiks sadalīta cilvēcei. Tas notiks, kad būs pienācis laiks — pēc attīrīšanas. Tā kā tā ir mana griba, lai šis sadalījums notiktu, tajā valdīs taisnīgums un vienlīdzība, lai visi cilvēki kopā varētu strādāt pie viena kopīga darba.

50. Šodien tautas ēd drupatas no vareno un valdnieku galda, kamēr šie bagātinās, uzkrājot savu kalpu un no viņiem atkarīgo cilvēku maizi. Bet, lai arī nabagu maizes drupatas ir cietas, tās tomēr nav tik rūgtas kā ēdiens, ko ēd pasaules varenie.

51. Gan vieni, gan otri ir upuri, tādēļ ir nepieciešams, lai Es jūs atbrīvotu, lai Es pārrautu jūsu ķēdes. Taču tikpat nepieciešams ir, lai verdzība un postījumi, ko izraisa šīs nelaimes, vēl vairāk pastiprinātos, jo citādi cilvēki nevēlētos sekot tam, kurš nāk, lai jūs glābtu. Vai atceraties kausu, ko dzēra Izraēla, kad tā Ēģiptē vaimanāja verdzībā? Mozum bija jāparādās, lai tai atnestu atbrīvošanu. Vai atceraties arī to, kā tauta bija ieslodzīta un pazemota savā dzimtenē, un kāda bija situācija ar citām tautām, kad Mesija parādījās uz zemes, lai tām parādītu ceļu uz pestīšanu?

52. Arī šajā laikā rodas nepieciešamība, lai cilvēki pirms atbrīvošanas iepazītu trūkumu, nabadzību, apspiestību, netaisnību, badu un slāpes, lai viņi beidzot, ilgojoties pēc citas, labākas dzīves, nonāktu pie iekšēja atmodas.

53. Kad šī cilvēce atteiksies no savā materialisma un sapratīs, cik tālu no Maniem likumiem tā ir dzīvojusi, tā no visas sirds teiks: „Cik mulķīgi un neprātīgi mēs, cilvēki, esam bijuši, brīvprātīgi nododoties kaislībām, lai pēc tam kļūtu par to vergiem.” Tur augšā atrodas kalns, no kura Tēvs jums ir parādījis Savus likumus. Uz kāpiet pa ceļu, ko Es jums esmu norādījis. Apsolītā zeme savas vērtības tur mūžīgi atvērtas, gaidot cilvēku pūļus, kuriem tā dāvā mieru un svētības.

54. Kad cilvēks ir nogrimis bezdibeņa dziļumos un, izsmelts no cīņas un ciešanām, vairs pat nespēj atrast spēku, lai glābtu sevi, viņš ar izbrīnu piedzīvos, kā no viņa paša vājuma, izmisuma un vilšanās dziļumiem plūst nezināms spēks, kas izriet no Gara. Kad cilvēks apzināsies, ka ir pienākusi viņa atbrīvošanas stunda, viņš izplēs spārnus un pacelsies pāri iedomības, savtīguma un melu pasaules drupām un teiks: „Tur ir Jēzus, tas, ko noraidīja. Viņš dzīvo. Mēs esam veltīgi mēģinājuši Viņu nogalināt katrā solī un katru dienu. Viņš dzīvo un nāk, lai mūs glābtu un dāvinātu mums visu Savu mīlestību.”

55. Tā būs stunda, kad cilvēks sapratīs, ka, lai sasniegtu patiesu garīgo diženumu un cēlu dzīvi uz zemes, nav cita likuma kā vien viņa Dieva likums — un nav citas mācības kā tā, ko Es jums devu Kristus vārdā.

56. Izpētiēt savu konfliktu cēloņus, izpētiēt problēmas, kas jums rada grūtības, un tad īstenojiet dzīvē manas norādes un manus principus. Tad jūs sapratīsiet, kā cilvēce tajos var atrast risinājumu visām problēmām, kas to apgrūtina. Taču, tā kā jūs jūtaties nespējīgi praksē īstenot vārdus un mācību piemērus, ko jums dod Dievišķais Meistars, būs nepieciešams, lai jūs piemeklētu sāpes, kas arī ir skolotājs, lai pārliecinātu jūs par daudzām patiesībām, lai padarītu jūs jūtīgus un turklāt liektu jūs pakļauties.

57. Jūs man jautājat: „Vai Tavam Vārdam nav pietiekami daudz spēka, lai mūs pārliecinātu par mūsu kļūdām, glābtu mūs un tādējādi pasargātu no nepieciešamības iet cauri ciešanu krāsnij?” Bet Es jums saku: Manam Vārdam ir vairāk spēka, nekā jūs varētu tam uzticēties. Bet ja tas, kurš Mani dzird, tiktu pārveidots uzreiz, bez pūlēm, vienīgi tāpēc, ka ir dzirdējis Manu Vārdu — kāds nopelns tajā būtu no jūsu puses?

58. Ir nepieciešams, lai tas, kurš to dzird, pieliktu ticību, gribu, pūles un mīlestību. Tad viņam būs liels nopelns, kura atalgojums vai apbalvojums būs tas, ka viņš nepiedzīvos ciešanas, jo būs izmantojis Manu likumu un Manu mācību kā ieroci.

59. Jūs, pūļi, kas šobrīd mani klausāties: vai jūs nejūtat savā garā mana likuma klātbūtni? Vai jūs nejūtat, ka, klausoties manu vārdu, jūsu sirds sitas kā atdzīvināta?

60. Lūdzieties, lai jūs saprastu, un esiet modri, lai īstenotu manas mācības, jo šajā cilvēcei rūgtajā un grūtajā brīdī jums ir liela atbildība.

61. Ja, neraugoties uz lielajām pārbaudījumiem, kas jūs apgrūtina, jūs nezaudēsiet to garīguma pēdu, ko esat spējuši sasniegt, jūs savā ceļā redzēsiet, kā piepildās patiesi brīnumi, ar kuriem jūsu Tēvs jūs iedrošina jūsu grūtajā dzīves ceļā.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 155

1. Daudzi no mācījumiem, ko Es jums šajā laikā sniedzu, jums šķiet jauni, jo tie bija nonākuši aizmirstībā. Taču tagad ir pienācis laiks, kad Es tos jums atkal atgādinu. Es esmu jums sagatavojis plašu darbības lauku, uz kuru Es jūs aicinu, lai tajā sētu mūžības sēklu, ko Es jums šobrīd nododu.

2. Es audzinu savus jaunus mācekļus, kuri ar savu ticību un mīlestību pret tuvākajiem arvien vairāk iegūs varu pār miesas un dvēseles slimībām — varu pār dabas spēkiem un arī pār garīgo pasauli.

3. Saprotiet, ka neziņas laiki ir pagājuši. Tagad jūs dzīvojat sapratnes un manu mācību visaptverošas īstenošanas laikos. Vai varat iedomāties, cik tālu jūs jau būtu tikuši, ja jau no paša sākuma būtu praktizējuši manas mācības un ievērojuši manus baušļus? Bet jūs ilgu laiku esat gulējuši un ilgu laiku pavadījuši, apmierinot ķermeni ar izklaidēm, un tas viss ir kavējis jūsu garīgo attīstību. Tāpēc šodien, kad Es esmu nācis pie jums ar jaunu garīgo mācību, tā jums šķiet sveša un neatbilstoša jūsu domāšanas, jūtu un dzīves veidam. Bet jums vajag tikai padomāt par vienu no maniem atklājumiem, lai atzītu manu vārdu patiesību. Tad jūs redzēsiet, ka mana mācība nav sveša, bet gan jūsu dzīvesveids ir neparasts.

4. Nāciet uz manu „zemi”, tur Es jums atgādināšu visu, ko esat aizmirsuši. Es izdzēsīšu visu to, ko jums nevajadzētu paturēt kā garīgo sēklu, un parādīšu jums visu to, ko līdz šim neesat redzējuši. Ar vienu vienīgu soli Es izraušu jūs no stāvokļa, kurā esat iegrimuši, un ievēdīšu jūs jaunā dzīvē — tajā, kādu jums būtu bijis jādzīvo jau no paša sākuma.

5. Redzat, cik vienkāršs ir šis vārds, kas uzplaukst balss nesēju lūpās? Bet patiesi, Es jums saku: tas savā vienkāršībā un izteiksmes pieticībā palīdzēs cilvēkiem saprast to gudrību, ko viņi, izmantojot zinātnes un teoloģijas palīdzību, nespēja aptvert.

6. Labie mācekļi, neatlaidīgie, uzticīgie būs šīs mācības lielie pētnieki. Arī viņi būs pazemīgi, bet, neskatoties uz savu vienkāršību, ar Vārda gaismu viņi pārsteigs savus līdzcilvēkus.

7. Manai tautai nevajadzētu runāt tikai ar lūpām, bet sludināt manas mācības ar saviem darbiem un tādējādi mācīt, kā pildīt un godāt manu likumu. Tai bezpašlabuma nolūkā jānodod tālāk tas, ko tā saņēmusi no sava Kunga. Tai jāpierāda sava dedzība patiesībai un uzticība tam dārgumam, kas tai uzticēts.

8. Māciet savus līdzcilvēkus ar labām, sirsnīgām un dāsnām darbībām. Atcerieties, ka jums jau šeit ir jāattīra sava dvēsele, lai, pārejot uz citu pasauli, tā būtu cienīga tur uzturēties un nebūtu satraukta, nedz arī novirzītos no ceļa.

9. Jums ir nepieciešamais spēks, lai no sava ceļa novāktu visu, kas kavē jūsu soļus. Jūs jau zināt, ka ierocis, kas uzvar visu, ir mīlestība. Ļoti liels būs tā prieks, kurš uzvarēs šajā cilvēciskajā cīņā un parādīsies kā uzvarošais karavīrs, pēc tam, kad būs uzvarējis šo kauju.

10. Atcerieties, ka Es esmu Tas, kurš jums devis ieročus, un ka Es neapmierinājos tikai ar to, bet arī iemācīju jums cīnīties, lai uzvarētu kaujās.

11. Ko tad jums meklēt citos ceļos, ja Es jums šobrīd visu dodu patiesības ceļā?

12. Esmu atvēris neizglītoto prātus, lai viņi varētu stiprināties, izprotot Manus vārdus. Esmu atvēris „aklo” acis patiesības gaismai, lai viņi attīrītos no saviem grēkiem, jo jūt, ka viņus mīl viņu Kungs.

13. Vai jums jau no seniem laikiem nav pravietiski paziņots, ka pienāks diena, kad katra acs ieraudzīs Tēvu? Tātad tas, kurš ir tīrs, ieraudzīs mani, un tā būs viņa atlīdzība; un tas, kura sirds ir aptraipīta, arī ieraudzīs mani, un tā būs viņa glābšana. Kas atver acis manai gaismai, tas iekļūst noslēpumā un saprot iemeslu. Viņš uzzina sākumu un galu. Viņam nākotnē jāsper droši soļi.

14. Pareizi interpretējiet manu mācību; nedomājiet, ka mans Gars var gūt prieku, redzot jūsu ciešanas uz zemes, vai ka Es nāku, lai atņemtu jums visu, kas jums sagādā prieku, lai pats par to izbaudītu. Es nāku, lai jūs atzītu un cienītu manus likumus, jo tie ir pelnījuši jūsu cieņu un uzmanību, jo tie jums sniedz laimi, ja jūs tiem pakļaujaties.

15. Es jūsu mācīju dot Dievam to, kas pieder Dievam, un „imperatoram” to, kas pieder „imperatoram”; taču šodienas cilvēkiem ir tikai „imperators”, un savam Kungam viņiem nav ko sniegt. Ja jūs vismaz ļautu pasaulei saņemt tikai to, kas nepieciešams, jūsu ciešanas būtu mazākas. Bet „imperators”, kuram jūs ļaujat noteikt savu rīcību, ir jums uzspiedis absurdi likumus, ir padarījis jūs par vergiem un atņēmis jums dzīvību, neko jums par to nedodot.

16. Apdomājiet, cik atšķirīgs ir mans likums, kas nesaista ne ķermeni, ne garu. Tas jūs tikai mīloši pārliecina un vada ar labestību. Tas jums visu dod bez savtīguma un egoisma, un laika gaitā par to visu jūs atalgo un atlīdzina.

17. Saprotiet, mācekļi, pētiēt manas mācības, lai jūs uzzinātu, ka Es vēlos kopā ar jums veidot tautu, uz kuru Tēvs liek savu paļāvību, jo tā būs sagatavota, lai pildītu lielus uzdevumus. Tautu, kas nezaudē drosmi pie pirmā trauksmes signāla, tautu, kas prot stāties pretī tam, kurš sevi dēvē par ienaidnieku, un kas viņam piedod, mīl un pamāca.

18. Tādējādi saskaņā ar manu gribu jums jābūt sagatavotiem manas atvadas dienai. Jūs visi zināt, ka 1950. gads ir datums, ko esmu noteicis pēc

savas gribas, sākot no kura es vairs neizpaudīšos caur balss nesēja prāta orgānu; un tā kā mans vārds vienmēr piepildās, šis brīdis noslēgs manu atklāsmi, kas jums iezīmēs Trešā laikmeta sākumu.

19. Neizjūtiēt vēlmi mainīt šo datumu un nekādā veidā nemēģiniet saglabāt mana Vārda atklāšanos līdzšinējā formā, nedz arī garīgās pasaules atklāšanos. Jau tagad Es jums saku, ka tie, kuri tomēr to darīs, vairs netiks apgaismoti ar Meistara Gaismu.

20. Bet kāpēc jums būtu jāizdara šāda svētuma zaimošana, ja Es esmu jums paziņojis un arī apsolījis, ka pēc šī laika jūs sazināsit ar Mani no gara uz garu, pat ja jūs neesat bijuši balss nesēji?

21. Es esmu jums teicis arī to, ka tiem, kurus Esmu aicinājis un sagatavojis par šī laika praviešiem, būs uzdevums brīdināt cilvēku pūļus un neļaut tiem aizmigt. Es viņiem atklāšu lielus mācības vārdus, lai tie palīdzētu jums niekrist kārdinājumā.

22. Es runāju ar jums ar vislielāko skaidrību, pat ja izmantoju tēlu, jo zinu, ka tādējādi jūs varat mani labāk saprast. Kad Otrajā laikmetā Es runāju uz cilvēku pūļiem, Es to bieži darīju, izmantojot līdzības, lai viņi mani saprastu. Taču, kad Es vēršos tikai pie saviem mācekļiem, Es to darīju ar vārdiem, kas gan vienkārši, bet mācībā dziļi nozīmīgi.

23. Tātad saprotiet, ka Es runāju, izmantojot līdzības un simbolus, lai „pēdējie” – tie, kuriem prāts nav apmācīts, vai tie, kuru gars vēl ir maz attīstīts, – spētu aptvert visu manu mācību jēgu. Kad Es jums sniedzu atklāsmes, neizmantojot simbolus, tās ir paredzētas tiem, kuru attīstība un zināšanas par garīgajām mācībām ļauj viņiem labāk saprast.

24. Daudzi cilvēki veltīgi teiks, ka šī mācība ir jauna vai ka tai nav nekādas saistības ar dievišķajām atklāsmēm, kas jums tika dotas pagātnē. Es jums apliecinu, ka visam, ko Es jums šajā laikā esmu teicis, izmantojot cilvēka saprātu, ir savas saknes un pamati tajā, kas jums jau tika praviētiski paziņots Pirmajā un Otrajā laikmetā.

25. Taču sajukums, par kuru Es jums runāju, rodas tādēļ, ka tie, kuri skaidroja šos (agrākos) atklājumus, cilvēkiem uzspieda *savus* skaidrojumus, un tie daļēji bija pareizi, daļēji – kļūdaini. Tas notiek arī tādēļ, ka cilvēkiem tika liegta mana mācību garīgā gaisma un dažkārt tā tika sniegta sagrozītā veidā. Tāpēc šodien, kad ir pienācis laiks, kad mana gaisma atbrīvo jūs no jūsu neziņas tumsas, daudzi cilvēki noliedz, ka šī varētu būt patiesības gaisma, jo, pēc viņu domām, tā nesaskan ar to, ko Es jums agrāk mācīju.

26. Es jums apliecinu, ka neviens no maniem vārdiem neiet zudumā un ka šī laika cilvēki galu galā uzzinās, ko Es jums (patiesībā) esmu teicis pagātnē. Kad pasaule iepazīsies ar spiritismu, tā teiks: „Patiesi, to visu jau ir teicis Jēzus!”

27. Un patiešām, Es jums (tolaik) jau visu teicu, lai gan no daudzajām atklātajām patiesībām Es jums paziņoju tikai to pamatus. Es tās jums atstāju, lai jūs pakāpeniski iemācītos tās saprast, jo tajā laikā cilvēce vēl nebija spējīga saprast visu to, ko Es jums tagad parādu pilnā apjomā.

28. Kādā reizē Jēzus atradās kopā ar vīrieti, kurš labi pārzināja Likumu, un, atbildot uz viņa jautājumiem, Meistars viņam sniedza atklāsmi.* Tad vīrietis, pārsteigts par to, kas viņam nekad nebūtu ienācis prātā, teica: „Kungs, bet kā tas vispār var būt iespējams?” Uz ko Dievišķais Meistars atbildēja: „Ja jūs nevarat ticēt zemes lietām, ko Es jums saku, — kā tad jūs varētu ticēt debesu lietām?” Bet tagad ir pienācis laiks, lai jūs mani saprastu, jo attīstītais cilvēka gars spēj uztvert to Dievības intensīvo gaismu, kas visu atklāj, izgaismo un izskaidro, un ko jūs saucat par Svētā Gara gaismu, tas ir, Patiesības Garu.

**Par gara reinkarnāciju kopā ar dvēseli nakts sarunā ar Nikodēmu (Jņ 3,1–21)*

29. Tātad esiet droši, mīlie ļaudis, jo mācība, ko Es jums šajā laikā esmu devis, jums būs mūžīgās dzīvības maize.

30. Arī šodien Es jums sniedzu mācības, kuras jūs pilnībā sapratīsit tikai nākotnē, tikai netiešā veidā, jo tagad jūs tās nesaprastu, un daudzi no jums tām neticētu. Ar to Es gribu jums teikt, ka jūs vēl neesat sasnieguši mērķi, garīgās atziņas virsotni, un arī manas dievišķās mācības vēl nav sasniegušas savas robežas.

31. Esiet uz visiem laikiem mani mācekļi, vienmēr sargājiet manu Vārdu, ko jums nekad nedrīkst mēģināt mainīt. Mans Likums un mana Mācība nekad nav pretrunā viens otram. Dievišķajā viss ir kārtība, harmonija un pilnība, par ko jūs varat pārliecināties, vērojot materiālo dabu, kas jūs apņem.

32. Otrajā laikmetā neviens nespēja pretoties dievišķajam spēkam, kas izplūda no Jēzus vārdiem. Ikviens, kas tos dzirdēja, tūlīt tika pārliecināts, uzvarēts un pamācīts. Gan grēcinieks, gan augstprātīgais, gan nabadzīgais, gan bagātais, gan farizejs, gan rakstu zinātnis, gan Dieva pārstāvis, gan imperatora pārstāvis — visi, kas viņam ticēja, sajuta, ka viņu gars drebēja Dieva Dēla dievišķās klātbūtnes priekšā.

33. Iemesls tam bija tas, ka Jēzus vārds bija tikai Viņa darbu skaidrojums, jo liecība par Viņa eksistenci bija ietverta Viņa mācības vārdos.

34. Tādā pašā veidā Jēzus mācīja savus mācekļus, parādot viņiem, ka, lai viņu vārdiem būtu ticamība, tie jāpapildina ar labu darbu piemēru.

35. Arī no šo mācekļu lūpām Dieva vārds noteikti satricināja tos, kas to dzirdēja, jo no viņu acīm staroja gaisma un viņu vārdos bija ietvertas patiesības, kuras nevarēja noraidīt. Arī viņi mācīja ar savu piemēru, sludināja ar saviem darbiem un, tāpat kā savs Skolotājs, apstiprināja tos ar savām asinīm. Ar savu nāvi viņi apstiprināja to vārdu patiesību, ko viņi sludināja pasaulei. Tāpēc viņi iekaroja to tautu un nāciju sirdis, kurām viņi nesuši patiesības un mīlestības sēklu.

36. Ļaužu pūļi, pat augstmaņi un pagāni, pakļāvās manas mācības patiesībai un tīrībai, kas tika praktizēta un sludināta tīri un patiesi.

37. Nevienš, kam bija laime savā sirdī uzņemt Manu Vārdu tā sākotnējā tīrībā, nekad nav novirzījies no ceļa. Bet cik nožēlojami bija tie, kuri manu Vārdu pieņēma sajauktu ar cilvēciskām netaisnībām! Kad šie beidzot atklāja šos trūkumus, viņi pagriezās tam muguru un izsmēja to, ko iepriekš uzskatīja par absolūtu patiesību.

38. Paskatieties uz tām lielajām zemes tautām, kā tās valda savtīgums, kas ir mana mācības noliegums! Paskatieties, kā tās ir nogrimušas materiālistmā, dzīvo tikai šīs pasaules labā un neieklausās nevienā garīgajā aicinājumā! Es jums saku: arī tās ir iepazīnušas manas mācības. Bet trūka tā, ka tie, kuri izplatīja manu sēklu, ar savu dzīvi un savu darbu piemēru liecinātu par šo patiesību, kā viņiem būtu bijis jādara, tāpat kā to darīja Kunga mācekļi un arī daži citi, kuri vēlāk darbojās tāpat kā viņi un, riskējot ar savu dzīvību, izplatīja mācības patiesību.

39. Kā tas ir iespējams, jūs dažkārt jautājat sev, ka, lai gan šī pasaule ir apsēta ar Glābēja vārdu un aplaistīta ar Viņa asinīm un to asinīm, kuri Viņam sekoja, tomēr ir cilvēki un tautas, kas neko no šīs mācības nav saglabājuši?

40. Par to Es jums saku, ka šajā laikā trūka patiesības apustuļu, kuri ar saviem mīlestības darbiem norādītu uz cilvēku kļūdām un liecinātu par patiesību, kas ietverta dievišķajā mācībā.

41. No manas mācības īstenošanas, kas jums māca vienīgi mīlestību, žēlsirdību, godbijību, taisnīgumu un mieru, cilvēki pārgāja uz elku pielūgšanu, materiālistu, reliģisko fanātismu, svētuma zaimošanu, un, kad cilvēce visā šajā sajuta novirzi no patiesības, tā centās atbrīvoties no tās.

42. Šodien daudzi ne tikai ir novērsušies no manu mācību ievērošanas, bet arī cīnījušies pret tām un mēģina tās pilnībā izdzēst no cilvēku sirdīm. Viņi nezina, ka Es esmu gatavs viņus pārsteigt, izmantojot to vārdu, kuram nevienš nevar pretoties — ar to balsi, kas lika drebēt karaļiem un valdniekiem un nogāza troņus un pasaules impērijas. Taču vispirms katrs augs, ko neesmu sējis Es, ir jāizrauj ar saknēm, lai mana dievišķā sēkla atkal varētu krist sagatavotā augsnē.

43. Mācekļi, ņemiet šo visu mācību dziļi savā sirdī, lai jūs piederētu pie tiem, kas pārbaudījuma laikā nomodā un lūdzas.

44. Šajā brīdī nekas netraucē jūsu mieru, nekas neietekmē jūsu lūgšanu, kas jums ļāva sasniegt iekšēju pacilātību.

45. Katru reizi, kad jūs šādā veidā uzņemat Meistaru, jūs sajūtīsiet, kā pazūd bēdas, kas dažkārt apklāj jūsu sirdis kā migla.

46. Liela ir mana žēlīgā mīlestība, jo arī jūsu ciešanas ir lielas. Bet nesakiet, ka laiki ir mainījušies un ka tie jums ir atnesuši sāpes; jo laiks kā tāds nemainās, mainās cilvēki.

47. Jūsu dzīve ir mainījusies zinātnes, jauno likumu, ideju un paražu dēļ. Ja jūsu dvēsele vienmēr turētos pie garīguma, tā netiktu inficēta ar materiālismu, kas to apņem; bet tā bieži ļauj sevi aizraut pasaules ietekmēm. Taču materiālisma kulminācijas brīdī pie jums nāk mana dievišķā gaisma, kas jums jautā: kādas pārmaiņas jūs esat novērojuši dabā, kas jūs apņem? Bet paskatieties tālāk par materiālajām lietām! Nē, nekādas!* Un jūs atpazīsiet cilvēku garīgo un intelektuālo attīstību.

**Jāņem vērā, ka šie vārdi tika teikti 20. gadsimta pirmajā pusē. – Turklāt: procesi dabā visos laikos bez jebkādām novirzēm seko zināmajiem un, iespējams, arī vēl nezināmajiem dabas likumiem.*

48. Tumsa, kas jūs apņem, ir bieza, taču garam ir vajadzīga brīvība. Šo brīvību dāvā mans Vārds, kas paveiks brīnumu, ka gars samierināsies ar ķermeni, jo sapratīs, ka abus vieno viens likums. Tad ķermenis un gars darbosies saskaņā ar sirdsapziņu, kas jums atklās, kas jūs esat un kurp jūs dodaties.

49. Jūsu darbi radīsies atbilstoši jūsu domāšanas veidam, un, ja jūsu domāšana ir apgaismota ar Gara iedvesmu un Gars klausās sirdsapziņas balsi, jūsu darbi būs pilnīgi, jo Gars ir pilnīgs savas izcelsmes dēļ.

50. Es jums vienmēr teikšu: izmantojiet tās baudas, ko jums var sniegt jūsu pasaule, bet izbaudiet tās saskaņā ar manu likumu, un jūs būsiet pilnīgi.

51. Jūs atkal un atkal dzirdat sirdsapziņas pārmetumus, un tas ir tāpēc, ka jūs neesat saskaņojuši savu ķermeni un garu ar manu doto likumu.

52. Bieži vien jūs turpināt grēkot, jo uzskatāt, ka jums netiks piedots. Tas ir kļūdainš uzskats, jo mana sirds ir durvis, kas vienmēr ir atvērtas tam, kurš nožēlo.

53. Vai tad jūsos vairs nav cerības, kas jūs iedrošina gaidīt labāku nākotni? Neļaujieties skumjām un izmisumam. Atcerieties manu mīlestību, kas vienmēr ir ar jums. Meklējiet pie manis atbildi uz savām šaubām, un

drīz jūs sajūtīsiet, ka jūs apgaismo jauna atklāsme. Ticības un cerības gaisma iedegsies dziļi jūsu garā. Tad jūs kļūsiēt par vājāko aizstāvjiem.

54. Jums tuvojas bada gadi, taču, ja jūs mīlēsiēt viens otru kā brāļi un māsas, atkal notiks Sākotnes laika brīnums, un mana nokritis uz jums.

55. Šajā laikā es atbrīvošu cilvēku mēles, lai viņi mani atpazītu pēc vienas valodas: garīgās valodas, mīlestības valodas. Tad piepildīsies Jesajas pravietojums, kad viņš teica: „Mēles kļūs brīvas, jo tās atbrīvos uguns mēles.”

56. Izpaužiet manu žēlsirdību redzamā veidā, runājiēt par manu darbu, nebaidieties no upurēšanās. Izmantojiēt savus mīlestības, žēlsirdības, augstsirdības un maiguma ieročus, un, ja ar ticību un drosmi stāsiēties cīņā, uzvara drīz būs jūsu. Bet iedziļiniēties manā vārdā, lai jums neradītos sajūta, ka mana mācība jūs piespiež to ievērot; jo Es jūs tikai aicinu Mani uzklausīt, un — kad jūs Mani būsiēt sapratuši — lai savu uzdevumu pilda tas, kurš to dara no mīlestības, pārliecības un brīvprātīgi. Mans pienākums kā Tēvam ir vienmēr rādīt ceļu uz manu bērnu glābšanu.

57. Mani mīļie, saprotiēt, ka šajā vienkāršajā pamācībā jums ir iespēja iepazīt sava Tēva mīlestību un to izprat. Arī es ilgojos pēc jūsu sirds vienkāršības un sirsnības, lai varētu jums atklāties pilnībā.

58. Tagad, manas atklāsmes laikā, Es atklājos visos balss nesējos un caur tiem sniedzu norādījumus un mācības. Kas gan uzdrošinātos noliegt, ka Es atklājos caur šo vai to? Kas patiesībā pazīst Manu patieso būtību? Mīliēt un cieniēt viens otru, lai jūsu darbi tiktu uzskatīti par nopelnu debesīs. Tāpat ir Mana griba, lai Mans Vārds tiktu publicēts drukātā veidā, lai to iepazītu nākamās paaudzes.

59. Lai jūs tiktu atzīti no saviem līdzcilvēkiem, jums jāraugās, lai jūsu rīcību vienmēr vadītu mīlestība. Esiet līdzjūtīgi pret citu sāpēm, ar pilnvarām, ko Es jums esmu devis, novēršiēt sliktās ietekmes, kas grauj jūsu līdzcilvēku veselību, un jūs tiksiet atzīti par cilvēkiem ar garīgo spēku. Klausieties manā **līdzībā**:

60. „Vecs vīrs lēnām un grūti gāja pa ceļu. Drīz viņu panāca divi jauni vīrieši, kuri pa to pašu ceļu steidzās uz priekšu un sacīja viņam: ‘Dārgais vecīt, vai tavs mērķis vēl ir tālu?’ Uz to vecais vīrs atbildēja: ‘Mērķis vēl ir tālu, ceļš vēl ir garš, un to jāiet apdomīgi, lai neizsiktu. Lai gan esmu noguris, ticu, ka ar pēdējo pūli sasniegšu mērķi!’

61. Kad jaunieši viņu noklausījās, viņi steidzās tālāk, aizmirstot vecā vīra vārdus, un izteica nievājošas piezīmes par tā vecā ceļotāja pārliecību, kurš cerēja sasniegt ceļa galamērķi, lai gan, pēc viņu domām, viņš jau gandrīz bija uz sabrukuma robežas.

62. Vecais vīrs turpināja savu ceļu, taču tie jaunieši, kuri viņu tik ātri bija apsteiguši, vēlāk sāka mocīties no slāpēm, izsalkuma un noguruma, un galu galā viņi no izsmelšanas sabruka. Viņi gulēja dziļā miegā, kad viņus panāca vecais vīrs, kurš viņus pamodināja un laipni sacīja: „Jūs, jaunieši, tagad savā jaunībā esat piedzīvojuši, kas ir izsmelšana. Ejiet pa šo tālo ceļu, nesteidzoties. Ejam lēnām, un es jums apsolu, ka mēs sasniegsim galamērķi.” Bet tie, vēl pusmiegā, atbildēja: „Ļauj mums atgriezties, mēs esam iztērējuši visas savas spēkas un vairs nevaram iet tālāk. Tev ir ceļojuma nūja, un tu vari turpināt ceļu, mums tās nav.”

63. Kad vecais vīrs, kuru nesaprata, redzēja viņus tā (guļam), viņš piedāvāja viņiem maizes gabalu, ar ko viņus stiprināja, pielika nedaudz ūdens pie viņu lūpām un remdēja viņu slāpes. Viņš palīdzēja viņiem piecelties, pavadīja viņus ceļojumā un iededzināja viņu ticību, līdz beidzot bija nogādājis viņus galamērķī.”

64. Padomājiet rūpīgi un mācieties, mīlie mācekļi, jo jums ir uzdevums būt cilvēces vadītājiem.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 156

1. Laipni lūgti ir tie mācekļi, kuri, ilgojoties pēc gudrības, nāk pie Meistara. Es atkal esmu šeit starp jums, mani bērni, jo redzu, ka jūs esat mācekļi, kuri alkst pēc mācībām. Jūs apzināties, ka vēl neesat pietiekami sagatavoti, lai nodotu manu vārdu saviem līdzcilvēkiem, un steidzaties uz šejieni, lai klausītos to, kurš zina visu. Rīt jūs būsiet apmācīti un kļūsiet par meistariem.

2. Jūs lūdzat manu žēlastību, lai spētu saprast manu vārdu, un Es to jums piešķiru. Taču saprotiet, ka šajā laikā Es ar jums runāju ar absolūtu skaidrību.

3. Pieņemiet manu Vārdu un barojieties ar to, jo Es vēlos stiprināt jūsu garu.

4. Mani mācījumi vienmēr ir atšķirīgi, taču tajos ir viena un tā pati būtība, viena un tā pati mīlestība. Es vienmēr sāku ar to, ka runāju ar jums, pilns mīlestības, un beidzu ar to, ka izlieju savu žēlsirdību. Šīs divas tikumības aptver manu likumu. Smeliet spēku un gaismu no šī avota. Tā ir mana griba, ko es jums paziņoju — nevis kā pavēli, jo Meistars, kurš ir bezgalīga gudrība, lūdz jūs, lai jūs saprastu un pēc savas gribas pildītu savu uzdevumu.

5. Es esmu jums piešķīris gribas brīvību un tikai norādu ceļu, pa kuru jums jādodas. Un vienmēr Es jums teikšu, ka šis ceļš ir ceļš uz pilnību — ceļš, kura galā nav fiziskā nāve, bet kas turpinās aiz šīs dzīves, kuru pārdzīvo jūsu dvēsele.

6. Es esmu jums teicis, ka apsolu jums laimi aizsaulē un ka jūs vairs neaptraipīsieties ar miesas netīrumiem un kaislībām, ja izpildīsiet savu uzdevumu šajā pasaulē,

7. Jūs nezināt, cik daudz dzīves posmu jums vēl jāpavada uz šīs planētas. Ja Es uzskatīšu par taisnīgu, ka jums atkal jāinkarnējas, jums būs jāuzņem jauns zemes ķermenis, taču ar augstāk attīstītu dvēseli, kas nepretojas dievišķajai gribai. Jūs turpināsiet savu darbu savu līdzcilvēku labā. Jūs turpināsiet attīstīties augšup un pilni ar paļāvību un cerību uz manu taisnīgumu pilnveidosieties.

8. Jums būs jābūt stipriem, lai pārvarētu briesmas un kārdinājumus, un, ņemot vērā jūsu piemēru un jūsu dvēseles stipruma apliecinājumus, jūs sauks par Apgaismotajiem un Kunga Izredzētajiem. Jo gaismas garīgā pasaule stāvēs jums blakus jūsu ceļos un vienmēr rūpēsies par jums. Dzīvojot kopā saskaņā ar manu gribu, jūs panāksiet, ka mans pravietiskais vārds piepildīsies.

9. Turpiniet strādāt, pat ja jūsu fiziskās acis neredz jūsu cīņas augļus. Varbūt jūs tos ieraudzīsiet garā vai jaunā miesas apvalkā.

10. Tas būs rītdienas cilvēces darbs, kurā ikviens darbosies visu labā, un nācijas cīnīsies par pasaules mieru.

11. Tajā laikā sāksies pasaules uzskatu un ticības apliecinājumu cīņa. Tas būs strīdu un diskusiju laiks, kurā šīs pasaules intelektuāļi pārbaudīs jūsu zināšanas.

12. Tiks apspriestas dažādās interpretācijas, kas dotas manam Otrā Laika vārdam un visam, ko Es esmu teicis caur saviem apgaismotajiem. Tad no daudziem noslēpumiem tiks noņemts plīvurs, un daudzu cilvēku liekulība tiks uzvarēta ar manas mācības patiesību.

13. Mana dievišķā vēlēšanās ir, lai cilvēki iemācītos saprasties, pārsniedzot savas doktrīnas, un tādējādi spertu soli pretim garīgajai vienotībai.

14. Sagatavojieties šim laikam, tad ar saviem vienkāršajiem un skaidrajiem vārdiem jūs pārliecināsi zinātājus un saprātīgos; jo man pietiks ar jūsu garīgo pacelšanos, lai iedvesmotu jūs ar manu gudrību, kas neizsīkstoši plūdis no jūsu mutēm. Sekojiet ceļam, ko iezīmējis jūsu Kungs.

15. Es redzu, ka jūs ciešat no necieņas, ko jums izrāda pasaule, un arī tāpēc, ka esat sekojuši man pa pazemības un mīlestības pret tuvāko ceļu.

16. Neraudiet par sevi, jo patiesībā tādējādi jūsu dvēsele tiek attīrīta. Raudiet par tiem, kuri joprojām dzīvo, nododoties pasaules priekam, un joprojām ir miesas gūstekņi. Nedomājiet, ka Es gūstu baudu no jūsu ciešanām, jo tas nozīmētu noliegt jūsu Tēva tikumu, kas ir mīlestība. Atcerieties, ka Es nāku pie jums tieši tādēļ, lai saīsinātu jūsu bēdu dienas un mīkstinātu jūsu sāpes. Es jums iesaku palikt labajā, jo labāk ir, ja jūs tagad ciešat, darot labu, nekā darot ļaunu.

17. Par jūsu ciešanām Es ļaušu jums sajūst Manu mieru – to dievišķo žēlastību, ko varenie, neskatoties uz visiem saviem bagātībām, nespēj baudīt.

18. Es esmu jūs mācījis dziedināt fiziski un garīgi slimus cilvēkus. Ikviens, kurš praktizē šādu tikumu un pats sāk justies slims, pie savas gultas galvgali sajūtīs Augstākā Ārsta klātbūtni. Iemācieties sajūst manu klātbūtni, kā arī garīgās pasaules klātbūtni, lai jūs nekad nejūtos pamesti, lai bārenis nejūtos neaizsargāts, atraitne – vientuļa vai bezpalīdzīga, lai pamestais vīrietis vai pamestā sieviete nejūt tukšumu savā dvēselē, un lai tie, kas uz Zemes nav piedzīvojuši mīlestību, savās sirdīs sajūstu Debesu Tēva mīlestību.

19. Mīliet savus tuvākos, kalpojiet viņiem, veltiet viņiem vismaz daļu sava laika, jo tādējādi jūs panāksiet, ka jūsu gars pilda savu uzdevumu. Tad jūs spēsiet savā dzīvē par paraugu ņemt sava Dievišķā Skolotāja mācības,

kurš, aizmirstot savas ciešanas un rūgtumu, veltīja sevi vienīgi uzdevumam svētīt un visos savos ceļos dalīt savu mācību mierinājumu.

20. Ļaudis: Tagad, kad Es šādā veidā esmu pie jums, drebiet no laimes, kad dzirdat Manu vārdu.

21. Priecājieties, jūs, nabadzīgie, kas nekad neesat neko īpašojuši, jūs, slimie, pazemotie, kas izjūtāt izsalkumu un slāpes pēc taisnības, jūs, skumjie un apspiestie. Piepildiet savas sirdis ar cerību, jo patiesi, Es jums saku: šī cerība netiks pieviltā. Saprotiet, ka ir pienākusi tiesas stunda un ka visi, kas ar pacietību ir izcietuši savu izpirkšanu, kas ar lēnprātību ir izdzēruši savu ciešanu kausu un ar mīlestību ir pacietuši savus pārbaudījumus, saņems savu atalgojumu.

22. Atklāsmes, zināšanas, maize, darba iespējas un dziedinošais balzams — tas viss un vēl daudz kas tika dots tiem, kuri manas atgriešanās.

23. Mācekļi, vairojieties, lai mans miers un mana gaisma izplatītos pa visu zemeslodi. Mans vēstījums nav vērsts pie noteiktām, privileģētām būtnēm, tas vēršas pie visiem maniem bērniem. Svētīti lai ir tie, kas to pieņem, un visi, kas to gaida.

24. Jūs vēl esat kā mazi bērni attiecībā uz Tēva mācībām, un tādēļ jūs vēl nedzīvojat saskaņā ar garīgās dzīves pilnību. Jūs vēl neesat sasnieguši patiesās dzīves pilnību; lai jums palīdzētu, bija nepieciešams, lai jūsu Kungs nāktu uz leju, lai palīdzētu jums, lai ar Viņa palīdzību jūs varētu iepazīt visu to, ko nezināt, ko neesat sapratuši un ko esat aizmirsuši.

25. Kristus ir un ir jābūt jūsu paraugam; tādēļ Es toreiz kļuva par cilvēku. Kāda bija atklāsmē, ko Jēzus nes cilvēcei? — Viņa bezgalīgā mīlestība, viņa dievišķā gudrība, viņa bezgalīgā žēlsirdība un viņa vara.

26. Es jums teicu: ņemiet mani par paraugu, un jūs darīsiet tos pašus darbus, ko daru Es. Tā kā Es atnācu kā Skolotājs, jums jāapzinās, ka tas nenotika, lai jums sniegtu neiespējamās mācības vai tādas, kas pārsniedz cilvēku saprašanas spējas.

27. Tātad saprotiet: ja jūs darīsiet darbus, kas līdzinās tiem, kurus Jēzus jums mācīja, tad jūs būsiat sasnieguši to dzīves pilnību, par kuru es jums iepriekš runāju.

28. Cik daudzi cilvēki, pamatojoties uz savām iegūtajām zināšanām, uzskata, ka tiem piemīt garīgais lielums, taču manā skatījumā tie nav nekas vairāk kā daži bērni, kuri apstājušies savā attīstības ceļā. Jo viņiem jāapzinās, ka garīgā izaugsme nav sasniedzama tikai ar prāta attīstību, bet tā jāpanāk, attīstot visu savu būtību, un cilvēkā ir daudz talantu, kas jāattīsta, lai sasniegtu pilnību.

29. Tas ir iemesls, kāpēc Es — kā vienu no saviem mīlestības un taisnīguma likumiem — ieviesu dvēseles reinkarnāciju, lai tai nodrošinātu garāku ceļu, kas piedāvā visas nepieciešamās iespējas, lai sasniegtu pilnību. — Katra dzīve uz Zemes ir īsa mācība, jo pretējā gadījumā cilvēkam būtu pārāk maz iespēju izpildīt visu Manu likumu. Bet ir nepieciešams, lai jūs atpazītu šīs dzīves mērķi, lai jūs no tās uzņemtu jēgu un sasniegtu tās harmoniju, kas ir cilvēciskās pilnības pamats — lai jūs varētu virzīties uz augstāku dzīves līmeni, līdz nonāksiet garīgajā dzīvē, kur Es jums esmu sagatavojis tik daudz mācību, kuras Man jums vēl jāiemāca, un tik daudz atklāsmes, ko man vēl jāsniedz.

30. Nekad visi cilvēki šeit uz zemes nav dzīvojuši vienā un tajā pašā garīgajā līmenī. Kopā ar cilvēkiem, kas bija sasnieguši augstu garīgo līmeni, dzīvoja arī citi, kuri bija atpalikuši. Man jums jānorāda, ka arī šis laiks nebūs vienīgais, kurā var parādīties cilvēki ar ļoti augstu garīgo līmeni.

31. Visos laikos, pat cilvēces vēstures tālajos laikos, jums ir bijuši piemēri par cilvēkiem ar augstu garu. Kā jūs varētu izskaidrot sev, ka jau visagrākajos laikos bija cilvēki ar attīstītu garu, ja viņi nebūtu izgājuši cauri secīgām reinkarnācijām, kas palīdzēja viņiem attīstīties uz augšu?

32. Iemesls tam ir tas, ka gars neizveidojas vienlaikus ar ķermeņa apvalku, un cilvēces dzimtas sākums arī nesakrīt ar gara sākumu. Patiesi, Es jums saku: nav neviena gara, kas būtu ieradies šajā pasaulē, iepriekš nepastāvēt aizsaulē. Kurš no jums spēj izmērīt vai zināt laiku, ko viņš ir pavadījis citās sfērās, pirms ieradās dzīvot uz šīs zemes?

33. Arī citās pasaulēs gari bauda gribas brīvību un grēko, novirzoties no pareizā ceļa, vai arī neatlaidīgi paliek labajā un tādējādi spēj attīstīties uz augšu, tāpat kā jūs to darāt uz Zemes. Taču, kad pienāk noteiktais laiks, tie, kam lemts dzīvot šajā pasaulē, nāk uz leju, lai pildītu cēlu uzdevumu, bet citi — lai izpildītu savu izpirkšanas pienākumu. Bet atkarībā no tā, kā viņi vēlas redzēt šo Zemi, vieniem tā parādīsies kā paradīze, bet citiem — kā elle. Tāpēc, ja viņi saprot sava Tēva žēlsirdību, viņi redz tikai brīnišķīgu dzīvi, kas ir bagāta ar svētībām un dzīves mācībām garam — ceļu, kas viņus tuvinā Apsolītajai Zemei.

34. Daži pamet šo pasauli ar vēlmi atgriezties, citi to dara ar bailēm, ka būs jāatgriežas. Iemesls tam ir tas, ka jūsu cilvēciskā būtība vēl nav spējusi saprast to harmoniju, kādā jums ir jādzīvo kopā ar Kungu.

35. Es jau esmu jums atklājis, ka mana tauta ir izkaisīta pa visu zemi, tas nozīmē, ka garīgā sēkla ir izkaisīta pa visu zemeslodi.

36. Šodien jūs esat nesaskaņā un pat nicināt viens otru sīkumu dēļ. Taču, ja materiālistiskās mācības draud pārņemt jūs visus, tad jūs visi, kas domājat un jūtat ar Garu, beidzot kļūsiat vienoti. Kad pienāks šis laiks, Es

jums došu zīmi, lai jūs varētu atpazīt viens otru — kaut ko, ko jūs visi varēsiet redzēt un dzirdēt vienādi. Kad jūs tad viens otram liecināsi par to, jūs brīnīsieties un teiksiet: „Tas ir Kungs, kas mūs apmeklējis.”

37. Saprotiet, ka jūsu garīgie brāļi un māsas ne tikai apdzīvo šo tautu, bet atrodas arī citās tautās, reģionos un valstīs. Ziniet, ka jums jāgatavojas, lai sasniegtu vislielāko tīrību savā dzīvē, lai jūs varētu sniegt patiesu liecību par visu to, ko šeit esat dzirdējuši un saņēmuši. Es aicinu visas dvēseles, lai, kad būs pienācis laiks, tās varētu sniegt jums uzticamu un pilnīgu liecību par visu to, ko tās savukārt ir saņēmušas, un lai tās būtu gatavas jūs uzklaustīt ar mīlestību.

38. Kad šis tauta apvienosies, to virzīs nevis cilvēciskie spēki. Garīgi tā būs viena, nemeklējot sev atsevišķu pilsētu, un nebūs arī garīgas valdības, kas valdītu pār pasauli.

39. To vadīs augstāka gaisma un iedvesmos dažādu ideoloģiju, doktrīnu, kustību, reliģiju, ticības apliecinājumu un sektu vidū, un tad cilvēce, kas līdz šim ir dzīvojusi, iegrūsta visdziļākajā materiālismā, būs pārsteigta, vērojot šīs apgaismotās tautas parādīšanos.

40. Mani ļaudis pagātnē neveica darbus, kas tos tuvinātu pilnīgai vienotībai ar savu Radītāju, drīzāk tie nonāca nešķīstībā un nepaklausībā. Tomēr Es to neiznīcināju, jo mana mīlestības taisnība vēlējās to saglabāt un vairost uz Zemes, lai tā attīrītos no saviem pagātnes pārkāpumiem un tad ar lielāku garīgo gaismu pildītu misiju, kas tai tika uzticēta jau pašos sākumos. Tā ir sniegt saviem brāļiem un māsām dievišķo vēsti, būt garīgiem ceļu brucējiem citām tautām un ar saviem darbiem un piemēru mācīt, kā ievērot un pildīt Tēva dievišķo likumu.

41. Saprotiet, ka Es jūs sūtīju uz šo pasauli kā svētību cilvēcei. Lūdzieties un esiet modri, lai jūs būtu gatavi tajā stundā, kad jūs visi būsi vienoti garā, domās un darbos, pat ja fiziski atradīsieties tālu viens no otra. Tikai caur garīgumu jūs varēsiet cīnīties pret un uzvarēt materiālisma pūķi, kas soli pa solim virzās uz priekšu, aprijot tautas un sējot sāpes un postu.

42. Šajā laikā Es jums saku: svētīti esat jūs, kas esat izraudzīti, lai šajā laikā mani uzņemtu un klausītos manu vārdu. Es esmu jūs sagatavojis, un mana gaisma ir pārpludinājusi jūsu garu. Tādējādi jūs būsi stipri, un pat ja jums nāksies saskarties ar lieliem pārbaudījumiem, jūs neļausieties uzvarēt. Kad kādreiz atradīsieties garīgajā dzimtenē, jūs sapratīsiet, cik liela bija jums piešķirtā privilēģija, un jūs jutīsieties laimīgi.

43. Kad jūs pirmo reizi dzirdējāt Manu Vārdu, jūs sajutāt, ka tas bija Es, kas runāja uz jums; un, domājot par saviem darbiem, jūs sapratāt, ka neesat tīri, ka jums jāķļūst cienīgiem, un jūs sākāt jaunu, katru dienu arvien pilnīgāku dzīvi. Taču cik grūti jums ir palikt stingriem šajā apņēmībā! Jūs

bieži upurējaties, man to nepieprasot, un drīz vien nogurstat. Es jums saku: man tas ir tikams, ja jūs šo ceļu ejat ar pacietību. Kā jūs gribat īsā laikā pilnveidoties, ja darbs, ko uzsākat, ir tik liels?

44. Jūs mīlat Mani, un tas ir jūsu pamats. Jūs parādāt Man savu ticību, un pat tad, kad jūs piemeklē pārbaudījumi, jūs Man sakāt: „Meistars, man vienmēr tiek liegts pildīt Tavas likumus. Manu tuvinieku neticība liek man kļūt vājam, nepārtraukti mani apdraud kārdinājums, lai mani nogāztu, un arī es pats esmu pārkāpis savu apņemšanos!” Bet Es jums saku: jums jārīkojas šo cīņu vidū; tie šķēršļi, ar kuriem sastopaties, ir jūsu ticības pārbaudījumi, un caur tiem dvēsele arvien vairāk attīrās. Uzticieties sev, saprotiet, ka jūsos ir Mans Gars un ka esat gatavi piedalīties šajā lielajā cīņā.

45. Jūs vēl tikai sperat pirmos soļus, un, lai gan Es vienus esmu aicinājis par draudzes vadītājiem, citus par „balss nesējiem”, jums *visiem* tomēr ir jāstrādā pie sevis, lai iepazītu savu uzdevumu un spētu to izpildīt. Tomēr Es nenovērtēju par zemu jūsu nopelnus: jūs esat piešķīruši manai lietai pirmo vietu savās sirdīs, un jūsu lielākā vēlēšanās ir sekot man. Es, jūsu Tēvs, esmu jūs mācījis, vadījis un atvēris savu sirdi, lai jūs tajā atpazītu manu mīlestību un žēlsirdību.

46. Manai pacietībai nav robežu. Es esmu jums piešķīris trīs laikmetus un neskaitāmas reinkarnācijas, lai jūs sasniegtu savu garīgo pacelšanos, un arī šajā laikā Es runāju ar jums, neņemot vērā cilvēku neticību un materiālismu. Jūs atrodaties trešajā garīgo atklāsmju laikmetā, un, ja prāsiat izmantot savas garīgās dāvanas, jūs atzīsiet sava gara spēku un pieredzēsiet, ka Es vienmēr esmu vēlējies padarīt jūs par arvien augstākām būtnēm, kas spēj paveikt lielus darbus. Es esmu sagatavojis visu, lai jūs ļautu sevi vadīt pēc mana Mīlestības likuma un to ievērotu. Katra „strādnieka” labajā pusē atrodas sargājošs eņģelis, un, kad šīs būtnes ar jums sazinās, tās jums atklāj savu pazemību un paklausību. Tās ir pavadījušas jūs jūsu dzīves ceļā un kopā ar jums ir pārcietušas ceļa grūtības. Klausieties viņiem, jo viņu vārdos, kas ir pilni gaismas, jūs atradīsiet manu atklāsmu skaidrojumu. Pēc 1950. gada jūs atcerēsieties šo tikumīgo būtnu piemēru, kuras nebūs attālinājušās no jums, bet turpinās iedvesmot jūsu garu un sargāt cilvēci.

47. Pilnveidojieties, lai jūs nepiešķirtu maniem vārdiem nepilnību. Saprotiet to (garīgo) saturu. Ja balss nesējs, kuru Es izmantoju, nebūs sagatavots, ja viņa gars neuzklausa manus diktātus uzmanīgi, vārds, kas izskanēs no viņa lūpām, neatspoguļos manu pilnību. Tāpēc iedziļinieties tā patiesajā nozīmē, un jūs uzzināsiet, ko Es gribēju izteikt. Neattieciniet nepilnības uz Mani; saprotiet, ka Es esmu jūsu Dievs, ka Es esmu pilnīgs.

48. Celieties ar dedzību un aizstāviet manu lietu. Ar mīlestību un taisnīgumu labojiet visu, ko „darbinieku” rīcībā atradīsiet kā neatbilstošu likumam.

49. No jūsu sējuma Es pieņemu to, kas satur patiesību un tīrību, bet to, kas vēl nav nogatavojies, Es atstāju jūsu rokās, lai jūs to turpinātu kopjāt un labotu.

50. Bet nāciet pie Manis, mani bērni, Es jūs uzņemu. Jūs esat kā noguruši ceļotāji, kas kļīduši pa dažādiem ceļiem, un tagad, pēc lieliem pārbaudījumiem un vilšanās, jūs meklējat Manu svētību un Manu palīdzību. Jūs, ierodoties, esat Mani svētījuši un pateikušies, jo esat atraduši atpūtas vietu, un Meistars jums saka: Es piepildīšu jūs ar žēlastību, un tā ir mana griba, lai jūs iegūtu jaunas spēkas, lai jūs iedvesmotu drosme; jo, pēc tam, kad jūs ar sajūsmu būsiet klausījušies manās mācībās, jums jāsapagatavojas stāties cīņā, kas gaida visus cilvēkus un jo īpaši Izraēlas tautu. Atcerieties, ka jūs esat daļa no tās tautas, kuras uzdevumi visos laikos ir bijuši ļoti lieli. Jūsu vidū ir pravieši, manu vārdu skaidrotāji, gudrie.

51. Jūs esat radīti pilnīgi. Jūsu gars ir apgaismots, lai jūs atpazītu manas radības krāšņumu, lai, pētot tās garīgo būtību, jūs saprastu, ka esat man līdzīgi, un, apzinoties materiālo dabu, varētu to izmantot, jo es to esmu radījis kā pazemīgu cilvēka kalponi. Kad jūs būsiet gatavi to atpazīt un pārvaldīt? Kad jūs būsiet tik cienīgi, ka varēsiet pavēlēt dabas spēkam palikt nemainīgam vai pārveidoties jūsu līdzcilvēku labā? Lai gan tās pakļaujas likumiem, kas pieņemti ar taisnīgumu un mīlestību, jums ir pilnvaras, un Es esmu jums teicis, ka, ja jūs garīgi attīstīsieties, jūs manā vārdā varēsiet apturēt slimības, laikapstākļu nežēlību, nelaimju smagumu un grēku. To visu jūs varat darīt, ja jums ir ticība. Nāks laiks, kad katrs gars tiks satricināts un katrs prāts atmodīsies; un, meklējot avotu, no kura plūst gaisma un pilnība, tas atradīs mani.

52. Tuvinās atjaunošanās laikmets. Jūs, mani mācekļi, ieliksiet pamatus jaunas pasaules rašanos. Jums jāstrādā tā, kā strādā labestības armijas, eņģeļi, kuri mīlestības dēļ pret jums cīnās, lai sasniegtu cilvēces garīgo pacelšanos.

53. Mīlestība ir visvarenākais spēks, ar kura palīdzību cilvēks var sasniegt savu atjaunošanos.

54. Otrajā laikmetā daudzi šaubījās par mani; viņi nespēja noticēt, ka šis pazemīgais cilvēks, kas atradās nabadzīgo, slimo un grēcinieku pūlī, ir Meistars, Tēva Vārds. Un, redzot manas labdarības un mīlestības un piedošanas darbus, viņi teica: „Vai viņš ir burvis vai pravietis?” Kad pie manis ieradās sieviete, kas bija izdarījusi laulības pārkāpumu, viņi vēlējās mani pārbaudīt un teica man: „Sodi šo sievieti, kas ir grēkojusi; viņa ir

samaitāta un nav pelnījusi būt mūsu vidū. Padzini viņu, jo viņa nav pelnījusi ne klausīties Tavas mācības, ne dalīties Tavā maizē.” Es viņiem teicu: „Jūs zināt šīs sievietes vainu, jūs visi uzskatāt, ka viņa ir grēcīga. Bet tas, kurš ir nevainīgs, brīvs no jebkāda grēka, lai met pirmo akmeni.” Es pieskāros to sirdsapziņai, kuri viņu apsūdzēja, un drīz vien viņi saprata, ka viņu vaina ir ļoti liela, lielāka nekā šīs sievietes. Apkaunoti viņi atkāpās, un tā, kuru šis pūlis bija apsūdzējis un notiesājis, lūdza man piedošanu, atzina savu kaunu, un viņas nožēla bija tik liela, ka viņa sajuta, ka ir attīrīta, un viņas sirdī uzliesmojās mīlestība. Tad Es viņu pacēlu un teicu: „Es tev piedodu, ej un vairs negrēko.”

55. Tātad, kad vien jūs jūtaties nomocīti ar vainas nastu un izjūtat nožēlu, jums jāattīrās ar lūgšanu un labajiem darbiem. Nāciet pie manis, atgūstiet mieru un vairs negrēkojiet. Bet es jums saku arī šo: kāpēc jūs bez līdzjūtības tiesājat citu pārkāpumus un nepaskatāties savā sirdī? Es jums piedodu jau pirms jūs izdarāt pārkāpumu, taču cik maz nožēlojošu sieviešu esmu sastapis savā ceļā. Bet es jums vēlreiz paziņoju, ka grēks izzudīs.

56. Zeme būs tīra. Cilvēks atkal klausīsies savas sirdsapziņas balsi. Es aicinu jūs dzīvot kopā ar mani, un tas ir vienīgais ceļš, kā nonākt pie manis.

57. Vienmēr, kad jūs modīsieties un lūgsieties, jūs būsit brīvi no ciešanām un kārdinājumiem. Izmantojiet laiku, ko Es jums dodu, lai veiktu darbus, kas apliecina jūsu ticību kā mācekļiem. Pasaule nāks pie jums un būs pārsteigta, ieraugot jūsu mieru, un teiks: „Kā tas ir iespējams, ka šīs tauta bauda iekšējo mieru, kamēr citas tautas ir pārvērtušās par naida ugunsgrēku?” Meistars viņiem atbildēs: „Es šo tautu atrodu attīrītu un cienīgu, taču Es esmu nācis pie visiem. Ikviens, kas mani meklē, mani atradīs, un Es būšu viņam tik tuvu, ka viņš mani sajutīs savā sirdī.”

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 157

1. Izraēlas tauta, tu man atklāji savu sirdi. Es vēlos, lai tu mīlētu mani kā savu Tēvu. Mans Gars ilgojas pēc tavas mīlestības. Pasaule ir mani aizmirsusi, un, ja tā mani meklē, tad to dara ar nepilnīgu kultu palīdzību, un, tā kā tai nav pierādījumu par manu klātbūtni, tā zaudē savu ticību un kļūst neticīga. Ja jūs kādam teiktu, ka es šobrīd runāju ar Izraēlas tautu, viņš tam neticētu, pieprasītu no manis pierādījumus un būtu kā Tomass. Bet es jums esmu teicis: „Laimīgs ir tas, kas tic, neredzot.”

2. Templis, ko Esmu sagatavojis Sev, atrodas paša cilvēka garā, kā Es jums vienmēr esmu mācījis.

3. Pētiēt manas atklāsmes un atcerieties, ka Es esmu atnācis pie jums vēlreiz, jo jūs neprotāt nākt pie Manis. Lai gan jums bija Likums, Mans Vārds un pravietajumi, jūs neesat sapratuši savu likteni un neesat izpildījuši savu misiju. Ja jūs to būtu pareizi sapratuši, jūs gaidītu notikumus, kas iezīmē šo jauno laikmetu.

4. Es esmu atnācis, lai jums sniegtu savus mācījumus, tāpat kā Otrajā laikmetā. Daudzi mani neatzīs, tikai tie, kas garīgi attīstās, skaidri sapratīs šo vēstījumu. Jūs, kas mani dzirdat, izjūtiēt līdzjūtību pret cilvēci, kas nav atklājusi manas pēdas, un sagatavojieties mācīt, kļūstot par skolotājiem. Ar kādu prieku jūs redzēsiet, kā jūsu skolnieku ticība un zināšanas par manu mācību aug.

5. Daudzas sirdis nāks pie manis. Tie, kas ir piepildīti ar augstprātību, nāks klāt pazemīgi. Citi ieradīsies, vadīti savas sirdsapziņas, izvērtējot savus darbus un izjūtot lielu nožēlu. Es gaidu viņus, lai sagatavotu viņus, lai viņu gars būtu kā tīrs avots un mans vārds kā kristāldzids ūdens, kas remdē viņu slāpes.

6. Elija tika sūtīts, lai sagatavotu tos, kuriem bija jāsaņem šī gaisma. Viņš pārsteidza cilvēci, kas bija iegrimusi dziļā miegā un bija kurla pret visu garīgo. Tikai nedaudzi bija gatavi saņemt šo vēsti. Kāda laime bija šajos bērnos, kad viņi redzēja, ka mans solījums ir piepildījies! Un kāda mīlestība bija manā Garā pret visiem cilvēkiem! Gadi ir pagājuši, un mans vārds, pilns dzīvības spēka, ir plūdis uz leju, lai barotu sirdis. Citi pamodīsies vēlāk, kad šī atklāsmē būs beigusies. Taču viņiem nevajadzētu par to sūdzēties, jo visiem pienāks laiks, kad valdīs vislielākā žēlastība, un jūs centīsieties sarunāties ar mani bez fizisku starpnieku palīdzības.

7. Zinātniekus piemeklēs mana sodība. Parādīsies daudzas neparastas slimības, un viņi nezinās, kā tās izārstēt; viņi nespēs mīkstināt sāpes. Tikai tie, kas garīgi pacelsies, iegūs spēju dziedināt. Būs garīdznieki, kuri, pilni ilgas pēc garīgās attīstības, pievienosies „Izraēlas tautai”. Daudzi, kas bijuši „pirmie”, kļūs par „pēdējiem”. No daudzām iestādēm un baznīcām, kas

nav dibinātas uz mīlestības pamatiem, nepaliks akmens uz akmens. Es pašlaik attīru laukus, un Es nevēlos, lai blakus kviešiem augtu nezāles.

8. Apmeklējiet pansionātus, pievērsieties slimnieku gultām, stāviet blakus tiem, kas cieš cietumos un izpirkšanas vietās, mieriniet visus, dodieties turp Manā vārdā un izmantojiet savas garīgās dāvanas.

9. Nemiet par paraugu garīgo pasauli, centieties līdzināties tās pacietībai un mīlestībai pret cilvēci, tās cīņai par jūsu visu labklājību.

10. Daudzi, kas ļoti mīlēja pasauli, bet vēlāk ieklausījās manī, atzina savas kļūdas un sajuta sevī augošu vēlmi attīrīties. Viņi piedzīvo iekšēju cīņu, un pēc tam viņi man jautā: „Kungs, vai ir nepieciešams noliegtu ‘miesu’ un pasauli, lai panāktu, ka mūsu gars atbrīvojas?” Uz to Es viņiem atbildu: „Nopelns nav „miesas” noliegšanā, bet gan harmonijas sasniegšanā starp garu un ķermeni, kas tam kalpo par apvalku.” Bet kā sasniegt šo harmoniju, ja gars iepriekš neļauj sevi vadīt savai sirdsapziņai?

11. Vai jūs domājat, ka Es esmu izmantojis jūsu ķermeni kā jūsu gara ienaidnieku? „Nē,” jūs man atbildat. Bet tie vienmēr ir rīkojušies tieši tā — kā ienaidnieki. Vienmēr viens ar otru ir bijis pastāvīgā karā — „miesa”, jo tā dod priekšroku pasaulei ar tās viltīgajiem svētku tērpiem, un gars, jo tas jūt vēlmi atbrīvoties un sasniegt augstāku pilnības pakāpi.

12. Tikai mani mācījumi, kas ir Likuma izskaidrojums, spēs jums atnest saskaņu, jūsu būtības iekšējo izlīgumu. Ticiet man: ja jūs būsiet uzvarējuši šajā cīņā, tad viss ceļš jums kļūs viegls.

13. Jums tas jāsaprot šādi: „miesa” ir kuģis, gars ir stūrmanis. Kā gan varētu būt pareizi, ka kuģis stūrmani vada, kā tam tik?

14. No šīs harmonijas trūkuma cilvēkā ir cēlušās lielās vētras, kurās vairumā gadījumu gars bija zaudētājs. Taču, ja „miesa” beidzot, pateicoties pārliecībai un uzticībai, ar kādu gars virzās uz savu lielo mērķi, ir kļuvusi pakļāvīga un bez pretestības pieņem tai pienākošos uzdevumu, vairs neatsakot savai dvēselei to, kas tai pienākas, tad tiks sasniegta harmonija starp abām dabas daļām, no kurām sastāv cilvēciskā būtne. Jūs sasniegsiet šo pacelšanos, ja ķermenis un dvēsele kopā ies pa garīgās attīstības ceļu, ko tiem, vadoties pēc sirdsapziņas, rāda viņu Radītāja mīlestība un gudrība. Tad „miesa”, pateicoties savai paklausībai, pakļāvībai un lēnprātībai pret gara pavēlēm, krustosies upura un atteikšanās krustā, lai ļautu savam garam gūt pacelšanos un prieku par to, ka ir sasniegta vieta mūžīgajā dzīvē.

15. Gribas brīvība ir augstākais izpausmes veids, ir vispilnīgākā brīvības dāvana, kas cilvēkam piešķirta dzīves ceļā, lai viņa neatlaidība labajā, ko viņš ieguvis, sekojot sirdsapziņas padomam un izturējies cīņā pārbaudījumus, ļautu viņam sasniegt Tēva klēpi. Taču gribas brīvība ir

aizstāta ar neierobežotību, sirdsapziņa tiek ignorēta; cilvēki vairs klausās tikai pasaules prasībām, un garīgums ir aizstāts ar materiālismu.

16. Ņemot vērā tik lielu apmulsumu un šādu novirzīšanos no ceļa, šī laika cilvēkiem mana mācība šķitīs absurda. Taču Es jums saku, ka tā ir pareizā mācība, lai panāktu, ka cilvēki atbrīvojas no letarģijas, kurā viņi ir nonākuši.

17. Zemes ceļotāji, noliekiet savu ceļojuma nūju un ceļojuma somu un atpūties no sava garā ceļojuma. Apsēdieties pie manis, ēdiet manu maizi un runāiet ar savu Skolotāju. Ļaujiet savam garam nākt pie manis pilnīgā kopībā.

18. Jūs esat tie paši ļaudis, kas citos laikos sekoja man, ilgojoties pēc savas dvēseles pilnveidošanas, taču tagad jūs pārsteigti man jautājat: „Kāpēc Tu esi atgriezies pie mums?” Un Es jums atbildu: ir rakstīts, ka manu bērnu gars uz visiem laikiem dzīvos sava Kunga labajā pusē. Taču, lai jūs varētu nonākt pie manis, ir nepieciešams, lai jūs, sekojot savam Skolotājam, mācītos un nopelnītu nopelnus.

19. Esmu visos laikos sējis savu sēklu jūsos, taču cik maz ir to, kas mani mīlēja. Es esmu atklājis savu varu caur „ ” sūtītājiem, caur izredzētajiem no liela skaita garīgo būtnu — sākot no taisnīgā Ābela, kurš bija pazemības paraugs, līdz Jāzepam, Jēkaba dēlam, kurš bija svaids ar gudrību un svētumu; līdz Jānim Kristītājam, kurš dzīvoja tikai tādēļ, lai liecinātu par mani, neizmantojot neko no pasaules, kas varētu kaitēt viņa ķermenim vai dvēselei. Un tāpat kā šie, kas bija tīri garā, ir vēl daudzi citi, kurus jūs pazīstat un kuru darbs gadu gaitā aug un sasniedz milzīgus apmērus. Tomēr tik daudz pierādījumu un tik daudz aicinājumu, kurus jūs esat ļāvuši izskanēt bezgalībā, jums nav bijis pietiekami, jo jūs nevēlējāties manos sūtņos atpazīt manas dievišķības atspulgu.

20. Jūs lūdzāt pēc sava Kunga klātbūtnes, lai būtu Viņam pavisam tuvu un dzirdētu Viņa balsi, kas runā jūsu pašu valodā, un tas jums tika piešķirts, lai jūs sasniegtu savas dvēseles pestīšanu. Taču, lai gan Es biju jums tik tuvu un runāju uz savu tautu, jūs neesat sekojuši man un esat piespieduši mani atgriezties pie jums.

21. Mana Otrā laika mācība ir ierakstīta jūsu sirdsapziņas grāmatā. Es jūs mācīju mīlēt un pieņemt Marijas maigumu un saudzīgumu. Es biju laimīgs, sajūtot mātes klēpja siltumu un baudot arī barību, ko man sniedza viņas krūts. Es varēju būt priecīgs kopā ar viņu un dalīju ar viņu arī grūtības un smago dienas darbu. Es saņēmu Karaliskās zvaigznes staru maigumu un baudīju skatu uz kalniem, laukiem, jūru, un visam es dāvāju savus svētījumus. Es svētīju labības laukus, ūdeņus un visu, kas dod cilvēkiem barību.

22. Es sniedzu draudzīgu roku, priecājos par mazu bērnu nevainību, jauno vīriešu graciozitāti un cēlo raksturu, kā arī jaunavu sirds tīrību. Mani piepildīja gandarījums, vērojot māšu nesavtīgumu un upurēšanās gatavību, kā arī vīriešu enerģiju. Trīsdesmit trīs gadus Es dzīvoju šajā pasaulē, lai cilvēks varētu tieši piedzīvot sava Kunga pilnību un paraugu, kuru viņš varēja vērot no tuvas distances, lai iemācītos pastāvīgi ņemt Mani par paraugu. Es jūs mācīju mīlēt Dievu un ievērot Viņa likumus. Es jums teicu, kā jums jāmīl savi vecāki, brāļi un māsas, kā arī savi bērni; runāju ar jums par mīlestību starp laulātajiem; parādīju jums pareizo ceļu darbā, savstarpējā cieņā un gatavībā palīdzēt; aicināju jūs dzīvot pilnīgā vienotībā ar Tēvu un saskaņā ar dabu.

23. Tomēr — daudzi tika aicināti, bet tikai nedaudzi tika izraudzīti. Tādu bija divpadsmit, kuriem Es dāvāju savas gudrības pilnību. Es uzticēju viņiem atbildību par Otro Testamentu, par mācībām, kas gandrīz visas tika sniegtas tēlainā veidā, par manām neskaitāmajām līdzībām; un tas viss uz visiem laikiem tika iegravēts cilvēku garā, lai ne laiks, ne mainīgās likteņa vērpes to nespētu izdzēst.

24. Es iedrošināju šos radījumus, lai nekas viņus neiebidētu gaidāmajā cīņā un lai viņi spētu stāties pretī rakstu zinātājiem un neņemtu vērā cilvēku zinātņi. Es teicu saviem mācekļiem: „Es jūs atstāju kā cilvēku ganiem, šai ganāmpulkam, kas šodien ir izkaisīts un kas jāapvieno vienā aplokā.” Es viņiem teicu arī: „Celtiet templi”; taču, to viņiem sakot, Es nedomāju no akmeņiem celto templi, Es runāju par Garu, kas ir piemērotā „vieta”, kur izveidot mājvietu jūsu Kungam. Cilvēks pat nevar iedomāties manu templi, jo to veido Visums ar visām tā radībām, un tajā atrodas patiesais altāris, upuris un gaisma.

25. Manu mācekļu sirdis bija sagatavotas, trauks bija tīrs gan iekšā, gan ārā un pilns ar labestību, ticību un cerību. Tā viņi devās ceļā, lai cilvēcei nestu Labo Vēsti. Kad pēc manas atvadas viņi runāja ar saviem līdzcilvēkiem, viņi teica: „Jūs visi varat uzņemt Kungu; Viņa vārdos ir ietverta Meistara asinis un ķermenis.”

26. Tā viņi runāja, un Es vadīju viņus soli pa solim. Viņi prata mācīt un visus savus vārdus apstiprināt ar darbiem. Kur vien viņi atradās, tur viņi bija templī — vai nu tuksnesī, dzimtenē vai dažādās zemēs, kurās viņu kājas mīdīja. Viņu mutes bija kā kristāldzidra un atsvaidzinoša ūdens avots, kas attīrīja tautas.

27. Tāpat kā Jēzus, arī viņi nēsāja ne kroni, ne skepteri, ne purpura mantiju; viņi bija pazemīgi. Es viņiem teicu: „Esiet pazemīgi, esiet ‘pēdējie’, kur vien jūs arī dotos. Dodiet saviem līdzcilvēkiem visu, ko esat saņēmuši

no manis, neko neslēpiet un rūpējieties, lai mana sēkla vairotos un sasniegtu visas sirdis.”

28. Mani mācekļi vienmēr cienīja cilvēka dzīvību, viņi nekad neuzdrošinājās ieņemt manu vietu kā tiesneši. Viņi zināja, ka jebkuru lietu, vai tā būtu taisnīga vai netaisnīga, jāatstāj man, jo tikai Es varēju to pareizi atrisināt. Viņi nejautāja cilvēkiem, kāpēc tie grēko, un pret visiem izrādīja līdzjūtību un žēlsirdību.

29. Tagad, Trešajā laikmetā, kamēr mana tauta tuvojas manas atklāsmes beigām, Es sagatavoju jaunus mācekļus. Viss ir noticis saskaņā ar manu gribu. Es šobrīd savu bērnu garā celu neiznīcināmo templi.

30. Neuzrādiet man vairs simbolus un neattēlojiet mani fiziskā veidolā. Vienkārši klausieties un sekojiet manām iedvesmām. Tas būs pietiekami, lai sasniegtu jūsu garīgo pilnveidošanos.

31. Šajā laikmetā jūs esat dzirdējuši Manu balsi tādā pašā veidā, kādā Es to liku jums dzirdēt Pirmajā laikmetā, kad Es liku cilvēku garam satrūkties.

32. Tagad Es vairs nedodu jums savus mācījumus caur Jēzu, Manu iemiesoto Vārdu. Es esmu runājis ar jums caur cilvēciskām būtnēm, jo tagad jūs esat augstāk attīstīti un varat saprast Mani un nodot tālāk Manu Vārdu.

33. Šīs manifestācijas beigas jau ir tuvu, lai pēc tam to atsāktu augstākā formā, uzsākot sarunu no gara uz garu ar jūsu Radītāju, ko izmanto augstākās garīgās būtnes, kas dzīvo pie manis.

34. Neizbijieties no manas atvadas dienas, jo Es nekad nebūšu tālu no jums. Pēc manas Debesbraukšanas Otrajā laikmetā Es parādījos saviem mācekļiem, ierobežots Jēzus tēlā, lai sniegtu viņiem mierinājumu. Šodien jūs nezināt, cik daudzas dienas jūs Mani nejutīstiet, taču to beigās jūs Mani atkal ieraudzīstiet un sajūtīstiet, ka Es jūs iedvesmoju un ka jūsu prātā plūst jauni vārdi. Es lūdzu jums tikai vienotību, vienu „(draudzes) ķermeni” un vienu gribu, lai jūs šādā veidā būtu cienīgi sasniegt mērķi. Šajā (atvadu) dienā klāt būs izredzētās tautas divpadsmit ciltis, un arī divpadsmit apustuļi jūs pavadīs, lai jūs justos iedrošināti, sekojot viņu piemēram. Jo tāpat kā viņus, arī jūs Es atstāju kā aitas starp izsalkušiem vilkiem. Taču Es būšu ar jums jūsu vajāšanās, cietumā, katrā brīdī, kad jums būs nepieciešams Es.

35. Es sargāšu savu sēklu.

36. Jums vēl ir jāpieliek daudz pūļu, lai tad, kad Es redzēšu, ka manā tautā valda mīlestība, tīrība un vienkāršība, Es jūs atstātu kā cilvēces skolotājus. Ja viņi lūgs jums pamācību, dodiet to viņiem; ja viņi tiks jums klusēt, klusējiet pazemībā. Vienmēr sējiet savā ceļā, kā Es jums esmu mācījis.

37. Mīliet savus līdzcilvēkus, lai jūs viņu vidū ieliktu miera un saskaņas pamatus.

38. Tauta, kad tu nesīsi augļus? Ir pagājis daudz laika, kopš Es jūs mācu, un joprojām neparādās apustuļi, kuri cilvēkiem tik ļoti nepieciešami viņu garīgajam atmodinājumam.

39. Laiks, kas jums atlicis, lai klausītos Mani, ir īss, un ir nepieciešams, lai jūs apgūtu Manas mācības, lai jums būtu vieglāk liecināt par tām.

40. Atcerieties: kad Mans vārds jums vairs netiks sludināts, no jūsu parauga un darbiem būs atkarīgs, vai daudzas sirdis, kurām nebija laimes dzirdēt Mani šajā sludināšanā, atmodīsies ticībā un pievērsīsies Manam darbam.

41. Kā piemēru šiem vārdiem es jums minēšu Saula, vēlāk saukta par Pāvilu, atgriešanos, kurš savu ķermeni un garu pilnībā veltīja sava Kunga kalpošanai.

42. Pāvils nepiederēja pie divpadsmit apustuļiem, viņš neēda pie manas galda, nedz arī sekoja man ceļā, lai klausītos manas mācības. Gluži pretēji, viņš neticēja man, nedz arī skatījās ar labvēlīgām acīm uz tiem, kas sekoja man. Viņa sirdī valdīja doma iznīcināt sēklu, ko Es biju uzticējis saviem mācekļiem un kas tikko sāka izplatīties. Bet Pāvils nezināja, ka viņš bija viens no manējiem. Viņš zināja, ka Mesijam ir jānāk, un viņš tam ticēja. Taču viņš nevarēja iedomāties, ka pazemīgais Jēzus varētu būt apsoltais Glābējs. Viņa sirds bija pilna ar pasaules augstprātību, un tādēļ viņš nebija sajutis sava Kunga klātbūtni.

43. Sauls bija sacēlies pret savu Glābēju. Viņš vajāja manus mācekļus, kā arī cilvēkus, kuri vērās pie viņiem, lai no šo apustuļu lūpām dzirdētu manu vēsti. Un tā es viņu pārsteidzu, kad viņš bija nodarbojies ar manu ļaunu vajāšanu. Es pieskāros viņa sirdij visjutīgākajā vietā, un viņš uzreiz atpazina mani, jo viņa gars gaidīja mani. Tāpēc viņš dzirdēja manu balsi.

44. Tā bija Mana griba, lai šis plaši pazīstamais vīrs šādā veidā atgrieztos, lai pasaule visos viņa ceļos varētu piedzīvot tos pārsteidzošos darbus, kas tai kalpotu par pamudinājumu ticībai un sapratnei.

45. Kāpēc gan vēl sīkāk izklāstīt šī vīra dzīvi, kurš no tā brīža veltīja savu dzīvi mīlestībai pret saviem tuvākajiem, iedvesmots no mīlestības pret savu Skolotāju un Viņa dievišķajiem mācījumiem?

46. Pāvils bija viens no manas Vārda lielākajiem apustuļiem; viņa liecība vienmēr bija caurvīta ar mīlestību, sirsnību, patiesību un gaismu. Viņa agrākais materiālisms pārvērtās ļoti augstā garīgumā, viņa skarbumā – bezgalīgā maigumā; un tā mans apustuļu vajātājs kļuva par dedzīgāko mana Vārda sējēju, par nenogurstošu ceļojošo sludinātāju, kurš nesēja

sava Kunga dievišķo vēsti – par kuru viņš dzīvoja un kuram veltīja savu dzīvi – dažādās tautās, provincēs un ciemos.

47. Šeit tev, mīļā tauta, ir skaists atgriešanās piemērs un pierādījums tam, ka cilvēki, pat ja viņi vēl nav mani dzirdējuši, var kļūt par maniem lielajiem apustuļiem.

48. Šodien Es jums saku: kur ir mana tauta? Kur ir tā, kas ir gudra pārbaudījumos, drosmīga kaujās un nelokāma cīņās? Tā ir izkaisīta pa visu pasauli. Bet Es ar savu balsi pamudināšu to doties ceļā un garīgi apvienošu, lai tā ietu priekšā visām tautām. Bet Es jums saku, ka šodien to veidos cilvēki no visām rasēm, kuri sapratīs, kāda veida derība ir tā, ko Es gaidu no visiem cilvēkiem.

49. Šai tautai jābūt drosmīgai un kaujinieciskai, taču tai nedrīkst būt ne brāļu slepkavošanas ieroči, ne kara rati, tāpat tai nedrīkst skanēt iznīcināšanas dziesmas. Tās karogs būs miers, tās zobens – patiesība, un tās vairogs – mīlestība.

50. Neviens nespēs atklāt, kur atrodas šī tauta: tā ir visur. Tās ienaidnieki mēģinās to iznīcināt, bet viņiem tas neizdosies, jo nekur uz zemes viņi to neatradīs vienotu, jo tās vienotība, kārtība un saskaņa būs garīga.

51. Kā reiz Mozus to atbrīvoja, vadīja pa izkaltsiem un vientuļiem ceļiem un lika tam iet cauri ienaidnieku pūļiem, kas to ielenca, līdz viņš to atveda līdz Apsolītās zemes vārtiem, tā arī šodien Elijs, kas, lai gan neredzams, bet tomēr jūtams un klātesošs, aicinās tautu uz cīņu un rādīs tai gaismas pilnus ceļus, lai ar stingru un drošu soli to atvestu līdz tās mājvietas sliekšnim, ko Es esmu sagatavojis jūsu garam.

52. Garīgais likums, kas viņam kalpo par ceļvedi un vadītāju, ir tas pats, ko Es iegravēju akmenī un kas jums tika atklāts Sinaja kalnā. Garīgā maize, ko tas saņēma, ir tā pati, kas ietverta Vārdā, kas jums tika dots caur Jēzu. Gaismas, kas viņam dod cerību un drosmi, lai nekad vairs nenokļūtu maldu ceļā no patiesības, būs iedvesma, kas šajā laikā nāk no bezgalības, lai cilvēka garam atklātu visu, kas tam bija nezināms.

53. Ikviens, kurš parāda progresu man piešķirtajās spējās, kā arī garīgajās dāvanās, kurš turklāt ir nenogurstošs patiesības meklētājs vai kurš mīl garīgumu — patiesi, Es jums saku, viņš būs viens no šīs tautas karavīriem un dzirdēs sava Kunga aicinājumu, kad Viņš viņu aicinās cīņā, tāpat arī tad, kad Viņš aicinās uz mieru.

54. Vai šis tēls jums šķiet tikai kā skaists sapnis?

55. Kad Mozus Ēģiptē vērsās pie Izraēla un paziņoja tam par Apsolītās zemes svētībām, tauta šaubījās, jo bija pieradusi būt piesaistīta verdzības jūgam un verdzības ciešanām, tāpēc tai šķita neiespējami, ka varētu pastāvēt zeme, kurā valda brīvība un labklājība. Tomēr šis tauta devās ceļā

un arvien vairāk tuvojās tai zemei, kas sākumā šķita tikai kā skaists sapnis, līdz beidzot tā sasniedza savas neatlaidības un uzticības augļus.

56. Neiztēlojieties mani ar kroni un skepteri; nē, drīzāk redziet mani pazemīgu un vienkāršu.

57. Es vēlos, lai jūs uzņemtu manu vārdu būtību, kas ir barība katrai dvēselei. Tajā jūs atradīsiet dzīvības maizi, garīgās prieka vīnu, patiesas mīlestības augli.

58. Ir nepieciešams, lai jūs, ēdot kopā ar mani pie šī mīlestības un garīguma galda, iemācītos runāt ar mani un klausīties mani. Jo šī atklāsme, kurā jūs pašlaik piedalāties, ir tikai pagaidu, un ir nepieciešams, lai jūs iemācītos garīgi sarunāties ar mani, lai tad, kad vairs nedzirdēsiet manu balsi šādā veidā, jūs nejūtos pamesti, vientuļi vai bāreņi.

59. Atgūstiet spēkus šajā laikā, kamēr jums ir mana atklāsme. Bet nekad neizdzēsiet no savas apziņas to dienu, kas ir noteikta saskaņā ar manu gribu, kad jūs pēdējo reizi saņemsiet manu vārdu.

60. Es jums saku šo: tā kā tiem, kuri pārāk pieraduši pie manas atklāsmes, diena, kad viņi vairs nevarēs mani dzirdēt, būs kā „nāve”, viņi tiks pakļauti kārdinājumam ar neatļautiem līdzekļiem iegūt atklāsmi, kas nedaudz aizpildītu viņu sirdi tukšumu. Taču tur nebūs mana gaisma.

61. Jums jau tagad ir jāsaprot, ka, ja šai atklāsmei nebūtu noteikta beigas, jūs nekad nespētu spert ne soli uz priekšu, jo jums nebūtu nekādas intereses pētīt Manu Vārdu, nedz arī censties iesaistīties garīgajā sarunā. Kāpēc to darīt, ja jūs katru dienu varētu dzirdēt šo Vārdu un saņemt šo mierinājumu ik reizi, kad to lūgtu? Bet, kad mācība būs pabeigta un vēstījums nodots, viss būs citādi. Ja jūs tad vēlēsieties justies man tuvu, jums būs jāpārdomā viss, ko jūsu atmiņa ir saglabājusi, un, ja jūs vēlēsieties justies stipri, jums būs jāvelta sevi patiesai garīgai pienākuma pildīšanai, kurā jūs kļūsiat par miera, gaismas, dziedinošā balzama un mīlestības darbiem sējējiem.

62. Jūsu labad laikam, kurā jūs mani dzirdat caur cilvēka saprāta orgānu, jābūt īsam, jo jūs esat tik bērnišķīgi un trausli, ka jau pēc īsa laika, kurā mani dzirdat, sākat pierast pie manas klātbūtnes šajā veidā. Jūs vairs nejūtat to sirds satricinājumu, kas jūs pārņēma pirmajās dienās, un arvien retāk jūs izjūtat to prieku, to laimi, klausoties Manī — laimes sajūtu, kas daudzās naktīs pat atņēma jums miegu, domājot par to, ka jūs Mani dzirdēsiet, un ilgojoties pēc tā, lai atkal atnāktu diena un brīdis, kad jūs dzirdēsiet to balsi, kuras dzirdēšana jums dažkārt šķita neiespējama.

63. „Vai tas tiešām ir taisnība,” jūs sev sirdī jautājat, „ka es varu dzirdēt sava Kunga balsi? Vai es tiešām esmu cienīgs piedalīties šajā brīnišķīgajā manas Radītāja atklāsmes vārdā? Ak, Meistars, kādu lielu priekā Tu esi

dāvājis mūsu garam, ļaujot mums dzirdēt Tavu tēvišķo balsi, Tavu vārdu kā Meistara, Tavu Dievišķo Vārdu!” Jūs nepagurāt klausīties mani un nevēlējāties palaist garām nevienu vārdu, kā arī vēlējāties ievērot visus manus norādījumus. Bet laiks pagāja, un manas balss klausīšanās jums kļuva par ieradumu, un, tā kā vairs necenšājāties iedziļināties, mans vārds sāka jūs nogurdināt, jo jūs to uzskatījāt par vienmuļu — „vienmēr tas pats, vienmēr tāds pats” — neapzinoties, ka tieši jūs vairs nenācāt sagatavoti, kā pirmajās dienās, kad jūs tuvojāties dievbijīgi un piepildīti ar godbijību, brīnumu, ticību, mīlestību un pazemību.

64. Es varu jums teikt, ka nav bijusi neviena sirds, kurai, pēc tam, kad tā kādu laiku bija klausījusies Mani, Mani vārdi un atklāsmes nebūtu kļuvuši par ikdienišķu lietu, tāpēc Es jums atkal saku, ka jūsu cilvēciskās nenobriedības un vājuma dēļ jūs nespējat ilgi palikt stingri garīgumā, un labāk ir, ka Es jūsu labad ierobežoju Savu atklāsmes laiku. Jo, ja Es to nedarītu, jūs visi galu galā vairs neizjustu cieņu pret to, kas ir bijusi žēlastība, ko jums tagad, pildot Otrā Laika solījumu, ir piešķīris jūsu Meistars .

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 158

1. Lai mana Gara Dievišķā Gaisma ir ar jums.

2. Esiet laipni gaidīti, mīļie mācekļi, kas kā paklausīgas avis steidzaties klāt, dzirdot Labā Gana aicinājumu. Ja kāda no jums uzdrošinātos izlauzties no ganāmpulka, jau atrodoties aplokā, Es atstāšu pārējās drošā aprūpē, lai dotos meklēt pazudušo. Jo nav mana griba, lai (pat) viena vienīga no manām avīm pazustu.

3. Es rūpējos par visiem, dodu jūsu sirdīm savu mieru un jūsu prātam gaismu, lai jūs sekotu pareizajam ceļam. Bet, ja jūs kādreiz no tā novirzīsieties un aizmirsīsiet To, kurš ir atdevis visu, lai jūs glābtu, un ar ko jūs esat dzīvojuši un kura siltumā esat atraduši mierinājumu — patiesi, Es jums saku: Mana palīdzīgā mīlestība sekos jums visur, un mana balss caur jūsu sirdsapziņu nepārtraukti jūs aicinās. Jūs nevarat apmaldīties. Es esmu jums skaidri paziņojis likumu, kuram jums jāseko. Jūs nevarat sevi apmānīt, jo jums ir sirdsapziņa, kas pareizi novērtē katru jūsu rīcību, kas jums saka, kas ir atļauts un kas nav. Ziniet: ja jūs neklausīsiet tās padomam, jūsu darbi jūs apsūdzēs. Es jums saku vēlreiz: atzīstiet sevi, lai jūs atzītu savus līdzcilvēkus.

4. Sagatavojieties, lai jūs būtu stipri, jo maniem jaunajiem apustuļiem nevajadzētu būt vājiem, nedz arī sabrukt ceļā jau pēc dažiem soļiem. Viņiem jābūt pietiekami stingriem, lai ar savu paraugu, vārdiem un domāšanas veidu iedvestu cilvēkiem uzticību un spētu tos vadīt.

5. Jums visiem ir spējas nākotnē kļūt par patiesiem sirds un dvēseles vadītājiem, un pat bezķermeniskās būtnes, kas dzīvo satraukta dvēseles stāvoklī, jūs spēsiet atbrīvot no tumsas, vadot tās uz gaismu.

6. Šis uzdevums ir grūts, taču Es to jums padaru saprotamu caur katru balsi.

7. Ja kāds, nepietiekami izprotot Manu darbu, novirzīsies no ceļa, Es viņu atkal aicināšu, lai viņš saprastu, ka tas, kurš ir noslēdzis derību ar Dievu, savā attīstības ceļā nedrīkst atkāpties. Es runāju uz jūsu garu, kuram viss bija ietīts tumsā, pirms tas mani atpazīna. Taču kopš Tēvs atklājās savā ceļā, tas pārliecinājās par Dievišķā Gara rūpēm un mīlestību, kurš ir ierobežojies trīs laika posmos, trīs atšķirīgās, bet pilnīgās atklāsmes fāzēs, lai padarītu sevi saprotamu cilvēka garam.

8. Daži vēlas meklēt patiesību citos ceļos. Es saku viņiem: ja jums ir pamatots iemesls meklēt, tad dariet to, bet meklējiet pareizi. Citi jūt, ka viņi atrodas Tēva ģimenē, bez kuras klātbūtnes viņi vairs nevarētu dzīvot.

9. Neviens nespēs jūs sargāt tā, kā Es, neviens ar tik lielu mīlestību nepacels jūs atpakaļ, ja jūs būsiat pakļupuši ceļā. Es esmu vienīgais, kas jums apgaismo dzīves ceļu. Nāciet pie manis, o mani mīļie, tāpat kā es

nāku pie jums – ar iekšēju pacilātību, mīlestību un sirsnību. Visām jūsu darbībām jābūt caurvītām ar garīgumu, tad jūs piedzīvosiet neaprakstāmu laimi.

10. Nāks pārbaudījumu gadi, taču to vidū jums jāizpilda sava misija. Šis uzdevums būs palīdzēt jūsu ciešošajiem līdzcilvēkiem, aizmirstot par sevi.

11. Neapvainojieties, ja citi jūsu tautu uzskata par otršķirīgu. Parādiet, ka manas mīlestības acīs un saskaņā ar maniem likumiem jūs visi esat vienlīdzīgi. Jūsu garam ir jāatspoguļojas jūsu darbos bez traucējumiem, un no jūsu prāta ir jāplūst pamācības un skaidrojumi par cilvēku kļūdām viņu dažādajās ideoloģijās.

12. Es vēlos, lai jūs pārdomātu visu, ko Es jums esmu teicis, lai jūs saglabātu šos mācījumus atmiņā un caur tiem būtu stipri savā ceļā.

13. Šajā laikā Es jums neuzrādu citu ceļu un varu jums teikt tāpat kā Otrajā laikmetā Salomona templī: „Es neesmu nācis, lai atceltu Likumu, bet lai to piepildītu.” Jo Es redzēju, ka Likuma skolotāji to nesaprata, un tādēļ viņi nepareizi interpretēja Manu Vārdu.

14. Es, „Vārds”, kļuvi par cilvēku Jēzū, lai mācītu cilvēkiem mīlestības un taisnīguma mācību, kas izrietēja no likuma, ko Tēvs senākos laikos bija nodevis cilvēcei. Un garīguma mācība, ko Es jums atklāju šajā laikā, vēlas parādīt jums Kristus mācības ievērošanu, lai Gars sasniegtu atziņas un garīgās patiesības virsotnes.

15. Cilvēce garīgi ir sadalīta reliģijās, sektās, doktrīnās un ideoloģijās. Taču Es pierādīšu Sava Vārda spēku, tos apvienojot, lai gan Es jums jau esmu teicis, ka pasaule tiks attīrīta un dvēseles drebēs kā meži vētraina viesuļa brāzmā, pirms tas notiks. Esiet modri, jo, lai gan jūs esat nezināmi un neuzkrītoši, jums pieder gaisma, ar kuras palīdzību jūs varat atbrīvot no tumsas tos, kuri tajā kļūst kā akli, parādot viņiem gaišu horizontu un labāku nākotni.

16. Vairs neesiet tradīciju un fanātisku rituālu sargātāji. Pildiet Manu Vārdu ar tīru sirdi, jo Es jums esmu teicis, ka tas būs garīgais saiknes posms, kas apvienos tautas un rasas, jo Mans Mīlestības Vārds ir vispārējs likums.

17. Mīlestības dēļ pret jums un lai jūs saprastu, cik lielā mērā Es jums daru par sevi cienīgiem, Es atklājos caur jūsu saprātu. Taču pienāks brīdis, kad šāda atklāšanās forma vairs nebūs nepieciešama, un tad jūsu iekšējās pacilātības spēks tuvinās jūsu garu Tēvam, tā ka jūs dzirdēsiet Viņa „dievišķo koncertu”, kas jums vispirms teiks: „Mīliet viens otru.”

18. Šodien Es jums saku: „Nāciet pie manis, un jūs atradīsiet mieru.” Es esmu šeit sagatavojis šīs pulcēšanās vietas, lai tās būtu kā koki, kas sniedz jums ēnu un zem kuriem jūs dzirdat Manu Vārdu. Otrajā laikmetā jūs Mani

dzirdējāt ielejās, upju krastos un kalnu virsotnēs. Dabas templī jūs esat iedvesmojušies un bijāt kopībā ar mani. Šodien jums tāpat jādodas uz šīm vietām, un tur, tālu no pasaules, kas grēko un noliedz mani, jūs sajūtīsiet tīro atmosfēru, kas piesātināta ar dzīvības spēku, kur viss runā par mani. Kad tad jūsu gars būs brīvs un neapgrūtināts, tas savienosies ar Tēvu pilnīgā kopībā.

19. Daudzas dvēseles meklē mani dažādās reliģijās, sektās un filozofijās, un tās ir lūgušas man gaismu, lai atrastu patieso, īsāko ceļu. Taču tās nezina, ka es atklājos šajā tautā, šajā jums pazīstamajā veidā. Es jūs visus vadu uz Gaismu, jo mana mīlestība nepazīst ne rases, ne tautas. Jūs, kas mani dzirdat — strādājiet pie sevis, mainieties, lai jūs būtu mani rīki mīlestības, miera un gara augšupejas darbā.

20. No jums jāizplūst pravietiskajam vārdam, vārdam, kas dziedē un mierina. Vai jūs vēlaties kalpot cilvēcei? Pamata likumi, ko Es jums esmu devis, ir mīlestība pret To, kurš jūs ir radījis, un mīlestība vienam pret otru. Visas tikumības sakņojas mīlestībā pret Dievu un pret tuvāko.

21. Jūs visi esat cēlušies no Manis, apveltīti ar vienlīdzīgām dotībām. Es neesmu vienus izcēlis priekšā citiem. Katram garam ir spējas un dāvanas, lai sasniegtu savu pacelšanos.

22. Esiet stipri, pieņemiet savu izpirkšanu un piedalieties Trešā Laika darbā, lai jūs varētu piedzīvot manas Valstības izveidošanos cilvēka garā. Pacelieties augšup, lai jūs varētu dzīvot augstākās pasaulēs nekā šī, kurās nav ciešanu, līdz jūs būsit pilnveidojušies un nonāksiet pie manis. Lai arī šī zemes pasaule sniedz tik daudz baudu un slēpj sevī skaistumu un graciozitāti — domājiet par garīgo dzīvi, kas jūs gaida, un tuvinieties tai jau šodien. Es ļaušu jums no šīs zemes ielejas caur vīzijām ieraudzīt to brīnišķīgo dzīvi, kas pilna miera, mīlestības un harmonijas.

23. Es jums atkārtoju, ka manī tiks glābta visa cilvēce. Tā asinis, kas izlietas Golgātā, ir dzīvība katram garam. Taču tā nav pati asins, jo tā nokrita zemes putekļos, bet gan Dievišķā mīlestība, ko tā simbolizē. Kad vien Es jums runāju par savām asinīm, jūs tagad zināt, kas tās ir un kāda ir to nozīme.

24. Daudzi cilvēki ir izlijuši savas asinis, kalpojot savam Kungam un mīlestības dēļ pret saviem brāļiem, taču tās neietvēra *dievišķo* mīlestību, bet tikai garīgo, cilvēcisko.

25. Taču Jēzus asinis iemieso Dievišķo mīlestību, jo tajās nav nekāda trūkuma. Meistaram nekad nav bijis grēka, un Viņš jums deva savas asinis līdz pēdējam pilienam, lai jūs saprastu, ka Dievs ir viss Saviem radījumiem, ka Viņš tiem pilnībā atdoties bez iebildumiem, jo Viņš tos mīl bezgalīgi.

26. Ja zemes putekļi uzsūca to šķidrumu, kas Meistara ķermenī bija dzīvība, tad tas notika, lai jūs saprastu, ka manai mācībai, pateicoties dievišķajam apūdeņojumam ar tās mīlestību, gudrību un taisnīgumu, bija jāpadara cilvēku dzīve auglīga.

27. Pasaule — neticīga un skeptiska pret Meistara vārdiem un piemēriem — cīnās pret manu mācību un saka, ka, lai gan Jēzus izlēja savas asinis, lai glābtu cilvēkus no grēka, pasaule netika glābta; ka tā katru dienu grēko arvien vairāk, lai gan ir attīstītāka.

28. „Kur palikusi šīs pestīšanas asins vara?” – tā jautā cilvēki, kamēr tie, kuriem būtu jāizklāsta manas mācības patiesās pamatidejas, nespēj sniegt apmierinošas atbildes uz jautājumiem, ko uzdod tie, kuri alkst pēc gaismas un slāpst pēc patiesības atziņas.

29. Es jums saku, ka šajā laikā to jautājumi, kuri nezina, ir dziļāki un saturīgāki nekā atbildes un paskaidrojumi tiem, kuri apgalvo, ka zina patiesību. Taču Es esmu atnācis no jauna, lai runātu ar jums, un šeit ir Mans vārds tiem, kuri uzskata, ka šīs Asinis patiešām nodrošināja grēcinieku glābšanu no dievišķās taisnības — visiem tiem, kuri bija pazuduši un notiesāti uz smagām mokām. Es jums saku: ja Tēvs, kurš zina visu, būtu uzskatījis, ka cilvēki pakāpeniski neizmantos un nesapratīs visu mācību, ko Jēzus viņiem deva savos vārdos un darbos, — patiesi, Viņš nekad nebūtu Viņu sūtījis; jo Radītājs nekad nav darījis neko nevajadzīgu — neko, kam nav lemts nest augļus. Bet, ja Viņš Viņu sūtīja, lai Viņš piedzimtu starp cilvēkiem, augtu, ciestu un mirtu, tad tas notika tāpēc, ka Viņš zināja, ka Meistara šī starojošā un auglīgā dzīve ar saviem darbiem iezīmēs neizdzēšamu ceļu, neiznīcināmu pēdu, lai visi Viņa bērni atrastu taku, kas tos vadīs uz patieso mīlestību un, sekojot Viņa mācībai, aizvedīs uz mājvietu, kurā tos gaida viņu Radītājs.

30. Viņš zināja arī to, ka šīs asinis, kas liecina par tīrību un bezgalīgu mīlestību un tika izlietas līdz pēdējam pilienam, iemācīs cilvēkiem ar ticību savam Radītājam pildīt uzdevumu, kas tos pacels uz Apsolīto zemi, kur viņi man varēs veltīt sava uzdevuma izpildi un tad teikt: „Kungs, viss ir paveikts.”

31. Tagad Es varu jums teikt, ka ne tā stunda, kurā mana asinis tika izlietas pie krusta, bija tā, kas iezīmēja cilvēku atpestīšanas stundu. Manas asinis palika šeit, pasaulē, klātesošas, dzīvas, svaigas, un ar manas ciešanu asiņaino pēdu iezīmēja ceļu uz jūsu grēku izpirkšanu, kas ļaus jums iegūt mājvietu, ko jums ir apsolījis jūsu Tēvs.

32. Es jums esmu teicis: Es esmu dzīvības avots, nāciet un attīrieties no saviem grēkiem, lai jūs brīvi un svēti dotos pie sava Tēva un Radītāja.

33. Mans avots ir mīlestība, tas ir neizsīkstošs un bezgalīgs. Tieši to jums vēlas pateikt mana toreiz izlieta asins. Tā apstiprināja manu vārdu, tā apliecināja manu mācību.

34. Arī tuksnesī Es savai tautai, lai gan uzticēju tai Savu likumu, devu simbolu: mannu.

35. Šajā laikā jums ir cita mana; tā nav tā pati, kas fiziski baroja tautu. Arī jums ir mana asinis, lai gan tās nav tās, kas plūda no Jēzus brūcēm.

36. Es esmu Garā, un jūs šobrīd mani dzirdat kā garīgu būtni. Jūs barojaties ar manu Vārdu, kas ir mūžīgās dzīvības maize, un jūs attīrāties, īstenojot manas mācības. Tagad saprotiet, ka, lai sasniegtu savas dvēseles pestīšanu, jums ir jāiegulda arī savs pienākums, kas izpaužas kā mīlestība un gatavība palīdzēt saviem līdzcilvēkiem.

37. Es esmu jums devis Savu Asini; pieņemiet to pareizā veidā. Ja vien fakts, ka Es to esmu jums devis, būtu pietiekams, lai sasniegtu dvēseles pestīšanu — patiesi, Es jums saku, tad vairs neviens negrēkotu, tad Zeme vairs nebūtu vajadzīga grēku izpirkšanai, jo tad visi cilvēki jau dzīvotu Debesu valstībā.

38. Es vēlos, lai jūs ar saviem nopelniem kļūtu cienīgi nākt pie Kunga, jo kā apzinātas būtnes jūs esat pelnījuši bezgalīgo žēlastību, neaprakstāmo laimi nonākt Tēva klēpī, jo jūs esat mīlējuši Viņu un arī Viņa radības, kas ir jūsu brāļi un māsas.

39. Jūsu nopelni balstās uz maniem nopelniem. Tie jums iezīmēs ceļu, vedīs jūs uz gara augstāko virsotni, tur, kur ir gaisma, miers un patiesā dzīve.

40. Šeit ir Meistars, kurš ar saviem dievišķajiem mācījumiem apgaismo jūsu saprātu, jo jūs atrodāties Gaismas laikmetā.

41. Jūs steigieties atsaukties uz Manu aicinājumu un parādāt paklausību Manam likumam, jo esat atzinuši, ka, to ievērojot, varat stāties sava Kunga priekšā. Tas ir vispārējais mīlestības likums, ko cilvēce atzīs un pēc kura dzīvos. Tas mainīs pasaules seju, pārvēršot nepastāvīgos cilvēkus par cilvēkiem ar augstu morāli.

42. Es pats izmantoju grēciniekus un izmantoju viņu gribu atjaunoties, lai dotu pasaulei paraugus. Nebrīnieties, ka Es atklājos caur grēcinieku, jo Es neskatos uz viņa grēku, bet gan uz viņa ilgošanos pēc glābšanas.

43. Ja jūs apdomājat, ka Es pats esmu pat vismazākajās dabas būtnēs — kā gan Es varētu jūs noliegt un nošķirties no jums tikai tāpēc, ka jums ir nepilnības, ja tieši tad jūs Mani visvairāk vajag?

44. Es esmu dzīvība un esmu visos, tādēļ nekas nevar mirt. Padomājiet rūpīgi, lai nepaliktu piesaistīti izteiksmes formai „ ”. Nomieriniet savas maņas un atklājiet mani vārda būtībā.

45. Es vēlos, lai jūs jau tagad, kamēr vēl esat iemiesojušies, atzītu gara spējas, lai jūs saprastu, kā mani mīlēt, un jūsu dievkalpošana būtu man cienīga. Tādējādi jūs sajūtīsiet mani sevī un ārpus sevis.

46. Ir daudz mācību, reliģiju un sektu. Visas tās cenšas mani meklēt, bet es jums saku: ceļš, pa kuru visi varētu mani atrast, ir tas, pa kuru mani meklē vismazāk – mīlestības ceļš, kas nozīmē patiesību, gatavību palīdzēt un garīgo izaugsmi.

47. Es arvien retāk izmantoju simbolus un līdžības, jo ir pienācis laiks, lai jūs mani saprastu, balstoties uz šo vienkāršo un skaidro vārdu. Vēl joprojām nav jūsu ticības gaisma, kas apgaismo jūsu ceļu, lai gan tā tam vajadzētu būt. Tā ir apgaismojums, ko sniedz Mani atklāsmes un noslēpumi, kas ļauj jums atšķirt labo no ļaunā. Bet ticības gaisma vēl uzliesmos jūsos un ļaus jums redzēt skaidri. Atcerieties, ka Es esmu teicis, ka jums ir jāglābj daudzi jūsu līdzcilvēki. Neizbijieties no nākotnes, jo nākotne esmu Es, un tajā jūs arī atradīsiet Mani.

48. Kas gan varētu labāk par jums saprast un mīkstināt jūsu līdzcilvēku ciešanas, jo šīs ciešanas ir tās pašas, ko jūs nācāt manā priekšā un no kurām jūs pašlaik attīrāties? Es jūs atstāšu sagatavotus, lai jūs būtu mierinājums skumjajām sirdīm.

49. Padomājiet, kā Es esmu palīdzējis jums saprast un izpildīt grūto uzdevumu, ko jūs no mūžības esat saņēmuši no sava Tēva.

50. Nebīstieties, jo, ja jūs ticēsiet man un paļausieties uz mani, jūs izturēsiet. Atcerieties to vīru, kurš Otrajā laikmetā piegāja pie manis un teica: „Kungs, es ticu Tev un lūdzu Tevi, lai Tu atgrieztu veselību manam tēvam, kurš ir nāves gultā. Es zinu, ka, ja Tu to teiksi, viņš kļūs vesels.” Kad Meistars redzēja tik lielu ticību šajā vīrā, Viņš sacīja viņam: „Ej, un, kad tu atgriezīsies mājās, tavs tēvs tevi sagaidīs vesels.” Un tā arī notika.

51. Tāda, pēc manas gribas, ir jābūt jūsu ticībai; taču, kad piedzīvosiet brīnumu, jums atkal jāgriežas pie Tēva, lai Viņam pateiktos.

52. Jūs nepazīstat ne mieru, ne patieso mīlestību, taču Es gribu, lai jūs iepazītu Manu mieru un nēsātu Manu mīlestību savās sirdīs.

53. Visi, kas vēlaties labāku dzīvi, visi, kas mocāties pasaulē valdošajā apmulsumā — apvienojieties lūgšanā, lai pakāpeniski piesaistītu manu mieru uz Zemi. Mēģiniet īstenot manu mācību, lai mans vārds jums ļautu sajust, kā mīlestība no jauna sāk ieplūst jūsu sirdīs. Sagatavojieties manas Valstības atnākšanai jūsu vidū, esiet mana miera vēstneši un ceļa sagatavotāji.

54. Ļaunums, kas ir visu cilvēku grēku, netikumu un neziņas kopums, jau ilgu laiku ir valdījis pār cilvēkiem. Taču tā ir mana griba, lai tagad viņi paši iznīcinātu šo varu. Es viņiem palīdzēšu, pasniegšu viņiem savu zobenu, lai

viņi ar to uzvarētu Jaunumu. Šī vara tiks pilnībā iznīcināta, tās ietekme tiks noraidīta no visām sirdīm; tās balsis netiks uzklautas un tās čukstiem vairs netiks pakļauts. Dvēsele atbrīvosies un pacelsies pāri grēkam, ķermenis beidzot paklausies un savaldīs kaislības.

55. Pieredze, pārliecība, atziņas gaisma un līdzsvars – kā cilvēku garīgās attīstības augļi – kļūs par auglīgu augsni, uz kuras nokritīs mana sēkla.

56. Tad es valdīšu, bet tas notiks jūsu sirdīs. Jums tiks uzticēts tautu miers, un es jūs iedvesmošu no bezgalības. Rasu atšķirības pakāpeniski izzudīs. Grūtības, kas līdz šim tika uzskatītas par nepārvaramām, galu galā tiks pārvarētas ar saprātu. Taisnīgums un laba spriestspēja atspoguļosies cilvēku darbos, un katrs cilvēks dzīvos modri, lai netiktu traucēts pasaules miers.

57. Rūgtums un sāpes atstās neizdzēšamas atmiņas dvēselēs, un šīs sāpes, šīs atmiņas būs kā briesmonis, ko cilvēki baidīsies tāpat, kā līdz šim viņi ir baidījušies no nāves.

58. Bet cilvēce vēlas vēl vairāk pārbaudījumu, un tie nāks. No šiem pārbaudījumiem daudzas sirdis iznāks tīras un daudzas dvēseles — brīvas. Ideju karam, kuru jūs vēl neesat pārcietuši, *ir* jāizceļas un jāizplatās, lai pamodās miega apmātie un tie, kas palikuši stāvoklī, pamestu savas ierastās sliedes un virzītos uz atlīdzināšanu. Mans Vārds un Mans Vārds tiks izmantoti kā ieroči, un ar tiem cilvēki viens otru ievainos. Bet Es jums saku, ka ne Mans Vārds, ne Mans Vārds nebūs tas, kas ievainos vai „nogalinās”, bet gan nolūki, ar kuriem cilvēki tos izmantos.

59. Beidzot jūs visi tiksiet pārvarēti ar manu mācību, ar manu mīlestību, jo no maniem vārdiem plūdis gaisma, kas pasaulei ir nepieciešama, lai ticētu, lai zinātu un lai tiktu glābta.

60. Strādājiet pie sevis, jo to cilvēku atbildība, kuri šajā laikā ir saņēmuši manu vārdu, ir ļoti liela.

61. Jums viss, kas šajā laikā notiek jūsu vidū, šķiet dīvaini: vīrieši un sievietes jūt, kā atdzīvojas viņu snaudošās garīgās dāvanas, viņi dzird balsis no aizsaules, redz garīgus redzējumus un piedzīvo pravietiskus sapņus, trīc nezināmu spēku ietekmē, jūt, kā viņu agrāk lēnīgais prāts kļūst skaidrāks, un spēj aptvert dziļas atziņas. Tie, kas parasti ir mazrunīgi, bauda iedvesmas gaismu, apsēstie atbrīvojas no savas nastas un atklāj, ka viņiem piemīt dāvana sazināties ar garīgo pasauli. Kunga balsi dzird tie, kas ir vislabāk sagatavoti, citi veic brīnumus pie slimajiem, kuriem, pateicoties dievišķajam žēlsirdīgumam, viņi atgriež veselību.

62. Ņemot vērā visus šos brīnumus, visās šajās pūlēs, kas uzskatīja, ka ir pamestas manas palīdzīgās mīlestības, valdīja prieks, un pēkšņi viņi atklāja,

ka viņu gars ir pilns ar dāvanām. Jau sen jums caur pravieša muti tika paziņots, ka šis laiks pienāks.

63. Ir pienācis laiks, ko jums paziņoja Joels. Taču man jums jānorāda, ka tās Gara dāvanas, kuras jūs tagad redzējāt izplūst no jūsu būtības, jums netika dāvinātas tikai tagad. Tās kopā ar jums ir piedzīvojušas pārvērtības jau kopš jūsu Gara (eksistences) sākuma, un tagad, šajā laikā, Es esmu jūs sūtījis uz Zemi, lai novāktu jūsu attīstības augļus.

64. Elijas gars ieradās, lai atklātu šo laikmetu, ar sevī esošo gaismas staru pieskaroties cilvēka saprāta orgānam — durvīm, caur kurām vēlāk plūstu mana gaisma kā Vārds, lai sniegtu cilvēkiem izsmeļošu mācību un atstātu manu Vārdu kā testamentu un ceļu uz jaunu laikmetu.

65. Elija bija pirmais, kurš lika sevi dzirdēt caur cilvēka balsi, lai paziņotu jums par manas garīgās klātbūtnes tuvumu jūsu vidū, un viņš paliks jūsu garīgais gans arī pēc manas atklāsmes beigām. Elija ir jāturpina jūs vadīt, jo jūs paši nespējat saprast visu, ko Es jums mācu.

66. Elija atjaunos mācību, ko Es jums esmu devis kopš pašiem pirmsākumiem, tās patiesajā nozīmē. Viņš jūs apgaismos, lai jūs atrastu patieso manu atklāsmu interpretāciju. Viņš pieskarsies katram garam un katrai sirdij, lai to pamodinātu šīs jaunās rītausmas gaismā. Tāpat viņš jūs attīrīs no visiem traipiem un kļūdām, ko jūs esat piejaukuši caur jums izpaustajām garīgajām dāvanām. Jo jums nevajadzētu domāt, ka esat rīkojušies pilnīgi pareizi un ka viss jūsu darbs atbilda patiesībai.

67. Es esmu jums norādījis 1950. gadu kā šīs atklāsmes formas caur cilvēka saprātu beigas. Bet tas nenozīmēs to dažādo dāvanu attīstības beigām, kas jums pieder; gluži pretēji, pēc tam, ņemot vērā mana Vārda trūkumu, jūsu gars meklēs manu Gaismu, manu Klātbūtni un manu iedvesmu, tas centīsies tās iegūt un tādējādi katru dienu kļūs arvien pilnīgāks.

68. Lieciniet par Mani ar savām spējām, izmantojot tās, lai praktizētu tikumību, lai sasniegtu garīgo izaugsmi un radītu mieru saviem līdzcilvēkiem. Esiet modri, jo *viena* vājuma brīža, viena nepārdomāta soļa, viena pārbaudījuma, kas liek jums paklupt, pietiek, lai novirzītu jūs no pareizā ceļa, no šaurā patiesības ceļa, un liktu jums apmaldīties ceļos, kuros valda tikai šķietama gaisma, kas jūs arvien vairāk attālina no jūsu pienākumu pildīšanas.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 159

1. Jūs, lielais pulks, jūsu gars ir pilns prieka, jo jums ir dota žēlastība redzēt jauno laiku rītausmu, kas jums tika paziņota caur praviešiem un caur Kungu, jūsu Dievu. Pievērsiet uzmanību visam, kas notiek pasaulē, jo Es atklājos ne tikai jums.

2. Esmu piemeklējis cilvēkus ar viņu materiālismu, lai viņi apzinātos laiku, kurā dzīvo, un atpazītu daudzus notikumus kā dievišķas zīmes, uz kurām viņi līdz šim skatījās ar vienaldzību, jo tiem piedēvēja citus cēloņus.

3. Pagātnē bija laikmeti, kad Dieva tauta prata garīgi interpretēt visu, kas notika tās apkārtnē, jo tā bija tauta, kas dzīvoja saskaņā ar Maniem likumiem, mīlēja Mani un vadīja vienkāršu un tikumīgu dzīvi. Tās sirds stīgas vēl bija jūtīgas, tāpat kā tās gars. Šī tauta dzīvoja pastāvīgā garīgā saziņā ar savu Kungu. Tā dzirdēja sava Radītāja cilvēcisko balsi, spēja uztvert vēstījumus no garīgās pasaules, no tām būtnēm, kuras tā sauca par eņģeļiem. Un nakts klusumā, sirds mierā un caur sapņu dāvanu tā saņēma vēstījumus, norādījumus un pravietojumus, kuriem tā ticēja un kuriem paklausīja.

4. Dievs nebija tikai viņu lūpās, Viņš dzīvoja arī viņu sirdīs. Likums viņiem nebija tikai kaut kas uzrakstīts, bet to cilvēki dzīvoja. Bija dabiski, ka viņu dzīve bija pilna brīnumu, kurus jūs tagad vairs nepiedzīvojat.

5. Šie ir mācību piemēri, kas ir vērti tam, lai tos ņemtu par paraugu, kurus šī tauta ierakstīja ar savu dzīvi un kuriem jābūt ceļam un sēklai nākamajām paaudzēm, kas nāca pēc viņiem.

6. Saprotiet: ja tie cilvēki savas vienkāršības un (iekšējās) pacilātības dēļ sajuta garīgo sev apkārt, tad ir dabiski, ka tagad šīs laikmetā valdošais materiālisms un cilvēku ticības trūkums ir attālinājis viņus no šīm atklāsmēm. Taču Es jums saku, ka tagad ir pietiekami ar to nožēlojamo, neauglīgo un nožēlojamo dzīvi, ko dzīvo šī cilvēce; ka Es tādēļ esmu jūs apmeklējis, lai piekļautu pie to sirdīm, kas gul, atgrieztu redzi akliem, kuri nespēj saskatīt patiesību, un pieskartos cilvēku slēptajām stīgām, lai padarītu viņus uzņēmīgus pret Manu klātbūtni.

7. Vai jūs domājat, ka šī zinātniskā un materiālistiskā pasaule vairs gandrīz nejūt tieksmi uz garīgumu? Es jums saku, ka tajā nav nekā grūta, jo mana vara ir neierobežota. Iekšējais pacilājums, ticība, gaisma un labestība dvēselei ir daudz nepieciešamāka vajadzība nekā ēšana, dzeršana un gulēšana jūsu ķermenim.

8. Pat ja gara dāvanas, spējas un īpašības ilgu laiku ir gulējušas, tās atmodīsies pēc mana aicinājuma un panāks, ka pie cilvēkiem atgriezīsies garīgums ar visiem tā brīnumiem un atklāsmēm, kas būs lielāki nekā pagātnes laikos, jo tagad jūs esat labāk spējīgi tos saprast.

9. Man jāsaka šī laika un nākotnes cilvēkiem, ka viņiem nevajadzētu gaidīt redzēt tās pašas zīmes vai parādības, ko redzēja Pirmā laika cilvēki, jo jums jāapzinās, ka tagad jūs dzīvojat jaunā laikmetā, ka esat pietiekami daudz ceļojuši un attīstījušies, lai uztvertu, saprastu un justu pavisam citādāk. Tāpēc nelūdziet ārējus zīmes, kas iespaido tikai jūsu maņas, lai uz tām balstītu savu ticību. Es esmu sagatavojis jums bezgalīgi daudz zīmju, atklāsmes un brīnumu, kurus jūs redzēsiet vairāk ar savu garīgo skatienu nekā ar savas fiziskās ķermeņa acīm.

10. Pētiet un izpētiet, ko jums stāsta vēsture, bet saprotiet, ka šodien ir citi laiki, ka jūs dzīvojat citā laikmetā un ka tāpat kā jūsu gars ir attīstījies vairāk nekā tajos laikos, arī veids, kādā Es jums šodien sniedzu savus mācījumus, nav tas pats, lai gan to jēga ir tā pati un mūžīgi spēkā.

11. Šajā dienā, kad jūs ar lūgšanu gaidījāt savu Meistaru, Es patiesi nāku pie jūsu sirdīm. Uzņemiet Mani tur, tauta, jo Es uzņemu jūs Savā tēvišķajā Garā.

12. Es atrodu mieru jūsu dvēselē un harmoniju jūsu jūtās. Šo mieru izstaro jūsu būtība, un šī iekšējā sagatavotība aicina manu Garu nolaisties savā dievišķajā starojumā. Sagatavojiet visas savas spējas, lai jūs varētu pilnībā aptvert manu mācību.

13. Es šobrīd nerunāju ar jums par fiziskajām maņām, bet gan par garīgajām, kas jau sen atrodas jūsos, taču kuras jūs neesat sapratuši, jo jūs pieņemat tikai ārējās formas un noraidāt garīgo būtību.

14. Jūs tuvojaties nemirstīgajai dzīvei, un Es jums saku: jūs vēl esat nenobrieduši, jo jūsu miesas tieksmes vēl nav saskaņā ar jūsu garu. Taču Es esmu jums devis spēku un drosmi, lai jūs ar meditāciju un lūgšanu pārvarētu instinktus.

15. Mans vārds, ko pārraida balss nesējs, ir kļuvis arvien skaidrāks, dziļāks un pilnīgāks, un tas panāk, ka nocietinātās sirdis kļūst pazemīgas un cēlas.

16. Kurš gan nav piedzīvojis savu „Golgātu” un kurš gan dzīvē nav cietis? — Nevienš, jo jūs visi, sekojot Kristum, nesat krustu. Es redzu, ka jūs dzīvojat pakļāvīgi un paklausīgi, nepretoties dabas likumiem vai dabas spēkiem, un, redzot, ka jūs šos likumus neesat pārkāpuši, Es jums teicu: Jūs esat Tēva un Skolotāja cienīgi un tagad esat sapratuši, ka nav jāgodā Radītājs ar zemes ķermeņa upuri, jo esat sapratuši pareizo veidu, kā Viņu godāt ar garu, tāpēc vairs neesat pagāni.

17. Jūs dzīvojat uz zemes un, lai dzīvotu, jums jāizmanto dabas elementi. Taču, tā kā visi pakļaujas vienam likumam, jums tie jāizmanto tikai šī likuma ietvaros. Tādējādi jūs dodat Garam to, kas tam pienākas, un savam ķermenim to, kas tam atbilst. Es jums neko neaizliedzu, jo nekas

nav pretrunā maniem dievišķajiem lēmumiem; taču izmantojiet visu ar mēru.

18. Ja jūs pazīstat Tēva likumu, jums nav ko baidīties, jo jūs zināsi, kā izmantot to, kas jums pienākas saskaņā ar manu likumu.

19. Pildiet to, ko jums uzliek mans Vārds, jo Es gribu no jums veidot miera un progresu tautu, jo jūs esat tauta, kuru Es meklēju. Jūs esat Izraēla, kurā atrodas Levi, kuru Es esmu attīrījis, lai viņš man kalpotu šajā laikā.

20. Pirmajos laikos Tēvs svaidīja Levi, lai no viņa izaugtu Dieva pielūgsmes kalpi un viņi kļūtu par manas iedvesmas un mana likuma vēstītājiem. Tāpēc jūs redzat, ka Es pats starp jaunpienācējiem meklēju Savus kalpus — tos, kuriem jādodas pie citām tautām, lai izpildītu Manu uzdevumu. Tas notiks pēc 1950. gada, jo Mans darbs tiks atzīts visā pasaulē.

21. Šodien jūs vēl esat zinātkāri skolnieki, jo saprotat, ka vēl nevarat uzskatīt sevi par meistariem; un tāpēc jūs steigzaties klausīties to, kurš zina visu.

22. Sagatavojiet savu garu, savu sirdi un savu prātu, un jūs beidzot kļūsi par meistariem un priecāsi par saviem skolniekiem.

23. Es pieņemu jūsu lūgšanu, kurā jūs lūdzat, lai Es jums piešķirtu Savu žēlastību, lai jūs varētu saprast Manu vārdu.

24. Redziet, Es ne vienmēr runāju ar jums līdzībās, Es to daru pilnīgi skaidri, lai jūs varētu saprast.

25. Barojiet un stipriniet savu garu ar manu mācību, lai tas varētu attīstīties.

26. Meistara mācība vienmēr sākas vienādi, jo tajā ir ietverta viena un tā pati mīlestība. Tā sākas ar mīlestību un beidzas ar žēlsirdību — diviem vārdiem, kuros ir ietverta visa mana mācība. Tieši šīs augstās jūtas dod garam spēku sasniegt gaismas un patiesības sfēras.

27. Saprotiet, kādā veidā Es jūs pakāpeniski vedu pie tā, lai jūs saprastu un pildītu Manu gribu — nevis kā pavēli, jo Es kā bezgalīgā gudrība zinu, ka no jums pašiem dzims griba paklausīt Maniem likumiem, ja Es jūs iedvesmošu un atmodināšu mīlestībai. Mana mīlestība jūs apgaismo un atstāj jūs brīvībā. Mana rūpīgā mīlestība jums rāda tikai ceļu uz pilnību, pa kuru jums jāiet. Ceļš, par kuru Es jums tik bieži runāju, ir tas, kas ved pāri fiziskajai nāvei; jo jums vienmēr jābūt gataviem šim pārejas brīdim. Vai jūsu intuīcija vai jūsu gars jums nepasaka, ka pastāv kaut kas, kas izdzīvo pēc zemes ķermeņa nāves, un ka šis kaut kas ir gars? Es vienmēr esmu jūsu mācītājs šo ceļu un sagatavojis jūs šī krustceles šķērsošanai, lai jūsu gars,

pārejot no pasaules pārejošās dzīves uz garīgo dzimteni, kur atrodas mūžīgā dzīve, nebūtu pārsteigts vai satraukts, sastopoties ar bezgalību.

28. Jūsu uzdevums ir vienīgi šeit izpildīt savu likteni; tad Es jums apsolu laimīgu dzīvi garīgajā dzīvē par jūsu uzdevumu un pienākumu labu izpildi. Kad tas notiks, jūs vairs neaptraipīsieties šīs pasaules ļaunumu purvā. Jūsu gars vairs netiks aptumšots ar zemiskajām kaislībām, kas piemīt zemes ķermenim.

29. Patiesi, Es jums saku: lai jūs sasniegtu pilnīgu tīrību, jūsu dvēselei vēl būs jāattīrās ļoti daudz — gan šajā pasaulē, gan garīgajā.

30. Tik bieži, cik jums tas būs nepieciešams, jums būs jāatgriežas uz šo planētu, un jo biežāk jūs neizmantosiet iespējas, ko jums piešķir jūsu Tēvs, jo vairāk jūs aizkavēsiet savu galīgo ienākšanu patiesajā dzīvē un pagarināsiet savu uzturēšanos Asaru ielejā.

31. Katrai dvēselei katrā zemes dzīvē ir jāpierāda savs progress un attīstības augļi, katru reizi sperdama stingru soli uz priekšu.

32. Apzinieties, ka vienīgais labais, kas nāk par labu jūsu pašu labklājībai, ir tas, kas rodas no patiesas mīlestības un žēlsirdības pret citiem, un tas notiek nesavtīgi.

33. Ja dvēsele kļūst paklausīga un uzticīga sava Kunga gribai, tas notiek tādēļ, ka viņa uzticas Viņam. Tā nepretojas tam, ka jāatstāj zemes ķermenis un jāatgriežas aizsaulē, jo tā nebaidās no sava sprieduma, un tā nepretojas arī tam, ka jāatgriežas uz zemes, kur to gaida briesmas un kārdinājumi, jo tā zina, ka no šī attīrošā krāsns tā iznāks tīrāka.

34. Tas, kurš uzvar kārdinājumus, kas nāk no ārpusē un no viņa paša, tiks dēvēts par Tā Kunga apgaismoto un izredzēto. Turklāt viņam blakus būs garīga būtne vai gaismas eņģelis, kas rūpēsies par viņu, un kopā viņi strādās, līdz piepildīsies mana griba.

35. Tāpēc nebaidieties, ja jūsu acis šajā dzīvē neredzēs šo pravietojumu piepildīšanos. Es ļaušu jūsu garam ne tikai redzēt, bet pat novākt augļus, ko tas sējis pagātnē — neatkarīgi no tā, vai tas bija sen vai nesen.

36. Nāk strīdu laiks, kurā cilvēki parādīs savu intelektu un daiļrunību, kas tos vedīs uz lielīšanos un iedomību. Atkal tiks apspriests Mans Otrā Laika Vārds, un tiks apspriestas arī dažādās interpretācijas, kas tam ir dotas. Patiesi, Es jums saku: no šīs vētras izlauzīsies gaisma, daudzi plīvuri tiks saplēsti, un liekulība tiks gāzta ar patiesības spēku.

37. Mana dievišķā vēlēšanās ir, lai cilvēki nonāktu pie savu priekšstatu un garīgo pielūgsmes veidu vienotības, jo, ja tas notiks, Es viņiem esmu sagatavojis kaut ko.

38. Pēties Manas mācības, padariet tās par savām un dzīvojiet saskaņā ar tām, lai jums nebūtu jābaidās ne no pasaules gudrajiem, ne no zinātniekiem, ne no rakstu zinātājiem.

39. Lūdzieties, lai no jūsu mutēm plūstu bezgalīgā gudrība.

40. Tauta, vai tu baidies ienākt manā klātbūtnē un sastapt mani kā tiesnesi? Patiesi, Es jums saku: arī kā tiesnesis Es esmu pilnīgs, tāpēc jums nav jābaidās no nekādas netaisnības no manas puses.

41. Pietiek atcerēties gadījumu ar laulības pārkāpēju sievieti, kuru tiesneši jau bija notiesājuši. Viņa palika neskarta, pateicoties Kristus vārdiem — tā paša, kurš šajā brīdī runā uz jums.

42. Es nevaru izteikt par jums spriedumu, kas būtu smagāks par jūsu pārkāpumu smagumu. Tāpēc es jums saku, ka jums nav jābaidās no manis, bet gan no sevis pašiem.

43. Tikai Es viens zinu jūsu pārkāpumu smagumu, apjomu un nozīmi. Cilvēki pastāvīgi ļaujas iespaidot ārējam izskatam, jo viņi nespēj ielūkoties savu tuvāko sirdīs. Es, savukārt, skatos sirdīs un varu jums teikt, ka pie manis ir nākuši cilvēki, kuri ir atzinuši smagus pārkāpumus un bijuši pilni nožēlas, jo bija mani aizvainojuši, taču es viņus atzinu par nevainīgiem. Turpretim citi ir nākuši un man teikuši, ka nekad nevienam nav nodarījuši ļaunu, taču es zināju, ka viņi melo. Jo, lai gan viņu rokas nav aptraipītas ar tuvākā asinīm, viņu upuru asinis, kuriem viņi bija pavēlējuši atņemt dzīvību, ir izlijušas uz viņu dvēselēm. Tie ir tie, kas met akmeni, vienlaikus slēpjot roku. Kad Es savā sludinājumā esmu izteicis vārdus „glēvs”, „viltīgs” vai „nodevējs”, visa viņu būtība ir satricinājusies, un bieži vien viņi ir aizgājuši no manas mācības, jo sajutuši, ka uz viņiem ir vērst skatiens, kas viņus tiesā.

44. Tā kā cilvēku tieslietu sistēma ir nepilnīga, jūsu cietumi ir pilni ar upuriem, un nāvessodu izpildes vietas ir aptraipītas ar nevainīgo asinīm. Ak, cik daudz noziedznieku Es redzu, kas šajā pasaulē bauda brīvību un cieņu, un cik daudziem samaitātiem cilvēkiem jūs esat uzcēluši pieminekļus, lai godinātu viņu piemiņu!

45. Ja jūs varētu redzēt šīs būtnes, kad tās dzīvo garīgajā pasaulē un to dvēselēs uzplaiksnī gaismas stari! Vietā bezjēdzīgām un nevajadzīgām godināšanām jūs sūtītu viņiem lūgšanu, lai mierinātu viņus viņu smagajā nožēlā.

46. Es nāku, lai izveidotu miera valstību starp cilvēkiem, un, lai gan daudziem tas izraisa vienīgi smaidu, Es turpināšu, līdz Es būšu jums pierādījis mīlestības un taisnīguma spēku — spēkus, kurus jūs nepazīstat, jo esat tos izmantojuši ļoti maz.

47. Es šo valstību neizveidošu ne uz drupām, ne uz līkiem, bet uz auglīgiem laukiem, kurus auglīgus ir padarījusi pieredze un kurus ir mēslojusi sāpe. Uz tiem uzplauks mana sēkla, tur jūs redzēsiet, kā mirdz mana taisnība.

48. Šī laika cilvēkiem ir uzdevums atjaunot un attīrīt savu zemes ķermeni, lai tie, kas nāks pēc viņiem, saņemtu labu mantojumu; jo attiecībā uz tām dvēselēm, kurām tajos laikos būs jāinkarnējas, Es tās jau esmu sagatavojis un izvēlējis.

49. Saproti savu likteni, tauta! Izpēti šos vārdus, lai jūs atpazītu savu uzdevumu. Es nevēlos, lai jūs uzņemtos darīt vairāk, nekā jums patiesībā pienākas, nedz arī lai jūs darītu mazāk, nekā Es jums esmu uzticējis, jo tad jūsu darbs nebūs ilgtspējīgs.

50. Daži no jums savās sirdīs man saka: „Meistars, kāpēc Tu savos vārdos dažkārt mūs padari par atbildīgiem par cilvēces mieru?” Bet Es jums saku, ka ne jūs būsi tie, kas šajā laikā glābs cilvēci, jo tas ir pārcilvēcisks darbs. Tomēr jūs esat sākums jaunam dzīves veidam, sākums garīgi noskaņotai cilvēcei, un šim sākumam noteikti ir jāveicina tautu un valstu glābšana un atbrīvošana.

51. Man vēlreiz jums jāsaka, ka ticības kopiena, ko jūs veidojat ap maniem atklājumiem, nav tā kopiena, kuru Tēvs Savā mīlestībā izceļ pār citām kopienām uz Zemes. Kungs ir vērsis savu skatienu uz to tikai tādēļ, ka Viņš to ir veidojis no dvēselēm, kuras vienmēr ir bijušas pasaulē, kad ir nākusi jauna dievišķa atklāsme. Tās ir garīgie bērni tās Izraēlas tautas, praviešu, sūtņu, redzētāju un patriarhu tautas.

52. Kas šajā laikā varētu mani labāk uzņemt, saprast manas atklāsmes jauno formu un liecināt par manu apsolījumu piepildīšanos labāk par viņiem?

53. Es jums to saku, jo tikai Es varēju jums to atklāt. Jo ir rakstīts, ka tikai Jērs var atvērt grāmatu ar septiņiem zīmogiem. Es jums to daru zināmu, lai jūs saprastu atbildību, ko jūs atkal uzņematies pret pārējām pasaules tautām, kurām jums jābūt kā spogulim, kas atspoguļo Manu likumu.

54. Šai tautai šeit ir bijis tikai viens Dievs, un tā zina, ka Kristus bija „Vārds”, caur kuru Tēvs runāja uz cilvēkiem. Ne Mozus, ne Ābrahams, ne Salamons, ne Elija — neviens no praviešiem netika uzskatīts par dievību. Cik daudz Kunga sūtņu, savukārt, citās tautās ir dievināti, tādējādi aizmirstot vai nepazīstot patieso Dievu!

55. Kad Es runāju par savu „Izraēlas tautu”, par „Kunga tautu”, Es domāju tos, kuri uz Zemi ir atnesuši garīgo misiju — tos, kuri darīja zināmu Manu likumu, kuri sludināja par Mani, kuri Man bija uzticīgi; tiem, kas sludināja dzīvo Dieva esamību, kas izplatīja mīlestības sēklu un kas Dēlā

spēja atpazīt Tēva klātbūtni un Vārdu. Tieši viņi veido Dieva tautu, tas ir Izraēla — stiprā, uzticīgā, gudrā Izraēla. Tas ir mans karavīru pulks, kas ir uzticīgs Likumam un Patiesībai.

56. Tie, kas vajāja manus praviešus, kas saraudāja manu sūtņu sirdis; tie, kas pagriezās ar muguru patiesajam Dievam, lai pielūgtu elkus; tie, kas mani noliedza, izsmēja un pieprasīja manu asini un dzīvību, nepiederēja pie izredzētās tautas, pat ja viņi pēc rases sevi sauca par izraēliešiem; viņi nepiederēja pie praviešu tautas, pie apgaismoto pulka, pie uzticīgajiem karavīriem. Jo „Izraēla” ir garīgs vārds, kas tika nepareizi izmantots, lai izceltu kādu rasi.

57. Jums jāzina arī tas, ka ikviens, kam ir vēlēšanās piederēt pie manas tautas, to var sasniegt ar savu mīlestību, žēlsirdību, dedzību un likumpaklausību.

58. Manai tautai nepieder nekādas konkrētas zemes vai pilsētas pasaulē; mana tauta nav kāda konkrēta rase, bet tā ir pārstāvēta visās rasēs, starp visiem cilvēkiem. Šis cilvēku pulks šeit, kas klausās manu vārdu un saņem jaunās atklāsmes, ir tikai daļa no manas tautas. Otra daļa ir izkaisīta pa visu zemi, un vēl viena, lielākā daļa, dzīvo garīgajā pasaulē.

59. Tā ir mana tauta, kas mani pazīst un mīl, kas man paklausa un seko man.

60. Tautas priekšā kā vadītāji iet simt četrdesmit četri tūkstoši izredzēto. Vieni ir miesā, bet citi — garā. Pēc viņiem seko lielas leģionu rindas, gan no garīgajām būtnēm, gan no cilvēkiem, kuri cenšas sasniegt Gaismu, lai varētu pamatoti saukties par „Izraēla tautas bērniem”.

61. Šīs tautas bērni vienmēr ir snieguši pierādījumus tam, ka viņiem ir vara pār dabas spēkiem. Viņu ceļš pa pasauli atstāja pēdas lielu brīnumu veidā, kas tolaik cilvēkus pārsteidza. Izraēlai arī turpmāk jāparāda pasaulei šī vara, jo tā liecina par gara pārākumu pār matēriju.

62. Ja daži no jūsu līdzcilvēkiem jums demonstrēs savu slepeno zinātņu spēku, nebaidieties un nebrīnieties, jo Es esmu jūs mācījis lielākus brīnumus. Jums arī nevajadzētu nevienu nosodīt, jo katra tauta ir meklējusi patiesību par garīgo dzīvi atbilstoši savām spējām un ticībai.

63. Es runāju ar jums par visu, lai jūs visu uzzinātu un nekas jūs nepārsteigtu. Es sniedzu jums savus mācījumus izsmēloši, lai jūs neieklātu zināšanu jomās, kuras jūs saucat par okultismu, noslēpumainībā vai klusās un bezjēdzīgās pārdomās.

64. Garīgums ir skaidrība, vienkāršība, vērsšanās uz mīlestību un cīņa, lai sasniegtu dvēseles pilnību.

65. Kad šī tauta dosies ceļā un, mācot ar vārdiem un darbiem, izplatīsies starp cilvēci, to apkaros baznīcas, sekas un zinātnes. Vieni uzbruks kādai

daļai, citi cīnīsies pret noteiktām idejām. Tad Dieva tautai jau jābūt stiprai, un ticībai un atziņai jābūt nobriedušam auglim viņu sirdīs.

66. Kuri no šīs tautas bērniem piederēs pie tiem, kas šo sēklu nesīs līdz pat zemes malām? Jūs to nezināt, bet Es jums atklāju tik daudz, ka *jūs* esat sēšanas sākums šajā laikā.

67. Mācekļi Jānis daudz ko teica *jūsu* labā. Viņa iedvesmas ir gaisma *jūsu* ceļam, atbilde uz *jūsu* jautājumiem un temats *jūsu* pētījumiem. Savā Atklāsmes grāmatā viņš redzēja šī laika garīgo cīņu, kuras brāļu slepkavojošās karas ir tikai vājš atspoguļojums lielajai kaujai, kas norisinās garīgajā telpā un (garīgi) šajā pasaulē.

68. Cilvēks ir akls pret patiesību par to, kas notiek ap viņu, un viņam ir vajadzīga šī atklāsmē, lai saprastu cīņas un haosa, kas valda pasaulē, cēloni. Turklāt viņam ir vajadzīga garīgā attīstība, lai cīņas karstumā būtu ieroči savai aizsardzībai.

69. Laimīgi tie, kas tic manam vārdam un sagatavojas, jo viņi tiks glābti. Bet bēdas tiem, kas maniem brīdinājumiem pievēršas vienaldzīgi, jo viņus pilnīgā bezpalīdzībā pārņems viesulis!

70. Drīzāk debesis un zeme pazudīs, nekā mans vārds nepiepildīsies. Jūs taču redzat — jau pirms daudziem gadsimtiem jums tika paziņots par šo laiku, un tas ir pienācis, jo Es to biju paredzējis.

71. Jums jālūdz, cilvēku pūļi, jo lūgšana izlīdzinās ceļu tiem, kuri vēlāk dosies ceļā kā sējēji. Ziniet, ka brīdī, kad jūs sarunājaties ar mani, no bezgalības mana gaisma kā žēlastības rasa nolīst uz tiem, par kuriem jūs lūdzaties.

72. Saprotiet savu misiju, lai katrs no jums būtu cienīgs Izraēla bērns, Dieva tautas bērns.

73. Es jūs sagatavoju, lai jūs sekotu to apustuļu piemēram, kuri sekoja man Otrajā laikmetā un ar savu piemēru iezīmēja ceļu, kas raksturojas ar maigumu, paklausību un pazemību. Jūs būsi šīs Labās Vēsts nesēji, un katrā solī jūs dzirdēsiet savas sirdsapziņas balsi, kas jums teiks, vai jūs savā ceļā ar saviem darbiem atstājat labu piemēru. Es esmu jums parādījis plašos sēšanas laukus, uz kuriem jākrīt manai dievišķajai sēklai. Jau tagad mana rūpīgā mīlestība visu sagatavo un nodrošina.

74. Esmu izlējis sava Gara gaismu pār katru garu un visu miesu, lai jūs visi mani sajustu un redzētu, lai visa pasaule liecinātu par manu patiesību.

75. Cilvēks ir atmodies, ir izglītots un attīstījis savu prātu, bet viņš ir jāvis aizmigt Gara dāvanām, kas ir neaizstājamas viņa pilnveidošanai.

76. Cilvēks ir novirzījies no ceļa, jo kari, ko viņš izraisījis, ir viņa sliktās zinātnes augļi, kurus viņš nevēlējās attīrīt savas sirdsapziņas gaismā. Kad cilvēka prāts kādreiz attīstīsies saskaņā ar dievišķās gaismas

apgaismotajām maņām, jūs redzēsiet, kā cilvēki, iedvesmojoties no mīlestības pret saviem tuvākajiem, ar savas zinātnes palīdzību atklās un radīs brīnumus.

77. Tikai mana balss var jūs vadīt šajā jēdzienu jucekļos, kurā vairs neviens nezina, kas ir patiesība, un nespēj atšķirt labo no ļaunā vai gaismu no tumsas.

78. Jums, kas Man klausāties, Es saku: jūsu mantojums šajā laikā ir tāds pats kā agrākajos laikos, proti, nest manu vēstījuma gaismu tautām.

79. Ne tikai mans Vārds jūs ir audzinājis — arī pārbaudījumi, ar kuriem jūs pastāvīgi saskārāties, bija daļa no manas dievišķās mācības. Dažreiz jūs spējāt saprast un izmantot šos pārbaudījumus, citos gadījumos jūs palikāt nejūtīgi un kurli pret Meistara balsi.

80. Cilvēks, kurš no jums atvadās, lai dzīvotu garīgajā dzimtenē; kaut kas, kas jums tiek atņemts uz Zemes; slimība, kas jūs piespiež palikt gultā un attīra jūs caur sāpēm — tas viss ir pārbaudījumi, kas gudri ienāk jūsu dzīvē, lai palīdzētu jums piepildīt savu likteni, kas ir mīlēt viens otru.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 160

1. Dzīves auglis, tas saldaiss un garam barojošais auglis, ir tas, ko Es jums dodu savā Vārdā. Ēdiet un sajūti, ka esat sapulcējušies ap Kunga galdu. O Trešā laika pravieši! Sagatavojieties, lai redzētu to, ko redzēt ir dota tikai lezīmētajiem. Kamēr daudzi no tiem, kas veido šo pulku šeit, savā sirdī un garā nejūt Manu klātbūtni, jūs varat liecināt par savām vīzijām — liecību, kas ir pilna gaismas un patiesības gan pēc satura, gan pēc formas. Patiesi, Es jums saku: ikreiz, kad kāds no jums iekšēji sagatavojas, Gars iekļūst garīgās dzīves gaismā, kur tas piesātinās un gūst iedvesmu, lai pēc tam varētu izskaidrot savu redzējumu tiem, kuri gaida viņa liecību.

2. Kad šis tauta kļūs garīgāka un iemācīsies sajūst manu klātbūtni, tai vairs nebūs nepieciešams, lai redzētājs sniegtu pierādījumus tam, ka mana atklāsme ir bijusi patiesa. Tad Es varēšu jums teikt: „Laimīgi tie, kas ticēja, neredzot.”

3. Redzēja atbildība ir liela un nopietna, jo bieži vien no viņa vārdiem ir atkarīga daudzu vāju sirdi ticība, kas meklē pierādījumus, lai varētu ticēt.

4. Redzējam ir jāattīsta liela intuīcija, lai atpazītu, vai tas, ko viņš redz garā, ir labas sagatavošanās auglis vai nē; vai tas, ko viņš ir redzējis, ir jāliecina saviem brāļiem un māsām, vai arī tas ir jāpatur noslēpumā. Bet cik maz no tiem, kas saņēmuši šo dāvanu, ir pratuši to attīstīt ar mīlestību, dedzību un garīgumu, kāds tai nepieciešams!

5. Redzētāja dāvana ir viena no grūtākajām, tāpēc Es jums saku, ka redzētāja skatiens nekad nevar iekļūt garīgajā sfērā bez garīguma.

6. Garīgums nozīmē jūtu pacelšanu, dzīves tīrību, ticību, mīlestību pret tuvākajiem, žēlsirdību, pazemību Dieva priekšā un dziļu cieņu pret saņemtajām dāvanām. Ja jūs varat sasniegt kaut ko no šīm tikumībām, jūs sākat ar savu garīgo skatienu iekļūt mīlestības un pilnības mājvietā. Tāpat, ja jūs sasniegsiet garīgumu, jūs jau uz zemes varēsiet teikt, ka dzīvojat garīgajā dzimtenē, pat ja tas notiek tikai jūsu lūgšanu brīžos. Vienlaikus jūs saņemsiet gaismu, kas jums atklās notikumus, kas gaida nākotnē, jo pacīlātajam garam nākotne vairs nav noslēpums.

7. Jā, mācekļi, tikai cilvēciskajā dzīvē cilvēks nezina, kas notiks nākotnē, kas notiks rīt. Viņš nez i savu likteni, nezina ceļu, pa kuru viņam jāiet, un kāds būs viņa gals.

8. Cilvēks nespētu izturēt zināšanu slogu par visiem pārbaudījumiem, kurus viņam jāiztur savā dzīvē. Tāpēc Es savā žēlīgajā mīlestībā pret viņu esmu uzlicis šo noslēpuma plīvuru starp viņa tagadni un nākotni, tādējādi neļaujot viņa prātam novirzīties no pareizā ceļa, apsverot vai apzinoties visu to, ko viņam vēl jāpiedzīvo un jāpārcieš.

9. Savukārt gars, būtne, kas apveltīta ar spēku un radīta mūžībai, sevī glabā spēju pazīt savu nākotni, dāvanu atpazīt savu likteni, un spēku saprast un (arī) pieņemt visus pārbaudījumus, kas to gaida, jo tas zina, ka ceļa galā, ja tas ir mērots paklausībā Likumam, tas nonāks Apsolītajā zemē, Gara paradīzē, kas ir paaugstināšanās, tīrības un pilnības stāvoklis, kuru tas beidzot būs sasniedzis.

10. Nemiet mani par paraugu savai garīgajai attīstībai, jo tieši tādēļ Es toreiz kļuvi par cilvēku. Katrs no maniem darbiem bija paliekošs mācījums cilvēkiem. Taču, ja mani darbi bija mācība cilvēcei, jums tie ir jāņem par paraugu, lai jūs attīstītos augstāk, attīstītu Gara dāvanas un cilvēciskās spējas un arvien vairāk tuvinātos paraugam, ko es jums devu ar savu dzīvi, darbiem un vārdiem.

11. Atcerieties, ka es kā cilvēks vienmēr zināju, kāds bija mans aicinājums šajā pasaulē, ka es pazinu nākotni un par to liecināju jau no bērnības. Caur Jēzu es runāju ar saviem mācekļiem par visu, kas notiks manas uzturēšanās uz Zemes pēdējās dienās, kā arī par to, kāda būs mana ciešanu ceļš un mana upurējošā nāve. Es atklāju cilvēcei tās garīgo nākotni, paredzēju tās cīņas un pārbaudījumus, iepriekš paziņoju par notikumiem tautās, sākot no tā laika apstākļiem līdz laikam, ko Es nosaucu par savu jauno atklāsmi un ko jūs saucat par „Atgriešanos”.

12. Jēzus ķermeņa garīgums ļāva Viņam zināt savu likteni, jo mans Gars to Viņam atklāja, un tieši šis garīgums deva Viņam spēku pieņemt Tēva gribu ar absolūtu mīlestību un pazemību.

13. Jūs nevarat sasniegt sava Skolotāja garīguma līmeni, lai zinātu, ko jums sagatavojis jūsu liktenis, ko jums nesīs nākotne; bet, pateicoties jūsu iekšējai pacelšanai, Es ļaušu jums nojaust kāda notikuma tuvošanos.

14. Šo priekšticības spēju, šo garīgo skatienu nākotnē, šo zināšanu par savu likteni jūs iegūsiat tikai tādā mērā, kādā jūsu būtība, kas sastāv no ķermeņa un gara, pakāpeniski attīstīsies garīguma ceļā, kas, atkārtotot vēlreiz, ir ticība, tīrība, mīlestība pret dzīvi, mīlestība un gatavība palīdzēt saviem tuvākajiem, pazemība un mīlestība pret savu Kungu.

15. Lai palīdzētu jums attīrīt savu būtību, Es jums nosūtu savas domas, kuras, kļuvušas par vārdiem, jūs saņemat caur manu balss nesēju saprāta spējām un kuras jums rāda ceļu uz Gaismu. Es svētīju to, kurš tic šai patiesībai, tāpat kā Es svētīju to, kurš šaubās, jo jūs visi esat mani mācekļi, mani mīļie bērni.

16. Mani mācījumi, kas izklāstīti šajā atklāsmē, cilvēku vidū atstās garīguma ceļu, kas maniem mācekļiem atgādinās, ka Es esmu bijis kopā ar viņiem jaunā veidā, lai piepildītu savu apsolījumu.

17. Šī ir tā jaunā diena, ko lakstīgalas ir sveikušas ar savu čivināšanu, lai paziņotu cilvēcei par Trešā laikmeta klātbūtni.

18. Mana jaunā atklāsme tika paziņota tā, ka tai jāsakrīt ar laiku, kad notiek cīņa starp gara tieksmi uz augšu un miesas apvalka materializāciju, ar laiku, kad notiek karš starp patiesību un meliem, kauja starp labo un ļauno, starp gaismu un ēnu.

19. Paskatieties uz tiem jūsu līdzcilvēkiem, kuri sevi dēvē par varenajiem. Viņi vēlas triumfēt, nogalinot, vēlas uzcelt savu jauno impēriju uz drupām, postījumiem un līķiem.

20. Es jums saku, ka ir pienācis laiks sēt gaismas un miera sēklu laukos, kurus jūs esat padarījuši auglīgus ar savu mīlestību.

21. Es meklēju cilvēka sirdi, lai izglābtu viņu no viņa ciešanām un atbrīvotu no viņa apmulsma. Jo Es uzvarēšu, dodot jums mūžīgo dzīvību, lai beidzot varētu valdīt pār dzīvajiem.

22. Mani garīgie pulki atrodas pašā cīņas vidū, lai glābtu savus brāļus un māsas uz Zemes, un patiesi, Es jums saku, viņi neatgriezīsies sakauti, bet, gluži pretēji, ierodoties, viņi sāks dziedāt triumfa dziesmas.

23. Es nāku, lai jūs atbrīvotu ar domu spēku, bez nepieciešamības, lai mans „Vārds” atkal kļūtu par cilvēku, lai dzīvotu jūsu vidū. Kas tajā ir pārsteidzošs, ka mans Gars atklājas jūsu prātos caur domām? Kas tajā ir dīvains, ka gans meklē savas apmaldījušās avis?

24. Patiesi, Es jums saku: vēl pirms jūs bijāt, Es jūs mīlēju, un, tā kā Es zināju jūsu likteni, Es jau biju domājis par jūsu glābšanu. Tāpēc bija mana griba kā cilvēkam dzīvot kopā ar cilvēkiem, jo ar savu mīlestību Es gribēju jums parādīt ceļu uz Gaismu, kas kādu dienu jūs aizvedīs uz mūžību, lai dzīvotu manā Tēva namā.

25. Es atklāju savu dievišķo varu uz zemes caur Jēzu: Es atdzīvināju Lāzaru, atgriezu Magdalēnu, atdevu redzi fiziski un garīgi akliem, iedvesu sirdīs ticību un cerību, atvēru jaunu ceļu apstājušajām dvēselēm; un visbeidzot Es aplaistīju zemi ar savām asinīm un atstāju jums savu ķermeni kā pierādījumu tam, ka Es no mīlestības biju starp jums, lai pilnībā veltītos tiem, kurus Es ļoti mīlu.

26. Šodien, tāpat kā toreiz, Es sevi ziedoju cilvēcei Garā, lai jūs glābtu, padarot jūs noderīgus; jo sēkla, ko Es jums esmu nodevis, lai jūs to sētu, ir noderīguma sēkla, kas panāks, ka jūs vairs nebūsiēt garīgi neauglīgi un dzīves paražīti.

27. Vai jūs joprojām vilcināties ķerties pie darba? Jā, mani bērni, bet tas, kas jums ir gadi un gadsimti, man ir tikai mirkli. Es izmantoju laiku, lai prātos, sirdīs un dvēselēs nogatavotos mīlestības auglis.

28. Šis ir laiks, kad dievišķā gaisma pilnībā mirdzēs manos sekotājos, kuri atklās Gara dāvanas un pierādīs, ka viņiem nav vajadzīgas ne zemes bagātības, ne pasaulīgās zinātnes, lai darītu labu un veiktu brīnumus. Viņi dziedinās manā vārdā, atjaunos bezcerīgi slimos, pārvēršot ūdeni par balzamu, un modinās mirušos no viņu gultām. Viņu lūgšanām būs spēks nomierināt vētras, apklusināt dabas stihijas un cīnīties pret epidēmijām un jaunajām ietekmēm.

29. Apmātie tiks atbrīvoti no savas apsēstības, vajātājiem un apspiedējiem ar manu jauno mācekļu vārdu, lūgšanu un pilnvarām.

30. Bet patiesi, Es jums saku: kad Es redzēšu, ka mana tauta ir sagatavota, Es tai darīšu zināmu stundu, kurā tai jāuzsāk cīņa starp Gaismu un Tumsību. Un, ja sastopaties ar noraidījumu, tad ar mieru atcerieties, ka tā nav pirmā reize, kad cilvēks noraida Manu sēklu. Jau kopš seniem laikiem cilvēks ir nogriezis zarus no „koka”, lai tos pārstādītu pēc sava prāta, tā ka vēlāk vairs nezināja to izcelsmi. Bet Es gribu, lai jūs zināt, ka būtībā Es esmu šis koks — manā darbā, uz kuru cilvēks nevar nekādi ietekmēt, bet no kura viņam tikai jāsaņem labvēlības un kura sēklas viņam jāizplata.

31. Labā cīņa pret Jauno notiek ne tikai jūsu pasaulē; jūs to varat sastapt arī garīgajā pasaulē, kur norisinās lielas kaujas, kuru ietekme sniedzas līdz jums un izpaužas kā kari. Neļaujiet, lai garīgā pasaule, kas līdz šim jūs ir aizsargājusi, tiktu aizstāta ar būtnēm, kurām ir mazs atziņas gaismas daudzums. Uzmanieties savos soļos un nepārtraukti lūdziet mieru šai pasaulei, kurā jūs dzīvojat.

32. Lūdzieties un strādājiet. Garīgi attīstieties, lai jūs varētu uzvarēt visos pārbaudījumos. Atcerieties mācību piemērus, ko jums deva tā tauta ar nosaukumu Izraēla, kura, atsaucoties uz sava Kunga aicinājumu, devās ceļā. Tā tika vadīta tuksnesī, lai apgūtu lielu mācību. Tur tā iepazīna Likumu, iemācījās sazināties ar savu Tēvu un atmodināja savas garīgās dāvanas. Tā iemācījās paklausīt dievišķajiem baušļiem, vadīties pēc Likuma un kopīgi dzīvot harmonijā un brālībā.

33. Šī paklausība izglāba to no bīstamām situācijām un slazdiem. Tās vienotība padarīja to spēcīgu pret ienaidniekiem. Tās kārtība padarīja tuksneša šķērsošanu izturamu un bieži vien pat priecīgu. Tās neatlaidība un ticība ļāva tai gūt uzvaru un piedzīvot dievišķā apsolījuma piepildīšanos. Kad šī laika cilvēki atceras šīs tautas vēsturi, viņi brīnās par šo cilvēku tik lielo ticību un ir pārsteigti par daudzajiem brīnumiem, ko Kungs darīja viņu ceļā. — Kad Es dzirdu, ka no jūsu sirdīm izlaužas nopūtas, redzot šo ticību un šo garīgumu, tad Es jums saku, ka tas pilnībā ir atkarīgs no cilvēkiem,

vai šie brīnumi atkal atgriezīsies . Kad vien Es redzēšu, ka viņi ir tam gatavi, Es viņiem atklāšos.

34. Tagad visi, kas jau ir sagatavoti un atmodināti, ir uzdevums sludināt pasaules atbrīvošanu. Atcerieties, ka Elija, kas apsolīts šim laikam, pašlaik visu sagatavo, lai izglābtu zemes tautas, kuras ir materialisma verdzībā, no faraona varas, tāpat kā savulaik Mozus Ēģiptē darīja ar Izraēla ciltīm.

35. Sakiet saviem līdzilvēkiem, ka Elija jau ir atklājies caur cilvēka saprātu, ka viņa klātbūtne ir bijusi Garā un ka viņš turpinās apgaismot visu tautu ceļu, lai tās virzītos uz priekšu.

36. Jūsu Gans ir uzmēmusies uzdevumu atvest visas radības atpakaļ uz to patieso ceļu, neatkarīgi no tā, vai tas pieder pie garīgās, morālās vai materiālās sfēras. Tāpēc Es jums saku, ka svētītas būs tās tautas, kas caur Eliju saņems sava Kunga aicinājumu, jo tās paliks vienotas taisnīguma un mīlestības likumā, kas tām kā sapratnes un brālības auglis nesīs mieru. Tādā veidā vienotas tās tiks vadītas uz kaujas lauku, kur tās cīnīsies pret samaitātību, materiālistu un meliem. Šajā cīņā šī laika cilvēki piedzīvos jaunus brīnumus un sapratīs dzīves garīgo jēgu — to, kas runā par nemirstību un mieru. Viņi pārtrauks nogalināt viens otru, jo sapratīs, ka viņiem jāiznīcina vienīgi sava neziņa, savtīgums un postošās kaislības, no kurām cēlušies viņu kritumi un grūtības — gan materiālās, gan garīgās.

37. No kurienes rodas elku pielūgšana un reliģiskais fanātisms, ja ne no neziņas par likumiem, kas valda pār garu? Kāds ir iemesls kariem, kas sēj sajukumu tautu vidū un iznīcina cilvēkus, ja ne bezgalīga alkātība vai nevaldāma naidis?

38. Tātad saprotiet, ka galīgā cīņā nav cilvēku cīņa pret saviem brāļiem, bet gan labā cīņa pret ļauno. Es lieku savu zobenu cilvēka labajā rokā, lai viņš uzvarētu pats sevi un sasniegtu Apsolītās zemes vērtus. Taču negaidiet, ka tā būs konkrēta tēvzeme, ko jūs saņemsiet kā mantojumu, jo šo jauno Apsolīto zemi jūs atklāsiet savas dvēseles dziļajā mierā. Jūs piedzīvosiet savas agrāk nedrošās, naidīgās un nožēlojamās pasaules pārvērtību par dāsni bagātu un mīlīgu zemi. Jums būs dzīve, kurā valda garīgums, taisnīgums un mīlestība. Tas nesīs cilvēkiem progresu, jo viņi būs barojušies ar patieso zināšanu spēku. Cilvēka dzīve kļūs cēlāka, un, kad mans Gars atklāsies starp nākotnes nobriedušajiem cilvēkiem, visās jomās iestāsies atklāsmes laiks, un jūs redzēsiet piepildāmos zīmes un brīnumus, ko jums pravietiski sludināja iepriekšējās paaudzes.

39. Kad pasaule būs sasniegusi savu atkārtoto atbrīvošanu un, vadīta no Elijas gaismas, ieies šajā taisnīgajā un labajā dzīvē, jūs šeit uz Zemes piedzīvosiet to garīgās dzīves atspulgu, kas jūs gaida aiz šīs dzīves robežām,

lai pēc tam mūžīgi baudītu sava Tēva mieru un gaismu. — Bet, ja jūs jautājat, kā visas tautas apvienosies vienā tautā, tāpat kā tās ciltis, kas veidoja Izraēlas tautu, Es jums saku: nebaidieties, jo, kad visas tautas reiz tiks atvestas uz „tuksnesi”, pārbaudījumi tās saliedēs, un, kad tas notiks, uz visām trūcīgajām sirdīm no debesīm nokritīs jauna mana.

40. Priecājies par manu klātbūtni, mīlā tauta, sarīko svētkus savā sirdī, līksmo no prieka, jo beidzot jūs esat redzējuši, ka ir pienācis Kunga diena. Jūs baidījāties no šīs dienas atnākšanas, jo joprojām domājāt kā senči un uzskatījāt, ka jūsu Tēva sirds ir atriebīga, ka Viņš glabā naidu par saņemtajiem apvainojumiem un ka tādēļ Viņš tur gatavībā sirpi, pātagu un ciešanu kausu, lai atriebtos tiem, kuri Viņu tik ļoti un tik daudzas reizes ir apvainojuši. Bet liels bija jūsu pārsteigums, kad jūs atklājāt, ka Dieva Garā nevar pastāvēt ne dusmas, ne rūgtums, ne riebumu, un, lai arī pasaule raud un sūdzas kā nekad agrāk, iemesls nav tas, ka Tēvs viņai devis ēst šo augli un dzert šo kausu, bet gan tas, ka šī ir raža, ko cilvēce pamazām novāc atbilstoši saviem darbiem.

41. Tiesa, visi šajā laikā izraisītie postošie notikumi jums tika iepriekš paziņoti. Taču nedomājiet, ka tādēļ, ka tie jums tika paziņoti, jūsu Kungs tos sūta kā sodu. Gluži pretēji, visos laikos Es esmu jūs brīdinājis par ļaunumu, par kārdinājumiem un palīdzējis jums atkal piecelties pēc jūsu kritieniem. Turklāt Es esmu jums nodrošinājis visus nepieciešamos līdzekļus, lai jūs varētu glābties. Bet jums ir arī jā, ka jūs vienmēr esat bijuši kurli un neticīgi pret mani aicinājumiem.

42. Pat šodien Es jums saku: izmantojiet Manu darbu kā šķirstu un ieejiet tajā, lai būtu drošībā no tuvojošajām vētrām. Bet jūs redzēsiet, ka daudzi nevēlas ticēt Maniem brīdinājumiem un negatavojas. Taču, kad pienāks pārbaudījums un tas viņus pārmācīs, viņi vispirms teiks, ka Es esmu atriebies viņiem un sodījis viņus.

43. Klausieties manā vārdā, ak, tauta, un stiprinieties ar tā labestību! Atveriet savas sirdis, un jūs sajūtīsiet sava Tēva apmeklējumu. Izsūdziet grēkus manā priekšā garā, un jūs sajūtīsiet tādu mieru, ko nekad vairs nevēlēsieties zaudēt.

44. Kā gan jūs varējāt gaidīt mani, ja bijāt pilni vardarbības un mana ierašanās jums izraisīja šausmas, nevis bezgalīgu prieku? Es jums vēlreiz saku, ka no manis jums nav ko baidīties, taču pašu dēļ jūs varat saskarties ar visdažādākajiem ļaunumiem. Tāpēc baidieties no sodības, ko varat izpelnīties savu pārkāpumu dēļ.

45. Es gan esmu neizbēgami modrs, taču taisnīgs, patiesīgs un neuzpērkams. Tā kā jūs esat cēlušies tieši no manis, es uzskatu par taisnīgu, ka jums jāatgriežas tajā pašā stāvoklī. Es esmu jūs mācījis, ka tas,

kas ir aptraipīts, nevar nonākt pie manis. Tam vispirms jāattīrās, un tieši tas šobrīd notiek pasaulē.

46. Jēzū pasaule ieraudzīja savu Dievu, kas kļuvis par cilvēku. Cilvēki no Viņa saņēma tikai mīlestības mācības, bezgalīgas gudrības pamācības, pilnīgas taisnīguma pierādījumus, bet nekad nevienu vārdu par vardarbību, nevienu rīcību vai naida pazīmi. Cik ļoti viņš tika apvainots un izsmiets! Viņam bija pilnvaras un visa vara savās rokās, kādas nav visai pasaulei, bet bija nepieciešams, lai pasaule iepazītu savu Tēvu viņa patiesajā būtībā, viņa taisnīgumā un žēlsirdībā.

47. Jēzū pasaule ieraudzīja Tēvu, kurš visu atdod saviem bērniem, neko nepieprasot sev pretī — Tēvu, kurš ar bezgalīgu mīlestību piedod smagākos apvainojumus, nekad neizrādot atriebību, un Tēvu, kurš, tā vietā, lai atņemtu dzīvību saviem bērniem, kuri viņu apvaino, viņiem piedod un ar savām asinīm iezīmē ceļu uz viņu garīgo pestīšanu.

48. Kā gan būtu iespējams, ka šajā laikā, kad Es atklājos cilvēkiem Garā, Es izdzēstu no viņu sirdīm to priekšstatu, ko viņi ir izveidojuši par mīlošo un taisnīgo Tēvu, ko viņi ir izveidojuši par mani savas dzīves laikā uz zemes?

49. Jums jāgatavojas, jo Es visiem nesu taisnīgumu. Sagatavojieties, jo majestātiskums, ar kādu Es parādīšos, jūsu sirdīs nedrīkst iedvest bailes, bet gan būt iemesls liksmībai un priekam.

50. Esiet nomodā un lūdzieties, lai jūs varētu būt man blakus gaidāmajā cīņā.

51. Redziet, kā mana gaisma izklien jūsu pasaules miglu. Es gan cīnos pret cilvēkiem, bet tikai tādēļ, lai iznīcinātu visu ļaunumu, kas mīt viņu sirdīs. Es ieliešu savas mīlestības gaismu un spēku tajos, kuri man uzticīgi seko, un tie tad teiks: „Meklēsim pūķi, kas mums uzbrūk, to zvēru, kas mūs vedina grēkot un apvainot Kungu.” Viņi to meklēs jūrās, tuksnesī, kalnos, mežos un neredzamajā, bet neatradīs, jo tas dzīvo cilvēka sirdī. Tikai tā to ir radījusi, un tur tas ir audzis, līdz tas ir pārņēmis varu pār zemi.

52. Kad mana gaismas zobena mirgojums satricinās katra cilvēka sirdi, ļaunuma izraisītā vardarbība kļūs arvien vājāka, līdz tā izsīks. Tad jūs teiksiet: „Kungs, ar Tavas žēlsirdības dievišķo spēku esmu uzvarējis pūķi, par kuru domāju, ka tas slēpjas neredzamajā, neapzinoties, ka es to nēsāju savā sirdī.”

53. Kad reiz visos cilvēkos mirdzēs gudrība — kurš tad vēl uzdrošināsies labo atkal pārvērst ļaunā? Kurš tad vēl atdos mūžīgo par pārejošo? Patiesi, Es jums saku: neviens, jo jūs visi būsiat stipri dievišķajā gudrībā.

54. Grēks ir tikai neziņas un vājuma sekas.

55. Tāpēc Es aicinu jūs piedalīties manā dievišķajā mācībā, lai jūs kļūtu par patiesiem Gaismas bērniem.

56. Cilvēces priekšā ir atvēries jauns laikmets. Kamēr pasaule gul, neapzinoties gaismu, kas to apgaismo, garīgajā pasaulē valda prieks un svētki. Šajā laikā mans Gars ir izliets pār katru garu un visu miesu.

57. Ābrahama jaunā sēkla dzīvo izkaisīta, un tā ir atkal jāapvieno, lai tai sniegtu manu jauno garīgo mācību. Kari, iznīcināšana, haoss un nāve nav bijuši pietiekami, lai cilvēce saprastu, ka mana taisnība ir nākusi, lai aicinātu viņus uz mana Likuma ceļu. Vēstneši, kurus Esmu sūtījis, gul, un pasaulē viņi tiecas tikai pēc ērtībām, labklājības un zemes labumiem; viņi ir noslēpuši garīgās mūžības ideālu. Sirdsapziņas balss ir runājusi uz viņiem, taču tās kļiedziens ir aplussis prāta un cilvēka sirds materiālismā. Es esmu ļāvis, lai pārplūstu visas sāpes, rūgtums, naidis un nežēlība, bet vienlaikus esmu atgādinājis cilvēkiem par manu mīlestības un taisnīguma likumu un likuši viņiem saprast, ka mana atnākšana bija paredzēta tieši šādam laikam.

58. Es izvēlējos nenožīmīgu zemes stūrīti savai atklāsmei. Šajā laikā tika izraudzīti vienkārši vīrieši un sievietes, lai viņi kalpotu man kā starpnieki manai atklāsmei, un viņiem bija laime būt pirmajiem, kas dzirdēja manus Dievišķos vārdus šajā Trešajā laikmetā. Neapturami un pateicoties šo vārdu garīgajai nozīmei un brīnumiem, ko Es veicu starp Saviem bērniem, šī pirmā cilvēku grupa pārvērtās par pūli un vēlāk par lielu kopienu.

59. Mans Vārds ir cīnījies, lai atbrīvotu šīs sirdis no materiālajām saistībām, no egoisma un liekulības, kā arī lai atbrīvotu tās no netikumiem un neziņas. Tas ir vienīgais krusts, ko Esmu uzlicis uz viņu pleciem; bet tie ir tikai pirmie soļi. Es esmu teicis šai tautai, ka pienāks diena, kad tā ar savu skatienu, vārdu vai domām paveiks brīnumainus darbus. Kad notiks šie notikumi? — Tad, kad jūsu vidū valdīs garīgums.

60. Lielas cilvēku grupas apvienotās domas spēs apspiest sliktās ietekmes un nogāzt elkus no to pjedestāliem.

61. Šodien jūs vēl drebat kara ietekmē un, redzot dabas spēku vēršanos, kā arī baidāties no cilvēku sprieduma. Iemesls tam ir tas, ka jūs jūtaties niecīgi un nespējīgi savu garīgo dāvanu nepietiekamās attīstības dēļ.

62. Laimīgs ir tas, kurš sagatavojas, jo šajā kaujā viņš būs drosmīgais karavīrs, kurš beigās iznāks uzvarētājs. Kā jūs domājat, kādas spēki cīnās viens pret otru? Jūs man atbildat ar cilvēciskām minējumiem, taču Es jums saku, ka tās būs labā un Jaunā spēki, kas stāsies viens pret otru izšķirošajā cīņā. Kura no šīm spēkiem, jūsuprāt, uzvarēs? Jūs man sakāt:

„Neapšaubāmi labā spēks, Meistars.” Un patiešām, labais uzvarēs Jauno jūsos, ja jūs mīlēsiet viens otru.

63. Es kādreiz jums parādīju, kā pārvarēt pasaules kārdinājumus un nāvi, lai mīlestība un patiesība iznāktu kā uzvarētājas. Tagad Es vēlos, lai jūs man sekojat, lai jūs izdzītu kaislības no savām sirdīm, lai tur, jūsu iekšienē, ienāktu Dievišķā Gara miers un jūs uzaicinātu mani izveidot *sevi* savu svētnīcu. Bet, kad jūs būsiet uzvarējuši ļaunumu, jūs būsiet pārsteigti, jo sapratīsiet, ka kārdinājumu radījāt paši ar savām kaislībām, tieksmēm, vājībām un grēkiem, un, to uzvarot, jūs esat iznīcinājuši šo valdošo ietekmi *sevi*.

64. Nopelniet nopelnus, lai iegūtu mieru, tauta, bet nelūdziet man šo mieru, pirms neesat cīnījušies, lai to nopelnītu. Laiks ir paviszies tālāk, jūsu gars ir izaugs, un tagad tam ir jāizcīna viss, ko tas ilgojas un kam tam ir nepieciešams. Tā bērnība, tas vecums, kad Tēvam bija jānodrošina savi bērniņi ar visu nepieciešamo, ir pagājis.

65. Es pierādīšu cilvēcei, ka tās problēmas nevar atrisināt ar vardarbību, un kamēr tā izmantos iznīcinošus un slepkavīgus ieročus, tā nespēs radīt mieru starp cilvēkiem, lai cik briesmīgi un vareni šie ieroči arī šķistu. Gluži pretēji, to sekas būs tikai lielāka naida un atriebības alkas. Tikai sirdsapziņa, saprāts un mīlestības jūtas pret tuvākajiem varēs būt pamati, uz kuriem balstīsies miera laikmets. Taču, lai šī gaisma spīdētu cilvēku iekšienē, viņiem vispirms ir jāiztukšo ciešanu kauss līdz pēdējai pilienei.

66. Nezaudējiet drosmi, mācekļi, ja dzirdat baumas par karu, ja redzat, ka nāk bads un nabadzība, un parādās visneparastākās epidēmijas.

67. Jūsu sirds dziļumos jums būs pārliecība, ka cilvēce izdzers ciešanu kausa nogulsnes, kad šīs nelaimes piemeklēs. Tajā brīdī jums nevajadzētu palikt bezdarbīgiem vai vienaldzīgiem, gluži pretēji — jums tad jāvelta *sevi* savam uzdevumam — nest gaismu apmulsušo prātam un dziedinošu ziedi slimajiem.

68. Modieties un lūdzieties, tauta, lai tās jaunā spēka ietekmes, kurās atdzīvojas cilvēciskās kaislības un kurās savu postu dara apmulsušie gari, neaptumšotu gaismu, ko Es esmu dāvājis jūsu prātam.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 161

1. Es esmu cilvēka sirds nešķiramais draugs. Esmu jūs pavadījis visos laikos un visos ceļos. Kad esat meklējuši mani kā padomdevēju, esat saņēmuši dziedinošus un mīlošus padomus. Kad esat vērsušies pie manis, ilgojoties pēc mierinājuma, esat atraduši mani kā ārstu, kas stiprina jūsu garu. Laimīgās dienās es esmu dalījies jūsu priekā un smaidījis, kad jūs, pilni nevainības, smaidījāt par saviem veselīgajiem priekiem, ar kuriem sastopaties savā dzīves ceļā. Aiciniet mani ar godbijību, ja esat nonākuši atkarībā no netikumiem, jo jūs zināt, ka tādējādi jūs kaitējat savai dvēselei un izraisāt savas miesas deģenerāciju. Nemeklējiet mani ēnā vai sarežģītas vai mākslīgas dzīves materiālismā. Meklējiet mani gaismā un izmantojiet savas spējas savā un savu līdzcilvēku labā. Es jūs pārveidoju, lai jūs atgrieztos pie pilnības stāvokļa, kas jums piederēja sākumā. Es vēlos, lai jūs iegaumētu savā garā šo mācību, ko esmu tik bieži atkārtojis, jo drīz vairs nebūs dzirdams mans vārds caur balss nesējiem. Es nevēlos, lai tie, kas ir saņēmuši manu mācību, pēc šī laika attālinātos no manis. Esiet gatavi sarunai no gara uz garu un iemācieties saņemt manas norādes un pravietojumus ar intuīcijas palīdzību. Sirdsapziņas dziļumos klausieties manā balsī, kas jūs vada.

2. Gars, pateicoties savai gribas brīvībai, ir kungs pār savu ceļa izvēli, un tā bija Mana griba, lai viņš izmantotu savu saprātu un gribasspēku, lai pierādītu Man savu mīlestību un atzinību. Garam ir iegravēts likums, taču miesa ir vāja. Es esmu sagatavojis garu un matēriju, lai tie veidotu vienu būtni, kas spēj piepildīt lielu likteni, kurā ietilpst gudrība un pilnība.

3. Jau laiku sākumā pastāvēja divi iespējamie ceļi dvēseles centieniem, kā arī divi to pārstāvji: Ābels un Kains. Ābels ir pirmais paklausības paraugs, bet Kains – pirmais, kurš baroja savu sirdi ar ļaunumu un pasaules kārdinājumiem.

4. Mana gaisma apgaismo visu radīto, un ikviens, kas vēlas tikt glābts, lai ievēro likumu un apspiež savu nepaklausību. Es kā Tēvs ciešu par to, kurš ir pakļāvisies kārdinājumam un novirzījies no ceļa; bet jūs visi nāksiet pie manis. Ir pienācis gara atmodas laiks, un Es esmu aicinājis cilvēci. Es vēlos, lai jūs nonāktu pie svētītās pilsētas, kas jums tika apsolīta jau laiku sākumā.

5. Es jums rādu savu ceļu un aicinu jūs to iet mīlestības dēļ. Es jūs nepiespiežu, jūs neesat mani vergi. Jūs visi sevī nesat manu gaismu un varat izvēlēties ceļu, kas jums patīk. Es esmu redzējis, ka pasaule jums ir sagādājusi pārāk daudz grūtību un ka jūs gatavojaties soli pa solim doties pretīm Debesu valstībai. Lūdzieties par cilvēkiem no tās dzīves pakāpes, kurā jūs atrodaties, un sūtiet viņiem gaismas starus ar savām domām. Visu, ko jūs darīsiet manā vārdā, es svētīšu.

6. Kas atklāja cilvēkam miesas noslēpumus? Pati miesa. Kas atklāja zinātnes noslēpumus? Prāts. Bet Es jums saku: Dieva esamību tam var atklāt tikai Gars.

7. Skaistā līdzība par paradīzi, par labā un ļaunā atziņas koku, tika dota pirmajiem cilvēkiem caur iedvesmu. Tā bija dziļdomīga vēsts cilvēkiem visos laikos un visos vecumos. Bet šīs mācības patieso jēgu daži nesaprata, bet citi izkropļoja.

8. No šīs nesaprašanas izcēlās strīds, kas sašķēla tos, kuri pētīja dievišķās atklāsmes, un tos, kuri iedziļinājās dabā. Tā uzliesmoja cīņa starp tiem, kuri Mani meklē ar Garu, un tiem, kuri visu gaida materiālā veidā.

9. Cik muļķīgi bija tie, kuri uzskatīja, ka zinātne Dieva acīs ir nosodāma! Es nekad neesmu paziņojis, ka esmu tās pretinieks, jo Es esmu visu zinātņu sākums un gals. Taču tie, kuri no savas zinātnes izveidoja savu likumu, bija materiālisti. Lai godinātu savu zinātni, viņi aizmirsta Dievu, To, kurš ar Savu dievišķo gudrību ir radījis visu.

10. Kāda bija patiesā nozīme tai līdzībai, ko Es devu Pirmajiem? Tās jēga tika izskaidrota ar dievišķo balsi, kas cilvēkā pirmo reizi izpaudās caur viņa sirdsapziņu, lai brīdinātu viņu par pārbaudījumiem, ko dzīve viņam sagatavojusi. Tā bija tēva balss, kas bērnam ar visu mīlestību teica: „Sagatavojieties, esiet nomodā un lūdzieties, lai neiekristu kārdinājumā. Esiet uzmanīgi! Atmodiniet savas maņas un spējas, lai varētu izturēt pārbaudījumu, kurā Es jūs esmu ievietojis garā un miesā notiekošajā cīņā, kurā mūžīgajām vērtībām jāuzvar pār pārejošā ķermeņa nožēlojamo niecīgumu. Apskatiet visu, kas jūs apņem, bet ejiet uzmanīgi, lai nepaslīdētu. Ķermenis, kas jums pieder un caur kuru jūs uztverat visus šos radības brīnumus un krāšņumus, ir vājš radījums, kuru jums jāvadī ar Garu. Neļaujiet tam uzspiest jums savas zemes vēlmes un tieksmes. Iemāciet tam izmantot tikai to, kas nepieciešams, lai ievērotu manu likumu.

11. Kas var jums sniegt padomu katrā jūsu solī? Sirdsapziņa, tā dievišķā gaisma, ko Es jums atstāju, lai tā būtu jūsu gaisma un ceļvedis dzīves ceļojumā. Un kā jūs varat kļūt atsaucīgi šai balsij un šim aicinājumam? Ar lūgšanu, kas ir veids, kā sazināties ar jūsu Tēvu. Ja jūs tā sagatavosieties, jūsu dzīve uz Zemes būs mūžīgs Ēdens!

12. Bet Es jums saku: iedvesma, ko Es ieliku cilvēkā, netika ņemta vērā, un tāpēc viņa dzīvē parādījās sāpes.

13. Daudzi šodien izsmejas par tām iedvesmām, ko cilvēki saņēma par garīgo. Bet šajā laikmetā, kas ir gaismas laikmets, cilvēce sapratīs pagātnē atklātās mācības. Taču, lai nonāktu līdz tam, tai vēl būs jābaida daudzi augļi no zinātnes koka ražas, ko tā pati ir audzējusi.

14. Jā, ja cilvēki no pirmā brīža, kad viņiem radās izpratne par labo un ļauno, būtu kopuši zinātnes koku ar patiesu mīlestību, es jums saku, ka augļi, ko viņi būtu novākuši, būtu bijuši pilnīgi citādi. Redziet, cik daudz laba ir darījuši cilvēcei tie, kuri šos augļus izmantoja cēlos nolūkos.

15. Cik daudz laika cilvēkiem bija nepieciešams, lai pārliecinātos par savām kļūdām, un cik daudz laika vēl būs jāpaiet, lai varētu atlīdzināt ļaunumu, ko viņi ir sējuši. Bet Es palīdzēšu viņiem visā, kas viņiem nepieciešams, lai viņi atgūtu sava gara sākotnējo tīrību.

16. Es uzņemsu jūsu garu, kad pēdējā cilvēces paaudze šajā pasaulē būs dzīvojusi kā svētnīcā, kad tā būs pārvērtusi savu eksistenci par patiesu paradīzi, ko sasniegusi, garīgi pilnveidojot savu dzīvi.

17. Tas attiecas uz cilvēkiem citos laikos; taču ir labi, ja jūs pārdomājat šos mācības, lai jūs sagatavotu ceļu tiem, kas nāks pēc jums, un to pēcnācējiem, līdz pienāks laiks, uz kuru Es šajā mācībā atsaucos.

18. Mans Gars sūta savu gaismu un apgaismo ceļu, pa kuru jūsu garam jānāk pie manis un kurā ir iegravētas Jēzus pēdas. Tas, kurš virzās uz priekšu pa manu ceļu, jūt, ka atgūst savu zaudēto mantojumu, tāpat kā tas, kurš no tā attālinās, jūtas kā atstumts.

19. Ir tiesas laiks, taču, neraugoties uz to, mans mērķis nav, lai cilvēki pakļautos manam likumam bailēs no manas taisnības, bet gan lai viņi pakļautos manai Dievišķajai mīlestībai.

20. Jūs esat mana bezgalīgā žēlsirdības radījums, un Es jūs vadīšu uz pilnību. Gadsimti un veselas ēras pagaisīs pāri jūsu garam, un mans kalts nepārtrauks to izlīdzināt. Neviens dievišķs darbs nevar palikt nepabeigts.

21. Cilvēks, izmantojot savu gribas brīvību, ir novirzījis savu attīstības ceļu, līdz viņš bija aizmirsis, no kā viņš ir cēlies; un viņš ir nonācis līdz tam, ka viņa būtības dabai tikumi, mīlestība, labestība, miers un brālība šķiet sveši, un viņš uzskata savtīgumu, netikumu un grēku par kaut ko pilnīgi dabisku un atļautu.

22. Jaunā Sodoma ir visā zemē, un ir nepieciešama jauna attīrīšana. Labā sēkla tiks glābta, un no tās veidosies jauna cilvēce. Uz auglīgajiem laukiem, kas aplaistīti ar nožēlas asarām, nokritīs mana sēkla, kas dīgst nākamo paaudžu sirdīs, kuras savam Kungam sniegs augstāku pielūgsmes formu.

23. Meistars jums jautā: vai jūsu gars ir sagatavojies uzņemt sarunu no gara uz garu, kad mans vārds būs beidzies?

24. Jūsu bērni vairs nedzirdēs mani caur šo balss nesēju saprātu, bet jums jāgatavo viņiem ceļš, tad viņi garīgajā attīstībā spers soli uz priekšu.

25. Gaisma, kas apgaismo šo laiku, ir sestā zīmoga gaisma. Redziet svečturi, kas kā neizsīkstošas ticības gaismas avots apgaismo visu – gan dzīvos, gan mirušos.

26. No šīs gaismas iedvesmojas zinātnieks, to izmanto filozofs un ikviens, kurš vēlas iekļūt noslēpumos.

27. Bet kas ir septiņi zīmogi? Kas ir sestais zīmogs? Vai jūs varat noteikti atbildēt uz šo jautājumu, ko jums uzdod Meistars, un vai jūs varētu to precīzi izklāstīt teologam un cilvēcei, ja tie jums uzdotu tādu pašu jautājumu?

28. Īss ir laiks, kurā jūs vēl būsiet kā mazi bērni. Jo pēc tam jums jāklūst par mācekļiem un galu galā par meistariem, kuriem jānēsā manas patiesības sēkla uz cilvēces ceļiem.

29. Šajā dienā Es atvērsīšu Savu dārgumu krātuvi, atvilkšu plīvuru un atklāšu jums noslēpumu, lai jūs būtu stipri cilvēku vidū, lai jūs kļūtu par Meistariem.

30. Es gaidīju, ka, iedziļinoties savos pētījumos, jūs galu galā atklātu šī noslēpuma saturu, bet līdz šim jūs, pētot manu darbu, neesat pielikuši īpašas pūles.

31. Šajā ziņā jūs neesat rīkojušies tā, kā zinātnieki, kuri savu dzīvi veltī pētniecībai. Ar to es jums nesaku, ka jums jāklūst par zinātniekiem, jo manas mācības gudrība stāv pāri visām zinātnēm. Es jums saku tikai to: centieties līdzināties viņu neatlaidībai. Viņi kopj zinātnes koku, kura augļus Es esmu devis jums (visiem), kad Es jums nodevu garīgās dzīves koku, lai jūs to koptu un baudītu tā augļus, lai pabarotu savu garu.

32. Lūdzieties, lai Es jūs atrastu sagatavotus un cienīgus, jo Mans Vārds tiks pierakstīts nākamajām paaudzēm, un jums ar saviem darbiem būs jāsniedz liecība par to.

33. Tas ir Jērs, kas runā uz jums, kas jums atklāj šos mācības un atšifrē šos noslēpumus, jo līdz šai dienai tikai Viņš ir bijis cienīgs atvērt zīmogus. Taču nevainīgā Jēra upuris padara jūs visus cienīgus šai gaismai, un pienācīgajā laikā šīs zināšanas sasniegs visas zemes malu.

34. Es runāju ar jums arī kā Radītājs, jo Tēvs ir Dēlā, tāpat kā Dēls ir Tēvā un Svētajā Garā.

35. Mācekļi, no manis ir cēlušās trīs būtības dabas: dievišķā, garīgā un materiālā. Kā visa radītā Radītājs un īpašnieks Es varu runāt ar jums dievišķā un vienlaikus saprotamā veidā. Tā kā materiālā daba cēlusies no manis, Es varu padarīt savu balsi un vārdu dzirdamu arī fiziski un tādējādi saprotamu cilvēkam.

36. Es esmu pilnīgā zinātne, visa sākums, visu cēloņu cēlonis un gaisma, kas visu apgaismo. Es stāvu pāri visam radītajam, pāri visai zinātībai.

37. Lai Dievs varētu saukties par „Tēvu”, Viņš no savas klēpja radīja garīgas būtnes — radības, kas savās dievišķajās īpašībās bija Viņam līdzīgas, — un pārveidoja tās par cilvēciskām būtnēm, lai tām piemistu trīs dabas. Bet pirms tam Tēvs sagatavoja viņiem mājvietu – Zemi – ar tās iekšieni no akmens un uguns, ar gaisu, ūdeni, metāliem, gāzēm un gaismu. Tas viss bija kā valstība, spēcīga un neapgāžama, lai kalpotu par pamatu cilvēka mājvietai: minerālu valstība.

38. Radītājs vēlējās šo mājvietu izdalīt, un tādēļ Viņš lika no zemes izaugt augiem, kokiem ar to ziediem un augļiem, lai cilvēks tajos atrastu barību, ēnu, atspirdzinājumu, iedvesmu, dziedinājumu un prieku, un tas bija it kā jauna valstība: augu valstība.

39. Cilvēkam nevajadzēja būt vienam, un tāpēc Tēvs deva viņam zemākas būtnes — savvaļas dzīvniekus, putnus un zivis — kā draugus un kalpus. Visas būtnes, kas dzīvo zemes iekšienē un virspusē, tās, kas šūpojas vējā, un tās, kas apdzīvo ūdeņus, lai bērns vienās atrastu iztiku, citās – draudzību, bet vēl citās – atbalstu. Kad šī suga tika radīta šādā veidā, uz zemes parādījās jauna valstība: dzīvnieku valstība.

40. Šīs trīs valstības savā saskaņā veidoja vienu pasauli. Kad viss bija kā liels svētku svinības, kurām Kungs bija piešķīris dzīvību, gaismu un žēlastību, Viņš nosūtīja cilvēku – būtni, kas bija līdzīga savam Radītājam un kurā atspoguļojās Dievība; kurā Dievs bija ielicis savas Gara dzirksteli – sirdsapziņu, lai šādi apveltītā būtne savā attīstības ceļā sasniegtu dvēseles pilnību.

41. Šīs trīs sfēras, kas veido jūsu pasauli, tika radītas septiņos attīstības posmos, kurus daži cilvēki ir saukuši par „dienām”.

42. Ar neizmērojamu pacietību Tēvs radīja visu nepieciešamo savu bērnu ceļam un dzīvei. Tā vienā posmā Viņš radīja sauli un zvaigznes, citā – Zemi ar tās augiem un jūrām, vēl citā – dzīvniekus un visbeidzot – cilvēku.

43. Viss tika sagatavots, sakārtots un iepriekš izplānots, lai cilvēks nesastaptos ar nekādu nepilnību, bet katrā solī piedzīvotu brīnumus un pilnību un visur atrastu sava Tēva mīlestību un Viņa klātbūtni visā radītajā.

44. Kad viss bija gatavs, Es teicu cilvēkam: „Šeit ir tava mājvieta, šeit ir tava pagaidu valstība. Dodies ceļā, dzer no avotiem, nogaršo un baudi augļus, iepazīsti visu un kļūsti par zemes* valdnieku, tā ir tava valstība.” — Kad cilvēks atvēra acis gaismai un dzīvībai, viņš sajuta laimi, kad viņu glāstīja Karaļa zvaigznes stari, viņš veldzējās ūdeņu svaigumā un baudīja augļu garšu, kas piedāvājās viņa mutē.

**Lielākajā daļā Bībeles tulkojumu teikts (kas dažkārt tiek nepareizi saprasts): „Pakļaujiet sev zemi.” Šis tulkojums atbilst spāņu valodas oriģināltekstam, un turpmākajos pantos kļūst skaidrs, ka cilvēkam ir*

jāpierāda, ka viņš ir šim aicinājumam un augstajai atbildībai cienīgs, rīkojoties saskaņā ar Dieva baušļiem un Jēzus Kristus paraugu, kurš taču ir arī mūsu Kungs. Šajā sakarā mēs norādām uz 162, 52–54, kur mums tiek atgādināts arī par gudrību un pilnību mūsu Radītāja Tēva darbos, un arī 167, 39 skaidri parāda, ka mīlestības bauslis, protams, attiecas uz visu radību.

45. Taču jūs zināt, ka cilvēkam, pateicoties viņa gribas brīvībai, jau no paša sākuma bija vajības, kuru dēļ viņš iepazīna sāpes, darbu, grūtības, tumsību un kritienus.

46. Viss bija iepriekš apdomāts un sagatavots, lai gars atrastu ceļu uz savu attīstību. Tad Tēvs caur sirdsapziņu atklāja viņam Savu likumu, lai viņš atpazītu gaismas ceļu un harmoniju ar Dievību un dabu. Jau toreiz intuīcija atklāja cilvēkam viņa paša gara esamību, kura sirdsapziņa, kas ir mana paša gaisma, mācīja viņam atšķirt labo no ļaunā un iekšēji mudināja viņu iet pa pareizo ceļu. Tad Tēvs sagatavoja ceļu un svētnīcu cilvēka garam.

47. Telšu laikmeta sākumā Kungs ļāva cilvēkiem vairoties un apdzīvot zemi. Viņš apliecināja savu esamību, klātbūtni un taisnīgumu, runājot uz cilvēkiem caur dabas spēkiem, kuri — reiz labvēlīgi, citreiz naidīgi un nežēlīgi — laboja pārkāpumus vai atalgoja labos darbus.

48. Bet ne tikai elementu balss runāja jums par mani; es sūtīju pasaulē arī cilvēkus, kuri mudināja uz tikumību, uzturēja cilvēku garu modrā stāvoklī un mācīja viņiem par dievišķas būtnes eksistenci, kurai viņiem vajadzēja kalpot un kuru viņiem vajadzēja godāt.

49. Tas bija Pirmais laikmets, pirmā garīgā valstība, kurā Tēvs valdīja cilvēka sirdī, kurš, pilns žēlastības, dzīvoja tajā dzimtenē, kas bija radīta viņa garam.

50. Taču šo mājvietu, ko Kungs sāka veidot savu bērnu sirdīs, Viņam bija jāattīsta arī trīs laikmetos jeb valstībās.

51. Otro laikmetu jeb otro valstību Tēvs iedibināja, kad Viņa Vārds kļuva par cilvēku Jēzu un dzīvoja starp cilvēkiem; un trešo laikmetu, ar kuru šis garīgās pilnveidošanās darbs tiek pabeigts, Viņš sāka ar Savu atnākšanu kā Svētais Gars šajā laikā, kas ir trešā valstība.

52. Pirmajā laikmetā dievišķais Gars atklājās kā taisnība, otrajā – kā mīlestība, un, lai šo darbu Trešajā laikmetā novestu līdz kulminācijai, Viņš parādījās kā gudrības un atklāsmes gaisma.

53. Lūk, šeit ir trīs valstības, kas veido vienu, trīs laikmeti, kuros tiek pabeigts garīgās pilnveidošanās darbs, trīs ēras, kurās slēpās noslēpums, ko Meistars jums šodien ir atklājis. Bet apzinieties, ka šīs trīs sfēras tika

veidotas septiņos posmos, kuru atspoguļojumu jūs redzat materiālās dabas radīšanā — septiņos posmos, kuru pēdējais ir Gara pilnīgā mājvieta.

54. Pirmo no šiem garīgās attīstības posmiem pasaulē pārstāv Ābels, Tēva pirmais kalps, kurš Dievam upurēja dedzināmo upuri. Viņš ir upura simbols. Pret viņu vērās naidis.

55. Otro posmu simbolizē Noa. Viņš ir ticības simbols. Viņš pēc dievišķas iedvesmas uzcēla šķirstu un ievada tajā cilvēkus, lai tos glābtu. Pret viņu sacēlās pūlis ar savām šaubām, izsmiekliem un pagānisko garu. Taču Noa atstāja savu ticības sēklu.

56. Trešo laika posmu simbolizē Jēkabs. Viņš iemieso spēku, viņš ir Izraēls, Spēcīgais. Viņš garīgi redzēja debesu kāpnes, pa kurām jūs visi kāpsiet, lai sēstos Radītāja labajā pusē. Pret viņu sacēlās Kunga eņģelis, lai pārbaudītu viņa spēku un neatlaidību.

57. Ceturto posmu simbolizē Mozus; viņš iemieso Likumu. Viņš rāda plāksnes, uz kurām tas ir uzrakstīts visiem laikiem. Tieši viņš ar savu neizmērojamo ticību atbrīvoja tautu, lai vadītu to pa pestīšanas ceļu uz Apsolīto zemi. Viņš ir Likuma simbols.

58. Piektā laikposma simbols ir Jēzus, Dievišķais Vārds, nevainīgais Jērs, kurš jums ir runājis visos laikos un turpinās runāt arī turpmāk. Viņš ir mīlestība, kuras dēļ Viņš kļuva par cilvēku, lai dzīvotu cilvēku pasaulē. Viņš izcietā šīs pasaules sāpes, parādīja cilvēcei upura, mīlestības un žēlsirdības ceļu, pa kuru tai jāsasniedz atbrīvošana no visiem saviem grēkiem. Viņš nāca kā Skolotājs, lai mācītu, kā augt pieticīgos apstākļos un tomēr dzīvot mīlestībā, iet līdz pat pašuzpurēšanai un mirt, mīlot, piedodot un svētīdams. Viņš iemieso piekto posmu, un viņa simbols ir mīlestība.

59. Sesto posmu pārstāv Elija. Viņš ir Svētā Gara simbols. Viņš ierodas savā uguns ratiņos un nes gaismu visām tautām un visām pasaulēm, kas jums ir nezināmas, bet man ir zināmas, jo Es esmu visu pasauli un visu radību Tēvs. Šis ir posms, kurā jūs pašlaik dzīvojat — Elijas posms. Tieši viņa gaisma jūs apgaismo. Viņš ir to mācību pārstāvis, kas bija noslēptas un kas šajā laikā tiek atklātas cilvēkiem.

60. Septīto laikposmu iemieso pats Tēvs. Viņš ir mērķis, attīstības kulminācija. Viņā ir žēlastības laiks, septītais zīmogs.

61. Ar to ir atklāts septiņu zīmogu noslēpums. Tāpēc Es jums saku, ka šī ēra ietver Sesto zīmogu. Jo pieci no tiem jau ir pagājuši, sestais tagad ir atklāts, bet septītais vēl paliek noslēgts, tā saturs vēl nav pienācis, vēl ir nepieciešams laiks, līdz šis posms ienāks jūsu vidū. Kad tā būs klāt, valdīs žēlastība, pilnība un miers. Bet, lai to sasniegtu — cik daudz asaru cilvēkam vēl būs jāizlej, lai attīrītu savu dvēseli.

62. Kad attīrīšanās būs beigusies, kārdinājumi tiks apturēti. Karš starp cilvēkiem beigsies, un vairs nebūs ne haosa, ne samaitātības. Tad iestāsies miera un žēlastības valstība, cilvēce sasniegs lielu garīgo progresu, un tās saikne ar Tēva Garu būs tieša.

63. Tāpat kā Es jums esmu atklājis, ka cilvēks ir līdzīgs savam Radītājam, tāpat Es jums tagad saku, ka šī materiālā pasaule, ko Es ar žēlastību un pilnību esmu radījis, ir atvērta grāmata, kas jums vienmēr ir stāstījusi par trim valstībām, trim laikmetiem un Tēva varas pilnību. Radība tika radīta tā, lai tās rašanās septiņi posmi būtu paraugs septiņiem zīmogiem – tai lielajai dzīves grāmatai, kuras plīvuru, kas slēpa tās noslēpumu, Es esmu atvilcis ar Sava Vārda gaismu.

64. Ļaujiet, lai sestā zīmoga gaisma jūs apgaismo.

65. Tikai Es viens varēšu pateikt, kad beigsies sestais posms un sāksies septītais. Jūs dzīvojat sestajā posmā, Elijas laikā, Trešajā laikmetā. Taču, lai gan jūs esat pilnībā apņēmti ar mana Gara gaismu, kas plūst no mana Vārda, jūs vēl neesat atbrīvojušies no grēka, neesat sasnieguši pilnību, savienojoties no gara uz garu ar manu dievišķību. Bet jūsu bērni, nākamās paaudzes, sasniegs šo tīrību un būs mani mācekļi, kuri garīgi sazināsies ar savu Meistaru, patiesi pravieši pasaules ceļā. Viņi dzīvos mierā un saskaņā ar visiem likumiem un galu galā radīs cilvēka gara patieso mājvietu uz Zemes.

66. Patiesi, Es jums saku: līdz šīs pravietoējumi piepildīsies, pagās daudzas saules, no debesīm nokritīs daudz ūdens, pagās daudzi gadi, kurus cilvēki aizmirsīs, kā arī daudzas paaudzes. Bet beidzot pienāks tas laiks, kad Tēvs vainagos savu darbu uz šīs planētas.

67. Ņemiet līdz šo vienkāršo mācību, kas ir skaidra kā dienas gaisma un caurspīdīga kā ūdens, lai jūs savas istabiņas klusumā, nakts pārdomu stundās, izpētītu un pārdomātu to, ko Es jums esmu atklājis, un jūs varētu atspirdzināties tās pilnībā.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 162

1. Nav nevienas dienas, kad cilvēce nedrebētu no kādas nelaimes vai nebrīnītos par notikumu, ko tā uzskata par neparastu, un tomēr tā nav sapratusi ne laiku, kurā dzīvo, ne katra šā pārbaudījuma jēgu. Ar kādu skaidrību senie pravieši Joels, Daniels un apustulis Jānis jums paziņoja par to, kas notiks šajos laikos. Bet cik vienaldzīgi šīs laikmetā cilvēki ir bijuši pret sava Kunga aicinājumiem! Ja reizēm viņi pārvar savu vienaldzību un materiālismu, tad tikai tādēļ, lai sev jautātu: „Kas gan notiek uz zemes, kur valda tikai ciešanas, karš, sāpes, postījumi un nāve?” Taču viņi nemodās, nelūdz un nedomā par to, kas viņiem ir atklāts, jo līdz pat šai dienai viņus ir interesējušas tikai tās viltus apmierinājums, ko sniedz pasaule.

2. Jo vairāk cilvēki jūtas apspiesti, jo vairāk viņus apdraud katastrofas, kuras viņi paši ir izraisījuši, jo vairāk viņi uzskata, ka viņiem pietiek ar saviem spēkiem, tā vietā, lai meklētu patvērumu pie manis, lūgtu manu žēlsirdību un lūgtu manu palīdzību. Viņi ļauj sevi aizraut savām zemajām kaislībām un pārvērš savu naidu un varas alkas par ieročiem, ar kuriem viņi vēlas cīnīties un aizstāvēt sevi. Bet kad jūs kādreiz esat pieredzējuši, ka ļaunumu var apkarot ar ļaunumu?

3. Es ļaušu cilvēkiem turpināt savu augstprātību un lepoties ar savu materiālismu, ļaušu viņiem vēl kādu laiku turpināt dzīvot bez mīlestības pret tuvākajiem, lai viņi redzētu, kurp viņus ved viņu kaislības. Tikmēr Es darīšos jūtams katra tā sirdī, kurš ir sagatavojies un gaida Mani.

4. Es esmu izlējis Savu Garu pār katru garu un visu miesu, lai vīrieši un sievietes praviētotu saskaņā ar pravietojumiem. Es runāju ar jums caur sapņiem un garīgām vīzijām un dodu cilvēcei zīmes caur dabas spēkiem, lai starp cilvēkiem parādītos spēcīga, liela tauta — tik liela, kādu viņi vēl nekad nav pazinusi. Šī tauta iznīcinās ļaunumu, ko tā sastaps savā ceļā, un nebūs neviena ienaidnieka, ko tā neuzvarētu, nedz arī mūra, ko tā nevarētu pārvarēt. Tās locekļi izplatīsies visur, tās aicinājumi tiks dzirdēti visā cilvēces vidū, tās vārds izbeigs ikvienu netaisnīgu rīcību, un tai izdosies likt visiem cilvēkiem atzīt patiesību. Tās soļu priekšā drebēs doktrīnas, reliģijas, ideoloģijas un zinātnes, kas slēpj patiesību.

5. Jūs, kas dzirdat šos vārdus — pateicieties Kungam, savam Tēvam, ka jums ir dota iespēja piedzīvot mana solījuma piepildīšanos, kas tika nodots caur senajiem praviešiem, tiem, kuri jau pravietiski jums bija paziņojuši par manu atnākšanu, kad viens no viņiem jums paziņoja, ka „mans Gars izliesies pār visu miesu”.

6. Esiet modri un stipri, lai jūs kļūtu par daļu no šīs drosmīgo karavīru tautas, ko Es drīzumā sapulcināšu. Nedomājiet — un Es jums to jau daudzkārt esmu teicis —, ka tikai jūs piederat pie šīs tautas. Jo ne tikai tie,

kas mani ir dzirdējuši šajā atklāsmes formā, tiks apdāvināti ar zināšanām par manu mācību. Atcerieties, ka mana sēkla ir izkaisīta pa visu zemeslodi.

7. Tie pagātnes laiku pravieši nesaņēma nekādu zemes varu vai pilnvarojumu, viņi netika spiesti pakļauties kādai autoritātei, un viņi koncentrējās vienīgi uz to, lai paklausītu sava Kunga norādījumiem, kurš savu Vārdu lika uz lūpām tiem, kurus Viņš bija izvēlējis.

8. Pilni ar ticību un drosmi nekas viņus neatturēja no uzdevuma mācīt tautai manu likumu un atbrīvot to no reliģiskā fanātisma, liekot tai apzināties priesteru vienaldzību un kļūdas.

9. Ja jūs nedaudz padomāsiet un pētīsiet Rakstus, jūs atklāsiet, ka visos praviešos izpaudās viena un tā pati būtība, ko viņi savos vārdos nodeva cilvēkiem. Viņi deva cilvēkiem pamācības, atklāsmes un vēstījumus, izvairoties no materializētā kulta kļūdām, ko tauta tajos laikos praktizēja. Viņi mācīja ievērot Dieva likumu un Vārdu un palīdzēja cilvēkiem sazināties ar savu Debesu Tēvu.

10. Ļaudis, vai jūs neredzat lielu līdzību starp tiem praviešiem un šiem balss nesējiem, caur kuriem Es šobrīd runāju uz jums? Arī uz šo pēdējo lūpām Es lieku sava Likuma būtību; caur viņu vārdiem jūs sasniedz mana iedvesma, un no tiem starojoši izplūst mācība, kas aicina klausītājus meklēt savu Kungu vispatiesākajā veidā. Viņi runā, nebaidoties, ka starp daudzajiem, kas viņus klausās, ir arī izlūki vai fanātiķi. Viņi ar pašreizējām pilda savu uzdevumu sava Tēva dienestā, lai Viņš caur viņiem runātu uz cilvēci un sniegtu tai šos mācības, kas cilvēkiem atvērs jaunus ceļus uz Gaismu.

11. Ļaudis, starp tiem praviešiem un šiem balss nesējiem pastāv ne tikai liela līdzība, bet arī pilnīga saikne. Tie to iepriekš paziņoja, un to, ko tie sen atklāja, tagad piedzīvo šie kalpi.

12. Nedomājiet, ka tajos laikos visa tauta ticēja tam, ko sludināja tās pravieši. Nē, bieži vien viņiem nācās paciest savu līdzcilvēku izsmieku, priesteru draudus un vareno vajāšanu. Bija nepieciešams, lai piepildītos pravietojumi, kas sludināja Dieva tiesu pār cilvēkiem, lai visi ticētu patiesībai, ko sludināja Kunga kalpi. Bieži vien viņu sludinājumi piepildījās tikai tad, kad viņi vairs nebija šajā pasaulē. Arī šajā laikā šie mani bērni ir piedzīvojuši izsmieku, apmelošanu un to cilvēku vienaldzību, kuri viņus klausījās. Bet mans vārds kļūs pazīstams ārpus šīm sapulcēšanās vietām, pat ja to izsmies un noraidīs. Arī tas, ko es jums esmu paziņojis, piepildīsies, un tad cilvēki pievērsīs savu uzmanību tam, ko iepriekš uzskatīja par nicināmu vai vienaldzīgu.

13. Tāpat kā toreiz tā tauta bija pārņemta ar ticību neredzamajam Dievam, kurš ir pilns varas un taisnības, tiklīdz tā noticēja tam, ko

paredzēja tās pravieši, tāpat arī šī tauta, kas tagad ir saņēmusi šo atklāsmi, tiks piepildīta ar nešaubīgu ticību, ko stiprinās vēstījums, ko tā ir saņēmusi no sava Kunga. Šī ticība ir absolūti nepieciešama, lai liecība, kas nāk no jūsu lūpām, būtu pilna pārlicības spēka. Taču Es jau esmu jums teicis, ka, ja jūs neprotat liecināt par Mani, Es to darīšu, kad būs pienācis laiks, jo Es nepalikšu savus solījumus nepildītus.

14. Cik bieži Dieva tautas vēsturē cilvēki ar savu nepaklausību ir pretojās Manai gribai, taču, neraugoties uz viņu novirzēm, Mans vārds piepildījās. Tas pats notiks arī šajā laikā. Ne visi paklausīs Maniem norādījumiem. Kamēr vieni pareizi interpretēs Manus norādījumus, citi, cenšoties saskaņot to, kas ir cēls un paties, ar to, kas ir zemisks un miesisks, mēģinās neievērot Manu gribu, nesaprotot, ka dievišķā griba, kas ir vara un bezgalīga taisnība, tiesā visas netaisnīgās darbības to cilvēku, kuri ir apgānījuši Manu vārdu.

15. Es jums to saku, jo zinu, ka starp jums radīsies apjukums, ko Es jums jau šajā laikā paredzu. Bet Es saglabāšu grāmatu, kurā ir pierakstīts Mans Vārds, lai tā vēlāk tiktu nodota visai pasaulei un liecinātu par to, ko Meistars jums teica Savā jaunajā atklāsmē.

16. Klausieties manī caur maniem jaunajiem praviešiem, kurus jūs saucat par maniem balss nesējiem, un pareizi iztulkojiet manu Vārdu, lai pēc tam jūs izpildītu uzdevumus, ko es jums esmu devis.

17. Kamēr cilvēki vēlējās Manī saskatīt nepieejamu, tālu Dievu, Es nolēmu viņiem pierādīt, ka Esmu viņiem tuvāks nekā skropstas viņu acīm.

18. Viņi lūdza mehāniski, un, ja viņi uzreiz neredz, ka viss, par ko viņi tik steidzami lūdza, ir piepildījies, viņi apbēdināti sauc: „Dievs mūs nav uzklaušījis.”

19. Ja viņi saprastu, kā lūgties, ja viņi apvienotu sirdi un prātu ar savu dvēseli, tad savā garā viņi dzirdētu Kunga dievišķo balsi un justu, ka Viņa klātbūtne ir viņiem ļoti tuvu. Bet kā gan viņi var sajust Manu klātbūtni, ja lūdz Mani, izmantojot ārējos kulta rituālus? Kā gan viņi varētu panākt, lai viņu dvēsele kļūtu jūtīga, ja viņi paši pielūdz savu Kungu attēlos, ko izveidojušas viņu pašu rokas?

20. Es vēlos, lai jūs saprastu, ka Es esmu jums ļoti tuvu, ka jūs varat viegli savienoties ar mani, sajust mani un saņemt manas iedvesmas.

21. Ja jūs rūpīgi izvērtēsiet atklāsmes un mācības, ko Es jums esmu devis laika gaitā, jūs atklāsiet tikai vienu ceļu, kas var jūs aizvest līdz garīguma mērķim. Paturiet prātā, ka esmu es, kurš jums esmu iemācījis pilnīgos un veiksmīgos līdzekļus un ceļus, kā nonākt pie manis. Es nesaprotu, kāpēc jūs ļaujat sevi apmānīt ar viltus mācībām, kas tikai veicina jūsu fanātismu un palielina jūsu neziņu.

22. Kad pasaulei tika dots Likums, Es jums teicu: „Tev nebūs citu dievu blakus man.”

23. Kad Otrajā laikmetā kāda sieviete jautāja Jēzum, vai Jeruzaleme ir vieta, kur viņai jāpielūdz Dievs, Meistars viņai atbildēja: „Nāks laiks, kad ne Jeruzaleme, ne kāda cita vieta vairs nebūs īstā vieta, kur pielūgt Dievu, jo Viņu pielūgs Garā un patiesībā”, tas ir, no gara uz garu.

24. Kad mani mācekļi lūdza, lai Es viņus iemācu lūgties, Es viņiem par paraugu devu lūgšanu, ko jūs saucat par „Mūsu Tēvs”, ar ko Es viņiem skaidri parādīju, ka patiesa, pilnīga lūgšana ir tāda, kas, tāpat kā Jēzus lūgšana, spontāni nāk no sirds un sasniedz Tēvu. Tajā jābūt paklausībai, pazemībai, grēku nožēlai, pateicībai, ticībai, cerībai un godbijībai.

25. Cik daudz garīguma pilnu mācību Tēvs jums ir devis caur visiem šiem vēstījumiem, un cik ļoti uz Zemes ir izkropļots Viņa likums un Viņa mācība! Šī materializācija, nepārtrauktais svētuma zaudējums un to sagrozīšana, ko Es jums esmu nodevis tīrā veidā, ir iemesls haosam, ko cilvēce pašlaik piedzīvo — gan garīgajā, gan materiālajā sfērā, šajās divās dzīves formās, kas vienmēr ir bijušas apvienotas cilvēkā. Jo nebūtu iespējams skart vienu no tām, neietekmējot otru.

26. Vai jūs brīnāties par to, ka šajos laikos daudzi cilvēki mani pamet un citas tautas ir noraidījušas manu mācību? Vai jūs esat satraukti, redzot, ka materialistiskās mācības turpina izplatīties cilvēces vidū? Katrs no jums ieklausieties savas sirdsapziņas balsī un pajautāiet sev, vai ar savu dzīvi esat snieguši patiesu liecību par mācību, kas ietverta manos vārdos.

27. Par smagajiem pārkāpumiem un grēkiem, kas izdarīti pret Manu likumu, nāks Mans spriedums. Nebūs neviena pārkāpuma, ko pilnīgais Meistars neizlabotu. Jums nedrīkst ļauties apmulsumam. Labojiet savas kļūdas un netiesāji. Saprotiet, ka *Es jūs* nekad nesodu — jūs sodāt paši sevi.

28. Es ievеду gaismu tajā, kurš grēkojis neziņā, un pamudinu uz nožēlu to, kurš grēkojis apzināti, lai abi ar pilnu pašlūgību uz manu piedošanu ķertos pie izdarītā pārkāpuma labošanas. Tas ir vienīgais ceļš, kā nonākt pie manis.

29. Nemiet to visu vērā, jūs, garīdznieki, kas vadāt cilvēkus pa dažādiem reliģijas ceļiem. Lūdzieties un vediet savus ticīgos uz garīgumu. Tagad ir pienācis laiks, lai jūs nožēlotu savas kļūdas un sāktu cīņu pret cilvēku materiālismu, kas dvēselei nozīmē nāvi un tumsību. Šim nolūkam jums jāizmanto mana patiesība, jāuzņemas mans vārds kā ierocis un jādzīvo saskaņā ar manu mācību.

30. Man nav nekādas simpātijas pret vienu vai otru reliģisko kopienу. Ne Es, bet jūs paši izlemsiet, vai stāvat manā pusē. Jo, ja to darīsiet, jūs būsiet panākuši arī to, ka visi esat apvienojušies garā.

31. No maziem bērniem jūs esat kļuvuši par mācekļiem; tomēr Es redzu, ka garīgi jūs nevirzāties uz priekšu, un tādējādi jūs nepalīdzat saviem līdzcilvēkiem. Jā, tauta, tu kavē jauno pievienojušos pulku attīstību ar savu trūkumu attīstībā manā mācībā. Jūs esat radījuši barjeru, kas ļoti apgrūtina to, lai kāds no jūsu brāļiem un māsām spētu spert soli tālāk, nekā jūs esat nonākuši.

32. Tāpat kā *Es* šajā uzrunā pats *jums* sniedzu pēdējo jums vēl saprotamo mācību, tāpat arī jums līdz pēdējam brīdim ir jāīsteno dzīvē Mani mācības.

33. Ja jūs vēl neesat gatavi, tad tādēļ, ka, lai gan jūs mani dzirdat, jūs mani vēl neesat patiesi sapratuši. Ja jūs neesat sapratuši manu vārdu, tad tādēļ, ka jūs par to neesat domājuši. Ja jūs līdz šim neesat veikuši patiesu mīlestības darbu, tad tāpēc, ka neesat ļāvuši manam mīlestības vārdam jūs pamodināt līdz līdzjūtībai; un ja jūs neesat saņēmuši vairāk, nekā esat saņēmuši līdz šim, tad tikai tāpēc, ka jūsu nopelni ir bijuši niecīgi.

34. Pūļi, kas nāk, lai klausītos manu vārdu, būtu lielāki, ja viņi jūsos varētu saskatīt cienīgus paraugus, kuriem sekot, jo tad jūsu darbi būtu liecība par cieņu, ticību un paklausību manam darbam un manu mācību ievērošanu.

35. Es esmu jūs mācījis lūgties, lai jūs ar lūgšanas palīdzību ne tikai tuvinātos Tēvam, bet arī saviem trūcīgajiem līdzcilvēkiem, lai nestu viņiem savu miera vēsti. Bet, ja Es jums jautāju, ko jūsu gars izjuta, lūdzoties par tautām, par atraitnēm, bāreņiem, par tiem, kas izsalkuši pēc maizes, par ieslodzītajiem un slimajiem, jūs man varat teikt tikai: „Kungs, Tu esi vienīgais, kas spēj darīt labu tiem, kam tas nepieciešams.” Mēs esam tik nenobrieduši un tik neziņīgi, ka nespējam līdzjust mūsu līdzcilvēku sāpēm, ne arī no attāluma saprast, kas ar viņiem notiek. Mēs apmierināties ar to, ka lūdzam Tevi, lai Tu izlej uz viņiem savas bezgalīgās mīlestības labvēlību. Jo, ņemot vērā tik lielās garīgās vajadzības, mums jāatzīst, ka mēs pat neesam iesācēji. Tikai Tu vari mums pateikt, ko mūsu gars panāca lūgšanas laikā.”

36. Vismaz šajā brīdī jūs esat godīgi un atzīstat savu neziņu un nenobriedību. Tāpēc Es jūs svētīju un padaru Savu mācību vēl skaidrāku, lai to saprastu pat visneizglītotākais cilvēks.

37. Ļaudis, jūs zināt, ka garīgās būtnes tuvinās cilvēkiem, un atkarībā no šo būtņu noskaņojuma mainās arī ietekme, ko tās izdara uz cilvēkiem. Jums jāzina, ka, lūdzoties par kādu līdzcilvēku, jūsu gars atdalās no jūsu

ķermeņa, lai tuvinātos tam, par kuru tas lūdz. No tā seciniet, ka atkarībā no jūsu sagatavotības un tīrības un garīguma pakāpes, ko esat sasnieguši savā dzīvē, tāda būs arī garīgā ietekme, ko jūs sniegsat tiem, par kuriem jūs tieši lūdzaties.

38. Nebīstieties, ja Es jums saku, ka jūs nepārtraukti esat ieskāvuši neredzamas būtnes. Daudzas no tām vajag jūsu palīdzību. Veltiet viņām savas domas, vārdus un mīlestības darbus, lai tās atrastu ceļu uz paklausību un varētu ieraudzīt gaismu.

39. Ieroči, ko Es jums dodu, nav tādi, kas atņem dzīvību; tie nepadara nevienu aklu, neizliej asinis, nedz arī rada sāpes; tie neatstāj atraitnes un bāreņus, nedz arī mājokļus, kas nonākuši postā. Jo ieroči, ko Es jums esmu atstājis, ir mīlestība, žēlsirdība un piedošana, lai ar to palīdzību jūs varētu cīnīties, lai pārvērstu jaunās ietekmes gaismas svārstībās.

40. Savās lūgšanās vienmēr veltiet kādu domu arī tām būtnēm, kas — neredzamas fiziskajām acīm — jūsu tuvumā raud. Bet nemēģiniet pie tām tikt klāt vai piespiest tās atklāties, izņemot ar domu palīdzību. Saprotiet, ka ieroči, ko Es jums esmu devis, ir mīlestības, pacelšanās un miera ieroči.

41. Lai kļūtu par meistariem šajā manā mācībā, ir absolūti nepieciešams, lai jūs rūpīgi pētītu manu mācību. Es jums saku arī to, ka pastāv garīgas būtnes, pilnas gaismas un gudrības, kuras Esmu iecēlis par aizbildņiem. Tās ir bezgalīgi daudzas un nenogurstoši strādā Tēva darbā, kurš ir radījis visu. Uzticieties tam, ka jūs neesat ne vieni, ne palaužaties tikai uz saviem spēkiem, bet ka jūs apņēmt būtnes, kas pazemīgi un bez lielības raugās pār jums un sadarbojas ar jums, lai jūs garīgi paceltos.

42. Dievišķais likums ir ietverts divos baušļos: mīlēt Dievu, kas ir jūsu Tēvs, un Viņā mīlēt savus līdzcilvēkus. Tieši to dara tās būtnes, kur , kuras cilvēce dēvē par sargājošajiem eņģeļiem, aizstāvjiem, gaismas gariem, augstākajām būtnēm.

43. Sekojiet viņu piemēram, palīdziet viņiem viņu misijā, tad radīsies liela garīgā harmonija, kurai jāvalda starp visiem manas Dievišķības bērniem. No šīs harmonijas izplūdis miers – dvēseles augstākā atlīdzība mūžībā.

44. Es esmu jums teicis, ka jūsu materiālā dzīve ir ierobežota, un Es jums to atgādinu, lai ikviens varētu atzīt, vai viņš ir izpildījis uzdevumu, ko Tēvs viņam ir uzticējis. Ja jūs to esat aizmirsuši, Es jums to atgādinu, lai jūs kā labi mācekļi ķertos pie sava pienākuma pildīšanas.

45. Jūsu dzīve uz Zemes ir īsa. Tiklīdz jūs to saprotat, jūs lūdzat man vēl kādu laika posmu un sakāt: „Kungs, dod man laiku, lai es varētu izpildīt savu uzdevumu.” Es jums saku tikai to: saule neuzlec un nenoriet ne mirkli agrāk vai vēlāk, nekā to ir noteicis Radītājs. Viss tiek vadīts pēc

neapstrīdama likuma. Tāpēc jūs uz Zemes nedzīvosiet ne par sekundi ilgāk, nekā jums ir lemts. Tas ir iemesls, kāpēc mans vārds jums skan kā mūžības pulkstenis, kas jums iesaka izmantot laiku.

46. Kamēr jūsu dvēselei tuvojas mūžības gaišā diena, jūsu ķermenim tuvojas nakts. Saprotiet to un nesakiet, ka jūs pildāt Manu likumu tikai tāpēc, ka dzirdat Manu vārdu. Nemēģiniet to „pildīt” saskaņā ar *savu* domāšanas veidu, bet gan, pamatojoties uz Maniem Dievišķajiem mācījumiem.

47. Atcerieties: kad kādreiz atradīsieties garīgajā eksistencē, pēc tam, kad būsiet izpildījuši savus pienākumus un uzdevumus šajā dzīvē, Es ļaušu jums ietekmēt šīs zemes cilvēces apziņu, iedvesmot un apgaismot to, tādējādi palīdzot tai tās attīstības ceļā.

48. Jūsu uzdevums ir delikāts; lai to izpildītu, jums jāparāda pazemība, tāpat kā Jēzus jums mācīja, ar to pašu maigumu un aktīvo mīlestību pret tuvākajiem, ar kādu viņš pildīja savu misiju.

49. Tajā jūs esat aicināti atteikties no pārkuma un sabiedrības atzinības tērpa, kurā slēpjas vienīgi iedomība. Jums ir jāatbrīvojas no savtīguma un jānokāpj pie nabadzīgajiem un izstumtajiem, lai mierinātu viņus viņu ciešanās. Tādējādi jūs būsiet mani mācekļi, jo sekosiet piemēram, ko es jums devu.

50. Mana žēlsirdība jūs ir apdāvinājusi, un jums ir jāizrāda tikpat lielas labdarības.

51. Ja jūsu prāts lūgšanā ir tīrs un ir novērsies no visām materiālajām ietekmēm, Es piešķiršu jums to, ko jūs lūgsiet saviem līdzcilvēkiem. Tad jūs ar brīnumu pieredzēsiet, kā no jūsu lūpām plūst pārpilns mierinājums ciešanu nomocītajiem. Jūsu pūles būs auglīgas un svētītas, jo jūs īstenojat Manu mīlestības mācību.

52. Tagad Es jums saku, ka jums jābūt labvēlīgiem ne tikai pret saviem tuvākajiem, bet arī pret citām dzīvības formām un sugām, jo visas tās ir Kunga radības. Viss ir Tēva pilnīgais darbs, kurā atklājas Viņa gudrība.

53. Dabā viss ir dzīvība, attīstība un pārveidošanās tās ietvaros.

54. Es jums atklāju, kas jūs esat, lai ar šo izpratni jūs būtu labvēlīgi pret visām radībām.

55. Iepazīstiet sevi, iepazīstiet savas spējas, savas izjūtas. Nejauciet tīras izjūtas ar kaislībām. Iepazīstiet tieksmes un instinktus, kas raksturīgi ķermenim, lai gars to vienmēr valdītu. Neatņemiet savam garam iespējas mīlēt, jo tur, kur valda savtīgums, tas nevar izstarot mīlestību pret jūsu līdzcilvēkiem. Ja jūs mīlat, dariet to garīgi un tā, lai jūsu mīlestība attiektos uz visiem. Ja jūs to piesaistāt konkrētām personām, ierobežojot to tikai ar noteiktiem cilvēkiem, jūs esat pakļāvušies egoismam.

56. Garīgo mīlestību jūs varat uzskatīt par vispārējo mīlestību. Sagatavojiet savu sirdi kā avotu, kas uzņem manas žēlastības mīlestību kā kristāldzidro ūdeni un, izmantojot jūsu darbus, izplūst uz jūsu līdzcilvēkiem.

57. Jo vairāk jūs šo mīlestību sajūtīsiet sevī, jo lielāks būs dziedinošais spēks, ko jūs ļausiet plūst uz brūcēm. Tas būs īsts dziedinošs balzams, kas nomāktu dvēseli atdzīvinās jaunai dzīvei, un smarža, kas ar patīkamu aromātu piepildīs to dzīvi, kuri raud.

58. Saprotiet, ka cilvēku sirdīs nedzīvo garīgā mīlestība. Viņi gan mīl, bet ar savtīgu mīlestību, kas pat iznīcina viņu pašu dzīvi, jo kaislība ir kā tārps, kas apēd labākās jūtas. Ja cilvēka sirdī uzliesmo kaislības, tās galu galā iznīcina visu labo, kas viņam bija dvēselē. Kaislība ir bezdibenis, kas atveras pie cilvēka kājām un, ja tā viņu nogrūž savās dziļumos, liek viņam zaudēt gaismu un mieru.

59. Redziet, kā mans mācījums izskauž neziņu, lai jūs atzītu mani par dievišķo un vienīgo gudrību un iznīcinātu viltus dievus, tāpat kā to darīja Ābrahams, kad viņš meklēja Dievu aiz tā, ko redzēja viņš. Tāpēc Es noslēdzu ar viņu derību, lai viņš kļūtu par izredzētās tautas sēklu. Kad viņš tika pakļauts pārbaudījumam, viņš pierādīja, ka viņa Dievs ir Radītājs un dzīvais Dievs.

60. Arī jums ir jāpierāda šo atklāsmju patiesība — ar tīru dzīvesveidu un lūgšanām, kas ir brīvas no pārspīlētas un fanātiskas pielūgsmes.

61. Atcerieties, ka Mozus plāksnēs bija iegravēts tas bauslis, kas jums saka: „Tev nedrīkst izgatavot sev tēlu vai kādu līdzību tam, kas ir augšā debesīs, ne tam, kas ir zemē, ne tam, kas ir ūdeņos ‘zem zemes’.”

62. Padomājiet, cik ilgi Es jau esmu jūs atturējis no elku pielūgšanas, lai jūs atzītu, ka Es stāvu pāri visam radītajam, pāri visam, kas kustas un mainās, lai jūs paceltu savu garu turp, uz Debesu valstību.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 163

1. Ļaudis, Es redzu jūsu asaras un dzirdu jūsu raudāšanu. Es redzu jūsu grūtības un ciešanas. Es redzu nabadzības un trūkuma ķēdes, ko jūs nesat, un vilšanos, kas nomāc jūsu sirdis, jo esat nonākuši pie pārliecības, ka pasaulē nav ne taisnības, ne mīlestības pret tuvāko. Tad jūs lūdzaties un sakāt man: „Kungs, es neesmu Tava miera cienīgs. Ja es neesmu pelnījis Tavas labvēlības, tad dod man spēku, lai es varētu paciest dzīves ciešanas un netaisnības.”

2. Šajos brīžos kļūst jūtama mana klātbūtne, kas jums saka: nezaudējiet pacietību, palieciet prātīgi, nezaudējiet cerību ne uz brīdi, jo jūs nezināt, kad mans miers piekļauvēs pie jūsu durvīm. Atlieciet galvu pie manas krūts un vairs neklausieties kara kliegšanos. Aizmirstiet savas ciešanas un atcerieties, ka jūs neiet bojā, kamēr esat kopā ar mani. Nāciet pie manis, sekojiet savam Tēvam un Kungam. Manī jūs atradīsiet brāli, vīru, draugu, tēvu.

3. Nostipriniet savas sirdis, klausoties manā vārdā, lai, atsākot dzīves cīņu, jūs to darītu ar taisnu stāju un paceltu galvu un varētu smaidīt, pilni pārliecības.

4. Vairs nešaubieties pārbaudījuma brīdī, nesakiet, ka Es jūs neesmu uzklauvējis sāpju brīdī, visgrūtākajā mirklī. Kamēr jūšos ir dzīvības elpa, kamēr jūsu ķermenis elpo, kamēr jūsu prāts domā un jūsu dvēsele cieš, Es būšu kopā ar jums, jo Es esmu dzīvība, kas pulsē un vibrē visā Visumā.

5. Mācieties lūgties — ne tikai savās bēdu stundās, bet arī savos prieka brīžos. Manā priekšā jūs nesat tikai savas asaras, ciešanas un bēdas, bet savos prieka brīžos, kad jūsu sirds ir svētku noskaņojumā, jūs aizmirstat mani; tad jūs man aizverat savas durvis.

6. Man jārūnā ar jums un jāsagatavo jūs cīņai, kas būs smaga. Es vēlos, lai jūšos un ap jums būtu gaismas, lai jūs praktizētu tikumību gan savās mājās, gan ārpus tām, jo tādējādi neviens nevarēs jūs pārsteigt kā (garīgi) miega stāvoklī esošos.

7. Es esmu jums paziņojis, ka šajā zemē ieradīsies garas cilvēku rindas no svešām zemēm, kas meklē mieru savai sirdij un gaismu savam garam. Viņi sastapsies ar šīs mācības sekotājiem, kurus viņi iztaujās. Viņi pieprasīs no liecību par to, ko tie ir dzirdējuši, un pakļaus tos pārbaudījumam, lai apstiprinātu šī vārda patiesību.

8. Vai jūs nedomājat, ka jūsu sirdij tad ir jābūt patiesam mīlestības, labestības un gaismas avotam, kas ir gatavs plūst kā palīdzība jūsu līdzcilvēku grūtībās? Vai jums nepatīktu, ja katra mana tautas ģimenes māja būtu skola, kurā dievišķais mācījums tiek pielietots praksē?

9. Otrajā laikmetā Es nesu savu mācību uz daudzām vietām Jūdejā, un visur atradu piemērotu vietu, kur izplatīt savu vārdu. Meistars vienmēr bija modrs, un, kad viņu pārbaudīja, viņš nekad netika pārsteigts. Ielejas dzirdēja manu balsi, kalni atbalsoja manus vārdus, jūras viļņi uztvēra manu vēstījumu svārstības, un tuksnešu vientulību apgaismoja mana klātbūtne.

10. Es vēlos, lai jūs apvienotos, lai šī tauta būtu kā oāze pasaules tuksnesī. Es zinu, ka cilvēki jūs meklēs, jo viņi nogurs no iznīcināšanas, grēkošanas un nogalināšanas. Gaismas vārdu un augsto domu ietekmē šodien vēl snaudošais gars atmodīsies, un mana mācība parādīsies uz zemes kā glābšanas šķirsis. Šis laiks šai tautai kļūs par pārbaudījumu, jo daudzu sirdis būs atkarīgas no tās liecības.

11. Kāpēc tad zaudēt cerību vai tagad, saskaroties ar pārbaudījumiem, pretoties, ja tie ir kalts, kas izlīdzina jūsu sirdi, lai tā rīt tā varētu būt un būs sava Meistara tulkotājs?

12. Es gribu dzirdēt, ka jūs man sakāt: „Paldies, Meistars, Tavi pārbaudījumi mani ir pamācījuši, un Tava gaisma mani ir iedrošinājusi ceļā. Mani slimie ir izveseļojušies, un es esmu spējis mierināt skumjo savā ceļā.”

13. Es gaidu, lai citi man saka, ka man viņus jāsagatavo, lai viņi kļūtu par maniem darbiniekiem, lai es viņiem uzticētu darba rīkus, lai viņi sētu miera un mīlestības sēklu savu līdzcilvēku sirdīs.

14. Mana rūpīgā palīdzība ir atkarīga no jūsu lūguma piešķirt jums dievišķo dāvanu – būt strādniekiem garīgajā laukā.

15. Šodien Es gribu jūs mierināt jūsu bēdās: slimie, kas visu savu dzīvi esat nēsājuši sāpju krustu, nāciet pie manis, Es jūs dziedināšu. Es jūs iemācīšu cīnīties pret savām slimībām un pacietībā un pazemībā gaidīt brīdi, kad jūs atbrīvos no ciešanām, kas jūs nomāc. Es jums arī parādīšu visu, ko esat sasnieguši savā izpiršanas ceļā.

16. Nāciet pie manis visi, kas esat atnesuši ciešanu nastu. Ir vēltīgi meklēt dziedināšanu un mierinājumu pie cilvēkiem, jo mīlestība pret tuvākajiem ir pazudusi no cilvēku sirdīm, un jums jāzina, ka bez mīlestības pret tuvākajiem nevar darīt brīnumus. Vien zinātne nepietiek, lai atbrīvotu pasauli no tās sāpēm.

17. Zinātnieki, pilni iedomības, uzskata dievišķās atklāsmes par nevērtīgām savai uzmanībai. Viņi nevēlas garīgi pacelties līdz Dievam, un, ja kaut ko no tā, kas viņus apņem, nesaprot, viņi to noliedz, lai nevajadzētu atzīt savu nespēju un neziņu. Daudzi no viņiem vēlas ticēt tikai tam, ko var pierādīt.

18. Kādu mierinājumu šie cilvēki var sniegt savu tuvāko sirdīm, ja viņi neatzīst mīlestības pamatprincipu, kas valda pār radību, un turklāt nesaprot dzīves garīgo jēgu?

19. Es zināju, ka pienāks šie laiki, kad valdīs materiālistiskā zinātne, savtīgums un vienaldzība pret tiem, kas cieš un iet bojā, un tādēļ Es jums piedāvāju sūtīt Mierinātāju; šeit jums ir šī apsolījuma piepildījums. Es esmu atnācis Garā, lai jums izskaidrotu visus noslēpumus, lai jūs kļūtu par Gaismas bērniem. Es nesu jums šīs atklāsmes dievišķo mierinājumu, un ar tās palīdzību jūs izturēsiet visus dzīves pārbaudījumus un varēsiet pacelties pie manis.

20. Es jūs aicināju, un, kad jūs ieradāties manā klātbūtnē, jūs, asarām pārplūduši, man teicāt, ka esat visnabadzīgākie uz zemes, parādījāt man savu nožēlojamo stāvokli un norādījāt uz savām nepietiekamajām zināšanām un vāmajām spējām, lai atrastu ceļu dzīves likteņa līkločos. Tad Es jums atklāju, ka jūs nekādā ziņā neesat izstumtie vai visnabadzīgākie. Es jūs pārbaudīju, un jūs sūdzējāties, jo jutāties atstumti, neapzinoties, ka savā garā jūs nesat līdzī dārgumu.

21. Slimais raudāja, jo viņam nebija ārsta, kurš būtu viņam pieejams, lai viņu izdziedinātu, un viņš vēl nebija atklājis, ka viņa garā ir pārpilnība dziedinoša balzama.

22. Tas, kurš raudāja savas neziņas dēļ, neapzinājās, ka viņa sirds klusumā skanēja viņa Skolotāja dievišķā balss, kas aicināja viņu uz garīgo valstību. Tas, kurš uzskatīja sevi par atstumtu, nebija atklājis visas dāvanas, ar kurām Tēvs viņu bija sūtījis, lai viņš pildītu savu uzdevumu uz Zemes. Bija nepieciešams, lai patiesība sasniegtu jūs un iedegtu gaismu jūsu sirdīs, lai jūs pamostos no savas dziļās letarģijas, paceltos, pilni ticības, un teiktu: „Mēs neesam vieni, Kungs ir ar mums.” Mēs neesam izstumtie, mūsu būtība ir pilna ar Tēva dāvanām. Mēs neaiziesim bojā sāpju nastas dēļ, jo mūsu sirdīs ir Meistara Vārda neizsakāmais mierinājums, kas mums visos mūsu ceļos dāvā savu gaismu. Mēs neesam atkarīgi no cilvēku gribas, mūsu liktenis nav atkarīgs no viņiem, bet gan no mūsu Tēva gribas. Vairs nebūs šķēršļu, lamatu vai maldinošu ceļu, kas mūs atturētu un novirzītu no patiesā ceļa. Sāpēs mēs atradīsim mierinājumu, tumšajās stundās mēs liksim spīdēt gaismai, un mūsu dzīves cīņā mēs sajūtīsim, ka mūs pārņem spēks. Kas mūs ir izglābis? Kas mums ir atdevis veselību un dzīvību? Tas ir bijis Meistars, kurš ar savu dievišķo Vārdu mūs ir atvedis atpakaļ uz patieso ceļu un mums ir dāvējis mierinājumu, ko Viņš apsolīja jau no paša sākuma.”

23. Mīliet patiesību, ak, mācekļi, saprotiet to un dzīvojiet saskaņā ar to. Kas pazīst patiesību, tam ir laime ieraudzīt Dieva gaismu. Viņš pazīst mieru un nešaubīgi staigā piepildījuma ceļos.

24. Šo darbu daudzi kritizēs un noraidīs, uzzinot, ka tajā ir atklājušās garīgās būtnes. Bet nebaidieties, jo tikai neziņas pilnie cīnīsies pret šo manu mācību daļu.

25. Cik bieži Kunga apustuļi, pravieši un sūtņi, atrodoties garīgo gaismas būtņu ietekmē, ir runājuši uz pasauli, cilvēcei to neapzinoties, un cik bieži katrs no jums ir rīkojies un runājis saskaņā ar garīgo būtņu gribu, to nemaz neapzinoties! Un tieši to, kas vienmēr ir noticis, Es jums tagad esmu apstiprinājis.

26. Otrajā laikmetā Jēzus jums mācīja, ka cilvēka prāts ir durvis, caur kurām var iekļūt garu pasaule. Viņš jūs mācīja atbrīvoties no apmulsušajām būtnēm, kuras cilvēkus viņu izpirkšanas ceļā par izdarītajiem pārkāpumiem pārbauda ar savu ļauno ietekmi; tāpat kā viņš mācīja, jūs pilnveidot tādā mērā, lai Svētais Gars varētu runāt caur cilvēka muti.

27. Un tomēr, cik bieži ar šīm atklāsmēm ir tirgojušies un cik tās ir apgānītas! Tas ir iemesls, kāpēc mans darbs šajā laikā ir ticis apkarots un turpinās tikt apkarots. Taču tie, kas patiesi tic tam, turpinās to pētīt un ievērot, lai rīt varētu izskaidrot manas mācības un atgriezt no kļūdas tos, kas ir apmulsuši, un tos, kas apgāna manu mācību.

28. Šajā laikā Es gribēju visus šos atklājumus izklāstīt sīki un pabeigt to skaidrojumu, un šim nolūkam Es sūtīju Eliju, lai viņš apgaismotu jūsu saprātu un sagatavotu jums ceļu, lai jūs neiekristu satraukumā, redzot manu un manu garīgo pulku ierašanos.

29. Elija kā garīga būtne piekļāvēja pie šī laika izredzētā durvīm, kurš, neko nezinot un neapzinoties par šo atklāsmi, sajuta satraukumu, pakļautību un sakāvi, sastopoties ar garīgo spēku, kas klāvēja pie viņa sirds, lai pamudinātu viņu veltīt sevi šim kalpojumam. Tā bija pirmā sēkla, par kuru rūpējās pirmie ticīgie un kas deva pirmos ziedus un pirmos augļus.

30. Augs auga un kļuva par jaunu koku; tā ziedi bija Gaismas būtņu atklāsmes, kas kā vēstneši, pravieši, sargājošie eņģeļi un padomdevēji nāca pie šīs tautas. Augļi bija jūsu Meistara atklāsmes, ko Viņš sniedza ar savu dievišķo staru, kas jums ir dāvājis dzīves saldo garšu.

31. Kā jūs varētu iznīcināt sevī nāves ideju, nepiedzīvojot to būtņu eksistenci, kas agrāk bija uz Zemes un kas šodien neredzami dzīvo citā pasaulē? Kā jūs varētu atbrīvoties no tiem, kas jums uzbrūk un nodara ļaunumu, un kā jūs varētu harmoniski saskatīties ar tiem, kas sevī nes tikai gaismu un labestību? — Tikai sajūtot viņu klātbūtni, klausoties viņu balsī un sekojot viņu padomiem — piedzīvojot viņu atklāsmes un redzot, kā viņi veic savus darbus. Šīs tautas liecībai jāizplatās pa visu pasauli, lai pārliecinātu cilvēkus, kuri gan saka, ka tic dzīvei, taču netic augšāmcelšanai

un mūžībai. Viņi ir mirušie, kas sargā savus mirušos, jo baidās uzzināt patiesību.

32. Tauta, izmanto dienas, kas tev vēl atlicis šim garīgajam vēstījumam caur cilvēka saprātu. Jūs zināt, ka šis mācījums būs īss, un ka jūsu pieredzes auglis — patiesais, skaidrais liecības vārds, brīvs no noslēpumainības — ir tas, ko rīt jūs nesīsiet saviem līdzcilvēkiem.

33. Es neļaušu jums turpināt mudināt garu pasauli sniegt atklāsmes caur fiziskajiem maņiem, tiklīdz būs pagājis laiks, ko esmu noteicis saskaņā ar savu gribu. Taču jums jāzina, ka, neraugoties uz to, ka Kunga un garīgo būtņu stars vairs neaizņems jūsu smadzenes, iedvesma no jūsu Kunga visiem tiem, kas pacilājas lūgšanā, turpināsies uz visiem laikiem. Un garīgās pasaules gaismā spīdēs no vienas pasaules uz otru, no viena gara uz otru un sasniegs visus manus bērņus.

34. Svētīti lai ir visi, kas patiesi izmanto šo mācību laiku, jo pēc 1950. gada tieši viņi būs tie, kas izplatīs manas mācības sēklu. Jūs, kas esat bijuši daļa no varenā „koka” lapotnes, jums jānodrošina, lai cilvēki tajā atrastu dzīvības un patiesības augli.

35. Tauta, ja, runājot par manu mācību, savā sirdī sajūtīsiet tās patiesību, jūs pieredzēsiet, cik daudzi no jūsu vārdiem kļūs par realitāti; un, ja jūs visus savus vārdus pārvēršat darbos, jūs paveiksiet patiesus brīnumus. Bet, ja tas nav Gars, kas runā caur ķermeni, ja tas nav Viņš, kas atklājas, jūs nespēsiet dot ne mieru, ne veselību.

36. Gars spēs padarīt savu balsi dzirdamu, ja jūs būsiet tam gatavi. Tēva Bērnam, kas mīt jūsos, ir ļoti liela vara, ko Viņam piešķīris Radītājs, lai palīdzētu tiem, kas atrodas briesmās. Tāpēc Es jūs mācu neļaut pazust tiem, kas jums parāda savu ciešanu, neļaut, lai palīdzības sauciens, ko izsaka tas, kurš jūs sauc, pazustu tuksnesī. Dalīties ar to, ko saņemat, ir likums, ko jums iemācījis jūsu Tēvs. Vai es jūs neesmu mīlējis? Tad arī jūs varat dāvēt mīlestību saviem līdzcilvēkiem. Dālieties šajā brālīgajā mīlestībā savā starpā.

37. Cilvēks nedzīvo tikai no materiālajām lietām, viņam jābarojas arī ar garīgajām bagātībām. Es tā runāju uz šiem klausītāju pūļiem, kuri tikai pazemīgi klausās, un mana mācība tos pamazām pārveido. Bet kad jūs nesīsiet šo gaismu visām zemes tautām? Kad jūs panāksiet, ka visi cilvēki attīrās manā patiesībā?

38. Cilvēks ir apgānījis visu, ne tikai savu dvēseli: ūdeņi ir piesārņoti, gaiss ir saindēts un piesātināts ar slimību baktērijām un nāvi, un tāpēc Es jums jautāju: ar kādām mācībām un kad jūs plānojat attīrīties? Kad jūs kādreiz būsiet gatavi attīrīt savu ķermeni un dvēseli, ja vēlaties mazgāt tikai savu ķermeni? Ko jūs ar to panāktu? — Apmānītu paši sevi. Vispirms

attīriet sirdi un prātu, no kurienes nāk visas sliktās domas un ļaunie darbi. Iemiesotajai būtnei ir vajadzīga garīgā maize, lai — kaut vai tikai uz dažiem mirkļiem — justos tāda, kāda tā ir: gars.

39. Meklējiet citu maizi papildus tai, kas nepieciešama ikdienā, tiecieties ne tikai pēc savām mājām, bet arī pēc citas mājvietas. Šī maize ir mana Vārda maize, un šī mājvieta atrodas bezgalībā.

40. Kamēr Es runāju ar jums, jūsu sirdis man atklāj daudzas savas vēlmes un cerības. Es atbildu dažiem no saviem bērniem, kuri savā dzīves ceļā ir sajutuši garu klātbūtni, kurus jūs parasti dēvējat par tumšiem vai apmātiem gariem.

41. Kāpēc jūs lūdzat Man, lai Es aizvācu šīs būtnes no vietām, kurās tās parasti parādās? Viņiem ir jāapzinās, ka viņi ir izdzīvojuši savu šķietamo „nāvi”, lai izpildītu atlīdzības likumu un iegūtu pieredzi. Viņi, lai gan nebrīvpriecīgi, pilda savu uzdevumu – sniegt neticīgajiem un materialistiskajiem cilvēkiem patiesu liecību par to, ka dvēsele izdzīvo pēc ķermeņa nāves.

42. Tāpēc Es tos atgriežīšu tikai tad, kad pienāks Man noteiktais laiks. Tagad tiem vēl ir jāizpilda uzdevums. Tāpēc nelūdziet Man, lai Es viņus aizvedu prom no jums; viņiem jāgaida līdz viņiem noteiktajam laikam. Kāpēc jūs vēlaties, lai dzīvē viss noritētu saskaņā ar jūsu vēlmēm, nevis tā, kā tas ir labi citiem? Es vēršu jūsu uzmanību uz to, ka šīs būtnes jūs netraucēs, ja jūs būsit lielmūti un izrādīsiet viņiem līdzjūtību.

43. Tagad vērsiet savas domas uz augšu, lūdziet, un jūs saņemsiet. Lūdziet to, ko uzskatāt par pareizu sev un saviem līdzcilvēkiem. Saglabāji iekšējo mieru šajos brīžos, kad lūdzat un ticat, ka Es esmu klātesošs, lai jūs nonāktu kopībā ar mani. Es dzirdu dvēseles, nāku pie sirdīm, runāju ar jums no gara uz garu. Es no jūsu sirdīm atbrīvoju visas sāpes, visas bailes, bēdas un raizes. Nav nevienas sirds, kuru Es nebūtu apmeklējis; nav nevienas apziņas, kuru Es nebūtu apgaismojis; nav nevienas sāpes, no kuras Es nebūtu atbrīvojis savus bērnus, lai to paņemtu pie sevis un no visām kopā veidotu ērkšķu kroni.

44. Tā jums jālūdz saskaņā ar manu gribu, tā jums vienmēr jāuzņem mani. Neizrādiet savu mīlestību ar ārējiem žestiem, kas kalpo tikai tam, lai jūs redzētu. Meklējiet mani klusumā, esiet vienatnē ar savu Kungu, un jūs sasniegsiet to, ka jūsu sirdīs būs mana klātbūtne un jūs dzirdēsiet manu balsi, kas jums saka: „Es dodu jums savu žēlsirdību, jo jūs šajā pasaulē esat pārejoši.”

45. Elija šobrīd apvieno izredzētās dvēseles, gan tās, kas ir iemiesojušās, gan tās, kas vairs nav miesā, lai tās, apvienojoties, būtu stipras, jo pārbaudījumi, kas jūs sagaida, ir lieli. Taču jūs, apgaismoti ar mana Svētā

Gara gaismu, izklūsiet no tām, jo Es jūs mīlu un neļaušu jums ciest kaunu. Apmācieties, lai jūs pareizi saprastu manu Vārdu un spētu atšķirt kviešus no nezālēm. Esiet nomodā un lūdzieties, lai jūs nenokļūtu no šī ceļa un lai sāpes jūs nepārsteigtu negaidīti.

46. Saprotiet, ka ne Es jums uzlieku sāpes, jo Es esmu jūsu Tēvs, kas vēlas izdalīt jūsu dvēseli. Jūs paši esat tie, kas sēj sāpes savā dzīves ceļā, un, kad tās jūs pārņem, jūs man sakāt: „Kungs, kāpēc sāpes mūs nomāc?” Bet saprotiet, ka Es jums dāvāju tikai mīlestību, svētīju jūs un dodu jums savus mācījumus.

47. Klausieties manā līdzībā:

48. Kāda sieviete gāja pa ceļu, vedot līdzī trīs mazus zēnus — vecākais bija astoņus gadus vecs, vidējais — septiņus, bet jaunākais — četrus. Viņa viņiem dāvāja pārpilnu mātes mīlestību, baroja un apgērba viņus ar lielu maigumu. Kādu dienu vecākais dēls teica mātei: „Tu jau sen cīnies, lai mūs pabarotu un apgērbtu. Es esmu vecākais no mums, brāļiem, un esmu gatavs darīt visu, ko tu man uzdos, lai palīdzētu tev apgādāt manus brāļus. Tāpat arī mans nedomā jaunākais brālis, kad izaugs, palīdzēs tev rūpēties par jaunāko, un, kad arī šis būs izaudzis, viņš strādās tāpat kā mēs, un tādējādi mēs visi paliksim kopā uz viena ceļa.”

49. Māte viņam teica: „Tu vēl esi mazs, un patiesi, es tev saku, tu vēl nepazīsti pasauli. Ļaudis savā ļaunumā tev nodarīs pāri, un tad tev nāksies atgriezties pie manis, pilnam ar sāpēm. Bet, tā kā es tevi mīlu, es nevēlos, lai tu apmaldītos vai pašā vainas dēļ piedzīvotu sāpes.” Zēns viņai atbildēja pakļāvīgi un paklausīgi: „Es rīkošos saskaņā ar tavu gribu un gaidīšu, līdz pienāks piemērots brīdis, un es varēšu doties uz vietām, kuras tu man norādīsi.”

50. Tad sieviete viņam sacīja: „Patiesi, tu tagad esi apguvis pirmo mācību, un tādēļ es tevi uzskatu par lielāko no taviem brāļiem un māsām — ne tikai tava vecuma dēļ, bet arī tāpēc, ka esi paklausīgs un apdomīgs.”

51. Gadi pagāja, un tas zēns bija izaudzis par jaunekli. Viņa brāļi, kuri arī bija izauguši, ņēma par paraugu sava vecākā brāļa apdomību, kura gudrība ar katru dienu pieauga.

52. Kādu dienu sieviete teica jauneklim: „Vai tu vēlies doties ceļā pa pasauli? Es tev došu līdzī grāmatu, kuras saturu tev jāizpēta, lai tu tās mācības iegravētu savā prātā un sirdī. Jo patiesi, es tev saku, tā ļaus tev neskarts iziet cauri visiem briesmām, un nekādas sāpes tevi nepārsteigs.” Tad viņa kopā ar brāļiem aizveda viņu uz būdiņu, kurā dzīvoja cienījams vecais vīrs, un sacīja viņam: „Šeit ir mani bērni, kurus tu esi ilgi gaidījis, jo tu tos pazini jau pirms manis. Es ceru, ka tu viņus uzņemsi un palīdzēsi viņiem saskaņā ar savu gribu.”

53. Vecais vīrs uz viņiem skatījās ar lielu mīlestību un sacīja sievietei: „Tavi bērni ir labi, bet viņiem vēl ir nepieciešama sagatavošanās, lai dotos pasaulē; jo viņi vēl ir vāji, un pasaule varētu viņus inficēt ar savu samaitātību. Dod man grāmatu, ko tu tur rokās, lai es tev no tās atklātu lielus mācības. Rūpīgi pārdomā šos mācību vārdus, tad to patiesība ļaus tev droši pārvarēt visus briesmus.” Vēršoties pie jaunekļa, viņš sacīja: „Tev jāmācās no šīs grāmatas un mīlestībā jāmāca savam brālim, lai tas savukārt mācītu jaunāko, un tad jūs visi ar saviem mīlestības darbiem liecinātu par šo mācību.”

54. Kad vecākais no brāļiem ieraudzīja vecīti, kura seja bija tik laipna un maiga, viņš noietās ceļos viņa priekšā un sacīja: „Ļauj man noskūpstīt Tavas rokas un pieri.” Vecais vīrs atbildēja: „Dari to, jo tu esi cienīgs saņemt manu mīlestību, un ar tās palīdzību tu paveiksi lielus darbus.” Tad sieviete sacīja jauneklim: „Sagatavojies, jo tu drīz vairs nebūsi manā aprūpē. Bet pat ja tu būsi tālu, tu būsi kopā ar mani. Es ceru, ka tu vienmēr atcerēsies savus brāļus un domāsi par to, ka viņiem jāseko tavam piemēram. Neizdari kļūdas, esi kā tīrs un spīdošs spogulis, kurā viņi var ielūkoties, lai, sekojot tavam paraugam, viņi tiktu pasargāti no sāpēm.”

55. Jauneklis atbildēja: „Tā kā es mīlu Tevi un labo vecīti, es darišu visu iespējamo, lai būtu labs paraugs saviem brāļiem.” Nāca īstais brīdis, un jauneklis devās uz dažādām vietām, taču visur viņš redzēja, ka ļaunums un rūgtums ir liels un sirdis ir nocietinājušās grēka dēļ. Viņš uz brīdi sajuta bailes; taču atceroties vecā vīra vārdus, viņš atvēra grāmatu un pirmajā lapā atrada likumu, kas bija paredzēts, lai vadītu cilvēkus, lai, to ievērojot, viņi kļūtu stipri. Viņš atrada mācības par bezgalīgo mīlestību, ar kuras palīdzību viņš varētu sniegt dziedinošu balzamu, kas mīkstinātu slimnieku sāpes un uzmundrinātu noskumušos — gaismu, lai atgrieztu redzi akliem, lai apgaismotu apmulsušos, un gudrību, lai nestu mieru savu līdzcilvēku sirdīs.

56. Liels bija tā jaunieša prieks, kurš tuksneša vidū pacēla savu garu un sacīja vecajam vīram: „Tev laime, Kungs, Tu esi mani apgaismojis ar saviem mācījumiem, un es jūtu, ka Tu mājiņi manā sirdī un ka Tu man esi iedvesis darbus, kurus man jādara saskaņā ar Tavu gribu. Es esmu gatavs stāties cīņā, lai šīs pasaules iedzīvotājiem nestu Tavu dievišķo vēsti, lai pievērstos tiem, kuri savās sirdīs jūt skumjas, tiem, kuri slāpst pēc Taviem mācījumiem.”

57. Šis jauneklis saprata, ka šie cilvēku pūļi, kurus, neskaitot sāpes, ko tie izjuta savās sirdīs, apņēma neizmērojami liels tumšums, ilgojās pēc taisnīguma un žēlsirdības.

58. Pilns mīlestības viņš pagriezās pret šīm cilvēku pūlēm un sacīja viņiem: „Es esmu atnācis pie jums no tālas vietas, tādējādi pildot kāda vecā vīra uzdevumu, lai atnestu jums zāles jūsu ciešanām un veicinātu jūsu sapratni. Uzklusiet vēstījumu, ko es jums nesu, atveriet savu sirdi durvis un uzņemiet sevī patiesību; jo es jūs mīlu tāpat, kā mīlu veco vīru, kurš mani pie jums sūtīja, un es nododu jums tā mīlošo palīdzību.”

59. Tad tie, kas cieta no bēdām, izstiepa rokas, un, sajūtot šo mīlestības dāvanu, no viņu acīm izplūda nožēlas asaras, un sūtņa vārdi bija kā kristāldzidr ūdens, kas remdēja viņu slāpes. Viņi sajuta mieru un pateicās vecajam vīram, kurš viņiem bija sūtījis to jaunekli, kurš ar savu piemēru mācīja viņiem ceļu uz pestīšanu.

60. Jauneklis sacīja viņiem: „Saglabājiēt savās sirdīs to, ko esat saņēmuši, un neļaujiet, lai laiks vai pasaules ļaunums to jums atņemtu, jo tad jūsu izpirkšana kļūtu divreiz smagāka.”

61. Tie priecīgie cilvēku pūļi jautāja viņam, no kurienes viņš nāk un kāds ir viņa vārds, uz ko jauneklis atbildēja: „Es to jums nedrīkstu teikt. Jums jāzina tikai tik daudz, ka es esmu sūtnis. Uzticieties tam, ko esat saņēmuši. Jo, ja jums būs ticība, pat jūsu spītālība pazudīs.”

62. Kad ļaudis sajuta, ka ir veseli un spēcīgi, viņi sāka dziedāt mīlas himnu, ko iepriekš nebija pazinuši, un, vadīti no jaunekļa, viņi vecajam vīram apliecināja savu ticību, pakļautību un mīlestību.

63. Kad jauneklis atgriezās pie vecā vīra, lai ziņotu par savas uzdevuma izpildi, viņš pieredzēja, ka tas, kurš viņu bija sūtījis, lai nestu savam tuvākajam mīlestības vēstījumu, piespieda viņu pie sirds un, vēršoties pie sievietes, kas viņu bija atvedusi pie viņa, sacīja: „Šis ir dēls, kurš spēja izpildīt uzdevumu, ko es viņam uzticēju, lai viņa piemērs kalpotu par paraugu viņa brāļiem un māsām, lai tie, kad pienāks īstais laiks, dotos ceļā, lai sludinātu cilvēku sirdīm manu patiesību.”

64. Mīļā tauta, es jums vēlreiz esmu devis savu mīlestības mācību, lai jūs to skaidri saprastu un lai tā būtu gaisma, kas jūs vada jūsu dzīves ceļā; lai, pildot savu uzdevumu, jūs tuvinātos savam Tēvam, kurš jums ar mīlestību dos jūsu atalgojumu un, tāpat kā Mozum, parādīs jums Apsolītās zemes gaišos laukus.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 164

1. Šajā laikā Es esmu jūs daudz pārbaudījis, lai jūs varētu iegūt gaismu un spēku, kas dvēselei nepieciešams, lai sasniegtu pilnību. Nav tāda pārbaudījuma, kuram nebūtu risinājuma, nedz arī tādas sāpes, kas neatstātu gaismas staru dvēselē. Tieši tajā brīdī jūs varat novērtēt savu pakļautību un pareizi novērtēt savus trūkumus. Jo jums ir jāsniedz ticības pierādījumi un liecība par manu mācību — ne tikai ar vārdiem, bet arī ar darbiem, kas jābūt par paraugu jūsu līdzcilvēkiem.

2. Es jūs apmācu, lai pēc mācības saņemšanas jūs spētu to pielietot un neaizmirstu. Es veidoju jūs jūsu dzīves ceļā, lai, kad pienāks laiks, kad vairs nesaņemsiet Manu Vārdu caur balss nesējiem, jūs joprojām varētu uzturēt sarunu ar Mani no gara uz garu. Kur vien jūs arī dotos, es jūs pavadīšu, un jūsu vārdos būs Mans Vārds, jūsu domās — Mana iedvesma, un jūsu garā būs Mans gars. Jūs esat mani jaunie mācekļi, un Es jūs nepametīšu, tāpat kā Es nepametīju tos, kuri sekoja man Otrajā laikmetā. Arī viņi tika pārbaudīti, un pārbaudījuma smagākajā brīdī Es viņus novēroju un vērtēju viņu ticību.

3. Atcerieties šo Bībeles vietu: Meistars, kopā ar saviem mācekļiem, brauca laivā pa mierīgu ezeru. Jēzus runāja, un tie viņu klausījās. Pēc tam, kad mācība bija beigusies, Meistars aizvēra acis un atpūtās. Mācekļi apsprieda manu vārdu un palīdzēja viens otram to izprast. — Līdz šim brīdim viss ap šo mācekļu pulku bija pilns ar mieru. Pēc tam parādījās lielas vētras pazīmes, sākās negaiss un satrauktais jūras ūdens kļuva nemierīgs, viļņi pacēlās augstu, un laiva kļuva par viļņu rotallietu. Mācekļi baidījās par savu dzīvību, deva viens otram norādījumus, nolaida buras, kamēr daži lūdza. Viņi neuzdrošinājās pamodināt Jēzu, taču, kad briesmas pieauga, viņi skaļi sauca Viņu. Bet Viņš gulēja, un viņu lūgumi netika uzklauti. Tad viņi Viņu sauca otrreiz un trešoreiz, sakot: „Meistars, mosties; lūk, mēs grimstam!” Jēzus atvēra acis un sacīja viņiem: „O jūs, mazticīgie cilvēki, kas neticējāt man!” Un, izstiepdams roku, Viņš pavēlēja ūdeņiem rimties. Tagad atkal valdīja miers, un jūra palika mierīga. Mācekļi, apkaunoti par savu ticības trūkumu un pārsteigti par brīnumu, kas notika viņu acu priekšā, apņēmas vairs nekad nešaubīties, un pēc šīs pārbaudījuma viņu ticība kļuva stiprāka.

4. Šajā laikā arī jūs peldat pa tādu jūru. Jūs cīnāties ar maldību, grēku un savtīguma vētru. Laiva ir mans darbs, tas Meistars ir tas, kuru jūs šobrīd klausāties, un jūs esat tie mācekļi, kas tagad atrodas pie manis. Viļņi, kas šodien pērk jūsu laivu, arī ir mežonīgi, un, redzot pieaugošo vētru, jūs domājat, ka Es guļu. Kad jūs tad no visas sirds saucat pēc Manis, jūs esat

pelnījuši, ka Es jums atkārtotu tieši tos pašus vārdus un saku, ka jūs neesat izmantojuši Manas mācības.

5. Turpināsim braukt laivā. Redziet, jau tuvojas brīdis, kad Es izstiešu savu roku pār ūdens viļņiem un teikšu tiem: „Nomierinieties un kļūstiet klusi!” Šodien Es jūs sagatavoju, jo drīz jūs vairs nedzirdēsiet mani, un Es gribu jūs atstāt stiprus. Es jums vēl neesmu devis savu pēdējo pamācību, taču, kad pienāks šī stunda, nebaidieties no pārbaudījumiem, nezaudējiet drosmi briesmu priekšā, atcerieties manu pamācību un rūpīgi pārdomājiet to; tās dēļ jūs būsiat stipri un spēsiat izpildīt savu uzdevumu.

6. Tagad Meistars jums jautā: kur ir jūsu mirušie, un kāpēc jūs raudājat par to būtnu pazušānu, kuras jūs mīlat? Patiesi, Es jums saku: manās acīs neviens nav miris, jo visiem Es esmu devis mūžīgo dzīvību. Viņi visi dzīvo; tie, kurus jūs uzskatījāt par zaudētiem, ir pie manis. Tur, kur jūs domājat saskatīt nāvi, ir dzīvība; tur, kur redzat beigas, ir sākums. Tur, kur jūs domājat, ka viss ir noslēpums un neizdibināms noslēpums, ir gaisma, skaidra kā mūžīga rītausma. Tur, kur jūs uzskatāt, ka ir nekas, ir viss, un tur, kur jūs uztverat tikai klusumu, ir koncerts.

7. Jūsu dvēsele vēl nav pilnībā atmodusies savai augšupvērstajai attīstībai, taču pārbaudījumi, kuriem Es jūs šajā laikā pakļaušu dažādās formās, liks jums saskarties ar realitāti, un šo pasauli, ko jūs pašlaik tik ļoti mīlat, ko tik ļoti apbrīnojat, jo tā ir sniegusi baudu jūsu fiziskajam apvalkam, jūs tad uzskatīsiet par niecīgu, jo būsiat pacēlušies un sasnieguši augstāku, garīgāku dzīves līmeni; un tas turpināsies līdz brīdim, kad sasniegsiet dzīves pilnību.

8. Svētīti lai ir tie, kas no pasaules izmanto tikai to, kas nepieciešams viņu dvēseles un ķermeņa attīstībai, jo tādējādi atdalīšanās no šīs pasaules jums nebūs grūta. Jūs nejutīsiet, ka jūsu dvēsele cieš, kad tai jāatstāj savs ķermenis.

9. Es vēlos, lai jūs spētu ar patiesu pazemību atdalīties no ķermeņa, kas uz laiku ir jūsu apvalks, jūsu tērps, un lai jūs to pašu darītu ar visu, ko esat ieguvuši šajā pasaulē, kurā šodien dzīvojat. Jums jāzina, ka dvēselei nepastāv ne attālums, ne prombūtne, ne nāve, un, atvadoties no šīs pasaules, jums jāapzinās, ka jūs ieejat labākā dzīvē, kurā jūs turpināsiat mīlēt to pašu Tēvu, jūs vadīs tas pats likums un jūs centīsieties sasniegt to pašu augšupejas attīstības ideālu; ka no turienes jūs labāk pārredzēsiet dzīvi, labāk pildīsiet savu misiju un spēsiat atšķirt bezdibeni no virsotnes.

10. Cik ļoti cilvēks baidās no nāves, cik viņš ir nomākts, kad pienāk nāves stunda. Dvēsele baidās no bezgalības, no tās augstākās un nezināmās sfēras. Un kāpēc jūs baidāties? — Tāpēc, ka neesat sagatavojušies. Es esmu jums devis garīgo mācību, jūs no paša sākuma zināt savu likteni.

Dievišķais un cilvēciskais likums vienmēr ir bijuši saskaņoti un ir mācījuši jūs dzīvot (pareizi), lai jūs apzināti un sagatavoti sagaidītu šo stundu.

11. Katru reizi, kad jūs bijāt tuvu tam, lai aizmirstu manu mācību, pie jums parādījās mans sūtnis — vai nu praviets, vai es pats —, lai atgrieztu jums gaismu. Tāpēc Es tagad esmu nācis pie jums klusi, bez pompas — dažiem pilns noslēpumu, citiem kā spožs paraugs, mulsinošā veidā tiem, kuri nespēja mani saprast, taču pilns majestātiskuma tiem, kuri skaidri sajutuši manu klātbūtni.

12. Lūdzieties, tauta, lai mana Gara miers, apvienots ar šo lūgšanu, tiktu sajuts visā pasaulē un izplatīts pār to. Kad jūs visi kādreiz atradīsieties garīgajā dzimtenē, jūs atzīsiet, ka jūsu lūgšanas nav bijušas veltīgas. Tur jūs uzzināsiet, cik tuvu viena otrai atrodas visas garīgās būtnes un cik viegla ir saziņa no gara uz garu. To, ko zinātne nespēja nodot, jūs īstenosiet, pamatojoties uz manu mācību, kas sevī ietver visu, un caur kuru Es jums šobrīd, izmantojot cilvēka saprāta spējas, sniedzu šos mācības.

13. Šajā žēlastības rītā atklājas Kristus starojums, lai uzņemtu jūs kā visas pasaules pārstāvjus.

14. Savācieties savā iekšējā pasaulē un ieklausieties manā vārdā. Es esmu nācis pie jums Garā, jo *jūs* neesat nākuši pie *manis*. Bet patiesi, es jums saku: cilvēkam ir jāsasniedz pilnīga garīgā attīstība, lai viņš varētu garīgi pacelties un nonākt pie manis. — Visos laikos cilvēks ir izrādījis pretestību pret maniem baušļiem, aizbildinoties ar savas miesas nepakļāvību, kas kavē viņa gara attīstību. Taču es ar labestību esmu jūs mācījis īstenot manas pamācības dzīvē, lai jūs pārliecinātos, ka tās nav neiespējami ievērot.

15. Saprotiet, ka jūs esat apstājušies, kamēr pasaule jūs vajag; ka ir nepieciešams strādāt pie sevis un apvienoties, lai jūs savos darbos atrastu spēku. Jums jāapzinās, ka šis Vārds jums sniedz ne tikai zemes taisnīgumu, bet arī garīgo pārliecību. Tajā ir ietverta Tēva žēlastība.

16. Ar savu centību pilnveidojieties un sējot mīlestību un žēlsirdību savā dzīves ceļā, jūs sasniegsiet garīgo pestīšanu.

17. Cīnieties, lai sasniegtu garīgumu, būdami cilvēki ar labu gribu un stingru raksturu, jo šis darbs stāv pāri visai cilvēciskajai zinātnei, pāri visam, kas pieder cilvēkam un ko viņš var iepazīt šajā pasaulē. Materiālisms, kurā ir nonākusi cilvēce, neļauj tai nojaust brīnišķīgo garīguma dzīvi. Es jūs šajā brīdī netiesāju, Es tikai vēlos, lai jūs mani saprastu, pārdomājot manu vārdu.

18. Pasaule mani nedzird, jo šo ķermeņu balsij, caur kuriem Es sevi atklāju, ir tikai neliels darbības rādiuss. Tāpēc tieši sirdsapziņas balss, kas ir mana gudrība, runā uz cilvēkiem un pārsteidz daudzus, kuri, apburti ar

savu egoismu, citkārt ir kurli pret šīs balss aicinājumiem, pievēršot uzmanību vienīgi glaimiem un zemes slavaī un apreibinoties ar savu sabiedrisko stāvokli un varu.

19. Kad šie cilvēki uzzinās, ka Es esmu runājis ar jums un atklājis jums, ka, lai nonāktu pie Manis, jums jāizrāda mīlestība un žēlsirdība, viņi pamodīsies no sava dziļā garīgā miega, sagatavosies un pazemīgi nāks pie Manis, lai Man kalpotu. Ar šiem piemēriem Es runāšu uz cilvēci, Es satricināšu tās pamatprincipus. Valodas un rases sajauksies, jo cilvēki atklās brālības noslēpumu, ko viņi savās grāmatās un pergamentos nebija atraduši.

20. Es mīlu jūs visus, jums visiem Es dodu Savu ceļvedīgo vārdu, lai tas jūs vadītu pa patieso ceļu un galu galā pārliecinātu jūs, ka jūs īstenojat Manu pilnīgo likumu.

21. Šodien jūs dzīvojat vairāk pasaules labā nekā manā labā. Jums ir vienlīdz jāpilda abas šīs saistības, dodot savam ķermenim to, kas tam nepieciešams iztikai, un savai dvēselei to, kas tai nepieciešams pestīšanai.

22. Visi cenšas paplašināt savu cilvēcisko darbību, katrs prāts rada citas idejas, taču ne visi cilvēku darbi palīdz jums sasniegt augstāku attīstības līmeni, jo, lai to panāktu, tiem jābūt saskaņā ar pilnīgo mīlestības likumu.

23. Cilvēks ar savu zinātņi pārkāpj dabas likumus un novirza spēkus, kurus Es esmu radījis jūsu labā, uz iznīcības ceļu. Tāpēc jūsu dzīvē notiek daudzi satricinājumi. Jo jūs izraisāt slepkavīgus karus, un miera vēstneši jūtas cietuši neveiksmi un nespēj atrast ticību.

24. Bet Es audzinu jaunus vēstnešus, lai tie nestu Manu mieru katrai sirdij, kurai tas nepieciešams, un tie esat jūs. Ļaujiet cilvēci caur jūsu lūgšanām piedalīties šajā mierā. Radiet mieru arī ar darbiem starp saviem līdzcilvēkiem, tad jūs iekarosiet vienu sirdi pēc otras, un pienāks diena, kad pasaule ieies miera valstībā — ne tajā mierā, ko rada cilvēki, kas balstās uz viņu varu un draudiem, bet tajā, kas balstās uz garīgo mieru, tajā mierā, ko jūs sasniegsiet, mīlot viens otru.

25. Pēc 1950. gada sāksies garīguma laiks. Es atklāšos caur ikvienu, kas tam sagatavosies, un tādējādi jūs sajūtīsiet, ka mans Gars nekad neattālināsies no jūsu Gara.

26. Mans Vārds tiks iegravēts jūsu garā, un jūs redzēsiet, kā tas piepildās. Katru reizi, kad jūs to atcerēsieties, jūs sajūtīsiet mierinājumu savās sirdīs, kā arī pārliecību un gaismu savā garā.

27. Mans likums nevar būt smags krusts uz jūsu pleciem, gluži pretēji, tas ir atspirdzinājums un prieks garam.

28. Nebaidieties no saviem neticīgajiem līdzcilvēkiem, jo jūs Man kalpojat šādā veidā. Arī viņiem ir noteikts brīdis, kad viņiem būs jānāk

Manā klātbūtnē, un, kad tas notiks, viņi celsies un kalpos Man. Bet vispirms *jums* ir jākalpo *Man*, lai jūs dotu piemēru par Maniem mācījumiem. Laiku, ko jūs šeit veltāt, lai Man kalpotu, Es jums atlīdzināšu mūžīgajā dzīvē.

29. Caur jums Es vēlos dāvināt cilvēcei Savu mīlestību. Redziet: kamēr jūsu tauta ir drošībā, citi metas pazudināšanā. Vēršiet savus skatienus un domas uz austrumiem, un jūs tur atklāsiet badu, sāpes un izmisumu. Tāpēc jūsu lūgšanai jābūt pilnai ar līdzjūtību un mīlestību pret saviem līdzcilvēkiem, jo tad jūsu gara mīlestība, kurai nav attālumu, sasniegs jūsu līdzcilvēkus un ietīs tos jūsu mīlošajā žēlsirdībā.

30. Cik daudzi sapņo par nāvi, cerot, ka šis brīdis viņus atvedīs pie manis, lai viņi tad mūžīgi pielūgtu mani debesīs, neapzinoties, ka ceļš ir bezgalīgi garāks, nekā viņi ir domājuši. Lai paceltos pat par vienu pakāpi augstāk pa debesu kāpnēm, kas jūs vedīs pie manis, ir jādzīvo cilvēciskā dzīve pareizā veidā. Neziņa ir vainīga tajā, ka daudzi nepareizi uztver manu mācību būtību.

31. Jūs baidāties no tā, ka varētu aptraipīties šajā pasaulē, jo uzskatāt, ka tādējādi uz visiem laikiem zaudēsiet Debesis. Taču jūs kļūdāties, jo neviens Debesis nezaudēs. Mūžība ir Dieva gribēta iespēja, ko jūsu Radītājs jums piedāvā, lai jūs visi nonāktu pie Viņa.

32. Vēl viena kļūda ir vēlēšanās saglabāt tīrību, taču ne mīlestības dēļ pret Tēvu, ne tāpēc, lai iepriecinātu To, kurš viņus radījis, bet tikai no egoistiskas vēlmes izpildīt nosacījumus, lai iegūtu sev stāvokli, ērtu vietīņu — un to arī nākotnē mūžīgajā dzīvē, saskaņā ar priekšstatu, ko cilvēki par to ir izveidojuši.

33. Daži jūtas pamudināti darīt labus darbus, jo baidās, ka nāve viņus pārsteigs un tad viņiem nebūs nopelnu, ko sniegt savam Kungam. Citi atbrīvojas no ļaunuma, taču tikai bailēs nomirt grēkā un pēc šīs dzīves izciest mūžīgas elles mokas.

34. Cik izkropļots un nepilnīgs ir šis Dievs tādā veidolā, kādā to iedomājas tik daudzi! Cik netaisnīgs, briesmīgs un nežēlīgs! Ja apvienotu visus grēkus un noziegumus, ko cilvēki ir izdarījuši, to nevar salīdzināt ar to šausmīgumu, ko nozīmētu mūžīga elles sodība, uz kuru — pēc viņu domām — Dievs nosoda grēkojošos bērnus. Vai es jums neesmu izklāstījis, ka Dieva augstākā īpašība ir mīlestība? Vai jūs tad nedomājat, ka mūžīgas mokas būtu absolūts noliegums Dieva īpašībai — mūžīgajai mīlestībai?

35. Kristus kļuva par cilvēku, lai atklātu pasaulei dievišķo mīlestību. Bet cilvēkiem ir cietas sirdis un augstprātīgs prāts; viņi drīz aizmirst saņemto mācību un to nepareizi interpretē. Es zināju, ka cilvēki pamazām sajauks taisnīgumu un mīlestību ar atriebību un sodu. Tāpēc Es jums paziņoju par

laiku, kad Es garīgi atgriezīšos pasaulē, lai cilvēkiem izskaidrotu mācības, kuras viņi nebija sapratuši.

36. Šis apsolītais laiks ir tieši tas, kurā jūs dzīvojat, un Es esmu jums devis savus norādījumus, lai mana taisnība un dievišķā gudrība atklātos kā pilnīgs jūsu Dieva augstās mīlestības mācījums. Vai jūs domājat, ka Es esmu atnācis tāpēc, ka baidos, ka cilvēki galu galā iznīcinās sava Kunga darbus vai pat pašu dzīvi? Nē, Es nāku tikai mīlestības dēļ pret saviem bērniem, kurus Es vēlos redzēt pilnus gaismas un miera.

37. Vai nav pareizi un taisnīgi, ka arī jūs nākat tikai mīlestības dēļ pret mani? Ne mīlestības dēļ pret sevi, bet mīlestības dēļ pret Tēvu un saviem līdzcilvēkiem. Vai jūs domājat, ka no dievišķās mīlestības iedvesmojas tas, kurš izvairās no grēka tikai bailēs no elles mokām, vai tas, kurš dara labus darbus, domājot tikai par atalgojumu, ko ar to var iegūt, proti, lai iegūtu vietu mūžībā? Kas tā domā, tas mani nepazīst, nedz arī nāk pie manis mīlestības dēļ. Viņš rīkojas tikai mīlestības dēļ pret sevi pašu.

38. Ir pienācis brīdis, kad uz visiem laikiem nokrīt neziņas tumšais plīvurs, kas tik ilgu laiku ir aizsedzis cilvēku acis, lai viņi varētu ieraudzīt dzīvi tās pilnībā. Ja daži vēlas, lai cilvēki turpinātu ticēt elles sodam, lai šī ticība kalpotu viņiem par grožiem, kas virza viņu soļus uz Zemes, tad Es jums saku, ka patiesībai ir lielāka vara pār dvēseli nekā meliem.

39. Klausieties manā vārdā ar iekšēju koncentrēšanos, o mācekļi, un rūpīgi pārdomājiet to.

40. Cilvēce, ja tu visu to, ko esi izmantojusi asiņainu karu vadīšanai, būtu veltījusi humāniem darbiem, tava eksistence būtu pilna ar Tēva svētībām. Bet cilvēks ir izmantojis savus uzkrātos bagātības, lai sētu iznīcību, sāpes un nāvi. Tas nevar būt patiesā dzīve, kādu vajadzētu dzīvot tiem, kas ir Dieva brāļi un māsas, Dieva bērni. Šāds dzīvesveids nav saskaņā ar likumu, ko Es ierakstīju jūsu sirdsapziņā.

41. Lai jūs apzinātos kļūdu, kurā dzīvojat, izvirdīs vulkāni; no zemes plūdīs uguns, lai iznīcinātu nezāles. Vēji būs atbrīvoti, zeme satricināsies, un ūdens plūdi izpostīs veselās zemes daļas un tautas.

42. Tādā veidā dabas valstības izpaudīs savu neapmierinātību pret cilvēku. Tās ir pārtraukušas attiecības ar viņu, jo cilvēks ir iznīcinājis vienu draudzības un brālības saiti pēc otras, kas viņu saistīja ar apkārtējo dabu.

43. Meistars sniedz jums šīs atklāsmes, jo Es redzu, ka zinātnieki, no vienas puses, dara visu, lai izrautu no dabas tās noslēpumus un atklātu jaunus elementus un spēkus, lai iznīcinātu un nogalinātu, bet, no otras puses, neņem vērā patieso zinātni, proti, to, kas māca saglabāt, mīlēt un veidot. Šī laika cilvēki neapzinās, ka ir novārtā atstājuši savu patieso misiju, ka ir pametuši savu uzdevumu.

44. Uz Zemes dzīvo miljoniem slimu cilvēku, miljoniem bērnu pasaulē ir atstāti paši par sevi un bez orientiera. Neskaitāmiem veciem cilvēkiem trūkst mierinājuma, kas palīdzētu viņiem izturēt savu likteni. Ir neaizsargātas atraitnes un sievietes, kuras nepazīst īsta mājokļa dārgo siltumu. Jūs esat ar kājām samīdījuši visvērtīgāko cilvēka dzīvē, apgānīdami laulību, kas ir dievišķas izcelsmes institūcija. Tiek aizskarta cilvēka dzīvība, kurai vajadzētu būt svētītai. Tiek iznīcinātas Manu bērnu mājvietas, kurām jābūt neaizskaramām, jo tās ir svētnīcas un tempļi, kuros Mani godā, lai cik pieticīgas tās arī būtu. Tomēr cilvēki apgalvo, ka viņiem ir reliģija, uz ko Es varētu viņiem jautāt: kāda tā ir par reliģiju, kas jūs māca darīt tādus darbus, kādus jūs esat darījuši?

45. Lielajā dienā Tēvs runās uz visiem cilvēkiem, un Viņa balss nozīmēs tiesu.

46. Šī nelaime izriet no materializācijas, kurā ir nonākusi cilvēce. Tā kā jūs esat atstumjuši Garu pēdējā vietā un priekšroku devuši miesas kaislībām un saviem priekšstatiem par nāvi, ir tikai dabiski, ka galu galā esat nonākuši pie tā rezultāta, ko redzat šodien. Tā kā miesa ir savtīga — kādu citu augli jūs varētu no tās gaidīt, izņemot karus un pilnīgu morālo deģenerāciju?

47. Tikai garīguma mācība spēs panākt, ka cilvēks sadzird sirdsapziņas balsi un ka gars spēj atbrīvoties no grēka.

48. Jaunais karš, kas izcelsies, netiks vērsts uz materiāliem mērķiem, bet tas būs cīņa starp Garu un „miesu”, un, kad Gars būs uzvarējis, tas kā zīmi miera atjaunošanai pasaulē pasludinās mīlestības valdīšanu starp cilvēkiem. Vai jūs nedomājat, ka uz patiesas miera pamatiem varat uzcelt pasauli, kurā valda garīgais un materiālais progress?

49. Garīgi veidojošais darbs ir tas, kas gaida nākamās paaudzes. Ja cilvēks veltīs savu dzīvi šim cēlajam un augstajam uzdevumam, viņš sajutīs, ka ir atradis harmoniju ar savu Kungu, ar savu Radītāju, kurš joprojām darbojas veidojoši.

50. Ja, klausoties šos mācījumus, jūs sāksiet atjaunot savu vārdu, domu un darbu mazo pasauli, jūs tādējādi veicināsit cilvēces atjaunošanos.

51. Visums ir liela gudrības grāmata, ko Es esmu atvēris cilvēka acu priekšā, lai viņš atpazītu likumus, kas valda pār radību, un iemācītos tos ievērot. Pētot šo grāmatu, viņš iegūs gudrību, centīsies pēc pilnveidošanās, labklājības un attīstības savā dzīvē uz Zemes; un, ja viņš šīs zināšanas papildinās ar jebkāda veida garīgo atziņu, viņš gūs absolūtu uzvaru šajā dzīvē, kas ir dziļš un liels pārbaudījums; jo viņš padarīs patiesību par savu un kļūs nemirstīgs.

52. Dievišķie likumi, kas valda visumā, ir gudrības, varas un mīlestības likumi. No tiem izriet visi pārējie likumi, kas ir pamats visam esošajam radījumā.

53. „Visums”: ja cilvēks tevi pēta ar tīru sirdi un prātu, kas pilns ar ilgu pēc tā, lai atklātu vairāk no manas patiesības, un ja viņu galvenokārt iedvesmo Gars, nevis savtīgas vai augstprātīgas jūtas, viņš no tevis saņems lielos mācības, kuras līdz šim nav saņēmis. Tevī viņš spēs atrast manas valstības atspoguļojumu.

54. Mani mīļie bērni, mans Gaisma plūst jūsu prātos, lai jūs pētītu manus vārdus kā burtus manas gudrības grāmatā. Cilvēka domāšanas spēja ir bezgalīgs lauks, kas kalpo garīgajai pārdomāšanai. Pārdomājiet manus vārdus.

55. Daudzi mani ir klausījušies, taču sākumā ne visi ar tādu pašu mīlestību ķersies pie tā, lai sekotu man. Arī toreiz es aicināju lielus cilvēku pūļus, taču no tiem man sekoja tikai divpadsmit vīri. Arī no viņiem tikai trīs patiesi bija tuvu Meistaram, un Jānis bija vienīgais, kurš saņēma lielu noslēpumu atklāsmi, jo ar savas lielās mīlestības spēku viņš atvēra dievišķās gudrības dārgumu krātuvi. Mīlestība atver gudrības vārtus, jo tajā ir pazemība un maigums. Mīlestība ir patiesā miera dzimtene Gara mūžībā. Tas, kurš to praktizē, neko nav jājauc, jo gudrība nāk pie viņa. Viņš saprot nepilnīgos, grēciniekus, nevienu nenosoda, visus attaisno. Viņš saprot gan vājos, gan arī stipros. Mīlestība ir visu radījusi, caur to tika radīts cilvēks, un tā būs spēks, kas visus virzīs un apvienos. Mīlestība ir jūsu eksistences pamats.

56. Cik daudz noslēpumu vēl pastāv cilvēkam! Viņu ieskauj neredzamas un nejūtamas būtnes, kurām jau sen vajadzētu būt viņam redzamām un jūtāmām.

57. Dzīve, kas pilna ar skaistumu un atklāsmēm, pulsē virs cilvēku eksistences, taču tie savā aklumā vēl nespēj to saskatīt.

58. Neaizmirstiet manas mācības, jo tās palīdzēs jums būt patiesības apustuļiem. Patiesais manas mācības apustulis ir tas, kurš dara visu, ko Dievs viņam mācījis caur Jēzu. Es jums apliecinu: ja es katram no jums, kas tik ilgi esat mani klausījušies, jautātu: „Ko tu šobrīd dari, ko es tev esmu uzdevis, vai ko tu vēlies? Vai tu dari to, ko *Dievs* tev pavēl, vai to, ko esi nolēmis pats?”, jūs man nevarētu atbildēt.

59. Šī tauta tika izraudzīta, lai šajā laikā piepildītu Manu apsolījumu, lai jūs būtu Manas Vārda sākuma un gala liecinieki. Arī Otrajā laikmetā nebija nepieciešams, lai Mana vēsts izplatītos pa visu pasauli, lai tā uzzinātu par Manu atnākšanu. Pietika ar to, ka tika pamodināta viena tauta, lai tā dotos liecināt par saņemto sēklu un to izplatītu. Man jums jānorāda, ka tauta,

kuru Es biju mācījis ar saviem mācījumiem, nedrīkstēja uzskatīt sevi par absolūtu tik liela mantojuma īpašnieci, nedz arī par vienīgo, kurai šajā darbā bija uzticēts garīgs uzdevums. Mana vēstījuma mērķis visos laikos bija vērsts uz visiem cilvēkiem; tomēr notika tā, ka tauta, kas saņēma atklāsmi, vismazāk prata no tās gūt labumu, jo tā nespēja novērtēt dāvanas un žēlastības, ar kurām Kungs to bija pārpilnībā apveltījis.

60. Atcerieties, kā Otrajā laikmetā sēkla, ko Kristus sēja Jūdejā, vispirms uzplauka ārpus tās robežām.

61. Es negribu ar to teikt, ka visiem šiem notikumiem ir jāatkārtojas pie jums, jo mana vēlēšanās ir, lai mana mācība spīdētu šajā tautā un apgaismotu tās ceļu. Bet, ja jūs neveltīsieties svētītā misijas izpildei, ko Es jums esmu uzticējis, ja jūs neiesaistīsieties kā patiesi Dievišķā Skolotāja mācekļi, tad vismaz aiciniet cilvēkus pie sevis, paskaidrojiet viņiem to, ko Es teicu tiem, kas Man klausījās, nododiet viņiem Manus uzdevumus, apgaismojiet viņu ceļu, lai viņi ievērotu Manu likumu un Manus norādījumus.

62. Neaizmirstiet, ka Mans Vārds ir dzīvības avots un ka cilvēce iet uz bojāeju, jo tai trūkst šī Vārda. Mans Vārds ir pēda, kas rāda ceļu uz pestīšanu. Atcerieties, ka ir daudzi, kuri ir apmaldījušies un satraukti kļīst apkārt. Dodieties pie viņiem un glābiet viņus.

63. Vēršiet savu uzmanību uz tiem, kas nāk, lai dzirdētu Manu Vārdu. Redziet, kā viņi no laimes raud, nožēlo savus agrākos pārkāpumus un apņemas laboties. Redziet, kā tie, kas, izslāpuši pēc mīlestības, ir nonākuši Manā klātbūtnē, atgriežoties mājās, savās sirdīs nesa mieru. Kad jūs viņus atvedāt manā klātbūtnē, sabiedrība viņus nicināja, un jūs esat redzējuši, ka Es no viņiem esmu veidojis vēstnešus, vadītājus un praviešus, lai viņi turpinātu izplatīt Manu darbu. Mans Vārds ne tikai stiprināja viņu garu, bet bija arī dziedinājums viņu ķermenim.

64. Jūs esat tauta, ar kuru Es jau gadsimtiem ilgi esmu runājis un mācījis. Ar to Es domāju jūsu dvēseli, kuru Es jau daudzkārt esmu apgaismojis ar Manas patiesības gaismu, kuru Es bieži esmu atbalstījis tās izpiršanas ceļā un kurai esmu piešķīris jaunu ķermeņa apvalku.

65. Es esmu jums cauri gadsimtiem atstājis mīlestības un gudrības grāmatu, lai jūs tās lapās varētu atrast gaismu, kas jums rāda ceļu, kas ved pie Dieva. Ja jūs vēlaties atrast pārliecinošu pierādījumu šo laiku manu atklāsmu patiesībai, jūs to varat atrast sirsnīgajā saiknē, kas pastāv starp šo Vārdu un to, ko Es jums devu pagātnē, kad Es jums teicu: „Es esmu Ceļš, Patiesība un Dzīvība, un neviens nenāk pie Tēva, ja nepilda manu likumu.”

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 165

1. Atpūties brīdi, mīļā tauta, atstājiet savu nogurumu pie Manis. Mana rūpīgā mīlestība ir jūs aicinājusi, lai jūs nāktu pie Meistara. Es lūdzu jums tikai to, lai jūs attīrītu savu prātu no aizspriedumiem, lai jūsu sirdis uzņemtu mana Vārda būtību un jūsu gars sajustu Manu klātbūtni. Šīs sagatavotības un garīguma trūkuma dēļ jūs neesat sapratuši daudzus no mācījumiem, ko Es jums esmu devis. Jūs jau neapbrīnāmi ilgu laiku nākat šeit kā iesācēji, lai gan jums jau sen vajadzētu būt mācekļiem, ja jūs būtu iedziļinājušies manā vārdā un pielietojuši manu mācību.
2. Saprotiet: ja vēlaties savaldīt savas kaislības un atvairīt pievilcību, ko pasaule izdara uz jums, tad manā vārdā varat atrast gaismu un spēku, lai to to izdarīt.
3. Kas ar to apmierinās un cenšas nomierināt savu sirdsapziņu, vienkārši klausoties manī, drīz atkal ieslīgs letargijā un riskē pakļauties kārdinājumam. Tāpēc mans vārds iedrošina un pacilā tos, kuri ceļā pakļūst.
4. Tāpat kā toreiz zvaigzne paziņoja par Mesijas atnākšanu, tā arī šajā laikā Elijas Gars ar savu gaismu paziņoja par manu atnākšanu. Mana rūpīgā mīlestība jums sagatavoja šo zemes stūrīti, lai jūs saņemtu Trešā laikmeta atklāsmi. Šodien pasaule vēl nepazīst šos mācījumus, taču īstajā brīdī labā vēsts sasniegs visu cilvēci. Pateicoties intuīcijas dāvanai, tā nojauš šīs ēras garīgo nozīmi. Ir daudzi, kas šī laika lielajos notikumos spēj saskatīt pagātnes pravietojumu apstiprinājumu un piepildījumu.
5. Tauta, saproti, cik daudz žēlastības tev tiek dota, un tomēr starp šiem klausītāju pūļiem vēl ir tādi, kas šaubās par manu vēstījumu un piedēvē manu vārdu runātājiem. Ko gan šie cilvēki varētu jums dot, ja viņi ir tikpat neziņā kā jūs un ja jūs redzējāt, ka viņi nāk no jūsu pašu vidus? Daži no viņiem, sakarā ar savu garīgās attīstības trūkumu, ir miesa un atkal miesa, grēcinieki tāpat kā jūs. Bet, kad mana gaisma viņus apgaismo, kad mans stars viņus iedvesmo, viņi pārvēršas caur manas mīlestības un manas varas brīnumu.
6. Jūs joprojām esat kā miega apņemtā pilsēta, kuras iedzīvotāji nododas savai atpūtas vajadzībai un nedzird, vai kāds stāsta, vai kādam vajadzīga palīdzība, aizsardzība, zāles vai maize. Pašlaik jūs vēl aizmirstat cilvēkus un domājat tikai par sevi. Bet, ja jūs aizmirstat cilvēkus, kurus redzat un kuru bēdas varat tieši piedzīvot — par cik daudz vairāk tad esat aizmirsti tos, kuri ir garā un velk līdzī sāpīgu rūgtumu ķēdī! Apzinieties, ka jūsu uzdevums ir modināties, lūgties un aizlūgt par visiem jūsu brāļiem un māsām — gan klātesošajiem, gan prombūtniekiem, gan tāliem, gan tuviem, gan redzamajiem, gan neredzamajiem.

7. Šajā laikā Es lieku jums iet cauri pārbaudījumu krāsnij, lai, kad jūs to būsiet pārvarējuši, jūs varētu būt pasaules garšviela, gaisma, kas apgaismo tumšos ceļus.

8. Mana majestātiskā balss aicina cilvēci, lai izrautu to no letarģijas, lai jūs visi kļūtu par daļu no manas mīļotās tautas.

9. Es uzticu jums atslēgu, kas atver durvis, aiz kurām atrodas daudzas atklāsmes, kuras jūs vēlaties piedzīvot. Izmantojiet šo atslēgu un iemācieties atvērt durvis uz Valstību, lai jūs iepazītu visu to, ko esat uzskatījuši par neizdibināmu noslēpumu.

10. Jūs vēl nespējat saprast daudzas atklāsmes, kurām ir lemts kļūt par daļu no jūsu zināšanām un par kurām cilvēki ir pieņēmuši, ka to izpratne pieder vienīgi Dievam. Tiklīdz kāds izsaka vēlmi tās izskaidrot vai mēģina tajās iedziļināties, viņu nekavējoties nosauc par zaimojošu vai uzskata par pārgalvīgu.

11. Ko būtu teikuši senlaiku cilvēki, ja viņiem būtu pateikts, ka kādu dienu cilvēcei būs zināms viss, ko jūs zināt — gan zinātnes jomā, gan attiecībā uz garīgajām atklāsmēm? To, kurš būtu paziņojis par šādiem notikumiem, būtu nosaukuši par zaimojošu vai uzskatījuši par garīgi neskaidru.

12. Arī šajā laikā notiks tā, ka — ja tiks paziņots par saziņu no gara uz garu, miera nodibināšanu visā pasaulē un zināšanām par pēcnāves dzīvi — materiālistiskā pasaule celsies pret to un ar visu spēku noliegs iespēju sasniegt šādus mērķus, kā arī bargi nosodīs tos, kuri uzdrošināsies paziņot par šādiem notikumiem.

13. Ja cilvēce būtu pētījusi un izpētījusi vārdus un paziņojumus, ko izteikuši senāko laiku pravieši, tā tajos būtu atradusi daudz no tā, ko šobrīd redzat kļūstam par realitāti — no tā, ko cilvēce šobrīd piedzīvo.

14. Jūsu izpratne par garīgo jums tika paredzēta, tāpat kā viss, ko atklājusi jūsu zinātne.

15. Šodien Es varu jums apliecināt, ka nākotnē saziņa ar domu palīdzību sasniegs lielu attīstību, un, pateicoties šim saziņas līdzeklim, izzudīs daudzas barjeras, kas šodien vēl šķir tautas un pasaules. Ja jūs iemācīsieties domās savienoties ar savu Tēvu, ja jūs sasniegsiet sarunu no gara uz garu — kas tad vēl varētu radīt jums grūtības sazināties ar saviem redzamajiem vai neredzamajiem, klātesošajiem vai prombūtnē esošajiem, tuviem vai tāliem brāļiem un māsām?

16. Manā mācībā jūs pašlaik apgūstat šo garīgās saziņas veidu, kādu Es jums esmu iemācījis. Lai jūs tajā ikdienā vingrinātos, Es esmu jums ieteicis būt klusiem, aizvērt lūpas un ļaut runāt savam garam.

17. Es vēlos, lai jūs būtu mani labi un pazemīgi mācekļi, tādi, kas nepretendē uz amatiem vai godinājumiem kopienā, bet lai jūsu ideāls būtu vienīgi sasniegt pilnību caur tikumību un ievērot manas norādes, lai jūsu dzīve kļūtu par paraugu. Kāda jums būtu jēga no goda vietām, tituliem vai vārdiem, ja jums nav nopelnu, lai tos pamatoti piederētu?

18. Nedariet neko un neturieties pie nekas, kas ir nepareizi. Es nosaku hierarhiju starp jums, jums par to nezinot, jo tikai Es zinu, kad esat spēruši drošu soli attīstības ceļā. Vienmēr jūties niecīgi, pat ja būtībā jau esat meistari.

19. Liela ir mīlestība, ko Es jums izjūtu, un šī mīlestība, ko jūs jau esat sajutuši savās sirdīs, vēlas jūs pamodināt, lai jūs paceltos un izpildītu Tēva uzdevumu.

20. Caur vienkāršiem cilvēkiem Es jums dodu Savu Vārdu, kas kā smalks kalts izlīdzina un veido jūsu garu.

21. Es vēlos, lai jūs saglabātu sirsnības ideālu, ko mans likums jau sen ir iedvesis cilvēkiem, lai tas palīdzētu jums izturēt cīņu, līdz jūs būsiet nostiprinājuši brālību un garīgumu pasaulē.

22. Katrs no jums saprot mani atbilstoši savam garīgajam briedumam. Tāpēc Es atklājos dažādos veidos, lai visi varētu saņemt manu gaismu un aptvert manas mācības.

23. Neapstājieties savā garīgās attīstības ceļā. Apzinieties, ka, jums progresējot, Es atklājos arvien spēcīgāk un ka katrā jūsu attīstības posmā jūs saņemat Mani ar arvien lielāku godību.

24. Pat ja tie, kas paziņo Manu Vārdu, cīņā cietīs sakāvi, Es atklāšos Savai tautai. Jo patiesi, Es jums saku: Es nevēlos, lai jums trūktu šīs mācības. Atcerieties: kamēr jūs Mani klausījāties, jūsos plūda spēks, lai jūsu ticība palīdzētu jums pārvarēt šķēršļus, kas rodas jūsu dzīves ceļā. Es gribu jūs sagatavot, lai jūs paliktu kā liecinieki manai atklāsmei un lai jūs kalpotu par paraugu saviem līdzcilvēkiem, liecinot ar saviem darbiem par mācību, ko esat saņēmuši.

25. Mācieties un rīkojieties, māciet un tajā pašā laikā apzinieties, ko darāt un sakāt, apstipriniet manu mācību ar saviem darbiem. Es nevēlos, lai starp maniem mācekļiem būtu liekuļi. Apdomājiet, kas notiktu ar cilvēci un ar jums pašiem, ja šis darbs, kas balstās uz tik lielu mīlestību un pacietību, tiktu sagrauts jūsu dzīvēs morāles, tikumības un patiesības trūkuma dēļ.

26. Redziet, kā pār cilvēci ir pagājušas attīrīšanās ēras, un joprojām tajā nav notikusi atjaunošanās. Apdomājiet, ka ir cilvēki un tautas, kas ir cīnījušies, lai radītu ilgstošu mieru, taču tas nav iestājies, drīzāk asiņainais vilnis turpina izplatīties. Iemesls tam ir tas, ka cilvēkos nav mīlestības un

sirsnības. Viņi nav sapratuši, kā izrādīt mīlestību pret tuvākajiem, un tādēļ Es esmu nesis savu mieru un savu Vārdu, kas aicina cilvēku prātus uz vienotību un savstarpēju mīlestību.

27. Jūs, kas mani dzirdat šajās neuzkrītošajās pulcēšanās vietās — apvienojieties, mīliet viens otru kā „strādnieki” uz viena un tā paša „lauka”, lai jums būtu viens un tas pats mērķis, un šim mērķim jābūt cilvēces glābšanai.

28. Meklējiet mana darba būtību un atturieties no liekām diskusijām. Sāciet ar to, ka attīrīsieties no kauna plankumiem, tad jūs nepiesārņosiet to, kas ir skaidrs un tīrs. Tādējādi jūs iedvesmosiet savus līdzcilvēkus labot savus trūkumus.

29. Mīliet viens otru, kā Jēzus jums mācīja. Atbrīvojieties no egoisma, lieciet savu personu otrajā plānā.

30. Jūs nedrīkstat atstāt šo pasauli, pirms neesat paveikuši savu miera un mīlestības darbu. Tam jābūt liecībai, ko jūs sniedzat par mani, un pareizajam veidam, kā izlīdzināt parādu, kas jums ir pret mani.

31. To Es jums saku caur vienkāršiem cilvēkiem, caur „pēdējiem”, caur tiem, kurus dzīves ceļā cilvēki bija aizmirsuši, kuri dzirdēja Meistara aicinājumu un cīnījās, lai Viņam sekotu. Taču šis ceļš, ko Es jums atstāju ar saviem vārdiem, ir tas pats, ko Es jums iezīmēju Otrajā laikmetā, un tas pats, ko Es jums atstāju Pirmajā laikmetā caur Mozu.

32. Meklējiet Mani aiz materiālajām parādībām, meklējiet Mani garīgajā, pat ja jūs varat atrast Mani simboliski visā radītajā. Jūsu gara acīm ir jāredz Mana klātbūtne.

33. Materiālisms neļauj cilvēkiem saskatīt ceļu, pa kuru viņi iet. Grēks, fanātisms un iedomība veido biezu plīvuru, kas traucē viņiem ieraudzīt savu Tēvu. Ja tā nebūtu, viņi domātu par šīs dzīves pārejošumu un garīgās dzīves vērtību. Viņi nojaustu to pilnības pasauli, kas atrodas aiz nāves.

34. Ja cilvēki būtu pazemīgi garā un sirdī, viņiem būtu miers, jo miers balstās uz pazemību, nevis uz viltus lielības māniju vai tukšu slavu. Bet cilvēki ir sadalīti klasēs, un, kamēr vieni bauda visas ērtības, citi mirst nabadzībā. Tāpēc nav miera.

Bet visa šī augstprātība tiks izskausta ar Manu taisnīgumu, un cilvēki tad atzīs viens otru par brāļiem un māsām, par viena Tēva bērniem.

35. Jūsu Kunga gādīgā mīlestība ir uzticējusi jums zelta kviešus, lai jūs tos ar savu darbu uz zemes vairotu. Tā ir sēkla darbam, ko Es sen atpakaļ sāku cilvēka garā un kas viņam dos patieso mieru.

36. Laimīgi esat jūs, kas šajā laikā esat dzirdējuši Manu Vārdu, jo tajā jūs atradīsiet drošo ceļu. Bet jums to nevajadzētu tikai dzirdēt, bet arī izprast,

pareizi interpretēt, lai, mācot to saviem līdzilvēkiem, jūs nesētu sajukumu viņu sirdīs.

37. Jūsu garam jāpagaida, līdz tā miesa attīrās un atjaunojās, lai tas varētu doties pildīt savu misiju. Tad jūs garīgi un fiziski būsiet viena būtne, paklausīgs un pakļāvīgs instruments, caur kuru atklāsies garīgās dāvanas, ko Tēvs tam ir piešķīris. Nerīkojieties tā, kā tie, kuri — neizpratuši un neizpētījuši manu garīguma mācību, bez nepieciešamās sagatavošanās un brieduma — dodas ceļā un sauc sevi par „strādniekiem”, neapzinoties, ka sēkla, ko viņi audzē, patiesībā nav mana.

38. Atcerieties, ka tiem divpadsmit Otrā Laika mācekļiem bija vajadzīgs zināms laiks, līdz viņi beidzot saprata sava Skolotāja mācību. Viņi saņēma daudz pamācību un tika pakļauti daudziem pārbaudījumiem. Es viņus nepārtraukti iztaujāju, un katrs no viņu trūkumiem vai nepilnībām tika skarts un labots ar manu vārdu, lai viņos varētu izpausties tīrība un patiesība; un tomēr viņiem bija nepieciešams sagatavošanās laiks, lai izplatītu manu mācību.

39. Ko vien man nebūs jādara ar jums, mani mācekļi, kas dzīvojat daudz materiālistiskākā laikmetā nekā tas bija toreiz?

40. Tagad saprotiet, kāpēc Es jūs tik ilgi esmu mācījis un kāpēc Es jūs nepārtraukti pārbaudu.

41. Kamēr es Andrejam, Simonam un Jānim, kad viņi mani pirmo reizi ieraudzīja, teicu tikai: „Sekoiet man!”, un viņi sekoja man, man šajā laikā bija jārunā ar jums daudz, lai beidzot jūsu sirdīs varētu iedibināties ticība.

42. Es vēlos, lai jūs šajos apustuļos atrastu paraugu, kas jūs iedrošina jūsu ikdienas darbā, un lai jūs saprastu, ka — kad viņi devās ceļā un sludināja Manu Vārdu — viņu sirdīs jau bija ienācis miers un mīlestība, un vairs nebija nekādas netaisnības.

43. Nebija neviena, kurš būtu sējis sēklu, kas nebūtu mana, vai kurš būtu izdarījis kādu rīcību, kas varētu radīt apmulsumu viņa līdzilvēkiem. lemesls tam bija tas, ka viņi paši gaidīja kā augli, līdz tie bija nogatavojušies pie dzīvības koka, lai tad tīrībā nodotos to sirdi ilgu, kas izsalkušas pēc patiesības atziņas.

44. Savukārt šodien jūs esat devušies ceļā, apgalvojot, ka esat meistari, lai gan pat neesat spējīgi apgūt pirmo mācību. Jūs vēlaties glābt savus līdzilvēkus, kamēr paši joprojām esat pakļauti briesmām paklupt; un jūs runājat par tīrību, godīgumu, garīgumu, lai gan pat neesat atbrīvojušies no saviem netikumiem.

45. Tas ir iemesls, kāpēc daudzi no jums, raudādami, ir atgriezušies pie manis un sūdzas, ka jūs esat tikuši saukti par krāpniekiem, jo nespējāt izdziedināt nevienu slimo, jo neesat pārliecinājuši nevienu neticīgo vai arī

tādēļ, ka tikuši pieķerti, veicot darbības, kas nav piemērotas manam darbam. Tādēļ daži veltī sevi manu mācību pētīšanai un savas dzīves uzlabošanai, lai vairs nezaudētu, kamēr citi turpina savas negodīgās darbības, sējot apmulsumu, un vēl citi, nomākti ar piedzīvotajiem zaudējumiem, pamet ceļu un noliedz mana darba patiesību.

46. Es gribēju jūs virzīt uz priekšu soli pa solim, lappusi pēc lappuses mācot jūsu garu manās mīlestības mācībās, jo nav garāka ceļa kā (nepieciešamā) gara attīstība. — Patiesi, Es jums saku: jūs uz zemes nevarat atrast neko, kas jums būtu svētāks par vienu no jūsu tuvākajiem.

47. Šis mans mācījums dod jums izpratni par to, kas jums ir gars, sirdsapziņa, jūtas, ticība un ko tām vajadzētu nozīmēt. Kad kāds no jums iepazīst šos mācības, viņš jūt, ka no viņa sirds plūst cieņa un dziļa mīlestība pret saviem līdzcilvēkiem, jo katrā no viņiem viņš var saskatīt kaut ko no Dieva klātbūtnes, viņš atpazīst Augstākā bērnu; katrā no saviem tuvākajiem un katra cilvēka iekšienē viņš ierauga Kunga templi.

48. Kas saprot visas šīs zināšanas un uzskata tās par neapstrīdamām — vai viņš uzdrošinātos apgānīt šo templi un vai viņš būtu spējīgs aizvainot šo līdzcilvēku?

49. Šī ir mācība, ko saskaņā ar manu gribu jums jāapgūst, jo, ja tas notiks, jums atliks tikai viens solis, lai izpildītu augstāko bausli, kas jums saka: „Mīliet viens otru.”

50. Kā jūs varat saukt sevi par spiritistiem, kamēr nezināt, kas ir gars un ko tas nozīmē Dievam un cik daudz tas ir vērts?

51. Pārdomājiet visu, ko Es jums esmu teicis, lai jūsu fiziskais ķermenis saplūstu ar jūsu garu vienā gribā un ļautu tam atklāties un pildīt savu misiju. Tad jūs pieredzēsiet, ka katra jūsu gara dāvana ir gaisma un spēks, kuram paklausies pat visstingrākie prāti un viscietākās sirdis. Un, saņemot pierādījumu par patiesu garīgumu, viņi aizkustināti izsauks: „Šie patiešām rīkojas saskaņā ar Jēzus mācību, šie patiešām sludina patiesību!”

52. Uztveriet šo stundu kā savu kopību ar Tēvu. Runājiet ar mani garīgi, Es jūs dzirdu, ak, tauta. Nolieciet pie manis visas ciešanas, ko saņemat no pasaules. Nomazgājiet ar savām asarām savas dvēseles traipus. Jūs pieredzēsiet, kā raudāšana un lūgšana jūsu sirds nastu padara jums arvien vieglāku. Tad Es izliesu pār jums Savu žēlastību, caur kuru Es jums došu spēka sajūtu.

53. Ja jūs sevi saucat par Trinitāriešiem tāpēc, ka esat rūpīgi pētījuši Manas mācības un liecināt par tām ar saviem darbiem, tad jums nevar trūkt gaismas, spēka un miera.

54. Es esmu ielicis jūsos dievišķo zīmogu, kas padara jūs par gudrības mantiniekiem, kura glabājas manas dievišķības grāmatā, un tas, kurš nes šo gaismu sevī, nevar paklupt.

55. Tas ir Visu Laiku Tēvs, kurš šobrīd runā uz jums. Tas ir tas pats, kurš caur Mozu jums atklāja Likumu, kurš Kristū ļāva jums dzirdēt „Vārda” balsi un kurš tagad garā jums sūtīja Eliju, lai viņš sagatavotu cilvēkus, jo šajā laikā viņiem jāiemācās uzturēt iekšēju sarunu ar Svēto Garu, kurš esmu Es pats. Ikviens, kurš ienāk kopībā ar mani, atklās, ka es esmu pats Tēvs un vienlaikus tas, ko jūs saucat par Dēlu: tas ir Dievības mīlestības Vārds. Dieva Trīsvienība nenožīmē Gara atšķirību, bet gan īpašību vai spēku atšķirību.

56. Likums, mīlestība, gudrība — tās ir trīs atklāšanās formas, kādās Es esmu parādījies cilvēkam, lai viņam savā attīstības ceļā būtu stingra pārliecība un pilnīga izpratne par savu Radītāju. Šīs trīs atklāšanās fāzes atšķiras viena no otras, bet tām visām ir viens un tas pats avots, un kopumā tās veido absolūto pilnību.

57. Dažādās reizēs Es jau esmu jums teicis: kāpēc jūs tik ļoti vēlaties atpazīt trīs dievišķas būtnes, ja varat atrast tikai vienu? Vienīgā balss jums ir runājusi visos laikos, viens dievišķais Gars jums ir atklājies. Šī unikālā, mūžīgā balss, kas jums ir sludinājusi manu likumu dažādās izpausmēs, ir tā, ko jūs nesat sevī, iespiesta jūsu sirdsapziņā, un kuras būtību jums vajadzētu glabāt arī savās sirdīs. Bet tā vietā, lai mīlētu mani Garā un patiesībā, kā to jums ir mācījis mans mācījums, jūs mīlat mani materiālistiskās kulta formās un attēlos, jo jūs nespējat saprast savu Radītāju citādāk.

58. Kad Es iegravēju Savu likumu akmenī — kurš gan būtu šaubījies, ka šīs plāksnes bija svētītas, jo tajās bija ietverts dievišķais bauslis? Tomēr Es šīs akmens plāksnes paslēpu no cilvēka acīm un atstāju viņam tikai zināšanas par Manu likumu.

59. Kristus piedzima, dzīvoja un nomira nabadzībā, tīrībā un pilnībā, un jūs būtu vēlējušies, lai Viņš paliktu uz Zemes mūžīgi. Tāpēc jums bija vēlēšanās Viņu iemūžināt attēlos, ko radījušas cilvēku rokas. Bet jums jāapzinās, ka Viņa cilvēciskā parādība pazuda, lai cilvēka garam atstātu tikai Viņa Vārda un darbu tīrāko būtību, kas bija dievišķās mīlestības pilnīgā izpausme. Šodien, kad Esmu atklājies Garā un izpaudies caur maniem sagatavotajiem saprāta orgāniem — ko jūs varat materializēt no manas trešās atklāsmes? Vai jūs cerat dievināt priekšmetus, vietas vai personas? Nē, jums no šī mana garīgā atklāsmes laika jāpatur tikai bezgalīgā gaisma, ko Esmu izlējis pār jums, — mūžīgās gudrības gaisma. Ja jūs meklētu mīlestību un gudrību Pirmā laika likumā, jūs tās atrastu; ja jūs meklētu

likumu un gudrību Jēzus mīlestībā, jūs tās atrastu, un, ja jūs centīsieties atrast likumu un mīlestību gudrībā, ko mans Gars šajā Trešajā laikā ir izlējis pār visām radībām, tad jūs varat atklāt tās to būtības kodolā. Saprotiet, ka visas dievišķās tikumības un spēki veido vienu būtību, un tā ir Dievs.

60. Izpētiēt mācību, ko Es jums esmu devis. Tajā atklājas mīlestība, ko Es izjūtu pret cilvēci.

61. Ar saviem mācījumiem Es veidoju jūsu sirdis, izmantojot vienkāršus cilvēkus. Spiritisma sekotājiem jāsaglabā mana mācība visā tās tīrībā, jo tieši tā nostiprinās mieru un brālību starp cilvēkiem.

62. Reliģiskie simboli izzudīs, jo cilvēks vairs nedrīkst mani ierobežot, lai viņa darbs būtu Tēvam cienīgs.

63. Klausoties Manī bez acīmredzamām, materiālām izpausmes formām, jūs esat izveidojuši sevi jaunu raksturu. Jūsu prāts ir atmodies, un jūsu morāle ir nostiprinājusies.

64. Nākotnē es vēlos redzēt vīriešus un sievietes ar pārliecību — mācekļus, kuri sludina ar savu piemēru, nevis liekuļus, jo jūsu krišana morāles un patiesības trūkuma dēļ, miera un dvēseles stipruma trūkuma dēļ būtu ļoti sāpīga.

65. Redziet, kā cilvēce, kas gadsimtu gaitā ir izgājusi cauri attīrošajam krāsniņ un izpirkšanas uguns pārbaudījumiem, joprojām nespēj nostiprināt savu mieru. Asins pēdas kļūst arvien garākas, jo cilvēki ir aizmirsuši Manu Vārdu. Nav ne sirsnības, ne uzticības, ne gatavības palīdzēt, ne mīlestības.

66. Bet šeit Es esmu ar savu jauno vienotības un miera vēstījumu, ar savu vienkāršo vārdu, kas pēc smagas cīņas paveiks brīnumu, apvienojot cilvēku prātus un sirdis. Vai vēl ir tādi, kas jautā, kāpēc Es esmu atnācis?

67. Arī šajā laikā daudzi tika aicināti, bet tikai nedaudzi izraudzīti, taču pie Manis nav nekādu privilēģēto. Jo cilvēks pats padara sevi cienīgu savam Kungam un izpelnās tiesības uz Viņa žēlastību.

68. Visiem esmu devis savus mācījumus vienādi, visus esmu mācījis staigāt pa šo ceļu un dzīvot šajā asaru ielejā. Saprotiet mani pareizi: ne tikai jums ir jādzīvo saskaņā ar šo likumu, bet visai pasaulei. Bet tie būs mani mācekļi, kas izkaisīti pa visu zemeslodi, kuri to iedibinās ar savu morāli un savu paraugu.

69. Pildiet savu uzdevumu jau tagad un neļaujiet, lai laiks, kas paredzēts Garam, pagājis, to neizmantojot, jo tad varētu pienākt nožēlas brīdis.

70. Tas ir iemesls, kāpēc Es izmantoju pazemīgos, tos, kuri bija apmaldījušies dzīves ceļos, kuri dzirdēja sava Kunga glābjošo balsi un labprāt devās Viņam pakāļ. Tie esat jūs, „Pēdējie”, jo jūs kalpojat Man Trešajā laikmetā.

71. Es sūtu jums Savu mieru, bet patiesi, Es jums saku: kamēr būs cilvēki, kuriem pieder viss dzīvei nepieciešamais, bet kuri aizmirst tos, kas mirst no bada, uz Zemes nebūs miera.

72. Miers nav atrodams ne cilvēciskajā krāšņumā, ne bagātībā. Tas balstās uz labu gribu, savstarpēju mīlestību, kalpošanu un savstarpēju cieņu. Ak, ja vien pasaule saprastu šos mācības! Naidis pazustu, un mīlestība uzplauktu cilvēku sirdīs.

73. Tikai mana mīlestība un mana taisnība šodien var aizsargāt tos, kam pēc tās ir izsalkums un slāpes. Tikai es savā pilnīgajā taisnībā varu uzņemt to, kurš grēko pret savu paša eksistenci.

74. Ja viņi zinātu, ka dvēseles pamestība ir briesmīgāka par vientulību šajā pasaulē, viņi pacietīgi un drosmīgi izturētu līdz pēdējai savas zemes dzīves dienai.

75. Šajos vārdos es esmu jums dāvinājis savu tēvišķo mīlestību. Lieciniet par manu patiesību ar saviem darbiem.

76. Mīliet viens otru.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 166

1. Šī ir prieka diena manai tautai, miera diena tiem, kas ir atnākuši, lai klausītos manu vārdu. Kad Es šo mantojumu nodevu Pirmajiem, Es viņiem teicu, ka viņiem tas jākopj, jo tas ir kā mazs dēstītis, kas vēlāk izaugs par blīvi lapotu un varenu koku. Šodien šeit pulcējas lielas pūļi, lai klausītos manu vārdu, tādējādi liecinot par manas pareģojuma piepildīšanos.

2. Koks izauga zari, un tie tika atdalīti, lai tiktu iestādīti citā augsnē. Bet patiesi, Es jums saku: daži tika iestādīti saskaņā ar Manu gribu, bet citi – saskaņā ar cilvēku gribu.

3. Es jums jau sen teicu, ka koku atpazīst pēc tā augļiem, un drīz, kad šie „koki” sāks nest augļus, jūs atpazīsiet, kādus augļus katrs no tiem nes – vai tie ir labi vai nē. Bija dzinumi, kas sākumā bija pilni sulas un spēka, kas solīja labus augļus un labvēlīgu ēnu nogurušajiem ceļotājiem, jo tas, kurš tos kopa, devās ceļā, pilns mīlestības un gatavības palīdzēt, un kļuva par glābēju apmaldītajiem. Viņš atbildēja ar gaišiem vārdiem uz cilvēku jautājumiem, deva gaismu akliem un mierinājumu slimajiem. Notika brīnumi, un brīnumus radīja viņa lūpas un darbi; patiesības tika saņemtas caur iedvesmu. Tas notika tāpēc, ka Tēvs, redzot šo strādnieku dedzību un degsmi, pārpludināja tos ar mīlestību un gudrību. Kad cilvēku pūļi ieraudzīja šī mācekļa pašaieliedzību, kad viņi pārlicinājās par viņa mīlestību pret tuvākajiem un sirsnību, viņi sekoja viņam tālu ceļos, sekoja viņam uz kalna virsotni. Viņi paklausīja un akli ticēja viņam. Taču, kad viņš redzēja, ka pūlis viņam seko, ka cilvēki paklausa viņa balsij, it kā tā būtu likums, viņš savā sirdī sajuta iedomību un lielības māniju, un, aizmirstot To, kurš viņam deva visu un bez kura viņš neko nebūtu varējis darīt, viņš zaudēja pazemību un sāka lepoties ar saviem nopelniem un varu pār citiem. Viņš jutās pilnīgi pārliecināts par manu mācību īstenošanu un skaļi paziņoja, ka ir īsts māceklis un pat meistars.

4. Es jums saku: tam, kurš lepojas ar savām garīgajām dāvanām un nesēj ar pazemību, raža būs niecīga.

5. Es varētu jautāt daudziem no tiem, kuri skaļi sludināja, ka dara mīlestības darbus: „Kur ir jūsu sekotāju pūļi? Kur palikuši tie, kas jums sekoja? Kas notika ar visiem tiem, kas saņēma garīgās dāvanas, lai izplatītu šīs sēklas?” Un viņiem būtu jāatbild man, ka viņi ir palikuši vieni, jo tie, kurus viņi bija atraduši, atkal ir nomaldījušies, tie, kas bija izveseļojušies, atkal saslima, un tie, kas sāka atzīt gaismu, atkal nogrima savā tumsā. Bet Meistars jums jautā: „Kāpēc tas notika ar tiem, kurus esmu mācījis?” — Tāpēc, ka viņi izmantoja saņemtās mācības atbilstoši savai izpratnei un pēc saviem ieskatiem, tāpēc, ka viņi pāragri ķērās pie darba, tas ir, pirms bija pareizi apguvuši Meistara mācību.

6. Tie, kuri gaidīja līdz pareizajam brīdim, lai, mācoties, nomodā un lūdzoties, ķertos pie darba, ir tie, kuri paliek nelokāmi, jo viņu saknes sniedzas dziļi zemē un viņu zari ir izturējuši vētras. Viņi devās ceļā brīdī, kad viņu sirdis vairs nevarēja kļūt par iedomības upuri. Bet šī ir miera un piedošanas diena, kurā Es vēlos, lai jūs visi pārdomātu Manus vārdus, lai, atgriežoties pie sava koka un saviem laukiem, jūs labotu visu, ko esat darījuši nepilnīgi. Vēl ir laiks iztaisnot koku un glābt sēklu. Bet jums ir jāpastiprina savi pūliņi.

7. Atgriežieties savā zemē, un, ja redzat, ka tie, kuri jūs akli sekoja un kurus jūs nespējāt noturēt, ir jūs pametuši un aizmirsti, tad sargājiet koka saknes, nogriežiet katru bojāto augli, apgriežiet tā sausos zarus, laistiet to, un jūs atkal pieredzēsiet, kā ceļotāji, ilgojoties pēc tā ēnas un augļiem, nāk pie jums.

8. Svētīti lai ir tie, kas atkal piecelas pēc savas krišanas, svētīti tie, kas augšāmceļas gaismā. Tad jūs pieredzēsiet, ka viņi sludina manu atkārtoto atnākšanu, ko cilvēki ir gaidījuši gadsimtu pēc gadsimta un kas liks drebēt daudziem mirušajiem pat viņu kapos.

9. Patiesi, Es jums saku: neviens nav izdzēsis to dievišķo apsolījumu atgriezties pie jums kā Mierinātāja Gars — ne laiks, ne grēks, ne veselās ēras, kas ir pagājušas pāri cilvēkiem. Tāpat netiks izdzēsts arī pierādījums par manu atgriešanos, un beigās cilvēki paklausies manai patiesībai.

10. Klausoties manā vārdā, jūs ļaujat savai dzīvei pagāt garām sirdsapziņas gaismā, un, kad mans mācības vārds ir beidzies, jūs jūtaties atbrīvoti no saviem grēkiem, bēdām un sirdsapziņas pārmetumiem. Pat ja jūs saņemat manu vārdu ar neizglītotiem prāta orgāniem, jūsu būtība dreb, jo jūs tajā sajūtat aci, kas skatās uz jums, ausi, kas uztver pat jūsu vieglāko nopūtu, un jutīgumu, kas spēj izlasīt pat jūsu slepenākās domas.

11. Pirmajā dienā, kad Es šādā veidā runāju uz cilvēci, Es atklāju jaunu garīgo ēru. Sirdis, kas bija klāt manā dievišķajā atklāsmē, sajuta, ka tās pārņem bailes, godbijība, brīnums un laime. Tāpēc tā mazā mana pirmā mācekļu grupa ir augusi un vairojusies, līdz tā ir kļuvusi par lielajām kopienām, kas tagad ir klāt, lai klausītos manās mācībās.

12. Šo pūļu vidū ir arī tādi, kuri, gadu no gada klausījušies Mani, ir pieraduši pie šīs atklāsmes un vairs nav tik aizkustināti kā toreiz, kad klausījās Manos pirmajos saņemtajos mācībās. Tomēr vairākums joprojām uzklausa Manu vārdu ar patiesu entuziasmu, un viņu sirdis pukst straujāk, kad viņi ir šeit, lai klausītos Manas gudrās un mīlošās mācības.

13. Es vēlējos garīgi veidot tās sirdis, kas uzņem šo vārdu, lai no katra izveidotu enerģisku darbinieku tam darbam, kas viņam uzticēts — apzinoties savu misiju un veltoties manam darbam. Bet, kamēr vieni

turpināja man uzticīgi klausīties, mācīties un pilnveidoties, lai būtu cienīgi piedāvāt saviem līdzcilvēkiem augļus, kas nogatavinājušies, pateicoties viņu studijām un pārdomām, pacietībai, pūlēm un neatlaidībai, citi meklēja glaimus un noteikti gribēja sēt, pirms tam bija pienācis laiks. Viņi devās ceļā pirms norādītā laika un mācīja to nedaudz, ko paši bija iemācījušies.

14. Tāpēc daži ir mistificējuši saņemtos norādījumus un, trūkuma dēļ zināšanām, pēc saviem ieskatiem mainījuši manu mācību, tādējādi radot grūtības tiem, kuri sludināja manu mācību tikai tad, kad bija spējīgi ievērot manus norādījumus.

15. Es jums saku: kad pienāks stunda, labo sējēju kvieši uzvarēs neticīgo nezāles, un izšķirīgajā brīdī pasaule atzīs tos, kuri tai ir nesuši manu patiesību.

16. Ja dzirdat, ka kāds spiritists lielās ar savu uzdevumu un ar kliedzieniem ceļo pa pasauli, apgalvojot, ka viņš esot viens no jaunajiem Kristus mācekļiem, varat būt droši, ka viņa mute izplata melus, jo šī darba patiesais māceklis ir tas, kurš nelielās, kurš klusībā strādā sava Skolotāja slavas labā un patiesi mīl visus savus līdzcilvēkus. Jūs atpazīsiat manus labos kalpus pēc viņu pazemības.

17. Kas galu galā notiks ar tiem, kuri neievēro manas mācības saskaņā ar manas likuma baušļiem? Viņi tiks attīrīti un jaunā misijā būs spiesti labot visas savas kļūdas un nomazgāt visus savus traipus, līdz viņiem izdosies pārvērst nezāles, kuras viņi bija kopuši, par kviešiem.

18. Pūlim, kas šajos brīžos klausās Manu vārdu, Es saku: turpiniet ar godbijību klausīties Manos mācījumus. Neļaujiet tiem izdzist no jūsu atmiņas, pirms neesat par tiem padomājuši. Nemēģiniet mācīt, ja esat tikai vāji bērniņi. Jums jāpagaida, līdz kļūsiat par stipriem un sagatavotiem mācekļiem. Tad jūs redzēsiet, ka katra sēkla, ko sējat, dīgst, aug, zied un nes augļus. Un Es jums teikšu: Es pieņemu jūsu dāvanu – to sēklas augli, ko Es jums uzticēju.

19. Es vēl negribu jūs tiesāt, jo, ja tas notiktu, Es atrastu jūsos tikai nedaudz nopelnu. Es nāku pie jums kā Tēvs, lai jums piedotu un piedāvātu vēl vienu laika posmu kā dārgu iespēju, kuru jums jāizmanto un par kuru jūs man pretī parādīsiat savu atbildību.

20. Šajā žēlastības dienā Es jums saku, ka Esmu darījis Marijas klātbūtni un mīlestību cilvēcei pazīstamu un sajūtamu, jo šajā laikā caur viņu piepildīsies „Jaunā derība”. Arī Marija savā maigumā un pazemībā ir atklājusies jums.

21. Tēvs ir izlējis savas žēlastības dāvanas pār šo tautu; taču patiesi, Es jums saku: jums ir jāuzņemas atbildība arī par Dievišķās Mātes klātbūtni manā priekšā.

22. Es pieprasu no jums atskaiti, jā — jo Es gribu, lai jūs pilnībā apzinātos to, ko Es jums esmu piešķīris. Bet šīs atskaites pieprasījuma pamatā ir mana mīlošā žēlsirdība.

23. Pasaule šajā laikā nepazīst Manu darbu un Manu vēsti, jo jūs esat baidījušies sludināt šos mācības cilvēkiem. Bet jaunās paaudzes tos iepazīs un papildinās jūsu rindas. Patiesi, Es jums saku: Jēzus un Marijas vārdi ir apvienoti pestīšanas darbā; un tā kā cilvēki šajā laikā nav spējuši noslēgt derību ar savu Kungu, Mātes vārds būs vienotības un brālības simbols starp cilvēkiem.

24. Dabas stihiju spēks būs balss, kas pamodinās tos cilvēkus, kuri uzstājīgi vēlas dzīvot tumsā, un ne Es tos tiesāšu. Viņi nonāks tiesas priekšā savu pašu darbu dēļ.

25. Cilvēki paši ir radījuši savus uzdevumus, kas sākotnēji bija tīrāki, bet kurus viņi ir aptraipījuši ar saviem grēkiem un apgānījuši ar savām zinātnēm, un no kuriem daudzi smejas iedvesmu no egoisma, naida un augstprātības.

26. Klausieties: Pirmajā laikmetā Es noslēdzu derību ar Ābrahamu un viņa pēcnācējiem. Šo derību aizmirsta šīs tautas bērni. Es noslēdzu derību ar Mozu, kurš atbrīvoja Izraēlu no verdzības. Taču laika gaitā cilvēki atkal aizmirsta šo derību.

27. Otrajā laikmetā Es nācu pasaulē; Savu derību ar cilvēkiem Es apstiprināju ar Savām asinīm, un šai mīlestības derībai bija pietiekami daudz spēka, lai parādītu Maniem bērniem ceļu, pa kuru cilvēki visos laikos var izpirkt visus savus grēkus. Jo Es Jēzū uzvarēju nāvi, uzvarēju tumsību, pārvērsu sāpes dievišķā ciešanā un pavēru dvēselēm ceļu uz gaismu.

28. Šodien jūs esat dzirdējuši, ka Es vēlos noslēgt ar jums jaunu derību, jo Es neredzu, ka jūs būtu vienoti ne Manī, ne savā starpā, un tā ir Mana griba, lai šajā Trešajā laikmetā, sestā zīmoga klēpī, jūs noslēgtu mīlestības un brālības derību Manī.

29. Jūs visi atrodaties sestā zīmoga ietvaros, kas ir posms, nodaļa no Septiņu zīmogu grāmatas, kuras saturs ir Dieva gudrība un dvēseļu pilnveidošanās.

30. Nāks jaunas paaudzes, un tās atzīs Trešā laika darbu, kurā jūs spērāt pirmos soļus. Tās turpinās jūsu darbu, un tad, kad dažādās rases un tautas beidzot mīlēs viena otru kā brāļus un māsas, kad cilvēki būs pārvarējuši savas naida jūtas, Svētā Gara darbs būs iedibināts cilvēku sirdīs.

31. Jau Pirmajos laikos Es jūs mācīju veltīt man septīto dienu. Tā kā cilvēks sešas dienas veltīja savu laicīgo pienākumu pildīšanai, bija tikai taisnīgi un pareizi, ka vismaz vienu dienu viņš veltītu sava Kunga kalpošanai. Es nepieprasīju, lai viņš man veltītu pirmo dienu, bet gan

pēdējo, lai tajā viņš atpūstos no saviem darbiem un veltītu laiku garīgajai pārdomāšanai*, lai dotu savam garam iespēju tuvināties savam Tēvam un caur lūgšanu runāt ar Viņu.

**Spāņu valodā „meditaciön” = meditācija, kontemplācija; arī: pārdomāšana, iekšējā iegrimšana, garīgā pārdomāšana.*

32. Atpūtas diena tika iedibināta, lai cilvēks, aizmirstot smago zemes dzīves cīņu — pat ja tikai uz īsu brīdi — dotu savai sirdsapziņai iespēju runāt ar viņu, atgādināt viņam par likumu, un lai viņš izpētītu sevi, nožēlotu savus pārkāpumus un savā sirdī pieņemtu cēlus nodomus par atgriešanos. Sabats bija diena, kas agrāk bija veltīta atpūtai, lūgšanai un likuma studēšanai. Bet, ievērojot tradīciju, tauta aizmirsta brālīgās jūtas pret līdzcilvēkiem un garīgās saistības, kas tai bija pret saviem tuvākajiem. Laiki pagāja, cilvēce garīgi attīstījās, un Kristus nāca, lai jūs mācītu, ka arī atpūtas dienās jums jāizrāda mīlestība pret tuvākajiem un jādara visi labi darbi.

33. Jēzus ar to vēlējās jums pateikt, ka, lai gan viena diena ir veltīta pārdomām un fiziskai atpūtai, jums tomēr jāapzinās, ka Garas misijas izpildei nevarēja tikt iepriekš noteikta ne diena, ne stunda.

34. Lai gan Meistars ar vislielāko skaidrību runāja uz jums, cilvēki novirzījās no tā, un katrs izvēlējās dienu, kas viņam šķita vispiemērotākā. Tāpēc, kamēr vieni turpināja ievērot sabatu kā atpūtai veltītu dienu, citi izvēlējās svētdienu, lai svinētu dievkalpojumus.

35. Šodien Es atkal runāju ar jums, un Mani mācījumi sniedz jums jaunas atziņas. Jūs esat piedzīvojuši daudz pieredzes un attīstījušies. Šodien nav svarīgi, kuru dienu jūs veltāt atpūtai no zemes grūtībām, bet gan tas, lai jūs zinātu, ka jums visās dienās jāiet pa ceļu, ko Es jums esmu iezīmējis. Sprotiet, ka jūsu lūgšanai nav noteiktas stundas, jo jebkurš dienas laiks ir piemērots, lai lūgtos un īstenotu manu mācību jūsu līdzcilvēku labā.

36. Es vēlos, lai jūsu garā vienmēr mīt gaisma, iedvesma un mīlestība, lai prāts un sirds būtu gara spogulis un lai tajā atspoguļotos tā tikumi, kas izpaužas spožās idejās, cēlās domās un jūtās. Tad jūs apzināsit, cik pilnīga ir harmonija, kas valda starp garu un ķermeni, starp garīgo un cilvēcisko, starp gara likumiem un pienākumiem un pasaules likumiem un pienākumiem. Beidzot jūs varēsiet secināt, ka visai dzīvei ar tās pārbaudījumiem un mācībām ir viens vienīgs mērķis (): gara pilnveidošanās, caur kuru tas piedzīvos mieru un patiesu laimi Kunga valstībā.

37. Reizēm jūs domājat un sakāt: „Kāda jēga šai dzīvei, ja tā mums nedod neko labu un mums no tās nav nekādas labuma?” Ja kāds tā domā, tad tikai tādēļ, ka viņš neļauj gaismai spīdēt savā garā. Viņš uzskata, ka dzīve ir bezjēdzīga, jo viņam nav izdevies piepildīt visas savas vēlmes, jo viņš gribētu, lai viss būtu tā, kā viņš to iedomāties. Tad viņš uzskata, ka arī pats ir bezjēdzīgs, un to vienīgi tāpēc, ka nav sapratis un izpratis manu vārdu jēgu.

38. Cilvēka garīgā daļa vēl atrodas miegā, tāpēc viņš ir nodzīvojis tik daudz bezjēdzīgu dzīves.

39. Es varētu jūs piespiest un piespiest pildīt manus baušļus, taču tad jūsu nopelni nebūtu reāli, jūsu progress nebūtu paties. Es ļauju, lai dzīve, kurā jūs — to nemaz neapzinoties — paši sev radāt mācības un pārbaudījumus, sniedz jums patieso mācību, kas dažkārt ir sāpīga, atkarībā no tā, kādi bija jūsu darbi. Taču pārbaudījuma vidū mans Gars jums sūta gaismu, kas sasniedz jūsu garu — dažreiz maigi, bet reizēm arī kā neizbēgams tiesnesis, lai jūs atmostos un sadzirdētu sirdsapziņas balsi, kas ir mana paša balss.

40. Es jums jautāju: vai jūs vēlaties būt noderīgi un just, ka arī jūsu eksistence ir noderīga? Tad mācieties no maniem vārdiem — gan no tiem, ko Es jums devu pagātnē, gan no tiem, ko jūs dzirdat šodien, jo abi viens otru papildina. Bet nedomājiet, ka, vienkārši atkārtojot manas frāzes un dzīves noteikumus, jūs jau esat īstenojuši manu mācību. Nē, tas, kurš nemāk mīlēt, nespēs sludināt dievišķos vārdus un piepildīt to, ko tie māca.

41. Mīlestība ir jūsu eksistences avots un pamats, ak, cilvēki! Kā jūs varētu dzīvot bez šīs dāvanas? Ticiet man, ir daudzi, kas sevī nes nāvi, un citi, kas ir slimi tikai tāpēc, ka nemīl nevienu. Dziedinošais balzams, kas daudzus ir izglābis, ir bijusi mīlestība, un dievišķā dāvana, kas atdzīvina patiesajai dzīvei, kas atbrīvo un pacilā, arī ir mīlestība.

42. Tāpēc Meistars saka jums, bērniņi, kas esat uzklaušījuši šo mācību: sāciet mīlēt no šodienas. Ļaujiet, lai visi jūsu darbi pret citiem būtu caurvīti ar šo jūtu, un ļaujiet tai ieplūst arī vārdos un lūgšanās, ko jūs veltāt man.

43. Ziniet, ka vārdam, kurā nav mīlestības, nav ne dzīvības, ne spēka. Jūs man jautājat, kā jūs varat sākt mīlēt un ko jums jādara, lai jūsu sirdīs atmodinātos šī sajūta, un es jums saku: jums jāsāk ar to, ka iemācāties lūgties. Lūgšana jūs tuvinās Meistaram, un šis Meistars esmu es.

44. Lūgšanā jūs atradīsiet mierinājumu, iedvesmu un spēku; tā jums dāvinās brīnišķīgu gandarījumu, ka varat uzticīgi sarunāties ar Dievu bez lieciniekiem un starpniekiem. Dievs un jūsu gars ir vienoti šajā saldajā intimitātes brīdī, garīgajā sarunā un svētībās.

45. Sagatavojieties, mācekļi, jo Es gribu jums atklāties. Jūs visi nākat pie manis ar savām rūpēm un grūtībām, bet Es jums saku: kāpēc jūs baidāties? Vai jūs neesat sajutuši, kā Mans skatiens, pilns žēlsirdības, ir vērsts uz jums? Vai Mana klātbūtne jums nedod spēku? Nedodiet man iemeslu atkārtot Manas Otrā laika vārdus un teikt jums, ka esat mazticīgi cilvēki, ka, lai gan Es esmu jums tik tuvu un jūs apgalvojat, ka pazīstat Mani, jūs Man neesat uzticējušies.

46. Vienmēr, kad jūs pacelsiet savas lūgšanas un meklēsiet Mani, Es būšu kopā ar jums. Mans Vārds un baušļi, ko Es jums esmu devis visos laikos, sniegs jums Manu mācību caur jūsu sirdsapziņu. Kļūstiet bagāti ar spēku un sagatavotību. Nesiet šo dzīvības vārdu visur uz tām sirdīm, kam nepieciešams mierinājums un gaisma, jo Es esmu jūs nosaucis par garīgo lauku sējējiem.

47. Tā kā jūs esat bagāti ar manām žēlastības dāvanām un tas, ko esat saņēmuši, ir neizsīkstošs mācību dārgums, jums šīs zināšanas ir jānodod tālāk ar mīlestību. Dodieties pie citiem trūcīgajiem, pie tiem, kuri uz zemes nebauda labvēlību, cieņu vai respektu. Meklējiet bāreņus, atraītnes, neizārstējami slimus un stāviet viņiem neierobežoti blakus. Dāviniet viņiem to garīgo balzamu, kas pārpilnībā plūst no dvēseles dziļumiem, un pievērsiet tajā vairāk uzmanības viņu dvēselei nekā ķermenim.

48. Esmu izveidojis strādnieku pulku, kurā ir *gan* vīrieši, *gan* sievietes, jo ne tikai vīrietis spēj izskaidrot Manu likumu. Sieviete, kas apveltīta ar skaistām un cēlām jūtām, jau vienmēr ir bijusi Manas pestīšanas darba līdzstrādiece. Arī šajā laikā Es uzticu viņai atbildību par Manu norādījumu pareizu izpildi. Es ļauju abiem kopā rūpēties par šo jums uzticēto darbu.

49. Mana tauta, Es uz īsu brīdi palieku pie jums caur šo saprāta orgānu*. Jūs lūdzāties, un visaugstākā pacilātības brīdī jūs savu sirdi klusumā dzirdējāt Meistara mīlošo sveicienu, kurš jums teica: „Miers ar jums.” Jūs esat apzinājušies lūgšanas „” iedarbību un sapratuši tās neizmērojamo spēku, kas tai piemīt, kad jūs to sūtāt augšup — gan lai apmierinātu garīgu vajadzību, gan lai lūgtu palīdzību materiālas krīzes situācijas atrisināšanā.

**Ar to galvenokārt ir domāts prāts saistībā ar balss nesēja spēju runāt.*

50. Atcerieties, ka bieži vien ir pieticis izrunāt vārdu „Tēvs”, lai satricinātu visu jūsu būtību un piepildītu jūsu sirdi ar sajūtu, ka to pārpludina mierinājums, ko sniedz Viņa mīlestība. Ziniet, ka ikreiz, kad jūsu sirds mani sirsnīgi sauc, arī mans Gars satricinās no prieka.

51. Kad jūs mani saucat par „Tēvu”, kad šis vārds izlaužas no jūsu iekšienes, jūsu balss tiek dzirdēta debesīs, un jūs atklājat kādu dievišķās gudrības noslēpumu.

52. Neļaujiet, lai ne tikai jūsu lūpas mani sauktu par „Tēvu”, jo daudzi no jums to dara mehāniski. Es vēlos, lai lūgšana „Mūsu Tēvs, kas esi debesīs, svētīts lai ir Tavs vārds” nāktu no tīras un visdziļākās sirds un lai jūs pārdomātu katru teikumu, lai pēc tam jūs būtu iedvesmoti un pilnīgā vienotībā ar mani.

53. Es esmu jums iemācījis šo spēcīgo, pilnīgo lūgšanu, kas bērnu patiesi tuvinā Tēvam. Ja jūs vārdu „Tēvs” izrunājat ar dedzību un godbijību, ar pacilātību un mīlestību, ar ticību un cerību, attālumi izplēn, telpa pazūd, jo šajā garu sarunas brīdī ne Dievs ir tālu no jums, ne arī jūs esat tālu no Viņa. Lūdzieties tā, un jūs savās sirdīs ar pilnām rokām saņemsiet manas mīlestības labvēlību.

54. Tad jūs ar savu garīgo skatienu redzēsiet, kā Es eju jums pa priekšu, tāpat kā gans dara ar savām aitām. Jūs redzēsiet, kā dievišķā gaisma apgaismo jūsu dzīves ceļu, un dzirdēsiet Manu balsi, kas, lai jūs iedrošinātu jūsu ceļā, nepārtraukti atkārto: „Esiet stipri, neapstājieties, katrs solis uz priekšu jūs tuvinās jūsu Tēvam.”

55. Šajā dienā, ak, mācekļi, Es jums vēlreiz esmu runājis par mīlestību un lūgšanu, lai jūs iemācītos saprast tajās ietverto žēlastību un arī to iedarbību, lai jūs iegūtu to augsto atalgojumu, ko jums ir apsolījusi mana Tēva mīlestība.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 167

1. No daudzām sirdīm Dievam tiek uzdots jautājums: „Kungs, vai sāpes, kas piemeklē šo pasauli, turpināsies uz visiem laikiem?” Uz to Meistars viņiem atbild: „Nē, mani mīļie bērni, jūsu sāpes pazudīs, tiklīdz jūs atradīsiet patieso mīlestību.”

2. Lai gan uz zemes daudz runā par mīlestību, patiesībā tā starp jums nepastāv. Daži to izliekas, citi sajauc ar savtīgu jūtu, bet vēl citi – ar zemisku kaislību. Cilvēku sirdīs valda nepatiesība, valda meli, cilvēki izliekas par mīlestību, draudzību un labdarību. Neauglīgās zāles ir izaugušas un izplatījušās visur, un tikai sāpju uguns spēs tās iznīcināt.

3. Šo uguni cilvēki aizdedzinās ar saviem ideju, ticības apliecinājumu, filozofiju un zinātņu kariem. Tas ir karš, kas strauji tuvojas. Tur, šajā ugunī, ko aizdedzina viņu pašu varas alkas, kaislības un naids, viņi atradīs savu attīrīšanu. Tā viņi to ir vēlējušies, tā viņi to ir pieprasījuši.

4. Kā gan būtu iespējams, ka cilvēki mīlētu viens otru kā brāļi un māsas, ja viņi vēl nav attīrījuši savas sirdis? Pasaulē ir nepieciešama liela pārbaudījuma laiks, lai viņi no tā izietu attīrīti; jo sāpes attīra.

5. Es jums saku arī to: cilvēkiem jātic citiem cilvēkiem, viņiem jābūt ticībai un uzticībai vienam pret otru, jo jums jānonāk pie pārliecības, ka jūs visi uz Zemes esat vajadzīgi viens otram.

6. Nedomājiet, ka man patīk, ja jūs sakāt, ka ticat man, bet es zinu, ka jūs šaubāties par visu pasauli. Jo tas, ko Es no jums gaidu, ir tas, lai jūs mīlētu Mani caur mīlestību, ko izrādat saviem tuvākajiem, un piedotu tiem, kuri jūs aizvairo; lai jūs mīlestībā atbalstītu visnabadzīgākos, vismazākos vai vājākos, mīlētu savus līdzcilvēkus bez izņēmuma un visos savos darbos rīkotos ar vislielāko nesavtīgumu un patiesību.

7. Mācieties no manis, jo es nekad neesmu šaubījies par jums, ticu jūsu pestīšanai un paļaujos uz to, ka jūs savāksieties, lai sasniegtu patieso dzīvi.

8. Lai arī ārēji cilvēku darbos ir daudz nepatiesības, nav neviena, kura iekšienē nebūtu kaut kāda patiesības daļa. Šī daļa ir garīgās gaismas dzirkstele, ko viņš nes sevī, tā ir mana dievišķā klātbūtne, Dieva dzirkstele, kas viņu iekšēji apgaismo. Es panākšu, lai šī gaisma, kas pieder man, spīdētu katrā sirdī un lai tās atspulgs izpaustos katrā jūsu darbā.

9. Es gribu, lai jūs dzīvotu patiesībā, un tādēļ ir nepieciešams, lai viss ļaunais mirtu. Jūs, kas apzināties tuvojošos stundu — modieties un lūdzieties jau šodien, kā pravieši paziņojiet saviem līdzcilvēkiem par šo kauju, lai viņi sagatavotos un nezaudētu cerību grūtajos brīžos gaidāmajā cīņā.

10. Esiet pārliecināti, ka visi „lauki” nesīs augļus, ja tie būs sagatavoti. Mana sēkla ir gatava nokrist uz tiem: katrs cilvēks būs augs, kas zied un dod mīlestības augļus, tādējādi piepildot visa radītā likteni.

11. Augu valstībā ir parazitiskas augi, kas ir bezjēdzīgi; neņemiet tos par paraugu.

12. Vai jūs zināt, kāpēc Tēvs no jums gaida tikai mīlestības augļus? — Tāpēc, ka dzīvības sēkla, ko Es ieliku katrā radībā, sākotnējā sēkla, bija mīlestība.

13. Ja jūs reizēm, tāpat kā augiem, šķietami esat izžuvuši, ja uz īsu brīdi esat novītuši vai cietuši no slāpju mokām, tad tas nenotika tāpēc, ka jums trūka manas žēlastības ūdens. Mans mīlestības avots vienmēr ir plūdis uz katru garu un katru sirdi kā dzīvības dodošs ūdens. Bet šie cilvēcieši, ar garu apveltītie augi piemīt gribas brīvība, un, nepareizi izmantojot šo dārgo dāvanu, viņi attālinās no tās dievišķās žēlastības, kas ir vienīgā, kas var glābt un stiprināt dvēseli. Cik ļoti jūs atšķiraties no zemes augiem, kuri savā vietā vienmēr pakļāvīgi pieņem to, ko tiem dāvā Dieva žēlsirdība!

14. Jūs visi domājat, ka savā dzīvē jau esat mīlējuši, taču Es jums saku: daži ir patiesi mīlējuši, kamēr citi ir sajaukuši kaislības un egoismu ar mīlestību.

15. Caur Jēzu Es jums devu pilnīgu mācību. Apskatiet manu dzīves ceļu kā cilvēkam no dzimšanas līdz nāvei, tad mīlestība jums atklāsies dzīvā un pilnīgā veidā.

16. Es neprasu no jums, lai jūs būtu tādi kā Jēzus, jo Viņā bija kaut kas, ko jūs nevarat sasniegt: būt pilnīgiem kā cilvēkiem, jo Tas, kurš bija Viņā, bija pats Dievs ierobežotā veidā. Bet es jums tomēr saku, ka jums jācenšas Viņu atdarināt.

17. Mans mūžīgais likums jums vienmēr ir runājis par šo mīlestību. Es jums sākumā teicu: „Tev jāmīl Dievs no visas sirds un no visas dvēseles,” un „Mīli savu tuvāko kā sevi pašu.”

18. Vēlāk Es jums devu šos iedvesmotos vārdus: „Mīliet savus brāļus un māsas, kā Tēvs jūs ir mīlējis”; „Mīliet cits citu.”

19. Šajā laikā Es jums esmu atklājis, ka jums Dievs jāamīl vairāk nekā jebkas radītais, ka jums Dievs jāamīl visā esošajā un viss esošais – Dievā. Ka jums pret saviem līdzcilvēkiem jāizrāda žēlsirdība un atkal žēlsirdība, lai jūs redzētu Tēvu visā Viņa godībā, jo žēlsirdība ir mīlestība.

20. Cilvēks nekad agrāk nav bijis spējīgs mīlēt Mani ar garīgu pielūgsmi, brīvu no nepatiesības, kā tas ir šodien. Pagānu laiki un neticīgo laiki tagad ir tālu pagātnē. Elku pielūgsmē, kas pastāvējusi visos kultos un visos laikos, ar savu maņu apmānu un viltīgo spožumu ir kļuvusi dvēselēm par apnīcību.

21. Drīz nāks paaudzes, kas visos zemes nostūros ieviesīs garīgo pielūgsmi manai dievišķībai. Kad šī reliģijas praktizēšanas forma beidzot izveidos miera un gaismas valstību starp cilvēkiem, reliģiskais fanātisms cilvēkos izzudīs, jo garīgumā vairs nav vietas ne kaislībām, ne neziņai.

22. Tā kā jūs redzat, ka jums vēl ir tāls ceļš priekšā, jums nevajadzētu apstāties un domāt, ka jūs nekad nerasnīgsiet mērķi. Turpiniet iet uz priekšu, jo pat par vienu zaudētu mirkli jūsu dvēsele vēlāk raudās. Kas jums ir teicis, ka mērķis atrodas šajā pasaulē? Kas jums ir mācījis, ka nāve ir beigas un ka tajā brīdī jūs varat sasniegt manu valstību?

23. Nāve ir kā īss miegs, pēc kura dvēsele, manu gaismas glāstiem apņemta, atmodīsies ar atjaunotiem spēkiem, it kā sāktu jaunu dienu.

24. Nāve ir atslēga, kas jums atver cietuma vārtus, kurā jūs atradāties, kamēr bijāt piesaistīti ķermeņa matērijai, un tā ir arī atslēga, kas jums atver vārtus uz mūžību.

25. Šī planēta, kas cilvēku nepilnību dēļ ir pārvērtusies par izpiršanas ieleju, dvēselei bija gūsts un izsūtījums.

26. Patiesi, Es jums saku: dzīve uz Zemes ir vēl viens pakāpiens dzīves kāpnēs. Kāpēc jūs to neuztverat tā, lai izmantotu visas tās mācības? Iemesls, kāpēc daudziem atkal un atkal jāatgriežas šajā dzīvē, ir šāds: tāpēc, ka viņi to nav sapratuši un nav guvuši labumu no savas iepriekšējās dzīves.

27. Rītdienas cilvēkiem būs tik daudz garīguma un izpratnes par attīstību, kas jāpiedzīvo viņu dvēselēm, ka — kad sāksies viņu nāves cīņa un viņi būs tikai vienu soli attālumā no fiziskās nāves — gan viņi paši, gan tie, kas šajā brīdī stāvēs viņiem blakus, uzskatīs šo mirkli par skaistāko visā viņu zemes dzīvē, kas būs kā auglīgas un lietderīgas dzīves kulminācija, un viņi, tāpat kā savs Skolotājs pie krusta, varēs teikt: „Viss ir paveikts.”

28. Es runāju ar jums tēvišķā tonī un vienkāršos vārdos. Jūs šajā noslēpumu pilnajā laikā ar nepacietību gaidījāt manu jauno atklāsmi, un liels bija jūsu pārsteigums, kad ieraudzījāt manu mācību vienkāršību un to, cik pieticīgi es ar jums runāju.

29. Elija ieradās kā gaismas stars vētras vidū, kam sekoja viņa neredzamie pulki, viņa lielie gaismas garu leģioni, kas viņam seko kā aitas ganiem. Viņš paver ceļu cilvēku pūļiem, noplēš ērkšķu krūmus pa labi un pa kreisi, lai izveidotu caurumu tiem, kas viņam seko, un savāc dvēseles, kas atpazīst viņa balsi kā Gana balsi, kurš šajā laikā tās vadīs pie manis.

30. Vai esat aizmirsuši, ka tieši viena no Elijas avīm liecināja jums par manu klātbūtni un aicināja jūs apvienoties aplokā, lai pēc tam sekotu Gana pēdām?

31. Celies, cilvēce, atklāj ceļu, atklāj dzīves jēgu! Apvienojieties, tauta ar tautu, mīliet viens otru! Cik plāna ir siena, kas atdala vienu mājvietu no otras, un tomēr, cik tālu viens no otra ir to iemītnieki! Un pie jūsu valstu robežām — cik daudz nosacījumu tur tiek izvirzīti, lai jūs ielaistu ārzemnieku! Un, ja jūs to darāt pat starp cilvēku brāļiem — ko tad jūs esat darījuši ar tiem, kuri atrodas citā dzīvē? Jūs esat nolaiduši aizkaru starp viņiem un sevi — ja ne aizmirstības, tad vismaz neziņas, kas ir kā blīvs miglas slānis.

32. Kad Es raugos uz šīs pasaules iedzīvotājiem, Es redzu, ka visas tautas zina Manu Vārdu, ka miljoni cilvēku izrunā Manus vārdus „ ”; bet patiesi, Es jums saku, tomēr Es neredzu mīlestību starp cilvēkiem!

33. Viss, ko Es jums šajā laikā mācu un kas notiek pasaulē, ir to atklāsmes izskaidrojums un piepildījums, ko Es devu cilvēcei caur savu apustuli Jāni, kad Es viņu tajā laikā, kad viņš dzīvoja Patmas salā, garā uz debesu augstumiem, uz dievišķo līmeni, uz bezgalību, lai ar simboliem parādītu viņam sākumu un mērķi, alfu un omegu; un viņš redzēja notikumus, kas bija notikuši, tos, kas tieši tajā brīdī norisinājās, un tos, kas vēl bija gaidāmi.

34. Tajā brīdī viņš no tā neko nesaprata, bet mana balss viņam teica: „Uzraksti to, ko redzēsi un dzirdēsi,” un tā viņš arī uzrakstīja. Jānim bija mācekļi, kuri ar kuģiem šķērsoja jūru un apmeklēja viņu viņa patvērumā. Šie vīri ar nepacietību jautāja tam, kurš bija bijis Jēzus māceklis, kāds bijis Meistars, kādi bijuši Viņa vārdi un brīnumi; un Jānis, kurš mīlestībā un gudrībā centās līdzināties savam Meistaram, ar saviem vārdiem viņus pārsteidza. Pat tad, kad tuvojās vecums un laiks jau bija saliecis viņa ķermeni, viņam vēl bija pietiekami daudz spēka, lai liecinātu par savu Skolotāju un teiktu saviem mācekļiem: „Mīliet cits citu.” Kad tie, kas viņu apmeklēja, redzēja, ka tuvojas Jāņa aiziešanas diena, viņi, ilgojoties pēc visas gudrības, ko šis apustulis bija uzkrājis, lūdza viņam atklāt viņiem visu, ko viņš bija iemācījies no sava Skolotāja, taču atbildē viņi vienmēr dzirdēja tikai šo teikumu: „Mīliet viens otru.”

35. Tie, kas jautāja ar tik lielu dedzību un interesi, jutās pievilti un domāja, ka vecums ir izdzēsis Kristus vārdus no viņa atmiņas.

36. Es jums saku, ka Jānis nebija aizmirsis nevienu no maniem vārdiem, bet gan no visiem maniem mācījumiem kā vienu vienīgu kvintesenci izteica to mācību, kas apvieno visu likumu: mīlestību vienam pret otru.

37. Kā gan tam tik mīļajam māceklim varēja izdzist no atmiņas tā Skolotāja mācība, kuru viņš tik ļoti mīlēja?

38. Vai jūs, šī laika mācekļi, zināt, vai tad, kad būs pienācis 1950. gads — mans pēdējais atklāsmes gads —, es jums nepasākšu tāpat, ka vietā visiem

pamācījumiem teikšu tikai: „Mīliet viens otru”? Viss jūsu dzīves ceļā runā uz jums par šo mācību: koks, kas izpleš savas lapas, lai jums sniegtu ēnu, zieds, kas nomet savus ziedlapiņas, pēc tam, kad esat ieelpojuši tā smaržu, lai tā upurīgā nāve kļūtu par jūsu prieku.

39. Tas ir ceļš, tāpēc Es jums esmu teicis, ka jums jāmīl Dievs visā radītajā un visa radība Dievā, jo visā Es esmu klātesošs un visā Es runāju uz jums.

40. Es redzu, ka visi cilvēki ir slimi, vai nu fiziski, vai garīgi. Jūs, cilvēki, kuru iekšienē vairs ir dzirdams tikai sirdsapziņas nemitīgais sūdzības sauciens — meklējiet Mani kā veselības avotu, jo Man pieder balzams, kas dziedē visas kaites. Taču, lai atklātu Manu varenību jūsu vidū, ir nepieciešams, lai jūs man parādītu savas sirdis, kas ir brīvas no traipiem.

41. Jūs ilgojaties, lai Es parādītu Savu varu un brīnumus jūsu dzīves ceļā, un Es esmu gatavs to jums piešķirt. Jūsu Tēva dārgumu krātuve gaida tikai jūsu gatavību, lai apbērtu jūs ar veselību, spēku un gaismu.

42. Šodien mans Vārds jūs baro un kopj, tas ir gan sēkla, gan apūdeņošana; un rīt, kad būs pienācis īstais laiks, Es novāksiu mīlestības ražu — zelta kviešus no maniem laukiem.

43. Vai jūs jautājat sev, kāpēc Es atkal un atkal laboju jūsu kļūdas un nepilnības? Es vienkārši izrauju nātres un citus nezāļus, kas ir izauguši jūsu sirdīs un apspieduši jūsu labās jūtas.

44. Šis laiks ir paredzēts attīrīšanai. Ne tikai cilvēkiem būs jāmazgā savi kauna traipi manas tiesas kristāldzidrajā ūdenī, bet arī garīgās būtnes ir pakļautas šai attīrīšanai.

45. Kad cilvēki būs atbrīvojušies no jebkāda netīruma, viņi sajutīs, ka Zeme tuvinās Debesīm. Šī tuvināšanās notiks garīgi un piepildīs jūs ar mieru, pārliecību un atziņu.

46. Mācekļi, ja savās brīvajās stundās pievērsīsieties mana Vārda izpētei, jūs tā būtībā atklāsi pilnīgu saprātu un bezgalīgu taisnīgumu. Mans Vārds pamodina cilvēkus uz augstāku dzīvi, uz laimīgu eksistenci. Taču, lai gan jums bija nepieciešams, lai Es runātu šādā veidā, lai jūs pamodinātu, ir bijuši daži cilvēki, kuriem nebija vajadzīga garīgā izpausme, kas dzirdama fiziski, lai pamodinātu viņus mana likuma izpildei.

47. Intuitīvie spiritisti, iedvesmotie, sapņotāji — viņi nēsā Mani savās sirdīs, pat neesot dzirdējuši Vārdu, ko jūs līdz šim esat saņēmuši. Viņi jau sen uztur garīgu sarunu ar savu Meistaru.

48. Jūs sastapsiet viņus savā ceļā un būsiet pārsteigti par viņu zināšanām par Manu darbu. Arī viņi, sastopoties ar jums, priecāsies, redzot, ka viņu idejas un darbi tiek apstiprināti, dzirdot jūsu liecību un paskaidrojumus. Tomēr viņi nedrīkst atklāt jūsu uzskatos, rīcībā, reliģijas

praktizēšanā vai dzīvē neko tādu, kas noliegtu manas mācības garīgumu, jo tad viņi ar vilšanas sirdī novērsīsies no jūsu ceļa. Esiet modri un lūdzieties, mācekļi, lai jūs saprastu manu mācību un piemērotu to savā dzīvē ar to pašu sirsnību, ar kādu jūs to esat saņēmuši. Tad jūsu sirdīs būs liels prieks, kad jūs satiksiet tos, kurus Es esmu nosaucis par intuitīvajiem spiritualistiem. Kopā jūs veidosiet spēcīgu kopienu pasaulē, kas ar savām lūgšanām, dedzību likuma ievērošanā, vienkāršību dzīvesveidā un mīlestību pret tuvāko mācīs cilvēci patiesai Dieva pielūgšanai un rādīs tai labvēlības ceļu, lai dzīvot mierā uz zemes.

49. Savas lūgšanas pazemībā jūs man sakāt: „Kungs, ja Tu esi augstākais Radītājs un turklāt mūsu Tēvs, tad dari ar mums to, kas Tev patīk. Ja Tava griba ir, lai sāpes noslīpētu mūsu sirdis, tad dari ar mums to, ko Tava griba ir paredzējusi. Ja Tu vēlies, lai mēs attīrītos, pirms Tu mums uzticēsi uzdevumu, tad lai notiek tā, kā Tu esi noteicis.”

50. Tikai nedaudzī tā runā ar mani, taču es izmantoju viņus, lai jums dotu piemēru, kādai jābūt jūsu gatavībai un pakļautībai Tēva norādījumiem. Bet es dodu jums visiem savu mācību, lai arī jūs kļūtu tikpat pazemīgi un paklausīgi.

51. Dažreiz mans vārds jums šķitīs pilns ar tiesu un aizskars to cilvēku jūtas, kuri to dzird. Taču jūs vienmēr tajā atradīsiet dievišķu būtību, lielu maigumu un bezgalīgu žēlsirdību, kas panāks, ka to vienmēr klausīsies ar prieku un interesi.

52. Ja mans vārds jūs pārspētu, jūs to nespētu aptvert. Taču Es vēlos, lai jūs pārdomātu dievišķos mācījumus, ko Es jums mācu; jo tas, kurš pēta, iedvesmojas, un tas, kurš ļauj sev iedvesmoties no dievišķās mīlestības, jau ir mans māceklis.

53. Ak, jūs, spiritisti, nebaidieties no sava uzdevuma izpildes, jo to izpildīt nav grūti. Ar gudrību Es vadu jūs pa ceļu, lai jūs nepaslīdētu, lai neviens neapmaldītos. Bet nedomājiet, ka tas ir izkaisīts ar rozēm, jo Es jums sagatavoju ceļu — nē, jūs tajā sastapsiet ērkšķu krūmus un pārbaudījumus.

54. Es jums saku: kurš vēlas sekot man vai atrast mani, tam jāizvēlas upurēšanās un atteikšanās ceļš, nevis neveselīgu izklaides un zemisku kaislību ceļš. Jo pirmajā ceļā jūs varēsiet atrast to prieku, ko jums sniedz mana spēks un iedrošinājums, bet otrajā — ļoti sāpīgus kritienus. Manu dievišķo pēdu, manu mīlestības pēdu, jūs vienmēr atradīsiet paša pārvarēšanas, upurēšanās, mīlestības pret tuvākajiem un pazemības ceļā.

55. Cilvēki ir kā bērni, kas nedomā par savu rīcību sekām, un tādēļ viņi nesaprot, ka kļupšanas akmens, ar ko viņi sastopas savā ceļā, ir tikai

šķērslis, ko Meistars ir novietojis, lai apturētu viņu bezdomīgo skriešanu vai lai pasargātu viņus no nepareiza lēmuma pieņemšanas.

56. Es vēlos, lai jūs turpmāk rīkotos kā pieaugušie, lai jūs apdomātu savus darbus, savas rīcības, lai jūs nosvērtu savus vārdus. Tas ir ceļš, kā ieviest gudrību un taisnīgumu savā dzīvē. Turklāt jums jāpārdomā, ka dzīve ir neizmērojams un nepārtraukts pārbaudījums garam.

57. Manā ceļā neviens neiet bojā, un, lai gan ir gadījumi, kad cilvēks, apspiests krusta nastas smaguma, sabrūk, augstāka spēka palīdzība viņu atkal pacēla un iedrošina. Šis spēks izriet no ticības.

58. Svētie mācekļi, Es jums patiesi saku, ka mana Vārda Labā Vēsts jau būtu sasniegusi daudzas sirdis, ja šis tauta ievērotu manu mācību. Ar savu dzīves piemēru jūs sniegtu vislielāko liecību par manas mācības patiesību.

59. Nevienam nevajadzētu domāt, ka klātesošajiem ir lemts darīt visu. Nē, tauta, katrai paaudzei ir uzdevums veikt daļu no mana darba.

60. Padariet savas sirdis par trauku un rūpējieties, lai tā mīlestība pareizajā brīdī pārplūstu jūsu līdzcilvēku sirdīs. Tomēr neradiet šķēršļus, kas kavētu vai traucētu manu mācību izplatīšanos, jo lielās fiziskās vai garīgās sāpēs jums nāktos tos atkal novērst.

61. Padariet saviem līdzcilvēkiem sajūtam visu to, kas manā darbā slēpjas kā dziedinošs un labs. Es jums saku, ka ikviens, kam jūs ļausiet sajūst dievišķo ietekmi, kas izplūst no viņa, svētīs manu Vārdu.

62. Es ļaušu jums darīt saviem līdzcilvēkiem to, ko Es esmu darījis jums; jo, ja Mans Vārds ir darījis brīnumus, tad arī jūs to nesat savās sirdīs, un tieši šo Vārdu jums jānodod saviem līdzcilvēkiem.

63. Tāpat kā Es esmu jūs dziedinājis gan dvēselē, gan ķermenī, atdevis jums mieru vai panācis, ka jūsu sirdīs ir dzimis ticības, un izglābis jūs no pazudināšanas, tāpat arī jums jārikojas ar visiem, kam tas ir nepieciešams. Bet man jums jānorāda, ka mans vārds šos brīnumus dara tikai tad, ja jūs to iepriekš patiesi sajūtat savās sirdīs tā, kā to sajūt jūsu Tēvs, kad viņš to jums dod.

64. Ja jūs vēlaties iepazīt mana vārda pacilājošo iedarbību un spēku, tad pielietojiet to, un jūs bieži brīnīsieties. Bet, ja jūs to glabājat tikai savās sirdīs, lai paši par to priecātos, jūs būsit kā bagātais skopulis, kurš nezina, kas viņam pieder, un neapzinās sava īpašuma vērtību, jo viņa dārgums ir miris bagātības krājums.

65. Mācieties šīs dzīves vētrās zvejot sirdis, dziedināt slimus un vadīt dvēseles. Garīgi attīstieties, un jūs tajā atradīsiet spēku, kas ļaus jums pārvarēt pārbaudījumus ar mieru un pārliecību. Šī garīgā attīstība atspoguļosies jūsu materiālajā dzīvē un būs barība, dziedinošs balzams un lāpa, kas apgaismos jūsu ceļu.

66. Notiks tā, ka maizes uz jūsu mājas galda būs maz, taču jūsu ķermenis neizjutīs izsalkumu un jūsu spēki nemazināsies. Nāks sāpju un skumju dienas, kad epidēmijas izpostīs pilsētas, un tur, kur nav ārsta un kur nevar paļauties uz zālēm, atklāsies mans neredzamais dziedinošais līdzeklis, kas nāks lejā brīdī, kad mani bērni lūgsies. Taču jums ir jāiegūst nopelni, pirms pienāk postīšanas dienas, lai tad, tā vietā, lai nodarbotos ar savām sāpēm, jūs mīkstinātu savu līdzcilvēku sāpes.

67. Iededziet ticības gaismas jūsu līdzcilvēku sirdīs, māciet viņus ar godbijību izrunāt Manu Vārdu, augsti novērtēt Manu mācību un lūgties Garā. Atcerieties, ka cilvēks nedzīvo vien no maizes vien, bet arī no katra vārda, kas nāk no Kunga.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 168

1. Nāciet un remdējiet savu slāpes manā mīlestībā, atbrīvojieties no noguruma, ceļotāji. Es jums nesu dāvanu savos vārdos, kas ir mācība jums. Pat ja jūs nākat pie manis bez nopelniem, es labprāt uzticu jums uzdevumus savā darbā, lai jūs justos kā Kunga bērni un visu cilvēku brāļi un māšas.

2. Jūsu dāvanas, kas ir Garam piemītošas īpašības, atklāsies šai cilvēcei līdz šim nezināmā veidā, un neviens nevarēs jums pārnest, ka esat tās nozaguši vai nelikumīgi piesavinājušies. Vēlāk šī tauta tiks uzskatīta par garīguma laikmeta ceļa brucēju.

3. Jums ir nosūtīta garīgo būtņu leģiona palīdzība, lai jūs kopīgi apvienotos šajā misijā. Šīs būtnes jūs iedrošinās, iedvesmos un atkal pacels, ja jūs paklupsiet, un, ja jūsu ceļu ielenks tumsas būtnes, tās jums parādīs, kā tām nodot gaismu, kas tās apgaismos un atbrīvos no apmulsuma. Jūsu sargājošo eņģeļu gaisma jūs apgaismos, lai jūs varētu atpazīt ceļu un atklāt lamatas.

4. Pētiet un izpratiet manu mācību, lai jūs to varētu īstenot nepārveidotu, tad neviens jūs nesajauks ar viltus mācībām, kas ņemtas no garīgās pasaules, lai radītu zinātnes, doktrīnas un filozofijas. Jūs atradīsieties izglītotu cilvēku vidū, jūs iztaujās un pārbaudīs, taču jūs nezaudēsiet drosmi, jo jūtat, ka jums palīdz mana gādīgā mīlestība. Saprotiet, ka jums rūpīgi jāglabā dārgakmens, ko Es esmu ielicis jūsu garā, un to nedrīkstat sajaukt ar nevajadzīgām zināšanām, nedz arī pārdot par materiālu atlīdzību.

5. Tuvojas laiks, kad katrai acij jābūt gatavai ieraudzīt Manu klātbūtni. Tad jums kā Maniem vēstniekiem jāiziet pasaulē un jāliecina par to, kā Es jums atklājos, lai katru dvēseli izrautu no tās letargijas. Jums jābūt praviešiem, kas pasaulei paziņo par gaidāmajām pārbaudījumiem un par laikmetu, kas šiem notikumiem priekšā.

6. Vai redzat, kā šodienas cilvēki savtīgi cenšas gūt to apmierinājumu, ko viņiem sniedz cilvēciskā dzīve, nerūpējoties par savas dvēseles nākotni? Patiesi, Es jums saku: dziļi sirdī viņiem ir vajadzīga Mana mīlestība, un barība, kas tik ilgi gaidījusi uz Mana galda, kļūs par barību tiem, kuri iepriekš pret to izturējās vienaldzīgi.

7. Gaidiet līdz galam, mācekļi, neesiet skumji, ja, saviem līdzcilvēkiem nicināti, nāksiet pie Manis. Es atalgošu jūsu ticību un nodrošināšu jums taisnību, lai jūsu sejas beidzot izgaismotu uzvaras smaidus. Gaisma uzausīs, tumsība atkāpsies un sāksies atjaunošanās, lai uz miera un taisnīguma pamatiem paceltos templis, kurā cilvēce godā savu Radītāju ar dzīvi, kas ir

mīlestības, garīguma un cieņas kults pret likumiem, kurus Tēvs izdevis saviem bērniem.

8. Mana Gara gaisma ir ar jums. Jūs to neredzat ar savām fiziskajām acīm, bet jūtat, kā tā iemirdzas jūsu prātā.

9. Tēva Gars ir neredzams, bet tas atklājas bezgalīgi daudzās formās. Visa Visums ir tikai Dievišķā materiālā izpausme. Viss radītais ir patiesības atspulgs.

10. Esmu apveltījis garīgās būtnes, kas ir manas dievišķības bērni, atkarībā no vietas, kurā tās dzīvo, ar virkni dzīves formu, kurās esmu ielicis gudrību, skaistumu, dzīvības spēku un labu sirds noskaņojumu, lai katrai no šīm mājvietām sniegtu visredzamāko pierādījumu par manu eksistenci un priekšstatu par manu varenību. Es vēršu jūsu uzmanību uz to, ka dzīves jēga slēpjas mīlestībā, zināšanās un patiesības apgūšanā.

11. Es jums saku: tas, kurš nemīl, kurš neizrāda savu mīlestību augstākajā formā un ar absolūtu sirsnību, nebūs ieguvis patiesas zināšanas un piederēs viņam ļoti maz. Turpretim tas, kurš mīl ar visu savu dvēseli un visām viņam dāvinātajām spējām, nesīs sevī gudrības gaismu un sajutīs, ka patiesībā viņš ir visu to īpašnieks, kas viņu apņēma; jo tas, kas pieder Tēvam, pieder arī viņa bērniem.

12. Es jums tagad izskaidroju to, ko Es jums teicu Otrajā laikmetā un ko jūs nesapratāt, un Es jums visai skaidri atklāju, atbilstoši jūsu pašreizējai garīgajai attīstībai, to, ko Es jums toreiz neizpaudu.

13. Kādā konkrētā gadījumā Es teicu klausītāju pūlim: „Man jums vēl ir daudz ko teikt, bet Es to tagad vēl neteikšu, jo jūs to nesapratu.” Tagad, kad mana balss atkal ir dzirdama pasaulē, Es jums saku: šis ir laiks, kad jūs varat saprast to, ko Es toreiz noklusēju. Klausieties un pārdomājiet to.

14. Tēvs ir Radītājs, visas patiesības un visa dzīvības avots. Taču, lai priecātos par savu darbu, bija nepieciešama tādu būtnu eksistence, kurām piemita gars, kuras kopā ar Viņu varētu baudīt visu, kas izrietēja no Viņa dievišķā žēlsirdības; kurām turklāt būtu pilnīga izpratne par Viņa eksistenci un kuras spētu pieņemt sava Tēva mīlestību un arī Viņu mīlēt.

15. Es jau esmu jums izskaidrojis, kāds bija iemesls, kas noveda cilvēci no mīlestības likuma izpildes, ko Es viņiem uzliku, lai gan cilvēks (iekšēji) tiek apgaismots no sava sirdsapziņas gaismas. Es jums esmu teicis arī to, ka šis novirziens, kas izraisīja tik daudzas cilvēciskas kļūdas un grēkus, lika Tēvam sūtīt savu Vārdu uz pasauli, lai sniegtu jums vislielāko pierādījumu par Viņa bezgalīgo mīlestību, kad Viņš kļuva par cilvēku un parādīja jums ceļu, kas ļauj jums sasniegt jūsu dvēseļu pestīšanu.

16. Šodien, daudzus gadsimtus pēc šiem notikumiem, Es jums saku, ka — lai gan Es esmu izlējis Savas asinis par visu cilvēci — tikai tie, kuri gāja pa

ceļu, ko Jēzus jums mācīja, spēja sasniegt savas dvēseles pestīšanu; turpretim visi tie, kuri palika neziņā, savā fanātismā, savās kļūdās vai grēkā, vēl nav izglābti.

17. Es jums saku: pat ja Es tūkstoš reižu kļūtu par cilvēku un tūkstoš reižu mirtu pie krusta — kamēr cilvēki necelšos, lai sekotu man, viņi nerasnēgs savas dvēseles pestīšanu. Tā nav mana krusta, kas jūs izglābs, bet gan jūsu pašu krusta. Es nēsāju savējo uz pleciem un kā cilvēks pie tā nomiru, un no tā brīža es biju Tēva klēpī. Jums jāseko man lēnprātībā un mīlestībā un ar patiesu pazemību jānēsā savs krusts uz pleciem, līdz sasniegsiet savas misijas galamērķi, lai tad arī jūs varētu būt pie sava Tēva.

18. Daudzu cilvēku centieni ir iepazīt Dievu, bet viņi nav sasnieguši šo mērķi, jo nav meklējuši Mani tur, kur Es patiesi mājoju — Garā. Lai atpazītu Mani, viņiem vispirms jāiepazīst paši sevi.

19. Šodien Es esmu blakus visiem Saviem bērniem. Vieniem Es palīdzēšu nest savu krustu, lai viņi drīz varētu uzkāpt kalnā, kura virsotnē viņus gaida viņu Tēvs. Citiem Es atvērs acis un dāvināšu skaidrību un redzējumu, lai viņi varētu Mani ieraudzīt, bet vēl citiem Es iemācīšu iegremdēties savā iekšējā pasaulē, lai viņi savas būtības visaugstākajā daļā — „” — atklātu mantojumu, par kura piederību viņi agrāk pat sapņot nevarēja. Tad daudzi no ideālistiskajiem centieniem kļūs par realitāti, un visos, kam ir laba griba, mirdzēs harmonija. Dievišķā gaisma pilnībā pārņems tās dvēseles, kas nepretojas patiesības atziņai.

20. Nebrīnieties par to, ka Es jums esmu teicis, ka tas ir jūsu krusts, kas jums jāizpestī, jo ar to Es gribēju jums pateikt, ka ar savu dievišķo paraugu Es katrā sirdī esmu atstājis Pestītāju, lai Viņš vadītu jūsu soļus un galu galā jūs izpestītu.

21. Klausieties manā balsī savā sirdsapziņā un pasakiet man, vai mans vārds nav bijis jūtams tajā visā jūsu dzīves laikā, un vai šī ietekme nav visvairāk jūtama brīžos, kad jūs skārst kāds pārbaudījums.

22. Es pārkāptu taisnīgumu un pilnību, ja es jūs uzņemtu savā valstībā netīrus, bez tam, ka jūsu gars būtu attīrīts ar jūsu atgriešanos. Kādi nopelni jums būtu, ja jūs būtu ieguvuši visu laimi vienīgi pateicoties manai upurējošajai nāvei?

23. Es jums to saku, lai mudinātu jūs pārdomām, izrautu jūs no letargijas un aicinātu nākt pie manis, tāpēc es jūs nepārtraukti aicinu.

24. Nāc, izredzētā tauta, un atpūties no savām grūtībām, jo Es tev šodien, tāpat kā vienmēr, piedāvāju savu mīlestību. Atveriet savas sirdis un ļaujiet man dziedināt brūci, kas jums tik ilgi ir radījusi ciešanas, nevis pamanīta jūsu līdzcilvēkiem. Kāpēc jūs baidāties no nākotnes, ja zināt, ka Es esmu jums tuvu? Es skatos jūsu sirdīs un zinu, ka jūs joprojām kļūstat

vāji pārbaudījumos un ar bailēm saucat pēc Elijas un pēc manis, Meistara, jo jūtat, ka iet bojā. Bet Es jums saku, ka Es jūs nepalaidu, ka Elija ir stiprais spieķis, kas jūs atbalsta, ka Es katram no saviem bērniem esmu piešķīris taisnīgu likteni un ka pārbaudījumi veidos jūsu dvēseli un tuvinās jūs man.

25. Es esmu ārpus laika un dodu jums no šī dārguma, lai jūs to izmantotu savai garīgajai attīstībai. Es esmu jūsu Meistars, kas jūs māca visā jūsu dzīves garumā. Cilvēka liktenis nav ciest. Es neesmu jūs sūtījis, lai jūs ciestu, bet gan lai jūs pilnveidotos, lai jūs nonāktu pie manis. Es, esmu jums visos laikos darījis zināmu savu gribu. Trešajā laikmetā Es tagad jūs mācu, kā es jums biju apsolījis.

26. Jūs esat ieradušies no dažādām zemes vietām, lai dzirdētu Manu Vārdu, un ceļā esat pārvarējuši pretestības. Jūsu mīlestība bija lielāka par šķēršļiem, ar kuriem saskārāties ceļojumā, un jūsu centieni bija veiksmīgi. Šodien jūs pateicieties Man par to, ko Es jums esmu dāvājis, un Manā mīlestībā jūs jūtaties drošībā.

27. Es esmu jūs iedrošinājis, jo jūs esat ticējuši un nelokāmi palikuši pie maniem mācījumiem. Jūs esat sapratuši, ka pasaule nevar jums dot mieru, un jūs novēršaties no tās, lai šo laiku veltītu mana Vārda pētīšanai.

28. Sajūtiēt Manu mieru un koka svaigumu. Ne šī māja ir tas koks, par kuru Es jums runāju, bet Mans Gars, kas ir pilns žēlsirdības un mīlestības pret visiem Maniem bērniem. Cik bieži jūs raudājat, domājot par to, ka ir daudzi, kuri izsalkst un slāpst pēc šīs žēlastības, un sāpes par to piepilda jūsu sirdis. Bet Es jums saku: ja jūs vēlaties, lai Mans Vārds sasniegtu visus jūsu līdzcilvēkus, tad sagatavojieties un esiet labas gribas vēstneši. Es jums saku, visi tiks glābti, neviena dvēsele neiet zudumā, un visi viņi — daži šajā pasaulē, bet pārējie citās dzīves sfērās — mīlēs Mani un atzīs Mani.

29. Pasaules nepaklausības dēļ mans Gars ir skumjš. Pat tauta, kas mani ir dzirdējusi, sāk šūpoties, un es nevēlos, lai šim žēlastības laikam sekotu cits — sāpju laiks.

30. Ja, pēc tam, kad Es esmu runājis ar jums, jūs savai izklaidei meklējat mācības izsmalcinātā valodā un nicināt Manu Vārdu tāpēc, ka tas ir vienkāršs, tad tas ir tāpēc, ka jūs to neesat izpētījuši, ka jūs neesat sapratuši mācību, kas jums māca visu, kas jums nepieciešams, lai dzīvotu saskaņā ar Maniem likumiem, un atklāj jums noslēpumus, kuros cilvēks nespēja iekļūt.

31. Jūs esat sajutuši pienākumu lūgties un palīdzēt ne tikai saviem zemes brāļiem un māsām, bet arī tiem, kuri jau dzīvo citos reģionos, un jūsu mīlestība ir sasniegusi arī viņus. Jūs nezināt, cik daudz mierinājuma šīs aizmirstās būtnes tādējādi ir saņēmušas. Viņi jūsu mīlestībā un aizstāvībā ir atpazinuši manus darbiniekus šajā laikā.

32. Es neesmu nācis, lai pārsteigtu pasauli ar jaunām mācībām. Viss, ko Es jums mācu, jau bija jums paziņots kopš laiku sākuma. Es esmu jūs sagatavojis, lai jūs pieņemtu manu Vārdu, ko Es jums nododu caur balss nesējiem un vēlāk no gara uz garu. Tikai tad jūs mani patiesi atpazīsiet, kad, savienojoties ar mani, saņemsiet šī dzīvības augļa būtību. Un tie, kuri šo atklāsmi uzskatīja par nepilnīgu, tad sapratīs, ka tā bija pirmais solis Tēva sarunā ar saviem bērniem, un viņi to uzskatīs par pareizu un pilnīgu.

33. Pateicieties man un pateicieties savai Mātei par labdarībām, ko viņa jums ir sniegusi. Viņa ir jūsu ceļvedis, jaunavu atbalsts, bērnu sirdi kopēja un iedrošinājums vīriešiem viņu dzīves cīņā.

34. Atveriet savas sirdis un ļaujiet man tajās būt. Sekojiet man pa maniem pēdām, kas ir dziļi iegravētas, lai jūs nekad no tām nenovirzītos. Es vēlos, lai arī jūs atstātu dziļas savu soļu pēdas. No jebkuras vietas, kurā atrodaties, jūs varēsiet atpazīt kalna virsotni kā savas liktenīgās ceļa galamērķi. Vēršiet savu skatienu uz augšu, lai jūs to redzētu un nenovirzītos no ceļa.

35. Šobrīd tuksnesī es dodu jums ēst maizi, ko es jums apsolīju pagātnē. Jūs beidzot esat nonākuši pie tā koka, ko meklējāt. Šis koks esmu Es, kas gaidīju jūs, lai sniegtu jums ēnu un piedāvātu savus augļus. Jūsu gara acis ir atvērušās, tagad jūs redzat brīnumus un patiesības. Laimīgi esat jūs, kas, ēdot šo maizi, domājat par tiem, kuri to vēl nav baudījuši. Lūdzieties par viņiem, bet nenoskumušies, jo arī Elijas roka viņus satvers, lai nestu uz saviem pleciem, it kā viņi būtu aitas. Šeit ir Manas rokas, kas ir kā šūpulis, kurā jūsu dvēsele augs ar Manu padomu palīdzību un arī Marijas, jūsu Debesu Mātes, gādību.

36. Jūsu sirdij jābūt jūtīgai, un jūsu dvēselē jāieplūst mīlošai maigumam, lai jūs varētu veikt uzdevumu, ko Es jums esmu uzticējis. Nemiet vērā, ka šis uzdevums neaprobežojas tikai ar to, lai sniegtu mierinājumu tiem, kas cieš uz zemes, bet ka jums turklāt ar lūgšanas palīdzību jāieklūst neredzamajā sfērā, aizsaulē, kur arī valda sāpes, nelaime un apmulsums, lai jūs tiem, kuri veido lielas ciešanu pārņemtu cilvēku masas un kuri tik daudz gaida no jums, viņu izpirkšanā dāvinātu nedaudz līdzjūtības un mīlestības. Sajūtiest viņus sev blakus, kad lūdzaties par viņiem, padariet viņu sāpes par savējām, mīliet viņus bez ierobežojumiem, bez nevēlēšanās, jo arī kā aptraipītie viņi joprojām ir mani bērni un joprojām jūsu brāļi un māsas.

37. Šajā laikā jūs redzēsiet, kā attīstās jūsu garīgās dāvanas un spējas. Sestā zīmoga gaismā jūs apgaismo, un septītā zīmoga gaismā jūsu attīstības beigās apgaismos visu Zemi.

38. No vienas atklāsmes līdz nākamajai Es vienmēr esmu ļāvis pagāt kādu laiku. Jūs nevarat teikt, ka mana atklāsmē šajā laikmetā jums bija pārsteigums vai ka jūs nespējāt to saprast. Redziet, tagad Es jūs mācu un runāju ar jums caur cilvēka prāta orgānu; pēc tam jums būs jācenšas sazināties ar Manu Garu, izmantojot savu garu. Tad būs laiks Maniem jaunajiem un lielajiem brīnumdarbiem. Kāpēc Es tā runāju ar jums? — Tāpēc, ka Es gribu, lai jūs pierastu pie domas, ka šo Vārdu vairs nebūs dzirdēt un ka jums jāgarīgoti, lai būtu stipri. Šīs atklāsmes caur balss nesējiem beigsies, un tad manā tautā valdīs skumjas, un tie, kuri visvairāk šaubījās par balss nesēju un viņu aizvainoja, izraudās visvairāk asaru.

39. Tad jūs mani labāk atpazīsiet; tad jūs sapratīsiet, ka Es esmu jūsu novietojis ceļa sākumā un izmantojis cilvēcisku starpnieku, lai paziņotu savu gribu, kā vēl vienu pakāpi jūsu garīgās attīstības kāpnēs. Es gribēju, lai arī Marijas balss būtu dzirdama šādā veidā, lai jūs dzirdētu viņas laipno balsi un turpinātu būt Marijas tauta, kas — nenesot viņai dārzu ziedus, kurus jūs kopjat uz zemes — sirdīm un dvēselēm piederīgajos laukos un dārzos prot novākt smaržīgos ziedus, kurus audzē tikumība, lai tos viņai veltītu. Nav labākas smaržas par to, kas ceļas no sirdīm, jo tā sasniegs jūsu Mātes sirdi. Marija ir mātes gaismas bāka. Laimīgs ir tas, kurš, apgaismots no šīs glābjošās bākas, nekad nezaudē cerību piestāt.

40. Nāciet, mīlie mācekļi, un saņemiet garīgo kristību. Jūs jutāties garīgi miruši, bet esat atdzīvojušies.

41. Es esmu daudz runājis ar jums par Gara dāvanām, jo šis ir laiks, kad jums jāuzzina, kas jūs esat, kāpēc esat šeit ieradušies un kāda nākotne jūs sagaida.

42. Šīs zināšanas ir apgaismojušas jūsu prātu; jo, lai gan jūsu atmiņā nespēj saglabāt visus manus vārdus, jūsu gars tomēr saglabā to būtību, un, kad pienāks laiks, tas atgādinās tos prātam ar tādu pašu skaidrību, kādā tie tika dzirdēti. Tāpēc jūs esat atbildīgi par visu, ko Es jums paziņoju.

43. Dažreiz jūs domājat, ka neesat apguvuši un neesat saglabājuši atmiņā neko no maniem mācījumiem, un tas liek jūsu sirdij justies pārāk vājai, lai cīnītos. Taču Meistars jums jautā: kāds ir tā sēklas auglis, ko Es esmu ielikušis jūsos? — Visi darbi, ko jūs, iedvesmoti no maniem mācījumiem, veicat; laime, ko jūs izjūtat, jo zināt, ka mana žēlastība jūs ir skārusi; un to cilvēku neatlaidība cīņā, kuri visur izplata patiesības gaismu.

44. Es vēlos, lai jūs šādā veidā ķeraties pie darba, lai mans Vārds visos uzplauktu un nestu auglus.

45. Ne tikai Es to gaidu no jums. Uz Zemes ir daudzi, kas gaida Manu vēstnešu un apustuļu atgriešanos, un arī garīgajā pasaulē ir būtnes, kas ar ilgu gaidīšanu cer, ka jūs piepildīsiet Manu likumu. Jo garīgā pasaule meklē

kopību un harmoniju ar materiālo pasauli: vieniem tā liek sajust mīlestību, citiem – sāpes, un daudziem tā iedod sirdsapziņas gaismu.

46. Viņi ir jums tuvu, un jūsu ticība panāks, ka tiem, kam tas nepieciešams, būs vairāk gaismas, un tiem, kas jūs mīl, – vairāk prieka.

47. Patiesais spiritists katru dienu lūgsies par ciešošajām dvēselēm aizsaulē.

48. Manu mācību mērķis ir apgaismot cilvēka prātu. Tomēr nebrīnieties par to, kādā veidā Es šajā laikā esmu nācis pie jums; neapmulstiet par to un arī nepieradinieties pie tā. Kad mana Dievišķā Gaisma saskaras ar tā cilvēka prāta orgānu, kurš man kalpo par runas cauruli, tā sabiezējas līdz svārstībām, kas tiek pārvērstas par gudrības un mīlestības vārdiem. Cik daudz pakāpienu pa Debesu kāpnēm manam Garam jānokāpj, lai šādā veidā nonāktu pie jums! Un arī manas garīgās gaismas būtnes man ir jāsūta pie jums, lai tās sniegtu jums padziļinātus paskaidrojumus par maniem mācījumiem.

49. Nevērtējiet vārdu nesēju pārāk bargi, jo katrs cilvēks ir kļūdīgs un tālu no pilnības. Bet, ja vēlaties izvērtēt vārda, kas nāk no viņa lūpām, jēgu vai būtību, tad dariet to, jo tur jūs atradīsiet Manu klātbūtni, Manu pilnību.

50. Šī vārda būtība, garša vai saturs ir tāds pats, kāds bija vārdam, ko Jēzus jums deva Otrajā laikmetā. Forma var mainīties atkarībā no vēstītāja sagatavotības un iedvesmas, taču ne būtība.

51. Cilvēka prāts ir ierobežots, un tas sniedzas tikai līdz noteiktam punktam. Līdz tam manai dievišķībai mīlestības dēļ pret jums jānāk uz leju, lai izveidotu saikni starp cilvēku un Dievu.

52. Šim laikam bija jāatnāk, jo garīgā attīstība neapstājas, vēl jo mazāk – Meistars savos mācībās. Tāpēc Es prasu no Saviem kalpiem atjaunošanos un tīrību; jo, ja to prāts, caur kuriem Es runāju uz jums, nebūtu tīrs, tad atklāsme būtu nepilnīga.

53. Noraidiet jebkādu nepilnību, lai jūs neiekristu šaubās vai kļūdās. Jo maniem mācekļiem ir skaidri un nepārprotami jāatpazīst tas, ko pārējie uztver tikai neskaidri.

54. Mans mīlošais vārds ir atslēga, kas atver jūsu sirdis. Es esmu sūtījis jūsu dvēseli uz Zemi — nevis, lai tā ciestu sodu, bet gan lai izpildītu izpirkšanu. Taču šī izpirkšana nebūs sāpīga, ja jūs uzņemsiet mīlestības krustu pret saviem tuvākajiem un ar to uzkāpsiet virsotnē, kur jūs gaida jūsu Tēva mīlestība. Ja jūs baidāties no pazudināšanas vai mūžīgā uguns soda par saviem pārkāpumiem, tad jūs kļūdaties. Kamēr jūs gaidījāt, ka jums būs jācieš tikai izpirkšanas rūgtums, Es jūs sūtīju uz šo pasauli, lai dotu jums iespēju dzirdēt Manu Vārdu un tādējādi padarītu jūs par dvēseļu zvejniekiem. Cik mainītas jūsu dvēseles atgriezīsies aizsaulē salīdzinājumā

ar iepriekšējo reizi! Tās ieradās nožēlojošas, bailīgas, bez nopelniem. Tagad tās var atgriezties smaidot, un to iekšējā pacilātība tās aizvedīs manas Valstības gaismā. Kurš uzdrošinātos apmainīt šo mīlestības krustu pret smago sāpju nastu, ko rada nepaklausība? Cik daudziem Esmu uzticējies vadītāja amatu, lai viņi savāktu augļus, ko citās dzīvēs nav novākuši! Vai kāds no viņiem varētu apgalvot, ka šo amatu ir ieguvis ar saviem nopelniem? Šis uzdevums ir tik delikāts un prasīgs, ka to varēja uzticēt tikai mana mīlestība.

55. Izmantojiet šo laiku, it kā tā būtu pēdējā iespēja nākt pie Manis, lai jūs centītos pildīt savu misiju. Strādājiet nesavtīgi, negaidot atlīdzību par saviem pakalpojumiem cilvēcei šajā pasaulē, jo jūsu dvēselei būtu sāpīgi pēc dienas darba ierasties Tēva klātbūtnē un atzīt, ka jūsu darbs bija neauglīgs.

56. Rūpējieties, lai jūsu darbi būtu piemēroti, lai kalpotu par paraugu citiem. Tad jūs pamatoti tiksiet salīdzināti ar skaidru spoguļi, kurā jūsu līdzcilvēki varēs ielūkoties, lai labotu savas kļūdas. Jūsu dvēsele jau citās dzīvēs veltīja savu zemes eksistenci zemes baudījumu priekam. Tagad veltiet daļu sava laika savu garīgo pienākumu pildīšanai. Tādējādi jūsu dvēsele pacelsies, neatsakoties no saviem cilvēciskajiem pienākumiem.

57. Kas jūs bijāt pirms šīs dzīves? Kas jūs esat šajā dzīvē un kas jūs būsiet nākotnē? Tās ir noslēpumi, uz kuriem atbildi zina tikai dievišķais Tiesnesis. Pašreiz jums pietiks ar to, ka saprotat reinkarnācijas likuma patieso nozīmi, ko Es jums esmu atklājis kā augstāku patiesību.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 169

1. Mans skatiens iespiežas jūsu sirdīs. Ļaujiet tam būt jūsos kā kviešiem auglīgā zemē. Ja es šajā brīdī jūs tiesātu, es jums teiktu, ka jūsu lauku apstrādes rīki ir sarūsējuši no bezdarbības, ka ieroči guļ pamesti, ka jūs esat paslēpuši sēklu un ļāvuši izzūt dzīvā ūdens avotiem.

2. Taču šodien Es vēlos vienīgi uz klausīt jūsu rūpes. Jūs sūdzaties un ciešat, visu savu sāpi piedēvējot manai taisnībai, un neapzināties, ka par saviem klupieniem esat atbildīgi *paši*. Jo tā vietā, lai ar dedzību celtuies cīņā, jūs esat atgāzušies atpakaļ, lai gulētu varenā koka ēnā.

3. Jums ir sāpīgi, ka Tēvs tā ar jums runā. Bet kāpēc jūs kaunāties? Vai jums trūka pamācības? Vai jums starp jums nebija Meistara? Tikai tad, kad jūs dzirdat manas pārmetumus, jūs ļaujat savai sirdsapziņai runāt ar jums par izdarītajiem pārkāpumiem, un tikai tad jūs atceraties, ka neesat izveidojuši savstarpēju vienotību, kā Tēvs jums to bija pavēlējis.

Atcerieties, ka vēl gaidāmi lieli kari un ka, ja jūs nesēsiet manu mīlestības un žēlsirdības sēklu, lai tādējādi panāktu mieru starp saviem līdzcilvēkiem, paliks atvērtas durvis, caur kurām iekļūs karš, epidēmijas, bads un nāve.

4. Es esmu jums teicis, ka Es neesmu nācis pie jums kā tiesnesis, lai gan Es varētu jūs tiesāt. Kāpēc tad jūs ieņemat manu vietu kā tiesneši, lai spriestu par jūsu līdzcilvēku darbiem? Vai jūs domājat, ka esat pilnīgi un neapgrēcīgi?

5. Nepārkāpiet Manu likumu, nepārspīlējiet Manas mācības, nedarbojiet pēc *savas* gribas.

6. Patiesi, Es jums saku: ja Es pret jums, cilvēkiem, iztuos ar tik lielu mīlestību un žēlsirdību, tad ar tādu pašu rūpīgo mīlestību Es vēršos arī pie tiem, kuri aizsaulē izpērk savus agrākos pārkāpumus. Es sūtu šim būtnēm savu Gaismu, lai atbrīvotu tās no to satraukuma, kas ir kā tumsība, un no to pašpārmetumiem, kas ir „uguns”, lai pēc tam tās nosūtītu atpakaļ pie cilvēkiem, lai tie, kas agrāk sēja sāpes sirdīs, tagad, apgaismoti ar atziņas Gaismu, kļūtu par savu brāļu un māsu labdariem un aizstāvjiem.

7. Likums, kas jūs vadīja Pirmajā laikmetā, un asinis, kas Otrajā laikmetā jums iemācīja ceļu uz atgriešanos, ir gaisma, kas jūs visus pacels šajā Trešajā laikmetā, kurā mana balss caur jūsu sirdsapziņu novirza cilvēkus no apmātības ceļa. Man jums jāsaka, ka Es redzu visu cilvēci ejam pa apmātības ceļu!

8. Kad zinātnieki iepazīsies ar šiem vārdiem, viņi jutīsies aizvainoti, un arī tie, kas izliekas par tīra gara cilvēkiem, protestēs. Taču Es pierādīšu gan vieniem, gan otriem, gan visiem, ka cilvēce šodien ir apmaldījusies ceļā, kurā valda tikai nedrošība un bailes, kas ir apmātības sēkla.

9. Vai kādā no zemes tautām vai kādā cilvēkā vispār pastāv iekšējais miers un mierinājums? Vai cilvēki ir balstījuši savu pārliecību uz to, ka labais un taisnīgums uzvarēs ļaunumu? Vai zemes tautām ir drošs ceļš, kā morāli, garīgi un fiziski izglābties no iznīcības, kas draud cilvēcei? Nē, tauta, cilvēki nezina, kurp viņi dodas, nedz arī to, ko viņi vēlas. Nāids, kas izriet no garīguma trūkuma un nezināšanas par likumu, savstarpējās bailes, vēlme būt pārākiem par citiem, brīvība, kas piešķirta zemākajām kaislībām, un patiesīguma trūkums, pildot dievišķos likumus, ir novedusi cilvēci uz tumšu ceļu, kur viss ir ļaunuma zīme un kur nav ne cerības, ne ticības, un vēl jo mazāk mīlestības pret tuvāko.

10. Daudzi cilvēki ir tik ļoti pieraduši pie grēku un ciešanu pasaules, kurā jūs dzīvojat, ka domā, ka šī dzīve ir visdabiskākā, ka Zemei ir lemts būt asaru ielejai un ka tā nekad nespēs kļūt par miera, saskaņas un garīgās attīstības mājvietu.

11. Tie cilvēki, kuri tā domā, ir ieslīguši neziņas miegā. Kļūdās tas, kurš domā, ka šo pasauli Es esmu paredzējis kā asaru un izpirkšanas ieleju. Ēdens, ko Es piedāvāju cilvēkiem, var un tam ir jāatgriežas, jo viss, ko Es esmu radījis, ir dzīvība un mīlestība. Tāpēc kļūdās tas, kurš apgalvo, ka Dievs ir paredzējis šo pasauli kā cilvēku ciešanu vietu. Tā vietā viņiem vajadzētu teikt, ka viņi paši to ir notiesājuši uz sodības misiju, lai gan tā patiesībā tika radīta, lai sniegtu prieku un atspirdzinājumu cilvēkos iemiesotajiem gariem.

12. Nevienam nebija iepriekš nolemts grēkot, lai gan viss tika paredzēts, lai pasargātu cilvēku no viņa kriešanas.

13. Cilvēks nevēlējās attīstīties augšup caur mīlestību, nedz arī kļūt gudrs, pildot Manu likumu; un viņš aizmirs, ka Mana taisnība, no kuras viņš vienmēr centās izvairīties, viņu sargā, jo Mana taisnība izriet no pilnīgas mīlestības.

14. Šī Zeme, kas ir apgānīta ar grēku, aptraipīta ar noziegumiem un pazemota ar alkātību un naidu, būs spiesta atgūt savu tīrību. Cilvēka dzīve, kas ir bijusi nepārtraukta cīņa starp labo un ļauno, kļūs par Dieva bērnu mājvietu — mājvietu, kur valda miers, brālība, sapratne un cēli centieni. Taču, lai sasniegtu šo ideālu, cilvēkiem jāiziet pārbaudījumi, kas viņus izraisa no garīgā letarģa.

15. Šis laiks ir labvēlīgs sevis apzināšanai, lai gan jūs domājat pretēji, jo jūtaties kā gūstekņi cilvēces vidū, kurā nav žēlsirdības, mīlestības un miera. Taču, jo vairāk jūs tuvināties cīņas kulminācijai, jo spēcīgāka kļūs jūsu atmoda; jo gara intuīcija jums pateiks, ka pēc pārbaudījuma nāks miers un līdz ar to – atjaunošanās.

16. Cik tālu no realitātes šobrīd atrodas miljoni cilvēku, kuri dzīvo tikai savas materiālās klātbūtnes dēļ! Kā viņi varētu atvērt acis uz realitāti? — Tikai ieklausoties sirdsapziņas balsī — tajā balsī, kurai, lai to sadzirdētu, ir nepieciešama koncentrēšanās, pārdomāšana un lūgšana.

17. Neesi nepacietīgs, mīlais tauta, nepieprasi, lai mani vārdi piepildītos dažu stundu laikā. Daži no tiem drīz kļūs par realitāti, bet citi — laika gaitā.

18. Cilvēkiem, it īpaši, kad viņi piedzīvo sāpju pilnas stundas, ir brīži, kas viņiem šķiet kā gadsimti, jo viņi nezina, kā apbruņoties ar cerību, ticību, pacietību un lēnprātību. Taču, ja viņi pacelsies pie manis, lai saņemtu gaismu, šīs tikumības dos viņiem spēku cerēt un cīnīties, kā arī padarīs šīs grūtās stundas vieglākas.

19. Jūs piedzīvojat grūtus laikus, kad tiek pārbaudīts progress, ko esat sasnieguši savā garā. Garā — kā es jums esmu teicis —, jo tas ir vienīgais, kas var jūs noturēt jūsu grūtajā dzīves ceļojumā.

20. Nepaļaujieties tikai uz saviem cilvēciskajiem spēkiem, jo miesa ir trausla. Paļaujieties gan uz gara spēku, kas lūdz Mani un ir caurvīts ar ticību. Tad jūs varēsiet paļauties uz to, ka izturēsiet cīņu.

21. Mana mīlestība aplāj jūs kā aizsargmētelis sāpju un tiesas stundās, kuras jūs pārdzīvojat, un mana žēlsirdība liek jums saprast, ka kauss, no kura jūs dzerat, ir nepieciešams.

22. Es noņemu šo kausu un pārvēršu to jums par mūžīgās dzīvības vīnu, tiklīdz jūs man varēsiet parādīt savus nopelnus.

23. Jūs būsiat ieguvuši nepieciešamo sagatavotību, lai kā meistari izplatītu manu mācību, ja būsiat spējuši atrast sevi. Tad jūs dzirdēsiet sirdsapziņas balsi, un maska, kas slēpj visu Jauno, no jums nokritīs.

24. Meklējiet dvēseles pestīšanu, pat ja tas notiks uz jūsu materiālo īpašumu rēķina, jo jo vairāk jūs šī iemesla dēļ zaudēsiet, jo vairāk jums pēc tam būs. Jo vairāk jūs dosiet, jo vairāk dāvanas vairojas jūsu garā. Patiesi, Es jums saku: ja savtīgumam vairs nebūs vietas jūsu sirdīs, jūs kļūsiat par meistariem, un mana mīlestība jūs uzņems un teiks: „Jūsu Tēvs jūs labprāt uzņem un piedāvā jums garīgo maizi.” Patiesi, Es esmu jūs aicinājis no visām pusēm, jo dievišķā zvana skaņa bija dzirdama visā zemeslodes apkārtnē. Bet tikai nedaudzi ir sekojuši šim aicinājumam.

25. Vai tu esi sapratis, tauta, ka Es tevi esmu aicinājis, lai dotu tev ēst mūžīgās dzīvības maizi?

26. Jums visiem ir piešķirta vieta garīgajā svētku mielastā, taču Meistars redz, ka vēl ir tukšas vietas. Tās pieder tiem, kuri nav pieņēmuši manu uzaicinājumu. Viņi ir noraidījuši ēdienus, ko Es biju sagatavojis viņiem. Ar sāpēm Es jums saku: „Kas noraida to, ko Debesis viņam piedāvā, tam vēlāk nāksies raudāt.” Šos vārdus dzirdēja arī viens no maniem kalpiem, kurš

saņem norādījumu doties ceļā, lai pie manis atvestu katru izsalkušo, ko viņš sastop. Tad es viņu sēdināšu pie sava galda, un tie, kuri pat nenojauta un negaidīja tik lielu žēlastību, ieņems šīs tukšās vietas un būs laimīgāki par tiem, kuri sevi dēvē par maniem izredzētajiem.

27. Es turpināšu aicināt cilvēkus un arī tās būtnes, kas pieder pie aizsaules, lai bezķermeniskie kopā ar inkarnētajiem sēstos pie mana galda; jo viņi visi ir mani bērni.

28. Mācekļi: Ja mans vārds nāk pie jums un jūs to nesaprotat, jūs par to šaubāties. Bet Es jums saku: ja jūs mocīta neskaidrība, tad atkāpieties lauku vientulībā un tur, dabas vidū, kur jums par lieciniekiem ir tikai plašais lauks, kalni un debesis, vēlreiz jautāriet savam Skolotājam. Iegremdējieties Viņa vārdā, un drīz jūs sasniegs Viņa mīlošā atbilde. Tad jūs jutīsieties pacelti, iedvesmoti un papildīti ar nezināmu garīgu priekā. Tādā veidā jūs vairs nebūsiēt mazticīgi cilvēki, jo jūs zināt, ka katrs Dieva vārds satur patiesību, taču, lai to atklātu, tajā jāiedziļinās ar dievbijību un tīru prātu, jo tas ir svētnīca.

29. Vienmēr, kad jūs būsiēt gatavi un vēlēsieties kaut ko uzzināt, jūsu ilgās pēc gaismas piesaistīs dievišķo gaismu. Cik reižu Es jau esmu jums teicis: dodieties uz kalnu vientulību un tur pastāstiet Man par savām rūpēm, ciešanām un grūtībām!

30. Jēzus jums mācīja šīs pamācības Otrajā laikmetā ar savu piemēru. Atcerieties manu piemēru, kad Es atkāpos tuksnesī, lai lūgtos, pirms sāku savu sludināšanas kalpošanu. Atcerieties, ka savas dzīves pēdējās dienās starp cilvēkiem, vēl pirms devos uz sinagogu lūgties, es meklēju vientulību Eļļas kalna dārzā, lai runātu ar Tēvu. — Daba ir Radītāja templis, kur viss pacilājas uz Viņu, lai Viņu godātu. Tur jūs varat tieši un nepārveidoti uztvert sava Tēva starojumu.

31. Tur, tālu no cilvēciskā egoisma un materiālisma, jūs sajutīsiet, kā jūsu sirdīs ieplūst gudras iedvesmas, kas mudina jūs savā ceļā darīt labu.

32. Šīs atklāsmes, ko Es jums pašlaik sniedzu caur cilvēka prāta orgānu, beigsies 1950. gadā. Šīs neatgriezeniskais brīdis pienāks. Bet ko gan nozīmē tas, ka jūs vairs nedzirdēsiet manu vārdu caur balss nesēju, ja esat iemācījušies pacelties iekšēji, lai saņemtu iedvesmu tieši no Meistara?

33. Pacelieties, mīlie bērni, un rīkojieties pēc Jēzus parauga.

34. Tāpat kā Es atklājos jūsu acu priekšā caur šiem prāta orgāniem, tāpat arī jūs saņemsiet manu iedvesmu. Tad jūs manā vārdā sludināsiet mācības, kuras Es jums iedvesmošu. Tādā veidā jūs pieredzēsiet, ka mana mācība turpinās, ka mana atklāsmē vienmēr nāk uz jūsu garu. Tikai ārējā forma būs nedaudz atšķirīga.

35. Kad būsiet sagatavojušies, jūs ar pilnu pazemību ķersieties pie darba. Jo patiesi, Es jums saku: ja jūsu sirdī ir kaut mazliet iedomības vai augstprātības, jūs nespēsiet darīt labu darbu. Kas vēlas sludināt manu mācību, tam tā arī pazemīgi jāīsteno. Es tā runāju ar jums, lai jūs saprastu, kas jums vēl trūkst. — Jūs vēlaties pilnībā veltīt sevi manu mācību izplatīšanai. Bet kā jūs varat mācīt, ja jūsu darbos un dzīvē neparādās Jēzus mācība? Ļaujiet cilvēkiem atpazīt manu darbu jūsu darbos, tad Meistara tēls atspoguļosies mācekļos.

36. Es jums saku, ka jūs to sajūtīsiet, kad jūsu gars būs gatavs mācīt manas mācības saviem līdzcilvēkiem. Jo tas notiks tad, kad jūs būsiet atraduši sevi. Tad jūs pilnīgi skaidri dzirdēsiet sirdsapziņas balsi. Kamēr tas jums neattiecas, jūs nespēsiet mani patiesi sajust.

37. Nav neviena, kurš nevēlētos atrast laimi, un jo ilgstošāka tā ir, jo labāk — jo Es jums mācu ceļu, kas ved uz augstāko un mūžīgo laimi. Tomēr Es jums tikai rādu ceļu, un tad ļauju jums izvēlēties to, kas jums visvairāk patīk.

38. Es jums jautāju: ja jūs ilgojaties pēc laimes — kāpēc jūs to nesējat, lai pēc tam to novāktu? Cik maz ir to, kuri ir sajutuši aicinājumu būt klāt cilvēkiem!

39. Es runāju tādā veidā, lai mani saprastu gan jūsu gars, gan jūsu zemes daba. Bet apzinieties, ka tā ir dvēsele, ko Es vēlos glābt, pat uz ķermeņa rēķina. Ziniet, ka, jo vairāk jūs dosiet, jo vairāk jums būs. Kad jūs sasniegsiet šo līmeni, jūs kļūsiat par meistariem. Tad jūsu dzīve kļūs par piemēru, par spoguļi, kurā citi varēs atpazīt savas kļūdas un labot savus pārkāpumus.

40. Lai palīdzētu jums sagatavoties — nāciet un klausieties manu dievišķo vārdu.

41. Ļaujiet savām domām un sajūtām nomierināties, lai jūs varētu sajust manu balsi savā sirdī.

42. Mans vārds ir ceļš, kas no mūžības ir iezīmēts ar Manu gribu, lai dvēseles neklīst bez mērķa pa zemi. Patiesi, Es jums saku: cilvēkam ir jāiepazīst garīgums, lai sasniegtu savas dvēseles attīstību.

43. Šis ir Svētā Gara gaismas laikmets, ko iekšēji izjūt attīstītās dvēseles, tās, kas spēj redzēt tālāk par ārējām parādībām.

44. Apskatiet Visumu un novērtējiet to visā tā pilnībā un skaistumā. Tas tika radīts, lai Kunga bērni smeltos no tā iedvesmu un tajā saskatītu Tēva tēlu. Ja jūs tā uztversiet Radību, jūs pacelsiet savas domas līdz manai dievišķībai.

45. Jūsu domāšanai nekad nedrīkst būt gausa, tai ir nepārtraukti jāvirzās uz priekšu, tāpat kā rasu attīstība paaudžu gaitā neapstājas, vai arī cilvēces zinātne, kas laika gaitā vienmēr rāda ceļu uz priekšu.

46. Meklējiet Mani ar garu, nepieķeroties ne ierastajām tradīcijām, ne simboliskajiem rituāliem. Meklējiet Mani savā sirdī, un jūs Mani tajā atradīsiet, jo sirds mīl, cieš un jūt.

47. Ja cilvēki, cenšoties paplašināt savas zināšanas zinātnē, nebūtu aizmirsuši savas sirdis, nebūtu tik lielas nesaskaņas un tik daudz egoisma, un viņi jau sen būtu atklājuši dievišķo dzirksteli, ko jūs visi nesat sevī, tāpēc jūs visi esat mani brāļi un māsas. Cilvēki jau pildītu Jēzus pamatprincipu „mīlēt viens otru”, un tas būtu pietiekami, lai šajā pasaulē valdītu miers un gaisma.

48. Šodien sirdsapziņas balss sastopas ar kurliem cilvēkiem, kuri, neapstājoties, lai to uzklautu, metas slepkavīgās karos, iznīcina nācijas, iznīcina dzīves elementus un materiālos resursus, neņemot vērā, ka tādējādi viņi sēj morālo un garīgo sabrukumu, kas ir vēl smagāks grēks.

49. Man jārunā ar jums, vīrieši un sievietes, par visu šo, lai jūs šajā laikā pildītu savu uzdevumu morālās un garīgās atjaunošanas darbā. Neaprobežojieties tikai ar mana vārda uzklautišanu; rūpīgi pārdomājiet to un pielietojiet dzīvē, jo, ja jūs to nedarīsiet, tas būs kā neauglīga sēkla.

50. Atbalstiet savas dvēseles attīstību un rūpējieties, lai tā, pienākot brīdim, ko noteicis Mans gribas, atstātu savu zemes ķermeni ar pilnīgu pakļautību un pacilātību. Saprotiet, ka neviens pie Manis nenonāk fiziski, bet gan kā garīga būtne. Kad tas notiks, rūpējieties, lai sasniegtu Debesu kāpņu augstākos pakāpienus, kur vairs nav ne sāpju, ne satraukuma.

51. Jūs esat nepilnīgi attiecībā uz saviem darbiem, nevis attiecībā uz savu izcelsmi vai radīšanu. Bet jūs galu galā sasniegsiet šo pilnību ar saviem pašu nopelniem.

52. Jūs patiešām esat stāvējuši pie Gudrības altāra, kur jūsu gars tika bagātīgi apdāvināts ar manu žēlastību.

53. Mācekļi, ja jūs un Es sarunāsimies no gara uz garu bez balss nesēja vai starpnieka un mēs vieni paši stāvēsim bezgalības priekšā, jūs savas būtības dziļumos dzirdēsiet dievišķo balsi, kas plūst no klusuma, lai runātu ar jūsu garu. — Aiz šīs klusuma robežas atrodas debesu koncerts, kura skaņas jūs vēl nevarat dzirdēt, jo jūsu dzirde spēj uztvert tikai materiālas skaņas. Nāks laiks, kad jūs vairs nedzirdēsiet mani šajā formā. Bet, ja jūs paliksiet sagatavoti, vēlāk jūs saņemsiet manu vārdu pilnīgākā veidā. Šo atklāsmes formu, kurā jūs pašlaik piedalāties, jūs varat uzskatīt par āreju. Bet tā otra, ko Es jums apsolu, būs iekšēja, un jūs to iegūsiet, ja kļūsiet vēl garīgāki. Tad cilvēki tuvosies pilnīgajai kopībai, kad bez starpniekiem vai

lieciniekiem pacelsies pie sava Tēva un tieši no Viņa saņems to, ko lūgs. Tad cilvēka gars sāks starot tā, kā tas nekad agrāk nav starojis, jo kopībā ar mani Es atspoguļošos tajā.

55. Mana Gaismas atklāšana caur cilvēka saprātu notika, lai jums sniegtu pamata mācības un ieliktu pamatus lielajai apgaismībai, kas nāks pēc tam. Es esmu atnācis arī, lai atvieglotu jums krusta nastu, ko katrs no jums nes dzīvē — krustu, ko katrs ir radījis pats un pie kura ir krustā sists pēc paša gribas.

56. Daudziem, kuri man ir parādījuši savas bēdas un rūgtuma kausu, Es varētu teikt, ka neviens viņus nav aizvedis uz Golgātu; tie paši un viņu pašu griba bija tie, kas meklēja šo kausu. Es varētu viņiem teikt arī to, ka naglas, ērkšķi, žults un etiķis pazudīs un viņi atdzims jaunai un labākai dzīvei, ja pārbaudījuma kulminācijas brīdī viņi spēs nākt pie manis un saukt mani.

57. Kad viņi to dzird, daži man jautā: „Meistars, ja Tu mums runā par šo jauno dzīvi, vai Tu domā dzīvi pēc nāves vai to dzīvi, kas mums jādzīvo uz zemes?” Uz to Es jums atbildu, ka — ja jūs atdzīvosieties gaismā, mīlestībā, patiesībā un labestībā — jums nav jāuztraucas par to, kurā vietā jūs atradīsieties.

58. Es jums teicu tajā Otrajā laikmetā: „Mana Tēva namā ir daudz mājokļu.” — Vai jūs zināt, ka katrs gars ir Dieva nams? Katrā vietā, kur ir sirdsapziņa, tur būs Kungs.

59. Šodien jūs vēl nevarat iedomāties, kāda būs pasaule, kad tā pilnībā īstenos manu mācību, kad cilvēks izraus grēku no savas sirds — es to labi zinu. Es zinu, ka tad pienāks laiki, kad vīrietis un sieviete, no bērna līdz sirmgalvim, visi varēs baudīt pilnīgu mieru un piedzīvot laimi, dzīvojot neaptraipītā laimē šeit, šajā pasaulē, kurā ir izlietas tik daudzas asaras un izlieta tik daudz asins. Šie cilvēki nevēlēsies ne uz brīdi izjaukt harmoniju ar savu Dievu un, to ierakstījuši savā garā, nesīs sevī mana likuma būtību ar tā augstāko principu — mīlēt cits citu.

60. Tāpēc jums, kas mani klausāties, ir jāsaprot, cik svarīgi ir sagatavoties, lai nestu saviem līdzcilvēkiem Labo Vēsti, lai jūs vairs neaizturētu viņiem to laimi, ko viņu atmodināšana viņiem nesīs. Atcerieties, ka daudzi no tiem, kurus jūs atmodināsi, paveiks to, ko jūs nespējāt paveikt, un ka tie, kurus savukārt atmodinās viņi, paveiks vairāk nekā tie, kuri viņiem nesuši Labo Vēsti, un tā soli pa solim tālāk, līdz pienāks laiks, kad tauta būs liela un daudzskārtīga un uz Zemes kļūs redzama mana Vārda piepildīšanās.

61. Es esmu gaidījis, līdz jūs sasniegsiet garīgo briedumu, lai jums teiktu: ņemiet sēklu un izsējiet to.

62. Otrajā laikmetā Es jums devu piemēru, kā jums jāgaida īstais brīdis, lai izpildītu uzdevumu, kas jūs atveda uz Zemi.

63. Es gaidīju, līdz mans ķermenis — tas Jēzus, ko cilvēki redzēja — sasniedza savu labāko vecumu, lai caur viņu izpildītu dievišķo misiju — iemācīt jums mīlestību.

64. Kad šis ķermenis — sirds un prāts — bija sasniedzis pilnīgu attīstību, mans Gars runāja caur viņa lūpām, mana gudrība pārpludināja viņa prātu, mana mīlestība apmetās viņa sirdī, un saskaņa starp šo ķermeni un dievišķo gaismu, kas to apgaismoja, bija tik pilnīga, ka Es bieži runāju uz cilvēku pūļiem: „Kas pazīst Dēlu, tas pazīst Tēvu.”

65. Kristus izmantoja patiesību Dievā, lai mācītu cilvēkus. Viņš to neguva no pasaules. Ne no grieķiem, ne no kaldejiem, ne no esēniešiem, ne no fenīkiešiem — no neviena viņš neguva gaismu. Tie vēl nepazīna Debesu ceļu, un Es mācīju to, kas uz Zemes nebija zināms.

66. Jēzus savu bērniību un jaunību bija veltījis aktīvai mīlestībai pret tuvākajiem un lūgšanai, līdz pienāca stunda, lai sludinātu Debesu valstību, mīlestības un taisnīguma likumu, gaismas un dzīvības mācību.

67. Meklējiet manas tajā laikā sludinātās vārda būtību un pasakiet man, vai tā varēja celties no kādas cilvēciskas mācības vai kādas tajā laikā zināmas zinātnes.

68. Es jums saku: ja Es patiešām būtu izmantojis to cilvēku erudīciju, tad Es būtu meklējis savus mācekļus viņu vidū, nevis starp neizglītotajiem un neziņošajiem cilvēkiem, no kuriem Es veidoju savu apustuļu pulku.

69. Jūs man jautājat, ko Es varu jums teikt par šo tautu mācībām un filozofijām, un Es jums saku, ka tās ir Gara iedvesmas, bet ne augstākā patiesība, kas pieder tikai Man.

70. Šajā Trešajā laikmetā ir bijusi Mana griba atklāties caur cilvēku, izmantojot viņa garu un prātu. Tomēr šajā procesā Esmu izmantojis pazemīgos, neizglītos un vienkāršos prātus, rūpējoties par to, lai viņu prāts nebūtu ietekmēts no zinātnēm un teorijām. Lai jums sniegtu manu mācību caur šīm neizteiksmīgajām cilvēciskajām lūpām un pārsteigtu un ieskaidrotu klausītāju pūļus, kas sastāv no visdažādākajiem cilvēkiem, jums nedrīkst domāt, ka man vispirms būtu bijis jānosūta šie vēstītāji pie meistariem, lai pie viņiem gūtu sagatavošanu un gudrību — gluži pretēji: Es viņus esmu pasargājis no jebkādas ietekmes un jebkādas pārņemšanas, lai viņu prāts būtu pietiekami neieinteresēts, tīrs un brīvs, lai atspoguļotu dievišķo iedvesmu tautas priekšā. Ko gan viņi būtu varējuši jautāt šiem cilvēkiem (Meistariem) par to dziļo un nezināmo vēstījumu, ko mans Gars tagad atklāja cilvēcei?

71. Tas ir iemesls, kāpēc Es izvēlējos neizglītotos un vienkāršus cilvēkus, lai caur viņu prātu izpaustu Savu mācību.

72. Mācība, ko Es toreiz ieliku Jēzū, bija pilnīga gan savā būtībā, gan formā. Jūs nevarat tai piedēvēt nekādu trūkumu, jo Tas, kurš to iedvesmoja, un Tas, kurš to nodeva, ir pilnīgs.

73. Šodien, kad Es izpaužos caur šīm būtnēm, kuras dzīvo ļoti tālu no pilnības, jums vairāk jāpievērš uzmanība vārda jēgai nekā tā ārējai formai, jo tās ir cilvēciskas būtnes, kuras nevar saskaņoties ar to, kurš tām iedvesmo dievišķo vēstījumu.

74. To visu Es jums saku, jo jau apmācītajiem cilvēkiem, tiem, kas tic Manai klātbūtnei šajā atklāsmē, ir pienākums ar savu garīgo pacelšanos, lūgšanām un sagatavošanos sadarboties ar vēstītāju, kurš pilda tik delikātu garīgo misiju.

75. Kas nesaprot to atbildību, kuri pilda šo uzdevumu, tam nebūs mīlošas līdzjūtības pret viņiem. Bet tie, kas ir saprotoši, būs kā uzticīgi palīgi, kuri ar savām lūgšanām palīdzēs dalīt krusta nastu ar saviem brāļiem un māsām.

76. Kad mana atklāsme būs beigusies un jūs sapratīsiet visu to mīlestību, ko Es jums parādīju, atklājoties caur šīm būtnēm, jums būs jāsaka man: „Kungs, tā kā Tu esi nolaidies līdz mūsu nožēlojamībai, mūsu grēcīgumam un nabadzībai — ko gan mums nevajadzētu darīt, lai atlīdzinātu tik lielu mīlestību?” Un tad jūs sāksiet mīlēt un veltīt savu dzīvi tiem, kam nepieciešama mīlestība, gaisma un žēlsirdība.

77. Tie mīļie mācekļi, kas mani apņēma Otrajā laikmetā un sekoja man, atdeva savu dzīvību, izlēja savu garu un izlēja savu asinis, jo viņi vēlējās ar mīlestību atlīdzināt *Tam*, kurš bija pametis savu troni, lai dzīvotu kopā ar viņiem un dāvinātu viņiem garīgā dārgāko dārgumu: patiesību.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 170

1. Kad jūs domājat par mokām, ko Es izcietu pie krusta, jūs esat šokēti par to, ka cilvēciskā zemiskība ir sasniegusi tādas nežēlības pārmērības. Bet Es jums saku, ka tās sāpes un kauss, ko Es toreiz izdzēru, nebija vislielākā rūgtums.

2. Lielākās sāpes man bija redzēt, ka mani bērni, neraugoties uz to, ka Es dzīvoju viņu vidū, nevēlējās atzīt, kas Es biju — Tas, kurš ar vārdiem, kas pilni gaismas, atklāja viņiem patiesību —, un redzēt, ka viņi noraidīja manus vārdus un noliedza mani, un ka Es izliju savu mīlestību viņu sirdīs, kamēr viņi izsmēja mani un no savām lūpām izlaida zaimus pret mani.

3. Pēdējais nopūtiens, ko Es izelpoju pie krusta, bija dievišķā piedošana, kas izlauzās no manas sirds par tik daudzām ciešanām un tik daudz nāves. Bet mana ciešanu ceļš nebeidzās ar to nopūtu. Es jums biju teicis, ka Es esmu dzīvība, un mans Gars mūžībā turpināja uzņemt visu cilvēku nepateicību.

4. Viņi apspriedās, vai Es esmu apsolītais Mesija vai nē. Viņi pētīja manus darbus, lai redzētu, vai tie apstiprina to, ko bija sludinājušas pravietojumi; un, kamēr vieni nonāca pie pārliecības, ka Es esmu Solītais, citi mani noliedza — materiālisti, kas pielūdz tikai materiālo, tie, kuri pravietojumus bija interpretējuši atbilstoši savām pasaulīgajām vēlmēm un savtīgajām interesēm, — viņi visi turpināja mani noliegt.

5. Cik akli bija tie, kuri bija dzirdējuši manus dzīvības vārdus un redzējuši manus varenos darbus, bet tomēr nespēja saprast, ka tikai Dievs vienīgais bija spējīgs tos paveikt.

6. Šodien jūs varat teikt, ka cilvēce ir atzinusi Kristu par Mesiju, ko Tēvs jau cilvēces pirmajos laikos bija apsolījis. Tomēr cilvēki nebeidz mani noliegt, noraidīt un par manu mīlestību man piedāvāt savas nepateicības žulti un etiķi.

7. Šodien viņi vairs nešaubās par Jēzu, bet daudzi apšaubā manu dievišķību un pat to noliedz. Vieni man piedēvē lielu garīgo pacilātību; citi apgalvo, ka arī Es eju cauri dvēseles attīstības ceļam, lai varētu nonākt pie Tēva. Bet, ja tā būtu, Es jums nebūtu teicis: „Es esmu Ceļš, Patiesība un Dzīvība.”

8. Es pazīstu jūsu pārdomas, jūsu filozofijas. Es zinu, ka jums šķiet, ka inkarnējas tikai tāda dvēsele, kurai šis pārbaudījums ir nepieciešams, lai sasniegtu savu pacelšanos un pilnveidošanos, un tas liedz jums ticēt, ka dievišķais „Vārds” kļuva par cilvēku. Es zinu, ka jūs nespējat saprast, ka dievišķā būtne varēja izjust sāpes, un cilvēki, kas atzīst, ka Kristus to piedzīvoja, tādēļ noliedz, ka viņš varētu būt apsolītā Dievība.

9. Ak, mani mīļie bērni, ja vien jūs varētu saprast, ka „Vārda” iemiesošanās uz Zemes ir dievišķās mīlestības vislielākais izpausmes veids! Tā bija vēlme izrādīt pazemību pret jums un mācība, kas izrietēja no manas vēlmes ierobežot sevi, padarīt sevi mazu, lai jūs justos, ka es vairāk piederu pie jums un ka jūs paši esat tuvāk Tēvam.

10. Bet par to lielajām sāpēm — cik maz jūs par tām zināt! Jūs domājat tikai par fiziskajām sāpēm, par miesu, kas cieš, par dvēseles bailēm, bet jūs nesaprotat, ka, kamēr starp cilvēciskajām būtnēm un to Debesu Tēvu nepastāv saskaņa, sāpes starp jums turpināsies. Bet kādas sāpes jūs varētu piedzīvot, kas neatspoguļotos uz jūsu Tēvu?

11. Nedomājiet, ka Es aizstāvu sevi pret jūsu spriedumiem vai ka Es lūdzu jūs neatsavināt man to dievišķo būtības dabu, ko jūs man noliedzat. Es esmu atnācis šajā laikā, lai cilvēkam teiktu, ka viņam mani jāvērtē ar savu garu.

12. Pārstāji ar savu niecīgo cilvēcisko saprātu mēģināt lasīt un izprast Lielo Dzīves grāmatu, ko dievišķais Gars ir uzrakstījis jūsu garam, jo tieši jūsu gars iegūst nemirstību, nevis „miesa”.

13. Nemiet vērā, ka Es jums šos mācījumus sniedzu caur neizglītotām un vienkāršām būtnēm, lai jūs tiem ticētu. Jo, ja Es tos jums būtu nodevis caur izglītotiem un apmācītiem cilvēkiem, jūs šos atklājumus uztvertu kā vēl vienu teoriju starp daudzajām, kas šajos laikos parādījušās uz Zemes.

14. Tie, kurus šajā laikā ir aizkustinājis Mans Vārds, ir ķērušies pie darba kā centīgi strādnieki un, iedvesmojoties no Maniem mācījumiem, nenogurstoši cīnās. Viņu lūpas man nesaka: „Meistars, šeit mēs esam pie Tevis”, jo viņi zina, ka, pildot Manu likumu, viņi ir pie Manis visur, un rīt viņi būs garīgie celveži un vēstneši cilvēcei.

15. Pasaulē cilvēki jau gaida miera un gaismas apustuļu atnākšanu — jūs, kas esat bijuši pie Dievišķā Meistara, kas sirdīm nesīsiet Labo Vēsti.

16. Jūs vēl atrodaties pārbaudījumā un sagatavošanās posmā, lai īstenotu manas mācības. Jūs barojaties ar manu mīlestību un esat pilnībā caurvīti ar manu darbu.

17. Šie jau ir pēdējie gadi, kad Es atklāju Savu vēstījumu. Pēc 1950. gada, kad Es būšu atsaucis Savu Vārdu, jūs to atcerēsieties, un jūsu sirdis piepildīs skumjas, ja jūs neesat pratuši to izmantot. Bet patiesi, Es jums saku: Es no jums nešķiršos, tikai veids, kādā Es atklājos, mainīsies, un Es varu jums pat teikt, ka Es būšu jums tuvāk, jo pienāks patiesas garīguma laiks.

18. Jūs turpināsiet būt garīgā saiknē ar mani. Saprotiet, cik vienkārša ir mana mācība, cik viegli saprotams ir mans likums — tas pats, ko jums mācīja Jēzus no Galilejas.

19. Es vēl negribu jūs tiesāt, bet vēlreiz norādīšu jums ceļu, kas ved pie manis.

20. Šobrīd jūs vēl esat mācekļi, bet rīt jūs būsiet meistari un ar vārdiem un darbiem mācīsiet to, ko Es jums esmu atklājis. Jūs, vīrieši un sievietes, būsiet augstas morāles skolotāji. Paturiet prātā, ka jums jāstājas pretī reliģiskajām kopienām, kuru vidū jums jāveic liels garīgs darbs, jo daudziem ir izdzisusi ticība un pazudusi cerība, un tas tāpēc, ka cilvēki nepazīst sevi un nav žēlīgi pret sevi. Taču, lai sludinātu manu patiesību un runātu par manu mīlestību, jums jāattīrās.

21. Otrajā laikmetā Es teicu saviem mācekļiem: „Ja kāda no jūsu ķermeņa locekļiem būtu jūsu grēka cēlonis, nogrieziet to,” tas nozīmē, ka pat ja tas prasa sāpes un upurus, jums jābūt tīriem. Es jums saku: attīriet savu sirdi, neļaujiet kaislībām tajā iesakņoties. Attīriet trauku no iekšpuses un ārpuses.

22. Ļaujiet jūsu sirdij pukstēt manas mīlestības ritmā, tad jūsu līdzcilvēki būs spiesti jūs atpazīt pēc jūsu dvēseles tīrības un jūsu jūtu patiesuma. Atrodiet mierīgu līdzsvaru, piedodiet, un jums tiks piedots. Dzīvojiet mierā ar sevi.

23. Saprotiet, cik daudzi no jūsu līdzcilvēkiem savā elku pielūgšanas ķņadā gaida Mesijas atnākšanu. Padomājiet, cik daudzi savā neziņā domā, ka Es nāksiu tikai, lai izpildītu savu spriedumu pār ļaunajiem, glābtu labos un iznīcinātu pasauli, neapzinoties, ka Es esmu starp cilvēkiem kā Tēvs, kā Skolotājs, kā Brālis vai Draugs, pilns mīlestības un pazemības, un Es izstiepu savu palīdzīgo roku, lai visus glābtu, svētītu un viņiem piedotu.

24. Tāpēc jūs attīstāt savas (garīgās) dāvanas saskaņā ar maniem norādījumiem, lai sniegtu liecības par manu jauno atklāsmi — vai nu, lai atbrīvotu ciešanu nomocīto no sāpēm, vai nu, lai parādītu apmaldītajam ceļu uz Gaismu, vai arī, lai ar aicinājumu „Celies un ej!” atdzīvinātu „mirušo” jaunai dzīvei.

25. Jūs izskaudīsiet priekšstatu par nāvi un mācīsiet patiesās dzīves ceļu.

26. Ja jūs runājat par Manu darbu, dariet to ar pārlicību. Iedvesmas brīdī izsakiet to, ko jūt sirds. Sagatavojieties, jo Es vēlos runāt uz cilvēci caur jūsu lūpām. Dzīvojiet modri, neatkāpjoties no Maniem norādījumiem, lai jūs nekad neieklātu cilvēku tīklos.

27. Vēl joprojām ir neliela tā grupa, kas pulcējas, lai klausītos Manu Vārdu. Taču Es to uzskatu par visas cilvēces pārstāvniecību un sniedzu tai Savus mācības, kā Esmu darījis kopš brīža, kad caur Savu meitu Damianu Oviedo paziņoju Savu gribu, izmantojot viņas prāta spējas. Tas, ko Es jums šādā veidā esmu nodevis, bija gudrības mācības, kuras jums jāglabā savās sirdīs kā dārgakmeņus, jo to būtība ir mīlestība.

28. Es jūs svētīju, jo jūs nenogurstoši mani uzņemāt. Es vēlos, lai tāpat, kā Es jūs esmu mācījis un vadījis, arī jūs vadītu un mācītu savus līdzcilvēkus. Es esmu jums piešķīris dāvanu dziedināt sāpes ar manu dziedinošo ziedi, kas ir žēlsirdība.

29. Jūs esat liecinieki tam, kā Es esmu atklājies. Rīt, kad šis vārds vairs neizskanēs no cilvēku lūpām un šī žēlastība vairs nepastāvēs, jūs ar mīlestību atcerēsieties šo laiku un šīs atklāsmes. Tad jūs liecināsi par to, ko esat dzirdējuši un redzējuši.

30. Pēc 1950. gada cilvēki jums jautās, kādā veidā atklājās Kunga vārds, un jums tad būs jāsaka viņiem, ka tas notika vienkāršā atklāsmē, vienkāršā valodā un visiem saprotamā veidā.

31. Jūs tiksiet uzklausi ar interesi, un grāmatas, kurās ir iemūžināti mani mācījumi, tiks lasītas ar aizrautību.

32. Dažādās formās Es esmu jūs mācījis cauri laikiem, bet vienmēr tā ir bijusi tā pati mācība, ko Es jums esmu mācījis. Tā galvenokārt ir aizdedzinājusi ticību, lai jūs kļūtu Mani cienīgi un galu galā mūžīgajā dzīvē saņemtu atalgojumu par saviem nopelniem.

33. Ko jūs varētu man atklāt savās sirdīs, ko Es neredzētu?

34. Es dzirdu visu un zinu visu. Esiet nomodā un lūdzieties, jo vilks jūs apdraud. Neaizskatiet tos, kuri savā dzīves ceļā ir pakļāvušies kārdinājumam; drīzāk mīlestībā aiciniet viņus no jauna mēģināt, lai virzītos uz priekšu attīstības ceļā.

35. Otrajā laikmetā sieviete, kura kārdinājuma dēļ bija grēkojusi, tika tiesāta atklātā ielā cilvēku pūļa priekšā, kad Jēzus tieši tur garām gāja. Šie cilvēki apsūdzēja sievieti laulības pārkāpšanā un centās viņu nogalināt. Tad viņi vērsās pie Meistara un sacīja viņam, lai pārbaudītu viņu: „Kungs, šī sieviete ir piekerta laulības pārkāpšanā, un Mozus likums saka, ka viņa ir jānomētā ar akmeņiem. Ko Tu par to saki?” Tad Jēzus skatījās uz viņiem ar žēlsirdību un atbildēja: „Kurš no jums ir bez grēka, tas lai pirmais met akmeni.”

36. Šo vārdu gaisma apgaismoja dvēseles, un, tā kā visi jutās pārāk nepilnīgi un nevērīgi, lai spriestu par līdzcilvēku, viņi kaunā atkāpās un atstāja mazā laukumīņa tukšu.

37. Tad Jēzus jautāja sievietei, kas gulēja uz zemes: „Sieviete, kur ir tie, kas tevi apsūdz? Viņi ir aizgājuši. Celies, ej un turpmāk vairs negrēko.”

38. Patiesi, Es jums saku: tikai Man vienam pieder tiesības visu tiesāt.

39. Es aicinu jūs pētīt manu vārdu, un, ja jūs vēlaties manu mieru, ievērojiet manus baušļus, lai tie jums vienmēr kalpotu par ceļvedi.

40. Tauta, uzraksti aktīvo mīlestību pret tuvāko uz savas karoga. Kas vēlas strādāt manos laukos, tam jāpadara žēlsirdība par savas darbības pamatprincipu, tad viņam būs jāpilda liela misija.

41. Lauki, kuros izplatījusies sāpe, ir ļoti plaši, un mīlestības un žēlsirdības sēkla ir ļoti skopa to sirdīs, kuriem jāiziet sēt.

42. Mans Mierinātāja Gars izplūst pār visiem tiem, kuri veiks šo lielo mīlestības darbu pasaulē. Bet šis mierinājums ir piešķirts arī garīgajai pasaulei, tām būtnēm, kuras ir paredzētas, lai izstarotu savu gaismu uz Zemes ceļiem.

43. Kad Es runāju ar jums par savu garīgo pasauli, Es domāju tos paklausīgo garu būtnu pulkus, kuri kā patiesi kalpi dara tikai to, ko viņiem pavēl sava Kunga griba. Es esmu tos sūtījis pie jums, lai viņi visiem cilvēkiem būtu padomdevēji, aizstāvji, ārsti un patiesi brāļi un māsas. Tie nesūdzas, jo sevī glabā mieru. Tie neuzdod jautājumus, jo viņu attīstības gaisma un pieredze garajos ceļos ir devusi viņiem tiesības apgaismot cilvēku prātu. Tie labprāt un pazemīgi ir klāt katrā palīdzības saucienā un katrā briesmā.

44. Es esmu tas, kurš viņiem ir uzdevis parādīties jūsu vidū, lai viņi jums sniegtu savus norādījumus, liecību un iedrošinājumu. Viņi iet jums pa priekšu, attīra ceļu un sniedz jums savu atbalstu, lai jūs nezaudētu drosmi.

45. Rīt arī jūs piederēsiet pie šīs Gaismas armijas, kas bezgalīgajā garu būtnu pasaulē darbojas vienīgi mīlestības dēļ pret saviem cilvēku brāļiem un māsām, apzinoties, ka tādējādi tā godā un mīl savu Tēvu.

46. Ja vēlaties kļūt viņiem līdzīgi, veltiet savu dzīvi labajam. Dalieties ar savu mieru un maizi, ar mīlestību uzņemiet trūcīgos, apmeklējiet slimos un ieslodzītos. Ienesiet gaismu savu līdzcilvēku ceļā, kuri klīst apkārt, meklējot patieso ceļu. Piepildiet bezgalību ar cēlām domām, lūdzieties par tiem, kas nav klāt, tad lūgšana viņus jums tuvinās.

47. Kad nāve apstādinās jūsu sirdspukstus un gaisma jūsu acīs nodzīsīs, jūs atmodīsieties brīnišķīgā pasaulē, ko raksturo harmonija, kārtība un taisnīgums. Tur jūs sāksiet saprast, ka Dieva mīlestība var atlīdzināt jums par visiem jūsu darbiem, pārbaudījumiem un ciešanām.

48. Kad dvēsele nonāk šajā mājvietā, tā arvien spēcīgāk jūt, ka to pārņem bezgalīgs miers. Tūlīt pat tā atceras tos, kuri vēl dzīvo tālu no šīs laimes, un savā ilgojumā, savā vēlmē, lai arī tie, kurus tā mīl, iegūtu šo dievišķo dāvanu, tā pievienojas garīgajiem pulkiem, kuri cīnās un strādā par savu zemes brāļu un māsu glābšanu, labklājību un mieru.

49. Lai sagatavotu jūsu sirdis un stiprinātu jūsu garu, mana balss iedrošina jūs šajā pārbaudījumu ceļā, kas — kā jūs jau esat pārliecinājušies

— piešķir jūsu garam stingrību. Kas ir spēcīgs, tas var dalīties ar to, kurš jūtas vājš.

50. Drīz jūs pieredzēsiet daudzu cilvēku ierašanos no citām valstīm, kuri dosies uz šo valsti, kurā atklājas Meistars.

51. Manas gudrības gaisma izraus cilvēkus no viņu letargijas, un jūs redzēsiet, kā viņi attīstās garīgi un intelektuāli. Šis solis būs cilvēces labā.

52. Nācijas vēršis savu skatienu uz šo zemes daļu un iepazīs manu darbu un manu Vārdu, kas tiks saglabāts drukātā veidā. Jo šajā laikā to prāti, kurus jūs esat saukuši par „balss nesējiem”, būs slēgti attiecībā uz šo atklāsmi.

53. Sapulcēšanās vietas, kas uzņēmušas lielus cilvēku pūļus, pēc manas aiziešanas paliks atvērtas, lai mācekļi tur turpinātu pulcēties, lai pētītu manu vārdu. Viņi sargās kā sargi un gaidīs „Pēdējo” ierašanos, ko es šodien paziņoju. Kad jūs būsiet savā postenī, tie atzīs to, cik liels ir tas, ko Es jums esmu atklājis. Ja jūs neievērosiet šo uzdevumu, nelaime un postījumi piemeklēs tos, kuri, ilgojoties pēc miera un gaismas, mēģinās jums tuvināties.

54. Es gribu jūs mācīt arī pildīt savus pienākumus pret tiem, kas valda pasaulē. Ja jūs vēlaties, lai viņu lēmumi būtu labvēlīgi un taisnīgi viņu tautām, jums jāatbalsta viņi ar lūgšanām.

55. Ja, tā vietā, lai rīkotos šādā veidā, jūs viņus pametat un nodarbojaties tikai ar viņu lēmumu kritizēšanu, jūs ļaujiet, ka viņi cīņā zaudē drosmi un tiek pakļauti kaitīgām ietekmēm. Esiet kā miera sargi.

56. Patiesi, Es jums saku: jau no cilvēces pirmsākumiem cilvēkam piemita intuitīva izpratne par to, ka viņš sevī nes garīgu būtņi — būtņi, kas, lai gan bija neredzama, atklājās dažādos viņa dzīves darbos.

57. Jūsu Kungs laiku pa laikam jums ir atklājis gara eksistenci, tā būtību un slēpto dabu. Jo, lai gan jūs to nesat sevī, plīvurs, kurā jūs ietver jūsu materializācija, ir tik blīvs, ka jūs nespējat atpazīt to, kas ir visdārgākais un tīrākais jūsu būtībā.

58. Cilvēks ir uzdrošinājies noliegt daudzas patiesības. Tomēr — ticība sava gara eksistencei nepiederēja pie tām lietām, pret kurām viņš visvairāk cīnījās, jo cilvēks sajuta un galu galā saprat, ka sava gara noliegšana būtu tas pats, kas noliegt sevi pašu.

59. Kad cilvēka ķermenis deģenerējās savu kaislību, netikumu un materiālisma dēļ, tas kļuva par ķēdi, par tumšu acu saiti, par cietumu un šķērsli gara attīstībai. Tomēr cilvēkam savās pārbaudījumu stundās nekad nav trūcis iekšējās gaismas dzirksteles, kas nāk viņam palīgā.

60. Patiesi, Es jums saku: gara augstākais un tīrākais izpausmes veids ir sirdsapziņa – tā iekšējā gaisma, kas starp visām radībām, kas cilvēku apņem, padara viņu par pirmo, augstāko, lielāko un cēlāko.

61. „Meistars,” — jūs man klusībā jautājat, — „kāpēc mēs tik maz zinām par Garu? Kāpēc mēs tik maz zinām par sevi?”

62. Meistars jums atbild: Tāpēc, ka jūs esat vairāk pievērsušies tam, ko jums sniedz pasaule, un neesat veltījuši sevi nemirstīgā — jūsu Gara — pētīšanai. Pat Gars, saskaroties ar skaistumu, brīnumiem un baudām, ko dzīve tam piedāvā — lai arī tikai uz īsu brīdi —, noraida to laimi, ko tam var sniegt tā paša attīstība. Tomēr — man jums jāpasaka patiesību — jums tāpēc nevajadzētu uzskatīt, ka zemes un materiālā pasaule ir spēcīgāka par garu un ka tas ir iemesls, kāpēc gars ir pazeminājies līdz pat savai materializācijai. Nē, gars ir nesalīdzināmi spēcīgāks un vienmēr tāds paliks. Taču, ja tas ir kritis, tad tas notika brīvprātīgi, pievilināts ar tādas pasaules vilinājumiem, kas — lai arī tikai uz laiku — caur miesas maņām tam piedāvā dzīvi, kas bagāta ar baudām un kārdinājumiem.

63. Ir tikai dabiski, ka tā materializācija traucē tam atpazīt sevi un neļauj tam atklāt savas spējas caur savu cilvēcisko būtības daļu. Jo materiālā daba šķiet visvairāk pretstatā garīgajai dabai. Tomēr, ja abas jūsu iekšienē atradīs harmoniju, jūs pieredzēsiet, ka jūsu fiziskā daba ir kā tīrs spogulis, kas atspoguļo garīgo un pat dievišķo visā tā skaistumā.

64. Meklējiet manu klātbūtni manā paveiktajos darbos, un jūs varēsiet mani atrast katrā solī. Mēģiniet mani dzirdēt, un jūs dzirdēsiet mani varenajā balsī, kas izplūst no visa radītā. Jo man ir viegli atklāties caur radības parādībām. Es atklāju sevi gan zvaigznē, gan vētrains negaisa kaislībā, gan arī maigajā rītausmas gaismā. Es ļauju manai balsij skanēt putna melodiskajā čivināšanā, tāpat kā es to izpaužu arī ziedu smaržā. Un katrs mans izpausmes veids, katrs teikums, katrs darbs runā uz jums visiem par mīlestību, par taisnīguma likumu izpildi, par gudrību, par mūžību Garā.

65. Kāpēc *jums* nav izdevies parādīt sevi visā garīgajā pilnībā, jūsu gara lielajā skaistumā, lai gan jums bija vara pār materiālo? — Tāpēc, ka jūs pasaules kaislībām.

66. Tāpēc neatsakieties no manu mācību pētīšanas un praktizēšanas, domājot, ka tādējādi sasniegsiet lielāku garīgumu. Jums jāiemācās to nopelnīt ar gudrību, tad jūs būsiet sasnieguši vispārējās harmonijas sākumu, kurā ļausiet savam garam atklāties.

67. Izskaidrojiet Likumu un ievērojiet to. Tādējādi jūs sagatavosieties dzīvei augstākajās garīgajās pasaulēs. Kamēr pastāv materiālās pasaules, garīgajai pasaulei ir jāturpina izstarot un izlīt savu gaismu uz tām.

68. Apdomājiet: ja jūs tagad nespējāt valdīt pār nestabilu fizisko apvalku — kādu uzdevumu Es tad varētu uzticēt jūsu garam, kad tas kādreiz dzīvos pasaulē ar augstāku garīgumu?

69. Tikai es viens pats varu jums sniegt šos mācījumus, cilvēku bērni. Kurš cilvēks varētu jums pastāstīt to, ko es jums vēl esmu sagatavojis savā slepenajā telpā? Pārdomājiet un lūdzieties, mācekļi, lai mans mācījums jūs vadītu uz Gara izlīgumu ar tā zemes tērpu.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 171

1. Žēlastības avots izplūst pār jums, lai jūs remdētu savu slāpes pēc miera un attīrītos.
2. Man jums jānāca, jo es redzu, ka jūs vēl esat vāji. Šajos vārdos ir spēks, kas dod Garam jaunu drosmi.
3. Vai jūs, klausoties Mani, neievērojat, kā rūpes pazūd no jūsu sirdīm? Tas notiek tāpēc, ka Tēva balss jūs atvieglo un mierina.
4. Jūs vēl esat bērni Garā garajā ceļā, un tādēļ jūs atbalsta mana žēlsirdība, un mani padomi jūs vada. Ceļā ir ērkšķi, un tā malās plēšas bezdibenis; tomēr Es jūs mācu neizdarīt kļūdainus soļus, neļaut kārdinājumam jūs uzvarēt. Jo jums ir lemts mācīt savus līdzcilvēkus ar savas dzīves piemēru. Tādējādi jūs sniegsiet vislabāko liecību par to, ka esat klausījuši Meistaru no Meistariem.
5. Lai gan Es domāju par jūsu garu, Es tomēr neaizmirstu jūsu ķermeni — vāju radību, kurai nepieciešama līdzjūtība, mīlestība un pacietība, lai tā atrastu harmoniju ar garu un kalpotu savam Dievam ar pilnības pieskārienu.
6. Katra gada beigās veiciet sirdsapziņas pārbaudi, jo, kamēr jūs dzīvojat uz Zemes, jūs pakļaujaties arī laika likumiem. Vēršiet savas domas uz pagātņi, ļaujiet visam vēlreiz pagāt garām. Atcerieties dienu, kad pirmo reizi dzirdējāt Manu Vārdu, to dienu, kad jūsu gars nojauta, ka viņa priekšā atveras jauns laika posms, un saprata, ka tagad daudzu noslēpumu plīvurs ir pārplīsis, lai ļautu viņam pilnīgi skaidri ieraudzīt šī mācījuma patiesību. Jo no tā brīža jūs esat sapratuši kļūdas un maldi, kas bija jūsu dzīvē, un jūsos ir atmodusies neizmērojama vēlme kalpot savam Kungam, mīlot savus līdzcilvēkus un kalpojot viņiem. Jūs nevilcinājāties zvērot, ka no šī brīža sekosiet man, nedomājot par to, vai varbūt nenāks kāds vājuma vai izmisuma brīdis, kas liktu jums paklupt.
7. Taču tiktāl, ciktāl jūs mani esat klausījušies, mans mācījums ir iesūcies jūsu būtībā, un jūsu sirdsapziņa ir bijusi pienākumapzinīga tiesnese, kas ir savaldījusi miesas instinktus.
8. Jūsu sirdsapziņa nekad nav nosodījusi jūsu sliktos darbus, iepriekš jūs nebrīdinot, ļaujot jums saprast, ko nozīmē pildīt manus likumus un kad tie tiek pārkāpti.
9. Tādējādi, vadīti pēc savas sirdsapziņas, Es atstāju jums brīvu izvēli, kādu ceļu izvēlēties, un, tā kā jūs nolēmāt meklēt Mani un darīt labu šajā ceļā, Es esmu bijis jūsu nenogurstošs un mīlošs Skolotājs, kurš jūs labvēlīgi pamāca, tiesā ar dievišķo taisnīgumu un mīl jūs kā vispilnīgākais Tēvs.
10. Tomēr arī tā jūs vēl neesat sasnieguši to garīguma pakāpi, kāda jums ir nepieciešama, lai izplatītu manu mācību.

11. Ja jūs savu līdzcilvēku sāpes, ciešanas un arī priekus padarīsit par savējiem, jūs būsit spēruši drošu soli šajā ceļā. Kamēr jūs tiesājat tos, kuriem ir mazāk vainas nekā jums, un uzskatāt sevi par pārkāpiem par citiem, tā vietā, lai no sirds būtu pazemīgi, jūs vēl esat tālu no tā, lai būtu mani mācekļi. Vai jūs neesat redzējuši, ka Es tiku piesists krustā un piedevu cilvēcei? Kāpēc jūs neņemiet Mani par paraugu? — Tāpēc, ka jūs vienmēr ar lielāku interesi uztverat ķermeņa baudas nekā tās, kas attiecas uz garu.

12. Es redzu, ka jūs vēl neesat pareizi sapratuši manu mācību un jums vēl nav skaidras izpratnes par mērķi, kas jūs gaida.

13. Es nevēlos, lai kāds no maniem bērniem pazustu bezdibenīgajā tumsas bezdibenī. Es vēlos, lai jūs turpinātu kāpt pa kāpnēm uz garīgo pilnību, pakāpi pēc pakāpes.

14. Tagad pārskatiet visu savu dzīvi un savus darbus sirdsapziņas gaismā, lai uzzinātu, vai esat guvuši panākumus vai apstājušies. Dažiem ir jāpieliek punkts savai neierobežotībai. Es jums apliecinu, ka tieši upurēšanās laikā, kas ķermenim nozīmē atteikšanos no kaislībām, jūs sajūtīsiet ilgas kalpot man un mīlēt savus līdzcilvēkus. Šajā brīdī uzplūdīs nožēla, un asaras atstās sirdī svaigumu un mieru, bet garā – tīrību.

15. Es neesmu prasījis no jums pilnīgu pašaieliedziņu Manā kalpošanā, un arī nepieprasīšu to, jo pienākumi, ko esat uzņēmušies šajā pasaulē, arī prasa jūsu uzmanību. Bet Es vēlos, lai arī šo uzdevumu pildot jūs īstenotu to, ko esat iemācījušies no Manis.

16. Esiet nomodā un lūdzieties par tiem, kas cieš no bada, slimībām vai nabadzības, jo Es rūpēšos par jums. Izpētiet Manu Vārdu; to darot, jūs būsit pastāvīgā saziņā ar Mani.

17. Ar garu skatieties uz Debesu kāpnēm, kas kā mirdzošs ceļš stiepjas jūsu priekšā līdz bezgalībai, aicinot jūsu garu nonākt Tēva klēpī — miera un neaprstāmas laimes klēpī.

18. Es jūs atradu apmaldījušos kā kuģa avārijā cietušos bez kompasa, kā apmaldījušos svētcieļniekus tuksnesī. Taču Es jums sūtīju Savu gaismu, kas ļāva jums atrast ceļu, pilnu ar cerībām, ticību un mierinājumu, kas pacēla jūsu garu un piepildīja to ar dzīvības spēku un enerģiju, lai tas turpinātu virzīties uz savu mērķi.

19. Debesu kāpņu galā, uz pēdējā pakāpiena, atrodas mājvieta, kurai jūs visi esat paredzēti, taču to ir jāiegūst ar nopelniem, ticību, lielu mīlestību un žēlsirdību; turklāt ir jāpārvar šķēršļi un jāuzvar pretinieki, līdz beidzot nonākat jaunajā Apsolītajā zemē, valstībā, kas nav no šīs pasaules.

20. Šī Debesu kāpņu ir taisns ceļš, un uz tā nav ne apmaldīšanās ceļu, ne labirintu, ar ko Es jums skaidru, ka, pildot Manu likumu un rūpīgi pētot Manus mācījumus, jūs nesastapsieties ar nekādām grūtībām.

21. Jūs neapstājoties virzīsieties pa šo ceļu un cīnīsieties par savu pacelšanos. Es jūs darīšu stiprus. Ja ne ar Manu spēku un Manu Gaismu — ar kādiem ieročiem tad jūs cīnīsieties un aizstāvēsieties? Ar ko jūs pārvarētu savus kārdinājumus? Ja Es jūs neapklātu ar savu mīlestības apmetni — kā jūs varētu atbrīvoties no saviem ienaidniekiem? Bet patiesi, Es jums saku: arī Manu aizsardzību un Mana zobena gaismu jums ir jāiegūst ar nopelniem.

22. Jūsu pēdas paliks iespiestas garīgajā ceļā, kas paveras jūsu priekšā. Bet šīm pēdām jārunā par labajiem darbiem, par atteikšanos, par cēļajiem darbiem, par dāsnu mīlestību un neierobežotu žēlsirdību.

23. Katram ir iepriekš noteikts viņa liktenis, ko nosaka viņa garīgais uzdevums un cilvēciskais uzdevums. Abiem jābūt saskaņā viens ar otru un jācenšas sasniegt vienu mērķi. Patiesi, Es jums saku: Es vērtēšu ne tikai jūsu garīgos darbus, bet arī jūsu materiālos darbus. Jo tajos Es atklāšu nopelnus, kas palīdzēs jūsu garam nonākt pie Manis.

24. Jūs nebūsiet vieni savā ceļojumā. Priekšā jums — daži tuvāk, citi tālāk — ir daudzas būtnes, kas arī soli pa solim virzās uz priekšu un raugās pār tiem, kas iet aiz viņiem, un lūdz par viņiem. Viņu ideāls nav ierasties vieniem pašiem vai pirmajiem, bet gan pavērt ceļu saviem brāļiem un mienām, lai kādu dienu pirmajo laime kļūtu par visu laimi.

25. Cik skaists man šķiet šis ceļš! Cik mans gars tiek atdzīvīnāts, redzot manu bērnu progresu, viņu centienus pacelties augstāk un sasniegt jaunu pilnveidošanās pakāpi!

26. Tur ir būtnes no visām pasaulēm, vieni garā, citi miesā, un visi pilda dažādus uzdevumus. Jūs veidojat savu mājvietu mūžībā, lai rīt varētu baudīt medus saldo garšu, ko jums sniegs Gara miers.

27. Svētīgs ir tas, kurš seko man patiesības ceļā.

28. Svētīts tas, kurš mīl un uzticas, kurš zina savu uzdevumu un to pilda.

29. Kad Es runāju ar jums par „ceļu”, Es nedomāju nekādu ceļu uz Zemes, jo pasaule, kurā jūs dzīvojat, neatrodas tur, kur ir mana Valstība. Tas ir garīgais ceļš, kas vienmēr ved uz augšu. Tā ir attīstība un progress, kas gaida jūsu garu. Tāpēc, kur vien jūs atrastos uz Zemes, jūs varat būt uz Garīgā ceļa.

30. Mani bērni, ja esat novirzījušies no ceļa, tad atgriezieties uz to; ja esat apstājušies, tad turpiniet virzīties uz priekšu.

31. Uzdevumu, ko jūs nesat sevī, Es esmu jums devis atbilstoši jūsu spējām un spēkiem. Jums tas ir tikai jāsaprot un jāmīl. Lūdzieties katru dienu, lai saņemtu nepieciešamo gaismu saviem centieniem. Palieciet gatavi un modri, lai dzirdētu to balsis, kas jūs aicina, kas jūs lūdz, un arī lai varētu stāties pretī pārbaudījumiem. Jo katra jūsu dzīves diena ir lappuse

grāmatā, ko katrs no jums raksta. Katra diena ir iezīmēta ar pārbaudījumu, un katram pārbaudījumam ir nozīme un iemesls.

32. Es gribu no jums veidot tautu, kas ir vesela gan miesā, gan dvēselē, jo jūs esat izredzētie, kas visos laikos liecina par manām atklāsmēm; un jūs esat ieradušies šajā laikmetā, lai pildītu grūtu misiju un sagatavotu ceļu jaunajām paaudzēm.

33. Es esmu jūsu ceļu apsējis ar mīlestības apliecinājumiem, lai jūs nešaubītos ne par Mani, ne par sevi. — Jūs, kas šajā laikā esat Mani dzirdējuši, nedrīkstat nogrimt kapā un līdzī paņemt šīs atklāsmes noslēpumu, ko Es ar jums dalīju. Jo jūsu vissvarīgākais uzdevums ir runāt cilvēkiem Manā vārdā un liecināt par Manām atklāsmēm.

34. Nesakiet man, ka jums trūkst sagatavotības, lai to darītu, jo Es esmu bieži runājis ar jums, un, klausoties, jūs esat attīrījušies. Jūs visi varat nest šo vēstījumu pasaulē. Cilvēki to gaida un ir gatavi to saņemt. Vai jūs neesat pamanījuši cilvēku ilgas pēc garīguma un miera? Vai jūs neaizkustina viņu neziņa un sāpes?

35. Mans Gars izplūst pār visiem cilvēkiem, Viņš runā uz viņiem caur viņu sirdsapziņu un saka: „Nāciet pie Manis un atpūties. Pieņemiet to ticību, kas jums trūkst, vairs neesiet akli ceļā.”

36. Tauta, vai tu zini, kādu darbu Es šobrīd veicu pasaulē? „Nē,” jūs man sakāt, „mēs redzam, ka šī cilvēce tikai sacēlās, metās lielā pazudināšanā un izcieš smagu pārbaudījumu.” Patiesi, Es jums saku: Es esmu ļāvis cilvēkam tiesāt sevi ar savu roku un tādējādi atzīt visas savas kļūdas, lai viņš attīrīts atgrieztos pie Manis. Katrai radībai Es esmu sūtījis Savu gaismu un esmu viņai stāvējis blakus bēdu dienās.

37. Mans Gars ir nolaidies uz katru garu, un mani eņģeļi ir izkaisīti pa Visumu un pilda manas norādes, lai visu sakārtotu un atgrieztu savā gultnē. Kad visi būs izpildījuši savu uzdevumu, neziņa būs pazudusi, jaunums vairs nepastāvēs, un uz Zemes valdīs tikai labais.

38. Ak, ja vien jūs būtu spējīgi mani saprast, ja vien jūs zinātu manu ilgošanos pēc jūsu pilnveidošanās — cik tālu jūs jau būtu pacēlušies un cik tuvu man jūs tad jau būtu! Ja jūsu griba būtu mana griba, jūs jau būtu sasnieguši virsotni, kur Es jūs gaidu.

39. Bet kāda ir mana vēlēšanās, tauta? — Jūsu vienotība un jūsu miers.

40. Šeit Es atkal esmu un runāju uz jums, aizkustinu jūsu sirdis, gaidot jūsu atmodu.

41. Katrs labs koks tiks pasargāts, un tā saknes un zari izpletīsies, lai ceļotājam sniegtu patvērumu un barību. Bet nezāles tiks izrautas ar saknēm un iemestas neizdzēšamajā ugunī.

42. Es runāju ar jums tēlaini, un, kad Es runāju par šo koku, Es runāju par cilvēku darbiem.

43. Tiem, kuriem Esmu uzticējis amatus, Es saku: sagatavojiet savu ražu. — Ģimenes galvas, skolotāji un valdnieki, kungi un kalpi, lielie un mazie, Es negribu, lai jūs man piedāvātu savus aizaugušos laukus. Pat ja tā ir tikai neliela sēja — nesiet to man attīrītu un tīru.

44. Nāciet pie manis, sauciet, un jums tiks atvērts. Bet nāciet priecīgi, apmierināti ar savu darbu, lai jūs justos lieli, līdzīgi man.

45. Patiesi, Es jums saku: ja būtu tūkstoš sagatavotu prāta orgānu, Es caur šiem tūkstošiem vienlaikus atklātos.

46. Es jums sniedzu savus mācījumus kopš brīža, kad pirmo reizi atklājos caur savu meitu Damianu Oviedo, caur kuras prāta spējām es jums paziņoju savu gribu. Kopš tā laika mana gudrība plūst caur šiem bals nesējiem — gudrība, ko jums vajadzētu uzkrāt savās sirdīs kā dārgakmeņus, jo tajos ir ietverta mīlestība.

47. Es vēlos, lai jūs, tāpat kā Es jūs esmu mācījis un vadījis, mācītu savus līdzcilvēkus.

48. Jūs esat liecinieki visam, ko Esmu teicis šajā laikā, lai rīt, kad Mans Vārds vairs nebūs pie jums, jūs saviem līdzcilvēkiem stāstītu par šiem mācījumiem. Tad, atskatoties uz šīm atklāsmēm, jums jāpaskaidro tiem, kas jums jautās, kā Meistars atklājās un ko šajā procesā darīja vēstījuma nesējs. Jo pēc 1950. gada cilvēki jums uzdos jautājumus, un, iedvesmoti no jūsu liecībām, viņi pieprasīs grāmatas, kurās ir iespiests Mans Vārds, un tajās viņi atradīs Manu klātbūtni un Manu būtību. Ja viņi mēģinās atrast nepilnības, viņi tās neatradīs; jo to cilvēku nepilnības, caur kuriem Es atklājos, šajās grāmatās netiks iekļautas.

49. Šie raksti iedegs patiesās ticības gaismu sirdīs. Tie parādīs grēciniekiem ceļu uz atjaunošanos un radīs jaunus mācekļus, jaunus karavīrus, no kuriem daudzi parādīs lielāku ticību un mīlestību nekā daudzi no tiem, kas Man šajā laikā klausās.

50. Sagatavojieties, lai jūsu liecības būtu tīras un patiesas. Es izlieku savu gaismu pār visiem cilvēkiem.

51. Svētīga ir sirds, kas ir sagatavota, jo tā sajūtīs Manu klātbūtni.

52. Tauta, tā ir mana griba, lai šajā Trešajā laikmetā katrs prāts, katra sirds un katrs gars sasniegtu šo garīgo atziņu.

53. Gudrības grāmata ir atvērta, lai visi kļūtu par maniem mācekļiem.

54. Ar vislielāko dedzību rūpējieties par to mācību, ko Es jums šobrīd sniedzu.

55. Jūs esat mana pazemīgā ģimene, kurai Esmu uzticējis mantojumu, kurai Esmu atklājis visu, kas atbilst manai gribai.

56. Jūs nepazīstat debesu dzimteni un joprojām kļīstat pa tuksnesi. Bet Es esmu nācis, lai jūs apvienotu Savā mīlestībā, un jums nevajadzētu aizmirst, ka jūsu Tēva mīlestība gaida jūs. Es šobrīd jums sagatavoju ceļu, lai jūs varētu atgūties no smagā dienas darba. Bet es jums jau tagad saku, ka šajā ceļā ir vairāk ērkšķu nekā ziedu. Jūs, kas esat iepazinuši dzīves ceļus un uz tiem ieguvuši stingrību un drosmi, vairs nekas nepārsteigs.

57. Jūs šajā laikā esat mani mācekļi, jūs cenšaties saprast manu atklāsmi, un vienlaikus jūs esat pārsteigti par zinātnes sasniegumiem. Pricājieties, ka esat bijuši liecinieki visiem šiem brīnumiem, jo jūs ne tikai esat iepazinuši cilvēka intelekta augļus, bet arī sasnieguši garīgo atziņu augstā attīstības līmenī.

58. Cik daudzi zinātnieki, kurus uzskata par erudītiem, noliedz garīgo dzīvi, kamēr jūs saprotat to, ko viņi nav atzinuši. Jūsu uzdevums ir izplatīt (manu mācību), lai šajā laikā visi spertu vēl vienu soli pretim Gaismai.

59. Es redzu to cilvēku ilgas, kuri tiecas nākt pie manis. Es jums esmu teicis: esmu sagatavojis ceļus, lai visi piedzīvotu bezgalīgo laimi, atrodot mani. Jūs, kas esat spēruši soli pretī atjaunošanai, garīgajai pārveidošanai, jūtat, kā jūsu dvēsele līksmo no prieka.

60. Es vēlos šos klausītāju pūļus šeit atstāt sagatavotus pirms manas atvadas 1950. gada beigās.

61. Otrajā laikmetā Es sagatavoju divpadsmit vīrus, un viņi izplatīja Manu mācību toreizējā pazīstamajā pasaulē. Divpadsmit vīri bija pietiekami, lai nostiprinātu Manu mīlestības likumu. Es viņiem teicu, ka Es vēlreiz būšu starp cilvēkiem. Un tagad Mans vārds ir piepildījies, jo Meistars Garā ir atgriezies, ko pavada Viņa garīgās armijas.

62. Šis ir gara atbrīvošanas laiks, gaismas un attīstības laikmets. Jūs atpazīsiet sēklu, ko Es atstāju dvēselēs, un šī sēkla būs liecība par Manu atnākšanu pie cilvēkiem šajā Trešajā laikmetā, kurā Es esmu parādījies kopš 1866. gada.

63. Jūs, kas šobrīd Mani klausāties, esat Mani mācekļi šajā laikmetā un esat nākuši pie Manis, nezinot, uz *kāda* ceļa atrodaties.

64. Es vēlos, lai mani jaunie mācekļi būtu miera sējēji šajā pasaulē.

65. Jūs nezināt, cik daudz jūsu gars sasniedz savā attīstībā, pateicoties tiem īsajiem mirkļiem, kurus jūs atvelkat no pasaules, lai veltītu tos man. Patiesi, es esmu sagatavojis jums pārsteigumus, kad jūs ieradīsieties pie sava Tēva.

66. Es esmu jums uzticējies delikātu uzdevumu, taču tas nav smags pašaieliedzības krusts. Nekas jūs nepiespiež ievērot šos norādījumus, jo jums ir dota gribas brīvība. Bet pār šo domāšanas, dzīves un rīcības brīvību, kas jums piemīt, spīd gaisma, kas ir sirdsapziņa, kura jums iesaka, ko darīt,

un māca atšķirt labo no ļaunā. Šī gaisma esmu Es, kas esmu jūsos un ārpus jums, kas esmu kopā ar jums gan priekā, gan sāpēs, gan tad, kad jūs ejat pa labu ceļu, gan tad, kad skrienat pretī bezdibenim. Es esmu visur, jo Es esmu dievišķā sirds, kas pukst visā Visumā.

67. Es nevēlos jums vairs nekādu izpirkšanu vai sāpes; es vēlos, lai visu manu bērnu dvēseles, tāpat kā zvaigznes izdaiļo debesis, ar savu gaismu apgaismotu manu Valstību un piepildītu jūsu Tēva sirdi ar prieku.

68. Sagatavojiet savas sirdis, lai uzņemtu mīlestības vēstnesi, kas ir Marija, Māte, kura nāk uz leju, lai mierinātu bērnu sirdis.

69. Dieva visjūtīgākajai mīlestībai pret saviem radījumiem nav formas. Tomēr Otrajā laikmetā tā pieņēma sievietes veidolu Marijā, Jēzus Mātē.

70. Saprotiet, ka Marija vienmēr ir pastāvējusi, jo viņas būtība, viņas mīlestība, viņas maigums jau vienmēr ir bijuši Dievībā.

71. Cik daudz teoriju un kļūdu cilvēki ir radījuši par Mariju! Par viņas mātes stāvokli, ieņemšanu un nevainību. Cik ļoti viņi tādējādi ir zaimojuši!

72. Tajā dienā, kad viņi patiesi sapratīs šo nevainību, viņi teiks sev: „Mums būtu labāk, ja mēs nekad nebūtu piedzimuši.” Uguns asaras degs viņu dvēselēs. Tad Marija tos ietīs savā žēlastībā, Dievišķā Māte tos pasargās ar savu apmetni, un Tēvs viņiem piedos un ar bezgalīgu mīlestību teiks: „Modieties un lūdzieties, jo Es jums piedodu, un jūsos Es piedodu un svētīju pasauli.”

73. Es nemeklēju ražu jūsu rokās, jo zinu, ka tās ir tukšas. Esmu redzējis tādus, kuri, tā vietā, lai sētu ticību sirdīs, ir atņēmuši tām to nedaudz, kas tajās bija.

74. Es esmu jūs bagātīgi apveltījis ar spējām, lai jūs varētu praktizēt aktīvu mīlestību pret tuvākajiem, un tādēļ nav pareizi, ka jūs nākat pie manis kā trūcīgie un lūdzat manu palīdzību.

75. Kad jūsu līdzcilvēki vērsās pie jums un lūdza palīdzību — vai jūs viņus uzklašījāt un par viņiem rūpējāties? Jūsu sirdsapziņa jums saka, ka daudzos gadījumos jūs esat palikuši kurli un vienaldzīgi, un tā nav mācība, ko Es jums mācīju Jēzū.

76. Mans skatiens lasa jūsu sirdīs, mans vārds jūs tiesā, un jūs pie tā nedrebat. Kamēr Es jūs tiesāju, Es jūs mācu, mīlu un piedodu jums. Es piedodu jums, kas mani dzirdat, un Es piedodu cilvēcei.

77. Reizēm Es redzu, ka jūs esat neizlēmīgi, un jūs baidāties turpināt ceļu, baidāties no ceļa lomatām, baidāties pat no Manas gaismas, jo domājat, ka tās spožums jūs apžilbinās. Kā tad jūs varat kļūt stipri un apturēt sāpes? Ļaujiet manas Gara gaismai piepildīt jūsu būtību, tad jūs sapratīsiet daudzas atklāsmes, un jūsu apātija pazudīs. Neapvainojieties par to, ka viens un tas pats Dievs jūs tiesā, mīl un arī pārbauda.

Neapmulstiet par to, ka no Tēva sirds izplūst gan visstingrākais spriedums, gan vienlaikus mīlošākā aizstāvība par Viņa bērniem; tomēr neizaiciniet Tēva taisnīgumu, jo jūsu garā jau ir mana gaisma. Jo, ja tā jūsu dzīvē neizbēgami izpaužas, jums šķitīs, ka Es esmu jums atteicis savu piedošanu, ka Es vairs jūs nemīlu, ka Esmu pārkāpis taisnīguma robežu un izrādījos nežēlīgs un netaisnīgs; savā apmātībā jūs tad nespētu saprast, ka neviens neiegūst sāpes, ko iepriekš nav sējis.

78. Ja jūs saprastu manu mācību, jūs sajustu manu mīlestību un atpazītu manu klātbūtni savā dzīvē, kas pasargā jūs no kļūdām un kritieniem un ar tēvišķu laipnību atkal paceltu jūs kājās, ja jūsu nepateicība vai jūsu trūkums jūs ir nogāzis. Citreiz jūs redzētu, kā es atvieglāju jūsu pārkāpumu nomācošo nastu, lai pamudinātu jūsu sirdis uz dziļām pārdomām, jo mana mīlestība un mana piedošana ir bezgalīgas.

79. Līdz šim pie manis ir nākuši tikai neizglītoti cilvēki ar vienkāršu prātu un pieticīgām zināšanām, lai iepazītos ar manu darbu. Visos laikos tieši viņi ir bijuši pirmie, kas nāca pie manis, lai mani klausītos; taču tagad nāks arī zinātnieki, filozofi un pētnieki. Daži to darīs ar nolūku izpētīt šīs mācības jēgu, bet citi — ar priekšnojautu, ka tādējādi sastapsies ar gaismpilnu realitāti. Viņi visi no maniem vārdiem gūs jaunas atziņas, un šī jaunā gudrība, ko viņi atklās manās atklāsmēs, pārveidos visas cilvēces domāšanas, esības un jūtu veidu.

80. Cik ļoti viņi brīnīsies par to vienkāršo un pilnīgo veidu, ko Esmu izvēlēties, lai īstenotu Savu atklāsmi, un cik daudz paskaidrojumu un risinājumu viņi atradīs Manos mācībās.

81. Es uzticu šo jauno laikmetu šai cilvēcei, kas sastāv no būtņēm ar atšķirīgu garīgo briedumu, kā arī dažādiem uzdevumiem uz Zemes.

82. Rītdienas cilvēkus gaida sīva cīņa — cīņa, kas neizcelsies no alkas pēc materiālajām vērtībām, nedz arī tā būs tik egoistiska, ka tās gaitā tiks iznīcinātas cilvēku dzīvības. Nē, Es runāju ar jums par cēlu un augstprātīgu cīņu, caur kuru pasaulē tiks atjaunots miers un mīlestība. Es runāju ar jums par darbu, pūlēm un upuriem jūsu labklājības labad — gan morālā, gan materiālā ziņā —, kā arī par jūsu glābšanu un garīgo attīstību.

83. Uz patiesas zināšanas pamatiem, uz mīlestības un taisnīguma pamatiem rītdienas cilvēki izveidos miera un gaismas pasauli. Uz pagātnes drupām radīsies jauna pasaule morālā, garīgā, intelektuālā un zinātniskā ziņā, kas pilnībā pārveidos tautu dzīvi.

84. Šeit, kur labais tika tik ļoti apkarots, kur svētais tika tik ļoti apgānīts, kur viss, kas ir taisnīgs un atļauts, tika asi noraidīts, spēkā stāsies mīlestības likums. Šodienas asaru ieleja pārvērtīsies par miera ieleju. Jo cilvēka laba

griba ievērot likumu atradīs savu taisnīgo atalgojumu, kad viņš atgūs to augstāko Gara dāvanu, kas ir miers.

85. Ja cilvēka dzīve attīstīsies miera atmosfērā, viņa zināšanas būs plašākas, viņa iedvesma augstāka, nekā tā jebkad līdz šim ir bijusi.

86. Kā gan šodienas cilvēki varētu gūt iedvesmu netikuma pilnā pasaulē, kurā virmo neskaitāmas naida, ļaunuma un materiālisma domas, kas veido sava veida aizkaru, kas traucē viņu garam ieraudzīt Mūžīgā patiesību?

87. Nāciet pie manis, cilvēki, lūdzieties un garīgajā valodā izklāstiet man savas ilgas un ciešanas. Jo tad Es jūs paņemšu aiz rokas un aizvedīšu savas svētnīcas iekšienē, kur Es jums atklāšu visu, kas var palīdzēt jums izdaiļot savu dzīvi, padarīt to skaistāku un cēlāku.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 172

1. Es esmu jūs apgērbis ar žēlastības drēbēm, lai tās jūs atšķirtu no zemes tautām un reliģiskajām kopienām.
2. Tikai, praktizējot Manu mācību, jūs varēsiet saglabāt tīru šo tērpu, kas nav materiāls, bet sastāv no gaismas un ko jūs nēsājat savā dvēselē.
3. Tas ir tik jutīgs, ka jau viens ļauns skatiens, kas atspoguļo ļaunas jūtas pret jūsu tuvākajiem, spēj uz tā atstāt traipu. Tagad jūs varēsiet saprast, ka — ja izdarāt smagākus pārkāpumus — jūs ne tikai radāt traipus, bet arī noraujat veselās driskas no jūsu apgērba.
4. Jūs visi, iznākot no mana Gara, esat tikuši apveltīti ar šo tērpu, kas ir dvēseles tīrība. Kurš ir spējis saglabāt šo žēlastību neskartu līdz savai atgriešanai? Kurš ir pārcietis visas cīņas un kārdinājumus bez grēka? — Ļoti nedaudzi. Vairākumu es redzēju drēbēs, un daudzi ir bez jebkādas tikumības.
5. Tagad Esmu atnācis, lai jūs atkal apklātu, apgērbtu, izlejot Savu Gaismu uz dvēselēm kā neizmērojami lielu apmetni, ko Es sadalu, lai jūs izrotātu. Apzinieties, ak, tauta, ka tieši pēc šīs Gaismas pasaule jūs atpazīs.
6. Es atbrīvoju jūs no ļaunuma, lai jūs būtu cienīgi saņemt manu sēklu un to sēt. Kā gan Es varētu jūs sūtīt kailus vai lupatās, aptraipītus vai nešķīstus, lai liecinātu par manu Vārdu?
7. Tagad, kad esat uzsākuši ceļu uz atjaunošanos, jums nevajadzētu kavēties, nevajadzētu aizmigt ceļa vidū, jo tad jūs aizkavētu savu garīgo attīstību.
8. Es vēlos, lai katrs solis, ko jūs sperat manā darbā, būtu nākamais pakāpiens, kas jūs pacels augstāk jūsu garīgajā ceļojumā, un lai jūs zinātu, ka katrs darbs jums nesīs augļus. Neaizmirstiet tos novākt, neapmierinieties tikai ar sēšanu un pēc tam novārtā atstājot ražu.
9. Ja jums patiesi ir vēlēšanās kļūt par garīgās attīstības meistariem, jums jābūt neatlaidīgiem, pacietīgiem, zinātkāriem un uzmanīgiem, jo tad jums būs iespēja savā ceļā pakāpeniski novākt savu darbu augļus, tādējādi uzkrājot pieredzi, kas ir gaisma, kas ir patiesās dzīves atziņa.
10. Tie, kas pasaulē māca manu darbu, ir jābūt patiesiem cilvēka būtības pazinējiem — gan tajā, kas attiecas uz dvēseli, gan tajā, kas attiecas uz ķermeni.
11. No gara, kas attīrīts pieredzē, stiprināts cīņā un attīrīts ar labo, nāks pareizs padoms, vārds, kas atrisina problēmu, pareizs spriedums, pārliecinošs mācījums.
12. Cik daudz pasaulē ir tādu, kas, izmantojot dažādās esošās baznīcas un sekas, veltī sevi garīgajai vadībai un, tā vietā, lai vadītu savus līdzcilvēkus uz patiesības ceļu, ļauj viņiem apmaldīties tumsā un iegruž

neziņas bezdibēnī! Kāpēc? — Tāpēc, ka viņi nepazīst cilvēkus, tāpēc, ka nemēģina viņus saprast. Bet kā gan viņi varētu saprast cilvēkus, ja viņi nepazīst pat sevi pašus?

13. Es negribu, lai tas notiktu arī ar jums, mīļie Trešā Laika mācekļi. Nemiet vērā, ka Es esmu mācījis vispirms izpētīt savu iekšējo pasauli, lai iepazītu sevi no iekšienes un spētu sevi novērtēt. Saprotiet, cik daudziem lieliem un maziem pārbaudījumiem Es jūs pakļauju, lai jūs pielietotu manas mācības un patiesi dzīvotu saskaņā ar manu Vārdu. Kad jūs būsiet sagatavoti, kad jūs būsiet izveidoti pareizā formā ar manas taisnības un mīlestības smalko kalti, tad Es jūs sūtīšu pie jūsu līdzcilvēkiem ar manu mierinājuma, cerības un miera vēsti.

14. Kas tad spēs pretoties patiesības spēkam, kas izplūst no jūsu vārdiem? Kurš gan nepaliks aizkustināts un dziļi aizkustināts no jūsu padomu sapratnes, empātijas un pārlicības spēka? Sirdīs iezagsies ticība, notiks atgriešanās, dziedināšana un neskaitāmi brīnumi. Šis ir auglis, ko jums pēc manas gribas jānopļauj, šī ir raža, ko es gaidu, ka jūs ievāksiet. Bet neapmānieties. Kad Es savos mācījumos jums runāju par augli, vienmēr atrodas daži, kas šo vārdu interpretē pilnīgi zemiski un meklē savu darbu augli kā glaimus, godinājumus, uzmanības izpausmes un pat kā atlīdzību naudā. Cik tālu šis auglis atrodas no tā, ko Es domāju savos vārdos! Jūs jau esat pieredzējuši, ka Es esmu runājis par pieredzes, tīrības, sapratnes, dvēseles miera un garīguma augli.

15. Tie, kas uz Zemes vēl meklēja atlīdzību naudas un atzinības veidā, ir dvēseles ar zemu attīstības līmeni, kuras nevēlas atzīt „” patiesību un joprojām apmierinās ar atlīdzību, ko sniedz pasaule.

16. Tagad viņi pamodīsies no saviem sapņiem un apzināsies savu kailumu, lai gan domāja, ka ir svētku tērpos. Viņi atklās savu garīgo nabadzību un jutīsies garīgi trūcīgi, lai gan domāja, ka pieder neizsīkstošs dārgums.

17. Mācekļi, rūpējieties par savu tērpu, mācieties no manis, lai rīt jūs varētu mācīt savus līdzcilvēkus. Atbrīvojiet savas sirdis no jebkādas jaunas tieksmes un pārvērtiet tās auglīgā zemē, kurā mans Vārds dīgst un nes augļus, par prieku jūsu līdzcilvēkiem un jūsu gara godam. Es vienmēr esmu kopā ar jums, bet jūs ne vienmēr esat kopā ar mani. Tāpēc es jums saku, kad jūs nākat uz manas dievišķās gaismas atklāšanu caur balss nesēju: esiet laipni gaidīti, jūs, gudrības izslāpušie pūļi!

18. Kamēr jūs nākat, lai ievērotu norunāto tikšanos, Es ierodos, lai izpildītu solījumu, un Es jūs svētīju, jo jūs neesat ļāvuši Man sludināt vienam pašam tuksnesī.

19. Es jūs neesmu atradis sagatavotus, jo jau daudzus gadsimtus cilvēce, tā vietā, lai pētītu manu mācību, ir veltījusi sevi ārējiem rituāliem un kulta formām, kas neapgaismo Gara ceļu. Bet Es jums piedodu, nāku jums palīgā un ļauju jums sasniegt to atziņu, kas joprojām ir paslēpta Manos Otrā Laika vārdos. Kad jūs būsiat apguvuši šo mācību, Es jums sniegšu Savu jauno vēstījumu, kas ar savu būtību un gudrību, ko tas jums nesīs, piepildīs jūs ar prieku.

20. Es vēlos, lai šī cilvēce vairs nebūtu iesācēja garīgajā atziņā, bet kļūtu par labu mācekli, kas saprot savu atbildību pret Tēvu šajā tiesas, atlīdzināšanas un garīgās pacelšanās laikmetā.

21. Un tu, tauta, ar saviem mīlestības darbiem liecini par manu mācību, lai arī citas kopienas paceltos uz Gaismu, kas ir atbrīvošana, patiesība un dzīvība.

22. Ilgu laiku Es esmu jums sagādājis prieku ar šo vēsti, bet tikai ļoti nedaudzus Es atrodu gatavus. Lielākā daļa novirzās no uzdevuma, kuram viņiem būtu jāvelta visas savas spēkas, mīlestība un ticība, jo tieši tas ir krusts, kas viņus pacilā un tuvinā man.

23. Ja daži nav sapratuši Manu Vārdu, tad ne tādēļ, ka tam trūktu skaidrības, bet tādēļ, ka viņi nav pratuši attīstīt savas saprāta spējas, tādēļ, ka līdz šim brīdim viņi nav sajutuši mīlestību pret tuvākajiem savā sirdī, tādēļ, ka viņi nav ļāvuši Manas Vārda jēgai iespiesties savās sirdīs, lai tā modinātu patiesu mīlestību.

24. Jūs dažkārt sūdzaties, ka manu vārdu sekotāju skaits pieaug tikai lēnām. Taču Es jums saku, ka jums jāsūdzas par sevi pašiem, jo jūsu uzdevums ir palielināt un daudzkārt vairot šīs kopienas pulkus. Bet, ja jūsu sirdīs trūkst ticības, ja jūsu garīgās dāvanas nav attīstītas, ja jūsu prātā trūkst garīgās atziņas gaismas — kā tad jūs gribat pārliecināt neticīgos? Kā jūs gribat viņus aizkustināt ar savu ticību un mīlestību, ja šīs tikumības nav attīstītas jūsu sirdīs?

25. Kas nesaprot, tas nevar vest pie sapratnes; kas nejūt, tas neizraisīs jūtas. Tagad saprotiet, kāpēc jūsu lūpas stostījās un klupoja, kad jums bija jāliecina par mani vārdiem.

26. Kas mīl, tam nav jāstostās; kas tic, tas nebaidās. Kam ir jūtas, tam ir daudz iespēju pierādīt savu sirsnību un patiesumu.

27. Es nepārtraukti runāju par to, ka jums jāgatavojas, rūpīgi pētot manas mācības, ka jums jāīsteno mans vārds dzīvē, jo Es vēlos, lai jūsu soļi šajā ceļā būtu droši. Tie, kuri mani nav patiesi sapratuši vai nav patiesi garīgi attīstījušies līdz brīdim, kad mans Vārds vairs neizpaužies šādā formā un mana garīgā pasaule vairs nerunās caur mani izredzētajiem, un manā tautā vairs nebūs ne simbolu, ne rituālu, būs pakļauti briesmām

pakļauties maldiem, paliks uz bezdibeņa malas. Bet kāpēc baidīties, ka tas notiks, ja Es jau tik ilgu laiku un tik daudzās reizēs esmu jūs brīdinājis, lai jūs izvairītos no briesmām, kritieniem un pārbaudījumiem?

28. Ir pienācis laiks, lai jūs pārdomātu soļus, kas jums jāveic šajā ceļā, un to, kā pildīt savu misiju visattīrākajā un Man vispatīkamākajā veidā. Jo patiesi, Es jums saku: tie, kas iedvesmojas no šiem ideāliem, iegūs patiesu redzējumu par savu nākotni un pārliecību par visu to, ko viņiem dzīvē jāpaveic. Viņiem nebūs ne bezdibeņu, ne tumsas, ne nedrošības.

29. Es vēlos, lai jūs visi būtu tādas stipras dvēseles. Tāpēc Es nepārtraukti runāju ar jums par sagatavošanos, garīgo iedziļināšanos un pētīšanu.

30. Es redzu, ka jūs, klausoties manās vārdos, esat nožēlojoši un klusi raudājat, un Es jūs svētīju, jo esat ļāvuši manu mācību dievišķajai būtībai iespiesties jūsu sirdīs, kuras līdz šim vēl nebija atmodušās mīlestībai, žēlsirdībai un labestībai.

31. Jūsu gars ir piedzīvojis brīdi mierā, kas ir bijis atelpa no smagā pārbaudījuma, ko tas izcieš caur savu zemes ķermeni.

32. Cik daudz dvēseļu no tiem, kas ierodas uz šo sapulci, nav piedzīvojušas nevienu atelpas brīdi kopš dienas, kad tās iemiesojās šajos ķermeņos, līdz brīdim, kad pirmo reizi dzirdēja Manu Vārdu! Cik daudzas būtnes atrod mieru tikai manas atklāsmes īsajos brīžos! Jums un visiem jums Es saku, ka jūs drīkstat turpināt sirsnīgi priecāties par maniem vārdiem, bet ka jums jāatceras arī to, ka pienāks diena, kad jūs tos vairs nedzirdēsiet; tad jums būs jādodas ceļā, lai pierādītu savu ticību, savu garīgumu un savu paklausību, pārliecībā, ka tad jūs redzēsiet, kā jūsu (garīgais) progress tiek atalgots ar tiešu saziņu no gara uz garu.

33. Es esmu redzējis, kā jūs cīnāties ar savu ķermeni, lai pakļautu tā nepaklausību. Jums ir nācies iziet cauri lielām cīņām ar savu sirdi, lai panāktu tās paklausību un pakļaušanos. Tās daba pretojas sirdsapziņas prasībām. Taču, ja jūs neatlaidīgi lūgsieties, ja jūs modīsieties, jūs padarīsiet to par labāko palīgu garīgajā piepildījumā. Šī cīņa ir daļa no jūsu atgriešanās šajā laikā.

34. Visas jūsu īpašības ir bijušas slēptas kopš brīža, kad jūs tikuši radīti. Inteligence, empātija un saprāts vienmēr ir bijuši jūsu īpašumā, lai jūs varētu izcīnīt pēdējo kauju. Kad jūs būsiet uzvarējuši ļaunumu un jūsu gars būs stūrmanis, kas vada kuģi, jūs spēsi doties pie saviem līdzcilvēkiem un būt viņiem spožs paraugs, patiesa liecība. Nekad neuzpūšoties ar savas dvēseles spēku un pilnvarām, jūs parādīsiet savus darbus, un tie atklās paklausību un pakļautību maniem likumiem, kā arī būs piemērs, kas iedrošinās jūsu līdzcilvēkus sekot jums attīstības ceļā.

35. Ja jūs vairs nedzirdat Manu Vārdu caur balss nesējiem un jūsu gars jūt vēlmi īstenot to, ko Es jums šajā laikā mācīju, katram Manam māceklim jāuzskata viņam piešķirtā cilvēku grupa par savu ģimeni, lai tos mācītu un vadītu uz . Rīkojieties pret viņiem žēlīgi, labojiet viņus ar mīlestību un gudrību, ļaujiet viņiem ieelpot tādu miera atmosfēru, kādu jūs šodien esat radījuši, tad mans Gars ienāks, lai jūs visus iedvesmotu un svētītu.

36. Nejautājiēt viņiem, no kurienes viņi nāk, nedz arī kāpēc viņi meklē Mani. Elija vadīs viņus, kad būs pienācis viņu laiks. Jau šodien Es sagatavoju tos, kuri nāks pēdējā stundā, un svētīju tos, kuri tic šim vārdam, ko Es jums esmu devis caur cilvēcisku vēstījumu.

37. Es jūs mācu, lai jūs būtu zemes garša, lai jūs iepriecinātu cilvēku dzīvi ar Labo Vēsti, ka Meistars šajā ciešanu laikā ir atklājies un atstājis savu Vārdu kā mantojumu, lai visi no tā barotos un caur to dzīvotu mūžīgi.

38. Es neuzlieku jums pienākumu pilnībā pārveidot šo cilvēci; taču ar dedzīgu centību nesiet manu vārdu cilvēku sirdīs, tad tas radīs brīnumus. Kādu lielu mierinājumu jūsu tuvie cilvēki saņems savās pārbaudījumu dienās, ja jūs viņus iemācīsiet izprast manu mācību, un cik ļoti jūs ilgosieties pēc šīm stundām, kuras pavadījāt manā tuvumā un kurās dzērāt šo dievišķo esenci, jūtoties kā bērni, lai saņemtu no sava Tēva visu maigumu un mīlestību.

39. Cilvēce šodien ir auglīgs lauks darbam. Lauki ir ļoti plaši, bet strādnieku trūkst. Kā jūs man varēsiet nodrošināt garīgo attīstību paaudzei, kas šodien apdzīvo šo pasauli, ja jūs nestrādāsiēt cītīgi? Jūsu rīcībā ir tikai ierobežots laiks, un ir tik daudz kas jāsagatavo. Laiks ir labvēlīgs! Atjaunojiet tempļus, kas ir sabrukuši cilvēku sirdīs. Palīdziet atjaunot mājvietas, sludiniet garīgumu savā ceļā. Lieciniet ar saviem darbiem.

40. Esiet modri, lai tikumība pārveidotu jūsu brāļus un māsas, lai bērni būtu maiga saite starp tēvu un māti, un pusaudži — stingrs pamats jaunajām paaudzēm; lai vīrs un sieva būtu Dieva un Viņa radības tēls un lai jūs visi kopā ar sargājošajiem eņģeļiem, kas jums palīdz, sasniegtu pilnīgu harmoniju ar savu Tēvu.

41. Jūsu lūgumi nonāk pie manis, gaisma, ko esmu izlējis uz jūsu garu, apgaismo jūsu būtību. Visi jūsu darbi ir manā priekšā, un jūs varat novērtēt savus nopelnus. Ciešanas, ko jūs tagad piedzīvojat , pagaisīs, un visumā mirdzēs miers.

42. Lūdzieties par tautām, kas karo savā starpā. Dalieties ar savu maizi un drēbēm ar tiem, kuri nonākuši nelaimē. Atveriet savas graudu klētis un ar patiesu mīlestību dodiet viņiem ēst. Šajā bailu stundā pierādiēt savu brālību ar pasauli. Izrādiēt aktīvu mīlestību pret slimajiem, sagatavojiet dvēseles, kurām jāaiziet uz aizsauli, stipriniet skumjo ticību un nesiet mieru

visiem. Lūdziet, un Es darīšu brīnumus cilvēces vidū, kurai Esmu palīdzējis visos laikmetos. Jo, ja jūs domājat, ka Esmu pametis Savu troni, lai atklātos jums, tad jūs kļūdāties, jo tas tronis, ko jūs iedomājaties, nepastāv. Troni ir domāti iedomīgiem un augstprātīgiem cilvēkiem. Saprotiet, ka mans Gars nedzīvo kādā konkrētā vietā. Tā kā tas ir bezgalīgs un visuresošs, tas ir visur, visās vietās, garīgajā, materiālajā un visā radītajā.

43. Kur tad ir tas tronis, ko jūs man piedēvējat?

44. Neuzskatiet manus vārdus par pārmetumu jūsu vājjai izpratnei un patiesības atziņai, jo Es neparādījos pie jums, lai pazemotu jūs jūsu nenobriedumā, bet gan lai paceltu jūs gaismā.

45. Vai jūs domājat, ka Es neatzīstu attīstību un pārmaiņas, kas notikušas jūsu atziņās un pārliecībā, kopš jūs dzirdējāt šo vārdu? Patiesi, Es jums saku: Es apzinu soļus, ko jūs sperat garīgajā ceļā.

46. Kad jūs ieradāties uz manu sapulci, jūs neticējāt manai klātbūtnei caur cilvēku, jo jums bija iemācīts, ka mani varat atrast tikai attēlos, simbolos un priekšmetos, kurus jūsu baznīcas ir iesvētījušas. Kad pēc tam, neraugoties uz jūsu ticības trūkumu, jūs sapratāt, ka manos mācībās bija jēga, kas apgaismoja un dāvāja mieru jūsu sirdīm, tad jūs atzinuāt, ka dievišķā gaisma atklājās caur šiem radījumiem, kuri ir paredzēti, lai nodotu manu vēstījumu.

47. Jūsu sirdīs piedzima jauna ticība, jauna gaisma, kas jums dāvāja atziņu, ka cilvēks var tieši sazināties ar Dievu. Taču tas vēl nebija viss; jums vēl bija jāsaprot, ka cilvēka prāts nav nepieciešams, lai Tēvs runātu ar jums. Un tad jūs sapratāt, ka šī dievišķā atklāsme caur balss nesēju būs pagaidu, jo vēlāk pienāks laiks sarunai no gara uz garu, kad cilvēki būs izskauduši pēdējās materiālisma, fanātisma un neziņas pēdas no saviem kultiem, ticības pārliecībām un dievkalpošanas rituāliem, un viss viņos būs garīgi pārveidots.

48. Daži no jums to jau ir sapratuši, citi jau dzīvo saskaņā ar to, bet jums vēl daudz kas trūkst, lai sasniegtu mērķi, no kura jūs varētu saprast mani manā patiesībā, manā realitātē, un vairs ne caur fantāzijām, ko rada jūsu cilvēciskā iztēle.

49. Vairs neiztēlojieties mani uz troņiem, tādiem kā uz Zemes. Atbrīvojieties no cilvēciskā tēla, ko jūs man vienmēr piedēvējat. Nemēģiniet iztēloties Debesis, jo jūsu prāts nekad nespēs tās aptvert visā to pilnībā. Kad jūs atbrīvosieties no visa materiālā, jums radīsies sajūta, it kā jūs pārrautu ķēdes, kas jūs saistīja, it kā augsta siena sabruktu jūsu acu priekšā, it kā blīvs miglas slānis izklienētos un ļautu jums ieraudzīt bezgalīgu horizontu un nezināmu, dziļu un mirdzošu debess velvi, kas vienlaikus ir pieejama labvēlīgajai dvēselei.

50. Daži saka: Dievs ir debesīs, citi saka: Dievs mīt aizsaulē. Bet viņi nezina, ko saka, un nesaprot, kam tic.

51. Patiesi, Es dzīvoju debesīs, taču ne tajā konkrētajā vietā, ko jūs esat iedomājušies. Es dzīvoju gaismas, varas, mīlestības, zināšanu, taisnīguma, laimes, pilnības un harmonijas debesīs.

52. Es *esmu* aizsaulē, jā; bet aiz cilvēciskā grēka, aiz materiālās piesaistītības, aiz augstprātības, neziņas un ierobežotības. Tāpēc Es jums saku, ka Es *nāku* pie jums, jo Es nāku pie jūsu ierobežotības, jo Es ar jums runāju tā, lai jūsu maņas mani uztvertu un jūsu prāts mani saprastu, un nevis tāpēc, ka Es nāku no citām pasaulēm vai mājvietām: Mans Gars mīt visā radībā.

53. Jūs esat daudz cīnījušies un vajadzējis daudz laika, lai pārveidotu savus ticības uzskatus un priekšstatus, un jums jāpieliek vēl lielākas pūles, lai sasniegtu garīgo mērķi, kuram Es jūs esmu paredzējis, proti, pazīt savu Tēvu, mīlēt Viņu un godāt Viņu ar Garu. Tad jūs sāksiet nojaust patieso Gara „Debesu” – to pacilātības, harmonijas, miera un labklājības stāvokli, kas ir īstais Paradīze, kurā jums visiem jānokļūst.

54. Pasniedziet viens otram roku kā draudzības zīmi, bet dariet to sirsnīgi. Kā jūs varat būt brāļi un māsas, ja vēl nespējat būt draugi?

55. Ja vēlaties, lai Tēvs mīt jūsu vidū, jums jāiemācās dzīvot kā brāļiem un māsām. Ja jums izdosies spert šo soli ceļā uz brālību, jūsu uzvara tiks atalgota ar sarunu no gara uz garu. Jo, ja jūs mīlēsiat viens otru un būsiat vienoti gribā un domās, Es ļaušu jums caur iedvesmu sazināties ar saviem brāļiem un māsām, kas dzīvo ārpus jūsu pasaules.

56. Mans darbs ir gaismpilns, mana patiesība ir skaidra, tāpēc neviens nevar staigāt tumsā un apgalvot, ka Es tur esmu.

57. Kad Es savulaik dzīvoju jūsu vidū, bieži naktīs, kad visi gulēja, cilvēki, kas ilgojās pēc Manis, slepeni nāca pie Manis, jo baidījās tikt atklāti. Viņi meklēja Mani, jo sajuta sirdsapziņas pārmetumus, jo bija kliežuši pret Mani un izrādījuši sašutumu, kamēr Es runāju uz pūli. Viņu nožēla kļuva vēl spēcīgāka, kad viņi saprata, ka Mans vārds viņu sirdīs bija atstājis miera un gaismas dāvanu un ka Es biju pārpildījis viņu ķermeņus ar Savu dziedinošo ziedi.

58. Nokaitēti viņi ieradās pie manis un sacīja: „Meistars, piedod mums, mēs esam sapratuši, ka Tavos vārdos ir patiesība.” Es viņiem atbildēju: „Ja jūs esat atklājuši, ka Es runāju tikai patiesību — kāpēc tad jūs slēpjaties? Vai jūs neejat ārā, lai saņemtu saules starus, kad tā parādās? Kad jūs par to esat kaunējušies?”

59. Patiesi, Es jums saku: tas, kurš mīl patiesību, to nekad neslēpj, ne noliedz, ne arī par to kaunās.

60. Es jums to saku, jo daudzi slepeni nāk pie manis, lai klausītos, un tajā pašā laikā noliedz, kurp viņi dodas, un noklusē to, ko ir dzirdējuši, un dažreiz pat noliedz, ka ir bijuši pie manis. No kā jums būtu jākaunas?

61. Jums jāiemācās runāt par maniem mācījumiem tā, lai nekad nedotu iemeslu izsmiekam. Jums arī jākopj sirsnība, lai, liecinot par mani, jūs to darītu ar vārdiem, kas ir jūsu sirds izpausme. Šī ir sēkla, kas vienmēr dīgst, jo tai piemīt patiesības pārliecinošais spēks, kas aizkustina sirdi un sasniedz garu.

62. Kad Es savu dievišķo vēstījumu iesakņoju jūsos, tam jāklūst par brālīgu vēstījumu. Taču, lai tā ieskaidrotu un aizkustinātu šīs cilvēces materialistisko sirdi, tai jābūt apzīmogotai ar patiesības zīmogu, ko Es jums esmu atklājis. Ja jūs kaut ko slēpsiet, ja kaut ko noklusēsiet, jūs nebūsiat snieguši patiesu liecību par to, kas ir bijusi mana atklāsme Trešajā laikmetā, tāpēc jūs neiegūsiat ticību.

63. Es esmu jums pierādījis, ka neziņā esošajam vai apmānotajam var noņemt tumšo saiti no acīm, nekaitējot viņam, neaizvainojot vai nesāpinot. Es vēlos, lai jūs rīkotos tāpat. Es esmu jums pierādījis, izmantojot jūs pašus kā piemēru, ka mīlestībai, piedošanai, pacietībai un iecietībai ir lielāka vara nekā skarbumam, nosodījumiem vai vardarbībai.

64. Paturiet prātā šo mācību, mācekļi, un neaizmirstiet, ka, ja jūs pamatoti vēlaties saukties par savu tuvāko brālī, jums ir jābūt ļoti daudz labestības un tikumības, lai to izrādītu viņiem. Es jums apsolu, ka Es padarīšu Savu klātbūtni jūsu garā pārpilnīgi jūtam, kad uz Zemes spīdēs brālības gaisma.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 173

1. Jūs vairs neesat mazi bērni garīgajā ceļā, jūs esat attīstītas dvēseles. Vai jūs zināt, ko nozīmē vārds „spiritualists”? Es jums to pateikšu vienā īsā teikumā: „spiritualists” nozīmē „Svēta Gara māceklis”.

2. Jūs visi kļūsiel lieli, ja sasniegsiet patiesu pazemību, ja praktizēsiet patiesu mīlestību. Kamēr jūsu sirdīs pastāvēs ļaunums, jūs neiegūsiet to augsto atalgojumu, ko Es jums esmu apsolījis. Tāpēc Es jūs mācu, laboju un attīru dzīves upes dzidrajā ūdenī, lai jūs kļūtu cienīgi nonākt pie manis.

3. Es mīlestībā labos jūsu kļūdas, pacelšu jūs, ja kritīsiet, un mierināšu jūs jūsu ciešanās. Es neļaušu jums pazust un nekad jūs nepametīšu. Es vadīšu jūs aiz rokas pa ceļu uz pilnību, līdz jūs ieradīsieties manā valstībā. Ja *jūs* neesat modušies — Es esmu modies. Mana žēlsirdība un mana žēlastība ir ar jums, lai jūs mīlestībā vērstos pret citām zemes tautām. Es esmu jūs mācījis sniegt manai dievišķībai patīkamu godināšanu. Es esmu atklājies vārdā caur jūsu saprātu, intuīciju un atklāsmi. Es esmu runājis ar jums arī caur savu garīgo pasauli. Visos jūsu pārbaudījumos, sāpēs un likteņa pavērsienos Es esmu parādījis kā Tēvs.

4. No visām pasaulēm, no visiem debesīm Esmu saņēmis godu. Taču, kad Es vērsu savu skatienu uz šo planētu, Es izpētīju visas sekas un reliģiskās kopienas un tomēr saņēmu tikai sāpes un ārēji izpausmus, kas šim laikam vairs nav piemēroti. Bet Es izlieku savu žēlastību un mīlestību uz visiem un pieņemu labo sēklu. Es esmu vērsu skatienu (arī) uz savu spiritistu tautu un arī jūsu dievkalpošanu atradu nepilnīgu.

5. Es esmu atklājies jums caur cilvēka saprātu, lai norādītu jums (pareizo) ceļu, un esmu jums teicis: kļūstiet garīgi, atsakieties no visa liekā. Es gribu jūs atbrīvot no elku pielūgšanas, fanātisma un materiālisma, ar saviem mācījumiem likvidējot tradīcijas un rituālus. Jo jūs manai mācībai esat pievienojuši daļu no saviem agrākajiem ieradumiem, ieviesuši tajā pārmantojumus un kulta darbības, kas ir iesakņojušās jūsu sirdīs un ir jūsu senču mantojums.

6. Jūs esat izraēliešu tauta, ar kuru Es runāju caur cilvēka prāta orgānu, lai pēc 1950. gada jūs ar Mani sazinātos no gara uz garu un mācītu pasaulei patieso dievkalpošanu.

7. Sagatavojiet savus bērnus, jo viņi ir rītdienas paaudzes, kas dosies sēt Manu patiesību, nesajaucot to ar fanātismu vai elku pielūgšanu.

8. Cik liela un skaista ir mana mācība, un cik tālu tā ir no visa liekā! Izpētiet to, lai neiekristu fanātismā. Nāks laiks, kad jūs to sapratīsiet bez ierobežojumiem un ar savām domām sasniegsiet Aizsauli. Cik skaisti būs, kad jūs būsiet sasnieguši šo garīgumu!

9. Tad jūs sapratīsiet, ka jūsu atpalicība bija liela, lai gan jums starp sevi bija vislielākais Meistars. Tad jūs sapratīsiet arī iemeslu tik daudzajiem pārbaudījumiem, attīrīšanām un pārbaudījumiem.

10. Nebaidieties no pasaules, apgaismojiet tās ceļu ar sava gara gaismu, dematerializējiet to un atbrīvojiet no grēkiem.

11. Es jūs neiedalu klasēs; šīs atšķirības pazūd, kad jūs esat pie manis. Es neapkaunu to, kurš ir labi apgērbts, jo viņš ar savu apģērbu negrib apkaunot citus. Es godāju nabagu un sēžu viņu blakus tam, ko viņš vienmēr ir uzskatījis par augstāku, un no šīs garīgās vienotības Es radu patieso brālību, dodot jums visiem vienu un to pašu vārdu. Jo tāpat kā zinātniekā var pastāvēt maz nobriedusi dvēsele, arī vienkāršā cilvēkā var atrasties liela dvēsele. Taču to var atpazīt tikai Es. Tāpēc Es aicinu visas rases un ciltis uzklaustīt to pašu Vārdu, lai jūs visi kļūtu par Svētā Gara mācekļiem.

12. Nāks 1950. gads, bet mana garīgā pasaule no jums nešķirsies. Lai gan tai vairs nebūs piekļuves jūsu prāta orgānam, tā turpinās jūs aizsargāt un iedvesmot. Es runāšu caur to mutēm, kuri ir sagatavoti. Es sagatavošu ceļus, lai jūs varētu doties ceļā un nest cilvēkiem Labo Vēsti. Tā kā jūs esat nodibinājuši saikni ar savu Tēvu un saviem garīgajiem brāļiem un māsām — kā gan jūs varētu nešķērsot zemes un jūras, lai nodibinātu saikni ar saviem brāļiem no citām rasēm un ar citu valodu? Es jums došu pilnvaras un universālo valodu, kas ir mīlestība.

13. Es vēlos, lai jūs būtu skaidrs spogulis, piemērs, kas ir vērts ņemt par paraugu. Es nevēlos, lai jūs būtu vēl viena „ ” sekta uz zemes. Es vēlos, lai jūs būtu droša patvēruma vieta kuģa avārijā cietušajiem, zvaigzne tiem, kas apmaldījušies tuksnēsī, un koks nāves nogurdinātajam un izsmeltajam ceļotājam.

14. Lai palīdzētu jums pildīt savu uzdevumu, es jūs svētīju, mīlā tauta. Es redzu to ilgošanos, ar kādu jūs pulcējaties un gaidāt manu vārdu. Jūs nevēlaties palaist garām nevienu no maniem mācījumiem, jo tajos jūs atrodat barību, kas stiprina garu un atdzīvina ķermeni, un esat pārliecināti, ka nav nekāda līdzvērtīga mantojuma, kas jums dāvātu to atziņu, ko satur šis darbs.

15. Šajos vārdos jūs atradāt augšāmcelšanos un dzīvību, un jūs esat pievērsušies tiem tāpat, kā to dara kuģa avārijā cietušais, ieraugot glābšanas laivu.

16. Cilvēka dzīve ir kā vētra, un jūs vēlaties izglābties no tās, lai neietu bojā karos, neierobežotās kaislībās un nelaimēs.

17. Jūs vēlaties dzīvot mierā, ilgojaties pēc taisnīgas pasaules, sapņojat par cilvēku brālību, un tādēļ, kad dzirdat manu vārdu, jūs tajā atklājat dievišķo apsolījumu par to pasauli, pēc kuras jūs ilgojaties. Jūs esat

pulcējušies ap šo vēstījumu, lai justos droši un sagatavoti, kā arī cerībā nonākt pie manis, attīrīti ar saviem labajiem darbiem.

18. Es svētīju šo paaudzi, kas prata klausīties Mani un ticēt Manam vēstījumam, tāpat kā Es svētīšu nākamās paaudzes, kas savu godināšanu un dievkalpojumu sniegs ar patiesu garīgumu.

19. Cilvēce atkal uzklausa Manu mācību, taču ne tādēļ, ka Mans likums ir atgriezies pie cilvēkiem, jo tas vienmēr ir bijis ierakstīts viņu sirdsapziņā. Tieši cilvēki būs tie, kas atgriezīsies likuma ceļā. Šī pasaule būs līdzīga manā līdzībā minētajam pazudušajam dēlam. Tāpat kā viņš, arī šī pasaule atradīs Tēvu savā muižā, kurš gaida viņus, lai ar mīlestību apskautu un aicinātu pie sava galda.

20. Vēl nav pienācis laiks, kad šī cilvēce atgriezīsies pie manis, un tai vēl ir palikusi daļa no mantojuma, ko tā izšķērdēs svētkos un izklaidēs, līdz tā būs kaila, izsalusi un slima, lai tad paceltu skatienu uz savu Tēvu.

21. Cilvēks garīgi nogrima no bezdibeņa uz bezdibeni līdz tādai pakāpei, ka noliedza un aizmirsta Mani, līdz pat galējībai, noliedzot pats sevi, noliedzot savu būtības kodolu, savu garu.

22. Tikai mana žēlsirdība spēs cilvēkiem ietaupīt sāpes, kas saistītas ar nepieciešamību vēlreiz mērot ceļu, lai atgrieztos pie manis. Tikai es savā mīlestībā spēju nodrošināt līdzekļus savu bērnu ceļā, lai viņi atklātu glābjošo ceļu.

23. Vai jūsu sirdis nepiepildās ar prieku, domājot par to, ka Tēva nams ir jūsu acu priekšā? Vai jūs neesat satriekti par morālo un garīgo traģēdiju, kurā dzīvo zemes tautas?

24. Ak, ja vien jūs jau būtu sapratuši to misiju, kas jums šajā laikā jāizpilda! Cik dedzīgi jūs tad rūpētos par saviem līdzcilvēkiem un cik viegli jūs aizmirstu savas rūpes! Taču Es redzu, ka jums vēl nav ne jausmas par dāvanām, kas piemīt katram no jums. Kā jūs vēlaties apvienoties, lai darītu cilvēcei zināmu, ka glābšana ir tuvu?

25. Lai gan viena cilvēka uzdevums nav tāds pats kā otra, jums ir jāapvienojas, lai visi harmonijā veidotu vienu „ķermeni”* un vienu gribu, un lai jūs, apvienojušies, pildot Manu mīlestības likumu, cīnītos par labāku pasauli. Kā jūs varat cerēt uz mieru, harmoniju un brālību, ja paši neizmantojat līdzekļus, lai to sasniegtu?

**Šeit „ķermenis” simboliski apzīmē kopienu.*

26. Jūs neesat vieni cīņā, neesat akli, ejot, un jums netrūkst ieroču, lai aizstāvētos. Es esmu ļāvis jūsu garam saprast garīgās dzīves skaistumu, esmu atvēris jūsu garīgo skatienu uz nākotni, esmu atklājis jums dāvanas un spējas, kuras jūs nesat sevī, atrodoties jūsu būtības dziļumos.

27. To priekšstatu par bezjēdzību, nespēju, neveiklību un nožēlojamo stāvokli, ko jūs paši bijāt izveidojuši par sevi, Es esmu izdzēsis no jūsu prāta, lai jūs saprastu, ka jūs visi varat būt noderīgi un ka jums visiem ir jāattīstās augstāk, līdz sasniegsiet mājvietu, kur jūs gaida jūsu Tēvs.

28. Daži man saka: „Kungs, kāpēc Tu neļauj mums visiem Tevi redzēt, tāpat kā mūsu brāļiem un māsām, kuri liecina, ka Tevi redz?”

29. Ak, jūs, vājās sirdis, kurām ir jāredz, lai ticētu! Kādu nopelnu jūs tajā saskatāt, ja redzat Jēzu vīzijā cilvēka veidolā, lai gan jūsu gars caur mīlestību, ticību un sajūtām var neierobežoti un pilnīgi uztvert manu dievišķo būtību? Jūs rīkojaties ļauni, ja skaudāt tos, kuriem ir dāvana ierobežoti saskatīt garīgo tēlos vai simbolos; jo tas, ko viņi redz, patiesībā nav dievišķais, bet gan alegorija vai simbols, kas runā uz viņiem no garīgās pasaules.

30. Esiet apmierināti ar savām dāvanām un izpētiet liecības, ko saņemat, un vienmēr meklējiet jēgu, gaismu, mācību, patiesību.

31. Nesiet savu krustu līdz galam ar pacietību un pakļautību, tad mans likums būs tas, kas to no jums noņems, kad jūs nonāksiet pie tās mājvietas vārtiem, ko Es jums esmu apsolījis, kur jūs baudīsiet patieso mieru. Pašlaik jūs vēl esat ceļotāji, esat karavīri un cīnītāji, kas tiecas uz augstu mērķi, kas dodas iekarot labāku tēvzemi.

32. Jūs neesat vieni savā cīņā; cilvēks nekad nav bijis viens, jo Es vienmēr esmu viņam rādījis labāko ceļu, esmu viņu pavadījis un iedvesis viņam drosmi.

33. Ja kāds man jautātu, kā cilvēki tika vadīti, pirms viņiem kļuva zināms Mozus likums, ko viņš saņēma no Kunga, es viņam atbildētu, ka pirms Mozus es sūtīju visus garus ar likumu, kas ierakstīts viņu sirdsapziņā, lai visas viņu dzīves darbības būtu manai dievišķībai tīkamas. Pēc tam Es sūtīju pasaulē garus ar lielu gaismu, patriarhus un praviešus, lai viņi ar saviem darbiem mācītu visiem saviem līdzcilvēkiem, kā pildīt Manu likumu.

34. Šie vīri godāja Mani ar savu dzīvi; viņi nebija elku pielūdzēji, jo jau pazina garīgumu, izjuta mīlestību un žēlsirdību pret citiem, bija gatavi uzņemt svešiniekus savā zemē un savās mājās. Viņi bija viesmīlīgi pret svešiniekiem un nogurušiem ceļotājiem. Visiem viņiem bija labs vārds un gudrs padoms.

35. Taču ne visi cilvēki ir ļāvušies savas sirdsapziņas iekšējās balss vadībai. Tam ir nepieciešama garīgums, un miesas maņas no tā novēršas. Tāpēc jūsu Tēvam bija jāatklājas cilvēku vidū dažādās formās, lai paskaidrotu viņiem Likumu un atklātu Dievišķo.

36. Tu, tauta, kas Trešajā laikmetā uzklausa manu mācību un joprojām glabā daļu no sēklas, ko Es jums uzticēju pagātnē, saproti, ka jums jāattīra

savas sirdis no egoisma un materiālisma, lai jūs piedzīvotu to laimīgo brīdi, no kura jūs atkal sāksiet vadīt savu dzīvi saskaņā ar sirdsapziņas norādījumiem tāpat kā tie pirmie apgaismotie, tādi kā Ābrahams, no kura cēlies tauta, kas visos laikos ir bijusi visu manu atklāsmju glabātāja.

37. Es vēlos, lai — kad pienāks brīdis, kad mana atklāsme šajā formā, kādā jūs to šodien saņemat, beigsies — jūs būtu sagatavoti tā, lai katra dvēsele no tiem, kas veido šo kopienu, man būtu kā templis, katra sirds — svētnīca, katras mājas — altāris, tēva nams, viesmīlīgs un pilns ar aktīvu mīlestību pret tuvāko. Cik dziļš tad būs jūsu miers, cik stipra būs jūsu sirds, lai no visiem pārbaudījumiem izietu uzvaroši.

38. Maizi svētīs ne tikai Es, bet arī jūs, jo tad jūs būsiem iemācījušies to pagatavot ar mīlestību, ar ticību, miera gaisotnē.

39. Garīgā žēlastība, ar ko Es jūs esmu apdāvinājis, ir garīguma sēkla. Kas šo sēklu mīlestībā kopj savā sirdī, tas neklūs par plagu vai neierobežotu dabas stihiju upuri, nedz arī viņu nomāks materiālas grūtības.

40. Jums nevajadzētu gaidīt, ka šīs dienas nāks pie jums pašas no sevis. Nē, tauta, jums ir jāpalīdz tām nākt, izmantojot garīgumu, lai jūs varētu piedzīvot to brīnumus un spētu novērtēt, uz ko ir spējīgs Gars, ja tas spēj pacelties pāri materializētas un netīras dzīves dubļiem, putekļiem un netīrumiem.

41. Neaizmirstiet, o mācekļi, ka garīgums nepieļauj nekāda veida fanātismu, pielūgšanu vai aizspriedumus, jo tad tas vairs nebūtu garīgums.

42. Tam, kurš savā sirdī glabā tīrību un cenšas mani godāt ar savas dzīves darbiem, nav vajadzīgas acīmredzamas kulta formas, lai justos, ka ir izpildījis savu Tēva un Kunga baušļus. Turpretim tas, kurš savā sirdī jūt nemieru, ko rada viņu tiesājošā sirdsapziņa, kaislīgi ilgojas pēc rituāliem un redzamām kulta formām, jo kļūdaini uzskata, ka ar to palīdzību viņš spēs samierināties ar savu Tēvu.

43. Esiet vienkārši kā ziedi un tīri kā putni. Esiet caurspīdīgi kā gaiss un dzidri kā tīrs ūdens, tad jūs būsiem sasnieguši to tīrību un pacilātību, kas ļaus jums atzīt dzīves patiesību.

44. Kas apgalvotu, ka mana mācība ir drauds cilvēces materiālajai attīstībai, tas pieļauj smagu kļūdu. Es, visu meistarų Meistars, rādu cilvēcei ceļu uz tās augšupvērsto attīstību un patieso progresu. Mans vārds vēršas ne tikai pie gara, tas vēršas arī pie prāta, saprāta un pat pie maņām. Mana mācība ne tikai iedvesmo un māca jums garīgo dzīvi, bet arī ienes gaismu katrā zinātnē un visos ceļos. Jo mana mācība neaprobežojas tikai ar to, lai visas dvēseles vadītu uz mājvietu, kas atrodas aiz šīs dzīves robežām, tā sasniedz arī cilvēka sirdi un iedvesmo viņu dzīvot patīkamu, cilvēcīgu un noderīgu dzīvi uz šīs planētas.

45. Ja Otrajā laikmetā Es jums teicu, ka mana Valstība nav no šīs pasaules, tad šodien Es jums saku, ka arī jūsu Valstība nav šeit, jo šī pasaule, kā jūs jau zināt, cilvēkam ir tikai pārejas posms.

46. Es jūs mācu patieso dzīvi, kas nekad nav balstījusies uz materiālismu. Tāpēc zemes varenie atkal sacelsies pret manu mācību. Es nāku pie jums ar savu mūžīgo mācību, ar savu uz visiem laikiem spēcīgo esošo pamācību, kas sastāv no mīlestības, gudrības un taisnīguma. Tomēr to nesapratīs uzreiz, cilvēce atkal mani nosodīs, atkal piesitīs pie krusta. Bet Es zinu, ka manai mācībai ir jāiziet cauri visam šim, lai tā tiktu atzīta un mīlēta. Es zinu, ka mani visniknākie vajātāji pēc tam kļūs par maniem uzticamākajiem un pašaieliedzīgākajiem sējējiem, jo Es viņiem sniegšu ļoti lielus pierādījumus par manu patiesību.

47. Tas pats Nikodēms no Otrā laikmeta, priesteru priekšnieks, kurš apmeklēja Jēzu, lai ar Viņu runātu par gudrām un dziļdomīgām mācībām, šajā laikā parādīsies atkal, lai rūpīgi pētītu Manu darbu un pievērstos tam.

48. Tas pats Sauls, ko sauc par Pāvilu, kurš — pēc tam, kad ar niknumu mani vajāja — kļuva par vienu no maniem lielākajiem apustuļiem, atkal parādīsies manā ceļā, un visur parādīsies mani jaunie mācekļi, vieni dedzīgi, citi sevi noliedzot. Šis brīdis ir ļoti nozīmīgs, laiks, par kuru es jums runāju, jums arvien vairāk tuvojas.

49. Šis ideju karš, strīdi, kurus jūs pašlaik piedzīvojat, un notikumi, kas norisinās katru dienu — vai tie jums nerunā par kaut ko, kas jūs sagaida, — vai tie neliek jums nojaust, ka viens laikposms iet uz beigām un jauna ēra sāk izplatīt savu gaismu?

50. Es vēlos tikai to, lai jūs, mani Vārda liecinieki šajā laikā, paliktu nelokāmi pārbaudījumu brīžos, kuriem ir jāpriekšā, lai tiktu īstenots mans Likums. Jo mana atkārtotā parādīšanās jūsu vidū būs kā viesuļvētras, kuras spēka ietekmē tiks satricināta un uzputināta zeme un jūras, uz kurām dzīvo un kustas šī cilvēce, lai tās izspļautu visu, ko tās savā iekšienē slēpj kā nešķīstu.

51. Kad šie pārbaudījumi nāks, nebaidieties, jo, kad tie būs klāt, jūs sapratīsiet, ka ir sākusies kādas valdības beigu sākums un tuvojas jauna, laimīgāka laika rītausma.

52. Ļaunums, netaisnība, augstprātība, verdzība, neziņa un zemes vara sabruks, lai atbrīvotu ceļu mīlestības, gaismas un miera valdības iedibināšanai starp cilvēkiem. Jūs nezaudēsiet drosmi un neļausiet savai gaismai nodzist, pat ja jūtat, ka pārbaudījums ir ļoti smags un kauss, ko jums jāizdzēr, ir ļoti rūgts. Gluži pretēji, jums tad jāaizdedzina cerības liesma un jāuzkurina tā, kā to dara karavīrs kaujas virpulī, kad viņš jūt, ka ir tuvu ienaidnieka uzvarēšanai un ka uzvara ir tuvu.

53. Ja redzēsiet, ka jūs apņēmt ienaidnieku pūļi, kuru mēles pret jums izspļauj indi, tad nešaubieties par maniem solījumiem; jo šajos brīžos Es ļaušu jums sajūst manu mierinošo klātbūtni un dzirdēt manu mīlošo balsi, kas jums atkal saka: „Es esmu ar jums.”

54. Tad jūs bieži pieredzēsiet, kā starp šiem pulkiem parādīsies sirds, kas jūs saprot un kas jums ir kā vairogs. Taču to jūs sasniegsiet tikai tad, ja liksiet savu uzticību un ticību man.

55. Atcerieties Danielu, to pravieti, kurš tik ļoti aizstāvēja savu apspiestās tautas verdzībā Babilonijā.

56. Ļaujiet cīņai sākties. Jums ar savu mīlestību no jauna jālaista sēkla, ko Mūžīgais iesēja cilvēka garā. Ļaujiet, lai nezāles tiktu nopļautas ar manas taisnības sirpi un lai lauki tiktu uzarti, lai tie būtu piemēroti apstrādei.

57. Ir nepieciešams vēl uz brīdi paciest cilvēkus, kuri tiecas pēc pasaules labumiem, lai viņu vilšanās būtu pilnīga, lai viņi beidzot pārliecinātos, ka zelts, vara, tituli un miesas baudas nekad nedos viņiem mieru un garīgo labklājību.

58. Visai cilvēcei tuvojas pašpārbaudes stunda sirdsapziņas gaismā. Tad zinātnieki, teologi, varas pārstāvji, bagātie un tiesneši sev jautās, kāds bija garīgais, morālais vai materiālais auglis, ko viņi novākuši un ko var piedāvāt cilvēkiem ēšanai. Pēc šī brīža daudzi atgriezīsies pie manis, jo sapratīs, ka, neraugoties uz prestižu, ko viņi baudīja uz zemes, viņiem trūka kaut kā, lai aizpildītu tukšumu, kurā bija nonākusi viņu dvēsele, kura var baroties tikai no garīgās dzīves augļiem.

59. Esmu radījis šīm dvēselēm oāzi tuksneša vidū; jo zinu, ka savas zemes dzīves laikā tās ir klauvējušas pie vienas durvis pēc otras un mērojušas vienu ceļu pēc otra — vieni meklējot patiesību, citi — varu, vēl citi — laimi. Taču ceļa galā, ko viņi ir mērojuši uz Zemes, kad viņi būs gatavi atteikties no visa, Es ļaušu viņiem atpūsties Manā klēpī, mierināšu viņus un parādīšu viņiem patieso ceļu, lai pa to viņi atrastu laukus, kuros varēs iesēt savu pieredzes auglīgās sēklas.

60. Oāze ir garīga, uz kuru pa visdažādākajiem tuksneša ceļiem ieradīsies cilvēki no visām rasēm — vieni noguruši, citi pilni brūču, sirmi, un daudzi ar tukšu ceļojuma somu, kaunējoties par to cīņu neauglību, ko viņi bija vadījuši. Tur viņi dzirdēs manu balsi, uzreiz to atpazīs un iesauks: „Tas ir Kungs!” Ar šo teikumu viņi izteiks pazemību, ar kādu viņi beidzot mani atradīs. Jo viņiem visiem būs jānokļūst pie manis, pateicoties saviem nopelniem.

61. Šī bezgalīgās laimes, izlīguma un pazemības stunda dāvās dievišķo piedošanu arī pazudušajiem bērniem, kuri beidzot atgriežas Tēva mājās, ilgojoties pēc Tā, kurš viņiem deva dzīvību un mantojumu.

62. Jūs esat veltījuši šo novembra dienu, lai pieminētu tos, kas ir aizgājuši uz aizsauli. Jau no pirmās rītausmas daudzas dvēseles ceļas lūgšanā par tiem, kurus viņi sauc par saviem „mirušajiem”. Es jums saku, ka ir ļoti labi, ka jūs viņus pieminat un izjūtat pateicību, mīlestību un apbrīnu pret viņiem. Bet nav labi, ka jūs par viņiem raudājat, it kā viņi būtu mantas, kuras esat zaudējuši, un arī nav labi, ka jūs uzskatāt viņus par mirušiem. Jo, ja jūs varētu viņus ieraudzīt tajos brīžos, kad jūsu acis par viņiem izlej asaras un jūsu sirds nopūst, domājot par aizgājušajiem, jūs būtu pārsteigti, redzot gaismu, kas viņus apgaismo, un dzīvību, kas viņos plūst. Tad jūs izsauktos: „Patiesi, tie ir viņi, kas dzīvo, un mēs esam mirušie!”

63. Patiesi, jūs dzīvojat nepareizi, ja, skatoties uz nedzīvu ķermeni, raudājat, aizmirstot, ka tā dvēsele ir pilna ar pulsējošu un vibrējošu dzīvību.

64. Ja jūs ar tiem, kas ir pārgājuši garīgajā dzīvē, nevis tradicionāli veltītu viņiem vienu dienu, bet vienmēr būtu saistīti ar lūgšanas saiti, tad viņu neredzamā, bet reālā klātbūtne jūsu dzīvē un viņu labvēlīgā ietekme būtu jūtama visā jūsu pastāvēšanas laikā — jūsu cīņās, pārbaudījumos un arī jūsu skaistajos brīžos. Un šīm būtnēm savukārt būtu iespēja piedalīties jūsu cēlajos darbos un nodomos, tādējādi iegūstot vairāk gaismas.

65. Es reiz teicu: „Ļaujiet mirušajiem apglabāt savus mirušos”, un, ja jūs rūpīgi un mīlestībā izpētīsiet šo manu teikumu, jūs sapratīsiet, cik daudz iemeslu man bija to jums teikt.

66. Jums visiem sirdī un acu priekšā ir pēdējais tēls — jūsu mīlo aizgājušo fiziskais izskats. To, kurš pēc ķermeņa miris kā bērns, jūs atceraties kā bērnu; to, kurš šo dzīvi savā fiziskajā apvalkā atstājis sirmā vecumā, jūs atceraties kā sirmgalvi, tāpat kā to, kurš atstājis sāpēs izkāmjējušu ķermeni vai miris mokošās nāves cīņās, jūs vienmēr atceraties šādā stāvoklī. Taču jums ir jāpārdomā atšķirība starp to, kas ir ķermenis, un to, kas ir dvēsele, lai jūs saprastu, ka tur, kur cilvēks mirst, dvēsele piedzimst jaunā dzīvē, kur tā vairs neredz pasaules gaismu, bet gan dievišķo gaismu, kas apgaismo dvēseles mūžīgo dzīvi.

67. Es jums reiz teicu, ka cilvēks savas tieksmes uz materiālo dēļ ir elku pielūdzējs, un, godinot savus mirušos, viņš sniedz spilgtu piemēru savai elku pielūgšanai. Taču mana mācība ir uzaususi jūsu dzīvē kā bezgalīgi skaista rītausma un izkļiedējusi garās neziņas nakts ēnas, kurās cilvēki dzīvoja, ieslīguši kļūdās. Un šī gaisma, paceldamās bezgalībā, kā dievišķa

zvaigzne izstaros savus skaistākos gaismas starus uz jūsu garu, sagatavojot jūs, lai jūs ar drošu soli nonāktu pie tās dzīves, ko varat baudīt, kurā jūs visi varat iekļūt, pateicoties savai augstākajai attīstībai.

68. Jūs vairs neraudāsiet rūgti par tiem, kuri ir aizgājuši un tagad dzīvo labāku dzīvi, nedz arī vēlāk kā garīgas būtnes raudāsiet par tiem, kurus esat atstājuši, vai tāpēc, ka esat pametuši ķermeni, kas jums visu dzīvi kalpoja kā apvalks.

69. Ir būtnes, kas cieš un baidās, piedzīvojot tā ķermeņa sabrukumu, kuru tās tik ļoti mīlēja. Bet jums jābūt starp tiem, kas sūta pateicības dziesmu savam Radītājam, redzot, ka ir pienācis tā uzdevuma gals, ko uzņēmas šis cilvēka ķermenis.

70. Šodien Es jums visiem piedodu un atbrīvoju no visām jūsu kļūdām, vienlaikus parādot jums vienu lappusi no dievišķās Dzīves grāmatas, kurā jūs varat apgaismot savu garu un prātu, lai veiktu darbus, kas ir cienīgi Tam, kurš jūs tos iemācījis.

71. Jūs šobrīd uzņematies lielu atbildību pret cilvēci, un jo vairāk mācību jūs saņemat no manis, jo lielāka kļūst šī atbildība; jo jūs esat tauta, kurai jārunā cilvēkiem par garīgumu. Es jūsu vidū atstāšu dziļi iesakņotu pilnīgo veidu, kā sazināties ar mani — bez rituāliem vai elku pielūgšanas formām, vienkārši no gara uz garu.

72. Šī svētītā sēkla, kas jau atrodas jūsu sirdīs, būs maize, ko jums jādalās ar saviem brāļiem un māsām, un tā būs arī garīgais mantojums, ko jums jānodod saviem bērniem.

73. Kad Es jums teicu: „Mīliet viens otru”, Es ar to negribēju teikt, ka tas būtu jādara tikai starp cilvēkiem, bet gan arī no vienas pasaules uz otru. Bet tagad Es jums saku, ka — domājot par tiem, par kuriem jūs sakāt, ka viņi ir aizgājuši — jums nevajadzētu viņus iedomāties kā tālus no jums un arī ne bez jūtām. Nemīliet mirušos un arī neatsaucieties uz viņiem kā uz mirušajiem; jums jāatceras viņus tikai kā dzīvos, jo viņi dzīvo mūžībā.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 174

1. Mīļie mācekļi, katrs mirklis, kas paiet jūsu dzīvē, ir vēl viens solis, kas jūs tuvinā pie jūsu Tēva. Lēnām, soli pa solim, jūs mērojat ceļu, kas ved uz Gaismas Valstību.

2. Jūs tuvojaties laikam, kad jūs sapratīsiet, kā taisnīgi dot savam garam to, kas *tam* pienākas, un pasaulei to, kas *tai* pienākas. Tas būs patiesas lūgšanas laiks, Dieva pielūgsmē bez fanātisma, kurā jūs lūgsieties pirms katra darba uzsākšanas un kurā jūs zināsi, kā saglabāt to, kas jums uzticēts.

3. Kā gan cilvēks varētu apmaldīties, ja, tā vietā, lai darītu pēc *savas* gribas, viņš vispirms lūgšanā jautātu savam Tēvam? Tas, kurš prot lūgties, dzīvo saiknē ar Dievu, apzinās no sava Tēva saņemto labvēlību vērtību un vienlaikus saprot to pārbaudījumu jēgu vai mērķi, kurus viņš piedzīvo.

4. Cilvēks, kurš lūdzas tieši Dievam, ir garīgi attīstīts cilvēks, kuram acīs nav tumšas saites un kurš ir gatavs sevī un ārpus sevis atklāt nezināmas gudrības un patiesības pasaules, kas pastāv cilvēka dzīvē, lai gan viņš tās neapzinās.

5. Tas, kurš atklāj šo ceļu, vairs nevar apstāties; jo, tā kā viņa maņas un garīgās dāvanas ir atmodušās un kļuvušas uztverošas, šodien viņš dzird dabas balsis, rīt saņem vēstījumus no garīgās valstības, un vēlāk viņš dzirdēs sava Kunga balsi sarunā no gara uz garu kā mīlestības augli starp Tēvu un Viņa bērniem.

6. Tauta, nenoskumu par tiem, caur kuriem Es atklājos; jo, ja jūs patiesi sagatavosieties gan fiziski, gan garīgi, jūs pat pārspēsiet viņus, kad šī atklāsmē būs beigusies.

7. Šai tautai, kas ir mana atklāsmes lieciniece šajā Trešajā laikmetā, ir paredzēts laiks, kas pilns ar zīmēm, brīnumiem un pierādījumiem.

8. Es vēl neesmu teicis savu pēdējo vārdu, kurā es jums sniegšu lielas atklāsmes. Bet mana griba un mani norādījumi ir ierakstīti šīs visas tautas sirdsapziņā, lai tai būtu pilnīga izpratne par to, kāds būs mana atklāsmes noslēgums, kā arī par dienu, kas ir izvēlēta un noteikta manam pēdējam mācības vārdam.

9. Jums jāapzinās, ka Es vēlos jums iemācīt visu, kas jums jāzina, lai jūs varētu ienākt tajās pasaulēs vai mājvietās, kas jūs gaida. Jo tāpat kā jūsu garam pasaulē, kurā tas dzīvoja tieši pirms, bija jāgatavojas, lai varētu iemiesoties un dzīvot uz Zemes, tāpat tam ir jāgatavojas atgriezties dzimtenē, kuru tas atstāja, lai gan tās ir mājvietas, kas mīlestības, tīrības un gudrības ziņā atrodas augstākā līmenī.

10. Nešaubieties par maniem vārdiem. Es (arī) Pirmajos laikos piepildīju savu solījumu atbrīvot Izraēlu no Ēģiptes verdzības, kas nozīmēja elku

pielūgšanu un tumsību, lai jūs aizvestu uz Kānaānu – brīvības zemi un dzīvo Dieva pielūgsmes zemi. Tur tika paziņots arī par manu atnākšanu kā cilvēkam, un pravietojums vārds vārdā piepildījās Jēzū. Meistars, kurš dzīvoja un mīlēja jūs, apsolīja atklāties Garā, un šeit jūs redzat šī solījuma piepildījumu.

11. Šodien Es jums paziņoju, ka Es jūsu garam esmu sagatavojis brīnišķīgas sfēras, mājvietas, garīgās mājvietas, kur jūs varat atrast patieso brīvību mīlēt, izplatīt labo un radīt gaismu. Vai jūs par to šaubāties, ņemot vērā, ka Es esmu izpildījis visus savus iepriekšējos solījumus jums?

12. Ziniet, ka lielie gari jau vienmēr strādā manā darbā: Ēlijs, kuram ir lemts paziņot Meistara atnākšanu Viņa mācekļiem, ir gaisma, kas garām atver ceļu, nolaižas pie tiem, kuri novirzījušies no ceļa, pie tiem, kuri guļ vai kuri zaudējuši ticību garīgajai dzīvei, lai ietītu tos mīlestības ugunī, kas izstaro no viņa — ugunī, kas ir ticība, Jaunuma iznīcināšana un attīrīšana. Viņa aicinājums atskan katrā tautā, viņa attīrošais uguns izplatās. Lai gan attīrīšana savā ceļā atstāj sāpju pēdas, drīz vien nāk dievišķais mierinājums, iemiesots Marijā, lai izlietotu savu balzamu uz katru raudošo sirdi, uz katru sāpju mocītu būtni.

13. Pēc tam Es meklēšu vienu sirdi pēc otras, lai ļautu cilvēkiem dzirdēt Manu dievišķo aicinājumu, kas viņiem saka vienīgi: „Sekojiet man!”

14. Mana mācība ļauj cilvēkam attīstīties visos savas būtības aspektos: tā padara sirdi jūtīgu un to attīra, atmodina prātu un pilnveido un pacilā garu.

15. Padariet manu mācību par padziļinātu pētījumu, kas ļaus jums saprast pareizo veidu, kā īstenot manas pamācības, lai jūsu attīstība noritētu harmoniski, tas ir, lai jūs neattīstītu tikai prātu, nepievēršot uzmanību jūsu dzīvei, ko jums jākopj, vai gara ideāliem, kurus jums jāatdzīvina.

16. Visas jūsu būtības spējas manā vārdā var atrast gaismas ceļu, pa kuru tās var attīstīties un pilnveidoties līdz bezgalībai.

17. Es esmu jums devis pietiekami daudz laika, lai uzņemtu un saprastu manas mācības, tāpēc daudzi no jums, kas ieradās šeit kā bērni, tagad ir jaunieši, kamēr citi, kas ieradās kā jaunieši, tagad ir sirmgalvj. Vieni ir izauguši šajā ceļā un tagad pieder pie maniem „darbiniekiem”, bet citi ir izelpuši pēdējo elpu un tagad ieņem savu vietu starp maniem izredzētajiem.

18. Esmu šai tautai šeit devis pietiekami daudz laika, lai tajā atdzīvotos stingras un patiesas ticības gaisma un lai tās gars iegūtu dziļu izpratni par Manu darbu. Mans Vārds jūs sagatavo, lai jūs varētu sajust Manu klātbūtni

un saņemt Manu iedvesmu, pat ja vairs nedzirdat šo balsi un jums ir jākoncentrējas uz savas būtības kodolu.

19. Mans mācījums tiek ierakstīts jūsu sirdsapziņā. Tur atrodas lāde, kas vislabāk glabā Manu likumu, lai tad, kad šis garīgās atspirdzināšanas stundas, ko jūs pavadāt kopā ar savu Skolotāju, laika gaitā attālināties, Mana Vārda būtība turpinātu skanēt jūsu dvēselē – pilna dzīvības, svaiga un pulsējoša no mīlestības un gudrības.

20. Savos vārdos Es jums atkal un atkal saku, ka jums jāsasniedz garīgums, jo tieši tas būs tas, kas jūs izcels uz Zemes. Bez garīguma jūs nespēsiet sniegt saviem līdzcilvēkiem to liecību, ko jums jāsniedz.

21. Nebīstieties, jo Es pabeidzu savu Vārdu jūsu vidū. Mans darbs neizzudīs, un arī jūsu gars nedrīkst zaudēt cerību. Es garīgajā ielejā turu gatavībā būtnes, kas iemiesosies, lai kļūtu par tautu vadītājiem un praviešiem — gaismas būtnes, garīgie cilvēki, kuri jūs mācīs spert soli uz priekšu pa ceļu, ko atklājis mans Vārds.

22. Šodien Es gribu jums teikt, ka tāpat kā jums šeit ir nepieciešams, lai no garīgās ielejas pie jums atnāktu gaismas būtnes, kas palīdzētu jums jūsu ceļā, tāpat ir arī garīgās mājvietas, kurām ir nepieciešams, lai daži no jums pie *tām* atnāktu ar manas mācības gaismu. Jūs nezināt, kuri no jums šajā brīdī mani dzird un drīz būs jāuzsāk garīgā misija. Tas ir iemesls, kāpēc jau sen daudzas sirdis attīrās un kāpēc to gars katru dienu jūtas arvien vairāk saistīts ar manu darbu.

23. Es vēlos, lai starp maniem garīgajiem pulkiem būtu daži no jums, lai apvienotos ar tiem, kuri šajā svētītajā atjaunošanas un taisnīguma darbā sadarbojas ar mani, lai glābtu visas būtnes, kas kļūst tālu no dzīves un patiesības ceļa.

24. Saglabāji savā garā šos vārdus, kas var kalpot jums par sagatavošanos lielajam brīdim, kad jūs atstāsiet šo dzīvi, lai kļūtu garīgi brīvi.

25. Šis ir brīnišķīgs atklāsmes laiks, ak, mīļā tauta! Laiks, kad gaisma pacilā dvēseles. Laimīgi tie, kas sagatavojas, jo tie saņem manu gaismu pilnībā.

26. Bet ņemiet vērā, ka šis vēl ir tikai jaunas ēras sākums, ka Es jums neesmu atklājis visu, ko šis laiks cilvēkiem sagatavojis, un ka arī ne viss, ko esat saņēmuši, jau ir jums saprotams.

27. Vēl pagās dienas, gadi un veseli gadsimti, kuros šī cilvēce būs lieciniece brīnišķīgām gaismas atklāsmēm un vēl nezināmām garīgām atklāsmēm.

28. Šie laiki tuvojas, tāpēc jums jāpagatavo ceļš tiem, kuri ieņems jūsu vietu. Jums jāsvētī ceļš ar saviem labajiem darbiem. Tad jūs būsiet sākuši

patiesā tempļa celtniecību, ko citi turpinās, un vēlāk atnāks citi, kas to pabeigs.

29. Es esmu jums ilgu laiku sniedzis savus mācījumus, lai tie kā laba sēkla dziļi iesakņotos jūsu sirdīs un jūs savā dzīvē jebkurā brīdī būtu gatavi tos izplatīt saviem līdzcilvēkiem.

30. Izveidojiet grāmatu no maniem vārdiem, izvelkot no tiem būtisko, lai jūs iegūtu patiesu izpratni par manas mācības tīrību. Vārdos, ko nodevis balss nesējs, jūs varat atklāt kļūdas, taču ne to jēgu. Mani vēstītāji ne vienmēr ir bijuši sagatavoti. Tāpēc Es jums esmu teicis, ka jums tos nevajadzētu tikai virspusēji pārlasīt, bet gan iedziļināties to jēgā, lai jūs varētu atklāt to pilnību. Lūdzieties un meditējiet, lai jūs tos varētu saprast.

31. Jums visiem ir vajadzīga ticība, lai dzīvotu. Bēdas tam, kurš dzīvo tikai pasaules iedomības dēļ, jo viņa dvēsele būs tukša, un savas zemes ceļa beigās viņš nevarēs parādīt nekādu ražu. Atcerieties, ka jūs esat sūtīti uz Zemi, lai pildītu garīgu uzdevumu, ka pēc tam jūs atgriezīsieties pie manis, kamēr ķermenis saplūdis ar Zemi, no kuras tas ir cēlies. Ļaujieties iedvesmoties no manas mīlestības, lai sasniegtu lielu ticību, padariet savu sirdi par templi. Aizveriet savu ķermeņa acis un atveriet gara acis, lai varētu skatīties tālāk par savu pasauli. Es esmu jūsos un ārpus jums, jūsu būtības dziļākajā dziļumā, un Es sargāju un pasargāju jūsu garu. Es zinu visas jūsu vēlmes un cerības un saku jums: kāpiet uz pilnības kalnu, pilni pacietības un upurēšanās gatavības. Kad jūs būsiat tuvu mērķim, Es nedomā atvērsīšu savas valstības vārtus, lai jūs varētu sajust manu mieru un būtu stipri pēdējā stundā.

32. Viss attīstās. Cilvēks virzās uz priekšu zinātnē, taču viņš neizmanto šīs iegūtās zināšanas, lai darītu labu; viņš nemāk ne mierināt, ne aizsargāt savus tuvākos. Tiekšanās pēc varas un nepareizais priekšstats par gribas brīvību ir izraisījis jaunu karu, un tā sekas ir sāpes. Es visur redzu bāreņus, nabadzību, postu un nāvi, un par to visu jūs man sniegsiet atskaiti. Ko jūs esat darījuši ar maniem vārdiem? Jūs neesat tos ieklausījušies un esat apmaldījušies sāpju un sarežģījumu jūrā; un tomēr tas nebūs pēdējais karš, ko jūs izcīnīsiet. — Bet visiem pienāks tiesa. Manā klātbūtnē ir tiesneši un apsūdzētie, sodītāji un upuri. Visas tautas dzirdēs Manu aicinājumu. Es aicinu jūs šajā izšķirīgajā brīdī lūgties, un Es dodu jums Mana Gara gaismu.

33. Mana radība ir nemainīga, un nekas nezūd. Kad sāpes iznīcina miesu un dvēsele paliek kaila un neaizsargāta, neizpildījusi savu uzdevumu uz zemes, Es tai došu jaunu miesas tērpu un ļaušu tai atgriezties tajā pašā.

34. Es aicinu jūs veikt garīgus darbus, kas izturēs laiku pārbaudi. Celt uz stingras zemes, lai neviena dabas stihija nespētu iznīcināt to, ko esat radījuši.

35. Jūs stāvat pie mana galda. Sēdies ap mani un klausieties manī.
36. Tā ir mana griba, lai šajā laikā katrs cilvēks un katra garīgā būtne saņemtu šīs dievišķās zināšanas, ko Svētais Gars jums tagad ir atklājis.
37. Mans Vārds šajā laikā ir bijis kā gudrības grāmata, kas ir atvērta cilvēkiem.
38. Jūs, kurus Esmu saucis par saviem mācekļiem, Es iecelu par šo mācību modriem sargātājiem.
39. Jūs esat Jēzus pazemīgā ģimene, kurai ir uzticēts mantojums. Saprotiet, ka Es, Meistars, esmu jums atklājis savu gribu.
40. Nevienš zemes iedzīvotājs nepazīst debesu pasauli. Jūs vēl esat ceļotāji dzīves tuksnesī. Daži kļūst apkārt, nezinot, kurp dodas. Bet mūžībā jūs gaida jūsu Tēva mīlestība. Tāpēc Es nāku uz leju, lai palīdzētu jums jūsu grūtajā dzīves ceļā, lai jūs atgrieztos tajā klēpī, no kuras esat cēlušies.
41. Pirms tam Es gribu jūs apvienot mīlestībā, lai jūsos radītos nopelni, kas jūs tuvinātu man, — tie nopelni, kurus jūs iegūstat, cenšoties tuvināties viens otram, savstarpēji piedodot un brālīgi sniedzot rokas. Es esmu sagatavojis ceļu, lai jūs pa to nonāktu pie mana Valstības miera — pie tā miera, ko jūs šajā dzīvē neatrodāt, jo tajā esat piedzīvojuši tikai sāpes. Kāpēc jūs neesat sekojuši ceļam, ko Es jums iezīmēju Otrajā laikmetā? Tad jūs nebūtu ne paklupuši, ne krituši. Tagad jūs esat mani mācekļi, jo Es jūs mīlu un vēlos jums dot jaunu iespēju glābties. Vai jūs to izmantosiet, vai atkal paliksiet stāvoklī, kurā atrodaties? Ņemiet vērā, ka tas, ko Es jums tik vienkārši un skaidri esmu atklājis, pieder pie Tēva slepenā gudrības dārguma, kas bija apslēpts pat no zinātniekiem un teologiem. Taču tāpēc, ka jums ir piešķirta šī žēlastība, jums nevajadzētu kļūt tādiem kā zinātnieki, kuri, lepodamies ar saviem atklājumiem, ir kļuvuši iedomīgi un aqli tiktāl, ka noliedz *To*, kurš visu ir radījis.
42. Šodien jums pieder tas, ko citi ir nepareizi novērtējuši vai nicinājuši. Bet, ja jūs ķeraties pie manu mācību izplatīšanas, neaizkavējieties, lai spriestu, vai tas, ar ko jūs tieši runājat, ir vai nav cienīgs saņemt manas mācības, pat ja runa ir par tiem, kuri mani visvairāk ir noraidījuši.
43. Jūs, kuru gars staro no prieka, kad jūs klausāties Mani, jums jāizplata Mans darbs. Tuvinās Manas atvadas stunda, un jums tad jābūt gataviem.
44. Otrajā laikmetā Es izvēlējos divpadsmit vīrus, kuri pēc Manas aiziešanas izplatīja Labo Vēsti visā pasaulē. Divpadsmit vīrieši bija pietiekami, lai paveiktu šo darbu. Šajā laikā Es esmu mācījis tūkstošiem vīriešu un sieviešu un sūtījis savus garīgos karaspēkus, lai jūs atbalstītu, jo jūs atrodaties dvēseļu atbrīvošanas laikā. Tāpēc manu karavīru skaits ir tik liels, jo cilvēce tagad ir lielāka, un arī tās grēki un pārkāpumi ir lielāki.
45. Esiet pazemīgi un samierinieties ar savu likteni.

46. Reizēm jūsu sirdīs rodas šis jautājums: „Vai esmu garīgi attīstīties, vai esmu apstājies?” Un Es, Meistars, tad saku saviem mācekļiem, ka — ja viņi ir gatavi sajust savu līdzcilvēku sāpes — viņi ir spēruši soli uz priekšu; ja viņi spēja piedot tiem, kuri viņus smagi aizvainojuši, viņi ir spēruši vēl vienu soli; un ja viņu sirds identificējas ar visiem cilvēkiem, neatkarīgi no rases vai sociālās piederības, viņi ir ievērojami pavisinājušies uz priekšu garīgās attīstības ceļā.

47. Bet kas ir bijis šo jūtu un rīcības motīvs? — Mīlestība, kas spēja jums ieaudzināt Manu Likumu. Tikai mīlestība var jums tuvināt Manu mācību, jo no tās izplūst visas tikumības. Ir veltīgi, ka cilvēki mēģina atrisināt savas problēmas ar citiem līdzekļiem. Veltīgi viņi cenšas nodibināt mieru pasaulē, ja tas nav balstīts uz savstarpēju mīlestību.

48. Tomēr Es redzu, ka manu mācību joprojām uztver ar vienaldzību un dažkārt pat ar izsmieku tie, kuri uz dzīvi raugās ar jūtām, kuras viņos iedvēš materialistiska un egoistiska sirds. Bet Es jums saku, ka pat viņi galu galā nonāks pie pārliecības, ka tikai augsta morāle, skaidra izpratne un pareizs saprāts var izglābt cilvēci no bezdibeņa, kurā tā ir iegrūsta. Un šo augsto morāli viņiem var sniegt tikai garīgums, ko Es jums mācu. Jūsu darbu tīrību sirdsapziņas gaismā un šo saprātīgo taisnīgumu jūs atradīsiet tikai manos vārdos; jo Es nerunāju par neiespējamo un nemācu jums fantāzijas. Mana mācība balstās uz realitāti, uz patiesību.

49. Cilvēks ir mēģinājis īstenot neiespējamo, izmantojot līdzekļus, ko mans mīlestības un taisnīguma likums jums nav piedāvājis; un, ja Es esmu ļāvis viņam rīkoties brīvi, tad tādēļ, lai viņš gūtu savu pieredzi, lai gan viņa sirdsapziņā vienmēr bija klātesošs mans likums.

50. Ja cilvēku sirdis nebūtu bijušas tik ļoti nocietinātas, kara radītās sāpes būtu pietikušas, lai liektu viņus pārdomāt savas kļūdas, un viņi būtu atgriezušies gaismas ceļā. Bet, lai gan viņiem joprojām ir rūgtas atmiņas par tām cilvēku slaktiņām, viņi gatavojas jaunam karam.

51. Kā jūs varat pieņemt, ka Es, Tēvs, dievišķā mīlestība, varētu jūs sodīt ar kariem? Vai jūs patiešām uzskatāt, ka kāds, kurš jūs mīl ar pilnīgu mīlestību un vēlas, lai jūs mīlētu viens otru, varētu jūs pamudināt uz noziegumiem, brāļu slepkavībām, slepkavībām, atriebību un iznīcināšanu? Vai jūs nesaprotat, ka tas viss ir saistīts ar materiālismu, ko cilvēki ir uzkrājuši savās sirdīs?

52. Cilvēki ir novirzījušies no ceļa, ko viņiem rāda sirdsapziņa, viņi ir zaudējuši saprātu un novirzījušies no morāles un labo jūtu ceļa. Viņi nevēlējās laicīgi apstāties, neieklausījās sevī un virzās uz dziļo bezdibeni, ko paši ir radījuši, uz tikšanos ar tumsību. Tomēr — mana mīlestība ir

piedevusi viņu pārkāpumus, un mana gaisma ir mēģinājusi viņus atturēt, parādot, ka viņi iet pa nepareizu ceļu. Bet mans likums respektē gribas brīvību, ar ko Es viņus esmu apveltījis, lai gan mana taisnība ļaus viņiem novākt tos augļus, ko viņi sējuši savā dzīvē.

53. Taču, ja šķiet, ka cilvēkam viss ir beidzies, ka nāve ir uzvarējusi vai ļaunums triumfē, būtnes no tumsas pacelsies uz Gaismu. No nāves tās augšāmcelsies patiesajā dzīvē, un no pazudināšanas bezdibeņa tās piecelsies, lai ievērotu Dieva mūžīgo likumu.

54. Ne visi iepazīs šo bezdibeni; jo daži centās atturēties no tās kaislību, varas alkas un naida cīņas un dzīvoja tikai jaunās Sodomas malā; bet citi, kas daudz grēkojuši, laicīgi apstāsies, un, pateicoties savai savlaicīgajai nožēlai un pilnīgajai atjaunošanai, viņi ietaupīs sev daudz asaru un daudz sāpju.

55. Jūs, kas mani klausāties, nekādā veidā nedrīkstat barot šos karus vai veicināt tos. Palieciēt nelokāmi uz mana ceļa, lai jūsu dzīve, jūsu vārdi un jūsu darbi kalpotu tam, ka daudzas sirdis laicīgi apstātos savā trakulīgajā skrējienā, lai tās piedzīvotu manu mieru un izvairītos no nepieciešamības izdzert šo ciešanu kausu.

56. Izmantojiet šo dienu, ko jūs veltāt savam Radītājam. Jūsu sirds sagatavojas un pukst mīlestībā pret manu dievišķību, un jūs esat piepildīti ar manas žēlastības, jo izrādāt, ka esat cienīgi saņemt manu klātbūtni.

57. Ļaujiet jūsu gara priekam atspoguļoties jūsu ķermenī, tādējādi tas nekļūs par viltus prieku. Kā gan jūsu gars varētu būt priecīgs, bet jūsu sirds tajā pašā laikā skumt, ja abi harmoniski sadzīvo?

58. Šis stāvoklis ir skaists, ja tas izriet no gara laimes. Cenšaties sasniegt savu darbu pilnību, jo pilnībā slēpjas vislielākā laime.

59. Kādu nepilnību jūs atrodat Radībā? — Nevienu, jūs man sakāt. Tomēr nepilnību ir ļoti daudz, un tās atrodamas cilvēku darbos. Dariet *manu* gribu, jo viss, kas notiek ārpus likuma, ir nepilnīgs.

60. Saprotiet: jums jākontrolē sava iztēle. Jums nav tiesību spriest par savu līdzcilvēku darbiem. Es vēlos, lai jūs būtu labi, un turklāt mana vēlēšanās ir, lai jūs kļūtu pilnīgi; jo, lai gan šķietami jūs esat nenožīmīgi, jūs esat lielāki par materiālajām lietām un pasaulēm, jo jums ir mūžīgā dzīvība, jo jūs esat mana Gaismas dzirkstele un garīgas būtnes. Jums jāapzinās, kas ir Gars, lai jūs varētu saprast, kāpēc Es jūs aicinu uz ceļu uz pilnību.

61. Es esmu jūs meklējis jūsu sāpēs, lai jūs glābtu. Tā ir jūsu Tēva mīlestība, kas vēl nav nogurusi klauvēt pie jūsu sirds durvīm.

62. Kopš 1866. gada Es esmu atklājis jums caur cilvēkiem, kurus Esmu iedvesmojis, lai parādītu jums labestības un taisnīguma ceļu.

63. Meistars jums saka: mana griba ir liecināt, ka šis ir Trešais laikmets.

64. Pirmajā laikmetā Ābrahams noslēdza derību ar Tēvu. Otrajā laikmetā Kristus ar savām asinīm apstiprināja derību, ko Viņš noslēdza ar cilvēkiem; jo ar savām asinīm, kas nozīmē mīlestību, dzīvību, upuri un piedošanu, Viņš parādīja pasaulei ceļu uz atbrīvošanu no grēkiem, tādējādi dāvinot Garam pestīšanu un mūžīgo dzīvību.

65. Šajā laikmetā Es izlieku Savu gaismu Garā; jo, ja jūs kā *cilvēki* vēlaties nonākt pie Manis, jūs to nekad nepanāksiet, jo apsolītā mājvieta mūžībā ir paredzēta Garam.

66. Es jums uzticu savus mācības vārdus, lai jūs tos tāpat, kā Es jums tos dodu, nodotu tālāk saviem līdzcivēkiem. Bet nekad, tos mācot, neiesaistieties asās diskusijās. Esiet uzmanīgi, lai nespriežat par to, ko nepazīstat, bet saprotiet, ka „ ” – tīrs paraugs – būs pietiekams, lai cilvēkus pievērstu garīgumam.

67. Manā bauslī, kas jums saka: „Mīliet viens otru”, ir apkopota mana mācība. Kāpēc ne visi mani ir sapratuši, lai gan es jums visiem jūsu radīšanas brīdī piešķīru vienādu sapratnes spēju? Kāpēc vieni saprot, ka Dievam jādod tas, kas Viņam pieder, un pasaulei – tas, kas tai pienākas, bet citi visu atdod pasaulei, no kuras viņi veido savu Dievu, savu paradīzi un savu Debesu valstību? — Tāpēc, ka šie ir aizmirsuši, ka Es jums Otrajā laikmetā teicu: „Mana Valstība nav no šīs pasaules.”

Mans miers lai ir ar jums!

Satura rādītājs

Mācība 143	Panta nr.
Jauno apustuļu un praviešu paziņošana	1–3
Amati un garīgās dāvanas atklāsmes draudzēs	5–7
Brīdinājums par izlaidību	22
Tikai tīras sirdis var pareizi kalpot Dievam	31–32
Uzdevums dziedināt slimus	34–36
Norādījumi misijas darbam	41–42
Garam nav attālumu	50
Garīgās atziņas nezaudējamība	52–54
Mozaus, Jēzus un Ēlijas garīgā klātbūtne atklāsmes brīžos	64–67
Mācība 144	Panta numurs
Patiesības, Jēzus mācības, sagrozīšana	4–5
Ar Garu piepildīti cilvēki un kopienas visā pasaulē	12–13
Sāpju un ciešanu pieņemšana kā skolotāji	19–23
Nezināms Jēzus mīlestības brīnums	26
Jauns spēks, ko dod dievišķi iedvesmota gudrība un mīlestība	35–36
Dabas un cilvēku dvēseļu saindēšana	44
Likumu ievērošana, nevis kulta rituāli	52
Dvēseles un cilvēku dvēseļu noindēšana	55–56
Kristiešu sadalīšanās mīlestības trūkuma dēļ	57–58
Pļaujas laiks ir tuvu	76
Mācība 145	Panta numurs
Dieva un Marijas darbība	9–13
Kritisks atskats uz kara beigām 1945. gadā	29–30
Pārbaudījumu, attīrīšanas un taisnīguma laiks	35
Atklāsmes dziedinošā ietekme	51–60
Stūrgalvīgo un muļķīgo attīrīšana caur ciešanām	61–63
Noziegumu un pārkāpumu piedošana caur patiesu nožēlu un atjaunošanos	68–72
Mācība 146	Panta numurs
Dieva mīlestības ilgas pēc saviem bērniem	2–4
Jaunā Dieva vārda pasauli satricinošais spēks	7–8
Gudro un ganu godināšana Betlēmē kā simbols	9–11

Evanģēliju stāstu apstiprinājums	12
Vārtu atvēršana uz garīgo pasauli	15–21
Pareizā attieksme pret apsēstajiem	22–23
Niecinoši apgalvojumi par Jēzu kā cilvēku	34–39
Bailes no „nāves” pārāk lielas mīlestības dēļ pret pasauli	46–49
Gara debesis nav vieta, bet gan stāvoklis	67–71
Mācība 147	Panta numurs
Dieva gaisma spīd pasaules tumsā	1–6
Nepamatota atturība pret jēdzienu „Dievs”	7
Viss radītais pieder Dievam	8–9
Pārliecinošs arguments par Kristus atgriešanās laiku	11
Nevienam nav iemesla zaudēt cerību	17–18
Dievs dod tikai to, kas ir cilvēka labā	45
Ceļš uz garīgumu	56–58
Mīlestības neuzvaramais ierocis	66–68
1950. gada atklāsmes beigas un laiks pēc tām	74–75
Mācība 148	Panta nr.
Nepareiza bērnu audzināšana un izglītošana.	4–5
Kristus atklāsmes nozīme nākotnei	9–12
Atgādinājums par aizmirstu kristīgo tikumu	20–21
Pasaules pārvarēšana un izglābto cilvēku gatavība palīdzēt	36–37
Svēta Gara templis cilvēka garā	44–48
Cīņa starp garu un „miesu”...	52–54
Smagu pārbaudījumu jēga	57–58
Lielā pasaules uzskatu un konfesiju cīņa	59
Gara vai dvēseles atdalīšanās no ķermeņa lūgšanas un miega laikā	75–78
Gara spēju attīstība	79–81
Mācība 149	Panta numurs
Sagatavošanās gavēšana garīgo dāvanu atmodināšanai	4–5
Jēzus upurēšanās kā paraugs	12–15
Aicinājums uz aktīvu mīlestību pret tuvāko un Vārda izplatīšanu	24–27
Tiesas paziņojums baznīcas garīdzniekiem	31–35
Jehovas un Jēzus mīlestības bauslis paliek spēkā uz visiem laikiem	38–41
Nepieciešamā gatavība uzņemt jaunas Dieva atklāsmēm	42–45

Grēcinieka atgriešanās, atzīstot viņā esošo labo	48–50
Brīdinājums par noziedznieku un slimo cilvēku nosodīšanu vai atstumšanu	51–53
Brāliskās solidaritātes svētība ar nelaimīgajiem	54–55
Kristus mācību ievērošana nav neiespējama	59–64
Norādījumi par pareizu atklāsmes pētīšanu	65–68
Jaunā Apsolītā zeme pastāvēs mūžīgi	80–81
Arī cilvēka mājas un ģimene ir jābūt Dieva templim	82–83
Grūtu dzīves problēmu cēloņu atpazīšana	88
Mācība 150	Panta numurs
Grāmatu zināšanas vai dievišķi iedvesmotas zināšanas	13–14
Dievs atklājas arī caur grēcīgiem cilvēkiem	15–18
Dievišķā sajūta ar nevainojamām sirdīm	19–21
Jaunu Dieva atklāsmes noraidīšana no dogmatiski ierobežotu teologu un ticīgo puses aizspriedumu dēļ — gan agrāk, gan šodien	22–26
Garīgi aklo un tradīciju piekritēju neticība Jēzum un Marijai	29–36
Nepareizi interpretētais „grēku krišanas stāsts” un no tā izrietošā nepareizā mācība par iedzimto grēku	41–46
Dievišķā Vārda attīrošais spēks	51–56
Pārveidojošā un pestījošā mīlestība	58–61
No cilvēka saprašanas spējām neatkarīgā patiesība	62–64
Jūdas kā cilvēka simbols	65–68
Garīgās un materiālās pasaules un cilvēka radīšana; augstais mērķis – pilnība	76–88
Zemes lielā nākotne	89
Mācība 151	Panta numurs
Dieva pielūgsmē garā un patiesībā, nevis rituālos	1–5
Kā sasniegt garīgumu?	8
Paziņojums par ticības vajāšanām	10–15
Jēzus pēdējās vakariņas ar saviem mācekļiem nozīme	29–34
Kristīgās tikumības	35–36
Kristus atgriešanās kā Svētais Gars	39–44
Gara un dvēseles reinkarnācija kā attīstības nepieciešamība un izpausme	46–61
Dieva mīlošā taisnība	
Ne cilvēks, bet Dievs radīs mieru un taisnību uz zemes	68–72

Mācība 152	Panta numurs
Jēzus ciešanas	1–17
Ļaunprātīgo garu ietekme uz cilvēku	21–29
Cīņa pret apsēstību un tumšajiem spēkiem	30–34
Jauni brīnumi un zīmes	35–40
Dieva darbības rakstisko liecību iedvesmots rakstīšanas process Dieva darbības pasaulē rakstiskajiem liecībām — gan agrāk, gan šodien	41–43
Tikai paša ievērojot Kristus mācības var iegūt pārliecību	45–53
Pieticība un pazemība, nevis tieksme pēc goda amatiem	54–62
Garīgās mācības pārveidojošā ietekme uz cilvēci	71
Mācība 153	Panta numurs
Dievišķā likuma ievērošanas šaurā ceļa	5–11
Ir pienācis tiesas laiks	16
Otrā pasaules kara pareģojums piepildījās	19–20
Pārskats par Otrā laikmeta notikumiem Dieva pestīšanas vēsturē	44–49
Dieva pestīšanas darbs Otrajā laikmetā	50–57
Glābšanas vēstures pabeigšana ar Kristus atgriešanās Garā	58–73
Mācība 154	Panta nr.
Jēzus un Jānis Kristītājs	4–8
Kristus Atklāsmes draudzes ir aicinātas kļūt par paraugs	12–14
Kristiešu tikumu pārvēršanās par pretējo	15–20
Dažu zinātnieku iedomība	27
Cilvēces apziņas pārmaiņas pēc lielās attīrīšanas	49–55
Sāpes kā skolotājs un stimulē atjaunošanai	56–58
Mācība 155	Panta nr.
Tikai tiem, kuri savā garīgajā un dvēseles attīstībā atpalikušajam cilvēkam garīgā mācība kā kaut kas neparasts	3–6
„Visas acis skatīsies uz mani“	12–13
Dieva likumi ir paredzēti cilvēka pestīšanai	14–16
Iemesls, kāpēc daudzi uzskata garīgās mācības par nesaderīgām ar iepriekšējām Dieva atklāsmēm	24–30
Neatvairāmais pārliecības spēks, ko izstaro paša dzīves un rīcības apliecināto Kristus vārdu	32–36

Materialisms un ateisms, ko izraisa patiesiem Kristus apustuļiem	37–42
Jauna Kristus līdzība	60–63
Mācība 156	Panta numurs
Atklāsmes vienotā forma	4
Attīstība augšup caur reinkarnācijām	5–9
Gaidāmā pasaules uzskatu un konfesiju	10–14
Reinkarnāciju iemesls un cilvēku atšķirīgais garīgās attīstības līmeņa starp cilvēkiem	28–34
Dieva tauta, kas izkaisīta pa visu Zemi	35–41
Valodas neprecizitātes mācībās	47
Ticības un mīlestības spēks var veikt brīnumus	51–53
Nožēlas, piedošanas un lūgšanas	54–55
Norādījums 157	Panta numurs
Pasaules neticība	1–2
Skats uz nākotni	7
Ķermeņa, dvēseles un gara nepieciešamā saskaņošana	10–14
Gribas brīvības jaunprātīga izmantošana, izpaužoties kā neierobežotība	15–16
Jēzus atmiņas par savu dzīvi uz Zemes	21–22
Jēzus mācekļu sagatavošana un viņu svētījošā darbība	23–28
Pārvērtā cilvēka spilgtais piemērs: apustuļa Pāvila	40–47
Dieva tauta, kas cīnās ar mīlestības un patiesības ieročiem cīnošā Dieva tauta	48–53
Atklāsmes nepieciešamais laika ierobežojums	57–64
Mācība 158	Panta numurs
Labais Gans rūpējas par savām avīm, arī pār tām, kas apmaldījušās un kritušas	1–9
Cilvēces garīgā vienotība, pateicoties garīgās mācības pēc lielās attīrīšanas	13–16
Gara pacelšanās augstākās pasaulēs	19–22
Kristus asinis kā izglābjošās dievišķās mīlestības simbols	22–23
Lai pievienotos dievišķajam pestīšanas darbiem, Kristus sekotājiem	39–40

jāpievienojas cilvēka nopelniem	
Vispārējais mīlestības likums pārveidos pārveidos cilvēci	41
Dievs izmanto arī grēciniekus, kas ir gatavi nožēlot grēkus	42–43
Ticības gaismas apgaismo un dara brīnumus	47–51
Ļaunuma pārvarēšana cilvēkā pēc lielām garīgām cīņām	53–59
Garīgo dāvanu atmodšanās	61–63
Elija kā dvēseļu atmodinātājs un apgaismotājs	64–68
Mācība 159	Panta nr.
Dieva tautas garīgums agrākajos laikmetos	3–5
Paziņojums par jaunu garīgumu cilvēces vidū	6–10
Lēvi reinkarnācija	19–20
Dieva taisnīgums darbojas citādi nekā cilvēku tiesu sistēma	40–45
Atklāsmes draudžu uzdevums un atbildība	50–53
Garīgā Izraēla	54–60
Brīnumi, kas panākti ar garīgumu, nevis ar maģiju	61–66
Lielā cīņā starp gaismu un tumsību	67–70
Jaunais Dieva vārds sniedz atbalstu jēdzienu neskaidrību laikā	75–77
„Liktena triecieni” ir pārbaudījumi, lai piepildītu dzīves mērķa	izpildīšanai . 79–80
Mācība 160	Panta numurs
Gaišredzības garīgās dāvanas izmantošana ir atbildīgs uzdevums	1–5
Nākotnes redzējums un liktenis caur garīgumu	6–14
Jauna Dieva atklāsmes laikā, kad valda vislielākie garīgie un zemes konfliktu un cīņu laikā	15–23
Gaismas cīņa pret tumsību	30–31
Senās Izraēlas tautas ticības paraugs	32–33
Elija, tautu atbrīvotājs no materialisma	34–39
Cilvēku ciešanas ir pašu radītas, tās nav Dieva gribas izpausme un nav Viņa sūtītas	40, 43–45
Paziņojums par nelaimīgiem notikumiem ir jāuztver kā brīdinājums, nevis kā iepriekšnoteikums	41–42
Dieva atklāsmes kā Tēvs — šodien tāpat kā senāk – Jēzū	43–49
Ļaunuma pūķis cilvēkā tiks tiks uzvarēts	50–55
Dieva Gara atkārtota darbība uz Zemes	56–64
Ieroču spēka pielietošana neatrisina problēmas,	65–68

bet rada arvien lielākas grūtības un ciešanas	
Mācība 161	Panta numurs
Labā un ļaunā ceļš	2–5
Labā un ļaunā atziņas koks	7–17
Cilvēces nepareizā attīstība tiek izbeigta	19–22
Atklāsmes dievišķā izcelsme	33–36
Zemes radīšana 7 attīstības posmos	37–44
Cilvēces pirmais laikmets jeb attīstības posms	45–50
Otrais un trešais laikmets kā atklāsmes laikmeti	51–53
7 zīmogi — pestīšanas vēstures laikmeti	54–63
Dievišķā pestīšanas plāna kulminācija 7. zīmoga laikā	64–67
Mācība 162	Panta numurs
Cilvēku nesapratne un nepareizās reakcijas cilvēku neizpratne un nepareizās reakcijas	1–3
Kristus karavīru pulks cīņā pret ļaunumu	4–6
Senā Izraēla praviešu uzticība Dievam	7–9
Līdzība starp senajiem praviešiem un jaunajiem Kunga „runātājiem“	10–16
Dievs ir tuvu cilvēkam	17–20
Patiesa lūgšana nāk no sirds.	23–24
Dievišķā likuma pārkāpumi tiek sodīti	25–28
Klausītāju izpratnes un līdzjūtības trūkums	31–36
Palīdzība ar lūgšanām cilvēkiem un grūtībās nonākušām dvēselēm	37–40
Palīdzība caur sargājošajiem eņģeļiem vai gaismas gariem	41–43
Dzīves ilgums uz Zemes ir iepriekš noteikts	44–45
Uzdevums īstai mīlestības darbībai	46–55
Garīgā mīlestība un egoistiskā „mīlestība“	56–58
Mācība 163	Panta numurs
Atklāsmes, mierinājums un dziedināšana caur Mierinātāja Garu	
Apzināta un neapzināta saikne starp šo pasauli un aizsauli	24–33
„Cilvēks nedzīvo vien no maizes“	37–39
Jauna līdzība	47–63
Mācība 164	Panta numurs
Ticības pārbaudījumi agrāk un šodien	1–5
Mirušo dvēselēm nav nāves	6–7
Sagatavota, apzināta cilvēka dvēsele	8–10

noteiktā laikā viegli atdalīties no savas ķermeņa apvalka	
Garīgums, ievērojot mīlestības bausli	16–22
Viltus vēlmes, cerības un bažas, kas raksturīgas ticīgo attiecībā uz Debesu valstību	30–32
Briesmīgais maldi par mūžīgu sodu ellē	33–34
Egoistiskas dievbijības izpausmes	37
Dabas katastrofas ir paredzētas, lai cilvēkus lerosināt atgriešanos	40–42
Cilvēces bēdīgais stāvoklis	43–46
Gara uzvara pār „miesu”	47–49
Dieva gudrības, varenības un mīlestības grāmata	51–55
Mācība 165	Panta numurs
Jaunas atziņas un atklāsmes	7–13
Saziņa ar domu pārraides palīdzību	15–16
Tikai attīrīts cilvēks var veiksmīgi veikt misijas darbu	35–57
Dieva Trīsvienība balstās uz Viņa trim atklāšanās veidos – kā likums, kā mīlestība un kā gudrība	55–60
Prasības, lai pasaulē valdītu miers	71–72
Brīdinājums par patvaļīgu mūsu esības uz Zemes	73–74
Mācība 166	Panta nr.
Piemēri par labu un sliktu cilvēku vadību	3–7, 13–17
Atklāsmes ietekme uz ticīgo kopienu	9–12
Marijas nozīme jaunajā pestīšanas procesā	20–23
Dieva jaunā derība ar cilvēci	26–30
Atpūtas un pārdomu diena	31–35
Vēlamā harmonija starp ķermeni un garu	36
Mīlestības dziedinošais un atbrīvojošais spēks	41–44
Vārda sludināšanas, mierināšanas un dziedināšanas uzdevums	46–48
Sirds lūgšanas pavadošais, svētījošais spēks	49–55
Mācība 167	Panta nr.
Cilvēces nepieciešamā attīrīšana caur sāpēm	1–4
Dieva gribētā ticība labajam cilvēkā	5–12
Bezinteresēta mīlestība pret Dievu un cilvēkiem	14–19
Nākotnes garīgā reliģiskā prakse	20–21
Fiziskā nāve ir atbrīvošana dvēselei	22–27
Mākslīgo robežu likvidēšana starp cilvēkiem un tautām	29–32
Jāņa atklāsmes — viņa mīlestības maksimas	33–37

Veselība, spēks un atziņa caur attīrīšanos	40–45
Spiritualisti no visas pasaules kā garīgi attīstīti brāļi garā, kuri spēj uztvert intuīciju un iedvesmu un to izmantot . .	46–48
Kristus sekošana prasa pašpārvarēšanu, upurus, aktīvu mīlestību pret tuvākajiem un pazemību	53–54
Mācība 168	Panta numurs
Tāds, kas patiesi mīl, pieder viss	11
Ne Jēzus nāve uz krusta, bet gan mīlestības likuma izpilde saskaņā ar Viņa paraugu nes cilvēkam pestīšanu	14–23
Cilvēka liktenis nav ciest, bet pilnveidoties	25
Aizstāvība un žēlīga līdzjūtība pret grēkus izpērkošajām dvēselēm aizsaulē	36, 45–47
Mīlestības darbi, nevis smagas izpirkšanas ciešanas	54–57
Mācība 169	Panta nr.
Dieva žēlsirdība pret ciešošajām dvēselēm aizsaulē	6
Likums un atgriešanās ceļš ved uz pilnveidošanos	7–9
Zemei nav lemts būt pasaulei, kurā Būt izpirkšanai	10–14
Iedvesma dabas klusumā un skaistumā	28–31
Nepieciešamie priekšnoteikumi skolotājiem garīgā darba	35–36
Vienpusīgas prāta apmācības postošās sekas	47–48
Iedvesma caur Dieva balsi cilvēkā	53–54
Kristus nākotnes miera valstība uz zemes	59
Jēzus mācība nebija aizgūta no cilvēku mācībām; viņš nevarēja neko iemācīties no cilvēkiem	62–69
Vēstītāju neviltotā vienkāršība	70–76
Mācība 170	Pants
Jēzus lielākās sāpes pie krusta	1–3
Jēzus dievišķās dabas neatzišana	4–11
Mūsdienu nepareizās gaidas attiecībā uz Mesiju	23
Jēdziena „garīgā pasaule” nozīme grāmatā „Gara darbs”	42–48
Palīdzība ar lūgšanām valdības amatpersonām	54–55
Gara būtība un darbība cilvēkā	56–63
Dieva atklāsme Viņa radības darbos	64–65
Mācība 171	Panta nr.

Vadība caur savu sirdsapziņu	7–10
Gara taisnais ceļš pa „Debesu kāpnēm”	17–30
Atklāsmes rakstiskie liecības	48–55
Marija – Dieva maigās mīlestības iemiesojums	68–72
Dieva mīlestības apzināšanās grūtā pārbaudījumos	77–78
Jaunā Dieva vārda cilvēci pārveidojošais spēks jaunā Dieva vārda	79–87
Mācība 172	Panta nr.
Garīgās tīrības gaismas tērps	1–6
Garīgā darba skolotājiem jābūt cilvēka sirds pazinējiem cilvēka sirds	10–14
Pārliecības trūkums, kas rodas no ticības, mīlestības un atziņas	24–26
Norādījumi misijas darbiniekiem	33–43
Nepareizu priekšstatu par Dievu labošana	48–52
Trūkstošais drosmes apliecināt savu ticību	57–62
Mācīšana brālīgā garā, bez morālu piespiešanu	63–64
Mācība 173	Panta nr.
Ko nozīmē nosaukums „spiritualists”?	1
Ārējās kulta formas — pat atklāsmes draudzēs	4–9
Cilvēku vienlīdzība Dieva priekšā	11
„Pazudušais dēls” kā līdzība par cilvēci	19–23
Iekšējā vadība caur sirdsapziņu — agrāk un šodien	32–36, 42
Sākotnējā cīņa pret garīgajām mācībām	45–46
Pāvils un Nikodēms atzīsies kā reinkarnētie atzīsies par Kunga darbu	47–48
Miera valstības zemes satricinošās dzimšanas sāpes	59–52
Pašpārbaudes stunda sirdsapziņas gaismā	57–58
Nepamatota sērošana par „mirušajiem”	62–66
Mīlestības pilna saikne ar garīgi dzīvajiem mirušajiem	67–73
Mācība 174	Pants_Nr.
Kļūdu novēršana ar lūgšanu — pirms rīcību ir jautājums par Dieva gribu	1–3
Garīgās uztveres atmodināšana ar lūgšanu	4–7
Solījums par brīnišķīgām garīgām mājvietām	9–11
Elijas darbība cilvēku sirdīs un tautās	12
Visu cilvēka būtības aspektu attīstība	14–16

ar garīgās mācības palīdzību	
Brīnišķais laiks, kad notiek jaunas Dieva atklāsmes.	25–27
Uzdevums izstrādāt grāmatu, kas ietvertu mācību mācību būtisko saturu	30
Dzīves uzdevuma izpilde ar pacietību un pašaieliedzība	31
Garīgās attīstības pazīmes	46–47
Cilvēces pašiznīcināšanās briesmas	48–55
Ceļš uz pilnību	57–60

Dievišķie mācījumi Meksikā 1866–1950

Literatūra

Reichl Verlag, D-56329 St. Goar, tālr.: +49 (0)6741 1720
„Īstās dzīves grāmata”, I, II, III, IV, V, VI sējums
Trešais Testaments (pieejams arī spāņu, angļu un franču valodā)
Dievišķās atklāsmes no Meksikas (īss ievads)
Dievišķās atklāsmes par dzīves jautājumiem
Pravietojumi par Trešo laikmetu

Grāmatu izdevniecība „Buchdienst zum Leben”, Manfred Bäse, Kirchweg 5, D-88521 Ertingen
Tālr.: +49 (0)7371 929 66 42, e-pasts: manfredbaese@gmx.de
Dievišķā mīlestība – mūsu dzīves un visas būtības sākums, būtība un mērķis
El Amor Divino – mūsu dzīves un visas būtības avots, būtība un mērķis
„Patiesās dzīves grāmata”, VII, VIII, IX, X, XI, XII sējums
Trešais Testaments

Unicon fonds, D-88709 Meersburg
Tālr.: +49 (0)7532 808162, e-pasts: info@unicon-stiftung.de
Ievads grāmatā „Patiesās dzīves grāmata” (bez maksas)

Asociación de Estudios Espirituales Vida Verdadera A.C.
Orinoco Nr. 54 Interior 5, Col. Zacahuiztco, 03550 Mehiko, D.F.
„Patiesās dzīves grāmata”, I–XII sējums
„Trešais Testaments”
un citas grāmatas par šīm Meksikas dievišķajām atklāsmēm

Tīmekļa vietnes

www.drei-offenbarungen.net
www.reichl-verlag.de
www.unicon-stiftung.de
www.drittes-testament.de
www.drittetestament.wordpress.com (daudzvalodīga)
www.tercera-era.net (spāņu valodā)
www.144000.net (daudzvalodīgs)
www.dritte-zeit.net